

من ناوم سووره

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی



زنجیره‌ی روشنگیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

نۆرھان پاموك
ھەلگىرى خەلاتى نۆبلى ئەدەبىيات ۲۰۰۶

من ناوم سووره

بەكر شوانى
لە توركييه وە ھەرى گىپراوھ

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ. "البقرة: ٧٢"
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ. "فاطر: ١٩"
وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ. "البقرة: ١١٥"

ناوی کتیب: من ناوم سووره - رؤمان
نووسینی: نورهان پاموک
وهرگیړانی له تورکییه وه: بهکر شوانی
بلاوکراوهی ناراس - ژماره: ٩٠٧
دهر هینانی هونه ری ناوه وه: ناراس نه کرهم
به رگ: مه ریه م موه قبیان
چاپی دووهم: ٢٠٠٩
له بهر یوه به رایه تپی گشتی کتیبخانه گشتییه کان له هه ولیر ژماره ٢٣٤٨ ی
سالی ٢٠٠٩ ی دراوه تی

پڙست

- ۱- من مردووم ۱۳
- ۲- من ناوم قهره‌ی ۱۹
- ۳- من سه‌گم ۲۶
- ۴- دواچار پڙم ده‌لښن بکوژ ۳۳
- ۵- من زاواتانم ۴۴
- ۶- من نورهانم ۵۳
- ۷- من ناوم قهره‌یه ۷۹
- ۸- من ناوم نه‌سته‌ره ۶۵
- ۹- من شه‌کوورهم ۷۰
- ۱۰- من دارښکم ۸۳
- ۱۱- من ناوم قهره‌یه ۹۰
- ۱۲- پڙم ده‌لښن په‌پوله ۱۰۷
- ۱۳- پڙم ده‌لښن له‌قله‌ق ۱۱۸
- ۱۴- پڙم ده‌لښن زه‌یتوون ۱۲۸
- ۱۵- من ناوم نه‌سته‌ره ۱۳۸
- ۱۶- من شه‌کوورهم ۱۴۶
- ۱۷- من زاواتانم ۱۵۳
- ۱۸- دواچار پڙم ده‌لښن بکوژ ۱۶۲
- ۱۹- من پارهم ۱۷۱
- ۲۰- من ناوم قهره‌یه ۱۷۹
- ۲۱- من زاواتانم ۱۸۵

- ۲۲- من ناوم قهرهيه ۱۹۲
- ۲۳- دواچار پيټم دهلئين بكوڙ ۲۰۰
- ۲۴- من ناوم مهركه ۲۰۸
- ۲۵- من ناوم ئهستهره ۲۱۴
- ۲۶- من شهكورهه ۲۲۴
- ۲۷- من ناوم قهرهيه ۲۴۵
- ۲۸- دواچار پيټم دهلئين بكوڙ ۲۵۴
- ۲۹- من زاواتانم ۲۷۲
- ۳۰- من شهكورهه ۲۹۲
- ۳۱- من ناوم سووره ۳۰۵
- ۳۲- من شهكورهه ۳۱۱
- ۳۳- من ناوم قهرهيه ۳۱۸
- ۳۴- من شهكورهه ۳۳۸
- ۳۵- من ئهسپم ۳۵۶
- ۳۶- من ناوم قهرهيه ۳۶۱
- ۳۷- من زاواتانم ۳۷۵
- ۳۸- من مامؤستا عوسمانم ۳۸۲
- ۳۹- من ناوم ئهستهره ۳۹۳
- ۴۰- من ناوم قهرهيه ۴۰۱
- ۴۱- من مامؤستا عوسمانم ۴۰۷
- ۴۲- من ناوم قهرهيه ۴۳۰
- ۴۳- پيټم دهلئين زهيتوون ۴۴۶
- ۴۴- پيټم دهلئين پهپوله ۴۴۹
- ۴۵- پيټم دهلئين لهقلهق ۴۵۲
- ۴۶- دواچار پيټم دهلئين بكوڙ ۴۵۵
- ۴۷- من ئبيليسم ۴۶۸

- ٤٧٤ من شهڪورهم ٤٨
 ٤٧٩ من ناوم قهرهيه ٤٩
 ٤٩٧ نيمه دوو عه وداين ٥٠
 ٥٠٢ من ماموستا عوسمانم ٥١
 ٥٢٦ من ناوم قهرهيه ٥٢
 ٥٥٠ من ناوم نئسته ره ٥٣
 ٥٦٩ من ژنم ٥٤
 ٥٧٦ پيم دهلين پهپوله ٥٥
 ٥٩٤ پيم دهلين لهقلهق ٥٦
 ٦٠٦ پيم دهلين زهيتوون ٥٧
 ٦٢٠ دواچار پيم دهلين بكوڙ ٥٨
 ٦٥٦ من شهڪورهم ٥٩

نۆرھان پاموك

سالى ۱۹۵۲ له ئەستەنبول له داىك بووه. له مائباتىكى هاوشىيوه مائباتهكانى ناو رۆمانهكانى "جهودهت بهگ و كورهكانى" و "كتىبى رهش"، له نيشانتاشى، بهشهشارى دهوله مەندنشین و به رۆژئاوايیبووئەستەنبول پى گەيشتوووه. وهك خویشى له كتیبى ئۆتوبیۆگرافى ئەستەنبولدا باسى كردوووه، له مندالییهوه تا تەمەنى ۲۲ سالى خووى داوته نىگار كېشان و پى و بووه له داهاتوودا دەبیت بهنىگار كېش. قوناغى ئامادهیى له قوتابخانهی (Robert College) ئەمرىكایى له ئەستەنبول خویندوووه. دواى سى سال خویندنى نىگار كېشى و بیناسازى له زانكۆى تەكنەلۆجىی ئەستەنبول، تى دهگات نابیت به بیناساز و نىگار كېش، بۆیه دەست له خویندن هەلەهگریت. له زانكۆى ئەستەنبول دەست دهگات به خویندنى رۆژنامهگەرى. پاموك له تەمەنى بیست و سى سالیهوه بریار دەدات ببیت به رۆماننووس، دەست له هەموو شتىكى تر هەلەهگریت، خۆى دەخزینیتە سووچى مالهوه و دەست دەداتە نووسین.

رۆمانى یهكەمى، "جهودهت بهگ و كورهكانى"، سالى ۱۹۸۲، بلاو كرايهوه. ئەم رۆمانه خەلاتى نۆرھان كهمال و خەلاتى رۆمانى رۆژنامهى مىللیهتى وهرگرت. سالى دواتر، پاموك رۆمانى "مائى كپ"ى خسته بازارپهوه. ئەم رۆمانه، پاش وهركېرانی بۆ زمانى فه رهنسى، سالى ۱۹۹۱ خەلاتى Prix de la Découverte Européenne پى درا. رۆمانى "قه لای سپی"، چیرۆكى ناكۆكى و دۆستایه تى نیوان كۆیله یهكى فینىسیایى و زانایهكى عوسمانى دهگىریتهوه و نووسەر له سالى ۱۹۸۵دا به چاپى گەياندوووه. پاش ئەوهى سالى ۱۹۹۰ بۆ زمانى ئینگلیزى و چەند زمانىكى ترى رۆژئاواوى وهركېردرا، یهكەم رۆمان بوو ناویانگى پاموكى گەيانده ئاستى نئودهولهتى. سالى ۱۹۸۵

خۆی و ھاوسەری چوونە ولاتە یەكگرتووھەكانی ئەمريكا و ماوەی سێ ساڵ لە زانكۆی كۆلومبیا لە نیویۆرك وەك "زانای مێوان" كاری كرد. لەوێ، بەشێكی زۆری پۆمانی "كتیبی رەش"ی نووسی. نووسەر لەو پۆمانەدا، لە میانەیی پارێزەرەیکەووە كە بەدوای ھاوسەری ونبووی خۆیدا دەگەریت، باسی كۆلان و شەقامەكانی ئەستەنبول، رابردووی شار، پێكھاتە و رایەلەكانیمان بۆ دەگێریتەووە. "كتیبی رەش" ساڵی ۱۹۹۰ لە تورکیا بۆ كراپەووە و دوای وەرگێرانی بۆ زمانی فەرەنسی، خەلاتی (Prix France Culture) ی وەرگرت. "كتیبی رەش"، ئەزموونیکە باس و خواسی زۆری ھەلگرتوووە و ناوبانگی پاموکی زیاتر بە تورکیا و جیھاندا بۆلۆ کردەووە.

"زانی نوێ" پۆمانیکە تری پاموکی و بەسەرھاتی فیدرخوانزیکە زانکۆ دەگێریتەووە كە دەكەوێتە ژێر کاریگەرەیی كتیبیکە جادوو ئامێزەووە. ئەم پۆمانە ساڵی ۱۹۹۴ بۆلۆ كراوہیەووە و ژمارەیکە پێوانەیی لە فرۆشتندا تۆمار كرد. نووسەر، ساڵی ۱۹۹۸ پۆمانی "من ناوم سوورە" ی بۆلۆ کردەووە. ئەم پۆمانە چیرۆکی وەستابانی نیگارکێشی عوسمانی و ئێرانی و جیھانی رۆژئاوامان بۆ دەگێریتەووە. ساڵی ۲۰۰۲ لە فرەنسا خەلاتی Prix du Meilleur Livre étranger، لە ئیتالیا خەلاتی Grinzane Cavour و ساڵی ۲۰۰۳ لە ئیرلەندا خەلاتی (International Impac-Dublin) ی وەرگرت.

پاموکی لە ناوہراستی سالانی نەوہدی سەدەیی رابردووہو دەستی داہیە وتارنووسین لە بواریکانی مافی مرؤف و ئازادیی بیر و را دەربیریندا و کەوتە رەخنەگرتن لە دەولەتی تورکیا، بەلام خۆی زۆر بە سیاسەتەووە سەرقال نەکرد. گۆلبژێریکی لە وتارە ئەدەبی و کولتووورییەکانی بۆ رۆژنامە و گۆڤارە ناوہخۆیی و دەرەکییەکان کۆ کردەووە و ساڵی ۱۹۹۹ لە دوو توپی کتیبیکدا بەناوی "رەنگەکانی تر" بە چاپی گەیاندا.

ساڵی ۲۰۰۲ پۆمانی "بەفر" ی بۆلۆ کردەووە و نووسەر خۆی "بە یەكەمین و دوایین پۆمانی سیاسی" ی دادەنێت. رووداوہەکانی "بەفر" لە شاری قارس دەقەومێن و ئیسلامی سیاسی، سوپا، لایست و توندوتیژی و ناكۆکییەکانی

نيوان نەتەو ھەپەرستانى كورد و تورك دەخاتە بەرچاوان. نووسەر بەم پۆمانە شىۋاۋىكى نوپى نووسىنى پۆمانى سىياسىي تاقى كوردەو. پۆژنامەي نيوپۆرك تايمز لە سالى ۲۰۰۴دا پۆمانى "بەفر"ى خستە پىزى باشتىر ۱۰ كىتپى سالى ھە لەسەر ئاستى جىھان. "ئەستەنبول" كىتپىكى تىر ئۆرھان پاموكە لە سالى ۲۰۰۳دا چاپ كراو. نووسەر لەو كىتپەدا، بىرەو ھەپەرىيەكانى خۆى تا تەمەنى ۲۲ سالى دەگىرپتەو. ئەو كىتپە شىعەر ئامىزەي نووسەر بە وىنەي ئەلبومى تايپەتپى نووسەر خۆى، وىنەي ھونەر مەندانى نىگار كىشى بىانى و ناوھخۆي پازىندراو تەو و پۆلىنكر دىشى كارىكى دژوارە.

"مۆزەخانەي پاكىزەيى" نوپتىر پۆمانى پاموكە لە ھاوینى ۲۰۰۸دا كەوتە بازارپەو و مانگىك دواي بىلابوونەو ھە بە زمانى توركى، ھەرگىر دىراپە سەر ۲۰ زمانى زىندووي جىھانى. يەكەم كارى نووسەر لە دواي ھەرگرتنى خەلاتى ئەدەبىياتى نۆبىل و سەرانسەرىش بۆ ئەفئىن و پۆمانسىيەت تەرخان كراو.

بە زمانى كوردى و بە كوردستانەو، بەرھەمەكانى ئۆرھان پاموك بە زىاتر لە ۵۰ زمان لە ۱۰۰ ھىندە ولاتى جىھاندا دەخویندپتەو. پاموك سالى ۲۰۰۵ خەلاتى ئاشتىي كۆپەندى وەشانخانەكانى ئەلمانىاي ھەرگرت. ئەمە دىارتىر خەلاتى بوارى كولتورىي ئەلمانىايە و لە سالى ۱۹۵۰و دابەش دەكرىت. خەلاتى سالانەي (Le Prix Médicis étranger) بۆ باشتىر پۆمانى بىانى لە فرەنسا، سالى ۲۰۰۵ بە پۆمانى "بەفر" پەوا بىندرا. نووسەر لە ھەمان سالدا خەلاتى (Richarda Huch)ى ھەرگرت. ئەو خەلاتە ھەر سى سال جارىك لە شارى دارمشتادتى ئەلمانىا دەدرىت بە "كەسايەتپى خاوەن بىرى ئازاد و ھەلوپىستى بوپزانە". گوڤارى (Time) لە سالى ۲۰۰۶دا ئۆرھان پاموكى ھەك يەككىك لە ۱۰۰ كەسايەتپى كارىگەرى سال ھەلبىژارد. پۆمانى "بەفر" لە ھەمان سالدا خەلاتى (Le Prix Méditerranée étranger) ى پى درا. پاموك ئەندامى شانازىي (American Academy of Arts and Letters)ى ئەمەرىكى و ئەندامى شانازىي ئەكادىمىيائى زانستى مرۆپى چىنە. نووسەر سالى ۲۰۰۶ خەلاتى نۆبلى ئەدەبىياتى ھەرگرت و بوو بە دووم لوترىن كەس لە مېژوووي پىدانى خەلاتى نۆبلىدا.

من مردووم

من ئیستا مردوئکم، تهرمیتم له بنی بیریکدا. له میژه دوا ههناسهه داوه و زۆر دهمیکه دلم راوهستاوه، بهلام جگه له بکوژی نامهردم، کهسی تر نازانیت چیم بهسهه هاتووه. ئهو دزیوی چهپهله، بۆ دلنیا بوون له مردنم، گووی به ههناسهه مه نا و ههستی بۆ لیدانی دلم راگرت. پاشان شهقیکی له کهلهکهه ههلهدا، بۆ قهراغی بیرهکه بهکیشی کردم، ههلی گرتم و فری دامه خوارهوه. پیشترا کهلهه سهرمی به بهرد شکاندبوو، له کهوتنه خوارهوه شمددا بۆ ناو بیرهکه پارچه پارچه بوو. سهروچاوم، تهویلم و گۆناکانم پلیشانهوه و فهوتان. ئیسکهکانم شکان و دهمم پر بوو له خوین.

ئوه بوو به چوار رۆژ نهگه راومهتهوه بۆ مال: ژن و مندالهکانم بۆم دهگه پین. کههکهه هینده گریاوه، تیا چوووه و سهیری درگای باخچه دهکات؛ ههموویان چاویان له ری و له درگا بریوه.

ئایا بهراستی چاویان له درگا بریوه؟ ئهوهشیان نازانم. لهوانهیشه راهاستن، ئای چ خراپه! چونکه مرۆف کاتیک لیرهیه، ههست دهکات ئهو ژیانهی له دواي خوئی بهجی هیشتوووه، وهک رابردوو بهردهوامه و دهگوزهریت. پیش ئهوهی له دایک بم، رۆژگاریکی بی سنورم له پشتهوه بوو. دواي مردنیشم، سهردهمانیکی نهبراووه و له فهوتان نههاتوو! کاتیک له ژیاندا بووم، ههستم بهوانه نهدهکرد؛ بهتیشکی نیوان ئهو دوو چاخه تاریکههه هاتوچۆم دهکرد و دهژیام.

من بهختهوهه بووم، دهگوترا من بهختهوهه بووم؛ ئیستا تی دهگه: باشترین

زەپکارپپەکانی نیگارخانەى سولتانمان دەستکردى من بوون و هیچ زەپکارپپى تر نەبوو بتوانیت بەوەستاییى خوۆى شان لە شانم بدات. بەو کارانەى لە دەرەو ئەنجام دەدان، مانگانە نۆسەد ئاکیچەم دەست دەکەوت. بێگومان ئەمانەن وام لى دەکەن مەرگى خوۆم لەکن گرانتر بێت.

تەنیا نەخش و زەپکارپپ دەکرد؛ لیواری پەپەم دەخەملاند. لە چوارچێوەى رەنگیندا؛ گەلای رەنگاورەنگ، چلی دار، گول، گولیک، مەل، گەوالە هەورى هاشیپۆهوى نەرىتى چینی، گەلای سەر بەیەکداکردوو، دارستانی رەنگین و کارمامزى خوۆەشاردراوى ناویان، کەشتی شەپ، پادشایان، دار، کۆشک و سەرا، ئەسپ و پراوچییانم دەکیشا... لە رابردوودا، جاروبار لە قاپدا نیگارم دەکیشا؛ هەندیک جاریش لە پشیتی ئاوینە، یان لە ناو کەوچکێدا، ناوبەناویش لە بنمیچی کۆشکێکی قەراغ تەنگەى بوسفۆز، بریک جاریش لەسەر سندوقیک... لەم سالانەى دوايشدا تەنیا لەسەر پەپەم کتیب کارم دەکرد، چونکە سولتانمان پارە و پوولتی زۆرى بۆ کتیبى نەخش و نیگاردار هەلپشتبوو. نامەوێت بلیم کاتیک لەگەل مەرگ رووبەرۆو بوومەو، تى گەیشتم دراو لە ژياندا هیچ بايەخیکى نییه؛ مرؤف ئەو کاتە تەنانەت لە ژيانيشدا نییه، بە گرینگی پارە دەزانیت.

دەزانم ئیستا لەم رەوشەدا دەنگم دەبیستن، لەم پەرچوووە دەروانم و بەمچۆرە بێر دەکەنەو: واز بەپنە لەوێ لە ژياندا چەند پارە و پوولت دەست کەوتوو. باسى ئەو شتانەى ئەویمان بۆ بکە و پیمان بلی لەوێ چ دەبینیت، لە دواى مردن چى هەیه، رۆحت لە کوێیه، بەهەشت و دۆزخ چۆن و لەویندەرئى چى دەبینیت، مەرگ چۆن، ئازارت هەیه؟ مافی خوۆتانە. دەزانم کاتیک لە ژياندان، زۆر پەرۆشى ئەوون بزائن لەولا چى روو دەدات. تەنیا لە سۆنگەى ئەم پەرۆشییهو بەسەرھاتی کەسیکیان گێراوئەتەو چۆن لە شەرگە خویناوییهکان بەناو تەرمى کوزراواندا گەراو... یارۆ دلێت لەوانەیه لە ناو شەرڤانە بریندارەکاندا کەسیکم لى هەل بکەوێت لە نیوان مەرگ و ژياندا بێت و نەپنییهکانى دنیای ئەویدیوم بۆ روون بکاتەو. سەربازەکانى تەیمورى لەنگ

به دژمنی دهرانن و به شمشیر دووله‌تی ده‌کن. ئه‌ویش وای زانیوه مروّف له و دنیا ده‌کریت به دووله‌ته‌وه.

شتی وا بوونی نییه. ته‌نانه‌ت ده‌توانم بلّیم ئه‌و رۆحانه‌ی له دنیا ده‌کرین به دووله‌ته‌وه، لیره یه‌ک ده‌گرنه‌وه. به‌لام به پیچه‌وانه‌ی لافی ناموس‌لمانانی بی ئاین و زه‌ندیق و کفر‌بازانی یاوه‌ری ئیبلیسه‌وه، له خوا به‌زیاد بیت، دنیا‌ی ئه‌ودیوه‌یه. قسه‌کردنم له‌ویوه له‌گه‌لتان، به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه. مردم، به‌لام وه‌ک ده‌بینن نه‌فه‌وتانوم. له سه‌ریکی تره‌وه، ناچارم بلّیم نه‌متوانی کۆشکی له زیر و زیو بنیاتنراوی سه‌ر رووبار، داری گه‌لا پان و پر له میوه و شوخانی ده‌ست بۆنه‌برای له قورئانی پیرۆزدا باسکراو ببینم. ئه‌مه به‌مه‌رجیک زۆر باش له بیرمه چهنده‌چیژه‌وه نیگاری ئه‌و حۆرییه چاو گه‌وران‌ه‌ی به‌هه‌شتم ده‌کیشا که له سووره‌تی الواقعة‌دا ئاماژه‌یان بۆ کراوه. واز به‌ینه له‌وانه‌ی ناو قورئانی پیرۆز، بگره نه‌متوانیوه ئه‌و چوار رووباری شیر و شه‌راب و ئاوی شیرین و هه‌نگینه‌ش ببینم که ابن‌العربی به‌خه‌یالیک‌ی فراوان و به‌شیرینی باسیان ده‌کات. ناخوارم رووی ئه‌و خه‌لکه مافدار و زۆره‌ی به‌ئومید و خه‌یالاتی دنیا‌ی ئه‌ودیوه‌وه ده‌ژین به‌ره‌و بی باوه‌ری وه‌رگیرم، بۆیه پیویسته ده‌ستبه‌جی روونی بکه‌مه‌وه گشت ئه‌مانه پیوه‌ندیان به‌دۆخی تایبه‌تی خۆمه‌وه هه‌یه: هه‌ر باوه‌رمه‌ندیک، ته‌نانه‌ت تۆزقالتیکیش زانیاری له باره‌ی ژبانی دوا‌ی مه‌رکه‌وه هه‌بیت، حالی ده‌بیت بینینی رووباره‌کانی به‌هه‌شت بۆ که‌سیکی شپرزهی وه‌ک من کاریکی دژواره.

به‌کورتی: من، ئه‌و که‌سه‌ی له ناو ده‌سته‌ی نیگارکیشان و وه‌ستایاندا به زه‌ریف ئه‌فه‌ندی ده‌ناسرام، مردووم، به‌لام به‌خاک نه‌سپیردرام، بۆیه رۆحم نه‌یتوانیوه به‌ته‌واوی له جه‌سته‌م جیا بێته‌وه. چاره‌نووسم به‌هه‌شت، دۆزه‌خ، یان هه‌ر شوینیک‌ی تر بیت، رۆحم، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت له‌و شوینانه‌ی نیریک بێته‌وه، پیویسته له جه‌سته‌ی قریژم بێته‌وه‌ری. ئه‌م ره‌وشه‌ نا‌اساییه‌م، هه‌لبه‌ته‌ که‌سانی تری پیش منیش تی‌ی که‌وتوون، ئازاریکی ترسناک به رۆحم ده‌گه‌یه‌نیت. باکم له له‌توپه‌تبوونی که‌له‌ی سه‌رم و له پرینی جه‌سته‌ی تیکشاو

و برینداری تا نیوه له ئاوی ساردی وهک سههۆلاودا چهقیوم نییه، دهردی من ئهوهیه ههست به ئازاری بهسۆی رۆحم دهکهم له کاتیکدا پهلهقاژهیهتی بۆ دهرچوون له جهستههه، ریک وهک ئهوه وایه سههرانسهری دنیا خزیندرابیتته جیهیکی ناو ههناومهوه، رۆحم خهریکه قهلس دهبیت و جیی پی تهنگ دهبیت.

دهتوانم ئەم ههستی تهنگبوونه تهنیا لهگهه ههستی ئەو دلفراوانیه سهرسووهرینههدا بهراورد بکهه که له ساتی بی وینهی مردندا ههستم پی کرد. هه ئهوهندهی بهو بهرد پیاکیشهانه چاوهروان نهکراوهی کهناری سهری شکاندم، دهستهجهی من حالی بووم ئەو نامهرده دهیهویت بمکوژیت، بهلام نهتوانی بروا بکهه کوشتنی منی له دهستی بیت. رهنگه تژه بووبم له هیوا و ئاوات، بهلام له بهسهبردنی ژیانی بی رهنگی نیوان نیگارخانه و مالهکههدا هیچ ههستم بهو ئومید و ئاواته نهکردبوو. به قامک و نینۆک و به ددانهکانیشم، که نووکی پهنجهکانم پی دهگهستن، سهوداسهراوه خۆم به ژیاندا ههلواسیبوو. با لهوه زیاتر بیتارتان نهکهم بهباسی ئازاری ئەو گورزانهی بهر سهرم کهوتن.

کاتیک بهحهسههتهوه تی گهیشتم وا دهمرم، ههستیکی دلفراوانیی باوهر پی نهکراو ههناومی تهنی. بهدهم ئەو ههستی دلفراوانیهوه ساتی پهپینهوهه تی پهپاند: گهیشتم بۆ ئەملا نهرم و ئارام بوو، کتومت وهک ئەوهی مرؤف له خهونیدا خۆی به نووستویی ببینیت. دوا شتیک بینیم، پیلاره بهفراوی و قوراوییهکانی بکوژی نامهردم بوو. جوژی ئەوهی بنووم، چاوهکانم لیک نا و به پهپینهوهیهکی شیرین گهیشتمه ئیره.

ئیسنا گازندهی من لهوه نییه بلیم ددانهکانم وهک دهنکه نوک پزاونته ناو دهمی پر له خوینم، یان رووخسارم تا زادهی نهناسینهوه پلیشیدندراوتهوه، یاخۆ خزیندراومهته بنی بیریکهوه و تیایدا ماومهتهوه؛ بگره نیگهرانی ئەوهه و با بزازیته هیشتا دهژیم. بیرکردنهوهی ئەوانهی میان خوش دهویت لهوهی من هیشتا له گوژشهیهکی ئەستهنبول سهرقالی کاریکی توورههاتم، یان پدشبینیکردنی ئەوهی دواي ژنیکي تر کهوتبم، رۆچی ههلههدام بهتهواوی

ئازار دەدات. با ھەرچى زووترە تەرمەكەم بدۆزنەو، نوپۇم لەسەر بخوین و ئىدى بەخاکم بسپىرن! لەوھش گرینگتر، با بكوژم بدۆزىتەو! دەمەوئىت بزىن تا ئەو نامەردە نەدۆزىتەو، ئەگەر لە شاھانەترىن گۆرستانىش بمنيژن، لە گۆرەكەمدا نىگەرەن دەبم، كىنگل دەدەم و چاوەرى دەبم. ھەمووتان تووشى بى باوەرى دەكەم. ئەو كوپى قەھپەيەى بكوژم بدۆزنەو بۆ ئەوئى منىش دانە بەدانەى شتەكانى دنياى ئەمدىوتان بۆ بگىرمەو! بەلام دواى دۆزىنەوئى بكوژم، پىويستە بە ئامپىرى مەنگەنە ئەشكەنجەى بەدن و ھەشت نۆ ئىسكى، نەمازە ئىسكەكانى سىنگى، ھىدى ھىدى بقرنجىن و بشكىن. دواترىش بە شىشى ئەشكەنجەدەرانى بۆ ئەو جۆرە كارانە دروستكارا، پىستى سەرى كون كون بكن، زىرەى لى ھەلبىسىن و قزە قىزى و چەورەكەى تەل تەل ھەلبكىشن.

ئەو بكوژەى بەتۆپەل نەفرەتى لى دەكەم و بەشىوئەكى چاوەرپوان نەكراو منى كوشت، كىيە؟ لە خەمى ئەمانەدا بن. لەوانەيە بلىن جا دنيا پرە لە پىاوكوژى پروپوچ و نامەرد، ھا ئەمەيە، ھا ئەوئى ترە؟ ئەگەر وايە ھەر لە ئىستاو ھۆشيارتان دەكەمەو: نەخشەيەكى چەپەل لە دژى ئاين و نەرىت و شىپووزى تىروانىنمان بۆ دنيا لە پشت مردنمەو ھەيە. چاوتان بكنەو و بزىن دوژمنانى ئىسلام و نەيارانى ئەو ژيانەى ئىو باوەرتان پىي ھەيە و دەگوزەرىن، بۆچى منيان كوشت و لەبەر چى رۆژىك دىت لە دەستيان بىت ئىوھش بكوژن؟ دانە بەدانەى قسەكانى مەلاى گەورە، مەلا نەسردىنى ئەرزەروومى، كە من بەدەم فرمىسك رشتنەو گوىم بۆيان رادەگرت، وا خەرىكە بەدى دىن و دەبن بەراستى. با پىتان بىژم، ئەو بەلايانەى بەسەرمان ھاتوون، تەناتە ئەگەر بكرىن بە چىرۆك و لە كىبىكىشدا بنووسرىنەو، ئەو دەستەرنەگىرىن ھەستايانى نىگار كىشىش ناتوانن نىگارىان بۆ بكىشن. ئەو كىتەبە، ھىزى ھەلەرزھىنى خۆى، كىتومت ھەك قورئانى پىرۆز -تۆبە خوايە، نامەوئىت ئەم قسەيەم بەھەلە لىك بدۆزىتەو!- لە خەسەلتى ھەرگىز دەست نەدراو بۆ كىشانى نىگارىيەو سەرچاوە دەگرىت. گومان دەكەم تانىبىتتان

لەم قسەییەم تۆ بگەن .

پروانن، من لە سالانی شاگردیشمدا لە راستیی بنی قولاییه‌کان و لە دەنگی لەملا و ئەولاه هاتوو دەرسانم، بەلام بایه‌خم نەدەدایۆ و گالتەم بەو چۆرە شتانە دەهات. بنی ئەم بیرە گەنیووە بوو بە کۆتاییم! دەشیت ئەمە لە ئیووش بقەومیت؛ هەر چاویکتان بگەن بەچوار. ئیستا جگە لە هەبوونی ئومیدی بەباشی پزانم، دۆزینەوهم بەبۆنی بۆگەنمدا و خەیاڵ لێدان لەو ئەشکەنجانەیی لە ئەگەری دۆزینەوہی بکوژی نامەردمدا لەسەر دەستی کەسیکی خێرخواز دەیچێژیت، هیچی ترم لە دەست نایەت.

۲

من ناوم قهرهیه

دوای دوازه سال، وهک ئه وهی به دهم خه وه وه ری بکه م، خوّم کرد به ئهسته نبولدا، ئه و شارهی تیایدا هاتبوومه دنیاوه و پی گه یشتبووم. ده لّین ئه وانه ی دهمرن، خاک به کیشیان دهکات، منیش مهرگ به کیشی کردبووم. سه ره تا، کاتیک خوّم به شاردا کرد، وام زانی ته نیا مهرگ هه یه، که چی دواتر رووبه پرووی ئه فین بوومه وه. به لام ئه و کاته، ههروهک چوّن له سه ره تای گه رانه وه مدا بۆ ئهسته بول، بیره وه ریبه کانی شارم له بیر نه مابوو، ئه فینیش شتیکی دوور و له بیرکراوی له و بابه ته بوو. دوازه سال له مه وه به ره له ئهسته نبول که وتبوومه داوی ئه فینی کچی ته مه ن بچووک میمکم.

هه ر چوار سال دوای به جی هیشتنی ئهسته نبول، کاتیک له بیابانه بی کوتایی و چیا به به فر داپوشراو و شاره خه مگینه کانی ولاتی عه جه م نامه م ده برد و ده هینا و باجم کوّ ده کرده وه، هه ستم ده کرد هیدی هیدی رووخساری دلّاری مندالی له ئهسته نبول به جی هیلدراوم له بیر ده چپته وه. دلّراوکیم پی که وت و هه ولی زۆرم دا رووخساری به ینمه وه یادی خوّم، به لام ئه وه ش تی گه یشتم رووخساریک مروّف نه یبیت، چه ندیشی خوّش بویت، له به ره وه هه ره له بیرری ده چپته وه. له سالی شه شه می ئه و سالانه ی له روژه لات به کاری نووساری و ریواری له خزمه ت پاشاکاندا(*) به سه رم برد، ئیدی دهمزانی

(*) پاشا: ناسناوی فهرمی سه رکرده و پله داره سه ربازیبه کانی سه رده می عوسمانیی بووه و له م روّمانه شدا هه ره به همان واتا به کار هیندراوه. ئیستاش زیاتر هه ره بۆ سه رکرده کانی سوپا به کار ده هیندریت، به لام به شیوه یه کی نافهرمی.

ئەو رووخسارەى دەپھەنمە بەرچاۋى خۆم، روۋى ئەفئىندارى ئەستەنبولم نىيە. دەمزانى ئەو رووخسارەى لە سالى شەشەمدا بەھەلە ھاتبوۋە يادم، لە سالى ھەشتەمدا لە بىرم كىرۋە و سەرلەنوئى ۋەك شىتېكى تەۋاۋ جىاۋاز ھاتوۋەتە يادم. دۋاى دوزادە سال، كاتىك لە تەمەنى سى و شەش سالمىدا بۆ شارەكەم گەرامەۋە، بەدەم ئازار چەشتنەۋە بۆم روون بوۋە ھەپھوو فرە لە مېژە رووخسارى دلدارى خۆم لە بىر چوۋەتەۋە.

زۆرىنەى دۆست و خىزم و ناسىاۋانى گەرەك لە دوزادە سالەدا مردبوون. چووم بۆ ئەو گۆرستانەى دەروانىت بەسەر كەنداۋى زىپىندا، دوام بۆ داىكم و مامەكانم، ئەۋانەى كاتى نەبوونى من لىترە مردبوون، خويىند. بۆنى خاكى قورۋاى تىكەل بە بىرەۋەرىيەكانم بوو. كەسىك گۆزەپەكى لە قەراغ گۆرى داىكم شكاندبوو. نازانم لەبەر چى بوو، سەبرى پارچە شكاۋەكانى گۆزەكەم كرد و دامە پرمەى گريان. نەمدەزانى بۆچى دەگرىم! بۆ مردوۋەكان، يان بۆ ئەۋەى دۋاى ئەو ھەموو سالە ھىشتا بەشىۋەپەكى سەير لە سەرەتاي ژيانى خۆمدام، ياخۇ تەۋاۋ بە پىچەۋانەۋە ھەستەم كىرەبو گەشىتوۋمەتە كۆتايى كارۋانى ژيان؟ نەرمە بەفرىك دەبارى، خۆم بەتەۋاۋى لە بىر كىرەبوو، كەتتوۋمە ناۋ خەيال، سەبرى تاك و تەراى كلوۋە بەفرەكانم دەكرد و دەمدى بە ئىرە و ئەۋىدا بلاۋ دەبوۋنەۋە. ھىشتا تازە لە پىچ و پەناكانى ژيانى خۆمدا نوقم بوۋبووم، بىنىم ۋا سەگىكى رەش لە گۆشەپەكى تارىكى گۆرستانەكەۋە بۆم دەروانىت.

فرمىسكەكانم ۋەستانەۋە. لوۋتم سىرى. كاتىك بىنىم سەگە رەشەكە بە نىشانەى دۆستايەتى كلكى بۆم لەقاند، لە گۆرستان دەرچووم. دواتر خانوۋەك بەگرى گرت و لە گەرەك نىشتەجى بووم. سەردەمى زوۋ خىزمىكى باۋكم لەم خانوۋەدا ژىابوو. ژنى خاۋەن مال، منى بە كورىكى خۆى چوۋاند كە سەربازەكانى سەفەۋى لە شەردا كوشتبوۋيان. بىرپار بوو مالم بۆ پاك بىكاتەۋە و خواردم بۆ چى بىكات.

ۋەك ئەۋەى لە ئەستەنبول نا، بگرە بەشىۋەپەكى كاتى لە شارىكى عەرەبى

ئەوپەرى دىنيا نىشتەجى بوبوم و پەرۋىشى ئەو بەم بزانم شار شوپىنكى چۈنە، چوممە گەرەك و كۆلەنەن. دور و درىژ و تىر بەدىلى خۆم گەرام. ئەرى كۆلەنەكان تەنگ بوو بوونەو، يان من پىم وا بوو؟ لە ھەندىك شوپىن، لەو كۆلەنە تەنگ بەرانەى سەرى خانووھەكانيان لە ھەردوولاوھ لە يەكتەر نىزىك بوو بوونەو، بۆ ئەوھى خۆم بە ئەسپە بار ھەلگەكاندا نەكىشم، ناچار بوم بەپال دىوار و دەرگاكاندا بۆم. ئايا ژمارەى دەولەمەندان زىادى كردبوو، يان وا دەھاتە بەرچاوى من؟ گالىسكەيەكى رازاوھ و ورشەدارم بىنى، لە قەلەپەك دەچوو بەدوای چەند ئەسپىكى لە خۇبايى و سەركىشەوھ و لە ەرەبستان و لە ەجەم و ینەى نەبوو. لای چەمبەرلىتاش، بىرك دەروژەكەرى بى شەرم و شىرپۆشم بىنى لە بۆنى گەنىوى لە بازارى مرىشك فرۆشانەوھ ھاتوودا سەريان بە يەكدا كردبوو. يەكتىكان كۆپر بوو، سەيرى بەفرەكەى دەگرد و پى دەكەنى.

ئەگەر بگوترايە ئەستەنبول لە رابدوودا ھەژارتەر، بچوكتەر و بەختەوھەرتەر بوو، لەوانە بوو بروام نەكردبايە، بەلام دلم واى دەگوت، چونكە مالى خۆشەويستى لە دواى خۆم بەجى ھىشتووم ھىشتا لە ناو دارى ئىخلاموور و شابەرووھەكاندا لە شوپىنى خۆى بوو. لە دەرگاۋە پرسىارم كرد، بەلام ئىدى كەسپىكى تر لەوئى دادەنىشت. داىكى دلدارم، واتا پوورم، مردبوو، زاوام و كچەكەى بارىان كردبوو. بەقسەى زەلامەكانى بەر دەرگا و ئەو كەسانەى ھەرگىز تى ناگەن لە دۇخىكى وادا چەند دژوارانە دلى مرؤف دادەخورپىن و خەيالى دەشكىن، بىرك دەرد و بەلاش بەسەر زاوام و كچەكەى ھاتبوو. ئىستا ئەو شتانەتان بۆ ناگىرپمەوھ، بەلام با پىتان بىژم ئەو باخچە كۆنەى چلوورەى بەقەد پەنجە توتەم درىژ بە لق و چلى دار ئىخلاموورەكانىدا شۆر بوو بووھوھ و پۆژە گەرم و پىر لە سەوزايى و خۆرەتاويەكانى ھاىنى بىرم خستەوھ، لەبەر خەم و بەفر و بىخزمەتى، مردنى دەھىنايەوھ بىرى مرؤف.

ئەو دەمەى لە تەورپىز بوم زاوام نامەيەكى بۆم ناردبوو، لە پىتى ئەو نامەيەوھ ئاگادار بوم لە بەشىك لەو كارەساتانەى بەسەر كەسوكارم

هاتبوون. زاوام منى بۆ ئەستەنبول بانگ كردبوو، نووسىبووى كىتېپكى نەپتى بۆ سولتەنمان ئامادە دەكەت و داواى لىم كردبوو ھاوكارىي بگەم. گەپشتبوووه گوپى زاوام من سەردەمانىك له تەورپز كىتېم بۆ پاشاكانى عوسمانى و والىيەكان و تەككارانى ئەستەنبول ئامادە كردووه. ئەوهى له تەورپز دەمكرد، برىتى بوو له: پىشەكى پارەم لەو تەككارانى راسپاردەى كىتېبان دەدا وەردەگرت، پاشان نىگار كپش و خوشنوسانى بەگازندە و گلەپى له شەرى و سەربازەكانى عوسمانى، ئەوانەى هپشتا له شار هەل نەهاتبوون و روويان له قەزوين و شارەكانى ترى عەجەم نەكردبوو، دەدۆزىيەوه. من پەرهى كىتېبەكانم بە وەستايانى مەزن و كوشتەى دەستى بىبازارى و گرىنگى پى نەدان بە نووسىنەوه و نەخشاندن و بەرگ تىگرتن دەدا و دواتر بۆ ئەستەنبولم دەناردنەوه. زاوام له تافى لاويدما منى فپىرى نەخش و نىگار و ئەفپن و جوانى كىتېب كردبوو، خۆ ئەگەر ئەو بەهرەپەم نەبواپە، هەرگىز نەمدەتوانى خۆم له قەرەى ئەو جۆرە كارانە بەدم.

لەو كۆلانەى سەردەمانىك زاوام لپى دانىشتبوو، لەو گۆشەپەى رپوهو بازارى دەكرپتەوه، دووكانىكى سەرتاشى هەبوو. يارىۆى سەرتاش هپشتا له دووكانى خۆى، له ناو هەمان ئاوپنە، گوپزان، مەسپنە و تەلى سابووندا بوو. نىكامان پەكانگىر بوو، بەلام نەمزانى داخۆ ناسپمپەوه، پان نا. كاتىك بىنپم ئەو قاپى سەرشۆرپنەى ئاوى گەرمى تى دەكرد و بەزنجىر بە بنمىچى دووكانەوه هەلى دەواسى، هپشتا ئەمبەر و ئەوبەر دەكەت و وەك چاران هەمان كەوانە دەكپشپت، دلم گەشاپەوه. هەندىك لەو گەرەك و كۆلانانەى له تافى لاویم پىپايندا رۆپىشتبووم، له ماوهى دوازده سالاندا سووتابوون، بووبوون بە خۆلەمپش و فەوتابوون. وەرگەر پابوونە سەر شوپنى سووتاوى، وارگەى سەگى رپپر و شپتانى فرىشكبەرى مندالان. له شوپنى هەندىكپشان بالەخانەى خەلكانى دەولەمەند بنىاتنرابوون و كەسانى وەك منى له دوورهوه هاتوويان سەرسام دەكرد. پەنجەرەى هەندىك لەوانە گرانتىر شوشەى رەنگىنى قىنيساىپىيان تى گىرابوو. چەندىن رپزه خانووى دوو نەؤمپى

دهولمه‌ندانم بینی شانشین به دیواره به‌رزه‌کانیان‌ه‌وه هه‌لواس‌رابوون و له سالانی نه‌بوونی مندا له ئەسته‌نبول بنیات‌نرابوون.

وه‌ک زۆربه‌ی شاره‌کانی تر، له ئەسته‌نبولیش پاره هه‌ر هه‌یج به‌هایه‌کی نه‌مابوو. ئەو سه‌رده‌مه‌ی من رووم له رۆژه‌ه‌لات کرد، نانه‌واخانه‌کان به ئاکچه‌یه‌ک نانیک‌ی گه‌وره‌ی چوارسه‌ت ده‌ره‌میان دهدا. ئیستا به‌هه‌مان پاره نیوه‌ی ئەو نانه‌یان دهدا، تام‌ی نانه‌که‌ش به‌هه‌یج جوړیک مروقی نه‌ده‌گه‌راندوهه بو سه‌رده‌می منداڵی. ئەگه‌ر دایکی خوا لیخۆش‌بووم بیدی‌بایه پیویسته بو دوازه هه‌لکه سه‌ی ئاکچه بژمێردریت، ده‌یگوت پێش ئەوه‌ی مریشکه‌کان له خۆبایی بن و جیقنه‌مان به‌سه‌ردا بکه‌ن، با بو ژیدیکی تر هه‌لبێین. به‌لام ده‌مزانی ئەم پاره بی نرخه به‌گشت لایه‌کدا ته‌شه‌نه‌ی کردوه. ده‌گوترا ئەو که‌شتیه‌ی بازرگانیه‌ی له فلانده‌رستان و فینیسیاوه دین، پرن له سندووقی ئەو پاره قه‌لبانه. جاران له سه‌که‌خانه، له سه‌ت ده‌ره‌می زیوین پێنجسه‌ت ئاکچه دروست ده‌کرا، به‌لام ئیستا به‌هۆی شه‌ری له برانه‌وه نه‌هاتووی دژ به سه‌فه‌وییه‌کان، له هه‌مان سه‌ت ده‌ره‌م، هه‌شتسه‌ت ئاکچه دروست ده‌کریت. یه‌نیچه‌ره‌کان دیبوویان ئەو ئاکچانه‌ی وه‌ری ده‌گرن، ئەگه‌ر ده‌که‌ونه ئاوی که‌نداوی زیرینه‌وه، وه‌ک ده‌نکه فاسۆلیای له له‌نگه‌رگه‌ی سه‌وزه‌وه به‌ره‌بوو سه‌ر ئاو ده‌که‌ون، یاخی بوویوون و جوړی ئەوه‌ی قه‌لای دوژمن بیت، کوۆشکی سوڵتانمانیان ئابلۆقه دابوو.

مه‌لایه‌ک هه‌بوو به‌ناوی نووسره‌ت له مزگه‌وتی بایه‌زید وتاری ده‌خویند و وای بلاو کردبووه سه‌یده و له په‌چه‌له‌کی چه‌زهرتی محمه‌ده. ئەم مه‌لایه له‌و بی ره‌وشتی، گرانی، تاوانکاری و تالانکردندا ناویانگی ده‌رکردبوو، ناسناوی ئەرزه‌روومی پی درابوو، هۆکاری گشت ئەو کاره‌ساتانه‌ی به‌دریژایی ده‌ سالی رابردوو ئەسته‌نبولیان گرتبووه‌وه: ناگر که‌وتنه‌وه‌ی گه‌ره‌کانی باخچه‌قاپی و قازانجیلار، ئەو په‌تایه‌ی له هه‌ر هاتنیکیدا بو شار ده‌یان هه‌زار که‌سی ده‌کوشت، به‌ده‌ست نه‌هێنانی ئەنجام له شه‌ری دژ به سه‌فه‌وییه‌کان سه‌رباری ئەو هه‌موو قوربانیدانه، یاخیبوونی کرستیانه‌کانی رۆژئاوا و

گرتنه وهی قه لآ بچووکه کانی عوسمانیی دهگه راندوهه بۆ لادان له پیتی
حه زه رتهی محهمه د، دوورکه وتنه وه له فه رمووده کانی قورئانی پیروژ، نه رمی
نواندن له به رامبه ر کرسه تیهانه کان و فرۆشته نی شه راب به ئازادی و ساز ژهنه
له ته کیه کان.

ئهو ترشیهات فرۆشه ی به جۆشه وه باسی مه لای ئه رزه پروومی ده کرد و ئهو
هه ولانه ی ده دامی، گوتی پاره ی قه لبی ته شه نه کردو له بازار، دووکانه
نوویه کان، فلۆرینی (*) وینه ی شیر له سه ر و ئهو ئاکچانه ی تا دیت زیویان که م
ده کات، کتومت وه ک ئهو چه رکه ز، ئاباز، مینگه ری، بۆشناق، گورجی و
ئهمه نییانه ی کۆلانه کانیان پر کردوه، پالیان به مرۆقه وه ناوه به ره و
به دره وشته یه کی مسۆگه ر و تازه گه رانه وه ش لپی کارپکی دژاره. به قسه ی
ئهو، بی ره وشته ان و گوناهاکاران له چاپخانه کان داده نیشه ن و تا به یانی
دووزمانی و بووخته ان ده کهن. سه رپروتانی بی ره چه له ک، سه رشیه تانی
ئه فیونکته ش و پاشماوه ی قه له نده ران، گوايه ئه مه ریگه ی خوايه، تا به یانی له
ته کیه کان به دم موزیکه وه سه ما ده کهن و شیشه به ئیره و ئه وپی خۆباند
ده کهن. دوا ی ئه نجامدانی هه موو جۆریکی به دره وشته ی، هه م سواری به کتر
ده بن و هه م مندالانی بچووک.

نازانم دهنگی شیرینی عوودیکم بیست و دوا ی که وتم، یاخۆ جه نجالیی
ئه قلم، که من به بیره وه ری و خواسته کانی خۆم ده زانی، له به ر ژه هری
ترشیهات فرۆشه که زیاتر خۆی پی رانه گیرا و پی ده رچوونی پیشانم دا. من
شته یک ده زانم: ئه گه ر شاریکتان خۆش بویت و زۆر تیایدا بسوورینه وه، نه ک
هه ر به رۆخته ان، بگره به جه سه شته ان هه ر له خۆتانه وه ئاشنای گه ره ک و
کۆلانه کانی ده بن و له ساتیکی مه له ولدا و گاڤیک به فر به خه مگینی ده باریت،
لاقه کانتان له خۆیانه وه ده تانه نه سه ر گردی دلگیری خۆتان.

(*) فلۆرین: جۆریک بووه له پاره ی کانه یایی زێرین و به که م جار سه ده ی یازده هه می
کۆچی له شاری فلۆرنسای ئیتالیا له سه که دراوه و به ناوی ئهو شه ره وه ناوئراوه.

بهو جوڙه بازاری نالٻهندانم بهجی هیشت و له تهنیشت مزگهوتی سولهیمانییوه سهری ئەو بهفرم دهکرد چۆن بهسهه کهنداوی زڙیندا دهباری: سهربانهکانی روو له باکور و ئەوانه‌ی سهربانهکانیان با دهیگرتهوه، له ئیستاوه بهفر دایپۆشییوون. چارۆکهکانی کهشتیهکی روو له شار بهدم داگرتنیانهوه دهله‌رینهوه، سلأویان لیم دهکرد و وهک رووی ئاوی کهنداو له هه‌مان ته‌می ره‌نگ خۆله‌میشدا نوقم بوون. دار سنه‌ویهر و چناره‌کان، دیمه‌نی سهربانه‌کان، دلته‌نگی خۆرنشین، ده‌نگی ناوه‌وی گه‌ره‌که‌کانی لای خواره‌وه، هاوار و قیره‌ی فرۆشیاران‌ی گه‌رۆک و قیژه‌ی مندالانی ناو‌ه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌کان له سه‌رمدا یه‌کیان گرت و به‌شپوهیه‌کی دوور له سه‌رسوورمان پیمیان ده‌گوت له‌مه‌ودوا له‌م شارهدا نه‌بیت، ناتوانیت له هه‌ج شوینیکی تر ژیان به‌سه‌ر به‌هیت. بۆ تاویک پیم وا بوو رووخساری له چه‌ندین سال له‌مه‌ویه‌وه له بیرکردووی ئەقینداره‌که‌م ده‌خوازیت بپته‌وه به‌رچاوم.

له به‌رزایی هاتمه‌ خواره‌وه و خۆم کرد به‌ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکدا. دوا‌ی بانگی ئیواره‌ له دووکانیکی جگه‌فرۆش گه‌ده‌ی خۆم پر کرد. به‌وردی گویم بۆ قسه‌کانی کابرای خاوه‌نی دووکانی چۆل راگرت. یارۆ وه‌ک ئەوه‌ی پشیله‌ به‌ختیو بکات، به‌به‌زه‌یه‌وه چاودیریی پارووه‌کانی منی ده‌کرد. به‌و ئیله‌ام و ناوونیشان هه‌لدانه‌ی له‌وه‌م وه‌رگرت، پاش تاریک داها‌تنی کۆلانه‌کان به‌باشی، چوومه‌ کۆلانیکی ته‌نگی پشت بازاری دیل فرۆشان و له‌وئ چایخانه‌که‌م دینه‌وه.

ناو چایخانه‌ پر و گه‌رم بوو. چیرۆکبیتژ له به‌رزیه‌کی دواوه‌ی تهنیشت ئاگردانه‌که دانیشتبوو. زۆر جاران له شپوه‌ی ئەوم له ته‌وریز و شاره‌کانی عه‌جه‌م بینیبوو، به‌لام له‌وئ چیرۆکبیتژ نا، په‌رده‌داریان پی ده‌گوترا. ته‌نیا نیگاری سه‌گیکی کردبووه و هه‌لیواسیبوو. نیگاره‌که به‌په‌له، به‌لام زۆر هونه‌رمه‌ندانه له‌سه‌ر کاغه‌زیکی ئەستوور کیشرابوو. ناویه‌ناو ئاماژه‌ی بۆ سه‌گی ناو نیگار ده‌کرد و له زمانی ئەوه‌وه چیرۆکی ده‌گتیرایه‌وه.

۳

من سهگم

وهك ئیوهش دهبین، كه لبهكانم هینده تیژ و دریزن بهزور له دهممدا جییان دهبیتهوه. دهزانم ئه مه دیمه نیکی ترسناکم ده داتی، به لام خوّم چیژی لی وهردهگرم. جاریک قهسابیک له گهورهییی كه لبهكانمی روانی و گوتی:

"كوره خوّمه سهگ نییه، بهرازه."

گازیکی وهام لی گرت تا به نووکی كه لبهكانم، له وشوینهی كوژیی به گوشتی چهوری دیت، ههستم به رهقیی ئیسكهكانی رانی كرد. به لای سهگهوه هیچ شتیك هیندهی ئه وه به چیژ نییه بهرق و تووره بوونیکی هه قولاو له ناخه وه كه لبهكانی له گوشتی دوژمنیکی بهرباد بچه قینیت. كاتیك هه لیکی وهام بو دهره خسیت و قوربانیی گهستن هه لالكر دووم بی ئه قلانه به پيشمدا تی دهره پیت، له خویشیان بهرچاوم رهش ده بیته، كه لبهكانم جوژی ئه وهی ئازاریان هه بیته، جیره یان دیت و بی ئه وهی به خوّم بزانه، دهست ده كه م به دهركرنی نركه نركیك له گهرومه وه كه ته نانهت ئیوه مانانیش ده ترسینیت.

من سهگم و ئیوهش له بهر ئه وهی ئافریندراوی هیندهی من شیاو نین، ده لئین ئه ری سهگ ده توانیت بدویت؟ به لام له لایه کی دی، وا دهرده كه ویت باوه رتان به و چیروكانه هه بیته كه مردووان قسهی تیدا ده كه ن و پاله وانه كانی ناوی وشه كه لیک به كار ده هین خویشیان و اتایان نازان. سه گه ل ده دوین، به لام ته نیا بو كه سیتكان بزانه گوژیان لی بگرن.

هه بوو، نه بوو، سه ره ده مانیک مه لایه کی دنیا نه دیو هه بوو له شارپکی دووره دهسته وه هاتبووه یه كیك له مزگه وته گه وره كانی پایته خت، دهی با بلین

مزگهوتى بايه زید. له وانه يه پيويست بيت ناوى به نه پنى بمينته وه، بۆ نمونه، با به مالا خوسرهت ناوى ببه ين. به لام ئيدى چ درويهكى تر بكریت، ئەم مه لايه كابر ايه كى لاسار و سه روشك بوو. به لام هيندهى تۆو له سه ريدا كه م بوو، بچاوينى بيت، ئەوه ندهش زمانى به هيز هه بوو. گشت رۆژيكي هه ينى دهستهى نويزكه رانى به شيويهك جۆش دهدا تا رادهى ئەوهى هه نديكيان چاويان وشك ده بوو، له هۆش خويان ده چوون و ده بووران هه. له ربي خوا با به هه له ليك نه دريته وه؛ ئەو هه رگيز وهك مه لايانى ترى زماندر پز نه ده گريا؛ بگره تهاو به پچه وان هه، كاتيک هه مووان ده گريان، ئەو ته نانه ت برژانگيشى نه ده بزواند و شيوازي قسه كردنيشى وهك ئەوهى بيه ويت لۆمه و سه رزه نشتى جفات بكات، هيزى زياترى دهدايي. سه رجه م پاسه وانانى پاريزه رى ئاسايشى شار، پاسه وانانى كۆشكى سولتان، حه لوافرۆشان، ئاپۆره ي پتخاوسان و ژماره يه كى زۆرى مه لاي جۆرى خۆى، له سۆنگه ي حه ز و ئاره زوويانه وه بۆ لۆمه و سه رزه نشت، بووبوون به به نده و كۆيله ي ئەو كابر ايه . ئى، خۆ ئەويش سه گ نه بوو، مرۆفك بوو شيرى خاوى خواردبوو. له به رامبه ر ئەو ئاپۆره سه ودا سه ره خۆى به باشى له بيه ر ده چيت و كاتيک ده بينيت ترساندنيش بارته قاي گرياندى جفات چيژى هه يه و بۆى روون ده بيته وه نان له م كار هدايه، به ته واوى جله و له ده ست دهدات و ده گاته ئەو ئاسته ي بليت:

تاكه هۆكارى گرانى و په تا و دۆرانه كان له بيه ركردى ئيسلامى سه رده مى حه زه رته ي محه مه د و له خسته بردن و باوه ر هينانمانه به ناوى ئيسلامه وه به كتيب و درۆى تر. كوا له رۆژگارى حه زه رته ي محه مه ددا مه ولود خويندن هه بووه؟ چما چله گرتن بۆ مردووان و به خشينه وهى حه لوا و پاروو له پتئاوى رۆحياندا هه بووه؟! ئەرخ له سه رده مى حه زه رته ي محه مه ددا خويندى قورئانى بيه رۆز وهك گۆراني به مه قامه وه هه بووه؟! بۆچى كه س هه بووه به سه ر مناره بكه ويت و بليت بزانه م ده نگم چه ند خۆشه و زمانى عه ره بيم تا چ راده يه ك وهك زمانى عه ره بان ده چيت، لووتبه رزى نوانديت و وهك ژنان به قوون بادانه وه بانگى دابيت؟! ئيستا خه لگى ده چنه گۆرستان و ده پارينه وه، هانا بۆ مردووان

دەبەن. دەچنە سەر گۆرەکان و وەک بئەپەرستان بەرد دەپەرستن. پارچە پەرۆ بە کێلەکانەو دەبەستن و نەزر دەگرەنەو. چما لە دەورانی حەزەرتی محەمەدا پەپەرەوانی تەریقەت هەبوون تا ئەم رێیانی پێشانی خەلکی بدەن؟ شیخی رێپیشاندەری پەپەرەوانی تەریقەت، ابن العربی، لەبەر ئەوەی سویندی خواردوو فیرەون بە باوەرەو مردوو، گوناھبار بوو. هەموو پەپەرەوانی تەریقەت، خەلۆتەپەرستان، قەلەندەران، ئەوانە بە دەم ژەنی سەزەو قورئانی پەرۆ دەخوین و لەگەڵ منداڵانی قووندەر سەما دەکەن و دەلێن پیکەو دەوا دەکەین، هەر هەموویان کافرین. پێویستە تەکیەکان بڕووخێندرین، بناغەکانیان حەوت گەز هەلبکەندریت، خۆل و گلی دەرهێندراویان بڕێندریت دەریاوە تا بتوانریت لە شوینەکانیان نوێز بخویندریت.

ئەم مەلا خوسرەتە هارتەر بوو، لیک بە دەمیدا هاتوووتە خوار و گوتوویتی ئەی گەلی باوەرمەندان، قاوہ خواردەوہ حەرامە. حەزەرتی پەبامبەرمان لەبەر ئەوەی زانیویتی قاوہ مرۆف کێژ دەکات، گەدە کون دەکات، دەبیتە هۆی ئازاری پشت و نەزۆکی و تێ گەیشتووہ گەمەئ ئیبلیسە، نەبخواردوووتەوہ. گوتوویتی قاوہخانەکانی ئیستا شوینی ئەهلی کەیف، سەفا و دەوڵەمەندانی ئالوودەئ چێژوەرگرتنە، چونکە ئەمانە لەپال یەکتەر دادەنشین و هەموو جۆرە بی ئابروویەک دەکەن. بۆیە پێویستە پیش تەکیەکان، قاوہخانەکان دابخرین. چما هەژاران پارەئ قاوہ خواردەوہیان هەس؟ دەچنە قاوہخانەکان، کەیف و سەفای خۆیان لە قاوہدا دەبیننەوہ، سەری پەت زیاد لە پێویست شل دەکەن و لەوئ گۆئ بۆ قسە و باسی سەگی خوێری رادەگرن و وا دەزانن راستە. مەلا خوسرەت ئەمە دەلێت: "ئەوہی جنیو بە من و ئایمان بدات، سەگە."

بە دەستووری ئیوہ، دەمەوێت وەلامی دوایین قسەئ ئەم مەلا ئەفەندییە بدەمەوہ. هەلبەتە بەلای بەرێژتانەوہ ئاشکرایە دەستە و ئاقمی حاجی، خۆجە، مەلا و پێشنوێژان ئیمەئ سەگەلیان هیچ خۆش ناوێت. بە بۆجوونی من،

بابه ته که پټوه نډی به ووهه هیه جاریکه حه زه تی محمه د چه مکی که وای بهر
 خوی درپوه تا پشیلهی نووستبو له سه ری هوشیار نه بیته وه. مه به ست له م
 قسه هیه نه ویه بیر بخریته وه نه و زه رافه ته هی پیشانی پشیله دراوه، پیشانی
 ئیمه نه دراوه و بگوتریت له بهر شه پی له میژینه هی ئیمه له دزی نه و
 ئافریندراوه ی گه مژه ترین ئاده میزادیش به بی وه فایی نه و دزانتت، نیردراوی
 خوا دوژمنایه تی له گه ل سه گه ل هه بووه. نه برده زووره وه مان بۆ مزگه وت
 به بیانوی نه و هی ده بینه هوی شکاندنی ده ستنوویژ و نه و تیته لانه هی سه دان
 ساله به گسکه ده سک دريژه کانی ده ستی مجیوره کان ده یخوین، نه نجامی نه و
 وینا کرده هه له یه یه و به نیازی خراب کراوه.

ده خوازم سوورته ی الکهف-تان بیر بخره مه وه. نه مه جوانترین سوورته ی
 قورئانی پیروژه. نه ک له بهر نه و هی مه به ست م بیت له م قاوه خانه جوانه که سانی
 بی کتیبی قورئانی پیروژ نه خوین هه بن، بگره بۆ نه و هی سه رله نوئی بیربان
 بخره یه وه: نه م سوورته به سه رها تی حه وت گنج ده گیریته وه له به سه برده ی
 ژبان له ناو بته په رستان بیزار ده بن، ده چنه نه شکه وتیکه وه و دهنون. خوا
 مؤرک له گوپی هه ری که بیان ده دات و ماوه ی سیسه ت و نو سال
 ده یان خه وینیت. دوا ی نه و هی بیدار دهنه وه، یه کیک له حه وت گه نجه کان
 ده چیته ناو خه لکه وه و سه یر ده کات نه و سکه یه ی پیبه تی، سه رف نابیت،
 گه نجه کان حا لی ده بن له و نیوانه دا نه وهنده سال تی په ریوه و زور سه ریان
 سوورده مینیت. نه م سوورته باسی په یوه ستبوونی ئاده میزاد به خوا،
 په رجووه کانی، تیپه ریوونی کات و شیرینی خه ویکی قول ده گیریته وه.
 هه رچهنده حه دم نیبه، به لام ده مه ویت بیرتان بخره مه وه ئایه تی هه ژده یه می نه م
 سوورته ناماژه ی کردوه بۆ سه گی بهر ده روازه ی نه شکه وتی شوینی خه وتنی
 نه و حه وت گه نجه. بیگومان هه مو که سیک ناوی له قورئانی پیروژدا هاتیت،
 بوی هیه شانازی پیوه بکات. منیش وه ک سه گ شانازی به م سوورته وه
 ده که م و ده لیم، خوا یار و یاوه ر بیت، نه قل ده خاته وه سه ری نه و
 نه رزه رو میانه ی که دوژمنانی خوین به سه گی خویری ناو ده بن.

كەواتە رەگ و ريشەي ئەم دوژمنايە تىكردنەي دژ بە سەگەل بۆچى دەگەرپىتەو؟ بۆچى سەگ بە گلاو دەزانن و كاتىك دىتە مالەكانتانهو، كون و كەلەبەر دەشۆرن و ھەموو شتىك بسميل دەكەن؟ بۆچى ئەوھى دەستمان پىوھ دەدات، دەستنوژى دەشكىت؟ بۆچى ئەگەر لۆي پۆشاكستان بەئاستەم بەر تووكى تەرى سەگىك بگەوئىت، لە خۇتانى دەكەنەوھ و ھەك پىرەژنى ھار ھەوت جارانى دەشۆن؟ تەنيا مسگەران دەتوانن ئەو درۆيە ئاشكرا بگەن كە دەلئىت ئەگەر سەگ مەنجەلئىكى لىستەوھ، ئەوا دەبئىت فرىئ بدرىت، ياخۇ سىپى بكرىتەوھ. لەوانەيە پشیلەش.

دواى ئەوھى مرؤف دەستى لە گوند و چۆلەوانى و كۆچبەرى ھەلگرت و لە شار گىرسايەوھ، سەگى شوانان لە گوند مانەوھ و ئەو كاتە ئىدى ئىمەي سەگەل گلاو بووين. پىش ئىسلام، مانگىكى دوازە مانگەي سال بۆ سەگەل بوو. كەچى ئىستا سەگ بە مايەي نەگبەتى دادەنرئىت. نامەوئىت بەم كاتى ئىوارىيە ئىوھى دۆستانم، ئىوھى خوازىارى فىربوونى كەمىك دەرن بە دەردەكانى خۆم خەمگىن بگەم. ھۆي توورەبوونم ئەوھى مەلا ئەفەندىي ئىمە بەخراپە باسى قاوھخانەكانمان دەكات.

باشە ئەگەر بلئىم باوكى خوسرەتى ئەرزەروومى نەناسراوھ، ئىوھ چى دەفەرموون؟ بە منىشيان گوتووه تۆ چ سەگىكىت و لەبەر ئەوھى خاوەنەكەت چىرۆكبىژە و نىگارئىكى لە قاوھخانە ھەلئواسىوھ و چىرۆك دەگىرپىتەوھ، تۆ بەمەبەستى پاسكردنى، چغە، لە دژى مەلا ئەفەندى زمان دىژى دەكەيت. رىئ بەخۆم نادەم زماندىژى بگەم. من قاوھخانەكانى خۆمانم زۆر خۆش دەوئىت. ئەرى دەزانن ھۆي دلگرانىم لەبەر ئەوھى نىبە گوايە لەسەر كاغەزئىكى ھەرزانبەھا نىگارم كىشراوھ، يان بەھۆي ئەوھى سەگم، بگرە داخى ئەوھ دەچىژم ناتوانم لەگەلتان دانىشم و ھەك مرؤف قاوھ بخۆمەوھ. ئىمە لە پىناوى قاوھ و قاوھخانەكانماندا دەمرىن... بەلام ئەمە چىيە... بروانە، ھەستام لە قاوھجۆشەكە قاوھم بۆ تى دەكات. مەلئىن: ئەرى ھەرگىز بووھ نىگار قاوھ بخواتەوھ؟ مەلئىن: بروانن، بروانن، سەگ فرەفر قاوھ دەخواتەوھ.

ئۆي، زۆر خۆش بوو، ھەناومی گەرم كردهو، بەرچاومی پۆشن كردهو، بىرمى ئاوەلا كرد. سەرنج بەن چىم بەئەقلىدا ھات: ئايا دەزانن دۆقى فېنېسىيا جگە لە چەندىن تۆپى قوماشى ئاورىشمىن و پۆشاكى چىنى بە گوللىكى شىن خەملىندراو، چى تىرى ھەك ديارى بۆ نورهيات سولتانى كچى ھەزەرتى سولتانمان ناردووھ؟ دەلە سەگىكى نازدارى ھەرنەگىي (* تووك لە ئاورىشم و تووكى سەگى ئاويش نەرمتر. ئەو دەلە سەگە لەبەر نازدارى پۆشاكى سوورى ئاورىشمىنى لەبەر كراو، يەككە لە برادەرانمان بۆي پتوھ ناو، بۆيە دەيزانم: بى جەكانى، تەننەت جوتوبوونىشى پى ناكريت. ئاشكرايە لەو ولاتى ھەرنەگستانە ھەموو سەگەل جلى لەو جۆرە دەپۆشن. دەلەين گوايە لەوئى ژنە ھەرنەگىكى زۆر خانەدان، نازانم سەگىكى رووت، يان ھەرامەى سەگەكەى ديو، گوتوويەتى: "ئاي ئاژەلى رووت و قووت!" پاشان كەوتووھ و بووراوتەوھ.

ھەك دەگوتريت، لە ھەرنەگى ولاتى ناموسلمانان ھەر سەگىك خاوەنى خۆى ھەيە. سەگى بەستەزمان زنجير لە ملن و جۆرى پەرىشانترىن كۆيلە دانە بەدانە بە زنجيركراوى بە كۆلانادا دەگەرىندرين. ئەو پياواھە دواتر سەگەكان دەبەنەوھ مالى خويان و تەننەت دەيانبەنە ناو پىخەوھەكانى خويشيانەوھ. تۆ واز لەوھ بىنە سەگىگ بۆن بە سەگىكى ترەوھ دەكات و لىي دەپەريت، بەلام لەوئى دوو سەگ ناتوانن پىكەوھ بەگەرىن. كاتىك سەگەلى زنجيركراو بەو رەوشە پەرىشانەى خويانەوھ لە كۆلانەكان تووشى يەكدى دەبن، بە چاوى خەمگىنەوھ لە دوورەوھ سەيرى يەكتر دەكەن، ھەر ئەوھەندە و بەس. ئەوھ ناچىتە ئەقلى گاوارانەوھ كە ئىمەى سەگەل بەكۆمەل و بەسەربەستى بە كۆلانەكانى ئەستەنبولدا دەسوورپىنەوھ، خاوەن و ئەفەندىمان نىيە، لە كاتى پىويستدا رى دەپرىن و بە ئارەزووى دللى خۆمان لە گۆشەيەكى گەرم كۆ دەبينەوھ، لە سىبەر پال دەكەوين و سەرخەوى شىرىن دەشكىنەن، لە كوئ (* ھەرنەگ: لەم ولاتانەى لای خۆمان لە رابردوودا بە ئەوروپايى كوتراوھ: ھەرنەگ. نووسەرىش ئەم ناوھى لەم رۆمانەدا بۆ ھەمان مەبەست بەكار ھىتاوھ.

بخوازین دهرین و ههرکه سیشمان بویت دهیگه زین. وهنه بیت بیرم له وهش نه کرد بیت هه تۆ بلایت له م سۆنگه یه وه بیت موریدانی ئه رزه روومی دژی ئه وه بن خه لک له کۆلانه کانی ئه سته نبول بۆ خیر کردن به دم دوعا وه گوشت بۆ سه گهل باویژن و وهقف بۆ ئه وه مه به سته دابمه زین؟ ئه گهر نیازی ئه مانه سه رباری دوژمنایه تیکردن، سته مکردنیش بیت له سه گ، ئه وا با بیران بخه مه وه دوژمنایه تیکردنی میلله تی سه گ خۆی له خۆیدا ئه وپه ری سته مکارییه. چاوه ری ده که یین کاتیک براده رانی جه لاد ئه و پرپووچانه هه لده واسن، ئومیدم وایه ئه و رۆژه رۆر دوور نه بیت، هک ئه وه ی هه ندیک جار بۆ په ند ده یکن، بانگی ئیمه مانانیش بکن تا پارچه ی گوشتیان بخوین.

دوچار دمه ویت ئه م به سه رها ته بگیرمه وه: خاوه نی پیشووم مرۆفیکه ی فره دادپه روهر بوو. شه وان کاتیک بۆ تالانی دهرده چووین، ئه رکی خۆمان دابه ش ده کرد: کاتیک من ده ستم به وه رین ده کرد، ئه و قورگی یارۆی ده بری و به و جۆره له بهر وه رینی من قیره ی کابرا نه ده بیسترا. له به رامبه ر ئه وه ش، تاوانباری به سزا گه یه ندرای له توپه ت ده کرد، ده یکولاند، دهیدا به من و منیش ده مخوارد. من حه زم له گوشتی خا و نییه. ئومیده وارم ئیدی جه لادی مه لای ئه رزه روومی بیر له وه بکاته وه من گوشتی ئه و چه په له به خاوی ناخۆم و گه ده ی خۆمی پی تیک نادم.

٤

دوچار پیّم ده لاین بکوژ

ته نانهت تۆز قالیکیش پیش ئه وهی ئه و بوده له یه بکوژم، پیّم بگوترا یه من که سیّک ده کوژم، هر گیز بروام نه ده کرد. بویه ئه و شته ی من کردوومه، هه ندیک جار وهک گالیونیکه (*) بیانی له ئاسودا ون ده بیت و چند دوور ده که ویتته وه، بچوو کتر ده بیتته وه. جار و باریش وا هه ست ده کهم هیچ تاوانیکم ئه نجام نه دا بیت. چوار رۆژ به سه ر کوشتنی زه ریفی ره به نی برامدا تیپه ری، به نارهنای دل کوشتم، به لام ئیستا که میک به دۆخه که راهاتووم.

هه ولی زۆرم دا ئه و به لایه ی بۆم هاتبووه پیش، بی ئه وهی پیاو کوشتنی تی بکه ویت، چاره سه ری بکه م، به لام ده سته جیش حالّی بووم هیچ ریه کی ترم پی شک نابریت. هه ر له وی کارم برانده وه و گشت لیپرسراوییه کم گرته ئه ستوی خۆم. مۆله تم نه دا به هوی درۆی بی ئه قلیکه وه سه رجه م ده سته ی نیگار کیشان بکه ونه مه ترسییه وه.

سه رباری ئه وه ش، خۆراهینان له سه ر بکوژی، کاریکی دژواره. له مالّ ناحه ویمه وه و ده چمه کۆلان. له ویش ناگیرسیمه وه و ده رۆمه کۆلانیکه دی. پاشان له و کۆلان ه شه وه ده چمه ئه وی تر و کاتیک له رووی مرۆگه ل ورد ده بمه وه، ده بینم زۆر که س له وانه ی هیشتا هه لی ئه نجامدانی تاوانیان بۆ نه ره خشاوه، خویان به بی تاوان ده زانن. به هوی ئه م مه سه له بچوو که ی به خت

(*) گالیون: جوړیک بووه له که شتی شه ر و له نیوه ی یه که می سه ده ی شانزده هه می زاینیدا له سه ر ده سته به ریتانی و ئیسپانی و پۆرتوگالییه کان دا هیندراوه و له دۆزینه وه ی پارزه وینی ئه مریکا دا به کار هیندراوه.

و چاره‌نووس که رووبه‌رووی من بوووته‌وه، دژواره بگوت‌ریت زۆریه‌ی مرۆگه‌ل له من به‌ره‌وشتتر، یان باشتترن. هه‌بیت و نه‌بیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌شتا تاوانیان نه‌کردوو، که‌میک گه‌مژه‌ دینه‌ به‌رچاو و وه‌ک هه‌موو که‌مژه‌کانیش نیازپاک دیارن. دوا‌ی کوشتنی ئه‌و داماو، چوار رۆژ خوولانه‌وه‌م به‌گه‌رک و کۆلانه‌کانی ئه‌سته‌نبولدا به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی تۆ بگه‌م هه‌رکه‌سیک له‌وانه‌ی من له‌ چاویاندا ترووسکایی زیره‌کی و له‌ رووخساریاندا سیبه‌ری هه‌لقولای ناو رۆحیانم بینی، بکوژیکی شاردراره‌یه. ته‌نیا گه‌مژه‌کان بۆ تاوانن.

بۆ نمونه، ئه‌م ئیواره‌یه کاتیک له‌ قاوه‌خانه‌ی پشت بازاری دیل فرۆشان به‌ قاوه‌هه‌ناوی خۆم گه‌رم ده‌کرده‌وه، سه‌یری نیگاری سه‌گه‌که‌ی پشته‌وه‌م ده‌کرد و به‌ده‌م خۆ له‌ بیرکرده‌وه‌ منیش له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر گویم راکرتبوو بۆ چیرۆکه‌کانی ئه‌و سه‌گه‌ و پۆ ده‌که‌نیم، هه‌ستیکی وام له‌کن په‌یدا بوو ئه‌و کابرایه‌ی له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ دانیشتوو، بکوژیکی یه‌کانه‌یه‌ وه‌ک خۆم. ئه‌ویش وه‌ک من به‌ده‌م چیرۆکبێژوه‌ پۆ ده‌که‌نی، به‌لام نازانم به‌هۆی ئه‌وه‌ی بایانه‌ شانی به‌ منه‌وه‌ دابوو، یان له‌به‌ر نا‌ارامیی په‌نجه‌ له‌رزیه‌کانی و له‌رینه‌وه‌ی فنجانی قاوه‌ی ده‌ستی بوو، گه‌یشتمه‌ ئه‌و باوه‌ره‌ی ئه‌ویش له‌ توخمی منه‌. له‌په‌ر رووم وه‌رگتیا و په‌ر و په‌وان نیگام له‌ رووخساری بری. یه‌کسه‌ر ترسا و رووی تیک چوو. دوا‌ی بلۆه‌کردنی ئاپۆره‌ی ناو قاوه‌خانه، ناسراویکی، قۆلی کریدبوو به‌ قۆلیدا و پیتی ده‌گوت:

"موریده‌کانی مه‌لا خوسره‌ت په‌لاماری ئیره‌ش ده‌ده‌ن."

به‌ ئامازه‌ی چاو و برۆ قسه‌ی به‌ یارۆ بری. ترسی ئه‌وان ده‌ربازی منیش بوو. که‌س متمانه‌ی به‌ که‌س نییه‌. هه‌موو که‌سیک له‌ گشت ساتیکدا چاوه‌رپێه ئه‌وی دی نامه‌ردیی له‌ به‌رامبه‌ر پکات.

هه‌وا زیاتر ساردی کرد، به‌فر به‌باشی گۆشه‌ی کۆلانه‌کان و بن دیواره‌کانی کرتبووه‌وه‌ و که‌له‌که‌ بووبوو. له‌و ئه‌نگوسته‌چاوه‌دا جه‌سته‌م ته‌نیا به‌ هه‌ست ریتی خۆی له‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کان ده‌دۆزییه‌وه‌. جاروبار له‌و شوینانه‌ی ده‌ریوانه‌ی په‌نجه‌ره‌ی مالان به‌ته‌واوی دادرا‌بوونه‌وه‌ و په‌نجه‌ره‌کانیان به‌

تهخته‌ی ره‌شی قیرین داخرابوو، تیشکی لاوازی قوتیلکه‌یه‌کی هیشتا له ژوروهه داگیرساو دزه‌ی ده‌کرده دهره‌وه و له‌سه‌ر به‌فره‌که ره‌نگی ه‌دایه‌وه. زۆر جاری تریش هیچ شتیک و هیچ تیشکیک نابینم، بگره‌ گوی بۆ دهنگی لیدانی به‌رده‌کان به‌ گۆپالی ده‌ستی یاساوله‌کانه‌وه، قروسکه‌ی سه‌گه‌لی به‌ره‌لا و نالینی له‌ مالانه‌وه هاتوو راده‌گرم و ریگه‌ی خۆم ده‌دۆزمه‌وه. جاری وا هه‌یه، به‌فر به‌ تیشکیکی جوانی وه‌ک ئه‌وه‌ی بلیت له‌ هه‌ناوی خۆیه‌وه دهردی د‌دا، له‌ نیوه‌ی شه‌ودا کۆلانه‌ ته‌سک و ترسناکه‌کانی ئه‌سته‌نبول رووناک ده‌کاته‌وه و پیم وایه له‌ تاریکیی و له‌ نیوان دار و که‌لاوه‌کاندا خیوگه‌لی نیشته‌جی س‌ه‌تان ساله‌ی ئه‌سته‌نبول ده‌بینم. هه‌ندیک جاریش له‌ مالانه‌وه دهنگی ک‌رپوزانه‌وه‌ی به‌دبه‌ختان دیت؛ یان سنکه‌کووته‌یانه و ده‌کۆکن، چلمی لووتیان هه‌لده‌لووشن، له‌ خه‌ونیاندا ده‌گرین و ده‌قیرین، یان ژن و پیاو، کاتیک مندا‌له‌کانی ته‌نیشت سه‌ریان ده‌گرین، لئیان ده‌بیت به‌ هه‌را و ده‌ست ده‌خه‌نه بینه‌قاقای به‌کدی.

بۆ ئه‌وه‌ی ژبانی به‌خته‌وه‌ری پ‌یش سه‌رده‌می بوونم به‌ بکوژ بیر بکه‌ویته‌وه و خۆم دلشاد بکه‌م، یه‌ک دوو جار هاتم بۆ ئه‌م قاوه‌خانه‌یه به‌مه‌به‌ستی گوگرتن له‌ یارۆی چیرۆکیب‌یز. زۆربه‌ی وه‌ستایانی نیگارک‌تشی هاو‌پیم و ئه‌وانه‌ی سه‌رله‌به‌ری ته‌مه‌نی خۆم له‌گه‌لئاندا به‌سه‌ر بردوه، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک دین. د‌وای ئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌مزه‌یه‌م کوشت، ئه‌گه‌رچی هه‌ر له‌ مندا‌لیمانه‌وه پیکه‌وه نیگارمان ده‌ک‌ت‌شا، ئیدی ناخ‌وازم که‌سیان ببینم. براکانی من کاتی یه‌کتر بینین ب‌ی قسه‌ و قسه‌‌لۆک و بووختان هه‌لناکه‌ن، بۆیه له‌ ژبانی ئه‌وان و له‌م هه‌وای به‌زم و په‌زمه‌دا زۆر شت هه‌ن وام لی ده‌که‌ن شه‌رم بکه‌م. بۆ ئه‌وه‌ی به‌ لووتبه‌رزم نه‌زانن و تانه و ته‌شه‌رم ت‌ی لی نه‌دن، منیش یه‌ک دوو نیگارم بۆ کاب‌رای چیرۆکیب‌یز ک‌ت‌شا. باوه‌ریش ناکه‌م ئه‌مه‌ پ‌یش له‌ ئیره‌یی پ‌ی‌یردن بگریت. به‌لام به‌ زیادیشه‌وه مافی ئیره‌یی پ‌ی‌یردنیا‌ن هه‌یه، چونکه وه‌ستای هه‌ره‌ شاره‌زا له‌ رهنگ تیکه‌ل ک‌ردن، هیل ک‌یشان، ریزبه‌ندیی په‌ره، هه‌لب‌ژاردنی باب‌ه‌ت، ک‌یشانی نیگاری رووخسار، ج‌یگ‌یرکردنی ج‌قاتی شه‌ر و راو و

شکاری جهنجال، ناژهل، سولتانهكان، رهوه گه‌می، ئەسپ، سه‌رباز، كيشانی نیگاری ئەقینداناران و پزاندنی شیعرى رۆح بۆ ناو نیگار و تهنانهت له زه‌ركاریشدا هه‌ر خۆم. مه‌به‌ستم له‌م قسانه‌م به‌خۆدا هه‌ل‌دان نییه، بگه‌ر بۆ ئەوه‌مه ئیوه لیم تی بگهن. ئیره‌یی پێ‌بردن، به‌ تیه‌په‌ربوونی كات له‌ ژيانى نیگار كێشدا ده‌بێت به‌ كه‌ره‌سه‌یه‌كى وه‌ك بۆیاخ و مه‌حاله‌ ده‌ستى لێ هه‌لبگیریت.

له‌ نیوه‌ى پیاسه‌كاندا، كه‌ له‌ تاو بێ ئۆقره‌ییم تا دین درێژتر ده‌بنه‌وه، لووتم ده‌ته‌قیته‌ به‌ برایه‌كى ئاینی تا بلایته‌ بگه‌رد و بگه‌نانه‌ما و له‌په‌ر ئەم ختوره‌ سه‌یره به‌ هه‌ناوما تێ ده‌په‌ریت: ئەگه‌ر ئیستا بیر بکه‌مه‌وه من بكوژم، كه‌سى به‌رامبه‌رم ئەم بیره له‌ رووخساردا ده‌خوینیته‌وه.

بۆیه‌ خۆم ناچار ده‌كهم بیر له‌ شتى تر بکه‌مه‌وه، كتومت وه‌ك سالانى گه‌نجاهه‌تیم كاتێك بۆ ئەوه‌ى له‌ نوێژدا بیر له‌ ژنان نه‌كه‌مه‌وه، زۆرم بۆ خۆم ده‌هینا و له‌ تاو ته‌ریقى ده‌تلامه‌وه. له‌ تافى لاویمدا چه‌ندى ده‌مكرد و ده‌كوشام نه‌مه‌توانى بیره‌كه‌ى جووتبوون له‌ سه‌رى خۆم دوور به‌هاوێژم، به‌لام ئیستا به‌ پێچه‌وانه‌وه ده‌توانم ئەو تاوانه‌ى ئەنجام داوه، له‌ بیرى بگه‌م.

ئیه‌وه تێ ده‌كهن گشت ئەم شتانه له‌ روانگه‌ى ئەوه‌ى پێوه‌ندیان به‌ ره‌وشى خۆمه‌وه هه‌یه، ده‌گیرمه‌وه. من تهنانهت ئەگه‌ر خه‌یال له‌ شتێكیش بده‌م، ئیه‌وه هه‌موو شتێك خالی ده‌بن. ئەمه‌ش من له‌ دۆخى بكوژیكى بێ ناو و بێ ناسنامه‌ى خێو ئاسانى نێوانتان ده‌رده‌هینیت و ده‌مخاته‌ قالمی تاوانبارێكى ئاساییه‌وه، تاوانبارێك یه‌خه‌ى خۆى دا‌بێته‌ ده‌سته‌وه، رووخسارى ئاشكرا بێت و سه‌رى بۆ په‌راندن ئاماده‌ بێت. ده‌ستوورم بده‌نى بیر له‌ هه‌موو شتێك نه‌كه‌مه‌وه و چه‌ند شتێك به‌شارمه‌وه. ئیه‌وه‌ى كه‌سانى ناسكیش، جووری ئەوانه‌ى به‌ هه‌لگرتنى شوینێى دز ده‌دۆزنه‌وه، هه‌ول بده‌ن له‌ پێى وشه‌كانم و ره‌نگه‌كانمه‌وه بزانه‌ن من كێم. ئەمه‌ش ده‌مانه‌ینیته‌ سه‌ر بابه‌تى شێوازى ره‌واجدار له‌م رۆژگاردا: ئایا نیگار كێش شێواز، ره‌نگ و ده‌نگى تابه‌ت به‌ خۆى هه‌یه؟ پێسته‌ هه‌یبیت؟

با سهرنج له نىگارېكى وهستاى وهستاىان، بههزادى پيرى وهستاىانى نىگار كيش بهدين. ئەم شته نايابه له بهر ئەوهى نىگارى تاوانىكه، پر به پىستى دۆخى منه. له دووتوځى كتيبيكى نۆسهه ساله بى كيماسىي كارى ههرات و دهست به سهرداگىراو له كتيبخانهى شانزادهيهكى عهجهمى تياچوو له شهري تهخت و دهسه لاتدا، له ناو ئەو په رانهى داستانى شيرين و خه سهرو دهگيرنهوه، ريگكه وتى نىگار كههه كرد. باسى داستانى شيرين و خه سهروى فيردهوسى ناكهه، بگره مه بههستم ئەوهى نيزاميه:

ههردوو ئەهفنىدار، دواى ئەو همكه به سه رههات و فه رته نهيه زهماوههه دهكهه، به لام شىروويهى كورى گه نجهى خه سهرو له ژنى پيشووى، ئيبلىسيك دهبيت لهو گوږه و نايه لىت جووته دلدار ئاسووده بن. ئەم شانزاده لاهو چاو دهپرته تهخت و ژنى گه نجهى باوكى. شىروويه، به گوتهى نيزامى "بۆنى دههى وهك بۆنى دههى شىران بۆگهه بوو"، ريگه يهك ده دۆزىته وه، باوكى خۆى دىل دهكاته و له سهه تهخت داده نيشىت. شه ويك دهچپته ژوورى نووستنى باوكى و شيرين، به په له كوڅى له پىخه ودا ده باندۆزىته وه و خه نهجر له جه رگى باوكى دهچه قىتت، تا ده مه وه بيانى خوينى له بهر ده پروات و له نوځنى هاوبه شدا له پال شيرينى شوخ و نوقمى خهوى ئاسووده، گيان ده سپرىت.

ئەم نىگار هى بههزادى مامۆستاى گهوره، بههه نندارهى ئەو چىرۆكه، ئاماژهى بۆ ترسيكى راسته قينه ه ده كرد و سالانى كيش بوو من ئەو ترسهه له هه ناوى خۆمدا هه لم گرتبوو: ترس له وهى كاتىك مرؤف له تاريكايى نيوه شه ودا بىدار ده بىته وه و تى دهكاته له ژوورى ئەهنگوسته چاودا خه شپه ي كه سىكى تر دىت! بيهيئنه پيش چاوى خۆتان ئەو كه سه به ده سىكى خه نهجرى هه لگرتوه و دهسته كهى تريشى له ملتان دهئالځىتت. دىوارى جوان و ناسك خه ملځندراوى ژووره كه، په نهجره و چوارچپه وهى نه خه شځىندراو، بازنه و گوله نكي رايه خى سوورى هاوشپه وهى هاوارى كپى له قورگى جه رځندراوتانه وه ده رچوو، هه موو گوليلكى زهرد و مۆرى بهوردى و چىژىكى له ئەقل به دهروهه كيشراوى سهه ئەو لىفه شاهانه يه ي بكوژه كه تان له كاتى كوشتنى ئيوه دا به جووته پى

خاوس و قریژییەو دەچیتە سەری، سەرجه میان خزمەتی یەک نامانچ دەکەن: لە سەرتکەو دە جوانیی نیکاری بەردەستتان دەچەسپیتیت، لە سەرتکی ترەو بێرتان دەخەنەو ئەو ژوورە و خەریکن تیایدا دەمرن و ئەو دنیا یە و اتای بەجیی دەهیلن، چ شوینیکی خۆشە. کاتیک لەم نیکارە دەروانن، واتای بنەرەتیی تابلۆکەتان بەخەیاڵدا دیت: جوانیی نیکاری بەردەستتان و دنیا گوئی بە مردنی ئیو نادەن و ئەگەر کاتی گیان کیشان ژنەکانیشتان بەدیار سەرتانەو بن، هەر بەتەنیا یی سەر دەننەو.

پیرە وەستایەک، کاتیک بیست سال لەمەویەر لەگەڵ مندا سەیری ئەم کتیبە ی ناو دەستی لەرزۆکی منی کردبوو، گوئی: "ئەو هی بەهزادە." رووخساری، لەبەر رویشنایی مۆمدانی پشت سەرمانەو نا، بگرە لەبەر چیژی بینین گەشابووو. "ئەوئەندە هی بەهزادە، بەجۆرێک ئیدی پئویستی بە واژۆ نییە."

بەهزادیش، لەبەر ئەو هی بەمە ی دەزانی، تەنانەت لە گۆشە یەکی شاردراو هی نیکارە کەشدا واژۆ یەکی نەکردبوو. بە بۆچوونی پیرە وەستا، جۆرێک لە شەرم و زویربوون لەم هەلوپەستە ی بەهزاددا بەدی دەکریت. هونەر و وەستایی راستەقینە ئەو یە هەم نیکارکێکی ناوازی لە دەستی هیچ کەسێکی تر نەهاتوو بکیشریت و هەم هیچ نیشانە یەک بەجی نەهیلدریت مرۆف بباتەو سەر نیکارکیش.

قوربانی زەبوونی خۆم بە شیوازیکی سادە و زبیر کوشت و ئەو شیوازیکی بوو لە ترسی روچی خۆم دامهینابوو. بۆ گەران لە دووی ئەو هی داخۆ هیچ نیشانە یەکم پاش خۆم بەجی هیشتووو بیئە هۆی دۆزینەو م یاخۆ نا، شەوانە دیمە ئەم شوینی جی سووتانە. لە هەر هاتنیکیشدا، پرسی شیواز زیاتر لە سەرمدا کەلەکە دەبیت. ئەو شتە ی بە شیواز ناو دەبریت، تاکە هەلە ی ریخۆشکەرە بۆ بەجی هیشتنی نیشانە ی تاییە تمان لە دوا ی خۆمان.

ئەگەر رویشنایی بەفرە کەش نەبوا یە، ئیرەم هەر دەدۆزییەو: من کەسێکی برادەری بیست و پینچ سالە ی خۆم لەم شوینی شوینی سووتانە کوشتبوو.

هەر نیشانەیهک بشیت به واژۆی من بزانریت، به فر سړیویه ته وه و له ناوی بردووه. ئەمەش بەلگەی ئەوییه خواش لەمەر بابەتی شینواز و واژۆ هاوگیری من و بهزاده. چوار شهو له مەویەر ئەو بێ ئەقله بانگه شهی ئەوی دهکرد ئەگەر ته نانهت بێ ویستی خۆشمان به دەم نه خشانندی کتیبه وه گوناھیکی له لیخۆشبوون نه هاتومان بکەین، خوا پرووی خۆشه ویستی پیشانی ئیمەیی وه ستایانی نیگارکیش نادات.

ئەو شهوه کاتیک خۆم و زهریف ئەفەندی هاتینه ئەم شوینی سوتانه، هیشتا به فر نه دهباری. سه گوهر له دوور دهنگی ده دایه وه و دهگه یشته بهرگویمان.

ئەو داماوه پرسیری کرد: "بۆچی هاتینه ئێر؟ له م ساته دا لێره چیم پیشان ده دهیت؟"

گوتم: "له پێشه وه بیریک هیه و دوازه شه قاویش له دواتر وه پاره ی کوکراوه ی ئەو گشت ساله م له چال ناوه. ئەگەر ئەم قسانه م بۆ کهس نه گێرپته وه، ئەوا زاوا ئەفەندی و منیش دلخۆشت ده کهین."

به خۆشییه وه گوتی: "کهواته دانی پێدا ده نیت هەر له سه ره تا وه زانیوته چی ده کهیت..."

له ناچاریدا درۆم کرد و گوتم: "دانی پێدا ده نیت."

به ساده یییه وه گوتی: "ئەری ده زانیت ئەو نیگارانه ی ده یانکی شتن، گوناھیکی زۆر گه وره به؟ زهنده ق و کفره و کهس ناویریت خۆی له قه ره بیان بدات. له بنی دۆزه خدا ده سووتین. ئیش و ئازارتان کۆتایی نایهت. منیشتان کرد به هاو لنگی خۆتان."

کاتیک گویم بۆ ئەم قسانه ی راگرت، به ترسه وه تی گه یشتم له داها توودا زۆر کهسانی تر برۆای پی ده کهن. بۆچی؟ چونکه قسه کانی هیژیک و راکیشانیکی ئەوتۆیان تیدا بوو، مرۆف، بخوازیت و نه خوازیت، سه رنجی ده دانی و ده ویست راستیی ده ره ق به نامهردانی تر بکه ویته روو. ئاشکرایه

زاوا ئەفەندى لەبەر نەيىنى ئەو كەتەبەنەى بە نووسىنى دەدان و ئەو پارانەى دەيدا، قسە و قسەلۆكى زۆرى لە بارەوه دەكرا. وەك تەرش، وەستا عوسمانى گەورەى وەستايانى نىگار كەيشىش نەفرەتى لى دەكرد. بىرىشم چوو بۆ ئەوهى برادەرى زەركارم درۆكانى خۆى بە زانینەوه لەسەر ئەو راستيانە بنیات نابىت. گەلۆ تا چ رادەيهەك پەيداگىرى دەكرد؟

ئەو بانگەشانەم پى دووبارە كر دووه كە ئىمەيان كر دبوو بەگژى يەكتەردا. نەيتوانى وشە بەيىنەتە سەر زمانى خۆى. دەتگوت سالانى پىكەوه بەسەربردنى شاگردىمانە و بۆ خۆپاراستنمان لە تىلای وەستا عوسمان داواى پەردەپۆشكردى قەباحەتتەكم لى دەكات. لەو ساتەدا باوەرم بە بەدەر بەستبوونى وى دەهينا. لە سەردەمانى شاگردىشدا بەهەمان شىوہ چاوانى دادەچەقاند، بەلام ئەو كاتە چاوانى لەبەر زەركارى يەكجار وا بچووك نەبووبوونەوه. لەبەر ئەوهى ئامادە بوو گشت شتتەك بۆ هەمووان بگىریتەوه، هېچ كاتتەك رىم نەدا لە ناخدا هەست بە خۆشەويستى بكەم لە بەرامبەرى.

زۆرم داىە خۆم و بە وىلكردنەوه گوتم: "بروانە، زەركارى دەكەين، نەخشى كەنارى پەره پەيدا دەكەين، هېل دەكەيشين، بە رەنگى زىرپەن پەره دەنەخشينين و واى لى دەكەين بريسك و باقى بىت، جوانترين نىگار دەكەيشين، دۆلاب و قوتوو دەخەملينين، سالانىكى درىژە ئەمانە دەكەين، كارى ئىمە ئەمەيه، راسپاردەى نىگارمان دەدەنى، دەلین كەشتىبەك، كارمامزىك، سولتانىك بخەرە ئەم چوارچىوہيهوه، با مەلى لەم جۆرە و مروى لەو بابەتەى تىدا بىت، با ئەم جفاتە لە چىرۆكدا بىت و فلان وا راولەستت، ئىمەش دەيكەين. بروانە، زاوا ئەفەندى ئەمجارە پىمى گوت - وینەى ئەسپىكى هەلقولاولە ناختەوه لەویدا بگىشە. - بۆ ئەوهى لە واتاى نىگارىكى ئەسپى لە ناخەوه هەلقولاولە تى بگەم، سى رۆژ وەك گەورە وەستايانى سەردەمى زوو سەدان نىگارى ئەسپم كىشا. " نىگارى رەوه ئەسپىكەم بۆ رەهینانى دەست لەسەر كاغەزى زبرى سەمەر قەندى كىشابوو، دەرم هینا و پىشانم دا. سەرنجى داى، كاغەزەكەى وەرگرت، چاوانى لى نىزىك خستەوه و لەبەر تەریفەى لاوازى مانگ

سهیرکردنی ئەسپە سپی و رەشەکانی کرد. گوتم: "وەستایانی کۆنی شیرازی و هەراتی دەلێن بۆ کیشانی نیگارێکی راستەقینەى ئەسپ بەو جوۆرەى خوا دەبخوازێت و دەیبینێت، پێویستە نیگارکێش پەنجا سالی رەبەق بێ راوەستان نیگاری ئەسپ بکێشێت و دەشلێن باشتترین نیگاری ئەسپ لە تاریکیدا دەکێشێت، چونکە نیگارکێشی راستەقینە بەدریژایی پەنجا سال هێندە کار دەکات تا چاوی کوێر دەبێت و دەستی فێر دەبێت لەبەر نیگاری ئەسپ بکێشێت."

نیگای پاکژی بریووو ئەسپەکانی نەخشێندراوی دەستی من و خەیاڵی رویشتبوو. من هەر لە سەردەمی منداڵیمانەوه ئاشنای ئەو نیگایە بووم بە رووخسارییەوه.

"راسپاردەى نیگارمان دەدەنێ، ئێمەش هەول دەدەین ئەسپى هەرە نەینى و هەرە ناوازه وەك ئەوهى وەستایانی کۆن کیشاویانە، بکێشین. هەر ئەوەندە و بەس. دواى خواستنى ئەو شتەى دەیانەوێت، ناھەقییە ئەگەر ئیدی لێپرسراوی بخرێتە ئەستۆی ئێمە."

گوئی: "نازانم داخۆ ئەمە راستە؟ ئێمەش لێپرسراوی و بیستمان هەیه. من، خوا نەبێت، لە کەسى تر ناترسم. ئەویش ئەقڵێکی داوه پیمان تا باشە و خراپەى لە یەکتەر پێ جیا بکەینەوه."

ئەمە وەلامیکی بەجی بوو.

بە عەرەبى پێم گوت:

"خوا هەموو شتێک دەبینێت و دەزانیت... تیش دەگات تۆ و من و ئێمەش لە نەزانیمانەوه ئەم کارە دەکەین. لەکن کێ گارنەدە لە زاوا ئەفەندى دەکەیت؟ ئەى باوەر ناکەیت ویستی خەزرەتى سولتانمان لە پشت ئەم کارەوهیە؟" بێدەنگ بوو.

بیرم کردەوه: هەر بە راستى ئەوەندە بێ ئەقڵە، یاخۆ لەبەر ترسى خوا ئارامى لە دەست داوه و قسەى هەلەت و پەلەت دەکات؟

له لټواری بیرهکه راوه ستاین. تاوټک له تاریکیدا چاوم به چاوی کهوت و حالی بووم دهرستیت. به زهیم پټیدا هاته وه. به یه کجاری تیر له کهوان درپه رپیوو. بټه وهی جارټکی تریش بیسه لمینم نه وهی به رامبهرم که سیټکی ته نیا بی نه قلټک نییه، بگره بوده له شه، له خوا پارامه وه.

گوتم: "لټروهه دوازه ههنگاو بژمیره و دهست به هه لکولین بکه."

"نهی دوا بی ئیوه چی دهکن؟"

"به زاوا نه فهندی ده لټیم نیگار هکان بسووتینیت. ئیدی چی ترمان له دهست دیت؟ نه گهر جفاتی مه لا خوسره تی نه زهر پرومی قسه یه کی له و جوړه بیستنه وه، نهوا نه ئیمه به ساغی رزگارمان ده بیت و نه نیگارخانه ده میتیت. هیچ ناسیاوټک هه یه له ناو نه واندا؟ ئیستا تو هم پاران وهر بگره تا دنیا بین لای نهوان زمانمان لی نادهیت."

"پاره که له چیدایه؟"

"له کوپه یه کی کونی ترشیاتدا هفتا و پینج دانه زټری فینیسایی هه یه."

سکهی زټرینی فینیسایی به هر حال، به لام نه کوپه کونهی ترشیات چی بوو به خه یالدا هات؟ نه وهنده تووره هات بوو هر له خو یه وه بټه باوهر پټکردن ده شیا. به مجوره، جارټکی تریش حالی بووم خوام له گه لدا یه، چونکه هاوړټی سه رده می شاگردیم، نهواوړټیهی سال له دوا ی سال پوله کیتر ده بوو، به چی ژهوه دهستی کرد بوو به ههنگاو ژماردن به ره وه نهواوړاسته یه ی من پټشانیم دابوو.

نهو سته دوو شتم له خه یال بوو. ژټر خوله که هیچ زټر و میړی فینیسایی تټدا نییه! نه گهر پاره ی نه ده می، نه نامهرده بوده له یه مه حفمان ده کاته وه! تاوټک بیرم کرده وهک نه وهی له سه رده می شاگردیماندا ده مانکرد، نهو نامهرده بوده له یه له نامیز بگرم و ماچی بکه م، به لام سالن ئیمه ی زور له یه کنی دوور خستبو وهوه! بیرم ده کرده وه چون زهویه که هه لکولین! به نینوک؟ بیرکرده وه له هه مو نه شتانه، نه گهر مرؤف ناوی بیرکرده وهی لی بنیت،

هيندهى چاوتروكاندنيكى خاينه د و نهخاينه نند .

به شپرزهبى و به هردوو دهستم بهردى ليوارى بيرهكهم هه لگرت . هيشتا له شهقاوى حهوتهم و ههشتهمدا بوو ، من گهيشتمه سهرى و بهه موو هيزى خوم له دواوه كيشام به سهريدا . هينده بهخييراى و توندى بهر سهري كهوت ، وهك ئهوهى به سهري خوم كهوتبيت ، مچوركهم پيدا هات و تهنانهت دلشتم پيى سووتا .

به لام لهبرى خهم خواردن لهوهى كردبووم ، دهمويست هه رچى زووتره كارهكهم به ئه نجام بگهيهنم ، چونكه ئه و له سهر زهوى دهستى به لهقه فرتييهكى ئهوتو كردبوو ، مرؤف بخوازييت و نهخوازييت تووشى شپرزهبى دهبوو .

ماوهيهكى زور دريژ دواى بهردانهوهى بو ناو بيرهكهم ، بوم دهركهوت ئهم كارهى كردوومه ، رهه نديكى زبرى تيدايه و ئهمهش بههيج كلوجيک له نهزاکهتى نيگارکيشنيک ناوهشنيتهوه .

۵

من زاواتانم

من ئەفەندیی زاوای قەرەم، بەلام خەلکانی تریش بە زاوا بانگم دەکن. دایکی قەرە، ماوەیەک دەیویست کورەکەیی بەو ناوە بانگی من بکات. دواتریش ھەر بەتەنیا قەرە نا، ھەموو کەسێک بەکاری ھینا. قەرە، سی سال لەمەوبەر و دواى نیشتەجێبوونمان لە کۆلانە تاریک و شێدارەکەیی ژێر سێبەری دار ئیخلاموور و شابەرۆوی پشتمەوی ئەکسەرایی، دەستی کرد بە ھاتوچۆی مالممان. ئەوئ مائی پشوووترمان بوو. من ھاوینان لەگەڵ مەحمود پاشادا بۆ شەڕ دەردەچووم، پایزان لە گەرانەوھەمدا بۆ ئەستەنبۆل، دەمبینی قەرە و دایکی خۆیان خزانوووتە مائی ئیمەوہ. دایکی خوا لیخۆشبووی، خوشکە گەرەیی خاتوونی خوا لیخۆشبووی من بوو. جاروباریش لە گەرانەوہی ئیوارانی زستانامدا بۆ مال، دەمبینی دایکی ئەو و خاتوونی من یەکیدیان لە نامیز گرتووہ و بەچاوی پر لە ئەسرینەوہ خەم و دەرد بۆ یەکتەر ھەلدەرپژن. باوکی قەرە لە قونابخانە بچووک و دوورەدەستەکان مامۆستایی دەکرد، بەلام لە ھیچ کامیان نەدەگیرسیایەوہ. سەرکیش و توورە بوو، زۆریشی دەخواردوہ. قەرە ئەو سەردەمە شەش سالان بوو. دایکی بگریابایە، ئەمیش دەگریا، بێدەنگ بوایە، ئەمیش بێدەنگ دەبوو. بەترسەوہ سەیری من، زاوای خۆی دەکرد.

ئێستا رازیم لەوہی وەک برانایەکی بەرپز و بەبریار و پتگەیشتوو لە پیش خۆم دەیبینم. ئەو ریزەیی لە بەرامبەرم دەینوینت، وریابوونی لە کاتی دەست ماچکردنمدا، ئەوہی قوتوویی مەرەکەیی مەگۆلیم بە دیاری پشکیش دەکات و

دهلټ "تهنيا بؤ مهركه بې سووره"، جوونكر دنى وردى نه ژنوكانى و دانشتنى جوانى له بهر دهم، گشت نه مانه به ته نيا نيشانه نين بؤ نه وهى وهك خوځى دهخوازيت، مرؤځيكي ناوه زياو و تيگه يشتوو بيت، بگره جاريكي تريش بيري منى دهخاته وه من نهو مرؤځه به سال اچوهم كه خوازيار بووم بيم.

يهك دوو جار باوكيم ديبوو، نه ميس وهك نهو دهچوو: بالابهرز و زرافه و كه ميك به توورهي پهل و پوى دهجوولټنټ، به لام لټى دټ. شيوه دانانى دهسته كاني له سهر نه ژنوى، چونه تى روانينى بؤم كاتيک من شتيكى كرينگ ده لټم و نهو به نيگاي "به لټى تى دهكهم، به ريزه وه گويم راگرتووه"، به خواسته وه سهيري ناو چوانم دهكات و سهر له قاندى به ويرديكى گونجاو له گهل كيشى قسه كاندا، زور له جيى خويديا. من گه يشتوومه ته نه م ته م نه و دهزانم ريزى راسته قينه له دل وه نايهت، بگره له ريسا بچو كه كان و سهر دانه واندن وه سهر چاوه دهگريت.

نهو سالانه داىكي قهره له مالى نيمه داهاتوويه كى بؤ كورى خوځى له بهر چاو گرتبوو، به هر بيانوويهك بوايه، په يته په يته دهيه نا، كاتيک منيش بؤم ناشكرا بوو حزه له كتيب دهكات، وابهسته يه كدى بووين و به گوته ي خه لكى ماله وه، بوو به شاگردم. بؤم گيرايه وه وه ستايانى نيگار كيشى شيرازى به كي شانى هيلى ناسويى تا سهره وهى نيگار، له شيراز شيوازيكي نوپيان داهينا بوو. باسى نهوم بؤ كرد كاتيک هه مو كه سيك نيگارى مه جنونى له تاو نه فينى له يلا شيتبووى به ته نيابى له چؤل و يبابان دهكيشا، چون به هزادى وه ستاي گوره نهوى له ناو ناپوره ي ژنگه لى سهر قالى چيشت لينان و فوو كه ر له پشكو و هاتوچو كه رى نيوان ره شمالاندا دهكيشا، كه چى ته نياتريش دههاته پيش چاو. بؤم دهگيرايه وه زوره ي نهو وه ستا نيگار كي شانى نيگارى نهو ساهه دهكيشن كاتيک خه سره وه له نيوهى شه ودا سهيري شيرين دهكات و ده بينټ له ناوى چؤمدا خوځى دهشوات، هيچيان شيعره كه ي نيزاميان نه خوځوندو وه ته وه. پيم دهگوت چهنده مايه ي پيکه نينه كاتيک وه ستايانى نيگار كي ش نهسپ و جلو به رگى دلداران به و بؤياخانه ي به خه يالى خوځاندا

دیت، دهنه خشین، بپم دهگوت ئەگەر نیگار کیشیک نەتوانیت دەقی بە دەستی
خۆی نەخشیندراو بە ئاقلی و وردی بخوینتەو، هیچ هۆکاریکی تری نییه
ئەو نەبیت ئەو نیگار کیشە بۆ پوول و پارە دەستی داووتە قەلەم و فلّجە.

ئێستاش بە خۆشحالییەو دەبینم قەرە زانستیکی تری بناغەیی بە دەست
هیناوه: ئەگەر دەتەوێت لە نیگار کیشی و هونەردا خەیاڵشکا و نەبیت، دەستم
بە دامان وەک پیشەیی خۆت لێی مەروانە. چەندە خاوەن هونەر و توانا بیت،
ببە، بەلام لە شوینانی تر منەیی پارە و دەسەلات بکە، تا ئەگەر کاتیک
هەقدەستی هونەر و ڕەنجی خۆت وەر نەگرت، لە هونەر نەتۆزیت.

قەرە گێڕایەو و گوتی سەر جەم وەستایانی نیگار کیش و خۆش نووسانی
تەوریز دوو چاری هەژاری و بەدبەختی بوون. قەرە زۆربەیان دهناسی، چونکە
کتیبی پێ بە نووسین دەدان بۆ پاشایان و دەوڵەتەدانی ئەستەنبول و شارە
دوورەکانی تر. بەتەنیا هەر لە تەوریز نا، لە مەشەد و لە حەلەبیش زۆربەیی
وەستایانی نیگار کیش لەبەر بێ پارەیی و فەرمانۆشکردن وازیان لە
نەخشانندی کتیب هیناوه، دەستیان داووتە کیشانی نیگاری یەک پەرەیی و
شتی سەیر و سەمەرە و ڕووت و قووت بۆ دڵخۆشکردنی گەڕیدەکانی فەرەنگ.
ببستوویتی ئەو کتیبەیی شا عەباس لە سەر و بەندی پەیمانی ئاشتیدا لە
تەوریز بە دیاری پێشکیش بە سولتانی ئیمەیی کردوو، لە ئێستاو پارچە
پارچە کراو و دەست کراو بە بەکارهینانی پەرەکانی لە کتیبیکی تردا.
ئەکبەر خانی پادشای هندستان پارەییکی زۆری بۆ کتیبیکی گەورە و نوێ
هەلرشتوو و ئەمەش وای کردوو درەوشاوەترین وەستایانی نیگار کیشی
تەوریزی و قەزویی دەست لە کاری بەر دەستیان هەلبگرن و خویان بگەینە
کۆشکی وی.

بە دەم گێڕانەو هی گشت ئەم شتانەو بۆم، چیرۆک و بەسەر هاتی شیرینی
تریشیان تێ هەل دەکیشیت: بۆ نموونە، چیرۆکی بەچیژی مەدییهکی سەختە،
یان چیرۆکی ئەو شازادەیی گەمژەیی سەفەوییهکان بۆ ئاشتی بە بارمە لای
نۆزبەکەکان دایانناوه، بەلام شازادە تووشی لەرزوتا دەبیت و دواي سێ ڕۆژ

دهمريت. قهره باسی شپرزهيی و بی سهروبهريی دوی ئه و بهسهرهاته م بۆ دهگيرپيته وه و بزهم بۆ دهکات. به لام له ستيهري سهر چاوانيه وه تى دهگه م ئه و مهسه له يه ي ههردووگمان دهترسيئيت و باسکردنى کارىكى دژواره، هيشتا به کوئايى نهگهيشتووه.

بيگومان قهرهش وهک هه موو ئه و لاوانه ي هاتوچۆي مالمانيان دهکرد و ئهوانه ي هه موو شتيكى سهبارت به ئيمه يان دهبيست و تهنا نهت ئه گه ر له دوريش بوونايه، به هه بوونيان دهزاني، دلى چوو بووه شهكوره ي كچى تاقانه و دل بهرم. ئه و كاته، له بهر ئه وه ي گشت كه سيك، تهنا نهت زۆربه ي كهسانيش بى ئه وه ي هه ر هيج چاويان پيى كه وتبيت، شهيدا ي كچى جوانى جوانم ده بوون، له وان هه عاشق بوونى قهره له بۆچوونى مندا شتيكى ترسناكى شايه نى هه لۆيسته له سه ركردن نه بوويت. ئه قيني قهره، له بهر ئه وه ي ده رگامان به رووى دا كرد بووه، مالى ئيمه پيشوازيان لى ده كرد و هه لى بينينى شهكوره ي بۆ ره خسابوو، سه ودايه كى رهش و ئه قيني بيته وده ي گه نجيك بوو. به پيچه وان ه ي ئوميد خواستنى منه وه، نه يتوانى سه وداكه ي له ناخى خۆيدا بنيژيت و به راسته وخۆ هه لپشتنى ئاگرى به تينى هه ناوى خۆي بۆ كچى من، هه له ي كرد.

له بهر ئه وه ي ناچار بوو پى له مالمان بپريت.

پيم وا بيت ئيستا قهرهش دهزانيت دوى سى سال له رويشتنى ئه و له ئهسته نبول، كچه كه م له جوانترين تافى ته مه نيدا شووى به ئه فسه ريكي سواره كرد و ئه م ئه فسه ره ئه قل له ئه ژنويه، دوى ئه وه ي دوو كورپى به كچى من هينايه دنيا وه، ده رچوو بۆ شه ر، هه رگيز نه گه رايه وه و چوارساله كه س هه والى نازانيت. له رووى به خيرا يى بلا بوونه وه ي ئه م جوړه قسه و قسه لۆك و رووداونه وه له ئهسته نبول نا، بگه ره له ميان ه ي ئه و نيگايانه ي له ساته كچه كانى نيوانماندا ده يانبرپيته چاوانم، هه ست ده كه م له ميژه په ي به گشت شتيك بر دووه. تهنا نهت ئه وهش تى دهگه م ئيستا له كاتيكا چاوى له كتاب الروحى كراوه ي سهر ته خته ي به ردهستم بريوه، گوپى بۆ دهنگى گه رانى

مندالان به ناو مالدرا گر تووه، چونکه دهیزانی ماوهی دوو سالد کچه که م و به خوی و هردوو کورپیه وه بۆ مالد باوان گهراوته وه.

ئهم خانووه نوپیه م له کاتی نه بوونی قهره دا له ئهسته نبول به بنیاتنان دابوو، به لام من و ئه هیچ له بارهیه وه نه داوین. به ئه گهری زور، لاویکی وه ک قهره گهیشتن به سامان و پله و پایه ی له خه یال ناوه و ههست دهکریت خوازیار و به ته ماحه، بویه زور به شووریه ی دهزانی قسه بباته وه سه ر ئهم جوړه بابته انه. به لام هه ر ئه وهنده ی هاته ژووره وه، له سه ر پلیکانه کان گوتم نهومی دووم به ردهوام وشکه و له بهر ناژاری پشتم، گواسته وه م بۆ نهومی دووم باش بووه. کاتیک نهومی دوومم گوتم، ههستم به شه رمیکی نامۆ دهکرد، به لام دمه ویت ئه مهش بزائن: ئه وانیه سامانیکی که متریش له وهی میان هه یه، ته نانه ت ئه فسه رانی سواره ی خاوه ن یه ک پارچه زهوی بچووکیش، ده تانن به ماوه یه کی کورت خانووی دوو نهومی بنیات بنین.

له ژووریک بووین من زستان وه ک ژووی نیگارکیشان که لکم لی وهرده گرت. حالی بووم قهره ههستی کردوه شه کوره له ژووری ته نیشتمانه وه یه. دهسته جی چومه سه ر کرۆکی بابته تی ئه و نامه یه ی به مه بهستی بانگردنه وه ی بۆ ئهسته نبول بۆ ته ورین بۆم نارده بوو.

گوتم: اکتومت وه ک ئه وهی تو له ته ورین له گه ل وه ستایانی نیگارکیش و خویشنووساندا ده تکرد، منیش کتیب بیک به دروستکردن ددهم. ئه وهی راسپارده ی پیم داوه، هه زه تی سولتانی کو له که ی گهردونمانه. له بهر ئه وهی کتیبه که نهینیه، سولتانمان دهستووری به گه وهی خه زینه داران داوه پارهییه کی نهینیم بۆ ته رخان بکات. له گه ل یه ک به یه کی وه ستاترین نیگارکیشه رانی نیگارخانه ی سولتانمان ریک که وتووم. هه ندیک له وانم بۆ کیشانی نیگاری سه گ، بریکی تریان بۆ کیشانی نیگاری دار، یه کیکیانم بۆ نه خشانندی که ناری په ره کان و کیشانی هه وری ئاسۆ و ئه وی تریانم بۆ کیشانی نیگاری ئه سپ راسپارده وه. ئه و نیگارانه ی رامسپارده و بکیشرین، دمه ویت کتومت وه ک ئه وهی له نیگاری وه ستاکانی فینیسیدا هه یه، ئاوینه ی

بالانمای هه موو جیهانی سولتانمان بن. به لām ئەمانه نیگاری مآل و مولک نابن وهک ئەوهی فینیساییییهکان دهیکیشن، بگره نیگاری دهوله مهندیی ناوهکی و خوۆشی و ترسهکانی سولتانمان دهبن. ئەگەر نیگاری پارهم بهکیشن دابیت، بۆ بچووک پیشاندانی پارهم بووه. ئیبلیس و مهرگیشم بۆیه داناوه، چونکه لییان دهترسین. نازانم قسه و قسه لۆکهکان باسی چی دهکهن؟ ویستم نه مریی دار و ماندوویی ئەسپ و بی ئابروویی سهگه ل پیشاندهری جیهانی هه زهرتی سولتانمان بن. ویستم ئەوهستا نیگارکیشانهی ناسناوی له قلهق، زهیتوون، زهریف و پهپولهیان لی نراوه، به ئاره زووی خوۆیان بابهت دهستنیشان بکهن. تهنا ته له ساردترین و شوومترین شهوانی زستانیشدا یه کێک له وهستایانی نیگارکیشی نیگارخانهی سولتانم بۆ پیشاندانی ئەوه ستانهی من بۆ کتیب پێم به نهخشاندن دابوو، دههاته لام."

"ناتوانم ئیستا به تهواوی پیت بلیم چۆن نیگارمان دهکیشا و بۆچی وامان دهکرد. مه بهستم ئەوه نییه لیتی بشارمهوه، بگره له بهر ئەوهیمه وهک بلییت خوۆشم به تهواوی نه زانم نیگار هکان باس له چی دهکهن. به لām ده مزانی ده پیت چۆن نیگار گه لیک بن."

له سه رتاشی گه رهکی مآلی کۆنمانم بیست قه ره چوار مانگ دوا ی نار دنی نامه ی من، بۆ ئەسته نبول گه راوه ته وه و هه ر خوۆشم بانگم کرد بۆ مآل. ده مزانی به لیینی دهرد و به خته وه رییهک له چیرۆکی مندا هه یه و ده توانیت هه ردووکمان پیکه وه گری بدات.

گوتم: "هه ر نیگار یک، چیرۆکیک ده گنر یته وه. نیگار کیش، بۆ خه مآل دنی ئەوه ئەوه کتیبه ی دهی خوۆینیه وه، نیگاری جوانترین جفا تی چیرۆک ده کیشیت. یه که مین دیمانه ی ئەقینداران؛ سه ره په راندنی جانه وه ری ئیبلیس ئاسا به دهستی رۆسته می قاره مان؛ خه می رۆسته م پاش ئەوه ی بۆ دهرد هکه ویت ئەوه بیانیه ی کوشتوویه تی، کو ری خوۆیه تی؛ مه جنوونی سه و داسه ری ئەفین له ناو شیر، پلنگ، مامز و چه قه لدا له سه رووشتی خامۆش و هۆف؛ کاتیک ئەسه کندهر بهر له شه ر ده چیته دارستان بۆ ئەوه ی له رپی بالنده کانه وه

داهاتووی بۆ ئاشکرا بیت و کاتیک دهبنیت وا هه‌لۆیه‌کی زه‌به‌لاح مریشکه کتوییه‌ک پارچه پارچه ده‌کات، خه‌مگین ده‌بیت... چاو‌ه‌کانمان به‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م چیرۆکانه ماندوو ده‌بن، به‌لام به‌ بینینی نیگار‌ه‌کان ده‌حه‌سینه‌وه. ئه‌گه‌ر شتی‌ک له‌ چیرۆکدا هه‌بیت و ئه‌قل و هیز‌ی خه‌یا‌لمان نه‌توانن وینای بکه‌ن، ئه‌وا ده‌موده‌ست نیگار به‌ هانامه‌وه دیت. نیگار بریتیی‌ه له‌ پازاندنه‌وه‌ی چیرۆک به‌ ره‌نگ. که‌س بیر‌ی بۆ نیگار‌یکی بی‌ چیرۆک ناچیت.

وه‌ک بلتیت په‌شیمان بم، شتی‌کم بۆ قسه‌کانم زیاد کرد و گوتم: "پیم وا بیت که‌س بیر‌ی بۆی ناچیت."

"به‌لام ده‌گوت‌ریت له‌وانه‌یه بشکریت. دوو سال له‌مه‌وه‌یه جار‌یکی تریش وه‌ک نیر‌دراوی سو‌لتانمان چوو‌مه‌ فینیسیا. ته‌واوی کات سه‌یری نیگاری رووخساری ده‌ستکردی وه‌ستایانی ئیتالیم ده‌کرد. نه‌مه‌زانی نیگار‌ه‌کان ده‌ربیری چ چیرۆکی‌ک و جفاتیکن، به‌لام ده‌کو‌شام تی‌ بگه‌م و چیرۆکه‌کان بدۆزمه‌وه. رۆژیک له‌سه‌ر دیواری کو‌شک‌یک لووتم ته‌قی به‌ نیگار‌یکدا و له‌ شوینی خۆم په‌پ بووم."

"نیگار‌ه‌که له‌ هه‌موو شتی‌ک زیاتر، نیگاری که‌سی‌کی وه‌ک من بوو. بی‌گومان نیگاری ناموس‌مانیک بوو، نه‌ک که‌سی‌کی وه‌ک ئیمه. به‌لام تا زیاتر لی‌ی ورد ده‌بوومه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد من له‌وه‌چم. ئه‌مه به‌مه‌رجیک، ئه‌وه‌هر هیچ وه‌ک من نه‌ده‌چوو. رووخساری‌کی بی‌ ئیسک و خری، ئیسکی روومه‌تی هه‌ر نه‌بوو. له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌شدا، هیچ شوینه‌وار‌یکی چه‌ناگه‌ی بی‌چاویینی من له‌ هی ئه‌ودا نه‌بوو. هیچ به‌ من نه‌ده‌چوو، به‌لام نازانم له‌به‌ر چ هۆیه‌ک بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی نیگاری خۆم بیت، دلم ده‌ستی کرد به‌ تریه‌ترپ."

ئه‌و خانه‌دانه‌ فینیسیا‌یی‌یه‌ی منی به‌ کو‌شکدا ده‌گه‌راند، گو‌تی نیگاری سه‌ر دیوار هی خانه‌دان‌یکی تری وه‌ک خۆیه‌تی. هه‌ر شتی‌کی له‌ ژیا‌ندا پی‌ گرینگ بووه، ده‌ستووری داوه‌ بخری‌ته‌ نیگار‌ه‌که‌وه. کێ‌لگه‌ی ناو ئه‌و دیمه‌نه‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌ی کراوه‌ی پشت‌ه‌وه‌ ده‌بینرا، گوند و دار‌ستانی ره‌نگ تیکه‌ل وه‌ک راستی ده‌هاته‌ پێش‌ چاو. له‌سه‌ر می‌زی به‌رده‌میشی: سه‌عات، کتیپ، کات،

خراپه‌کاری، ژيان، قه‌لهم، نه‌خشه، قیبله‌نؤما، قوتوو، له ناو قوتوو‌ه‌کاندا پاره‌ی زيرين، ورد‌ه‌واله و شتی تریش له‌وانه‌ی که‌س نازانیت له چه‌ند نیگاری تریشدا هه‌ن و من لییان تّ ناگه‌م، به‌لام هه‌ستیان پّ ده‌که‌م... سی‌به‌ری جنۆکه و ئیبلیس و دواتریش کچی جوانی جوانانی ناو خه‌ون و خه‌یال له ته‌نیشته باوکییه‌وه.

"که‌لق ئه‌م نیگاره بۆ خه‌ملاندن و ته‌واوکردنی کام چیرۆک کیشرا‌بوو؟ کاتیک لیم ده‌روانی، تّ ده‌گه‌یشتم چیرۆکی ئه‌م نیگاره له هه‌ناوی نیگار خویدایه. ئه‌و نیگاره درّژکراوه‌ی چیرۆکنیک نه‌بوو، شتیک بوو بۆ خو‌ی."

"نیگاره‌که منی سه‌رسام کرد و له ئه‌قل‌مدا مایه‌وه. له کۆشک ده‌رچووم، که‌رامه‌وه بۆ ئه‌و مال‌ه‌ی لێ میوان بووم و به‌دریژایی شه‌و بیرم لّی کرده‌وه. منیش ده‌مویست نیگاریکی وام لّی بکیشریّت. نه‌خیر، من هه‌دم نییه، بگره پتویسته نیگاری سولتانمان به‌و جوّره بکیشریّت! ده‌بیت نیگاری سولتانمان به‌گشت شته‌کانییه‌وه، به‌هه‌ر شتیکه‌وه له ده‌وری ئه‌و ئالابیت و دنیا‌ی ئه‌و پیشان بدات، به‌و جوّره بکیشریّت. بیرم کرده‌وه ده‌کریت به‌م بیرۆکانه کتیبیک بنه‌خشیندریت."

"ئه‌و مامۆستا ئیتالییه نیگاری خانه‌دانی فینیسایی به‌شپوه‌به‌ک چّی کردبوو، تۆ یه‌کسه‌ر تّ ده‌گه‌یشتیت ئه‌وه نیگاری ئه‌و خانه‌دانه‌یه. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ت هه‌رگیز نه‌دیبت و پت بلّین له ناو ئاپۆر‌یه‌که‌دا بیدۆزه‌وه، ده‌توانیت له سایه‌ی ئه‌و نیگاره‌دا له ناو هه‌زاران که‌سدا بیدۆزیته‌وه و ده‌ست بخه‌یته سه‌ری. وه‌ستایانی ئیتالی شتیوازیکیان دۆزیوه‌ته‌وه بۆ جیاکردنه‌وه‌ی هه‌ر مرۆفیک له‌سه‌ر بنه‌مای شپوه‌ی رووخساری، نه‌ک له‌سه‌ر بناغه‌ی شپوه‌ی جلوپه‌رگ و نیشانه‌کانی. ئه‌و شته‌ی ئه‌وان پیی ئیژن پۆرتیّت، ئه‌مه‌یه."

"ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بۆ یه‌ک جاریش نیگاری رووخسارت به‌و شتیوازه بکیشریّت، ئیدی هه‌تا هه‌تایه که‌س له بیرت ناکات. بگره ئه‌گه‌ر فره دووریش بیت، ئه‌و که‌سه‌ی سه‌یری نیگاره‌که‌ت ده‌کات، له ناخه‌وه وا هه‌ست ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆ له‌په‌نایدا بیت. ئه‌وانه‌شی له ژیا‌نی خو‌یاندا تۆیان نه‌دیوه، چه‌ندین سال

دوای مردنت، وهک ئهوهی له بهره‌میاندا بیت، ده‌توانن چاو ببهرنه ناو چاوانت."

ماوهیه‌کی درێژ بێدهنگ بووین. هه‌رگیز ده‌ریوانه‌ی به‌شی خواره‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌ی بچوکی هه‌یوان و روو له کۆلانمان نه‌ده‌کرده‌وه، به‌لام له به‌شی سه‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه، که تازه قوماشی می‌دارم تێ گرتبوو، تیشکیکی ترسناکی هاوشیوه‌ی ئه‌و سه‌رمایه‌ی له ده‌روه ده‌هاته ژوورێ، دزه‌ی ده‌کرده ژووره‌وه.

گوتم: "نیگارکی‌شیکم هه‌بوو بۆ کتیبی نه‌ینیی سولتانم وهک وه‌ستایانی تری نیگارکیش تر به‌دزییه‌وه ده‌هاته لام و شه‌و تا به‌یانی کارمان ده‌کرد. ئه‌و باشترین زه‌رکاری ده‌کرد. زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی داماو شه‌ویک لێره ده‌رچوو، به‌لام هه‌رگیز نه‌گه‌رایه‌وه بۆ مالی خۆی. ده‌ترسم وه‌ستای زه‌رکاری منیان کوشتییت."

٦

من نۆرھانم

قەرە گوتى: "كوشتوويانە؟"

ئەم قەرەھىيە بالابەرز و زراف و كەمىكىش بەسام بوو. رىك ئەو كاتەى باپىرم گوتى "كوشتوويانە"، من بەرەو پرووى ئەوان دەچووم و قەرە منى دى.

باپىرم گوتى: "ئەو چى دەكەيت لىرە؟"

بەلام روانىنى بەجۆرىك بوو من بى سەل كەردنەو چووم و لە باوھشى دانىشتىم. وەلى يەكسەر منى داگرت. گوتى:

"دەستى قەرە ماچ بكة."

دەستىم ماچ كرد. بى بۆن بوو.

قەرە گۆنامى ماچ كرد و گوتى: "زۆر شىرىنە، لە داھاتودا دەبىت بە شىر."

"ئەمە نۆرھانە، تەمەنى شەش سائە. يەككى گەرەترىشيان ھەيە، شەوكتە، تەمەنى ھوت سائە. ئەو مندالە زۆر كەللە رەقە."

قەرە گوتى: "چوومە كۆلانەكەى ئاكسەراى. زۆر سارد بوو. بەفر و بەستەلەك ھەموو جىيەكى داپۆشيو، بەلام ھەر دەلىت ھىچ شتىك نەگۆراوھ."

باپىرم گوتى: "ھەموو شتىك گۆراوھ، گشت شتىك تىك چووه. بگرە زۆرىش."

پرووى كەردەوھ من.

"كاكت لە كوئىيە؟"

"لای وهستایه."

"ئەدی تۆ بۆ لێرهیت؟"

"وهستام گوتی ئافهرین، ئیدی تۆ دهتوانیت برۆیت."

باپیرم گوتی: "مه‌گەر به‌ته‌نیا هاتیه‌وه؟ ده‌بیت کاکت به‌ته‌نیه‌وه." پاشان به قهره‌ی گوت: "دۆستیکی به‌رگ تیگرم هه‌یه ئه‌مان هه‌فته‌ی دوو جار دوا‌ی ده‌رزی قورئان ده‌چنه‌ کنی، به‌رده‌ستی ده‌کن و فی‌ری به‌رگ تیگرتن ده‌بن." قهره‌ گوتی: "تۆش وه‌ک باپیرت هه‌ز له‌ نیگارکێشی ده‌که‌یت؟" بێ‌ده‌نگ بووم.

باپیرم گوتی: "باشه، تۆ هه‌سته و برۆ."

گه‌رمی مه‌قاله‌که‌ زۆر به‌چێژ بوو، نه‌مه‌ده‌ویست لایان برۆم. بۆنی بۆیاخ و زه‌مقم کرد و که‌میک راوه‌ستام. بۆنی قاوه‌ش ده‌هات.

باپیرم گوتی: "بۆچی مه‌گەر نیگارکێشان به‌شێوه‌یه‌کی تر، بینینه به‌شێوازیکی تر؟ له‌و سۆنگه‌یه‌وه زه‌رکاری به‌سته‌زمانیان کوشته. به‌تایه‌تیش ئه‌و له‌سه‌ر شێوازی کۆن زه‌رکاری ده‌کرد. به‌ کوشتنی نازانم، ته‌نیا ئه‌وه‌نده هه‌یه ونه. ئه‌و وه‌ستا نیگارکێشانه به‌ چاودێری و فه‌رمانی عوسمانی گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکێش نیگاری جه‌ژنامه‌یه‌ک بۆ سولتانمان ده‌کێشن. هه‌رکەس له‌ مالی خۆی کار ده‌کات. مامۆستا عوسمان له‌ نیگارخانه‌یه. به‌ر له‌ هه‌موو شتی‌ک ده‌مه‌وێت بچیه‌ ئه‌وێ و هه‌موو شتی‌ک به‌چاوی خۆت بێنیت. ترسی ئه‌وه‌شم هه‌یه ئه‌وانی تر لێیان بووبێت به‌ ده‌مه‌قاله‌ و یه‌کتریان کوشته‌بیت. پێویسته‌ بچیه‌ مالی هه‌ریه‌که‌یان و به‌ ناوه‌کانی: په‌پوله، زه‌یتوون، له‌قه‌ق... بیانبینیت. ئه‌و ناسناوانه‌ چهن‌دین ساڵ له‌مه‌وبه‌ر گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکێش، واتا عوسمانی وه‌ستایان له‌وانی ناوه."

له‌بری ئه‌وه‌ی به‌ پلێکانه‌کاندا برۆمه‌ خوارێ، گه‌رامه‌ داوه. له‌ دۆلابی ناو دیواری ژووری نووستنی خه‌یرییه‌وه کرته‌کرت ده‌هات. خۆم کرد به‌وێدا. خه‌یرییه‌ نا، دایکم له‌ ژووره‌وه بوو. به‌ بینینی من، شه‌رم دای گرت. نیوه‌ی

جەستەى لە دۆلابەكەدا بوو.

گوټى: "ئەو لە كوٺ بوويت؟"

بەلام خۆى دەيزانى لە كوٺ بووم. كوٺىك لە دۆلابەكەدا بوو. لەوئۆه ژوورى نىگار كىشانى باپىرم ديار بوو. ئەگەر دەرگاى ژورەكە كراو بوايە، لەوبەرى ھەيوان ناوھەى ژوورى خەوى باپىرم دەبيندرا، بىگومان ئەگەر دەرگاى ئەوئيش لەسەرپشت بوايە.

گوټم: "لەكن باپىرم بووم. داىە، ئەدى تۆ لىترە چ دەكەيت؟"

بە دەنگىكى نزم، چونكە نەيدەويست ميان گوٺى لى بيت، ھاواری كرد: "ئەرى من بە تۆم نەگوٺبوو ئەگەر ميانمان ھەبوو بۆت نىيە بچىتە لای؟" دواتر بە دەنگ و ئاوازی شىرىنى خۆى پرسى: "چيان دەكرد؟"

"دانىشتبوون، بەلام لای بۆياخەكان نا. باپىرم قسەى دەكرد و ئەوئيش گوٺى بۆى راگرتبوو."

"چۆن چۆنى دانىشتبوو؟"

لەپەر ھۆپ لەسەر زەوى دانىشتم و لاسايى ميانم كردهو. گوټم: "پروانە داىە، من ئىستا پياوٺكى زۆر بەدەربەستم. برژانگى خۆم تىژ كردهو و گوٺى بۆ باپىرم رادەگرم. وەك ئەوھى گوٺم بۆ مەولوود راگرتبىت، جۆرى ئەو ميانە، زۆر بەھەند و بەدەم وىردەو سەر دەلەقنىم.

دايكم گوٺى: "برۆ خواروھ. خەيرىيەم بۆ بانگ بكە. ھەر ئىستا."

دانىشت، لەسەر كاغەزىكى بچووكى سەر تەختەى ئامپىزى، دەستى كرد بە نووسىن.

"داىە، ئەو چى دەنووسىت؟"

"ئەرى پىتم نەگوت بەپەلە برۆ خوارى و خەيرىيەم بۆ بانگ بكە؟"

چوومە ئاشپەزخانە. كاكم ھاتبووھە. خەيرىيە قاپىك لە پلاوى ميانى لە بەردەمى دانابوو.

كاكم گوتى: "هەي بېبەخت، رۆيشتىت و منت بەتەنيا لاي وەستا بەجى ھىشت. ھەر خۆم بەتەنيا ھەموو نووشتاندىنە ۋە كانم ئەنجام دا. پەنجە كانم شىن و مۆر بوونەتە ۋە".

"خەيرىيە، دايكم بانگت دەكات."

كاكم گوتى: "ھەر خوارىنەكەم تەواو كرد، داركارىت دەكەم. سزاي تەمەلى و بېبەختى خۆت ۋەردەگرىت."

دواى ئەۋەي خەيرىيە رۆيشت، كاكم، تەنانەت بەر لەۋەي پلاۋەكەشى تەواو بكات، ھەلسا و بەرەو رووم ھات. نەمتوانى رابكەم. قۆلمى گرت و دەستى كرد بە بادانى باسكم.

"مەكە شەۋكەت مەكە. ئەۋە زۆرم نازار دەدات."

"جاريكى دى كار بەسەر مندا بەجى دەھىلىت و رادەكەيت؟"

"راناكەم."

"سوئىند بخۆ."

"سوئىند دەخۆم."

"بە قورئان سوئىند بخۆ."

"بە قورئان سوئىند دەخۆم."

بەلام بەرمى نەدا، منى رايكيشا بۆ لاي سىنىيەكە. لە سەرىكەۋە كەۋچكى لە پلاۋ دەدا و لە سەرىكى ترەۋە، لەبەر ئەۋەي لە من بەھىزتر بوو، ھىشتا قۆلمى با دەدا.

خەيرىيە خۆي پۆشتە كرېبوو، دەچوۋە كۆلان. گوتى: "دىسان ئەشكەنجەيى برات مەدە ھەي زۆردار. وازى لى بېنە."

كاكم ھىشتا قۆلمى با دەدا، گوتى: "تۆ خۆتى تى ھەلمە قورتىنە ئەي كچى دىل. بۆ كوئى دەجىت؟"

"خەيرىيە گوتى: "لىمۆ دەكېرم."

کاکم گوتی: "هەمی درۆزن، دۆلابەکە پرە لە لیمۆ."
لەبەر ئەوەی قۆلمی شل کردبوو، لەپەر خۆم قورتار کرد. شەقیتم تۆ هەڵدا و
تاوم دایە دەسکی مۆمداڵەکە، بەلام خۆی هەڵدایە سەرم و نامیە ژێر. خۆی بە
مۆمداڵە کیشا و سینی قەلپ بوو. هە.

دایکم گوتی: "بەلاکەنی خوا! بەمەبەستی ئەوەی نەبادا مێوان گوتی لێ
بیت، نەیدەقیژاند. ئەرێ چۆن بێ ئەوەی خۆی پێشانی قەرە بدات، بە هەیاندا
تۆ پەریووە و بە پلیکانەکاندا هاتبوو خوار؟ هەردوو کمانی لێک کردووە.
"ئابرووی مرۆف دەبن، هەمی بیژی پووچ."

شەوکەت گوتی: "نۆرەن ئەمرۆ درۆی کرد. منی بە دیار هەموو کارەکانەو
لای وەستام بەجێ هێشت و رایکرد."

دایکم زلەیهکی تۆ سرهواند و گوتی: "کری بە."

بەسووکی لێی دابوو، کاکیشم نەگریا. گوتی: "من باوکم دەوێت. کاتیک
باوکم گەرایووە، شمشێرە سوورەکەمی مامە حەسەن لە کێلان دەردەهێنیت و
ئێمەش لەم مالهەو بۆ کەن مامە حەسەن دەگەرێنێهەو."

دایکم گوتی: "بێدەنگ بە." لەپەر زۆر توورە بوو، پەلی شەوکەتی گرت و بردی
بۆ تاریکایی ئەو پەری بەردەلانەکە. منیش دوايان کەوتم. دایکم دەرگای
کردهووە. کاتیک منیشی بینی، گوتی:

"دەمی هەردووکتان بچنە ژوورێ."

گوتم: "بەلام دایە من هیچم نەکردووە." لێ چوو مە ژووریشەو.

دایکم دەرگای لەسەرمان داخست. ژوورەو تاریکی ئەنگوستەچاو نەبوو،
لە درزی دەرێوانەیی پەنجەرەیی بەرامبەر دار هەنارەکانەو تیشکی دزەیی
دەکرده ژوورەو، بەلام ترسام.

گوتم: "دایە دەرگا بکەو، سەرمامە."

شەوکەت گوتی: "مەگری ترسنۆک، ئێستا دەیکاتەو."

دایکم دەرگای کردووە و گوتی: "ئارام دەبن تا مێوان دەپوات؟ باشە، مادام

وايه تا قهره دەرپوات، به‌دیار ئاگردانه‌که‌وه دانیشن. ناچنه سه‌رئ. "شه‌وکه‌ت گوتی: "له‌وئ بیزار ده‌بین. خه‌یرییه بۆ کوئ چوو؟" دایکم گوتی: "خۆت له گشت شتی‌ک هه‌ل‌ده‌قورتینیت. تۆ زۆر پیی لی راده‌کیشیت."

له‌گه‌وره‌که‌وه گویمان له‌حیله‌ی له‌سه‌ره‌خۆی ئه‌سپنیک بوو. دواتر جارێکی تریش گویمان لی بوو. ئه‌مه ئه‌سپی باپیرم نه‌بوو، ئه‌وه‌ی قهره بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌یانیی رۆژی بازار، یان جه‌ژن بیت، خۆشییه‌ک له‌نیوانماندا په‌یدا بوو. بزه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لیوی دایکم، وه‌ک بل‌ییت ده‌یویست ئیمه‌ش پی بکه‌نین. دوو هه‌نگاوی هاویشت و ده‌رگای روو له‌ملای پشتیری کرده‌وه. به‌ره‌و رووی ژووره‌وه بانگی کرد: "هۆششششش."

گه‌راپه‌وه، ئیمه‌ی برده ئاشپه‌زخانه‌ی مشکاوی خه‌یرییه و له‌وئ دامانی نیشاندا. ئیره ناخۆش بوو، بۆنی رۆنی لی ده‌هات. "ده‌ستم به‌دامینتان تا میوان دەرپوات، لیره دهرنه‌چن. شه‌پیش مه‌که‌ن با که‌س وا نه‌زائیت ئیوه مندالی سه‌رکتیش و به‌دغه‌سألن."

پیش ئه‌وه‌ی ده‌رگا داخات، گوتم: "دایه، دایه، شتی‌ک ده‌لیم. زه‌رکاره داماوه‌که‌ی باپیرمیان کوشتوووه."



من ناوم قهرهيه

له يه كهه م بينيني مندا له كهيدا، دهسته به جي حالي بووم چهندين ساله چ شتيكي رووخساري شهكورهه م بهه له بير كهوتووه ته وه. رووري شهكورههش، وهك رووخساري نورهان باريكه له بوو، چه ناگه شي له وه دريتر بوو وهك له وهی له بيره وهري مندا مابووه وه. بويه دهبوو بيگومان دهمي خو شه ويستم زور له وه بچووك و تهنگتر بيت له وهی سالانيك بوو من بيرم لي دهكرده وه. له ماوهی كه راني دوازه ساله م بهم شار و نهو شارد، به خه يالي خوم دهمي شهكورهه له سه ر ويستی خوم كه ره كر دبووه وه. ليوه كانيشي تير و نهستور، به لام وهك دهنكه گيلاسيكي كه ره، بريقه دار و گوشتنتر و خو له به ردا رانه گيراو دههاته پيش چاوم.

نه گهر نيگاريكي به شيوازي ئيتاليايي كيشراوي رووخساري شهكورهه پي بوايه، نهوا له ناوه راستي ريبواريي دوازه ساله مدا ناچار نه ده بووم له بهر نه بووني تواناي بيره ينانه وهی رووخساري نه فينداري له پاش به جياموم خوم بي خاك و بي نشتي مان بزانه، چونكه نه گهر دلداريكتان هه بيت و نيگاري رووخساريتان له دل و هه ناوي خوتاندا كيشابيت، نهوا ئيدي بزانه گشت گوشه يه كي نه م دنيايه مال و وارگه ي خوتانه.

به بينيني كوري شهكورهه، دواندي، سهيركردي رووخساري له نيزيكه وه و ماچكردي، بيئوقه ره ييه كي تايهت به كه ساني شووم و بكوزان و گوناكاران سه رتاي جهسته مي داگرت. دنگيك له ناخه وه پيمي دهگوت: "دهی، هه ر ئيستا برق شهكورهه بينه."

تاويك بيرم كرده وه بي گوتني هيج شتيك لاي زاوا هه لسم و دهر بچم،

هه‌موو دەرگانی سەر هه‌یوان - به‌تیلە‌ی چاوژماردم، به‌وه‌ی سەر پلیکانه‌کانه‌وه سەرجه‌م بێنج دەرگا بوون - یه‌ک به‌یه‌ک بکه‌مه‌وه تا شه‌کوره ده‌دۆزمه‌وه. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من له‌ ناوه‌خت و بێ‌حسب دلی خۆم بۆ ئه‌قیندارم کردبووه‌وه، دوازه‌ سالی ره‌به‌ق لی دوور که‌وتبوومه‌وه. بێ‌ده‌نگ و به‌دزییه‌وه چاوهریم کرد، چاوێکم گێرا به‌ نیم‌دەرکه‌ندا و بیرم کردوه مه‌گه‌ر خوا هه‌ر خۆی بزانیته‌ شه‌کوره‌ چه‌ند له‌سه‌ریان دانیشتوو، بۆ کۆمه‌لیک شتومه‌کی ترم ده‌روانی له‌وانه‌ی ده‌ستی ئه‌ویان به‌رکه‌وتیوو، هه‌مان کاتیش گویم بۆ زاوا راگرتیوو.

بۆمی گێرایه‌وه سولتان ده‌یه‌ویت کتێبه‌که‌ فریای سالی هه‌زاره‌ی یه‌که‌می کۆچی بکه‌ویت. سولتانی کۆله‌که‌ی جیهانمان ده‌یویسته‌ له‌ هه‌زار سالی سائنامه‌دا پێشانی فه‌ره‌نگه‌کانی بدات خۆی و ده‌وله‌تیشی ده‌توان هێنده‌ی ئه‌وان شێوازه‌کانی ئه‌وان به‌کار به‌یێن. سولتان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یزانی ئه‌و وه‌ستایانه‌ی ئه‌رکی ئاماده‌کردنی جه‌ژنامه‌ی پێیان پاسپاردبوو زۆر سه‌رقال ده‌ین، ده‌ستووری دابوو له‌ ئاپۆره‌ی نیگارخانه‌ دوور بکه‌ونه‌وه و له‌ مال کار بکه‌ن. بێگومان ئاگاداریش بوو له‌وه‌ی وه‌ستایانی نیگارکێشه‌ به‌دزییه‌وه سه‌ریان له‌ زاوام ده‌دا.

زاوام گوتی: "ده‌چیت و گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکێشه‌ وه‌ستا عوسمان ده‌بینیت. ده‌لێن کوێر بووه و خه‌له‌فاوه، به‌لام به‌رای من کوێر و خه‌له‌فاوه."
زاوام، بێ ئه‌وه‌ی وه‌ستایه‌کی نیگارکێشه‌ بێت و پێشه‌ی نیگارکێشه‌ بێت، سولتان رای سپاردبوو سه‌روکاری ئاماده‌کردنی کتێبێکی بۆ بکات. هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ش ناکوکی نیوان ئه‌و و گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکێشه‌ وه‌ستا عوسمانی به‌سالاجووی قولتر ده‌کرد.

سه‌رده‌می منداڵی خۆم بیر که‌وته‌وه و نیگام له‌ که‌لوپه‌لی ناو مال بری: کلیمی شینی ده‌ستکاری قولا، سوراچی مس، سینیی په‌رداخه‌کان و په‌قره‌ج، فنجانگه‌لی قاوه و هێشتا له‌ بیرمه‌ پووری خوا لیخۆشبووم دوازه‌ سال له‌مه‌وبه‌ر به‌ شانازییه‌وه ده‌یگوت له‌ چین و پۆرتوگاله‌وه هاتوون. ئه‌م

شتومه‌کانه‌ش وهک ته‌خته‌ی که‌نار به‌گه‌وه‌ر راژیندراوه، ره‌فی سه‌ر دیواره‌کان و سه‌رینی قه‌دیفه‌یی سه‌ووری شه‌که‌وره، ده‌ست‌یکم لی دا و نه‌رمیه‌که‌یم بیر که‌وته‌وه، پاشماوه‌ی ماله‌که‌ی ئاکسه‌رای بوون، ئه‌و ماله‌ی من و شه‌که‌وره مندا‌لیی خو‌مان تیدا به‌سه‌ر بردبوو. هیشتا به‌شیک له شوینه‌واری به‌خته‌وه‌ریم له‌و ماله‌ و گه‌شاییی رۆژانی نیگارکیشانم به‌سه‌ر شته‌کانه‌وه مابوو.

به‌خته‌وه‌ری و نیگار. داوا له‌ خوینه‌رانی ده‌لال ده‌که‌م، ئه‌وانه‌ی سه‌رنج له‌ چیرۆک و ده‌رده‌کانی من ده‌دن، هه‌میشه‌ ئه‌مه‌تان وهک سه‌ره‌تای دنیا‌ی من له‌ خه‌یال بیت. سه‌رده‌مانیک لیره، له‌ ناو کتیب و قه‌له‌م و نیگاردان زۆر به‌خته‌وه‌ر بووم. دواتر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌وتمه‌ داوی ئه‌قینه‌وه، له‌م به‌هه‌شته‌ وه‌ده‌رنام. له‌ سالانی ئاواره‌یه‌یی ئه‌قینمدا زۆر بیرم کرده‌وه من فره‌ قه‌رداری شه‌که‌وره و ئه‌قینی ئه‌وم، چونکه‌ پێی بۆم خو‌ش کردبوو له‌ تافی لاویمدا گه‌شبینانه‌ بۆ ژیان و دنیا برونم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر دلسافانه‌ گومانم نه‌بوو له‌ دوورینه‌وه‌ی به‌ری ئه‌قینداریی خو‌م، زیاد له‌ راده‌به‌ده‌ر گه‌شبین بووم، دنیا‌شم گه‌شبینانه‌ په‌سه‌ند ده‌کرد و وهک جیه‌که‌ی باش چاوم لی ده‌کرد. هه‌ر له‌ سو‌نگه‌ی ئه‌م گه‌شبینیه‌وه‌ شه‌یدای کتیب و شتگه‌لیکی تر بووم له‌وانه‌ی زاوام ده‌یگوت "بیانخوینه‌وه". دلم چوه سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی له‌ ده‌ر‌خانه‌ فی‌ریان ده‌بووم و نیگار و نیگارکیشانم خو‌ش ویست. به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌ره‌ ده‌وله‌مه‌ندی په‌روه‌رده‌ی و گه‌ش و به‌سازمدا قه‌رداری ئه‌قینی شه‌که‌وره‌م، به‌هه‌مان راده‌ش قه‌رداری ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌زمونه‌ تاریکه‌کانی خو‌م، ئه‌و ئه‌زمونه‌نانه‌ی په‌روه‌رده‌ی منیان ژه‌هراوی کردبوو: کاتیک له‌ ژووری کاروانسه‌راکان گری ئاگر خامۆش ده‌بوو، من ئاره‌زووم ده‌کرد له‌گه‌ل پشکۆکان بفه‌وتیم و نه‌مپنم؛ گشت جاریک له‌ خه‌نمدا، داوی سه‌رجیه‌یکردن له‌گه‌ل ژنی راکشاو له‌پالمدا، ده‌که‌ومه‌ دۆلیکی قول و بیتنه‌وه، زۆر جاریش پیم وایه‌ من سه‌رتۆپی که‌سانی هه‌یج له‌باردا نه‌بووم، ئه‌وانی پینج قروش ناکه‌ن. گشت ئه‌مانه‌ میراتی شه‌که‌وره‌یه‌ بۆ من ماوه‌ته‌وه.

دواتر زاوام گوتی: "تایا دهترانی دواى مردن رۆحى مرؤف دهتوانیت بگات به رۆحى ئەوانەى لەم دنیا لە نوێنى خۆیاندا لە شیرین خەودان؟"
"نەمدەزانى".

"دواى مردن رێبوارییەکی درێژ ھەبە، بەلام ترسى من لە مردن لەم سۆنگەپەوھ نایە. دەترسم کتیبى سولتانمان بە ئەنجام نەگەپەنم و بمرم."
بەشیکى ھۆشم لەسەر ئەوھ بوو گواپە بە بۆچوونى زاوام، من بەھێز و ھۆشمەند و ساغڵەمتر بووم. بەشیکیشى چوو بووھ سەر گرانبەھاییى ئەو قوماشەى لە ھاتنمدا بۆ ئەم پیاوھم کړیبوو، ئەو پیاوھى دوازدە سال لەمەوبەر رازى نەبوو کچى خۆیم لى مارە بکات. ھەمان بەشى ئەقلم چوو بووھ سەر ھەوسارى زبوین و رەخت و زینى نەخشیندراوى ئەسپەکەم و بەخۆم دەگوت ھەر ئیستا بە پلیکانەکاندا دەچمە خوارى، لە گەر دەرى دەھینم و سواری دەبم.

پتەم گوت ھەرچیپەک لە وەستایانى نیگارکیش ببیستم، پتە دەگەپەنمەوھ. دەستیم ماچ کرد، لە پلیکانەکان چوومە خوارى و گەپشتمە ھەوشە. کاتیک لەسەر رووم ھەستم بە ساردیى بەفر کرد، بیرم کەوتەوھە من نە مندالم و نە کابرایەکی بەسالآچوو. ھەستم کرد سەرما بەختەوھریی ژبان دەرژینیتە جەستەمەوھ. ھەر ھیندەى دەرگای پشتیرم داخست، بایەک ھەلى کرد. ئەگەر لغاوى ئەسپى سپیم گرت، بەدواى خۆمدا رام کیشا و لە بەردەلانەوھ بەرھە ھەوشە رۆیشتین، ئەویش وەک من لەرزى لى ھات: وا ھەستم کرد وەک ئەوھى رانى بەھێز، دەمارە ئەستورەکانى، پشووکورتى و دۆخى لە رامکردن نەھاتووئى ئەو، ھى خۆم بن. ھەر ئەوھندەى چوومە کۆلان، لەوھدا بووم بە ھەلمەتیک سواری ئەسپ بم، لە کۆلانى تەنگەبەردا ون بم و وەک سواری ناو داستانەکان ھەرگیز نەگەریمەوھ، ژنیکى کەتە، جوویەکی سەرتاپا پەمەبى پۆش و بوخچە بەدەستم دى، نەمزانی لە کوپۆھ پەیدا بوو، بەرھو رووم ھات. ھیندە گەورە و فراوان بوو وەک دۆلاب دەچوو، بەلام بە بزات و زیت و تەنانت نازداریش بوو.

گوتی: "شیرى خۆم، لوى جواميرم، به راستى چه له ننگ و هۆشمه ندرتى له وهى لیت دهگيرنهوه. ژنداريت، يان زگورتى؟ له ئەستهرى باشتريان بوخچهگيرى ئەسته نبول دەسمايک بۆ دۆستى نهينيت ناکريت؟
"نهخير."

"پشتوينىكى سوورى له ئەتلهس چندراو."
"نهخير."

"نهخير، نهخير مهكه بروانم! كهى دهچيته ئەقله وه شيرىكى وهك تۆ مارهبى، يان خۆشهويسىكى نهينى نهبيت؟ كى دهزانيت چهند كچى چاو به فرميسك قرچهيان ديت و بۆت دهسووتين؟"

له پير جهستهى خۆى وهك بهژنى نهرمى تهنافبازيک دريژ كرد و به زهرافهتتىكى سهرسوورهيتهروهه خۆى ليم نيزيک خستهوه. هه مان كات به جوړى ئەو جادووگه رانهى به هونهرى خۆيان له هيجه وه شت دهئافريتن، نامهيهك له دهستيدا دركهوت. له چاو ترووكانتيكدا پيرم دايه نامهكه و وهك ئەوهى چهندين سالا بيت بۆ ئەم ساته پهروه ده كرابم، خزاندمه پشتوينه كه مهوه. نامهيهكى قه به بوو. يه كسه له پشتوينى ناوقه دمدا، وهك ئاگر له سهه جهستهى تهزيوم ههستم پى كرد.

ئەستهرى بوخچهگير گوتى: "سواری ئەسپهكەت به و بهرەوانى باژۆ. له گهەل ئەم ديوارانه بۆ لای راست بگهريوه. گوئى به قسهى كهس مهده و بړۆ، به لام كاتيك گهيشتته كن ئەو دار هه ناره، رووت وهرگيره و سهيرى ئەو ماله بكه كه ليوهى دهه چوويت، ته ماشاى په نجه رهى به رامبهرت بكه."

دريژهى به رويشتنى خۆى دا و له پير ون بوو. سواری ئەسپ بووم، به لام سواربوونىكى ناشيانه وهك ئەوهى جارى يه كه مم بيت سواری ئەسپ بم. دلم تريبه تريب لىي ددا، ئەقلم شپرزه بوو، دهسته كانم سهريان لى شيابوو، نه يانده زانى چۆن هه وسارى ئەسپ بگرن. به لام دواى ئەوهى سوار بووم و رانه كانم به جهستهى ئەسپى خۆمه وه نووساند، ئەقل و هونه رىكى ساغله م جلهوى خۆم و ئەسپميان گرته دست و ئەسته ر گوتنهى، ئەسپى ئاوه زياوم

رهوان پیتی کرد و ئاوریشمان بۆ کۆلانی لای راست دایه‌وه. چه‌ند جوان بوو!
 ئه‌و ساته‌هه‌ستم کرد له‌وانه‌یه‌ به‌راستی چه‌لنگ بم. هه‌ستم ده‌کرد، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی له‌ داستان‌ه‌کاندا هه‌یه، له‌ پشت هه‌ر ده‌ریوانه‌یه‌ک و هه‌ر ته‌لبه‌ندیکی
 به‌نجه‌روهه‌ ژنیکی گه‌ره‌ک سه‌یری من ده‌کات و منیش به‌هه‌مان ئاگر له‌به‌روهه
 ده‌سووتیم. ئه‌ری ئه‌مه‌ بوو ئاره‌زووی من؟ ئایا ده‌گه‌ریمه‌وه‌ بۆ نه‌خۆشیی پیش
 ئه‌و هه‌موو ساله؟ له‌په‌ر خۆر ده‌رکه‌وت و سه‌رم لێ شیوا.

دار هه‌نار له‌ کوییه؟ کوا ئه‌م داره‌ لاواز و خه‌مباریه؟ به‌لێ خۆیه‌تی! به‌سه‌ر
 ئه‌سه‌په‌که‌مه‌وه‌ له‌سه‌ره‌خۆ رووم وه‌رچه‌رخاند: ریک له‌ به‌رامبه‌رم په‌نجه‌ریه‌که
 هه‌بوو، که‌سی له‌ به‌رده‌م نه‌بوو. ئه‌ستهری چه‌نه‌باز، منت له‌ خشته‌ برد!

ریک کاتیک من نوقمی ئه‌و بیر و خه‌یا لانه‌ بووم، ده‌ریوانه‌ی به‌ شه‌خته
 داپۆشراوی په‌نجه‌ره، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ته‌قیته‌وه، کرایه‌وه و دلداری شوخی خۆم
 بینی له‌ چوارچێوه‌ی په‌نجه‌رده‌ له‌به‌ر تیشکی خۆر ده‌بریسکایه‌وه. دوا‌ی
 دوازه‌ سال له‌ نیوان لقی داری به‌ به‌فر داپۆشراوه‌وه‌ رووخساری شیرینیم
 دی. له‌ خۆم پرسی ئایا چاوپه‌شم بۆ منی ده‌روانی، یان بۆ ژیانیکی تر له‌و
 دیوی منه‌وه؟ تێ نه‌ده‌گه‌یشتم داخۆ خه‌مگینه، یان پێ ده‌که‌نیت، یان به
 خه‌مگینی پێ ده‌که‌نیت؟ ئه‌سه‌پی بی ئه‌قلم، دلم وێڵ بکه‌ و هیدی برۆ! جاریکی
 تریش له‌سه‌ر زینی ئه‌سه‌پی خۆم بی په‌روا ئاورم دایه‌وه، تا رووخساری
 رازدار، زه‌ریف و زراقی ئه‌و له‌ پشت لق و چله‌ سپیه‌که‌نه‌وه‌ ون بوو، من به
 تاسه‌وه‌ ته‌ماشام کرد.

ئای دیمه‌نی من به‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌وه‌ و راوه‌ستانی ئه‌و له‌ ناو په‌نجه‌رده‌ چه‌ند
 به‌و جفاته‌ی هه‌زاران جار نیگار کێشراو ده‌چوو کاتیک خه‌سه‌ره‌ دیته‌ ژێر
 په‌نجه‌ره‌ی شیرین. -له‌ نیوان ئیمه‌شدا، به‌لام که‌میک له‌ دواتره‌وه، داریک
 هه‌بوو- من زۆر دره‌نگ، پاش ئه‌وه‌ی نامه‌که‌م کرده‌وه‌ و نیگاری ناویم دی، له‌مه
 حالی بووم. کاتیک حالیش بووم، وه‌ک نیگاری داستان‌ه‌کانی ناو ئه‌و کتێبانه‌ی
 خۆشمان ده‌ویستن و شه‌یدایان بووین، من له‌ تاو ئازاری ئه‌قین قرچه‌ی
 سووتانم ده‌هات.



من ناوم ئەستەرە

دەزانم ھەمووتان پەرۆشی ئەو بەزانن ئەو نامەییە یادەستی قەرەم کرد، چی تێدا نووسرا بوو. لەبەر ئەوەی منیش پەرۆشی زانینی بووم، ھەموویم بۆ ئاشکرا بوو. ئەگەر دەخوازن کاریکی وا بکەن وەک ئەوەی پەرە بە پەرە چیڕۆکتان بۆ دواو ھەلبەدەنەو. با بۆتان بگێرمەو بەزانین پێش ئەوەی نامەکەمی بگەینەمی، چی رووی دا.

ئێستا لای ئێوارەییە، لە گەرەکی جوولەکانی خۆمانی ھەلکەوتوو لەبەر دەروازەیی کەنداری زێڕین، لە گەڵ نەسیمی ھاوسەرم لە مالاو ھە دانیشتووین. دوو پیر و بەسالاچووین، خەلوز دەخەینە زۆیاو، نرکەنرک فووی لێ دەکەین و لە ھەولێ خۆ گەرمکردنەو ھەداین. لەو گەرەپێن ئێستا لە دەم دەرپەری و بەخۆم گوت پیر. باو ڕێتان ھەبیت ھەر ئەو ھەندەیی دەسمالی ئاوریشم، دەستکێش، چارشێو، قوماشی رەنگا و رەنگی بە کەشتی لە پۆرتوگالەو ھاتوو، ئەنگوستیلە، گوارە، میلوانەکە و وردەوالەیی و ھەجۆشھێنەری ژانام لە بوخچە نا و کردمە قۆلم، ئەو ئەستەنبول مەنجەل و ئەستەر کەوگەر، کۆلان نامینیت سەری پێدا نەکەم. نامە و قسە و قسە لۆک نەماو لەم دەرگاو نەیکۆز مەو بۆ ئەو دەرگ، نیووی کچانی ئەستەنبول خۆم بە شوویانم داو. ئێستا بۆ خۆھەلکێشان سەری ئەم بابەتەم نەکردووە. گوتم دەمەو ئێوارە دانیشتووین، تەقەتەق لە دەرگا درا. چووم و کردمەو، خەیریەیی کەنیزەکی بۆ ھۆشم لە بەردەم خۆمدا دی نامەییەکی بەدەستەو بوو. نازانم لە تاو سەرما بوو، یان لەبەر شپۆزەیی، بە ھەللەرزینەو ھاوستانی شەکوورەیی خۆمی بۆم دەگێرێا یەو.

سهرتا وام زانی ئەم نامەیه بۆ حسەن دەنێردریت، بۆیه سەرم سوورما. شەکوورەى دلبەر مێردىكى هەيه ماوهيهكى دريژه له شەر نهگهراوهتوه – ئەگەر له من دەپرسن، ئەو بەدبەختە لە مێژە پێستی وشک هەڵهاتوو، نائەو مێردە بۆ مائ نهگهراوهيهى، برايهكى سەرهرۆى هەيه ناوى حسەنه. بەلام تى گەيشتم نامەى شەکوورە بۆ حسەن نيين، بۆ کەسىكى تره. چى له نامەکەدا نووسرابوو؟ ئەستەر خەرىک بوو لە مەراقدا شەقى دەبرد. دواجار لە خويندەنەويدا سەرکەوتوو بووم.

ئاشنايهتیهكى ئەوتۆشم لهگهڵ ئیوهدا نيينه. راستییهكەى، لەپەر هەستم بە شەرم و دلتهنگى کرد. پیتان نائیم نامەکەم چۆن خويندەوه. لهوانهيه مەراقەکەم – وەك ئەوهى ئیوهش لانی کەم هیندهى سەرتاشەکان کەسانی بەمەراق نەبن – بە شوورەیی بزائن و بەچاوی سووک بۆم برونن. با تەنیا ئەو شتانهتان پى بلایم کە من له کاتى خويندەنەوهى نامەکەدا بەرگویم کەوتن. شەکوورەى شیرین بەمجۆرەى نووسیبوو:

"قەرە ئەفەندى، بە پشتبەستن بە نيزىكبوونت له باوکمه وه دیتته مائم. بەلام پیت وا نهبيت له منه وه هیچ ئاماژههکت دهستگیر بیت. له دواى رۆيشتنى تۆ زۆر شت قهوما. شووم کرد و دوو کورپى شیرئاسام هەن. یهکێکیان ئۆرھانە، پتیش کەمیک هاتبووه ژووروه و تۆ دیت. ماوهى چوار ساله چاوهرپى مێردم دهکەم و بىر له هیچ شتىكى تر ناکه مه وه. لهوانهيه لهگهڵ دوو مندال و باوکىكى پیردا هەست بە بیکهسى، بێچارهیی و بى هیزىی خۆم بکەم، لهوانهيه پيوستم به هیز و پهناى پیاویکش هەبیت، بەلام کەس پتیی وا نهبيت دهتوانیت کهلک لهم دۆخەم وەرگیریت. بۆیه تکایه جارىکى تر له دەرگامان مەده. ئاشکرایه جارىک منت شەرمەزار کرد و ئەو کاتە دەر و ئازارى زۆرم چەشت بۆ ئەوهى بى تاوانىی خۆم لەبەر چاوى باوکم بسەلینم. ئەو کاتەى گەنجىكى ئەقل له ئەژنۆ بوویت، نیگارێکت کیشا و بۆ منت نارد.

لەگەڵ ئەم نامەییەدا، نیگارەكەت بۆ دەنیرمەوه بۆ ئەوهی هیچ ئومیدیكت نەمیتنت و هیچ ئامازەییەکی هەلەت پێ نەگات. ئەوه درۆیه مرۆف بە سەیرکردنی نیگارێك عاشق دەبیت. شتی هەرە باش ئەوهیه پیت له مالممان بپریت."

شەكۆره گیانی دامام نە پیاوه، نە بەگ و نە پادشا تا مۆزی رازاوهی خۆی له بنی نامە بدات! پیتی یەكەمی ناوی خۆی، وەك مەلێکی بچووگ و ترسنۆك خستووته پەراویزی نامەكەیهوه. هەر ئەوهنده و بەس.

باسی مۆرم كرد. ئیستا ئیوه پەرۆشی ئەوهن بزانی من چۆن ئەو نامە مۆزكراوانە دەكەمەوه و دادەخەم؟ نامەكان سەربەمۆز نین. شەكۆرهی شیرینم وایر دەكاتەوه ئەم ئەستەرە جوویەکی نەزانه و دەست له نووسراوەكانی نادات. راسته، من دەستنوسی ئیوهم بۆ ناخویندریتهوه، بەلام ئەركی خویندنهوهی به كەسێکی تر دەسپێرم. هەر خۆیشم نامەكانتان دەخوینمەوه. چیه، سەرتان لێ شتوا؟

با بەشیوهیهکی وا بۆتان روون بكەمەوه سەر قەویتیترین كەسیشتان تی بگات.

ئەو پەيامەیی نامەیهك له دووتویی گرتوو، تەنیا به نووسین ناگەیه ندریت. نامەش، كتومت وەك كتیپ، به بۆنکردن و دەست پێوهدان و هەڵدانهوهوه دەخویندریتهوه. بۆیه ئەوانەیی هۆشیان له سەردایه، دەلێن ئاو نامەیه بخوینەوه بزانی چي دەلێت. كەسانی گەژەش دەلێن ئا بیخوینەوه بزانی چي تیدا نووسراوه. هونەر بەتەنیا له خویندنهوهی نووسراودا نییه، له خویندنهوهی سەرلهبەری نامەدایه. گوێ بگرن بزانی شەكۆره چي تریشی گوتوو:

۱- دەلێت ئەگەرچی نامەكەم بەدزییهوه دەنیرم، بەلام نارونی به ئەستەردا، ئەو جووهی گواستنهوهی نامەیی كردوو به كار و پیشهیی خۆی، پیشاندری ئەوهیه مەبەستیکی نەینیی ئەوتۆم نییه.

۲- نووشتاندنه‌وهی چهند قاتی کاغەز وهک نووشته، واتای راز و نهینیی ده‌گه‌یه‌نیت. ئەمه به‌مه‌رجیک نامه‌که کراویه. سه‌باری ئەوه‌ش، نینگاریکی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل‌دایه. مه‌به‌ست ئەوه‌یه وا پێشان بدیریت: ئەمان ده‌ستم به‌دامین، با نهینیی خوومان له‌هم‌مووان بشارینه‌وه. ئەمه‌ش له‌نامه‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی ئەفین ناچیت، بگره‌ زیاتر نامه‌ی بانگکردنه‌ بو ئەفین.

۳- تهنانه‌ت بوونی نامه‌که‌ش ئەم بوچوونه پشتی راست ده‌کاته‌وه. ئەم بوئه، تا راده‌ی دوودلکردنی ئەو که‌سه‌ی ده‌ستی ده‌دات، نادیاره (تۆ بلیتیت به‌مه‌به‌ست ئەم بوئه‌ی پتوه کرایت؟)، به‌لام هینده‌ش دلگیر بوو مروؤف نه‌یده‌توانی فه‌رامووشی بکات (تۆ بلیتیت بوونی عه‌تری گول بیت، یان بوونی ده‌ستی ئەو؟) ئەم بوئه به‌س بوو بو به‌تالانبردنی ئەقلی ئەو به‌له‌نگازه‌ی نامه‌که‌ی بۆم خوینده‌وه. پتیم وا بیت ئەقلی قهره‌ش به‌همان شیوه‌ له‌ سه‌ری ده‌رده‌هینیت.

۴- من ئەسته‌ریکی نه‌خوینده‌وارم، به‌لام ره‌وتی ده‌ست‌نووس، زمانی حالی قه‌لم "ده‌ستم به‌دامین په‌له‌مه، به‌بايه‌خ پینه‌دان و بی لی وردبوونه‌وه دنووسم" و له‌رانه‌وه‌ی زهریفی پسته‌کان پیکه‌وه به‌شنه‌بايه‌کی دلگیر، وا پێشان ده‌ده‌ن له‌ناخه‌وه شتیکی تر بلین. ئەگه‌رچی باسی ئۆره‌هان ده‌کات و ده‌یه‌ویت به‌گوتنی "پیش که‌میک" هیتا بکات بو ئەوه‌ی ئیستا نامه‌که‌ی نووسیوه، ئاشکرایه‌ له‌به‌ر ره‌شنووسیکی پێشتر ئاماده‌کراو نووسراوه‌ته‌وه، چونکه‌ له‌ دێر به‌دێریدا هه‌ست به‌ وردبینی ده‌کرایت.

۵- نینگاری له‌گه‌ل نامه‌دا نێردراو، تهنانه‌ت منی ئەسته‌ری جووش ده‌زانم چیرۆکی شیرینی شوخی ناو داستان ده‌گێرته‌وه کاتیک سه‌یری نینگاری خه‌سه‌روی به‌دو ده‌کات و دل‌ی تۆ ده‌چیت. هه‌موو ژنانی خه‌یاڵپه‌رستی ئەسته‌نبول شه‌یدای ئەم داستانن، به‌لام جاری به‌که‌مه‌ ده‌بینم نینگار ده‌نێردیت.

ئێوه‌ی خوینده‌واری به‌خته‌وه‌ر زۆر جار ئەمه‌تان به‌سه‌ر هاتووه: که‌سیکی نه‌خوینده‌وار نامه‌یه‌کی بو هاتووه، لیتان ده‌پارته‌وه و ئیوه‌ش بو

دهخویننه وه، له بهر ئه وهی نووسراوی ناو نامه که ئه وهنده ههژینه، جۆشبه خش و ئۆقره بیره، خاوهن نامه شهرم دهکات ئیوهی کردووه به هاویهشی رازی خۆی و به شهرم و به دزییه وه تکاتان لئ دهکات جاریکی تر بۆی بخویننه وه. دیسان دهخویننه وه. نامه هینده دهخویندریته وه، دواچار ههردووکتان له بهری دهکن. دواتر نامه کهت له دهست وهردهگریته و دهپرسیته "ئه ری ئهم قسه یه ی له وی گوتووه، بیان لیره، ئه وی تری لیره دا کردووه؟" بی ئه وهی له پسته کان تی بگات، سهیری خالیک دهکات که به ریژتان به نووکی په نجه پيشانی دهن. کاتیک ئه وان دهرواننه پیچ و بادانه وهی ئه و پیتانه ی بۆیان ناخویندریته وه و له بهریان کردوون، من تا راده ی له بیرکردنی نه خوینده واری خۆم دلته نگ دهیم و له ناخه وه ئاره زوو ده که م ئه و کچه نه خوینده وارانیه ی فرمیسکیان به سه ر نامه کاندرا ژاندووه، ماچ بکه م.

که سانیکی شووم و رهز اگرا نیش، له ری خوا ئیوه وهک ئه وان مه بن: کچه نامه وهردهگریته وه تا جاریکی تر دهستی لئ بدات و بزانیته چ قسه یه که له چ شوینیک کراوه، بی ئه وهی لپی تی بگات، دهخواریته سهیری بگات. ئه و ئازه له شوومانه پتی ده لین: "چی ده کهیت، خۆ تۆ خوینده واریت نییه، ئیدی ته ماشای چی ده کهیت؟" هه ندیک له وانه، وهک ئه وهی نامه که هی خۆیان بیت، هه ر نایده نه وه به کچه. هه ندیک جار ئه رکی به گژدا چوونی ئه وانه و وهرگرته وهی نامه ده که ویتته ئه ستۆی من، ئه سته ر. ئه ری، منی ئه سته ر ژنیکی ئه وهنده باشم، ئه گه ر به دلّم بن، ده توانم هاوکاری ئیوهش بکه م.

۹

من شه کوورم

ئەيەرۆ، كاتىك قەرە بەسەر ئەسپەوہ رېك بە بەردەمدا تى پەرى، بۆچى من لەوى لە ناو پەنجەرەدا راوہستابووم؟ بۆچى تەواو ئەو ساتە بە گومانەوہ دەريوانەى پەنجەرەم کردبووہ و گاڤىك لە نىوان لقاكانى دار ھەنارى بە بەفر داپۆشراوہوہ ديم، ماوہيەكى دوور و دريژ سەيرم كرد؟ ناتوانم بەتەواوى باسى گشت ئەمانەتان بۆ بگەم. من بە خەيرىيەدا ھەواڵم بۆ ئەستەر نارد، ھەلبەتە دەمزانی قەرە بەويدا تى دەپەريت. ئەو ساتە من بەتەنيا بۆ چاوگىران بە سەرچەفى ناو سندوقەكاندا چوووبوومە ژوورى دۆلابى ناو ديوار، ئەو ژوورەى بەسەر دار ھەنارەكەدا دەروانىت. لەبەر ئەوہى لە ناخەوہ وام دەمويست، ئەو ساتە بە جۆش و بەويەرى ھىزەوہ پالم بە دەريوانەوہ نا و سەرەتا مال پر بوو لە تيشكى ھەتاو. لە بەردەم پەنجەرە راوہستام و لەگەڵ قەرەدا، وەك ئەوہى تيشكى خۆر بە شەوارەمى خستبیت، نىگامان يەكانگير بوو؛ زۆر جوان بوو.

گەرە بووبوو، پى گەيشتەبوو، دۆخى لەرزۆكى سەردەمى لاوىى تور ھەلدابوو، پىاويكى چەلەنگ و قۆزى لى دەرچووبوو. دلّم پىمى گوت: "شەكوورە، بروانە، قەرە بەتەنيا ھەر قۆز نىيە، سەبرى ناو چاوانى بگە، دللى لە مندال دەچیت، چەند خاوين و تەنيايە! شووى پى بگە." بەلام من نامەيەكى تەواو پىچەوانەى ئەمەم بۆى ناردبوو.

سەربارى ئەوہى دوازە سالل لە منيش گەورەتر بوو، كاتىك من دوازە ساللن بووم، دەمزانی لەو پىگەيشتووترم. ئەو سەردەمە لەبرى ئەوہى وەك پىاويك بەرامبەرم راوہستیت و بللى "ئەمە دەكەم و ئەوہ دەكەم، لىرەوہ خۆم فرى دەدەمە خوارى و بە ئىرەدا ھەلدەزنىم"، شەرمى لە ھەموو شتىك دەكرد،

سهری به سهر کتیب و نیگارہکانی بہرہ میدا شوہر دہ کردوہ و خوئی دہشاردوہ. دواتریش دلئی چووہ من. بہ کتیشانی نیگاریک گوزارہی لہ ئہفینہی خوئی کرد. ئیدی ہر دووکمان پی گہیشتبووین. کاتیک تہمہنم بوو بہ دوزادہ سالان، قہرہ سہیری ناو چاوانی منی نہدہ کرد. ہہستم دہ کرد لہوہ دہترسیت ئہگہر نیگامان یہکانگیر بیت، من تی بگہم ئہو ئہفیندارم بووہ. بو نمونہ، دہیگوت "ئہو چہقو دہسک ددانی فیلہم دہدہیی؟" بہ لام سہیری چہقو کہی دہ کرد، دواتر چاوی ہلڈہبری، بہ لام تہماشای ناو چاوانی منی نہدہ کرد. بو نمونہ، ئہگہر دہمپرسی "شہر بہ تی گیلاسہ کہ خوش بوو؟"، و ہک ئیمہ بہ دہمی پڑوہ، بہ زہر دہخہ نہیہک، بیان ئامازہیہ کی رووخسار و ہلامی پی نہدہ درایہوہ. جوڑی ئہوہی لہ گہل کہ سیک کی کہر و گوئگران بدویت، تا تینی تیدا بوو دہیقیراند و دہیگوت: "بہ لئی". بوئہ وای دہ کرد، چونکہ لہ ترساندا نہیدہ ویرا بو رووم بروانیت. ئہو سہر دہمانہ زور شوخ و نازدار بووم. سہر لہ بہری دہستہی کوران، گشت ئہوانہی ئہگہر بوئان بکرایہ تہنانہت جاریکیش لہ دوورہوہ، لہ پشت پہردہ و دہرگا و لہ ناو توپی قوماشہوہ بمبین، لہ جیدا گرفتاری داوی ئہفینم دہبوون. ئہمانہ بو خوہ لکتیشان نا، بو ئہوہی لہ بہ سہرہاتم بگہن و خہمی خوہمتان بہ سہردا دابہش بگہم، دہگنپمہوہ.

وہک ہہمووان دہیزانن، لہ داستانی خہسروہ و شیریندا ساتیک ہہیہ من و قہرہ فرہ قسہمان لہ باروہ کردبوو. شاپوور نیازی ہہیہ خہسروہ و شیرین دلیان بچیتہ بہ کدی. روژیک شیرین لہ گہل یاران و ہاودہمانی دہچیتہ سہیرانی دہشت و دہر. شاپوور بہ دزییہوہ لہ شوینی پشوودان و حہسانوہ نیگاری خہسروہ بہ لقی داریکہوہ ہلڈہواسیت. گافیک شیرین نیگاری خہسروہی چہلہنگ بہ لقی داریکی ئہو باخچہ رازاوہیہوہ دہبینیت، عاشقی دہبیت. زور جاران نیگاری ئہو ساتہ، یان بہ گوٹہی و ہستایانی نیگارکیش ئہو جفا تہ کیشراوہ. گشت نیگارہکانیش تیرامانی پڑ لہ شہیدابوون و سہرسورماوی شیرین لہ نیگاری ہلڈواسراوی خہسروہ بہ لقی داروہ

پیشان ددهن. قهره ئه کاتهی لهکن باوکم کاری دهکرد، زۆر جار ئه و نیگارهی دیبوو، یهک دوو جاریش بهدهم سهیرکردنهوه کتومت وهک خۆی لهبهری گرتبووهوه. دواتریش، کاتیک کهوته داوی ئهفینی منهوه، جاریکیش سهرلهنوئ بۆ خۆی کیشای، بهلام له جیی خهسره و شیرینی ناو نیگار، خۆی و من، قهره و شهکوورهی کیشابوو. تهنیا به نووسینی ژیر نیگارد، ئهویش تهنیا من لئی تۆ دهگهیشتم، دهزانرا کچ و کورپی ناو نیگار ئیمهین، چونکه ههندیک جار بهگالتهوه نیگاری ههردووکمانی بههمان هیل و ههمان رهنگ دهکیشا: من شین دهبووم و ئه سوور. وهک بلئیت ئه مه بهس نهبت، له ژیر نیگاری خهسره و شیرینیشدا ناوی ههردووکمانی نووسیبوو. نیگارهکهی له شوئیک بهجی هیشتبوو بهجۆریک من بتوانم بیبینم. پاشان تیی تهقاندبوو، چونکه وهک ئه وهی تاوانیک ئه نجان بدات، ئه م کارهی کردبوو. دینهوه بیرم له دوورهوه تهماشای تیروانینی من له نیگار و کاردانهوهی دواترمی دهکرد.

لهبهر ئه وهی دهزمانی وهک شیرین گرفتاری ئه فینی وی نابم، سهرهتا هیچ خۆم نهشیواند. ئه و ئیوارهیهی هاوین کاتیک بهو بهفرهی دهگوترا گوايه له ئولوداغهوه هیندراوه، خهریکی فینککردنهوهی شهربهتی گیلای بووین، داوی رۆیشتنهوهی قهره بۆ مائی خۆیان، من به باوکم گوت قهره ئه فینی خۆی بۆم بهیان کردوو. قهره ئه و کاتانه تازه دهرزخانهی تهواو کردبوو، له گه پهکانی قهراغ شار مامۆستایی دهکرد. زیاتر له ویستی خۆی، به زۆری باوکم دهکووشا لای نهعیم پاشای زۆر بههیز و خانهدان بگیرسیتهوه. به قسهی باوکم، ئه قلی له ئه ژنۆیدا بوو. دهردی باوکم ئه وه بوو قهره لهکن نهعیم پاشا دابمهزبیت و ههر هیچ نهبت به کاری نووسپاری دهست پۆ بکات، بهلام دهیگوت قهره هیچ ههڵ بۆ ئه مه نادات، واتا بی ئه قلی دهکات. ئه و ئیوارهیه روهی قسهی له ئیمه بوو، گوتی: "توومهز ئه م برازا ههژارهی من چاوی له بهرزایی بریوه." بی ئه وهی گوئ به دایکشیم بدات، وا گوت: "توومهز ئاقلتره لهوهی ئیمه بۆی چوووین."

به درد و حسره ته وه دیته وه بیرم رۆژانی دواتر باوکم چی کرد، من چۆن خۆم له قهره دوور گرت و چۆن سهره تا پیتی له مالممان و دواتر له سه رانسهری گهره ک بری، به لام نامه ویت بۆ ئیوهی بگێرمه وه، چونکه ده ترسم نه فرهت له باوکم و له خۆم بگهن. باوه رتان هه بیهت هیچ چاره یه کی ترمان نه بوو. ئەفینی بیهوده له بیهوده یی خۆی تۆ ده گات، ریتسا نانا سیت، حالی ده بیت دنیا ی دل چه ند بسته و له ده می واشدا که سانی ماقول به کورتی ده بیرن، بازی به سه ردا ده دن و راستگۆیان هه لێن: "ئیمه یان به شیاوی یه کدی نه زانی." ئا ئا وای لێ هات. با بیرتان بخه مه وه دایکم چه ند جارێک گوتی: "هه ر هیچ نه بیت دلی منداله که مه شکین." ئەو قهره یه ی دایکم به مندال ناوی ده برد، ته مه نی بیست چوار سال و منیش نبوه ی ته مه نی ئەو بووم. له وان هه یه باوکم له بهر ئەوه ی به یان کردنی ئەفینی قهره ی به بی ئابرووی داناوه، به مه به ست تکای دایکی فرامۆش کرد بیت.

کاتیک بیستمان ئەسته نبولی به چی هیشته وه، ئەگه رچی به ته وای له بیرمان نه کرد، به لام له دلی خۆمان ده رمان هینا. له بهر ئەوه ی سالانیکی زۆر له هیچ شارێکه وه هه والیمان پێ نه گه یشته وه، بیرم کرده وه ئەو نیگار ه ی کیشابووی و پیشانی منی دابوو، وه ک یادگاری یه کی مندالی و هاو رتیه تی سه رده می مندالیمان به شارمه وه. بۆ ئەوه ی نه با دا باوکم و دواتر مێردی شه ر قانم نیگار ه که بدۆزنه وه و پێیان ناخۆش بیت و دل ره شی بنوین، به مه ره که بی حه سه ن پاشای باوکم وه ک ئەوه ی دلۆپ دلۆپ رزابه ته سه ری و به و دلۆپانه گولیلک نه خشی ندر ابیت، زۆر شار ه زایانه وشه کانی شه کووره و قهره ی ژیر نیگارم دا پۆشی. به و پێیه ی ئەمه رۆ ئەو نیگار ه بۆی نارده وه، له وان هه یه که سانی که له ناو ئیوه دا هه بن هه ول به دن چوونه پێش په نجه ره و خۆ پێشان دانم به قهره له دژی من لیک به ده نه وه. با ئەوانه که مێک شه رم دایان گریت، یان تا ویک بیر بکه نه وه.

پاش ئەوه ی دوا ی تیپه ربوونی دوا زده سال خۆم پیشانی دا، له وێ، تا ویک له ژیر تیشکی سووری خۆری ئیواره دا له ناو په نجه رده مامه وه. تا ئەو ده مه ی

باخچه لهو تیشکه‌دا که‌میک سوور بوو، ره‌نگیکی نارنجی وهرگرت و تا سه‌رما کاری تیم کرد، به شه‌یدا بوونه‌وه بۆ بالایم روانی. هیچ بای نه‌ده‌هات. ئە‌گه‌ر که‌سیکی تیی‌ه‌ریوو به‌ کۆلاندا، بیان باو‌کم منی له‌ په‌نجه‌ره‌ی کراوه‌دا بدیبایه‌، بیان قه‌ره‌ به‌سه‌ر ئە‌سه‌په‌وه‌ بگه‌رابایه‌ته‌وه‌ و به‌ به‌رده‌مما تۆ په‌ریبایه‌، هیچ باکم نه‌بوو چ ده‌لێن. مه‌سه‌رووره‌ی کچی زی‌وه‌ر پاشا به‌رده‌وام دم به‌خه‌نده بوو، به‌زمی ده‌گی‌را و له‌ کاتی هه‌ره‌ نه‌شی‌اودا شتی سه‌یری ده‌گوت، من هه‌فته‌ی جارێک بۆ خو‌شی له‌گه‌لیدا ده‌چومه‌ گه‌رماو. جارێک گوتی: "مرو‌ف هیچ کاتیک خو‌شی ناتوانیت بزانتت بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه‌." من وا بیر ده‌که‌مه‌وه‌: جاروبار شتی‌ک ده‌لێم، له‌ کاتی گوتنیدا حالی ده‌م بیرم لۆ کردووه‌ته‌وه‌، به‌لام له‌ ساتی حالیبووندا، به‌وپه‌ری برواوه‌ بیر له‌ پی‌چه‌وانه‌که‌ی ده‌که‌مه‌وه‌.

لێتان ناشارمه‌وه‌ له‌ ناو گشت ئە‌و وه‌ستا نیگارکێشانه‌ی باو‌کم بۆ ماله‌وه‌ بانگیانی ده‌کرد و منیش به‌دزییه‌وه‌ سه‌یری یه‌ک به‌یه‌کیانم ده‌کرد، هێنده‌ی دلته‌نگیم بۆ می‌ردم، بۆ بۆ سه‌روشوینبوونی زه‌ریف ئە‌فه‌ندیی داماویش خه‌مگین بووم. ئە‌و دزیوتین و سه‌رکزینی نیوانیان بوو.

ده‌ریوانه‌م دادایه‌وه‌، له‌و ژووره‌ هاتمه‌ ده‌ری و دابه‌زیمه‌ خو‌اره‌وه‌ بۆ ئاشپه‌زخانه‌.

ئۆرهان گوتی: "دایه‌، شه‌وه‌که‌ت به‌ قسه‌ی تۆی نه‌کرد. کاتیک قه‌ره‌ ئە‌سپی له‌ گه‌ور ده‌ره‌ینا، ئە‌و له‌ ئاشپه‌زخانه‌ چوو ده‌ری و له‌ کونه‌که‌وه‌ سه‌یری کرد."

شه‌وه‌که‌ت ده‌سکی هاوانی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، گوتی: "جا قه‌یدی چییه‌! دایکیشم له‌ کونی دۆلابه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کرد."

گوتم: "خه‌یرییه‌، ئیواره‌ نانی به‌ باده‌م و شه‌کر له‌ که‌میک پۆندا بۆ ئە‌مانه‌ سوور بکه‌ره‌وه‌."

ئۆرهان هه‌لبه‌زییه‌وه‌ و خو‌شحال بوو، شه‌وه‌که‌تیش هیچ ده‌نگی لێوه‌ نه‌هات. له‌و ده‌مه‌ی به‌ پلێکانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وته‌مه‌ سه‌ره‌وه‌، هه‌ردووکیان به‌ده‌م

هاوارهوه له پشتهوه پټم گه‌یشتن و به ته‌په‌ته‌پ و پالنانه‌وه به‌ته‌نیشتما تی پهرین. منیش دامه قاقای پټکه‌نین و گوتم: "له‌سه‌ره‌خۆ، له‌سه‌ره‌خۆ، هه‌ی کوپتر بن." له‌پټکی شیرینم له سمتی ناسکی هه‌ریه‌که‌یان سه‌ره‌واند.

چهند خۆشه ئیواران له‌ناو مندا‌لآندا له ماله‌وه بیت!

باوکم به بیده‌نگی نو‌قمی کتیبی به‌رده‌ستی بوو.

گوتم: "میوانه‌که‌تان رو‌یشت، هیوادارم بیزارتانی نه‌کردبیت."

گوئی: "نا، منی که‌یفخۆش کرد. وه‌ک جاران پټزی هه‌یه بۆ زاوای خۆی."

"باشه."

"به‌لام به‌پارپز و به‌پټوانیشه."

ئه‌مه‌ی زیاتر بۆ داخستنی بابته و جو‌رپک سووکایه‌تیکردن به‌قه‌ره‌گوت، نه‌ک بۆ پټوانی کاردانه‌وه‌ی من. ئه‌گه‌ر کاتیکی تر بوایه، به‌زمانی تیژ وه‌لام‌یکم فریا ده‌خست. به‌لام ئه‌مجاره بیرم له‌پیاویک کرده‌وه، هه‌ستم کرد هیشتا به‌سه‌ر پشته ئه‌سپی سپیی خۆیه‌وه به‌رپگه‌وه‌یه و ترسم لئ نیشته.

دواتر نازانم چۆن بوو من و ئۆرهان خۆمان له ژووری دۆلابه‌که له ئامیژی یه‌کترا دیته‌وه. شه‌وه‌که‌تیش هاته پالمانه‌وه. که‌میک یه‌کتریان پال نا. وام زانی ده‌ستیان کردووه به‌شه‌ر، به‌لام له‌پر خۆمان له‌سه‌ر کورسییه درپژه‌که دیته‌وه. وه‌ک چۆن سه‌گ تووتکه‌کانی خۆی خۆش ده‌ویت، منیش ئه‌وانم خۆش ده‌ویت. پشته‌سه‌ر و قژیانم ماچ کرد. هه‌ردووکیانم نووساند به‌سنگمه‌وه و له‌سه‌ر مه‌مه‌که‌کانم هه‌ستم به‌قورسایییان کرد.

گوتم: "ئۆی، بۆنی قژتان دیت. سبه‌ینئ خه‌یرییه ده‌تانبات بۆ گه‌رماو."

شه‌وه‌که‌ت گوئی: "من چی دی له‌که‌ه‌ل خه‌یرییه‌دا ناچم بۆ گه‌رماو."

گوتم: "بۆچی تۆ ئه‌وه‌نده گه‌وره بوویت؟"

شه‌وه‌که‌ت گوئی: "بۆچی ئه‌و کراسه وه‌نه‌وشه‌یه‌یه جوانته له‌به‌ر کردووه؟"

چوومه ژووره‌وه و کراسی وه‌نه‌وشه‌یه‌یم دا‌که‌ند. کراسی‌کی سه‌وزی په‌نگ

كالتا هوبووم پۇشى، ئۇو كراسىك بوو بەردوام لەبەرم كرد. بەدم بەرکردنەو مچوركىكى ساردىم پىدا هات و ترسام، بەلام هەستم كرد جەستم وەك ئاگر داگىرساوه و لەووش زياتر، هەستم بە زىندووىى و پتەوىى لەشم كرد. پارچەيەك سووراو بە گۇنامەو بوو، لە كاتى پالپىوھنان و ماچكردى مندا لكاندا لىى سىردابوو و بلاوى كردبوو، بەلام تفم لە پاشماوھەكى دا و زۆر باش بە لەپى دەستم بە رووى خۇمدا ساوى. ئۇرى دەزانن، خزمان، ئۇو ژنانەى لە گەرماو دەيانىنم و ھەركەسىك دەمبىنىت، دەلىت تۆ لە ژنىكى بىست و چوار سالەى پىگەيشتووى خاومن دوو مندا ل ناچىت، بگرە وەك كچىكى گەنجى تەمەن شانزە سال دەچىت. دەمەويت باوهر بە قەسى ئۇوان بكن و خۇشتان وا باوهر بكن. ئۇگەر نا، هىچتان بۇ ناگىرمەو.

پىتان سەير نەبىت بۇ ئىو دەدویم. سالانىكى درىژە بەردوام سەيرى نىگارى ناو كىتەبەكانى باوكم دەكەم و لە ناویاندا بەدواى ژنان و شوخاندا دەگەرپىم. ئۇگەرچى كەمىش بن، ھەن، بەلام بەردوام شەرمۇك و شەرمەزارن و ھەرە زىاد وەك ئۇوھى داواى لىبوورین بكن، بۇ يەكدى دەروانن. ھەرگىز چاوهرى ناكرىت لىيان جۆرى پىاوان، شەرفانان و سولتانهكان سەر بەرز بكنەو و رەپ و رەوان سەيرى دنبا بكن. بەلام ھەندىك لە ژنانى ناو كىتەبە بە پەلەپرووزى نەخشىندراوھكان، لە سۇنگەى ناوردىنى نىگار كىشەو چاویان لە زەوى، تەننەت لە شتىكى ناو نىگارەكە، چوزانم پەرداخىك، یان خۇشەوىستیان نەبرىو، بگرە راستەوخۇ بۇ خوینەر دەروانن. ھەمىشە بىر لەو دەكەمەو گەلۇ ئۇو خوینەرانە كىن وا ئۇوان بۇیان دەروانن؟

كاتىك كىتەبەگەلى دووسەد سالەى پاشماوھى سەردەمى تەپموورى لەنگ و ئۇو بەرگانەى ناموسلمانان بە زىر دەيانكرن و دەیانبەنەو ولانى خۇیان، دینەو بىرم، ترس دام دەگرىت و خەيالم دەچىت بۇ ئۇوھى لەوانەى رۇژىك لە رۇژان كەسىك لە دوورەو ئۇم چىرۆكەى من بىستىت. ئۇدى مەگەر ھەر بۇ ئۇو نىبە مرۇف دەخوازىت بچىتە كىتەبەو؟ مەگەر ھەر لەبەر ئۇم ترسە نىبە

سەرچەم سولتان و وهزیره‌کان به تووره‌که زیڕ دەدەنە ئەو کتێبنووسانەى خۆیان بۆ ئەوان تەرخان کردووه و باسیان دەکەن؟ کاتیک له ناخى خۆمدا هەست بەم ترسە دەکەم، منیش کتومت وەک ئەو ژنە شوخانەى چاویکیان لەسەر ژيانى ناو کتێبە و بە چاویکیش بۆ دەرەوهى کتێب دەرپوانن، دەخوایم بۆ ئیوه بدویم، و کەسیش نازانیت له چ شوین و زەمانیک سەیرم دەکەن. من جوان و هۆشمەندم و دلخۆش دەبم کاتیک تەماشام دەکەن. ئەگەر چارویار یەک دوو درۆش ئاوێتەى قسەکانم بکەم، بۆ ئەوهمە بۆچوونیکى هەلە له بارەى منەوه له سەرتاندا پەیدا نەبێت.

پهنگه هه‌ستتان پێ کردبیت باوکم منى فره خوڤ گه‌ره‌که. به‌ر له من سى كورپى بووه، به‌لام خوا رۆحى له يه‌ك به‌كیان سه‌ندووه‌ته‌وه و ده‌ستى بۆ منى كچ نه‌بردووه. باوکم رۆحى به‌سه‌رمه‌وه دهرده‌چیت، به‌لام من شووم به‌ پیاویكى هه‌لبژێردراوى ئەو نه‌کرد، بگه‌ر به‌ ئەفسه‌ریكم هه‌لبژارد خۆم دىبووم و به‌دلم بوو. خۆ ئەگه‌ر به‌ ده‌ستى باوکم بوايه، ئەوا ئەو پیاوێى شووم پێ ده‌کرد، پێویست بوو گه‌وره‌ترین زانا بوايه، هه‌م له نىگار و هونه‌ر تى بگه‌یشتایه و هه‌م خاوه‌ن هی‌ز و ده‌سه‌لات و وه‌ك قاروون ده‌وله‌مەند بوايه. له‌به‌ر ئەوه‌ى شتىكى له‌و شى‌وه‌یه‌ ته‌نانه‌ت له‌ کتێبه‌کانى خۆیشیدا نه‌بوو، ده‌بوايه من به‌ سالان له‌ ماله‌وه‌ دابنیشم و چاوه‌رپیم بگرده‌یه. جوانى و چه‌له‌نگى می‌ردم داستانى سه‌ر زمانى خه‌لكى بوو. دواى ئەوه‌ى خۆم به‌ ناوبژىواندا هه‌والم بۆى نارد، هه‌لم دۆزییه‌وه و له‌ رێى گه‌رانه‌وه‌م له‌ گه‌رماو، له‌ به‌رده‌م قوت بووه‌وه و یینیم. ئاگر له‌ چاوانى ده‌بارى و کتوپر عاشقى بووم. رووخسار ئەسمه‌ر بوو، پێست سپى و جوانىكى چاوسه‌وز بوو. دوو قۆلى به‌هیزی پێوه بوو، به‌لام له‌ راستیدا وه‌ك ساوايه‌كى نووستوو بێگه‌رد و بێده‌نگ بوو. له‌به‌ر ئەوه‌ى له‌ شه‌ر گشت هی‌زى خۆى له‌ كوشتنى مرۆف و گرڤه‌ر نه‌وه‌ى ده‌ستكه‌وتدا به‌خه‌رج دابوو، وا هه‌ستم ده‌کرد تۆزىك بۆنى خوینى لى دیت، به‌لام له‌ ماله‌وه‌ جوړى خاتوون نه‌رم و نىان بوو. به‌بىانووى ئەوه‌ى شه‌رفانیکى هه‌ژاره، باوکم سه‌ره‌تا نه‌یویست، دواى ئەوه‌ى هه‌ره‌شه‌ى خۆكوشتنم کرد،

ئەوسا رازی بوو شووی پئی بکەم. میتردم قارەمانانە لەم شەپەرەو بەازی دەدا بۆ ئەو شەپەر، جوامیتری دەنواند و بەو جۆرە بوو بە خاوەنی پارچە زەویەکی دەهزار ئاکیچەیی و هەموو کەسیک ئیرەبی پیمان دەبرد.

کاتیک چوار سالی لەمەویەر لەگەڵ سوپای گەراوە لە شەپری دژ بە سەفەویەکان نەگەرایەو، دەسپیک گویم نەداییی، چونکە تا شەپری دەکرد، قاتر دەبوو، خۆبەخۆ کاری بەرپۆه دەبرد، دەستکەوتی گەورەتری دەهینایەو، پارچە زەویی گەورەتری بە دەست دەخست و سەربازی زیاتری پئی دەگەیاندا. کەسانیک هەبوون گەواهییان دەدا و دەیانگوت لە کاروانی سوپا جیا بووئەو و خۆی پیاوانی روویان لە شاخ کردوو. رۆژانی سەرەتا دەمگوت هاکی گەرایەو، بەلام لە ماوەی دوو سالی هیدی هیدی بەدیار نەمانی راهاتم. کاتیکیش تئ گەیشتم ژنگەلیکی زۆر لە ئەستەنبول میردیان بی سەروشویئە، دۆخەکەم پەسەند کرد.

شەوانە خۆم و مندالەکانم لە پێخەودا باوەشمان بەیەکدا دەکرد و دەگریاین. بۆ ئەوەی نەگرین و نەکرۆزینەو، جاروبار درۆیەکم بویان دەکرد، بۆ نمونە، دەمگوت فلان کەس دەلێت و بەلگەشی هەبە باوکتان پیش هاتنی بەهار دەگەرێتەو. دواتر، درۆکەیی من لە زمانی ئەوانەو دەکەوتە بەرگۆتی خەلکی و بلاو دەبوو، پاشان وەک "مزگینی" یەک بۆ خۆم دەگەرایەو و خۆیشم بەر لە هەموو کەسیکی تر بروام پئی دەکرد.

ئیمە، باوکی خیر لە خۆنەدیو، بەلام دنیا دیتووی میردم و برای میردم - ئەویش وەک کاکێ چاوسەوز بوو-، لە خانوویەکی کرێ لە چارشێقایی دادەنیشتین. پاش ونبوونی میرد و کۆلەکەیی مالم، تەنگاسی دەستی پئی کرد. خەزورم دواي ئەو تەمەنە گەرایەو سەر پیشەیی کۆنی ئاویئە دروستکردن. پیشتر، بەهۆی شەپری زۆری کورپیەو دەولەمەند بووبوو، بۆیە دەستی لە کار هەلگرتبوو. حەسەنی شووبرای زگورتیم لە گومرک کاری دەکرد، کاتیک دەبینی پارەیی بە دەستخستووی لە بەرەو کەلەکە دەبیت، دەستی کرد بە کورپینی. لە ترسی ئەوەی نەبادا کرپیی خانوویان پئی نەدریت، رۆژیکێ زستان

به پهله پرووزی کچی که نیزه کی راپه رینه ری کاروباری ناومالیان برده بازار و فرۆشتیان، داواشیان له من کرد له بری ئه، کاروباری ناشپه زخانه، جل شوژین، ته نانه ت چوونه بازار و شت کرپینیش له ئهستۆ بگرم. منیش نه مگوت "بۆچی من ژنی ئه وهم ئه م کارانه بکه م؟"، به ردیکم نایه سه ر دلّم و هه موویم راپه راند. به لّام حه سه نی شووبرام، له بهر ئه وهی ئیدی که نیزه کیککی نه بوو شه وان بیباته ژووری خوئی، گری له من ئالاند. منیش سه رم لّی شیوا و نه مده زانی چ بکه م.

بیگومان ده مته وانی به کسه ر بۆ ئیره، بۆ مائی باوکم بکه ریمه وه، به لّام به پیتی قسه ی قازی، میردم له رووی شه ره وه هیتستا له ژیاندا بوو. بۆیه ئه گه ر تووره یان بکه م، ئه وا هه ر به وه نده وه ناوه ستن به زۆر خوّم و منداله کانم بکه رینه وه بۆ کن شووبرام، واتا بۆ مائی میردم، بگه ره بۆیان هه بوو به بیانووی ده ست به سه رداگرته ی من سووکایه تی به خوّم و باوکیشم بکه ن. حه سه ن زۆر له میردم مرۆفانه تر بوو، ئاگاداریش بووم له تاو ئه قینی من قرچه ی سووتانی ده هات. راستیه که ی، ئه گه ر به ده ست خوّم بوایه، له گه لّی ده چوومه جیگه وه، به لّام ئه گه ر ئه مه م بی بیرکردنه وه بکرده یه، دواچار نه ده بووم به ژنی، بگه ر، خوایه بمانپارتیزیت، ده بووم به که نیزه کی. ئه وان هه یچ رازی نه بوون قازی ددان به مردنی میردمدا بنیت، چونکه ده ترسان داوای به شه میراتی خوّم بکه م، یان ته نانه ت په لی منداله کانم بگرم و بکه ریمه وه کن باوکم. بیگومان ئه گه ر به پیتی بریاری قازی میردم نه مردبیت، بۆم نییه شوو به حه سه ن بکه م. بۆم نه بوو شوو به که سیککی تریش بکه م و له ره وشیککی واشدا ناچار ده بووم پابه ندی ئه و ماله و میردم بم، بۆیه به رده وامبوونی دۆخی ته مومژاویی "بی سه روشوین"ی میردم، به لای ئه وان وه شه تیککی شایه نی په سه نکردن بوو. له بیریشتان نه چیت، چونکه کاروباری مالم راده په راند، له خواردنه وه بگه ر تا جل شوژین، هه موو کاریکم ده کرد و که سیککیش له و ماله شیت و سه رمه ستانه ئه قیندارم بوو.

باشترین چاره سه ر به لای خه زوورم و حه سه نه وه ئه وه بوو من شوو به

حه‌سه‌ن بکه‌م، به‌لام مه‌رج بوو سه‌ره‌تا گه‌واهی‌ده‌ر ئاماده بکریت و دواتر قازی
 قایل بکریت. ئەو کاته، باوک و برای می‌تردم به‌و پتی‌یه‌ی نیزیکنترین که‌سانی
 ئەون، ره‌زامه‌ندییان ده‌رده‌بری و ئیدی که‌س نه‌یده‌توانی له‌ دژی به‌ مردوو له
 قه‌له‌مدانی می‌تردم بیت. قازیش وا دیار بوو ئاماده‌یه له‌ به‌رامبه‌ر سی‌ چوار
 ئاکچه باوه‌ر به‌ چه‌ند گه‌واهی‌ده‌ریکی درۆزن بکات ئەگه‌ر بین و بلاین به‌لئ
 ئیمه له‌ شه‌ر لاشه‌ی ئەو کابرایه‌مان دیوه. گه‌وره‌ترین گرفت ئەوه بوو حه‌سه‌ن
 قایل بکه‌م به‌وه‌ی دوا‌ی بی‌وه‌ژن که‌وتنم له‌و مال‌ه‌ نارۆم، داوا‌ی میرات ناکه‌م و
 له‌بری شووکردن پاره‌ ناخو‌زم و له‌ هه‌موویشی گرینگتر، بیبمه‌ ئەقلاییه‌وه من
 به‌ ئاره‌زوی خۆم شووی پی‌ ده‌که‌م. هه‌لبه‌ته‌ لیم روون بوو بۆ ئەوه‌ی له‌م
 رووه‌وه متمانه‌م پی‌ بکات، پئویسته‌ سه‌رجییی له‌گه‌لدا بکه‌م و بیخه‌مه سه‌ر
 باوه‌ریک له‌به‌ر عاشق‌بوونم پی‌ی خۆمی راده‌ست ده‌که‌م، نه‌ک به‌مه‌به‌ستی
 جیابونه‌وه ناکه‌م.

ئەگه‌ر هه‌والم بدایه، ده‌متوانی عاشقی حه‌سه‌ن بم. ئەو هه‌شت سا‌ل له
 می‌ردی ونبووم گه‌نجتر بوو. تا می‌تردم له‌ مال‌ه‌وه بوو، حه‌سه‌ن له‌ جیی برام بوو،
 ئەم هه‌سته‌ش منی لپی نیزیکی کردبووه‌وه. که‌سیکی خاکی، به‌لام داخراو بوو.
 ئاره‌زوی زۆری هه‌بوو بۆ یاریکردن له‌گه‌ل مندا‌له‌کانم. جاروبار نیگای پر له
 تاسه‌ی وای ده‌نواند وه‌ک ئەوه‌ی ئەو که‌سیک بیت له‌ تاو تینویتی خنکابیت و
 منیش په‌رداخیک شه‌ربه‌تی ته‌زیوی گیل‌اس بم. من گشت ئەو خه‌سه‌له‌تانه‌م
 خۆش ده‌ویست، به‌لام ده‌مزانی ده‌بیت ره‌نجیکی زۆر بکیشم تا بتوانم عاشقی
 که‌سیک بم ئاماده بیت جله‌کانی خۆیم پی‌ بشو‌ریت و باکی نه‌بیت له‌وه‌ی من
 وه‌ک که‌نیزه‌ک و کۆیله له‌ بازار بگه‌ریم و شتومه‌ک بکرم. ئەو پو‌ژانه ده‌چومه
 مالی باوکم، سه‌یری مه‌نجه‌ل و قاپ و قاچاخ و فنجان‌ه‌کانم ده‌کرد و ده‌گریام.
 بۆ ئەوه‌ی هی‌ز بده‌ینه به‌کدی، خۆم و مندا‌له‌کانم شه‌وانه وه‌ک مه‌ر پی‌که‌وه
 ده‌نووستین. حه‌سه‌ن هه‌لی بۆم نه‌ره‌خساند. پئویستمان به‌ ئەفینی دووسه‌ره
 بوو بۆ به‌یه‌ک گه‌یشتمان، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی باوه‌ری نه‌ده‌کرد من بتوانم
 حه‌زی لئ بکه‌م و متمانه‌شی به‌ خۆی نه‌بوو، بی‌ ئابرووی نواند. یه‌ک دوو جار

هه‌وێی دا ته‌نگاوم بکات، ماچم بکات و ده‌ستم بۆ ببات. گو‌تی: "مێردت هه‌رگیز ناگه‌ریته‌وه و ده‌تکوژم." هه‌ره‌شه‌ی لێم کرد و وه‌ک منداڵ گریا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌هه‌له‌شه‌یی و شپه‌زه‌یی خۆی هه‌لی بۆ ئه‌فینی راست و په‌سه‌نی وه‌ک ئه‌فینی باشکراوی ناو داستانه‌کان نه‌په‌خساند، حاڵی بووم ناتوانم شووی پێ بکه‌م.

ئه‌و شه‌وه‌ی به‌زۆر خۆی کوتایه‌ ژووری نووستنی خۆم و منداڵانم، ده‌سته‌به‌جێ راپه‌ریم و بێ ئه‌وه‌ی گوێ به‌ ترسانی منداڵه‌کان بده‌م، تا هێزم تێدا بوو قه‌یزاندم و گوتم جنۆکه‌ی خراب هاتوونه‌ته‌ ماله‌وه. خه‌زوووم هه‌لساند و به‌ده‌م ترسی جنۆکه‌ و قه‌یژه‌ و هاواره‌وه‌ په‌رده‌م له‌سه‌ر هه‌سه‌ن هه‌لمالی، هێشتا هێزی هه‌وه‌سی دانه‌مرکابوو. به‌سالاچووی هۆشمه‌ند، به‌ده‌م ناله‌ و کپووزانه‌وه‌ی ته‌وش و بێ واتا و قسه‌ی بێ سه‌روه‌ری سه‌باره‌ت به‌ جنۆکه‌، به‌ شه‌رمه‌وه‌ راستیه‌که‌ی تالی بۆ پوون بووه‌وه: کوره‌که‌ی سه‌رخۆشه‌ و بێ ئابوروانه‌ له‌ ژنی کوره‌که‌ی تری خاوه‌ن دوو منداڵ نێزیک بووته‌وه. کاتیک گوتم تا به‌یانی ناخه‌وم، له‌ دژی جنۆکه‌ له‌به‌ر ده‌گای ژووری منداڵه‌کانم داده‌نیشم و چاوه‌ڕێ ده‌که‌م، فزه‌ی لێوه‌ نه‌هات. پۆژی دواتر گافیک رام گه‌یاند بۆ چاوه‌ڕێکردنی باوکی نه‌خۆشم خۆم و منداڵان بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ بۆ ماله‌ باوان ده‌گه‌رێمه‌وه، ناچار بوو دۆرانی خۆی په‌سه‌ند بکات. کۆمه‌لێک شتومه‌ک: سه‌عاتیکي زه‌نگۆله‌دار، مێردم له‌ شه‌په‌ی مه‌جه‌رستان به‌ تالان ده‌ستی که‌وتبوو، له‌به‌ری ئه‌وه‌ی بیه‌فرۆشیت، بۆ منی هێنا‌بووه‌وه؛ قامچیه‌کی دروستکراو له‌ ژبی سه‌رکێشترین ئه‌سپی عه‌ره‌بی؛ تاقمیکي شه‌تره‌نجی ددانی فیل و ده‌ستکاری ته‌هوریز، منداڵان به‌رده‌کانیان بۆ گه‌مه‌ی شه‌په‌کار ده‌هینا و مۆمدا‌نیکي زه‌یوینی ده‌سته‌که‌وتی شه‌په‌ی نه‌خه‌هوان که‌ شه‌په‌ی دنیا‌م کرد بۆ رێگرتن له‌ فرۆشتنی، گشت ئه‌وانه‌م وه‌ک نیشه‌انه‌ی ژبانی ژن و مێردایه‌تی هه‌لگرت و گه‌رامه‌وه‌ مالی باوکم.

وه‌ک چاوه‌ڕێم ده‌کرد، چۆلکردنی مالی مێردی ونبووم بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌فینی چه‌وت و بێ پێزی هه‌سه‌ن بۆ من وه‌رپه‌گه‌ریته‌ سه‌ر ناگریکي بیچاره‌،

به لّام شايه نى ريز. له بهر ئه وهى بوى دهر كهوت باوكى پشتگيرى لى ناكات، دهستى كرد به ناردى نامهى دلدارى و له گوشه ي نامه كاندا نىگارى مهل، شيرى چاو به فرميسك و ئاسكى خه ميار هه بوون. نامه كان، ئه گهر به دهستى دؤستىكى شيعردؤستى نه نووسراين و نه خه خشيندراين، دهوله مه ندى جيهانى خه يالى حه سهن ده خه نه روو، به لّام من كاتى پتكه وه ژيانمان له ژير هه مان بنمىچدا پهم به و خه يالفرانويه نه بر دبوو. لپتان ناشارمه وه به م دو اييانه سه ره له نوچ دهستم كرد به خوئندنه وهى نامه كانى. حه سهن له نامه كانى دواتردا دهينووسى له بهر ئه وهى پوولتكى زورى دهست كه وتووه، من ناكات به كۆيله ي كاروبارى ناومال. زمانى پر له ريز و شيرين و گالته ئاميزى ئه و، داخوازى و شه رى له برانه وه نه هاتوى مندا لّان و گازنده كانى باوكم، سه رى منيان وهك مه نجه ل ئاوسان دبوو. بويه وهك ئه وهى به دنيا بلّيم "ئوخه ي"، دهريوانه ي په نجه رم خستبووه سه رپشت.

پيش ئه وهى خه ريبه خوانى ئيواره رابخات، له باشتري گولى ئه و خورمايانه ي له عه ره يستانه وه هيندرا بوون، خواردنه وه به كى گهرم بۆ باوكم ئاماده كرد. كه وچكك ههنگوينم تى كرد و له گه ل كه ميگ ئاوى ليمۆ تيكم دا. به ئه سپايى چوومه كنى. كاتيك ئه و كتاب الروحى ده خوئنده وه، كتومت وهك ئه وهى خوئى ده بوست، بى ئه وهى به يلم ههست به بوونم بكات، له به رده مى دام نا.

پرسى "ئه رى به فر ده باريت؟" به دهنگىكى هينده خه مگين و لاواز ئه م پرسيا ره ي كرد، به جوړيك دهستبه جى تى گه يشتم ئه مه دو ايين به فره باوكى كلۆلم له ژياندا ده بي نيئت.

من داریکم

من داریکم، زۆر تهنیام. کاتیک باران دهباریت، من دهگریم. بۆ رهزای خوا گوی له م قسانهم بگرن. قاهه کانتان بخۆنهوه تا خهوتان بزپیت و چاوتان بکریتهوه. وهک جنۆکه بۆم پروانن با بۆتان باس بکه م من بۆچی هینده تهنیام.

۱- دهلین ههر بۆ ئهوهی له پشت سهری وهستای چیرۆکیژهوه داریک هه بیت، به دهستوبرد له سهه کاهه زکی زبر و ئهستور نیگارم کیشراوه. راسته. ئیستا نه داری نازدار و زرافی تر، نه گیای ههوت پهلی کیوی و نه چینه تاویری رهشی ههندیگ جار له ئیبلیس و مرؤف چووم له تهنیشهوهیه و نه گهواله ههوری وهک نه ریتی چینیم به سه رهویه. تهنیا زهوی، ئاسمان، من و هیللی ئاسۆ. به لام به سه رهاتی من له وه ئالۆزتره.

۲- مه رج نییه به ههر نرخیک بووه وهک داریک به شیک بم له کتیبیک، به لام وهک نیگاری داریک روویه لی هیچ کتیبیک نیم و ئه مه ش ئۆقره ی لیم بریوه. وام به خه یالدا دیت ئه گهر له کتیبیکدا گوزاره له شتیک نه که م، له وانیه نیگارم به دیواردا هه لواسریت، به نه ریتی بتپه رستان و گاوران کړنۆشم بۆ ببرد ریت و ببه ستریم. به دزییه وه شانازی به م خه یالۆه ده که م و دواتریش به دم شه رمکردنه وه زۆر ده ترسم. به لام توخوا با پیاوانی مه لای ئه رزه روومی ئه مه نه بیستن.

۳- هۆی بنه رهتیی تهنیاییم ئه وهیه خۆیشم نازانم به شیکم له کام به سه رهات. له هودا بوو بجم به به شیک له چیرۆکیک، به لام جۆری گه لاله یه ک له وی به ریومه وه. با ئه وهتان بۆ بگنیمه وه:

چیرۆکی بهربوونهوهم له بهسههاتهکه

وهک کهوتنه خوارموهی گه‌لای دار

کاتیک ته‌هماسپی پادشای عه‌جه‌م و دوژمنی سه‌ره‌کیی عوسمانی و نیگاریه‌روه‌ترین پادشای جیهان چل سال له‌مه‌وبه‌ر دهستی کرد به ورتنه، کاری یه‌که‌می ئه‌وه بوو له به‌زم و ره‌زم، شه‌راب، موزیک، شیع‌ر و نیگار سارد بووه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی دهستی له قاوه‌ش هه‌لگرت، ئیدی به‌جاریک می‌شکی راوه‌ستا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیرانی ره‌زاگران و تاریکه‌رستیش دلیان کرمی کرد، پایته‌ختی خۆی له ته‌وریزه‌وه گواسته‌وه بۆ قه‌زوين تا له سوپای عوسمانی به‌دوور بیت. ئه‌و کاته ته‌وریز پایته‌ختی عه‌جه‌م بوو. گاڤیک پیرتر بوو، رۆژیک ئه‌وانگه‌ل دهستیان لێ وه‌شاند، ئیدی به‌یه‌کجاری سه‌ری لێ شێوا و تۆبه‌ی له شه‌راب و مندالبازی و نیگارکێشان کرد. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی روون بوو بۆ ئه‌وه‌ی که پادشای مه‌زن دوا‌ی له ده‌ستدانی چێژی قاوه، ئه‌قلی دروستیشی ون کردوه.

به‌و جوژه، به‌رگتیگرانی ده‌ست به‌په‌رجوو، خو‌ش‌نووسان، زه‌رکاران و وه‌ستایانی نیگارکێش، ئه‌وانه‌ی بیست سال بوو له ته‌وریز شاکاری هه‌ره شاهانه‌ی دنیا‌یان ده‌ئافراند، وه‌ک تۆوی ده‌م با به شاراندا بلاو بوونه‌وه. سولتان ئیبراهیم میرزای والی مه‌شه‌هد و خوارزا و زاوای شا ته‌هماسپ ده‌ست‌په‌نگینتیرینی ئه‌وانی بۆ مه‌شه‌هد بانگ کرد، له نیگارخانه‌ی خۆی جێیانی کردوه. مه‌سنه‌ویی هه‌فت ئه‌ژهنگی جامی -گه‌وره‌ترین شاعیری سه‌رده‌می ته‌یمووری له‌نگ بوو له هه‌رات- پێیان نووسییه‌وه و نه‌خشانده‌ستی کرد به‌ئاماده‌کردنی کتێبێکی شاهانه‌ی نه‌خش و نیگاردار. شا ته‌هماسپ خوارزای ئاقل و باشی خۆی هه‌مان کات خو‌ش ده‌ویست و ئیره‌ییشی پێ ده‌برد و په‌شیمان بوو له‌وه‌ی کچی دابوویی، به‌لام کاتیک هه‌والی کتێبی شاهانه‌ی بیست، شیت و هار بوو، به هه‌لچوونه‌وه خوارزای خۆی له مه‌شه‌هدوه بۆ شاری قاین و دواتریش دیسان به ته‌وره‌بوونه‌وه بۆ شاری بچووی سه‌بزیفار دووری خسته‌وه. خو‌ش‌نووسان و وه‌ستایانی

نیگارکیشی مه شهه‌دیش به‌رهو شار و ولاتانی تر، به‌رهو نیگارخانه‌ی سولتان و شازاده‌کانی دی بلاوه‌یان لی کرد.

به‌لام په‌رجوویه‌ک وای کرد کتیبی شاهانه‌ی سولتان ئیبراهیم میرزا به نیوه‌ناچلی نه‌مینیته‌وه، چونکه کتیداریکی راسته‌قینه‌ی هه‌بوو. ئەم کابرایه سواری ئەسپ ده‌بوو، ده‌یگوت وه‌ستای نه‌خشینه‌ری باشترین زه‌رکاری له شیرازه و بۆ ئەوئی تیتی ده‌ته‌قاند. له‌وئیشه‌وه دوو په‌ره‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌بیرده کن خۆشنووسی زه‌ریفترین هیللی نه‌ستالیک(*) له ئەسفه‌هان. پاشان چیاپه‌کانی ده‌بیری و تا بوخارا نه‌ده‌وه‌ستایه‌وه، له‌وئی به‌وه‌ستا هه‌ره ناو‌داره‌کانی لای خانی ئویزه‌ک نیگاری ده‌خسته سه‌ریه‌ک و نیگاری مروّفی پیمان به کیشان دهدا. دواتر داده‌به‌زی بۆ هه‌رات و ئەمجار شه‌پۆلی نیگاری رووه‌ک و په‌لی دارانی له‌به‌ر به‌یه‌ک‌یک له وه‌ستایانی نیگارکیشی نیوه‌ناپینای دیرین ده‌نه‌خشاند. له هه‌رات خۆی ده‌گه‌یانده خۆشنووسیکی تر و نووسینی ناو تابلۆی سه‌ر ده‌رگای ناو نیگاری به هیللی روقعه‌ی زێڕین به نووسین دهدا. پاشان به‌رهو باشوور شوپ ده‌بووه‌وه، ده‌چوووه قاین و دوا‌ی شه‌ش مانگ ریبواری، په‌ره‌ی تا نیوه ئە‌نجام‌دراوی پيشانی سولتان میرزا ئیبراهیم دهدا و ئافه‌رینه‌ی خۆی وه‌رده‌گرت.

پاشان حاللی بوون کار وای بروات، کتیب هه‌رگیز ته‌واو نابیت، بۆیه په‌یکه‌ری ته‌ته‌ریان به‌کری گرت. له نامه‌یه‌کدا کاری داوا‌کراویان له هونه‌رمه‌ند روون ده‌کرده‌وه، ده‌یانخسته پال په‌ره‌ی ئاماده‌کراو بۆ نه‌خشاندن و تیانوسین ده‌یاندايه ده‌ستی په‌یکه‌ران. به‌مجۆره، ئەو په‌یکه‌رانه‌ی په‌ره‌کانی کتیبیان پی بوو، به‌ریگه و بانه‌کانی ولاتی عه‌جه‌م، خوراسان، ولاتی ئویزه‌ک و ما ورا‌ی النهردا تی ده‌په‌رین. دروستکردنی کتیبی داوا‌کراویش به‌جۆری په‌یکه‌ره‌کان ره‌وتیکی خیرای وه‌رگرت. هه‌ندیک جار په‌یکه‌ری هه‌لگری رووپه‌لی په‌نجا و نو له‌گه‌ل په‌یکه‌ری هه‌لگری رووپه‌لی سه‌د و

(*) نه‌ستالیک: شیوازیکي نووسینی عه‌ره‌بیه‌یه له نیوان هه‌ردوو شیوازی "نسخ و تعلیق" دا.

شەست و دوو، شەویکی بەفراوی، لە کاروانسەرایەک بە دەم بیستنی لوورە ی گورگەو بەیەک دەگەیشتن، لە میانە ی گفتوگۆی دۆستانە ی نیوانیانەو بە بیان ئاشکرا دەبوو بۆ هەمان کتیب کار دەکەن، دەچوون پەرەکانیان لە ژووری خۆیان دەهینا، بەراوردیان دەکردن و هەولیان دەدا تۆ بگەن کام مەسنەوی لە کوێ دانراوە.

بەریار بوو منیش پەرەیک بم لەو کتیبە ی ئەمرۆ بەدلی خەمگینەو هەوایی تەواو بوونیم بیست. چ جی ی داخە رۆژیکی سارد و تۆفی زستان، دز و جەرە دە لە بەردەلانی ک پێیان بە پەیکەری تەتەری هەلگری من بری. لە پێشدا تەتەری داماویان دارکاری کرد، دواتریش لەسەر شێوازی دز و جەرە رووتیان کردووە، ئەمجار لاقەیان کرد و پاشان بۆ بەزەییانە کوشتیان. لەبەر ئەو خۆشەم نازانم لە چ پەرەیک بوومەتەو. تکاتان لۆ دەکەم سەیرم بکەن و پێم بلێن: ئایا دەبووم بە سێبەر بۆ مەجنوون کاتیک بە جلو بەرگی شوانەو لە خێوەتدا سەر لە لەیلا دەدات؟ گەلۆ دەژامە شەووەو بۆ ئەو ی تاریکی یی رۆحی بۆ باوەرپێکی بەدبەخت رووناک بکەمەو؟ ئەرۆ دەموست بێم بە یاوهری بەختەوهری دوو دلداری لە هەموو دنیا هەلھاتوو لەوانە ی لە دەریا پەرپوونەتەو و ئاسوودە یی خۆیان لە دوورگە یەکی پڕ لە مەل و میوهدا دۆزیوونەتەو؟ داخۆ دەموست بێم بە سێبەر بۆ دوایین ساتەکانی ئەسکەندەر کاتیک لە سەرۆبەندی گرتنی ولاتی هندستاندا گرە لێی دا، بە رۆژان خۆین لە لووتی رۆیشت و هەر بەو دەردەشەو سەری نایەو؟ یاخۆ بەکەلگی ئەو دەهاتم بێم بە هیمای هیز و تەمەنی ئەو باوکە ی لە بارە ی ئەقین و ژیانەو ئەمۆژگاری کوری خۆی دەکات؟ ئەرۆ واتا و زەرافەتم بە کام بەسەرھات دەبەخشی؟

یەکیک لەو جەردانە ی پەیکەری کوشت و منی لەگەل خۆیدا هەلگرت و بۆ گۆیدانە شاخ و شار دەسوورایەو، جاروبار بەھایەکی بۆم دادەنا. لەبەر ئەو ی تۆ گەیشتبوو سەیرکردنی نیگاری دارێک لە تەماشاکردنی دار خۆی خۆشترە، پەفتاری نەرم بوو لە بەرامبەرم، بەلام چونکە نەیدەزانی ئەم دارە

به‌شى چ به‌سه‌رهاتیکه، به زوویی لیم بیزار ده‌بوو. دواى ئه‌وهی منى شار به شار له‌گه‌ل خۆیدا گه‌راند، به پتچه‌وانه‌ی ترسمه‌وه، ئه‌و جه‌رده‌ی ڤیڤره منى له‌تویهت نه‌کرد و فریمی نه‌دا، بگره له خانیک منى به شه‌ریه‌یه‌ک شه‌راب فرۆشت به کابرایه‌کی زراف. ئه‌و پیاوه باریکه‌له و به‌سته‌زمانه هه‌ندیک جار شه‌وان له‌به‌ر رۆشنایی تیشکی مۆم سه‌یری منى ده‌کرد و ده‌گریا. دواى ئه‌وه‌ی له تاو خه‌م و ده‌ردى سه‌ر مرد و گیانى سپارد، مال و مولکیان فرۆشت. وه‌ستای چیرۆک‌بیژ منى کړی و له سایه‌ی سه‌ری ئه‌وه‌وه تا ئه‌سته‌نبول هاتم. ئیستا زۆر شادمانم. شکویه‌کی گه‌وره‌یه بۆ من ئه‌مشه‌و لیره له ناو ئیوه‌ی وه‌ستایانى نیگارکیش و خۆشنوسانى ده‌ست به په‌رچوو، چاو هه‌لۆ، ویست پۆلایین، مه‌چه‌ک زه‌ریف و رۆح ناسکی سوولتانی عوسمانیدام. که‌سانیک ده‌لین وه‌ستایه‌کی نیگارکیش منى به‌په‌له له‌سه‌ر کاغه‌زیکى خراب کیشاوه بۆ ئه‌وه‌ی به دیواردا هه‌لبواسریم. بیکه‌ن به‌خاتری خوا و لیتان ده‌پاریمه‌وه بریوان پى مه‌که‌ن.

سه‌رنج بدن چ درۆ و ده‌له‌سه و وه‌پالڤانى بى په‌روا هه‌یه! له بیرتانه دوینى شه‌و وه‌ستام لیره نیگاری سه‌گیکی به دیواره‌وه هه‌لواسی، له ده‌می ئه‌و بى ئابرووه‌وه به‌سه‌رهاتی گنڤرایه‌وه و له‌و ئیوانه‌دا ئاماژه‌ی کرد بۆ چیرۆکی مه‌لا خوسره‌تیکى ئه‌رزه‌روومی؟! ئیستا موریدانى چه‌زهره‌تى مه‌لا نووسره‌ت به‌هه‌له له شته‌که گه‌یشتون، گوايه توانجمان تى گرتووه. مه‌گه‌ر ئیمه چه‌دمان هه‌یه بلین باوکی چه‌زهره‌تى مه‌لا ئه‌فه‌ندیی گه‌وره‌مان نادیار و نه‌ناسراوه؟ نه به‌خوا! چۆن ده‌شیت شتى وا به ئه‌قلماندا رابووڤیت؟ ئه‌مه چ فیتنه‌یه‌که تاو ده‌دریت و چ بووختانیکى بى په‌روایه! مادام خوسره‌ت ئه‌رزه‌روومی و نووسره‌ت ئه‌رزه‌روومی تیکه‌ل ده‌کړین، با من چیرۆکی دارى مه‌لا نه‌دره‌تى چاوخیلی سیواستان بۆ بگنڤرمه‌وه.

ئهم مه‌لا نه‌دره‌ته چاوخيله سیواسییه‌ش، هه‌ر به‌وه‌نده‌وه نه‌وه‌ستاوه نه‌فره‌ت له خۆشویستنى کورانى لووس و هونه‌ری نیگارکیشى بکات، بگره گوتویه‌تى قاوه کارى ئیبلیسسه و ئه‌وانه‌ی ده‌یخۆنه‌وه، ده‌چنه دۆزه‌خ. ئیى مه‌لاى

سیواسی، مه‌گەر له بیرت چووو چۆن ئەم لقه ئەستووهری من چه‌ماوته‌وه؟ بۆتان ده‌گێرمه‌وه، به‌لام سوێند بخۆن بۆ كه‌سی تری باس ناكه‌ن بۆ ئەوهی خوا له به‌لای ناگه‌هان بمانپاریزێت. به‌یانیا نیک سه‌یرم كرد، بیچاوی نی بیته‌، كابراییه‌کی بالا مناره و په‌نجه‌شیری وه‌ك دیوم بینی له‌گه‌ڵ ئەو كه‌سه‌ی له‌سه‌ره‌وه ناوی هات، چوو بوونه سه‌ر ئەم لقه‌ی من، له ناو گه‌لا چره‌كاندا خۆیان شارده‌بووه و بمبوورن، به‌ نرکه‌نرک کاری خۆیان ده‌کرد. ئەو دپوهی دواتر زانیم ئیبلیس، به‌دهم ئەنجامدانی کاری مه‌لای له‌مه‌ر ئیمه‌وه گوێی جوانی به‌ میهره‌بانی ماچ ده‌کرد و به‌ گوێیدا ده‌چرپاند: "قاوه حه‌رامه، قاوه گوناوه..." به‌و پێیه، هه‌ر كه‌سێك باوه‌ری به‌ زبانی قاوه هه‌بیته‌، باوه‌ری به‌ ئیبلیس، نه‌ك به‌ فه‌رموده‌كانی ئاینی جوانان.

ده‌مه‌ویته‌ باسیکی وه‌ستایانی نیگارکێشی فه‌ره‌نگیشتان بۆ بکه‌م تا ئەگه‌ر كه‌سیکی بێ ریشه و ره‌چه‌له‌ك هه‌بیته‌ خۆزگه‌یان پێ بخوازێته‌، په‌ند له‌م باسه‌م وه‌ر بگرێته‌. ئیستا وه‌ستایانی نیگارکێشی فه‌ره‌نگ نیگاری رووی پادشا، قه‌شه، به‌گ و ته‌نانه‌ت ژنه‌كانیشیان به‌جۆرێك ده‌كێشن تۆ ده‌توانیت سه‌یری نیگاری ئەو كه‌سه بکه‌یت و دواتر له‌ كۆلان بیناسیته‌وه. ئاشكرايه ژنی ئەوانه به‌ ئازادی به‌ كۆلاندا ده‌سوورینه‌وه، ئیدی خۆتان پێشبینی ئەوی تری بکه‌ن. به‌لام به‌مه‌شه‌وه نه‌وه‌ستاون و كاروباری خۆیان زیاتر بردوه‌ته پێشی. نا ئێم له‌ گه‌وادى، له‌ نیگارکێشیدا...

وه‌ستایه‌کی گه‌وره‌ی نیگارکێشی فه‌ره‌نگ له‌گه‌ڵ وه‌ستایه‌کی تری گه‌وره‌ی نیگارکێش له‌ می‌رگ و چیمه‌نێکی فه‌ره‌نگ پياسه‌ ده‌که‌ن و سه‌باره‌ت به‌ وه‌ستایی و هونه‌روه‌ ده‌دوین. دارستانیکیان دپته‌ پێش. ئەوی وه‌ستاتریان وا به‌وی تریان ده‌لێته‌: "بۆ نیگارکێشان به‌ شیاوزه نوێیه‌كان، هونه‌ریکی هینده به‌هێز پێویسته‌، به‌جۆرێك ئەگه‌ر نیگاری دارێکی ناو ئەم دارستانه‌ت کێشا و كه‌سیکی فزوولی سه‌یری كرد، بپته‌ ئیره و ئەگه‌ر بیه‌ویته‌، داری نیگار لێ کێشراو بدۆزێته‌وه و له‌وانی تری جیا بکاته‌وه."

منی هه‌ژار، ئەو نیگاری داره‌ی وا ئیستا له‌ پێش چاوتانه، سوپاسبۆی بۆ

خوا دهكهم له پای ئهوهی به ئهقلیكى لهو شیوهیه نیگارم نهکیشراره. له ترسی ئهوه نا ئهگهر به شیوازی فرهنگ نیگارم بکیشرابایه، سهرحهم سهگهلی ئهستهنبول وایان بزانیبایه داری راستهقینه م و میزیان پیمدا بکردبایه، نهخیر. ئهوی راستی بیت، من ناخوالم بيم به داریک خوئی، بگره دههویت بيم واتای داریک.



من ناوم قهرهيه

درهنگی شهو بهفر دای کرد و تا دهمی باری. بهدریژیایی شهو چهنیدن جار لهسه ریهک نامه که ی شه کورهم خوینده وه. کاتیک به تووره یی به ژووری چۆلی خانووی خالیدا سهر و خوار دههاتم و دهچووم، له مؤمدان نئیزیک دهبوومه وه، له بهر تیشکی لاوز و لهرزۆکی مۆم چاوم دهبریه پیتته هه لچوو هکانی یارم و لهرزینی سه شیتانه یان، تهقله لئدانیان بۆ له خشته بردنم و رهوتی به رهو پیشه وه چوونی چه ماوه یان له راسته وه بۆ چهپ. هاوکاتیش هه لئدانه وه ی له پری ده ریوانه، رووخساری ئه فینداری خۆم و پیکه نینی خه مگینی ویم دههاته پیش چاو. ئه گهر رووی راسته قینه ی شه کورهم دی، سه رجه م ئه و رووخسارانه ی ترم له بیر چوو که له شهش ههوت سالی رابردودا به شه کورهم زانیوون، ئه و رووخسارانه ی له گۆرانی بهرده و امدا بوون، دهمی رهنگ گیلایسیان به تیه پوونی کات گه وه ده بوونه وه و من له خه یالی خۆمدا ده مگواستنه وه.

شهو، تاویک که و تمه سهر که لکه له ی ژن هینان. له خه یالی خۆمدا هه یچ گومانم له ئه فینم نه بوو، له وهش دئنیای بووم یه کجه مسه ری و بی به رام به ر نییه. به و جوۆره، به کامه رانی زه ماوه ندمان ده کرد، به لام شادمانیی ناو خه یالم له مالا یکی پلیکانه داردا ده بوو به توۆز و گهرد: کاریکی راست و دروستم بۆ نه ده دۆز رایه وه، له گه ل ژنمدا لیمان ده بوو به ده مه قاله و ده سه لاتم به سه ریدا نه ده شکا.

تی گه یستم من ئه م خه یاله ره شانیه هاوسه ریم له به شی زیانه کانی ژیا نی هاوسه ری له کتییی ا حیاء العلوم ی غه زالی وه رگرتووه. کاتیک هیتشتا لو

بووم، ئەو كۆتۈپەم لە عەرەبستان خۇيىندبوو. بەلام نيوەى شەو بەخەيالدا
 ھات ھەمان ئەو پەرانە قىسەى زۆرىشىيان سەبارەت بە سوودەكانى ژيانى
 ھاوسەرى تىدايە. ئەگەرچى پەرىكانم چەندىن جار خۇيىندبوونەو، كەچى
 سەرەراى ئەو پالەپەستۆ زۆرەى خىستە سەر خۆم، تەنيا دووان لە سوودەكانم
 بىر كەوتەو: كاتىك پىاو ژن دەھىنەت، يەككىك كاروبارى ناوماىل رېك دەخات،
 بەلام لە ماىلە پلىكانەدارەكەى ناو خەياللى مندا ھىچ نەزمىك نەبوو. دووھىيان،
 ئەگەر ژنم بەيىنم، لەو پزگارم دەبىت چى دى بەدەم ھەستىكردن بە تاوانەو
 دەستەپەر لى بەدەم و لەوئىش تاوانتر، لە كۆلانە تارىكەكانى پشەتەو بەدەم پەى
 گەواد و منەى ژنانى لەشفرۆش بىكەم.

ئەم بىرۆكەى رىزگار بوونە، درەنگانى شەو دىسان دەستەپەرى ھىنايەو
 خەيالەم. بۆ ئەوئەى بەزوترىن كات ئەم داخوازە لە سەرم دوور بەخەمەو، وەك
 ھەر جارىك بە وىستىكى بىگەردەو چوومە گۆشەيەكى ژوورەكەم، بەلام دواى
 تاوىك ھالى بووم دەستەپەرم لى نەداو. بۆم دەرگەوت من دواى دوازە سال،
 جارىكى تر عاشق بووم!

لە ئاست ئەم بەلگە روونەدا، خروشان و ترسىكى زۆر چوو دەلمەو، واى
 لىم كەرد وەك تىشىكى مۆم بەرزم و بە ژوورى خالىدا ھاتم و چووم.
 شەكوورەيەك ئامادە بىت بىتە بەر پەنجەرە و خۆى پىشان بەت، چ پىويستى
 بە نامەى تەواو پىچەوانەى ئەو لۆجىكە ھەبوو؟ ئەگەر كچە ئەوئەندە خۆى لە
 من دوور دەگرىت، بۆچى باوكى دەنېرېت لە دووم؟ ئاىا ئەمانە، باوك و كچ،
 گەمەم لەتەكدا دەكەن؟ ئەمسەر و ئەوسەرى ژوورەكەم دەكرد، ھەستەم دەكرد
 دەرگا و دىوار و تەختەى جىرەجىرەكەرى زەمىنى ژوورەكەم وەك خۆم زمانە
 بزىكەيانە و ھەول دەدەن بەدەم جىر و ھورەو وەلامى پرسىيارەكانم بەدەنەو.

سەپرىكى نىگارى سالانىكى زۆر لەمەو بەدەستى خۆم كىشراوم كەرد.
 ئەم نىگارە باسى ئەو دەگىرېتەو كاتىك شىرىن نىگارى خەسەرە بە
 ھەلئاسراوى بە لقى دارىكەو دەبىنەت، ئەقىندارى دەبىت. ئەو سەردەمە
 كۆتۈپەكى مامناوئەندىيە لە تەورېزەو ھاتو تازە كەوتبوو دەستى زاوام، منىش

نیگارەکهەم بە ئیلهامی وەرگیراوە له نیگارێکی هاوشیوەی ناو ئەو کتێبە کێشابوو. ئیستا بە سەیرکردنی ئە خەجالت بووم وەک ئەوەی سالانی دواتر به بیرکەوتنەوی تەریق دەبوومەوه (لهبەر سادەیی نیگارەکه و بهیانکردنی ئەقینم) و نه گەراندیشمییهوه بۆ بهختهوهیری سالانی گهنجایهتم. لهگهڵ گزنگی بهیاندا ئەقلم جلهوی دۆخی گرتە دەست، ناردنەوی نیگارم له شهکوورهوه بۆ من به ههلمهتیکی شهترهنجی ئەقین دانا، به خۆم گوت ئەوه جوولهیهکه شهکووره فره وهستایانه له دژی من ئەنجامی دەدات. دانیشتم، لهبەر رۆشنایی مؤمدان نامەیهکی وهلامم بۆی نووسی.

دوای خەوتیکی کورتخایەن، بهیانی نامەم خستە باخەلم و چوومه کۆلانیان. پیاسەیهکی دوور و درێژم کرد. بهفر کۆلانه تهنگه بهرهکانی ئەستهنبولی فراوان کردبووهوه و شاری له جهنجالیی دامالیبوو. ههموو شتیکی لهوانه ی سالانی سهردهمی مندالییم کپتر و بی جموجوولهتر بوو. جووری ئەوهی له رۆزانی بهفری زستانانی چاخی مندالییدا ههستم پی دهکرد، پیم وا بوو سهربان و قوبه و باخچهکانی ئەستهنبول به قهله رهشهکە داپۆشراون. بهدهم بیستنی دهنگی پیمهوه لهسهه بهفرهکه و سهیرکردنی ههلاوی دههچوو له دههمهوه، پیم دهکرد. لهسهه داوای زاوام سهرم له کۆشکی نیگارخانه دەدا، بهخهیاڵدا هات ئەویش وەک کۆلانهکان بیدهنگ بیت و ئەم ههستهش منی دهخرۆشاندا. بی ئەوهی بچمه گه رهکی جوولهکان، به مندالییکدا ههواڵم بۆ ئەستهه نارد و ژوانم دانا بۆ یهکتر بینین پیش نوێژی نیوههۆ بۆ ئەوهی نامهکهەم بگهیهنیت به شهکووره.

زوو چوومه نیگارخانهی پشت ئەياسۆفیا. ئەو نیگارخانهیهی له مندالییدا شاگردیم تیايدا و بههۆی زاوامهوه هاتوچۆیم دهکرد، جگه چلوورهی شۆزهوهبوو به گوێسوانهکانیدا، هیچ گۆزانیکانی بهسهردا نههاتبوو.

شاگردیکی گهنج و جوانکیله له پیشهوه و منیش بهدوای ئەودا، بهناو وهستایانی بهرگتیگری گێژبوو لهبەر بۆنی زهmq و چریش، وهستایانی نیگارکێشی پشت کۆماوه له تهنهتیکی زوودا و بهناو بریک لاودا تی پهین

به‌خه‌مباری چاویان له گره‌کانی ئاگردان بریبوو، بی ئه‌وه‌ی سه‌یری جامه‌کانی سه‌ر چۆکیان بکه‌ن، بۆیاخیان تیکه‌ل ده‌کرد. له‌ گۆشه‌یه‌ک یارۆیه‌کی به‌سالاچووم دی هیلکه‌یه‌کی شترمورغی نابوو به‌وه‌شی و به‌ تاسه‌وه‌ بۆیاخی ده‌کرد، مامیک به‌چپژه‌وه‌ کشاویکی ده‌نخشانده‌ و شاگردیکی گه‌نجم دی به‌پژه‌وه‌ بۆیانی. له‌ ده‌رگایه‌کی والاوه‌ ده‌سته‌یه‌ک قوتابیم بینی وه‌ستاکیان لێیان تووره‌ بوویون و ئه‌مانیش بۆ ئه‌وه‌ی له‌ هه‌له‌ی خۆیان بگه‌ن، رووی سووره‌لگه‌راویان به‌شپه‌یه‌ک خسته‌بووه‌ سه‌ر کاغه‌زه‌کانی به‌رده‌میان، خه‌ریک بوو تیایدا نوقم ده‌بوون. له‌ ژووریکی تر شاگردیکی خه‌مبار و دلته‌نگ، ره‌نگ و کاغه‌ز و نیگاری له‌ بیر کردبوو، سه‌یری کۆلانی ده‌کرد، ئه‌و شوپنه‌ی من پێش که‌میک به‌ خرۆشانه‌وه‌ پێیدا هاتبووم. بریک نیگارکیشیش له‌به‌ر ده‌رگای والا‌ی ژوره‌که‌ن نیگاریان له‌به‌ر نیگاری تر ده‌گرته‌وه‌، قاسب و بۆیاخیان ئاماده‌ ده‌کرد، قه‌له‌میان ده‌تاشی و دوژمن ئاسا به‌ تیه‌ی چاو بۆ منی نامۆیان ده‌روانی.

به‌ پلێکانه‌ی رچپودا سه‌رکه‌وتینه‌ سه‌ره‌وه‌. به‌ژێر ئه‌و دا‌لانی ده‌وری نه‌وه‌ی دووه‌می باله‌خانه‌ی نیگارخانه‌دا رۆیشتین. دوو قوتابی ته‌مه‌ن بچووک له‌ هه‌وشه‌ی به‌ به‌فر داپۆشراوی ناوه‌وه‌، سه‌رباری ئه‌وه‌ی جو به‌ی قوماش ئه‌ستووریشیان له‌به‌ردا بوو، له‌ تاو سه‌رما هه‌لده‌له‌رزین، دیار بوو چاوه‌رپێی شتیک، پیم و ابیت سزایه‌کیان ده‌کرد. رۆژانی سه‌ره‌تای تافی لاویم هاته‌وه‌ بیر کاتیک قوتابیانان له‌ پای ته‌مه‌لی نواندن و به‌فیرۆدانی بۆیاخی گرانبه‌ها فه‌لاقه‌ ده‌کران و تا خویین له‌ بن پێیان ده‌هات، لێیان ده‌دا.

چوینه‌ ژووریکی گه‌رمه‌وه‌. چهند نیگارکیشیکم بینی به‌ ئاسووده‌یی له‌سه‌ر چۆک دانیشه‌بوون، به‌لام من خه‌یالم لای وه‌ستاکان نا، له‌کن گه‌نجانی تازه‌ له‌ قۆناغی شاگردی تپه‌ریبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ وه‌ستایان، ئه‌وانه‌ی مامۆستا عوسمان ناسناوی دابوونی، ئیدی له‌ مالانی خۆیان کاریان ده‌کرد، ئه‌م ژوره‌ی رۆژگاریک رێز و جووشی له‌ راده‌به‌ده‌ری له‌ کنم ده‌رووژاند، چی دی له‌ نیگارخانه‌ی سولتانیکی گه‌وره‌ و ده‌وله‌مه‌ند نه‌ده‌چوو، بگره‌ ئیستا وه‌ک

ژووریکى گه‌وره‌ی کاروانسه‌رایه‌کی ونبووی ناو چیا خالییه‌کانی رۆژه‌لات ده‌چوو.

له‌ته‌نیشته‌وه و له‌پشت سندوق‌تیکى بچووکه‌وه، بۆ‌جاری یه‌که‌م دواى دوازه‌سال، مامۆستا عوسمانى گه‌وره‌ی وه‌ستایانى نیگارکیشم دی. زیاتر وه‌ک تارمایی هاته‌پیش چاوم، نه‌ک سئبه‌ر. هه‌ر کاتیک له‌میانیه‌ی رپیواریمدا خه‌یالی نه‌خشاندن و نیگارکیشیم کردبیت، وه‌ستای گه‌وره‌به‌رده‌وام وه‌ک به‌هزاد به‌سه‌رسامیه‌وه له‌خه‌یالمدا ئاماده‌بووه. ئیستا به‌جلوبه‌رگی سپییه‌وه و له‌به‌ر تیشکی سپی به‌فری دزه‌کردوو له‌وه‌نجه‌ره‌ی سه‌ر ئه‌یاسۆفیاوه پى ده‌چیت له‌میژ بیت تیکه‌لاوی خه‌یوه‌کانی دنیاى ئه‌ودوو بووبیت. ده‌سته به‌خال کوتراوه‌کانیم ماچ کرد و خۆم خسته‌وه‌بیری. بۆم باس کرد کاتیک منداڵ بووم، زاوام منى بۆ ئیره‌ده‌هینا، به‌لام من قه‌له‌مى خۆم په‌سه‌ند کرد و سالانى خۆم به‌رێگه و بانه‌کانه‌وه، به‌ده‌فته‌ردارى و نووسیارى پاشایانه‌وه له‌شاره‌کانی رۆژه‌لات به‌سه‌ر بردوو. گوتم له‌گه‌ل سه‌رحه‌د پاشا و پاشایانى تردا له‌ته‌وریز خۆش‌نووس و وه‌ستایانى نیگارکیشم ناسیوه و کتیبم ئاماده‌کردوو، له‌به‌غدا، هه‌له‌ب، وان و تفلیس بووم و شه‌ر و شه‌ری رۆرم بینیوه.

تیشک‌یک له‌باخچه‌ی به‌فراوییه‌وه ده‌هات و له‌موشه‌مای په‌نجه‌روه‌دزه‌ی ده‌کرده‌ ژوورئى. مامۆستا عوسمان به‌ده‌م سه‌برکردنى ئه‌و تیشکه‌وه‌گوته‌: "ئاخ تفلیس! ئه‌رئ ئیستا له‌وى به‌فر ده‌باریت؟"

مامۆستایانى کۆنى عه‌جه‌م له‌به‌ر قولبونه‌وه له‌هونه‌ردا بینایی چاوانیان له‌ده‌ست دهدا و دواى ته‌مه‌نیک، ژبانیکى نیوه‌پیاوچاک و نیوه‌خه‌له‌فوايان به‌سه‌ر ده‌برد و داستانى له‌برانه‌وه‌نه‌هاتووین ده‌گه‌یراه‌وه. ئیستا هه‌لسوکه‌وتى مامۆستا عوسمان به‌وان ده‌چوو. ده‌سته‌به‌جى له‌چاوانى جنۆکه ئاسایدا بینیم به‌توندی نه‌فره‌ت له‌زاوام ده‌کات و له‌منیش به‌گومانه‌. سه‌ربارى ئه‌وه‌ش پدیم گوت له‌بیابانى عه‌ره‌بى، به‌فر وه‌ک ئیره‌هه‌ر به‌ته‌نیا به‌سه‌ر ئه‌یاسۆفیا دا ناباریت، بگه‌ به‌سه‌ر بیره‌وه‌ریه‌کانیشدا ده‌باریت. بۆم

گيڙا پيه وه و گوتم کاتيک به فر به سهر قه لای تفليسدا دهباری، ژنان له کاتی جل شۆریندا گۆرانیی گولڙه نگیان دهچری و مندا لانیس له ژیر بالیفه کانیاندا دۆلدرمه یان بۆ هاوین دهشاردهوه.

گوته: "ساده ی بۆم بگيڙه وه له و لاتانه ی بۆیان چوویت، وهستایانی نیگارکیش چ دهنه خشین و نیگاری چی دهکیشن؟"

نیگارکیشکی لای له گۆشه یه که نوقمی خه یال بوو، هیلی به په رده دههینا، سه ری له ته خته ی نیگارکیشانی به ردهستی بهرز کردهوه، وهک ئه وه ی پیم بلیت: "ئیسنا چیرۆکی هه ره راست بگيڙه وه"، خوی و ئه وانی تر نیگایان خسته سه رم، زۆریه ی ئه م مرۆفانه بی ئاکان له وه ی به قالی گه ره ک کتیه و بۆچی له گه ل سه وه فرۆشی هاوسپی له شه ردا یه و نازان هۆقه ی نان به چه نده، به لام ئاگادارن کام خان، پادشا، سو لتان و شازاده له ته ورپز، قه زوین، شیراز و به غدا، چه ند پاره و پوولی بۆ کتیب هه لڙشتوو. بیگومان بووم به شی هه ره زۆری ئه و قسه و قسه لۆکانه ی جۆری په تا به ناو ئه و دهسته و تا قمانه دا بلاو ده بووه وه، به لایه نی که مه وه به رگوپی ئه مانیش که وتبووه، به لام هه ر بۆشیانم گيڙا پيه وه، چونکه من له رۆژه لاته وه، له ولاتی عه جه مه وه ها تبووم، له و ولاته وه ی سو پاکانی له شه ردان، شازاده کانی ده ستیان ناوته بینا قاقای یه کتر، شاران تالان ده که ن و ده ستووتین، هه موو رۆژیک باسی شه ی و ئاشتی تیدا ده کریت، چه ندین چه رخه باشترین شیعه ری تیدا ده نووسریت و نایابترین نه خش و نیگاری لی ده کیشریت.

گوتم: "وهک ده زانن، شا ته هه ماسپ پاش په نجا و دوو سال دانیشتن له سه ر ته ختی پادشایی، به م سالانه ی دوایی ئه فینی کتیب و نه خش و نیگاری له بیر کرد، پشتی له شاعیران، وه ستایانی نیگارکیش و خو شنووسان کرد و خووی دایه خوا په رستی. دوا جار کۆچی دوایی کرد و ئیسماعیلی کوری له شوینی دانیششت. پادشای نو، باوکی له بهر ئه وه ی زانیبووی که سیکه سه ره رۆ و شه رانگیزه، بیست سال له کونجی زین قایمی کردبوو، هه ر ئه وه نده ی له سه ر ته خت دانیششت، ها ر بوو، چه ند برایه کی خوی به سه ره برین دا و چاوی

هه‌ندیکیشانی هه‌لکۆلی و له کۆلیانی کرده‌وه. به‌لام دواچار دوژمنه‌کانی، ئه‌فیوون و ژه‌هریان دهرخواردی دا، لئی رزگار بوون و محهمه‌د خواجه‌ندی برا گه‌وره‌ی نیوه ئاقلیان هه‌ینایه سه‌ر ته‌خت. هه‌رچی شازاده، برا، والی و ئویزه‌به‌ک هه‌یه له سه‌رده‌می ئه‌ودا راپه‌رین. له ناو خۆیاندا و له دژی سه‌رحه‌د پاشای ئیمه که‌وته شه‌ریکی زۆر گرانه‌وه. ئه‌و شه‌ره ولاتی عه‌جه‌می تارومار کرد و تۆز و دووکه‌ل بالی به‌سه‌ردا کیشا. پادشای ئیستای بی پاره و پوول و بی ئه‌قل و نیوه کویر له ره‌وشیکدا نییه کتیب به‌ نووسینه‌وه و نیگار به‌ کیشان بدات. به‌و جووره وه‌ستایانی ئه‌فسانه‌یی قه‌زوین و هه‌رات، هه‌موو وه‌ستایانی به‌سالآچوو، ئه‌و شاگردانه‌ی له نیگارخانه‌ی شا ته‌هماسب شاکاریان ده‌ئافراند، ئه‌و وه‌ستا نیگارکیشانه‌ی فلچه‌کانیان نیگاری ئه‌سیان ده‌خسته چوارناله، په‌پوله‌یان له په‌ره‌کان دهرده‌هینا و ده‌فراند، سه‌رحه‌م ره‌نگبان، وه‌ستایانی به‌رگتیگر و خۆش‌نووسان بیکار و بی‌حاله، بی پوول و پاره، ته‌نانه‌ت بی شوین و بی نیشتمان مانه‌وه. هه‌ندیکیان به‌ره‌و باکور بۆ ناو شه‌بانه‌یه‌کان، بریکیان بۆ هندستان و تاقمیکیشان کۆچیان کرد بۆ ئیره، بۆ ئه‌سته‌نبول. ئه‌وانی دیکه‌شیان ده‌ستیان دایه کاری تر، چ خۆیان و چ ئابرووشیان له ده‌ست دا. به‌شیکیشیان چوونه پال شازاده و والیه‌کانی سه‌نگه‌ر له یه‌کگرتوو، ده‌ستیان کرد به‌ کار بۆ کتیبی بچووکى هه‌نده‌ی ناوله‌پی ده‌ست به‌ چوار پینج روپه‌ل نیگاره‌وه. کتیبی هه‌رزانه‌های به‌په‌له‌ نووسراو و ساده نه‌خشیندراو بۆ چێژی سه‌ربازی ئاسایی، پاشایانی دنیا نه‌دیو و شازاده‌گه‌لی شووم هه‌موو شوینیکی ته‌نیوه.

مامۆستا عوسمان پرسى: "به چه‌ند ده‌فرۆشرین؟"

"ده‌گوتریت سادقی به‌گی گه‌وره و گران ته‌نیا به‌ چل زێر نیگاریکی عجائب المخلوقات—ی بۆ ئه‌فسه‌ره‌یکی ئویزه‌به‌کی کیشاوه. له چادری پاشایه‌کی نه‌زانی گه‌راوه له شه‌ری رۆژه‌لاته‌وه بۆ ئه‌رزه‌رووم، ده‌فته‌ری نیگاریکی تزه نیگاری رووت و تازیم دی نیگاری ده‌ستکردی وه‌ستا سیاوه‌یشیشی تیدا بوو. هه‌ندیک له‌و وه‌ستا گه‌ورانه‌شی نه‌یانتوانیوه ده‌ستبه‌رداری نیگارکیشی بن، نیگاری

تاک و تەرای بەدەر لە کتێب و داستانەکان دەکێشن و دەیانفرۆشن. کاتێک سەیری ئەو تاک نیگارانه دەکەیت، نالێیت ئەمە جفاتی کام داستانە، بگرە تەنیا لەبەر نیگارەکه و بۆ چێژی بینین سەیری دەکەیت. بۆ نمونە، دەلێیت ئای ئەسپێکی چەند بێ کێماسی و جوانە و هەر لەبەر ئەو هۆیە پاره بە نیگارکێش دەدەیت. داخووزی زۆر لەسەر نیگاری شەر، نیگاری رووتی ساتی سەرچێییکردن و جووتبوونیش هەیه. جفاتیکی جەنجالی شەر بۆ سێسەد ئاکچە دابەزیووە و خواریاریشی وەک نەبێت، وایە. هەندێک لە وەستایانی نیگارکێشیش هەر بۆ ئەوەی هەرزان بیت و لە فرۆشتن بیت، بێ ئەوەی بۆیاخ بەکار بهێنن، لەسەر کاغەزی زەر و بێرەونەق نیگاری ڕەش و سپی دەکێشن.

مامۆستا عوسمان گوتی: "زەرکاریکم هەبوو تا بلیت بەختەوهر و هونەرماند. هێندە بە زەرافەت کاری بەرپۆه دەبرد، ئێمە پێمان دەگوت زەریف ئەفەندی. بەلام ئەویش بەجێمانی هێشت و ڕۆیشت. ئەو ماوەی شەش ڕۆژە دیار نییە. زەوی قووتی داو."

گوتم: "مرۆف چۆن ئەم نیگارخانەیه، ئەم ماله کامەرانهی باوان بەجێ دەهێلێت و دەروات؟"

مامۆستا عوسمان گوتی: "چوار وەستای گەنجی هەر لە سەردەمی شاگردییەوه لەبەر دەستی خۆمدا پێگەیشتوو، پەپوولە، زەیتوون، لەقلەق و زەریف، لەسەر ویست و فەرموودە سولتانمان لە مالهوه نەخش و نیگار دەکێشن."

وێک دیار بوو ئەم بڕیارە بەمەبەستی ئەو بوو تا بتوانن ئاسانتر کار بۆ جەژننامەی داواکراو بکەن. سەرچەم نیگارخانەش سەرقالی هەمان شت بوون. ئەمجار، سولتان دەستووری نەدابوو بۆ کتێبێکی تاییبەت لە حەوشەی کۆشک گۆشەیهکی تاییبەت بنیات بنرێت، بگرە فەرمانی پێیان داوو لە مالهکانی خۆیان کار بکەن. لەبەر ئەوەی بەخەیاڵمدا هات لەوانەیه ئەم فەرمانە بۆ کتێبی زاوام درابێت، بێدەنگ بووم. ئەڕێ مامۆستا عوسمان تا چ ڕادەیهک قسە تۆیکلدارێ دەکرد؟

بانگی له نیگارکیشتیکې پشت کۆماوه و سیسه له کرد: "نووری ئەفەندی، بارودۆخ بۆ قەرە ئەفەندی روون بکەرەوه و بیگەرینه!"
سولتانمان له روژگاری به جۆشدا بۆ له نیزیکهوه به سه رکردنه وهی گشت شتیکی

نیگارخانه، ههردوو مانگ جاریک سهردانیکی نیگارخانهی دهکرد. "بارودۆخ" پش ته دارهکیک بوو له میانهی سهردانهکانی سولتانماندا ساز دهکرا. به هاوپییهتی حازمی گهورهی خهزینه داران، لوقمانی گهورهی شانامه چییان و مامۆستا عوسمانی گهورهی وهستیایانی نیگارکیش باسی ئەوه بۆ سولتانمان دهکرا کام له وهستیایانی نیگارکیشی نیگارخانه کار بۆ کیژان په رهی کام کتیب دهکن، کۆ کام زه پکاریی کردووه، کۆ کیژان نیگاری رهنگ کردووه، هه ریه که له وه رنگباز و خشته کیش و زه پکارانهی هه موو شتیکیان له دهست دیت و له هه ر ده په نجهی دهستیاندا ده ماریفهت هه په، سه رقالی چ کاریکن.

له بهر ئەوهی لوقمانی گهورهی شانامه چییانی نووسه ری زۆربهی کتیبه نه خشیندراوه کان له پۆ که وتبوو، و له مال دهر نه ده چوو؛ عوسمانی گهورهی وهستیایانی نیگارکیش له دوو که ئی دلگرانی و هه لچووندا ون بوو بوو؛ چوار وهستاش به ناسناوهکانی په پووله، زهیتوون، له قلهق و زه ریف له مالهکانی خۆیان کاریان دهکرد و سولتانیشمان وهک جازان له نیگارخانه جۆری مندال و هجۆش نه ده کهوت، چی دی ته داره کیش به ریوه نه ده برا. ئەوهی نووری ئەفەندی کردی، لاساییکردنه وهی ته دارهک بوو، ئەمهش منی خه مبار کرد. نووری ئەفەندی پش وهک گه لیک نیگارکیشی تر، بۆ ئەوهی ژیا نیکی خوش بگوزهری نیت و له هونه ری خۆیدا پش بکه ویت، به ختوخواریی پیر بوو بوو. ئەوهش نه بوو چه ندين سالل خۆی به سه ر ته ختهی کاردا شو پ کردیته وه و له خو پرا پشتی کۆمابیته وه، بگره به رده وام سه رنجی له رووداوهکانی ناو نیگارخانه و له وه دابوو کۆ کام په ره ی جوانی نه خشان دووه.

به مجۆره بۆ جاری په که م به جۆشه وه سه یری په ره ئەفسانه ییهکانی

جه ژئنامەى تايبەت به باسکردنى تەدارەكى ئاھەنگى خەتەنەسورانى شازادەكانى سولتاناىم كرد. هېشتا له عەجەمستان بووم ئەم چيرۆكى جه ژنى خەتەنەكردنەم بېستبوو. خەتەنەسوران جه ژنىك بوو پەنجا و دوو رۆژى دەخاياند و سەرجهم خەلكى ئەستەنبول بە نوینەرانى خاوەن پېشە و كارە جۆراوجۆرەكانەوه بەشدارىيان تیدا دەكرد. هەوالى كۆتیبى گىرانەوهى تەدارەكى خەتەنەسوران هېشتا هەر له قوناغى ئامادەكردندا بوو، بەرگويم كەوتبوو.

له يەكەم نىگاردا لەوانەى خرايه بەردەستم، سولتانى كۆلەكەى جيهانمان له شانشىنى كۆشكى خوا لىخۆشبوو ئىبراھىم پاشا جىي خۆى خوش كرىبوو، بەدلىكى فراوانەوه سەيرى ئاھەنگىكى دەكرد له خوارەوه له مەيدانى ئەسپ بەرپۆه دەچوو. رووخسارى، ئەگەرچى وردەكارىي زۆرىشى تیدا نەكرابوو بۆ جياكردنەوهى لەوانى دى، بەلام بە پزەوه كىشرايوو. نىگارى سولتاناىم لای چەپەوه كىشرايوو. لەسەر لای راستى نىگارى دوو پەرىيش، پاشا، باليۆزانى عەجەم، تەتەر، فەرەنگ و قىنىسىا له پەنجەرە و تاقتا دەبيندان. ئەمانە لەبەر ئەوهى سولتاناىم نەبوون، بەپەله و بە ناوردى كىشرايوون و چاويان له ئامانجىكى ديارىكراو نەبرىيوو، بگرە تىكرا تەماشای گۆلمەزى ناو مەيدانى پيش خۆيان دەكرد. دواتر، له نىگارەكانى ترىشدا هەمان بەجىكردن، رىزبەندى، نەخشاندنى ديوار و دار و قرمىدم دى. ئەمانە ئەگەرچى بەشىوازى تر و بە رەنگى دى كىشرايوون، بەلام سەرلەبەريان دووبارە بوون. ئەگەر خوشنوسان نووسىنەوهى جه ژئنامەيان ئەنجتم بەدابايە، نىگارەكانى تەواو بكرابان و له بەرگ بگىرابايە، ئەو كاتە خۆينەر له هەلداىنەوهى پەرهكانىدا، له مەيدانى ئەسپى بەر نىگارى سولتاناىم و له ناو ئاپۆرەى بانگهيشتەكراواندا، ئەوانەى له هەمان دۆخدا سەيرى هەمان مەيدانىيان دەكرد، هەر جارە ناماشىكى زۆر جياوازی به كۆمەلەيك رەنگى تەواو جياوازهوه دەدى.

منیش دىتم: مەرۆگەلەكم دى به سەدان قاپ پلاوى داندراويان لەوى، له

مهیدانی ئه‌سپ له دهستی یه‌کتر ده‌رفاند و کاتیک گۆشتی گایه‌کی برژاویان تالان ده‌کرد، له‌وه‌که‌رویشک و مه‌لانه‌ی لیوه‌ی ده‌رده‌چوون، ده‌ترسان. وه‌ستایانی مسگه‌رم دی سواری گالیسکه‌یه‌کی پیچه‌که‌دار بوویوون و له‌ شیوه‌ی که‌ژاوه‌ی پیشه‌کاراندا به‌ پیش سولتانماندا ده‌رباز ده‌بوون، یه‌کیکیان له‌ گالیسکه‌دا راکشابوو، سندانیکی گۆشه‌داری خستبووه‌ سه‌ر سنگی رووتی و ئه‌وانی تریش، بی ئه‌وه‌ی چه‌کوشه‌کانی ده‌ستیان به‌ر سنگی رووتی کابرا بکه‌ویت، مسیان له‌سه‌ر ده‌کوئی. ئه‌و جامچیانه‌م بینی کاتیک له‌ گالیسکه‌دا به‌ پیش سولتاندا تی ده‌په‌رین، له‌سه‌ر جام گوله‌ می‌خه‌ک و دار سه‌روویان ده‌نه‌خشان. جه‌والی پر له‌ شه‌کری بارکراو له‌ حوشت و تووتی له‌ شه‌کر دروستکراو له‌ قه‌فه‌سدا و شه‌رکچیانه‌م بینی تیپه‌ر ده‌بوون و شیعیری شیرینیان ده‌خوینده‌وه. کلیچیانی به‌سالاچووم دی گله‌بیان له‌ روژگاری نوئی و له‌ خراپیی ده‌رگای تازه‌ ده‌کرد و چه‌ندین جووری کلیلی هه‌ل‌واسراو، قه‌باغدار، سوورمه‌یی و دانداریان له‌ گالیسکه‌دا پیشان دده‌ا. جی په‌نجی هه‌ریه‌ک له‌ وه‌ستایانی نیگارکیش په‌پوله، له‌قله‌ق و زه‌یتوون به‌و نیگاری پی‌شانده‌ری جادووبازانه‌وه‌ دیار بوو: جادووبازیک وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر مه‌رپه‌رکی پاندا بیبات، هیلکه‌ی به‌سه‌ر داریکی باریکدا ده‌برد و نه‌یده‌ه‌یشت بکه‌ویت، ئه‌ویی تریشیان ده‌فی بوئی ده‌ژه‌ند. له‌ نیگارکیشدا کتومت بینیم چۆن کاپتنی ده‌ریا کلج عه‌لی پاشا به‌و گاورانه‌ی له‌ ده‌ریادا گرتبوونی و دیلی کردبوون، له‌ قور چیا‌یه‌کی گاوری به‌ دروستکردن دابوو، هه‌موویانی له‌ گالیسکه‌ سوار کردبوو، ریک ئه‌و کاته‌ی ده‌گه‌نه‌ به‌رده‌م سولتان، بارووتی ناو چیا ده‌ته‌قینیته‌وه‌ و پیشانی ده‌دات چۆن به‌ تۆپه‌کانی ناله‌ له‌ ولاتی گاوران هه‌ل‌ده‌سینیت. قه‌سابی بی ریش و سمیل دی روویان له‌ ژن ده‌چوو، جلی له‌ ره‌نگی گول و با‌ینجانیان پۆشیبوو، ده‌م به‌ پیکه‌ن‌ین و سیکارد به‌ ده‌سته‌وه‌ بۆ مه‌ری ره‌نگ په‌مه‌یی، پیست گوردراو و به‌ قولاپه‌وه‌ شوژه‌وه‌بوویان ده‌روانی. شیریکی زنجیر له‌ مل هیندرابووه‌ پیش سولتان و به‌هۆی تووره‌کردن و پی رابواردنییه‌وه‌، خوین زابووه‌ چاوی و ده‌ینه‌راند. شیره‌که‌ هیمای ئیسلام بوو،

به‌دهم چه‌پله‌ی بینهران و شی‌ربازانه‌وه، له رووپه‌له‌که‌ی تردا به‌رازیکی به رهنگی بۆر و وهنه‌وشه‌ی کیشراو و هیمای ناموسلمانانی راو دننا. تیر و پر سه‌یری نیگاری سه‌رتاشیکم کرد له بنمیچی دووکانیکی چیگیرکراو له‌سه‌ر گالیسکه‌یه‌ک به پئیش سولتاندا تی ده‌په‌ری، ریشی کریاریکی ده‌تاشی و شاگردیکی مندالی سوورپۆشیش به‌هیوای به‌خشیش وهرگرتن، سابوونی بۆنداری له جامی زیویندا و ئاوپنه‌ی بۆ هه‌مان کریار راگرتبووه. پاشان پرساری نیگارکیشی ده‌ستره‌نگینی بکیشی ئەم نیگارهم کرد.

"گرینگ ئەوه‌یه نیگار به‌جوانیی خۆی مرووف بانگ بکات بۆ ده‌وله‌م‌ندییه‌کانی ژیان، خۆشه‌ویستی، ریزگرتن له رهنگه‌کانی ئەو دنیا‌یه‌ی خوا خولقاندوو‌یه‌تی و بۆ بیرکردنه‌وه له ناخه‌وه و بۆ باوهر. ناسنامه‌ی نیگارکیش گرینگ نییه."

نووری نیگارکیش له‌وه به‌نه‌زاکه‌تتر بوو وه‌ک من بۆی چوو‌بووم. تۆ بلیت و حاالی بوویت زاوام بۆ لپرسینه‌وه منی بۆ ئیره ناردبیت، بۆیه به‌پاریزه‌وه قسه‌ی ده‌کرد، یاخۆ قسه‌کانی مامۆستا عوسمانی گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکیش دووباره ده‌کرده‌وه؟

پرسیم: "ئایا هه‌موو ئەو زه‌رکاریانه ده‌ستکردی زه‌ریف ئەفه‌ندیین؟ ئەدی کی ئیستا له جیی ئەو زه‌رکاری ده‌کات؟"

له ده‌رگای والای کراوه به‌سه‌ر هه‌وشه‌ی ناوه‌وه‌دا ده‌نگی هاوار و زیپه‌ی منداڵ هات. یه‌کێک له سه‌رده‌سته‌ی نیگارکیشان له خواره‌وه چه‌ند شاگردیکی فه‌لاقه ده‌کرد. له‌وانه بوو شاگرده‌کان به ئەگه‌ری زۆر تۆزی بارووتیان له گیرفانیاندا، یان په‌په‌ی زێپینیان له کاغه‌زا شار‌دبیته‌وه و پێ ده‌چوو ئەو دووانه بن که پئیش که‌میک له تاو سه‌رما دانه‌جیره‌یان پێ که‌وتبوو. وه‌ستایانی نیگارکیشی گه‌نج، ئەوانه‌ی هه‌رده‌م بۆ به‌زم له هه‌ل ده‌گه‌ران، بۆ ته‌ماشاکردن به‌ره‌و ده‌رگا رایان کرد.

نووری ئەفه‌ندی به‌پاریزه‌وه گوتی: "خوا یار بیت، تا منداڵه‌کان به‌فه‌رمانی

مامۆستا عوسمانمان زه‌مینی مه‌یدانی ئەم نیگارە بە وه‌نه‌وشه‌یی گۆلرەنگ بۆیاخ ده‌که‌ن و لای ده‌بنه‌وه، زه‌ریف ئەفه‌ندیی براشمان، له‌و شوپنه‌ی بۆی چوو، ده‌گه‌رپته‌وه و زه‌رکاریی ئەم دوو رووپه‌له‌ به‌ئه‌نجام ده‌گه‌یه‌نیت. مامۆستا عوسمانی نیگارکیشمان داوای له‌ زه‌ریف ئەفه‌ندی کرد زه‌مینی گلی مه‌یدانی ئەسپ هه‌ر جاره‌ی به‌ ره‌نگیک بۆیاخ بکات. به‌ ره‌نگی وه‌نه‌وشه‌یی گۆلرەنگ، سه‌وزی هندی، زه‌ردی زه‌غه‌رانی، یان ره‌نگی جیقنه‌ی قاز، چونکه‌ چاو له‌ یه‌که‌م نیگاردا تی ده‌گات ئەوی مه‌یدانه‌ و پتویسته‌ به‌ ره‌نگی گل بۆیاخ بکریت، به‌لام له‌ نیگاری دووم و سێیه‌مدا بۆ چێژ وه‌رگرتن داوای ره‌نگی تر ده‌گات. نیگار بۆ رازنده‌وه‌ی رووپه‌ل ده‌کیشریت.

له‌ گۆشه‌یه‌ک کاغه‌زیک نیگار له‌سه‌ر کیشراومان دی له‌ شاگردیک به‌جیی مابوو. له‌سه‌ر نیگاریک یه‌ک په‌ره‌یی پێشاندهری چوونی ره‌وه‌ که‌شتیه‌ک بۆ شه‌ر کاری کردبوو بۆ زه‌فه‌رنامه‌. به‌لام دیار بوو به‌بیستنی هاوار و ناله‌ی هاوڕیکانی کاتیک به‌ دار له‌ بنی پتیا، ده‌را، پای کردبوو بۆ سه‌یرکردن. ئەو ره‌وه‌ که‌شتیه‌ی به‌ قالب له‌به‌ر نمونه‌ی که‌شتیه‌کی تر گرتیویه‌وه، له‌وه‌ نه‌ده‌چوو به‌سه‌ر ده‌ریاوه‌ بن، نابه‌جیبوون و بی هه‌واویی چارۆکه‌کان له‌ قالبه‌که‌وه‌ نا، له‌ بی توانایی نیگارکیشه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یان گرتبوو. به‌ خه‌م و هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ بۆم ده‌رکه‌وت قالبه‌که‌ له‌ کتیبیک، نه‌مه‌زانی کامه‌یه، یان زۆر هۆفانه‌ له‌ ده‌فته‌ری نیگاریک کراوته‌وه. دیار بوو مامۆستا عوسمان چی دی گۆی به‌ زۆر شت نه‌ده‌دا.

کاتیک نۆره‌ هاته‌ سه‌ر میزی کاری خۆی، نووری ئەفه‌ندی به‌ شانازییه‌وه‌ گۆتی سێ هه‌فته‌ له‌ زه‌رکاریی واژۆیه‌کی سولتانیدا کاری کردوو و ته‌واوی کردوو. واژۆکه، بۆ ئەوه‌ی که‌سه‌ نه‌زانیت بۆ کۆ و به‌ چ ئامانجیک ده‌نێردیت، له‌سه‌ر کاغه‌زیک خالی کیشراوو، من به‌پێزه‌وه‌ چاویکم به‌خۆی و زه‌رکاریه‌که‌یدا گیرا. ده‌مزانی زۆر پاشای سه‌رکیش له‌ رۆژه‌لات کاتیک جوانی پر له‌ هیز و په‌سه‌ناه‌تیی ئەم واژۆی سولتانیه‌ ده‌بین، ده‌ست له‌ یاخیبوون هه‌لده‌گرن.

پاشان، دوايښ شاكاره ته واوگراوه كاني جه مالى خوښنووسمان دى و به مبهستى نه وهى ماف به دوژمنانى رهنګ و نه خش نه دهين، نه وانى ده لښن "هونه رى راسته قينه هيل و نووسينه و نيگار ته نيا بو پيشاندانى هيله"، به خيراى تى پهرين.

ناسرى هيلكيش، گوايه په روى پينچ خشته كيه كى نيزامى پاشماوهى روژانى كوره كاني ته يمورى له ننگ و نيگار تى پيشاندهرى شيرينى له كاتى به رووتى خوښوشتندا چاك ده كرد، كه چى خراپى ده كرد.

وه ستاى كى پيرى نه وه د دوو ساله و نيوه كويز، به قسه خوى شهست سال له موه به له ته وريز دهستى ماموستا به هزادى ماچ كرووه، ده گوت نه وه كاته ماموستاى گوره و نه فسانه يى نيوه كويز و مهست بووه. وه ستاى پير، جگه له م قسه يه، هيچ به سه رها تى كى ترى نه بوو. به دهسته له رزو كه كاني قه له مدانى كى قوتووى پيشانم دا خوى دهينه خشانم و به نياز بوو دواى سى مانگى تر ته واوى بكات و وهك ديارى جه ژن پيشكيش به سولتانى بكات.

بيده ننگيه ك بالى به سه ر ژوره تنگه كاني نه ومى خواروه و سه رجه م نيگار خانى شوينى كارى نيزيكه ي هشتا نيگار كيش و قوتابى و شاگردا كيشابوو. نه مه بيده ننگى دواى فه لاقه كردن بوو. منيش زور بيده ننگى له وه جوړم ديوو؛ هه نديك جار به قاقايه كى ميشك ناوسينهر، يان به گالته يه ك، جاروباريش به يهك دوو قولپه و ناله يه كى كپكراوى پيش گريان و بيرخه روهى داركار يكردى سالانى شاگرديى ده شكيت. وه ستاى ته مه ن نه وه د دوو سال و نيوه كويز تاوېك واى ليم كرد ههست به شتيكى فره قولتر بكه م: ليره، دوو له گشت شه ر و رووداوه سه روبنه كان، هه موو شتيك روو له كو تاى يه. پيش به رپابوونى قيامه تيش، هه ر بيده ننگيه كى له وه جوړه ديته ناراه.

نه خش بيده ننگى نه قل و موسيقاى چاوه.

كاتيك بو مالئاواى دهستى ماموستا عوسمانم ماچ كرد، ههستم نهك

تهنیا بهر یزیکى زور، بگره به شتیکی تهواو جیاوازی ههناو ههژینهر کرد: بهزهییهکی تیکهه له سهرسامی، لهو جوړه له بهرامبهر پیاوچاکنیک ههستی پی دهکن، یان ههستیکی سهیری خو به گوناهبار زانین. رهنکه له بهر نهوه بیت دژبهری زاوام بوو، چونکه زاوام دهیویست بهنهینی و بهئاشکرا لاسایی شیوازی ماموستایانی فه رهنک بگریتهوه.

هاوکات ههستیکی وام له کن پهیدا بوو نه مه دواچارم بیت ماموستای گوره دهبینم. بو نهوهی دلی خوښ بکه م، پرسیاریکم لی کرد:

"ماموستای گورهم، نهزه نی، چ شتیک نیگارکیشیکی رهسهن له یهکیکی ئاسایی جیا دهکاتهوه؟"

وام زانی گورهی وهستایانی نیگارکیش بهم پرسیارانهی هه لگری رهگهزی جوړیک له ماستاو ساردکردنهوه و مامهحه مایی راهاتووه، هه له سه رهاوه وه لامتیکی سه ریپتیم ده داتهوه و پیم وا بوو ئیستا منی هه له بیر نهماوه.

که چی به دهر بهستهوه گوتی: "هیچ پیوه ریک نییه بو جیا کردنهوهی نیگارکیشی رهسهن له نیگارکیشی بی هونهر و بی باوهر. نه مه به پیی کات دهگوردیت. گرینگ رهوشت و هونهری نیگارکیشه دژ بهو خراپه کاریبانهی هه ره شه له هونهرمان دهکن. بو نهوهی بزانه نیگارکیشیکی لاو له م رۆژگاره دا تا چ رادهیک رهسهنه، سی پرسیاری لی دهکه م."

"نهو پرسیارانه چین؟"

"نایا پابه ندی باوی نوئی ده بیت و له ژیر کاریگه ریی چین و فه رهنگدا پی له سه ره نهوه داده گریت به هه ره نرخیک بووه شیوازیکی نیگارکیشی و ریباریکی تایبته به خوئی هه بیت؟ دهیه ویت وهک نیگارکیش خو پی شانندان و هه وایهکی جیاوازی له هه مووانی هه بیت و بو سه لماندی نه مه، جوړی ماموستایانی فه رهنک، واژویهک ده خاته شوئیکی نیگاری ده ستردی خو یه وه؟ بو نهوهی له مه بگه م، ده سپیک پرسیاری شیوازی و واژوی لی دهکه م."

به ریزه وه پرسیم: "دوایی؟"

"دوایی نارهنوومه بزائم پاش مردنی ئەو پادشا و سولتانانەهی راسپاردهی کتیبیان بە ئیمە داوه و دستاودهست پیکردنی بەرگه‌کان و به‌کاره‌یتنای نیگارەکانی دستکردی ئیمە له کتیبی تر و سەردهمی دیدا، ئەو نیگارکێشه ههست به‌چی ده‌کات. ئەمه شتیکی زۆر هه‌ستیاره، مروف نه به‌خه‌مگین بوون و نه به‌شادمانی دهربرین پیتی ناویریت. بۆیه دهمه‌ووت پرسپاری سهردهم له نیگارکێش بکه‌م. سهردهمی نیگارکێش و سهردهمی خوا. حالی ده‌بیت کوری خۆم؟"

نه‌خیر. هه‌لبه‌ته وام نه‌گوت. پرسیم: "سێیه‌میان؟"

مامۆستای مه‌زن، عوسمانی گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکێش گوتی: "سێیه‌میان کوژییه!" وه‌ک ئەوه‌ی قسه‌که‌ی شتیکی ناشکرا بیت و پتویست به‌ شیکردنه‌وه نه‌کات، بێده‌نگ بوو.

به‌ ده‌نگیکی نزم و به‌ شه‌رمه‌وه پرسیم: "چی کوژیی؟"

"کوژی، بێده‌نگییه. ئەگه‌ر ئەو به‌که‌م و دووه‌مه‌ی پێش که‌مێک گوتم، بکه‌یت به‌یه‌ک، کوژی ده‌که‌ووتیه‌ روو. قوڵترین جیی نیگار، بریتیه‌ له‌ بینینی ئەو شته‌ی له‌ تاریکایی خواپییدا دهرده‌که‌ووت."

بێده‌نگ بووم، چوومه‌ دهره‌وه. له‌سه‌ره‌خۆ به‌ پلیکانه‌ی رچیودا هاتمه‌ خوارێ. دهمزانی ئەم سێ پرسپاره‌ گه‌وره‌یه‌ی مامۆستای مه‌زن له‌ په‌پووله‌ و زه‌یتوون و له‌قله‌قیش ده‌که‌م، به‌لام نه‌ک به‌ته‌نیا بۆ لاف لێدان، بگره‌ هه‌مان کات بۆ تیگه‌ه‌یشتن له‌و سێ هاوته‌مه‌نه‌شم، چونکه‌ هه‌ر به‌ زیندوویی بووبوون به‌ ئەفسانه‌.

به‌لام له‌ جێوه‌ نه‌چووم بۆ مائی وه‌ستایانی نیگارکێش. له‌ نیزیکی گه‌ره‌کی جووله‌کان، له‌ شوین بازاریکی نوێ به‌سه‌ر گردیکه‌وه له‌و شوینیه‌ی که‌نداوی زێینی لێوه‌ ده‌بیندریت و به‌رووی بوسفۆردا ده‌کریته‌وه، چاوم به‌ ئەسته‌ر که‌وت. له‌ ناو ئەو ژنه‌ کۆیلانه‌ی له‌ بازار شتومه‌کیان ده‌کری، ئاپۆره‌ی ژنانی گه‌ره‌کی هه‌زارنشینان، ئەوانه‌ی جلی فشه‌ل و بێ رهنگیان پۆشیبوو، له‌ ناو

ئەو كۆمەلە خەلكەى بەربوبوونە ناو گىزەر، ھەرمى، دەسكە پىياز و توور، ئەستەر، بە پۆشاكى پەمەيىيى جووانەوہ (ناچار بوو بىپۆشیت)، بە جەستەى زەلام و نەسرەوتىيەوہ، بە چەنەى لە جوولە نەكەوتوويى و برۆ و چاوەكانىيەوہ (لەسەرىك ئاماژەيان بۆم دەکرد)، زىت و ورشەدار دەھاتە پىش چاو.

نامەكەم داىي و پىم وا بوو سەرانسەرى بازار بەدزىيەوہ بۆمان دەروانن. ئەستەر بە جوولەى پر لە نەينى و ھەك كەسىكى شارەزا لە كارى خۆيدا، خستىە پزوى دەرىكەيەوہ. گوتى شەكوورە بىرت لى دەكاتەوہ. بەخشيشى خۆى ھەرگرت و گوتم: "دەستم بە دامان، ئەم نامەيە بەپەلە و يەكراست بگەيەنە." ئەو لە ھەلامدا ئاماژەى بۆ بوخچەكەى كرد، گوتى زۆر كارى ترى ھەيە و دەمەدەمى نيوەرۆ نامەكە بە شەكوورە دەگەيەنیت. داوام لى كرد بە شەكوورە بليت من دەچم بۆ بينىنى سى مامۆستای گەنج و مەزن.

۱۲

بیم دهلین په پووله

پیش نویزی نیوهرق بوو، له درگا درا، کردمه وه و روانیم: قهره ئه فندی بوو. ئه وه دهمه ی شاگرد بووین، ماوه یهک له نیوماندا بوو. باوه شمان له یهک دا و هه فدیومان ماچ کرد. من په روشی ئه وه بووم تو بلایت هه والیکي له زاویه وه هینابیت؟ که چی ئه و گوتی دهیه ویت سهیری په ره نه خشیندراو و نیگاره کیشر اوه کانم بکات. گوتی بۆ دؤستایه تی هاتووه و به ناوی سولتانیشمانه وه بۆ تاقیکردنه وهم پرسیاریکم لی دهکات.

من گوتم باشه، ئه و پرسیاره ی بهر من دهکه ویت چییه؟ پرسیاره که ی کرد!
باشه!

شیواز و واژو

گوتم تا ژماره ی ئه و بی ره چه له کانه ی بۆ چیژی چاو و باوه ری خوین نا، بگره بۆ پوول و ناوبانگ نیگار دهکیشن، روو له زیاد ی بیت، واتای وایه به هه مان ریژه ی مهراقی شیواز و واژو، دزیوی و چاوچنؤکی زیاتر ده بینین. له سؤنگه ی باوه ری پیبوونمه وه نا، له بهر ئه وه ی شیواز وای دهخواست، بویه بهم پیشه کییه دستم پی کرد: چونکه به هره و هونه ری راسته قینه ته نانه ت به چه زکردن له زیز و ناوبانگیش تیک ناچن. بگره ئه گهر پیویست به گوتنی راستی بکات، پوول و ناوبانگ مافی خاوه ن هونه ره و وهک به سه ر منیش هاتووه، هونه رمه ندان به ئه قینه وه بوی دهر وانن. به لام ئه گهر ئه مه بلیم، وه ستایانی نیگار کیژی ساده ی ناو تاقمی نیگار کیشان، ئه وانه ی له بهر دلپسی هار بوون، به تۆمه تی ئه وه ی شتیکی هه له م گوتووه، په لامارم دده دن.

منیش بهمه بهستی ئه وهی بۆیان بسه لێنم ئه م کاره م له وان خوشتتر گهره که ، له سه ر ده نکه برنج نیگاری دار ده کیشم . ده زانم ئه م ئاره زووی شیوان و واژۆ و که سایه تییه له رۆژئاواوه به کاریگه رییه فه رهنگه کان و له رۆژه لاته وه ، به کاریگه رییه هه ندیک وه ستای چینی به له نگاز و فریو خواروو به نیگاری قه شه یه سه وعییه کان و له ری دهرچوو ، گرگه به ئیمه گه یشتوو ه . بۆیه سی به سه رهاتی کورتان بۆ ده گێرمه وه .

سئ به سه رهاتی شیوان و واژۆ

ئەلف

سه ره ده مانیک له قه لای ناو چیا یه کانی باکوری هه رات خانیکی لای شه یدای نه خش و نیگار ژیاوه . ئه م خانه له ناو ژنانی سه ره مه سه رای خویدا ته نیا ژنیکی خو ش ده ویت . کچه ته ته ری جوانی جوانانیش دپوانه ئاسا عاشقی خان ده بیت . شه و تا به بیان تا ئاره قه ی شین و مؤر ده دن ، له جیدا یه کتر ده گه ورژین و هینده به خته وه ر ده بن ، به پاره یه ک ده یانه ویت ژبان به رده وام به و جۆره بگوزه ریت . بۆیان دهرده که ویت باشته رین ریگه بۆ به دیهینانی ئه م ئاره زوو ه یان ، هه لدانه وه ی کتیب و به سه عات و به رۆژان و بی پسانه وه سه یرکردنی نیگاری دانقسه و بی که موکورتیی مامۆستایانی کۆنه . تا زیاتر و بی ئه وه ی سه رسوورمانیان پێوه دیار بیت ، ته ماشای نیگاری بی کیماسیی و ویکچووی چیرۆکه کان ده که ن ، هه ست ده که ن کات را وه ستاوه و پیمان وا ده بیت سه ره ده می زێرینی به خته وه رییه باسکراوی ناو داستانه کان تیگه ل به شادمانییه کانی ئه مان بووه . له نیگارخانه ی خان نیگارکیشییکی وه ستای وه ستایانیش ده بیت و کاری ئه وه ده بیت سه ره له نووی نیگارکه کان وه ک خو یان و بی خه وش بۆ په ره کانی هه مان کتیبگه ل بکیشیته وه . وه ک باو ده بیت ، وه ستای نیگارکیش نیگاری ئازارچه شتنی فه ره اد به ده ست ئه قینی شیرینه وه ، روانینی پو له تاسه ی مه جنوون و له یلا له ساتی یه کتر بینیناندا ، یان دیمه نی خه سه رو و شیرین کاتیک له باخچه یه کی دلگیری به هه شت ئاسا

به نیگای جووتواتایی و توئکدارهوه بۆ یه کدی دهروانن، له په ره ی کتیبه کاندای ده کیشیت. به لام له جیی دلداران، نیگاری خان و شوخی ته ته ره ده کیشیت. گاشیک خان و یاره که ی له م روویه لانه دهروانن، بۆیان دهرده که ویت به خته هوریمان ههرگیز به کوئا نایهت و وه ستای نیگارکیش نوقمی ستایش و زیڕ ده که ن. پیا هه لدان و زیڕی فره، دوا جار وه ستای نیگارکیش له ری دهرده کات، به فیتی ئیبلیسیش له بی ری ده چیت له بی کیماسی بوونی نیگاره کانیدا قهرداری مامۆستانی دیرینه و پی و ده بیت ئەگەر شتیک له که سایه تیی خویشی بخاته سهر، ئەوا نیگاره کانی زیاتر جیی ره زامه ندی ده بن. به لام خان و یاره که ی، ئەم نوئیکاری و جی په نجه یه ی شیوازی تایبه تی وه ستای نیگارکیش به کیماسی ده زانن و ئوقره یان لی دهر پیت. کاتیک خان تاوئیکی درێژ سه یری نیگاره کان ده کات و هه ست ده کات به خته وه ری کۆنیان له زۆر لاوه خراب بووه، له پێشدا ئیره یی به دل به ری ته ته ره ده بات له به ره ئه وه ی له سه ره په ره کان نیگاری وی ده کیشرا. دواتر، بۆ ئه وه ی ئازاری دلی شوپره کچی ته ته ره بدات، له گه ل که نیه که یکی تر سه ره جیی ده کات. کاتیک شوخی ته ته ره له ری قسه و قسه لۆکی ناو حه ره مه سه راوه هه وا له که ی پی ده گاته وه، ئەوه نده خه مگین ده بیت تا راده ی ئه وه ی به بیده نگی خو ی به دار سه روویه کی ره وانی باخچه ی حه ره مه سه رادا هه لده واسیت. خان دوا ی ئه وه ی هه ست به هه له ی خو ی ده کات و تی ده گات مه راقی شیوازی تایبه تی نیگارکیش هوئکاری هه له که یه تی، هه مان رۆژ نیگارکیشی به فیتی ئیبلیس فریو خواردوو به کوئیر کردن ده دات.

بی

له یه کیک له ولاتانی رۆژه لات، سوئلتانیکی نیگاره ره ره ره و شادمانی به سه لآچوو هه بووه و له گه ل جوانی جوانان، ژنی چینی تازه خوازراویدا به کامه رانی ژیاوه. کوپی سوئلتان له ژنی پیشووی و ژنی گهنجی سوئلتان دلایان ده چیته یه ک. کوپه، له به ره ئه وه ی زراوی له ناپاکیکردن له باوکی چوو، شه رم

له ئۇقىنى قەدەخە دەكات، خۆى دەخزىنىتە نىگارخانەوہ و خوو دەداتە نىگاركىشى. دانە بەدانەى نىگارەكانى بەخەم و ھىزى ئۇقىنەوہ دەكىشىت و ھىندە جوان دەبن تەنانەت وەزىرەكان ناتوانن لە نىگارى مامۆستايانى كۆن جىايان بگەنەوہ. سولتانى باوكىش شانازى بە كورەكەيەوہ دەكات. ژنە چىنيە گەنجەكەشى سەيرى نىگارەكان دەكات و دەلئت: "بەلئ، زۆر جوانە! بەلام ئەگەر واژۆى خۆى نەخاتە سەر، ئەوا بە تىپەرىپونى سال و زەمان كەس نازائت ئەو جوانكارىيە دەستكردى ئەوہ." سولتان دەلئت: "ئەگەر كورەكەم واژۆيان بخاتە سەر، ئايا بەواتاى ئەو نىيە ئەو نىگارەنەى لەبەر كارى مامۆستايانى دىرىن كىشاونى، بە نارەوا دەكات بە كارى خۆى؟ جگە لەوہش، مەگەر دانان واتاى ئەوہ نىيە بلئت ئەم نىگارە كەموكورتىى منى لە خۆ گرتوہ؟" كاتىك ژنى گەنجى چىنى حالى دەبئت ناتوانئت مىردى پىرى قايل بكات، ھەل بەدەست دەھىنىت و ئەم گفتوگۆيەى واژۆ دەگەيەنىت بە كورى گەنجى سولتانى خۆ لە نىگارخانە قايم كر دوو. كورەش لەبەر ناشتنى ئۇقىنى بىئاكامى لە ناخى خۆيدا، شكۆى برىندار دەبئت و بە ئىلھام وەرگرتن لەم پىشنىازەى زىر دايكى شوخ و گەنجى و بە فىتى ئىبلىس واژۆى خۆى دەخاتە سەر گۆشەيەكى ھىچ نەبىندراوى نىگارنىك لە نىوان گىا و دىوارىكدا. يەكەمجار واژۆى دەخاتە سەر نىگارنىكى پىشاندەرى جفاتىكى و شىرىن و خەسرەو. ھەك دەزانن دواى زەماوەندى شىرىن و خەسرەو، شىروويەى كورى خەسرەو لە ژنى پىشوو، عاشقى شىرىن دەبئت، شەوئىك لە پەنجەرەوہ دەچئتە ژوورئ، دەبئت باوكى بەتەنىشت شىرىنەوہ راكشاوہ و ئەم خەنجەر لە جەرگى دەچەقئت. گاڤىك سولتانى بەسالچوو لەم نىگارەى پىشاندەرى جفات و دەستكردى كورى خۆى ورد دەبئتەوہ، يەكسەر پەى بە كەموكورتىيەك دەبات تىايدا. راستىيەكەى، واژۆى كورى دەكەوئتە پىش چاوى، بەلام ھەك زۆربەى ئىمەومانان، ئۇوئش ھەست بە بىنىنى ناكات، بۆيە تەنيا ھەستىكى واى لەكن پەيدا دەبئت "ئەوہ نىگارنىكى خەوشدارە." لەبەر ئەوہى ئەمە كارنىك نىيە لە مامۆستايانى دىرىن بوەشىتەوہ، سولتان شىرزە

دەبەیت. نیگارەکه باسی هیچ بەسەرھات و داستانیکی دەستنووسی ھاوشیۆوی ئەوانە ناکات کە ئەم پیشتر خۆیندوونیه تیه وه، بگره واتای ناشایسته ترین شت به کتیب، واتای گیرانه وهی بهسەرھاتیکی راسته قینه دهگهیه نیت. ئەم پهی پتبردنه سولتانی پیر دهرسینیت. هه مان کات کوره نیگار کتیشه کهی، کتومت وهک ئەوهی له نیگار هکه دا کتیشا ویتتی، له په نجه ره وه دهچیته ژوروی، بئ ئەوهی سهیری ناو چاوانی له ترساندا داچه قیوی باوکی بکات، خه نجه ریکی گه وره ی به ئەندازه ی خه نجه ری ناو نیگار له سنگی باوکی دهچه قینیت.

جیم

راشیدودینی قه زوینی له میژوونامه ی خۆیدا به که یفه وه دهنووسیت دووسه د و په نجا سال له مه و بهر، نه خشانندی کتیب و هیل و نه خس، بهرترین و خۆشه و یستترین هونه ر بووه. پادشای ئەو زمانه له بیژانسه وه تا چین، فهرمانه یوایی چل ولات دهکات (له وانه یه رازی ئەم هیزه ی له سۆنگه ی هه زکردنیه وه بووبیت له نیگار)، به لام به داخه وه کوری نابیت. بۆ ئەوهی ئەو ولاتانه ی ئەم گرتوونی، پاش مردنی دابهش نه بن، پادشا بریار دهادت پیاویکی نیگار کتیشی ئاوه زیاو بۆ کچی خۆی بدۆزیته وه. له نیگارخانه ی خۆی پیشبرکتیه که بۆ سی مامۆستای گه وره ی نیگار کتیشی گه نج و زگوروتی ریک دهخات. به پیتی میژوونامه ی راشیدودین، بابه تی پیشبرکتی ژۆر ساده دهبیت: کئ جوانترین نیگار دهکتیشیت! له بهر ئەوهی وه ستایانی نیگار کتیشی لاویش وهک راشیدودین ده زانن دهبیت نیگار هکه له سه ر شیوازی مامۆستایانی کۆن بکتیشیت، هه رسیکیان نیگاری خۆشه و یستترین جقات دهکتیشن: کچیک له باخیکی به هه شت ئاسا، له ناو داری سه روو، سنه و بهر، که رویتشکی سلکه ر و په ره سیلکه ی شپه زه دا نیگای له زه وی بریوه. هه رسئ نیگار کتیش بئ ئەوهی ئاگایان له یه کدی بیت، هه مان نیگار کتومت له سه ر شیوازی مامۆستایانی کۆن دهکتیشن. یه کتیکیان له وانی دی زیاتر بۆ خۆ ده رخستن به په ره وئش دهبیت و

بهمه بهستی ئه وهی خۆی له جوانیی نیکاره که ی بکات به خاوهن، له ته نیاترین جیی ناو باخچه و له ناو گۆله نیرگزه کاندایا و ژۆی خۆی دهشاریتته وه. به لام له بهر ئه م بئ ئابرووییهی دهستبه جئ له فه زوینه وه بۆ چین دوور دهخریتته وه، چونکه ئه و رهفتاره ئه و ی له بئ فیزی و خاکیبوونی مامۆستایانی کۆن دوور خستووته وه. پیتشبرکییه کی دی بۆ دوو نیکارکیتشه که ی تر ساز دهکریتت. ئه مجاره هه ریه که یان نیکارکیتی هینده ی شیعیر جوان دهکیشیت، نیکاره کان کتومت وهک یه ک دهچن و کچه به سه ر ئه سپه وه له باخ پیتشان دهن. یه کتیک له نیکارکیتشه کان، نازانریت به هۆی هه لخرانی فلچه که یه وه بووه، یان بهمه بهست، لووتی ئه و ئه سپه سپیه ی کچی چاوماسی جوړی چاوی چینی و ئیسکی پرومته دهریه پیبوی به سه ره وه بوو، که میک نامۆ دهکیشیت. باوک و کچ دهستبه جئ ئه مه به کیماسی دادهنین. ئه گه رچی نیکارکیتش و ژۆی نه خستبووه سه ر، به لام بۆ جیاکردنه وه و هه ست پیکردن کیماسیه کی وهستایانه له لووتی ئه سیدا کرابوو. پادشا ده لئیت که موکورتی دایکی شتیوازه و ئه م نیکارکیتشه بۆ بیزانس دوور دهخاته وه. به پیتی میژوونامه ی ئه ستووری راشیدوینی فه زوینی، نیکارکیتشی سییه م نیکاری خۆی بئ و ژۆ و که موکورتی دهکیشیت، به لام کاتی سازدانی ته داره ک بۆ زهماوهندی کچی پادشا له ته کیدا، دوا یین رووداو دهقه ومیت: رۆژیک پیتش زهماوهند، کچی پادشا ته واوی رۆژ به دهم هه سره ت و ئاخ هه لکیتشانه وه سهیری نیکاری ئه و مامۆستای لاو و مه زن و به دهوی میردی داهاتووی دهکات. له گه ل داهاتنی تاریکایی سه ر له ئیواره دا ده روا ته کن باوکی و ده لئیت: "راسته مامۆستایانی کۆن له نیکاره شاهانه کانی خۆیاندا کچانی شوخیان له سه ر شتیوازی چینی دهکیتشا و ئه مه ش ریتسایه کی بنه په تیی له رۆژه لانه وه هاتووه، به لام ئه گه ر که سیکیان خۆش بویتایه، ئه و نیشانه یه ک، یان شتیکی ئه ویان دهخسته برۆ، چاو، لیو، قژ و بزه و ته نانه ت برژانگی کچه جوانه کانی ناو نیکاره وه. ئه و کیماسیه نه ئینیانه ی دهاخستنه نیکاری خۆیانانه وه، ده بوو به نیشانه یه ک بۆ ئه فینی ئه وان و ته نیا خۆیان و دلدارانیان پیتیان ده زانی. به درژایی رۆژ

تەماشای نىگارى ئەو كچەم كرد بەسەر ئەسپەو، بەلام باوكە گيان، هيچ ئامازەيەكى تيدا نىيە بۆ من!" بەو جۆرە پادشا دەستبەجى زەماوئەند ھەلەدەوشىنئىتەو ھە باوك و كچ تا كۆتايىي ژيان پىكەو دەژين.

قەرە زۆر بە نەزاكەت و بە خۆ پىشاندا نىكى پر لە رىزەو ھەوتى: "ئايا بەپىي چىرۆكى سىيەم، ئەو كىماسىيەى دەپتە ھۆى ئەو شتەى بە شىوان ناو دەبرىت، لە ئامازەى رووخسار، چا و بزەى ئەو شوخى ئەقىندارى نىگار كىشەو ھە ئاشكرا دەپت؟"

بەدلىيىي و بە خۆ پىشاندا نىكى لووتبەرزەنەو ھەوتى: "نەخىر، ئەو شتەى لە كچى بزۆنەرى ھەستى عاشقانەى مامۆستاي نىگار كىشەو دەچىتە نىگارەو، دواجار دەپت بە رىسا نەك كىماسى، چونكە دواى ماو ھەيك، ھەموو كەسك بە لاسايىكر دەو ھە مامۆستا، نىگارى رووخسارى كچان ھەك رووى ئەو كچە شوخە دەكىشەت."

كەمىك بىدەنگ بووين. كاتى گىرانەو ھە سى بەسەر ھاتەكە، قەرە زۆر بەوردى گوپى بۆم راگرتبوو. ژنى جوانم بە ھەيوان و ژوورى تەنىشتاماندا دەكات و دەجوو. كاتىك ھەستەم كرد قەرە گوپى بۆ دەنگى پىي ھەلخستوو، چاوم برىيە ناو چاوى.

ھەوتى: "بەسەر ھاتى يەكەم پىشانمان دەدات شىوان كەموكور تىيە. بەسەر ھاتى دووھەم بۆمان روون دەكاتەو نىگارى بى كىماسى پىويستى بە واژۆ نىيە. بەسەر ھاتى سىيەمىش، ئەقلى يەكەم و دووھەم دەكات بەيەك و پىشانمان دەدات واژۆ و شىوان جگە لە ستايشىكى بى ئابروو و گەمژەى كىماسى، شتىكى تر نىيە."

ئەرى ئەم كابرەيەى وا دەرزى پى دەلىمەو، تا چ رادەيەك لە نەخش تى دەكات؟ ھەوتى: "ئايا لە بەسەر ھاتەكانمەو ھە ھالى بوويت من كىم؟"

ھەوتى: "ھالى بووم." بەلام قسەكەى ھىچ جىي بىروا نەبوو. بۆ ئەو ھەى نەبادا خۆتان بە بۆچوون و تىگەيشتنى ئەو سنووردار بكن و

ئەوسا ھەولئى تىگەشتن لە من بەدن، با خۆم راستەوخۆ پىتان بلىم من كىم. ھەموو شتىكم لە دەست دىت. جوړى مامۆستايانى كوڤى قەزوينى بە دەم بەزم و پىكەنینه وە نىگار دەكىشم و رەنگى دەكەم. بە زەردەخەنە وە دەلىم: لە ھەموو كەسىك باشترم. ئەگەر ھەستم درۆم لەگەڵدا نەكات، ھۆى ھاتنى قەرە بۆ ئىرە، ونبوونى زەریف ئەفەندییە و ئەم پرسەش بەھىچ كلۆجىك پىوھندى بە منە وە نىيە.

قەرە لىمى پرسى ژيانى ھاوسەرى و ھونەر چۆن پىكە وە مەيسەر دەبىت. زۆر كار دەكەم و بەچىژە وە دەيكەم. تازە جوانترىن كچى گەرەكم ھىتا وە. كاتىك نىگار ناكىشم، وەك شىت سەرچىيى لەتەكدا دەكەم. ھەلبەتە ئەمانەم نەگوت. گوتم ئەمە پرسىكى مەزنە. ئەگەر فلچەى نىگار كىش كارى شاھانە برژىنئىتە سەر كاغەز، كاتىك دەچىتە كن ژنەكەى، ناتوانىت ھەمان خۆشى بئافرىنئىت. درژەم دايى و گوتم پىچە و انەش راستە، ئەگەر قامىشى نىگار كىش ژنەكەى بەختە وەر بكات، ئەوا قامىشەكەى ترى لەسەر كاغەز مات و مەلوول دەبىت. وەك ھەر كەسىكى ئىرەى بەر بە ھونەرى نىگار كىش، قەرەش برواى بەم درۆيانە كرد و دلخۆش بوو.

گوتى دەبە وىت پەرە تازە نەخشان درا وە كانم ببىنئىت. لە بەردەم مىزى كارەكەم لە ناو بۆياخ، قوتووى مەرەكەب، مۆر، فلچە، پىنووس و قەلەمدا نەدا دام نىشانە. كاتىك قەرە سەبرى نىگار كىكى دوو پەرەى پىشانەرى تەدارەكى خەتە نە كردنى شازادەمانى دەكرد و من بۆ جەژنامە دەمكىشا، لە تەنىشت ئەو وە، لەسەر نىم دەرىكى سوورى بچووك دانىشتم. بە گەرمايى نىم دەردا بىرم كە و تە وە پىش كەمىك ژنى دل بەرم بە سمتە جوانە كانىيە وە لەسەرى دانىشتبوو. من بە قەلەمى قامىشم نىگارى ئىش و كوڤانى سزاخوار دووانى بەدبەختى بەردەم سولتانمانم دەكىشا، ژنى ئا وە زىا وىشم قامىشى منى بەدەستە وە دەگرت.

ئەو جفا تە دوو پەرەيىيەى دەمنەخشانە، پىشانى دەدا قەرداران بەھۆى نەدانە وەى قەرە وە كە و تە و نە زىندان و خۆيان و كە سوكارىان بەخىرى

سولتان ئازاد دھکران. کتومت وهک ئه وهی له و تدارمه کهدا دیبووم، سولتانم له کهناری قالیه کی پر له کیسه ی ئاکچه ی زیوین دانا بوو. که میک له دواتر، گه وهی دهفته ردارانم دانا بوو، تو مارهکانی قهردم دابوو دهستی و له دۆخی خویندنه وهدا کیشابووم. سزادراوانی قهردارم کوۆت له مل و به زنجیر پیکه وه به ستراو له ئیش و ئازادا، برۆ و پروو خسار گرژ و چاو به گریان له بهردهم سولتاندا پیشان دابوو. کاتیک سولتان له کیسهکانی بهردهمی پاره ی رزگارکردنی ئهوانی له زیندان دهدا، هه مووان به شادمانی دوعایان دهکرد و شیعیریان ده خویندنه وه. عوودژهن و ته مبوورفان ئاوازیان بو ئاپۆره ی به خته وه ران ده ژهند و من ئه وانم به پروو خساری جوانه وه به رهنگی سوور کیشابوو. بو ئه وهی ئازار و شه رمی نو قمبوون له قهردها به باشی ده ربکه ویت، بی ئه وهی له حسیددا بیت، له ته نیشته دواین زیندانیکراوی ناشاده وه، نیگاری ژنی جل مؤر و کوشته ی په ریشانی، کچی سه ره برگ سوور، قز درپژ، خه میگن و جوانیم کیشابوو. بو ئه وهی تی بگات نیگار کیشان بریتیه له خو شویستنی ژیان، له وهدا بووم باسی چۆنیه تی دابه شبوونی زیندانیکراوانی زنجیر له پی به سه ره دوو رو په لدا، لۆجیکی شار دراوه ی رهنگی سووری ناو نیگار و نیگاری ئه و سه گه ی به ئه فینه وه له که ناردا کیشابووم، بو قهره ی رهزا گران بکه م. سه گه که م به هه مان رهنگی جلو به رگی ئه تله سینی سولتان رهنگ کردبوو، به لام ئه مه له کن مامۆستایانی کۆن شتیکی مه حال بوو. ویستم ئه و قسانه ی بو بگپرمه وه کاتیک خو م و ژنه که م به ده م پیکه نین و تریقانه وه وه له نیگاری سه گه که مان ده روانی و ده مان کرد، که چی ئه و پرسیا ریکی زۆر شووره ییی لیم کرد.

داخۆ من ده زانم زه ریف ئه فه ندیی داماو له کویتیه؟

نه مگوت کوره به له نگازی چی! لاساییکه ره وه یه ک بوو پینچ قرووشی نه ده هینا. بو ده له یه کی بی ئیلهام بوو، ته نیا بو پاره زه رکاری ده کرد. گوتم: "نه خیر، نازانم."

ئه دی ئه قلم بو ئه وه ده چیت چاوسورهکانی ده ور به ری مه لای ئه رزه روومی

خراپه بیان له دژې زهریف ئەفهندی کردبیت؟

ددانم بهخۆمدا گرت و نهمگوت ئەویش یهکیکه لهوان. گوتم: "نهخپەر، بۆچی؟"

لهم شارای ئەستهنبولە، هۆی ئەو نهرداری، پەتا، بی رهوشتی و په‌ریشانییه‌ی کۆتی دیلی خستووته ئەستۆمان، جگه له دورکه‌وتنه‌وه له ئیسلامی سه‌ردهمی په‌یامبه‌رمان، ده‌ستدانه دابی نوێ و دزیو و دزه‌کردنی شیوازی فه‌رنگ بۆ ناومان، هیچی تر نییه. مه‌لای ئەرزه‌پروومیش ته‌نیا هه‌مان شت ده‌لێت، به‌لام دوژمنه‌کانی به‌بیانوی ئەوه‌ی موریدانی ئەرزه‌پروومی په‌لاماری ته‌کیه‌کانی شوینی مۆسیقا لێدان ده‌دن و گرۆی پیاوچاکان ده‌رووخین، ده‌یانه‌وێت سولتان فریو بدن. ئێستا له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوان ده‌زانن من دوژمنایه‌یه‌تی حه‌زهرتی ئەرزه‌پروومی ناکه‌م، نیازبانه به‌ نه‌زاکه‌ته‌وه بلین ئەری تۆ زهریف ئەفه‌ندیت کوشتوو؟

له‌په‌ر حالێ بووم ئەم قسه و قسه‌لۆکانه له‌ میژه‌ به‌ناو وه‌ستایانی نیگارکێشدا ته‌شه‌نه‌ی کردوو. تا‌قمی بی ئیلهام و بی هونه‌ر و هیچ له‌ باردا نه‌بوو ئێستا وای بلاو ده‌که‌نه‌وه گوایه من سه‌رده‌سته‌ی بکوژانی نامه‌ردم. له‌ ناخه‌وه ویستم قوتوی مه‌ره‌که‌به‌که بکێشم به‌ سه‌ره‌ چه‌رکه‌زییه‌که‌ی ئەو قه‌ره بوه‌له‌یه‌دا، چونکه درۆی ئەو نیگارکێشه دلپێسانه‌ی به‌ هه‌ند وهرگر‌ت‌بوو.

قه‌ره سه‌یری ژووری نیگارکێشانه‌که‌می ده‌کرد و هه‌رچی ده‌بینی، له‌ ئەقلی خۆیدا ده‌یه‌هێشته‌وه؛ به‌وردی ده‌یروانییه‌ مقه‌سته درێژه کاغه‌زبه‌رکه‌نم، قاپه‌ پر له‌ زه‌رنیخه‌کان، جامه‌کانی بۆیاخ، ئەو سیوه‌ی له‌ کاتی کاردا جاروبار قه‌پالێکم لێ دابوو، قاوه‌جۆشه‌که‌م له‌سه‌ر که‌ناری ئاگردان، فنجانه‌کانی قاوهم، نیمده‌ره‌کان، ئەو تیریژهی له‌ په‌نجه‌ره‌وه ده‌هاته ژووره‌وه، ئەو ئاوێنه‌یه‌ی بۆ تا‌قیکردنه‌وه‌ی شیوه‌ی روویه‌ل به‌کارم ده‌هێنا، قه‌له‌مدانه‌کانم و بالیفی سووری ژنه‌که‌م. کاتێک له‌ ده‌رگا درابوو، ژنه‌که‌م به‌په‌له‌پرووزی له‌ ژوور ده‌رچوو، بالیفه‌که‌ی لێ که‌وتبووه خوارێ و وه‌ک تاوانتیک له‌ گۆشه‌یه‌که که‌وتبوو.

سەربارى ئەوهى بىر و بۆچوونى خۆيشم لىي شاردهوه، ئەو نىگارانهى
كىشابوومن و ئەم ژوورەى تىايدا دەژيام، ھەموويم رادەستى نىگا بى پەروا و
ھېرشكارەكانى ئەو كرد: دەزانم، ئەم لوتبەرزىي و كەش و فشەم ھەمووتان
تووشى سەرسوورمان دەكات، بەلام من زۆرتەين پارەم دەست دەكەوئەت و ھەر
خۆيشم باشتەين نىگار كىشەم! چونكە خوا وىستوويەتى نىگار كەيف و سەفا
بەت تا پەيشانى كەسانى خاوەن سەلىقىيەى روانىنى بەت دنياش سەفا و
رايواردنە.

۱۳

پیم ده لاین له قلهق

کاتی نوپژی نیوه پۆ بوو، له ده رگا درا، کردمه وه و روانیم قهره ی ناسیاوی سه رده می مندالیم بوو. به کترمان له ئامیز گرت. سه رمای بوویوو، هینامه ژووری و هه ر لیشم نه پرسسی چۆن پتی مآلی دۆزیوته وه. زاوای ئه وی نارده بووه کیم تا زمانم تاقی بکاته وه و بزانیته بۆچی زهریف ئه فه ندی ونه و داخۆ له کوییه؟ به لام هه ر به وهنده وه نه وه ستابوو، له مامۆستا عوسمانیشه وه هه وآلی هینابوو. گوتی پرسساریکم هه یه؛ "مامۆستا عوسمان ده لایته زهمان، نیگارکیشی ره سه ن له وانی تر جیا ده کاته وه، زهمانی نیگار. تۆ رات چیه؟" گوی رادیرن.

نه خش و زهمان

وهک هه مووان ده زانن، وه ستایانی نیگارکیشی جیهانی ئیمه ی عوسمانی، بۆ نمونه، مامۆستایانی عه ره بیهش، له رابردودا جۆری تیروانینی ئه م رۆژگاره ی گاوانی فه رهنگ بۆ دنیا یان ده روانی و له جی خۆیا نه وه، سه پیری سه سه ری، سه گه لی کۆلان و که رهوزی سه ره میزی ناو دووکانیان ده کرد و نیگاری گشت شتیکیان ده کیشا. ئاگاداری ئه و شیوازی روانگه یه ی ئه مپۆی مامۆستایانی فه رهنگ نه بوون که به له خۆباییبوونه وه ستایشی ده کن، بۆیه دنیا ی وه ستایانی نیگارکیشی ئیمه به راده یه ک سنووردار و قه لسه بوو، به جۆریک ته نیا سه گ و که رهوزیان ده بینی. دواتر شتیکی رووی دا و سه ره به ری دنیا ی نیگارکیشی ئیمه ی گۆری. له وپوه ده ست پی ده که م و بۆتان ده گپیمه وه.

سیج به سه رهاتی نه خش و زه مان

ئه لیف

سیسه د و په نجا سال له مه بهر، ئه و ده مه ی له رۆژیک ساردی مانگی شوباتدا به غدا که و ته دهستی مه گۆله کان و بی به زه ییانه تالان کرا، این شاکر به ناویانگترین خوشنوس و وه ستای نه ک سه رانسه ری دنیای عه رب، بگره گشت ئیسلام بوو. سه رباری ته مه نی که می، بیست و دوو بهرگ کتیبی ده ستنوسی ئه و، زۆریه یان قورئانی پیروژ بوون، له کتیبخانه کانی له سه ر ئاستی دنیا ناسراوی به غدا هه بوون. این شاکر له بهر ئه وه ی باوه ری وا بوو کتیبه کانی تا قیامت ده ژین، به بییریکی قول و ناکوئای زه مانه وه ده ژیا. سه ربازه کانی هۆلاکوئی خاقانی مه گۆل به چه ند رۆژیک دانه به دانه ی کتیبه کانیان دراند، له تویه ت کرد، سووتاند و فریایان دایه ئاوی دیجله وه. ئه وه ی له م رۆژگارده ا پتی نازانریت، این شاکر شه ویکتی ته وا و له بهر تیشکی له رزۆکی مۆم قاره مانانه بۆ دوایین کتیبی ئه م زنجیره کتیبی ئه فسانه ییه کاری کردبوو. له بهر ئه وه ی ماوه ی پینج سه ده بوو پشتکردنه خو ره لات و سه یرکردنی ئاسۆی خو رنشین تاکه ریگه ی مامۆستایانی خوشنوسی عه ربه ی پابه ندانی باوه ری داب و نه مریی کتیب بوو بۆ خو پاراستن له کویره بوون و بۆ حه واندنه وه ی چاو، این شاکر به فینکیی به یانی چوو سه ر مناره ی مزگه وتی خه لیفه و له بانیه ی مناره وه گشت پروداوه کانی کوئایی هینه ری نه ریتیک نووسینی پینجسه د ساله دی. یه که م که س، ئه و هاتنه ناوه وه ی سه ربازه کانی هۆلاکوئی بۆ ناو به غدا بیینی و له سه ر مناره مایه وه. تالان و ویرانکردنی سه رتا پای شار، کوشتنی سه دان هه زار که س به نووکی شمیشر، کوژانی دوایین خه لیفه کانی ئیسلام، ئه وانه ی ماوه ی پینجسه د سال بوو له به غدا فه رمانیه واییان کردبوو، ده ستدزیژکردن بۆ سه ر ئابرووی ژنان، سووتاندنی کتیبخانه کان و فریدانی ده یان بهرگ کتیبی بۆ ناو ئاوی دیجله بیینی. دوا ی دوو رۆژ، کاتیک له ناو بۆنی لاشه و هاواری مردندا

سهیری رهوتی دیجله‌ی دهکرد و بینی به‌هۆی مەرکه‌بەیی ئەو هه‌موو به‌رگه کتیبە‌ی فیرتار‌بووه ناوی، ره‌نگی سوور هه‌لگه‌راوه، بیرى کردوه به‌دیان به‌رگی کتیب له‌وانه‌ی خۆی به‌هیلّی جوان نووسیبوونی و ئیستا فه‌وتابوون، به‌که‌لکی پیشگرتن له‌م کۆکوژی و ویرانکارییه نه‌هاتن، بۆیه سویندی خوارد جاریکی تر هیچ نه‌نووسیت. به‌وه‌نده‌شه‌وه نه‌هه‌ستا، بگره ئەگه‌رچی تا ئەو رۆژه‌ش نیگارکیشی وه‌ک یاخیبوون له‌ خوا ده‌بینی و به‌ چاوی نزمه‌وه بۆی ده‌روانی، له‌ ناخه‌وه هه‌ستی کرد ده‌بیت به‌هونه‌ری نیگارکیشی گوزاره له‌و ئازار و کاره‌ساته بکات. هه‌ر شتیکی له‌سه‌ر مناره‌که‌وه دی، له‌سه‌ر کاغه‌زی به‌رده‌ستی نه‌خشاندی و دواتر هه‌رگیز ئەو کاغه‌زانه‌ی لّی جیا نه‌بوونه‌وه. ئەم په‌رجووه به‌خته‌وه‌ره تا سێسه‌د ساڵ پاش هێرشى مه‌غول هێز و گوپی دا به‌ نیگاری ئیسلامی و ئیمه‌ قه‌رداری ئەوین. ئەم په‌رجووه بووه هۆی داهێنانی په‌گزی جیاکه‌روه‌ی نیگاری ئیسلامی له‌ نیگاری بته‌پرستان و کرستیانان: نیگاری ئیسلامی له‌ به‌رزاییه‌وه، له‌و شوینه‌وه‌ی خوا دنیای لّیوه ده‌بینیت، به‌ کیشانی هیلّی ئاسۆ و به‌ ئازاریکی هه‌قولّو له‌ ناخه‌وه دهنه‌خشیندريت. این شاکر دواى کوشتاره‌که، به‌ نیگار‌ه‌کانی ده‌ستییه‌وه، به‌ تیشکی نه‌خش و نیگار‌ه‌وه له‌ دایدا و به‌مه‌به‌ستی ناسینی مامۆستایانی چینی رووی له‌ باکور کرد، له‌و شوینه‌ی سوپای مه‌گۆلی لّیوه هاتبوو... به‌مجۆره ئاشکرا بوو ئەو خولیا‌یه‌ی زه‌مانی ناکو‌تا که ماوه‌ی پینجسه‌د ساڵ بوو له‌ دلی وه‌ستایانی خو‌شنووسی عه‌ره‌دا بارگه‌ی خستبوو، به‌ هیلّ نا، به‌ نیگار پیک دیت. به‌لگه‌ی ئەمه‌ش، له‌توپه‌تبوونی کتیب و به‌رگه‌کانه، به‌لام په‌ره نیگار‌داره‌کانی ناویان ده‌چنه کتیب و به‌رگی تره‌وه، بۆ هه‌تا هه‌تایه ده‌ژین و له‌سه‌ر پێشان‌دانی دنیای خوا به‌رده‌وام ده‌بن.

بى

له‌ زه‌مانیکی هه‌م کۆن و هه‌م نویندا کاتیک شته‌که‌کان خو‌یان دووباره ده‌کرده‌وه و و له‌به‌ر ئەه‌وه‌ی ئەگه‌ر پیربوون و مردن نه‌بوایه، مرۆف هیچ هه‌ستی

بهشتیک به ناوی زه مان نه ده کرد و دنیايش، وهک ئه وهی زه مان به هیچ جوړیک
 بوونی نه بیت، به هه مان به سه رهات و نیگار دهنه خشیندرا، وهک ئه وهی سالی
 سه مه رقه ندی له میژوونامه ی کورتی خویدا گپراوینیه وه، سوپای بچوکی
 فاخیر شا، سه ربانه کانی سه لاهه دین "په ریشان" دهکات. فاخیر شای
 سه رکه وتوو، دواي ئه وهی سه لاهه دین خان به دیل ده گریټ و به ئه شکه نجه به
 کوشتی دهدات، وهک باو ده بیت، بو لیخستنی موړی خوئی، وهک په کهم کار
 سه ر له کتیبخانه و حه ره مسه رای خوا لیخو شبوو دهدات. بهرگتیکرانی
 خاوه ن ئه زموونی کتیبخانه، کتیبه کانی خانی مردوو له توپه ت ده کهن،
 لاپه ره کانی تیکه ل به یه کتر ده کهن و بهرگی نوئی دروست ده کهن.
 خو شنووسانی کتیبخانه، ناوی سه لاهه دین خانی "هه رده م سه رکه وتوو" له
 نووسراوه کان دهرده هین و ده یگورن به ناوی فاخیر شای "سه رکه وتوو".
 وه ستایانی نیگار کیشیش له جوانترین نیگاری کتیبه کاندرا رووخساری
 وه ستایانه کیشراو، له ئیستاوه توژ لی نیشتوو و له بیرچووی خوا لیخو شبوو
 سه لاهه دین خان دهرسه نه وه و له جیی ئه وه دست ده کهن به کیشانی نیگاری
 رووخساری گه نجانه تری فاخیر شا. کاتیک فاخیر شا ده چپته حه ره مسه را،
 له دوزینه وهی ده سته جیی جوانترین ژندا هیچ دژواری نابینیت، به لام له بهر
 ئه وهی پادشایه کی به نه زاکه ت ده بیت و سه ر له نووسین و نیگار دهرده کات،
 برپار دهدات به زور خوئی نه کات به خاوه نی، بگره له دل ه وه قایلی بکات و بو
 ئه وه مه به سته دهیدوینیت. به مجوره، نه ریمان سولتانی جوانان و ژنی
 چاو به گریانی سه لاهه دین سولتان، نه نیا داواي په ک شت له فاخیر شای
 میردی داهاتووی دهکات. له کتیبکی به سه رهاتی له یلا و مه جنووندا، نه ریمان
 له جیی له یلا و له بهرام به ریشی، وینه ی رووخساری میردی خوا لیخو شبووی
 له بری مه جنوون کیشراوو. نه ریمان سولتان داوا دهکات رووخساری
 سه لاهه دین خان له وه نیگار هدا نه سپردیته وه. ده خوازیت ئه وه مافی نه مریه ی
 میردی سالانکی دیز هه ولی دابوو له ری کتیب دروست کردنه وه به دهستی
 بخت، هیچ نه بیت له رووه لیکدا به خوا لیخو شبوو رهوا ببیندیت. فاخیر شا

جوامیرانه ئەم داخوازه سادەییە پەسەند دەکات و وەستایانی نیگارکێش تەنیا دەست بۆ ئەو نیگارە نابەن. بەو جۆرە، نەریمان و فاخیر شا یەكسەر دەچنە جیگەوه، لە ماوهێهەکی کورتدا دلایان دەچیتە یەكدی و ترسناکی و کارەساتی رابردوو لە بیر دەکەن. بەلام فاخیر شا ناتوانیت ئەو نیگارە لە شێوێ لە پیلای و مەجنووندا، لە بیر خۆی بباتەوه. ئەو شتە ئۆقرە لە بریبوو، کێشانی نیگاری ژنی لەگەڵ مێردی پێشوویدا، یان دل لە پێسکردن نەبوو، نەخێر. ئەوێ هەناوی ئەمی کرمی کردبوو، لەبەر ئەوێ لەو کتێبە شاهاوەییە و لە داستانێ کۆندا نیگاری نەکێشراوه، نەدەگەیشت بە زەمانی هەتا هەتایی و تێکەڵ بە نەمران نەدەبوو. پاش پێنج ساڵ نالاندن بە دەست ئەم گومانەوه، فاخیر شا لە کۆتاییی شەوێکی کامەراندان و دواي چەندین جار جووتبوون لەگەڵ نەریماندا، مۆمەدان بە دەستەوه دەگریت و بە نەینی و وەك دز دەچیتە کتێبخانەي خۆي. کتێبی لەیلا و مەجنوون دەکاتەوه و لە جێی نیگاری رووخساری مێردی خوا لێخۆشبووی نەریمان، دەست دەکات بە کێشانی نیگاری رووی خۆی و خۆی دەخاتە جێی مەجنوون. بەلام وەك زۆرەبی ئەو خانانەي حەزبان بە نیگار دەکرد، ئەمیش نیگارکێشێکی نەزان دەبیت و نیگاری رووخساری خۆی بەباشی ناکێشیت. بەو جۆرە، کتێبدار لە رووی گومانیکەوه کتێب دەکاتەوه و لە بەرامبەر نیگاری نەریمان بە رووخساری لەیلاوه، رووخساریکی تر لەبری رووی سەلاحەدین خانی خوا لێخۆشبوو دەبینیت، بەلام رادەگەییەت ئەم رووخسارە هی فاخیر شا نا، بگره رووی عەبدوڵا شای چەلەنگ و دوژمنی قەستەسەری فاخیر شایە. ئەم واتەواتە، هەر وەك چۆن ورەي سەربازەکانی فاخیر شا دەرووختینیت، بویتیش دەداتە بەر عەبدوڵا شای گەنج و هیرشکاری فەرمانرەوای نوێی ولاتی هاوسی. ئەویش لە یەكەم هەلمەتی شەردا، فاخیر شا تێك دەشکینیت، بەدیل دەبگریت و فەرمانی کوشتنی دەدات. مۆری خۆی لە حەرەمسەرا و کتێبخانەكەي دەدات و دەبیت بە مێردی نەریمانی هەردەم شوخ و جوان.

جیم

چیرۆکی ئەو نیگارکێشەیی له ئەستەنبۆل بە ئوزون مەمەد و له ولاتی عەجەم بە محەمەدی خوراسانی ناسراوه، له ناو وهستاوانی نیگارکێشیدا زیاتر بۆ پەند وەرگرتن له تەمەن و کوپیری دەگێردرێتەوه، بەلام له راستیدا بەسەرھاتی نەخس و زەمانە. نیگارکێشە بە نۆ سالی وەک شاگرد دەستی کردوو بە پیشەیی خۆی، ئەگەر مەرۆف سەرنجی لێ بدات، دەبینیت گەرەتەری تاییەتمەندیی ئەو مامۆستا یە نێزیکەیی سەد و دە سال پیش کوپربوونی نیگاری کێشاوه، ناتاییەتمەندییە. لێرەدا مەبەستم گەمەکردن بە وشە نییە، بگرە بە پیاھەلدانیکی ھەلقولۆو له دلەو دەدویم. وەک ھەموو کەسێک، نیگاری ھەموو شتیکی بەزۆری لەسەر شیوازی مامۆستا یانی کۆن دەکێشا و لەبەر ئەم ھۆیەش گەرەتەری مامۆستا بوو. وەک خزمەتیک بۆ خوا سەیری پیشەیی نیگارکێشیی دەکرد و خاکیبوون، بێ فیزی و پابەندبوونی تەواوی بە پیشەکە یەوہ ئەوی له شەپ و شوپری ناو ھەموو ئەو نیگارخانانەیی ئەم کاری تیااندا دەکرد، پاراست و سەرباری لەباربوونی تەمەنیشی، له ئارەزووی بوون بە گەرەوی وهستاوانی نیگارکێش دووری خستەوہ. بەدرێژایی ژیاانی نیگارکێشیی خۆی، له ماوہی سەد و دە سالدا، نیگاری وردەکاریی پاشماوہی کەنار، گیا بۆ پرکردنەوہی دامین و لیواری پەپە، ھەزاران گەلای داران، پەلەیی ھەور، یالی رەوہ ئەسپی تال تال شانەکراو، خەملی دیواری خشتی سوور و دیواری تری له ژمارە نەھاتوو و دووبارەوہ بوو، چاوی بادەمی، چەناگەیی باریک و دەیان ھەزار رووخساری ھاوشیوہی بە ھیمنی کێشا. زۆر کامەران و فرە بێدەنگ بوو. ھەرگیز ھەولێ نەدا سنگ دەرپەتیت و داوای شیواز و کەسایەتیشی لێ نەبیسترا. ھەر کاتیک له نیگارخانەیی ھەر خان و شانادەھیک کاری بگردایە، ئەوێی بە مالی خۆی و خۆیشی بە کالای ناو ئەو مالە دەزانی. کاتیک خان و پادشاکان دەکەوتنە کوشتاری یەکدی و وهستاوانی نیگارکێشیش وەک ژنانی ھەر مەسەرا لەم شارەوہ دەچوونە لای سەرداریکی نوێی له شارێکی تر، شیوازی نیگارخانەیی نوێ سەرھتا له گەلا،

چیمەن، پێچاویپچی تاوێر و لە شەپۆلی شاردراوە پشوو درێژی ئێودا دەر دەکەوت. کاتێک تەمەنی گەیشتە هەشتا، مردنی لە بیر کرا و خەڵکی باوەرپیان وا بوو لە نیگاری داستانەکانی دەستکردی خۆیدا دەژی. ڕەنگە لەم سۆنگەییەوه بووبێت هەندیک کەس پێیان دەگوت ئێو ئیدی لە دەرەوێ زەمانە، لەبەر ئێوەش هەرگیز پیر نابێت و نامریت. سەرباری بێ مائی، بێ هەواری، ژبانی ناو ژووری نیگارخانەکان، شەویە دەریی ناو چادران و بەسەربردنی زۆربە کات بە دەم سەیرکردنی کاغەزەوه، دواچار کوێر نەبوو. کەسانیک هەبوون ئەمەیان وەک پەرچووی ڕاوەستانی زەمان بۆی لێک دەدا یەوه. برێکی تریش دەیانگوت خۆی لە راستیدا کوێر بووه، بەلام لەبەر ئێوەی نیگاری گشت شتیک لەبەر دەکشیت، ئیدی پێویستی بە بینین نەماوه بۆ نیگارکێشان. ئەم مامۆستا ئەفسانەییە هەرگیز ژنی نەهێنابوو، خەنجەری نیوان لنگانی لە کالان دەر نەهێنابوو. کاتیک لە سەد و نۆزدە سالیی خۆیدا لە نیگارخانە شای تەھماسپ چاوی دەکەوێت بە شاگردیکی شازدە سالانی جوان، بەدەو، دوورەگی نیو چینی و نیو کرواتیی لە شپۆی ئێو لاوه لووس، جوان، چاوماسی، چەناگە درێژ و ڕووخسار لە مانگ چوانەیی سەد سالی ڕەبەق بوو نیگاری دەکێشان، مافی خۆی بوو عاشقی بێت. بۆ رامکردنی ئەم شاگردە منداڵ و لە ڕادەبەدەر جوانە، وەک ئێوەی ئەقینداریکی راستەقینە دەیکات، خووی دایە شەپۆ دەسلاتی نیوان نیگارکێشەکان، درۆکردن، لە خستە بردن و فیل و تەلەکەبازی. توانیبوو سەد سال خۆی دوور بگرێت لە گەیشتن بە خواستەکانی دنیا و ئەمە لە سەرەتادا ڕۆحی نەمریی بە مامۆستای نیگارکێشی خوراسانی بەخشیبوو، بەلام لە زەمانی هەتا هەتایی داستانە کۆنەکان دا بڕا. ئێوارە وەختیک، لە پێش پەنجەرە چەقیبوو، بەخەیاڵەوه تەماشای شاگردی شۆخی دەکرد، بای ساردی تەوڕیز زەفەری پێ برد و ڕۆژی دواتر بە دەم پۆمینیوه کوێر بوو. دواي دوو ڕۆژیش لە پلیکانەیی بەردینی بەرزی نیگارخانە کەوتە خوارەوه و مرد.

قەرە گوتی: "من ناوی ئوزون محەمەدی خوراسانییم بیستوو، بەلام ئەم

چیرۆكهم بهرگۆی نهكهوتوو.

ئهم قسانه‌ی به‌ناکه‌ته‌وه کرد بۆ ئه‌وه‌ی پيشانی بدات به‌سه‌ره‌هاته‌که ته‌واو بووه و سه‌ری پر بووه له قسه‌کانی من. که‌مێک بێده‌نگ بووم بۆ ئه‌وه‌ی تیر و پر بۆم بپروانیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاتیک ده‌سته‌کانم به‌تال بن، ئۆقرهم لی ده‌پریت، ده‌سته‌بجی دوا ده‌ستکردن به‌گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی دووهم، ده‌ستم دا‌بووه ته‌واو کردنی ئه‌و نیگاره‌ی له کاتی لیدانی ده‌رگادا ده‌ستم لی هه‌لگرتبوو. مه‌حمودی شاگردی جوانکیله‌م به‌رده‌وام له‌به‌ر پێمدا دا‌ده‌نیشیت، بۆیاخه‌کانم تیک ده‌دات، نووکی قه‌له‌م بۆ تیژ ده‌کات و جاروبار هه‌له‌کانم ده‌سپێته‌وه، ئیستا له‌ته‌نیشتمه‌وه دانیشتبوو، سه‌یری ده‌کرد و گویشی را‌گرتبوو. له ژوو‌ریشه‌وه ده‌نگی خسه‌خشی ژنه‌که‌م ده‌هات.

قه‌ره‌گوتی: "ئۆی، سولتان هه‌لساوه‌ته سه‌ری."

کاتیک ئه‌و به سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری نیگاره‌که‌ی ده‌کرد، من خۆم وا نواند وه‌ک ئه‌وه‌ی گرینگی به هۆکاری سه‌رسوورمانی وی نه‌ده‌م، به‌لام توخوا با راست و ره‌وان خۆم پیتان بلایم: ئیمه نیگاره‌کانی ته‌داره‌کی خه‌ته‌نه‌سوورانیمان بۆ جه‌ژنامه کیشابوو. سولتانی بالامان له په‌نجه‌ره‌ی خوار ئه‌و شانشینیه‌ی جیی خۆی تیدا گرتوو، ماوه‌ی په‌نجا و دوو رۆژ ته‌ماشای بازرگانان، نوینه‌رانی پیشه‌کاران، جه‌ماوهر، سه‌رباز، چه‌ته و ریتیران ده‌کات و له دووسه‌د نیگاردا به دانیشتوویی ده‌بیندیت. ته‌نیا له نیگاره‌دا نه‌بیت له دۆخیکدا کیشاومه هه‌لساوه‌ته سه‌ری و له کیسه‌ی پر له فلۆزینه‌وه پاره به‌سه‌ر ئاپۆره‌ی مه‌یداندا ده‌رژینیت. بۆیه ئه‌مه‌م کردبوو تا سه‌رسامی و شادمانیی ئه‌و ئاپۆره‌یه پیشان بده‌م که بۆ گرتنه‌وه‌ی پاره ده‌ستیان ده‌خسته‌ بینه‌قافای به‌کتر، به‌مسته‌کوڵه و شه‌ق ده‌که‌وته‌ گیانی په‌کدی و له کاتی کۆکردنه‌وه‌ی پاره‌دا رووی قوونیان له ئاسمان ده‌کرد.

گوتم: "ئه‌گه‌ر له‌بابه‌تی نیگاریکدا ئه‌قین هه‌بیت، ئه‌وا پێویسته نیگاره‌که‌ش به ئه‌قینه‌وه بکیشریت. خو ئه‌گه‌ر ئازاری تیدا بیت، ئه‌وا ده‌بیت ئازاری لی بچۆریت. به‌لام ئازار له‌که‌سانی ناو نیگاره‌وه، یان له فرمیسی ئه‌وانه‌وه نا،

بگره ده بیت له پیکهاتهی ناوهکیی نیگارهوه (له یهکه م بینینی نیگارهکه دا نابیندریت، به لام ههستی پی دهکریت)، بیته درئی. ههچهنده من نههاتووم وهک ئەو سه دان مامۆستایهی چه ن دین سه دهیه نیگار دهکیشن، نیگاری که سیک بکیشم په نهجی دۆشاومژهی نابیته ده می خری، به لام کاریکی وام کردووه هه موو که سیک به م نیگار ه سه رسام بیت. ئەمهش به هه لسانده سه ریپی سو لتان پیک دیت.

بۆ ئەوهی سه ره داویکی ده ست بکه ویت، چاوی گپرا به شتومهک، که ره سه ی نیگارکیشی و له راستیدا هه موو ژیاندا و منیش له چاوی ئەوهوه ژیا نی خۆم بینیی.

ئها سه رده مانیک جو ره نیگارکی کۆشک، که رماو و قه لای له ته وریز و قه زوین کیشراو هه بوو؛ بۆ ئەوهی نیگاریش هاوته ریپی سه رنجی خاوی مه زن و بینه ر و بیسه ری هه موو شتیک بیت، وه ستایانی نیگارکیش نیگاری کۆشکیان وهک ئەوهی به په رجوویهک له ناوه راستدا به گوژان له ت که رابیت، به هه موو شتومهکی ناوییه وه، له قاپ و قاچاخه وه بگره بۆ په رداخ، نه خش و خه ملی له ده ره وه نه بیندراوی سه ر دیوار، په رده، تووتیی ناو قه فهس، نه ئینترین گو شه کان، سه رین و شوخانی دانیشتوو ی پال سه رین و هیشتا هه تاو له روو نه که وتوو یان ده کیشا. وهک ئەوهی خوینده وارکی به په رووش به سه رسامییه وه سه یری نیگارکی له و جو ره بکات، قه رهش ده یروانییه بو یاخم، کاغه ز، کتیب، شاگردی جوانکیله م، په ره کانی ئەو پۆشاکنامه و ده فته ری نیگاره ی بۆ که ری ده گه لی فه رنگ دروستم کردبوون، چه ند نیگارکی ساتی گان و سه رجی پیکردن (به دزی و په له پرووزی بۆ پاشایهک کیشابووم)، رووپه لی بی ئابروو، قوتوو ی مه ره که به کانم له رهنگی شووشه و برۆنز و خاک، قه له متاشی له ددانی فیل دروستکراوم، قه له می ده سکزی رین و نیگای شاگردی جوانکیله م.

بۆ پرکردنه وهی ئەو بیده نگیه به هه بوونی خۆم، گوتم: "من، به پیچه وانهی مامۆستایانی کۆنه وه، زۆر شه یرم دیوه. فره ئامیری شه ی، توپ، سوپا و

کوژراوانم بینووه. من بنمیچی چادری شه‌ری سولت‌انمان و پاشاکانم
 دهنه‌خشانم. دواي گه‌رانه‌وه‌شمان له شه‌ره‌وه بۆ ئەسته‌نبول، هه‌ر خۆم
 نیگاری دیمه‌نه‌کانی شه‌ر ده‌کیشم، چونکه که‌سانی تر له بی‌ری ده‌که‌ن.
 نیگاری جه‌سته‌ی دووله‌تکراو، تیگرزانی سوپاکان، سه‌ربازانی بی‌چاره‌ی
 ناموس‌لمان کاتیک به‌ترسه‌وه له قه‌لا گه‌مارۆ‌دراوه‌کانه‌وه بۆ سوپا و تۆپه‌کانی
 ئیمه‌یان ده‌روانی، یاخی‌بووانی سه‌ره‌په‌ریندراو و جو‌شی ره‌وه ئەسپی به
 چوارناله‌ هێرشه‌به‌ر ده‌کیشم. هه‌ر شتیک ده‌بینم، له هۆش‌مدا ده‌می‌نیته‌وه:
 ئاشیکی نوێی قاوه، ئەلقه‌ی په‌نجه‌ره‌یه‌کی پێشتر هه‌رگیز نه‌دی‌تووم، تۆتیک،
 په‌له‌پیتکه‌ی چه‌کیکی نوێی فه‌ره‌نگی، له سه‌ردانی‌کدا کۆ جلی له کام ره‌نگی
 پۆشیوه، کۆ چی خواردووه، کۆ ده‌ستی له کوێ و چۆن داناوه...

قه‌ره به‌ خۆ پێشان‌دانێکه‌وه وه‌ک ئەوه‌ی هه‌موو شتیک کورت بکاته‌وه و
 که‌می‌کیش حسێب له من بخوازی‌ت، پرسى: "ئەو سێ به‌سه‌ره‌اته‌ی گێراتنه‌وه،
 چ په‌ندی‌کیان تێدا‌یه؟"

گوتم: "ئەلف، به‌سه‌ره‌اتی یه‌که‌م، ئەوه‌ی مناره‌که‌ی تێدا‌یه، پێشانی ده‌دات
 هونه‌ری نیگارکێش هه‌رچی‌یه‌ک بێت با بێت، زه‌مان نیگاری بێ که‌موکورتی
 ده‌کیشیت. بێ، به‌سه‌ره‌اتی دووه‌می هه‌ره‌مه‌سه‌را و کتێب، پێشانی ده‌دات
 هونه‌ر و نیگار تاکه‌ ریگه‌یه‌ بۆ چوونه‌ ده‌ره‌وه له زه‌مان. ئەگه‌ر وایه‌ تۆیش
 سێ‌یه‌میان بێ."

قه‌ره به‌متمان‌ه‌ به‌خۆ‌بوونه‌وه‌ گوتی: "جیم! به‌سه‌ره‌اتی سێ‌یه‌می نیگارکێشی
 ته‌مه‌ن سه‌د و نۆزده‌ سال، ئەلف و بێ ده‌کات به‌یه‌ک و ئەوه‌ی له ژیان و
 نه‌خشی بێ که‌موکورتی دا‌بهریت، ته‌واو ده‌بیت و ده‌مریت، ئا ئەمه‌ پێشان
 ده‌دات."

۱۴

بیم ده لاین زهیتوون

دوای نویژی نیوهرۆ بوو؛ کاتیک خیرا خیرا، به لّام به چیژوه نیگاری رووخساری کورانی جوانکیلهم ده کیشا، له ده رگا درا. له بهر خرۆشان دهستم دهله رزی، دهستم له قه لّهم هه لّگرت. تهخته ی کاری باوهشم به دژواری و بهوردی له تهنیشه وه دانا و وهک ئه وهی بفریم، رام کرد و پیش ئه وهی ده رگا بکه مه وه، که میک پارامه وه: خوای خۆم... ئیوهی بیسه رانی قسه کانی من له نیو ئه م کتیبه وه، له بهر ئه وهی زۆر له خواوه نیزی کترن وهک له م دنیا قریژ و په ریشانه ی ئیمه و کۆیله نامه رده کانی سولتانه وه، لیتان ناشارمه وه: ده گوتریت پادشای هندستان، ئه کبه ر خانی ده ولّه مندترین پادشای دنیا، کتیبیک به دروستکردن ده دات و چاوه ریّ ده کتریت ببیته ویردی سه ر زمان. هه والی ناردووه بۆ هه ر چوار لای ولّاتی ئیسلام بۆ ئه وهی ده ستره نگیتترین وه ستایانی نیگارکیشی دنیا بچه کن وی. ئه و پیاوانه ی بۆ ئه سته نبولی ناردوون، دوینی هاتنه لام و منیان بۆ ولّاتی هندستان بانگه یشت کرد. ده رگام کرده وه، ئه مجار ئه وان نه بوون، قه ره بوو. له سه رده می مندالییه وه له بیرم کردبوو. جاران نهیده توانی تیکه لمان ببیت، ئیره یی پیمان ده برد. به لّی؟

گوته ی به مه به سته ی ده مه ته قی و دۆستایه تی و بینینی نیگارکه کانم هاتووه. فه رمووم لی کرد بۆ ئه وهی هه موو شته کانم ببینیت. تازش ده سته مامۆستا عوسمانی گه وره ی وه ستایانی نیگارکیشی ماچ کردبوو. مامۆستای مه زن قسه یه کی گه وره ی پیی گوتووه: نیگارکیشی ره سه ن به وه دا ده ناسریته وه کاتیک له مه ر کویری و بیره وه ری ده دویت. ده ئه وجا تی بگه ن:

کویری و بیرموری

پیش نیگار تاریکیهک هه‌بوو، پاش نیگاریش تاریکیهک ده‌بیت. به بۆیاخ و هونەر و ئەفینى خۆمان ئەو شتانهى خوا ده‌لێت "بیانبینه"، بیر ده‌خه‌ینه‌وه. بیرکه‌وتنه‌وه بریتییه له زانینی ئەوهى ده‌بیینیت. زانینیش بریتییه له بیرکه‌وتنه‌وهى ئەوهى ده‌بیینیت. بینین، زانینى بى بیرکه‌وتنه‌وهیه. که‌واته نیگارکێشان بیره‌ینانه‌وهى تاریکیه. ئەفینى نیگارکێشیشى مامۆستایانى که‌وره ده‌زانیت رهنگ و بینین له تاریکیه‌وه ده‌ئافریندریژن، بۆیه ده‌یه‌ویت به رهنگه‌وه بۆ تاریکیایی خوایی بگه‌ریته‌وه. ئەوهى بیره‌وه‌ریی نه‌بیت، نه خوای بیر ده‌که‌ویته‌وه و نه تاریکیایی خوایی. سه‌رجه‌م مامۆستایانى که‌وره، له نیگار و رهنگه‌کانى خۆیاندا به‌دوای ئەو تاریکییه قوله‌ی ده‌روه‌ی زه‌ماندا ده‌گه‌ریژن. داکوتى بگن بیره‌ینانه‌وهى ئەم تاریکیه‌ی دا‌ه‌یندراوى که‌وره وه‌ستایانى کۆنى هه‌رات چ ده‌گه‌یه‌نیت، وا بۆتان ده‌گه‌رمه‌وه.

سى به‌سه‌رهاتى کویری و بیرمورى

ئەلف

له ده‌قى تورکى نفاهه ال‌نس-دا، که جامى شاعیر به‌سه‌رهات و چاکه‌ی پیاوچاکانى تیدا نووسىوه و لامیع چه‌له‌بى وه‌رى گه‌راوه‌ته سه‌ر زمانى تورکى، نووسراوه شىخ‌عه‌لى ته‌وریزى به‌ناوبانگ له نیگارخانه‌ی جیهان شای فه‌رمانزه‌واى قه‌ره‌قۆیونلو دانه‌یه‌کى دانسقه‌ی له کتیبى شیرین و خه‌سه‌ره کیشاوه. نووسین و ناماده‌کردنى ئەم کتیبه ده‌سالى خایاندووه و وه‌ک بیستوومه، مامۆستای مامۆستایان شىخ‌عه‌لى هونه‌ریکى وای تیدا پێشان داوه و په‌ره‌ی نایابى ئەوتۆی پازاندووه‌ته‌وه مه‌گه‌ر هه‌ر له ده‌ستى به‌هزادى هه‌ره مه‌زنى مامۆستایانى کۆن بیت. کتیبه‌که هه‌شتا له نیوده بووه جیهان شا تى ده‌گات وا خه‌ریکه ده‌بیت به‌ خاوه‌نى کتیبیکى شاهانه‌ی بى هاوتا و بى وینه له دنیا‌دا. جیهان شای قه‌ره‌قۆیونلو ئوزوون هه‌سه‌نى

فەرمانرەوای لاوی ئاڭقۆیونلوی وەك دوژمنی خوینخۆری خۆی راڭه‌یاندبوو،
 هەمان كات لێی دەترسا و دلێشی لێی پیس کردبوو. زۆر بێر لە هەبەتەتی
 وەدەستكەوتووی دواى تەواوكردنی ئەم كەتیبە شاھانەپە دەكاتەو و لەپەر
 بەخەیاڵیدا دیت دوور نییە دانەپەكە باشتر لەبەر كەتیبەكە بۆ ئوزون
 حەسەنى ئاڭقۆیونلو بگیریتەو. ئەو، لەبەر ئەوەی كەسێك بوو لەو دلێسە
 راستەقینانەى بە ختوورەى "باشە چى ئەگەر ئەوانى تریش بەختەوهر بن!"
 بەختەوهریى خۆیان زەھراوى دەکرد و دەستەجۆی هەست دەكات ئەگەر
 مامۆستای نىگار كیش دانەپەكە باشتر لەم كەتیبە نامادە بكات، ئەوا بۆ
 ئوزون حەسەنى باوەكوشتەى ئەمى دەكات. بەمجۆرە، بۆئەوێ لە خۆی زیاتر
 كەسى تر نەبیت بە خاوەنى ئەم كەتیبە دانسەقەپە، بربار دەدات لەگەڵ
 تەواو بوونی كەتیبەدا، مامۆستای نىگار كیش شیخ عەلى بكوژیت. بەلام
 شوخیكى چەركەزىی دلنەرم لە حەرەمسەراكەى بیری دەهینیتەو و پێی
 دەلێت كوێركردنى وەستای نىگار كیش بەسە. جیھان شا ئەم بربارە
 درەوشاوپە پەسەند دەكات و بۆ چاپلوس، لىبووكەكانى دەوروبەرى خۆپیشى
 دەدر كینیت و لەوانیشەو دەكاتەو بەرگوێی مامۆستای نىگار كیش شیخ
 عەلى، بەلام ئەو لاسایى وەستایانى نىگار كیشى سادە ناكاتەو، لە نیوهدا
 دەست لە كەتیبە هەلناگریت و لە تەوریز ناروات. بگرە بێر لەوێش ناكاتەو بۆ
 دواخستنى كوێركردنى، پەنا بۆ رێبازى وەك سستكردنەوێ نامادەكردنى
 كەتیبە، یان كیشانى نىگارى خراب بیات بەمەبەستى ئەوێ كەموكورتى تى
 بخات. بەشەوق و باوەرێكى بەهێزترەو لە رابردوو كار دەكات. لە مالىك
 بەتەنیا، لە دواى نوێژى بەیانىپەو دەست دەكات بەكار، تا نیوہشەو كاتىك
 لەبەر رۆشنایى مۆمدان فرمىسكى ئازار لە چاوانى ماندووى دەرژیت، بى
 هەدادان نىگارى هەمان ئەسپ، دار سنەوېر، ئەفینداران، ئەژیدیھا و
 شانزادەگەلى شوخ و بەدەو دەكیشیت. زۆر بەى جارن، چەندین رۆژ سەیری
 پەریەكە دەستكردى گەرە مامۆستایانى دیرىنى هەرات دەكات، لەولایشەو
 لەسەر كاغەزێكى تر، بى ئەوێ سەیر بكات، هەمان نىگار كتومت وەك خۆی

دهكيشيتهوه. دواچار كتيبەكه بۆ جيهان شای قهرهقۆيونلو تهواو دهكات، وهك
 مامۆستای نيگارکيش پيشيني کردبوو، سه رهتا ستايش دهکريت و له زيردا
 نوqm دهکريت. پاشان به دهرزيبهکی په ره مووچی نووک تيرژ چاوی کویر
 دهکريت. شيخ عهلی چاوه رپی برانه وهی نازاری چاوهکانی ناکات، يه کسه ره له
 هه رات ده روات و ده چيته کن ئوزوون حه سه نی فه رمان ره وای ئاکقۆيونلو.
 ده لیت: "به لئى، کویرم، به لام گشت جوانيبهکانی ئەو کتيبەه ی ده سالی رابردوو
 سه رقالی نه خشاندى بووم، له هه ر قه له م پيدا هينا نيکه وه بگره بۆ هه ر فلچه
 را کيشانتيك، له بيره وه ريمدايه و بئى ئەوه ی توانای بينيم هه بيت، ده ستم
 ده زانيت له به ر بيان کيشيت. خاقانم، ده توانم جوانترين کتيبەکی بئى وینه له
 دنيا دا بۆ تۆ بنه خشينم. له به ر ئەوه ی چاوانم چی دی کاتی خويان به
 سه يرکردنى قريژبی ئەم جي هانه وه به فيرۆ نادن، ده توانم به هه موو
 جوانيبهکانی خوا وه له بيره وه ريمدا، به روونترين شپوه نيگار بکيشم."
 ئوزوون حه سه ن دموده ست بر وا به مامۆستای گه وره ی نيگارکيش دهكات،
 مامۆستاش پابه ندی به لئینی خو ی ده بيت و شاهانه ترين کتيبی هه موو سه رده م
 و رۆژگارتيك بۆ خاقانی ئاکقۆيونلو دروست دهكات. دواتر، کاتيک ئوزوون
 حه سه نی ئاکقۆيونلو له هه لمه تيکدا لای بينگۆل، جي هان شای قهرهقۆيونلو
 ده به زینيت و ده يکوژيت، هه موو که سيک ده زانيت هيزی مانه ويی کتيبی تازه
 له پشت خاقانی سه رکه وتوه وه بووه. کاتيک ئوزوون حه سه نی سه رکه وتوو له
 شه ري ئۆتلوکبه لی له به رامبه ر خوا ليخۆشبوو فاتيح سو لتان محه مه د خان
 تيک شکا، ئەم کتيبە دانسقه يه و ئەوی پيشووتريش که شيخ عه لی ته ورپزی
 بۆ خوا ليخۆشبوو جي هان شای دروست کردبوو، خرايه گه نجينه ی
 سو لتانمانه وه. ئەوانه ی ديويانه، ده يزنان.

بئى

سو لتان سليمان خانى قانونی به هه شتشتين بايه خى زياترى به
 خو شنووسان ددا، بۆيه وه ستايانى نيگارکيشی به ده به ختى سه رده م وهك

نموونه‌ی گرینگر بونوی نیگار له هیل ئەم بەسەر هاته‌یان گیراوه‌توه و منیش لێردا بۆ ئێوه‌ی ده‌گێرمه‌وه. به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی گوێگری باش هه‌ستی پێ ده‌کات، مزار له‌ باره‌ی کوێری و بیره‌وه‌رییه‌وه‌یه. هه‌رچه‌نده‌ کوران و نه‌وه‌کانی ته‌یمووری فه‌رمانه‌ه‌وای جیهان د‌وای مردنی ئه‌و که‌وتنه‌ گیانی به‌کتر، بێ به‌زه‌مییانه‌ له‌ دژی به‌کدی جه‌نگان و شارانی به‌کتریان داگیر کرد، به‌که‌م کاریان بریتی بوو له‌ لێدانی سه‌که‌ی پاره‌ و خ‌ویندنه‌وه‌ی وتاری هه‌بنی به‌ناوی خ‌ۆپانه‌وه‌. دووم کاریشیان بریتی بوو له‌وه‌ی هه‌رچی کتیب‌یکی لای به‌کتر ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتبوو، له‌وتوپه‌ت کرد، نووسین و ده‌سته‌واژه‌ی نوێی "فه‌رمانه‌ه‌وای جیهان" یان خسته‌ سه‌ریان و سه‌رله‌نوێ به‌رگیان تییان گرته‌وه. ئاماڤه‌ی ئه‌وه‌ بوو کاتیک بینهر سه‌یری کتیب‌ی ئه‌و ده‌سه‌لاتداره‌ ده‌کات، باوه‌ر بکات فه‌رمانه‌ه‌وای جیهانه‌. کاتیک عه‌بدول له‌تییی کوری ئولوغ به‌گی نه‌وه‌ی ته‌یموور ده‌ست به‌سه‌ر هه‌راتدا ده‌گریت، به‌مه‌به‌ستی دروستکردنی کتیب‌یک له‌سه‌ر ناوی باوکی، نیگارکیش، خ‌ۆشنووس و به‌رگتێگران ده‌خاته سه‌فه‌ربه‌ریکی ئه‌وه‌نده‌ خ‌یراوه‌ و ه‌ینده‌ په‌له‌یان لێ ده‌کات تا کار ده‌کات به‌وه‌ی نیگاری وه‌رگیراو له‌ به‌رگه‌ له‌توپه‌تکاراوه‌کان و په‌ره‌ نووسراوه‌کان ده‌درێندرتین، ده‌سووتین و تیکه‌ل به‌یه‌ک ده‌بن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رگ تێگرتنی هه‌ر مه‌کیانه‌ی نیگاره‌کان و دروستکردنی ده‌فته‌ری نیگار بێ گوێدانه‌ ئه‌وه‌ی کام کتیب‌ پارچه‌ی کام داستانه‌، بۆ شان و شه‌وه‌که‌تی ئولوغ به‌گی نیگار په‌روه‌ر جوان نه‌بوو، کورکه‌ی، هه‌موو وه‌ستایانی نیگارکیشی هه‌رات کۆ ده‌کاته‌وه‌ داوایان لێ ده‌کات به‌سه‌رهاتی نیگاره‌کان بگێرنه‌وه‌ داکو بتوانریت ریز بکرتین. به‌لام له‌هه‌ر سه‌ریکه‌وه‌ به‌سه‌رهاتیک ده‌رده‌چیت و نیگاره‌کان ه‌ینده‌ی دی تیکه‌ل به‌یه‌کتر ده‌بن. ئەم‌جار ده‌که‌ونه‌ منه‌کردنی د‌وایین گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکیشی پیر، ئه‌و نیگارکیشه‌ی پاش نه‌خشانندی کتیب‌ی سه‌رجه‌م شا و شازاده‌کانی فه‌رمانه‌ه‌وای په‌نجا و چوار سالی رابردوودی هه‌رات رووناکیی چاوی کوژاوه‌توه‌ و له‌ بێر کراوه‌. د‌و‌جار مام‌وستای نیگارکیش ده‌دۆزنه‌وه‌. کاتیک به‌سه‌یرکردنی وینه‌کان بۆیان ده‌رده‌که‌وه‌یت

مامۆستای دیرین کویره، قاله قالدیک پهیدا ده بیت، بگره هه ندیک کهس پى ده که نن، مامۆستای پیر داواى مندالیکى نه خویندهوار، به لام ژیری ته مه ن ژیر ههوت سالان دهکات. دهسته به جى ده دۆزپته وه و دهه پندریت. نیگار کیشی به سال اچوو نیگار یک ده خاته به رده سستی منداله که و پتی ده لیت نه وه ی ده بیینیت بۆم بگیره وه. کاتیک منداله که شته کانی ناو نیگار ده گیره پته وه، پیره ی نیگار کیش چاوی نابینای له ئاسمان ده بریت و به وردی گوئی راده گریت. دواتر وا ده لیت: "ئه مه به شیکه له شانامه ی فیرده وه سی کاتیک ئه سه که ندر دارای مردوو له نامیز ده گریت... ئه مه به سه رهاتى حه زکردنی مامۆستایه که له قوتایی جوانی خوئی له گولستانی سه عیدیا... پيشبرکئی پزیشکان له مخزن السرارى نیزامیدا... وه ستایانی تری نیگار کیش له نیگار کیشی کویره و به سال اچوو تووره ده بن و ده لین: "ئیمه ش هه ره ئه مانه مان ده گوت. ئه مانه زانراوترین جقاتی به ناویانگترین داستان ه کانه. "ئه مچار نیگار کیشی کویره و به سال اچوو داوا دهکات دژوانترینی نیگار ه کان بخریته به رده سستی منداله که و دیسان به وردی گوئی بۆ راده گریت. سه ره له نوئی روو له ئاسمان ده لیت: "ئه مه نه وه به شه ی شانامه ی فیرده وه سییه کاتیک هورمز ژهر ده رخوا ردی خو شنوو سان ده دات و یه که به یه که ده یانکوژیت... ئه مه به شیکه له مه سه نه ویی مه ولانا، چیرۆکی خراپ و نیگاری هه رزان به های نه وه به سه رهاته یه کاتیک پیاویک ژنی و دۆستی ژنی به سه ر دار هه رمییه که وه ده گریت." به مجوره زۆریه نه وه نیگارانه ی ناتوانیت بیانینیت، به باسکردن ده ناسیته وه و کاری به رگ تیگرتنی کتیه کهان ئاسان دهکات. پاش نه وه ی ئولوغ به گ به خوئی و سوپا وه دیته هه رات، پرسپاری نه وه رازه له نیگار کیشی به سال اچوو دهکات و ده پرسیت کاتیک وه ستایانی نیگار کیش به بینینی نیگار ه کان سه ریان له به سه رهاته کهان ده رنه کردوو، نه وه چۆن بی بینینی نیگار ه کان، به سه رهاته کانی هه له پته ناوه. نیگار کیشی به سال اچوو ده لیت: "هۆکار نه وه نییه وه که نه وه ی هه مووان پیدان وایه، کویریم هۆکاری به هیزی بی ره وه ریم بیت. ته نیا نه وه نده هه یه من هه رگیز له بیری ناکه م داستان ه کان به خه پال نا، به

وشه دهکه ونه وه بیرى مرؤف. "ئولوغ بهگ دهلیت: "وهستایانی نیگارکیشى
 خۆیشم ئەو وشه و بهسه رها تانه دهزانن، بهلام نیگارەکانیان پى ریز نه کراوه."
 نیگارکیشى پیر دهلیت: "چونکه ئەوان زۆر بیر له نهخشی هونه و پیشه ی
 خۆیان دهکه نه وه، بهلام نازانن مامۆستایانی کۆن ئەم نیگارانه یان بۆ
 بیره ی تانه وهی خوا کیشاوه. "ئولوغ بهگ دهپرسیت مندالیک چۆن دهتوانیت
 سه ر له م کاره ده ریکات؟ نیگارکیشى به ته مه ن دهلیت: "مندا له که نازانیت،
 ئەوه نده هه یه من وهک نیگارکیشى کویر و به سال اچوو ده زانم خوا جیهانی
 به شتیوه یه ک ئافران دووه وهک ئەوه ی مندالیکى ئاقلی هه وت ساله ئاره زوی
 لیه بیینیت. خوا جیهانی له سه ر ه تادا ته نیا بۆ سه یرکردن خو لقا ند.
 پاشان وشه ی داینی بۆ ئەوه ی قسه له سه ر شته بیندرا وه کان بکه ین و بۆ
 یه کتری بگێرینه وه. به لام ئیمه له وشه کان داستانمان هۆنده وه و وامان زانی
 نیگار بۆ ئەو داستانانه ده کیش ریت. ئەمه له کاتیکدا نیگار بریتیه یه له
 بیره ی تانه وه ی راسته وخۆی خوا و بینینی جیهان له روانگه ی ئەوه وه."

جیم

ده زانریت به هۆی ترسی مافدار و له میژینه ی رهگه زی وهستایانی
 نیگارکیشه وه له به رامبه ر کویربوون، سه رده مانیک وهستایانی نیگارکیشى
 عه ره ب کاتی خۆره له هاتن روویان له رۆژئاوا ده کرد و تیر و پر سه یری
 ئاسۆیان ده کرد. سه ده یه ک دواتریش، زۆربه ی وهستایانی نیگارکیشى شیراز،
 به یانیان به سکی ناشتا کاکلی گوێز و گه لای کوترای گوڵیان ده خوارد. له
 هه مان رۆژگاردا، وهستایانی نیگارکیشى ئەسه فه هانی وهک ئەوه ی په تایان
 تیکه وتبیت، یه ک له دوا ی یه ک کویر ده بوون، هۆکاری کویربوونی خۆیان بۆ
 تیشکی خۆر ده که رانده وه و بۆ ئەوه ی تیریزى هه تاو راسته وخۆ له میزی
 کاره کانیان نه دا، له گو شه یه کی نیوه تاریکی ژووره وه، یان له به ر تیشکی مۆم
 کاریان ده کرد. مامۆستایانی نیگارخانه کانی ئویزبه کیش له بوخارا، له
 کۆتایی رۆژدا به ئاویک، که شێخ و پیاوچاکان به سه ریاندا ده خویند، چاوی

خویان دہشووشت. له ناو گشت ئەم شیوازانا، ئەو شیوازەى ھەرە سادە بۆ کوپیری دەروانیت، بئگومان له داھتانی مامۆستای نیگارکیش سەعید میرەکی فیکرەری بەھزادی گەورە مامۆستای وەستایانی نیگارکیشە. بەپیتی مامۆستای نیگارکیش میرەک، کوپربوون بەلا نییە، بگرە دوایین بەختەوهریە خوا به نیگارکیشیکی دەبەخشیت سەرتاپای ژیانى خۆی له جوانی ئەودا تواندبیتەو، چونکە نەخش ھەلۆدابوونی نیگارکیشە بۆ زانینى ئەوھى خوا جیھان چۆن دەبینیت و ئەم بینینە بى ھاوتایەش، تەنیا دواى ماندووبوونی چاو و دارزانی نیگارکیش و کوپربوونی له ئاکامی ژیانیکی لیوانلیو له کاردا، به بیرھینانەوہ پیک دیت. کەواتە تەنیا له توپی بیرەوهری وەستایانی نیگارکیشی کوپرەوہ بۆمان دەردەکەویت خوا چۆن بۆ جیھان دەروانیت. کاتیک نیگارکیشی بەسالچوو ئەم خەيالەى بۆ دیت، واتە گافیک له بیرەوهری و تاریکیی کوپریدا دیمەنى خواى بۆ ئاشکرا دەبیت، بەدریژیی ژیان دەستی خۆی لەسەر ئەوہ رادەھینیت خۆبەخۆ نیگاری شاھانە بخاتە سەر کاغەز. بە بۆچوونی میژووناس میرزا محەمەد حەیدەر دوگلاتی نووسەرەوہى ژیان و بەسەرھاتی وەستایانی نیگارکیشی ئەو سەردەمەى ھەرات، مامۆستا سەعید میرەک سەبارەت بە تیروانینی خۆی بۆ نەخش، نمونەى نیگارکیشیکی خوازیری کیشانی نیگاریکی ئەسپی ھیناوەتەوہ. بەگوپرەى ئەوہ، تەنانەت بى توانترین نیگارکیش، لەبەر ئەوہى سەرى خالى و چۆل و ھۆلە، کاتیک نیگاری ئەسپیک دەکیشیت، با وەک وەستایانی نیگارکیش ئەم سەردەمەى فەرەنگیش ناوبەناو سەر بەرز بکاتەوہ و سەیری ئەسپەکە بکات، ئەوا نیگارەکە له بیرەوهری و خەياللى خۆبەوہ دەکیشیت، چونکە کەس بۆى ناکریت ھەمان کات بۆ ئەسپ و بۆ کاغەزى بەردەمى بروانیت و نیگاری ئەسپ بکیشیت. نیگارکیش سەرھتا سەیری ئەسپەکە دەکات و دواتر ئەو شتەى له ئەقلى خۆیدا بەسەر کاغەز دەکیشیت. تەنانەت ئەگەر ھیندەى چاوتروکاندنیکیش کاتی بەسەردا تى پەرت، ئەوہى نیگارکیش دەبکات سەر کاغەز، ئەسپەکە نییە، بگرە بیرەوهری ئەو ئەسپیکە پيش کەمیک دیویتی.

ئەمەش بۇ نىگار كىشى داماو بەلگەى ئەوھىە نىگار تەنبا بە بىرەوھى سەردەگىت. لەبەر ئەو باوهرەى پىتى واىە ژىبانى پىشەىى چالاکى وەستايانى نىگار كىش بىرېتىيە لە خوۆ سازدان و ئەنجامدانى ئامادەكارى بۇ قۇناغى بەختەوھى كۆپرى و بىرەوھى كۆپران لە داھاتوودا، مامۆستايانى نىگار كىشى ھەرات ئەو سەردەمە وەك راھىنانى دەست و مەشق بۇ نىگارگەلى بۇ پادشا و شازادەى كىتېپەرەران كىشراووان دەرۋانى. كار، كىشانى بى برانەوھە و چەندىن رۆژ لەسەرىەك سەرىكردى بى پسانەوھى رووھىلى كىتېبان لەبەر رووناكىي مۆم، وەك كارىكى بەختەوھە و بەكىشكەرى نىگار كىش بەرەو كۆپرىبوون پەسەند دەكرد. مامۆستاي نىگار كىش مىرەك، بەدرېژايى ژيان، جاروبار لەسەر نىنۆك، دەنكە برنج و تەننەت لەسەر تالى قۇ نىگارى دارى بەھەموو لق و گەلاكانىيەوھە دەكىشا و بەمەبەست و بەخىزايى لە كۆپرى نىزىك دەكەوتەوھە. ھەندىك جارىش باخچەى بەختەوھە و پر لە تىشكى خۆرى دەكىشا، بەپارېزەوھە تارىكىي دوا دەخست و ھەردەم منەى باشتىن كاتى دەكرد بۇ گەيشتن بە كۆتايى بەختەوھە. كاتىك گەيشت بەتەمەنى ھەفتا سالى، سولتان حوسىن بايقەرە بۇ خەلاكردى ئەم مامۆستا گەورەى، دەرگاي گەنجىنەى شوپنى كەلەكردى ھەزاران پەرەى كىتېب و چەندىن دەرگا لەسەر داخراوى خىستە سەرىشت. مامۆستا مىرەك لە گەنجىنەى پر لە چەك، قوماشى ئاورىشم و قەدىفە و زىپدا، سى شەو و سى رۆژ بى راوەستان لەبەر تىشكى مۆمدانى زىپىن سەبرى پەرەى دانسقى كىتېب، شاكارى مامۆستايانى كۆنى ھەراتى كرد و دواجار كۆپرايى داھات. وەك ئەوھى پىشوازى لە فرىشتەكانى خوا بكات، بە كاملى و خوۆسپاردنەوھە رووھىرووى ئەم رەوشە نوپىە بووھتەوھە. دواتر، مامۆستاي مەزن جارىكى تر برايبىر نە قسەى كر دووھە و نە نىگارى كىشاوھە. مىرزا محەمەد ھەپدەر دوكلاتى نووسىارى مېژوووى راشىدى، پىتى واىە ھۆى ئەم دياردەى ئەوھىە نىگار كىشكى گەيشتوو بە دىمەنەكانى زەمانى ھەتا ھەتايىي خوا، ھەرگىز ناگەپىتەوھە بۇ پەرەكانى ئەو كىتېبانەى بۇ كەسانى سادە و فانى دروست

دهكرين و دهليت: لهو جيبهه بیرهوههري نیگارکيشی کوپړ بهخوا دهگات، بیدهنگییهکی پهتی، تاریکییهکی بهختهوهر و ناکوټایي روپولهی خالی ههیه.

بیگومان دهمزانی کاتیک قهره پرسیارهکی ماموستا عوسمانی سهبارت به کوپړی و بیرهوههري لیم کردبوو، لهبهه نهوهی نهبوو بهراستی پهروشی زانینی وهلامی من بیت، بگره زیاتر بؤ نهوهی بوو بتوانیت به ناسوودهی سهیری شتهکانم، ژوور و نیگارکانم بکات. بهلام سهباری نهوهش شادمان بووم گافیک بینیم بهسهراهاتهکانم باندوریکي قولیان لهسههري داناه. پیم گوت: "کوپړی جبهانیکي بهختهوهره و ئیبلیس و تاوان ناتوانن بچنه ناوی."

قهره گوتی: "له تهوریز، ههنديک له وهستایانی نیگارکيشی خاوهنی شیوازی کون، لهوانهه به کاریگهري ماموستا میرهک کوپړی به گهورهترین فهزلهت و خپری خوایی دهزانن، بههوی نهوهی سهباری چونه سالیانهوه هیشتا کوپړ نهبوون، شهرمیان به خویندا دپتهوهوه لهبهه ترسیان لهوهی نهمه بهلگهه بی توانایی و بی هونههري بیت، هیشتا لاسایی کوپړان دهکهنهوه. له سؤنگهه نهه رهوشتهوه که کاریگهري جهمالهدینی قهزینیشی پتوه دیاره، ههنديکیان سهباری نهوهی کوپړیش نین، بؤ نهوهی خوینان رابهپتن وهک کوپړ بؤ دنیا پروانن، له تاریکیدا له بهردهم ناوینه دادهنیشن و چهندين ههفته لهسههريهک بی نهوهی بخون و بخونهوه، لهبهه تیشکی لوازی چرای پون گهرچهک سههري پههکانی وهستایانی نیگارکيشی کونی ههراتی دهکن."

له دهرا درا. کردمهوه و سههیرم کرد شاگردیکي جوانکیلهه نیگارخانههه و چاوه جوانهکانی داچهقاندوهه. گوتی تهرمی زهریف نهفهنديی زهپکاری برامان له کوپړه بیریکدا دوزراوتهوه و لای ئیواره له مزگهوتی میهرماهوه بؤ گورستان بهرئ دهکریت. تپی تهقاند بؤ نهوهی ههوال بهوانی تریش بگهیهنیت. نهی خوام، تۆ بمانپاریزه.

من ناوم ئەستەرە

ئەرى ئەفین مەروۇف گەمژە دەكات، ياخۇ تەنیا گەمژەكان ئەفیندار دەبن؟ چەندین سالە بوخچەگپیری و دەلالی دەكەم و كچی ئەم شارە بەشوو دەدم، كەچی وەلامی ئەم پرسیارە نازانم. زۆر ئاواتەخووزم كچ و كورپك، بگره هەر كورپكیش بناسم كاتیک دلیان دەچیتە یەك، زیرەك و فیلزانتر بن و ئاقلانەتر نەخشەرپیزی بكن. ئەوہی من دەیزانم؛ ئەگەر پیاویك پەنا بۆ فیل و تەلەكەبازی و قۆلبیری ببات، ئەوا بەھیچ كلۆجك ئەفیندار نییە. قەرە ئەفەندیشیمان، كاتیک لای من باسی شەكوورە دەكات، هەر لە ئیستاوہ وای پیشان دەدات خوینساردیی خۆی ون كر دووہ و و گشت پێوانەپەکی لە دەست داوہ.

لە شوین بازارەكە پیم گوت شەكوورە بەردەوام بیرت لی دەكاتەوہ، پرسیارى وەلامی تۆم لی دەكات و هیچ كاتیک بەو جۆرە نەدیوہ. ئەمانە و چەند بالۆرەپەکی تری لەوانەى لەبەرم كر دووہ و بۆ ھەموو كەسیكى دەلیمەوہ، بۆ ئەویشم گوتەوہ. بەشپوہەك بۆمى دەروانى، من بەزەبیم پیددا ھاتەوہ. نامەكەى دایە دەستم و گوتى "بەپەلە و یەكراست" بیگەپەنە شەكوورە. سەرچەم گەمژەكان لەبەر ئەوہی پتیاں وایە ئەفینی ئەوان پتویستی بە دەستویردیکى تاییەت ھەبە، بە خستنەرووی تین و تاوی ئەفینیان چەك دەدەنە دەست دلدارانیا نەوہ. ئەگەر ئەوانیش ھۆش لە سەریاندا ھەبیت، وەلام دوا دەخەن. ئەنجام: پەلەکردن لە ئەفیندا كار دوا دەخات.

بۆیە ئەگەر قەرە ئەفەندی بیزانیبایە ئەو نامەپەى بە دەم گوتنى "بەپەلە،

بەپەلە"وہ دایە دەستم، من لە پێشدا بۆ شوینیکی تری دەبەم، ئەوا سوپاسبژێم دەبوو. لە بازار ئەوەندە چاوەڕێم کردبوو، رچیبووم و لەبەر سەرما مەیبوووم. بەخۆم گوت با بەمەبەستی خۆگەر مکردنەو بەسەر رێگەوہ سەر لە مائی یەکیک لە جگەرگۆشەکانم بەدەم، ئەو کچانەى نامەم بۆیان گواستوووتەوہ و بەدەستی خۆم بە شوویانم داوہ، پێیان دەلێم جگەرگۆشەکانم. ئەم کچە جرتنەم ئەوەندە سوپاسبژیری منە، ھەر کاتیک دەچمە سەردانی، سەرباری ئەوہی وەک پەروانە لە دەورم دەگەرێت، چەند ئاکیەکیش لە مستم دەنیت. دووگیان و فرە شادمان بوو. چای ئیخلامووری لێ نا، بە ئارەزووی دل و بەچێژوہ خواردمەوہ. کاتیکیش بەتەنیا مامەوہ، پارەکانی قەرە ئەفەندیم ژمارد: بیست ئاکیە.

دیسان کەوتمەوہ ری. بەکۆلانگەلی تەسک، شووم و قور و لیتە بەستووی کەلک پتوہنەماودا بۆ رۆیشتن، تێ پەڕیم. کاتیک لە دەرگای مالم دا، ئارەزووی گالتەم ھەلسا و ھاوارم کرد:

"بوخچەگیڕ ھات، بوخچەگیڕ. قوماشی نایابی لێوار چنדרاوی شایستەى پادشایانم ھەبە. شالی شاھانەى کشمیر، پشتوینی قەدیفەى بۆرسایى، باشتەرین کراسی ئاودامان ئاوریشمینی چنדרاوی لە کەتانی میسری، پۆشاکى چنדרاوی لە قوماشی بە نەخش و نیگار، بەرگی نیمدەر و نوین و دەسمالی رەنگاوریەنگم ھەبە. بوخچەگیڕ ھات!"

دەرگا کرایەوہ و چوومە ژوورەوہ. وەک ھەموو جارێک بۆنی نوین، خەو، رۆنی داخراو و شێ لە مالمە کە دەھات، بۆنی ترسناکی ئەو پیاوہ سەلتانەى لەبەرەوہ دەچن تەمەنەوہ.

گوتی: "جادووباز، بۆچی ھاوار دەکەیت؟"

بێ ئەوہی ھیچ شتیک بلێم، نامەم دەرھینا و دامە دەستی. لە ژووری نیوہ رۆشن وەک سێبەرێک لێم نێزیک کەوتەوہ و لەپەر نامەى لە دەستم فراند. چوہ ژووری تەنیشتەوہ، لەوێ چرایەکی بەردەوام داگیرساو ھەبوو. من لەبەر دەرگا

راوه‌ستام.

گوتم: "بابا ئەفەندی لە مال نییه؟"

وەلامی نەدایەوه. نامەی دەخویندەوه و هۆشی بەسەر خۆیەوه نەمابوو. لێی گەرام بیخویندیتەوه. لەبەر ئەوەی لە پشت چراکەوه راوه‌ستابوو، من نەمدەتوانی پرووی ببینم. دواي ئەوەی لە خویندەنەوهی نامە بوو، جارێکی تریش خویندییهوه.

گوتم: "بەلێ، چی نووسیوه؟"

حەسەن دەستی کرد بە خویندەنەوه:

"شەکوورە خاتوونی خۆشەویست. لەبەر ئەوەی منیش چەندین ساڵە بەخەیاڵی تاکە کەسیکەوه دەژیم، چاوەڕێ کردنی میدردت و بیر نەکردنەوت لە کەسی تر جگە لەو، بەرێزەوه تۆ دەگم. لە دروستی و داوینپاکی بەدەر، چاوەڕێی هیچ شتێکی تر لە ژنێکی وەک تۆ ناکریت. (حەسەن قاقایەکی لێ دا!) بەلام هاتنم بۆ کن باوکت بەمەبەستی نیگارکێشی، بۆ زویرکردنی تۆ نییه. بەهیچ جورێک شتی وام بەخەیاڵدا نایەت. لافی ئەوەش لێ نادەم ناماژە و بویریم لە تۆوه وەرگرتبیت. کاتیک پووختسارت لە پەنجەرەدا وەک تیشک بۆ من درەوشایەوه، گوتم ئەمە چاکەیی خۆیە و لەوه بترازیت، بیرم لە شتی تر نەکردەوه، چونکە بەختەوهریی توانای بینینی پووختسارت بەسە بۆ من. (حەسەن بەتوورەیی خۆی تۆ هەلقورتاند و گوتی ئەم بەشەیی لە نیزیامی دزیوه.) بەلام مادام دەلێیت لێم نیزیامەبەوه، سا بێژە، مەگەر تۆ فریشتەیت تا نیزیامبوونەوه لێت جێی مەترسی بیت؟ گوتم لێ بگرە، گوێی لەمە بگرە: کاتیک بەنیوه شەوان، لە پەنجەرەیی کاروانسەراییەکی چۆڵ و نەفەرت لێکراوهوه، کە جگە لە خانجییهکی بێ ئومێد و زێڕیکی بە لە سێدارەدان سزادراو کەسی تری تێدا نەبوو، سەیری

تریفه‌ی مانگم ده‌کرد به‌سەر شاخه‌ی رووته‌له‌کانه‌وه ده‌کرد و به‌دهم گویتگرته‌وه بۆ لووره‌ی ڤه‌وه گورگی له‌ خۆم به‌ختره‌شتر و ته‌نیاتر هه‌ولێ خه‌وتنم دهدا، بیرم ده‌کرده‌وه ڤۆژیک له‌ڤر بۆم ده‌رده‌که‌ویت ڤیک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و په‌نجه‌ره‌یه‌دا بۆم ده‌رکه‌وتیت. گوئ بگره‌: ئیستا من بۆ کاری کتیب‌گه‌راومه‌ته‌وه کن باوکت و تۆ نیگاری له‌ سه‌رده‌می مندالیمدا کیشراوم بۆ ده‌نیریته‌وه. ده‌زانم، ئه‌مه‌ بۆ من نیشانه‌ی دۆزینه‌وه‌ی تۆیه، نه‌ک ئاماژه‌ی مردنت. یه‌کیک له‌ کوره‌کانت، ئۆره‌انم بینێ. هه‌تیوی به‌له‌نگاز. ڤۆژیک دیت ده‌بم به‌ باوکی!

گوتم: "بیچاوتنی بیت، جوانی نووسیوه. کورپه‌ بووه به‌ شاعیر."
 گوئی: "ده‌سته‌واژه‌ی مه‌گه‌ر تۆ فریشته‌یت تا نیرزیک بوونه‌وه لیت چی مه‌ترسی بیت؟" له‌ ڤین زرقانی دزیوه. من باشتر ده‌نوسم. "نامه‌ی خۆشی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا. "بگره، ئه‌مه‌ بگه‌یه‌نه‌ شه‌کوره‌."
 ئه‌و ڤه‌ولێ له‌ گه‌ل نامه‌کاندا دایه‌ ده‌ستم، بۆ یه‌که‌مجار منی نیگه‌ران کرد. له‌ په‌یوه‌ستبوونی شیتانه‌ی ئه‌م کابرایه‌ به‌ ئه‌قینی بیوه‌لامی خۆیه‌وه، هه‌ستم به‌ شتیکی نه‌فره‌تبه‌خش کرد. هه‌سه‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی بخوازیت گومانه‌کانم پشتراست بکاته‌وه، بۆ جاری یه‌که‌م دوا‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ، نه‌زاکه‌تی نایه‌ لاره‌ و به‌زبری گوئی:

"پتی بلێ، ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت به‌ پاله‌په‌ستۆی قازی ده‌یگێرینه‌وه بۆ ماڵ."
 "هه‌ر به‌راستی پتی بلیم؟"

بێده‌نگیه‌ک هاته‌ ئاراوه. گوئی: "پتی مه‌لێ." له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تیشکی چرای ناو ژوره‌که‌ له‌ رووخساری دهدا، بینیم وه‌ک مندالیک که‌تنیکی کردبیت، سه‌یری به‌رده‌می خۆی ده‌کرد. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌م دۆخانه‌یان ده‌زانم، ڤیز له‌ ئه‌فینیان ده‌گرم و نامه‌یان بۆ ده‌گوازمه‌وه، نه‌ک بۆ ڤاره‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌سێک بۆی ده‌چیت.

لهوهدا بووم له مأل بېيمه درې، حهسهن له ناو دهرگا رامی گرت.
بهرق ههلساوی و بې ئەقلانه گوتی: "به شهكوره دهلئیت چهندهم خوښ
دهوئیت؟"

"بوچی ئەمه له نامهكانتدا ناووسیت؟"
"بېم بلی، چۆن دهتوانم خوئی و باوکی قایل بکهم؟"
گوتم: "هك مرؤفئیکی باش." ئەمهه گوت و رووم له دهرگا كرد.
بهدهم ئازاریکی ههلقولاو له ناخهوه گوتی: "تازه دواى ئەم تهمهنه زۆر
درهنگه..."

گوتم: "حهسهن چاوش، پارهى زۆرت دهست دهكهوئیت. ئەمهش مرؤف باش
دهكات... ئەمهه گوت و دهرچووم.

ناو مألئان بهرادهبهك دلئى مرؤفى دهگوشى و تاريك بوو، ههستم كرد
ههواى دهرهوه گهرم داهاتبئیت. تيشكى خوړ دای له رووم. بېرم كهوتهوه من
بهختهوهرى شهكوره دهخووم. بهلام بهجۆرئیک له جۆرهكان هستېم بۆ
بهستهزمانهكهى ناو ئەو ماله شيدار و سارد و تاريكش دهكرد. بې
بېركردنهوى پيشوهخت و له سۆنگهى بانگىكى له ناخهوه هاتوو، له لالهلى
خووم كرد به بازارى بههارات فرؤشاندا. وام دهزانى به بۆنى دارچين،
زهغهران و بېهر بيدار دهيمهوه و ديمهوه سهرخووم، بهلام بهههلهدا چوبووم.
كاتېك شهكوره له مالى خوئی نامهكانى وهگرت، سهرهتا پرسيارى قهرهى
كرد. گوتم ئاگرى ئەفین ههموو شوئئئىكى جهستهى سهووتاندوهه. ئەم
قسهيهىمى بې خوښ بوو.

دواى قسهه گۆرى و گوتم: "ههموو كهسيك، تهنانهت ئەو ژنانهى له مالانى
خوئيان خهريكى رستن و چنئئئشن، باسى هۆى كوشتنى زهرئف ئەفهئدىى
داماو دهكهن."

شهكوره گوتى: "خهبرئيه، ههلو دروست بکه و بېه بۆ قهلبئيهى ژنى
زهرف ئەفهئدىى بئچاره."

گوتم: "دهگوتریت هه موو ئه رزه روومیه کان و ئاپۆره یه کی زۆر ئاماده ی به یترکردنی تهرمه که کی ده بن. خزمه کانیشی ده لئین خوینی به فیرۆ ناروات."

به لام شه کووره دهستی کردبوو به خویندنه وهی نامه ی قهره. به هه موو سه رنجی خووم و به تووره یی بو روو خساریم روانی. ئه م ژنه به شی ئه وه ئه زموونی ژیا نی هه یه تا بتوانیت جله ی شی وهی ره نگدانه وهی هه سته کانی له سه ر روو خساری بگریته ده ست. کاتیک نامه ی ده خوینده وه، بیده نگبوونی منی پی خووش بوو. هه ستم کرد ئه مه ی وه ک رازیبوونی من به و بایه خه تایبه ته ی به نامه ی قهره ی دابوو، تی گه یشتوو. به مجۆره، دوا ی ئه وه ی له خویندنه وهی نامه بووه وه و بزه یه ک که وته سه ر لیوی، ناچار بووم بو دلخووشکردنی، ئه م پرسیاره ی لی بکه م:

"چ ده لئیت؟"

"وه ک سه رده می مندالی... دلی بیتمه وه یه."

"تۆ رات چییه؟"

"من هاوسه ردارم. چاوه ری می ئه رده که م ده که م."

به پدچه وانه ی پدشبینیکردنی ئیوه وه، پاش ئه وه ی داوا ی لیم کردبوو بایه خی پی بده م، هه یچ له م درۆیه ی زویر نه بووم، بگره ده بیت بلیم ئه مه منی ئاسوو ده کرد. ئه گه ر زۆر کچی گه نچ و ژنانی له وانه ی نامه م بۆیان گواستوو ته وه و له باره ی ژبان وه ئامۆژگاریانم کردوو، هه مان ئه م بایه خ پیدانه ی شه کووره یان پیدشان بدایه، ئه وا کاری ئه وان و منیش نیواونیو ئاسانتر ده بوو، بگره زۆر به یان به میردی زۆر باشتریش ده گه یشتن.

دیشان پرسیم: "ئه وه ی تریان چ ده لئیت؟"

له وه لامدا گوتی: "نامه ی هه سه ن ئیستا ناخوینمه وه. ئایا له گه رانه وه ی قهره بو ئه سته نبول ئاگاداره؟"

"بگره له هه بوونیشی ئاگادار نییه."

دلبرى خۆم چاوه رەشەكانى ھەلھەينايەوھ و گوتى: "لەگەل ھەسەندا دەدوئیت؟"

"لەبەر ئەوھى تۆ دەتەوئیت."

"بەلئى؟"

"بەدەست دەرد و ئازارەوھ دەنالئینت. تۆى زۆر خۆش دەوئیت. تەنەت ئەگەر دلت مەبلى كەسئىكى تریش بكات، زۆر دژوارە بتوانیت لەمەودا خۆتى لئى پزگار بکەیت. وەرگرتنى نامەكانى لەلایەن تۆوھ، زۆر ئومئىدى لەكن وى زیندوو كر دووھتەوھ. لئى بترسە، نەك بۆگەراندنەوھت بۆ مال، بگرە خۆى ئامادە كر دووھ تا بە مردنى كاكى قايلت بكات و بتخوازئیت." بۆ ئەوھى پارسەنگى ھەپەشە ئامئىزى رستەى دوایى رابگرم و شەكوورە نەمخاتە خانەى وتەبئىزى ئەو بەدبەختەوھ، بزەبەكم بۆى كر.

پرسى: "ئەدى باشە ئەوى تریان چ دەئیت؟" بەلام داخۆ دەيزانى پرسىارى كئى دەكات؟

"يارۆى نىگار كئیش؟"

رەنگە لەبەر ترسى بووبئیت لە بىر و رامانەكانى، لەپەر گوتى: "سەرم لئى شىواوھ و ھەست دەكەم شتەكان زياتریش دەشئوئین. باوكم ئئىدى وا خەرىكە پىر دەبئیت. لە داھاتوودا چى بەسەر خۆم و ئەم مندالە ھەتئىوانەدا دئیت؟ ھەست دەكەم خراپەپەك روو لە ھەموومان دەكات و ئئىبلىس خۆى بۆمان مەلاس داوھ. ئەستەر، شتئىكى وام پئى بئى كامەرانم بكات."

بەدەم دلەكوئىوھ پئىم گوت: "گيانەكەم شەكوورە، ھىچ خەمت نەبئیت. بەراستى تۆ زۆر ژىرئیت، فرە شوخ و نازدارئیت. رۆژئىك دئت بەتەنئىشت مئردى خۆتەوھ لە پئىخەودا دەنووبت، لە ئامئىزى دەگرئیت، ھەموو خەمەكانت لە بىر دەكەيت و بەختەوھر دەبئیت. ئەمە لە چاوانتدا دەخوئنمەوھ."

"باشە، بەلام ئەو مئردە كاميان دەبئیت؟"

"بۆچى مەگەر ئەو دلە ئاقلەت ئەمەت پئى نالئیت؟"

"به دبختییه کهم له وه وهیه ناتوانم تی بگه م دلم چیم پی ده لیت."

بیده نگییه که ئه و ناوهی دایه بهر. تاویک وا بیرم کرده وه شه کووره هیچ
 متمانهی به من نییه و بۆ ئه وهی قسه له ده مم دهر به ئیت، بی متمانهیی خوئی
 ده شارپته وه و خوئی ده خاته دۆخیکه وه مرؤف سکی پی بسووتیت. کاتیک تی
 گه یشتم ئیستا وه لآمی نامه کان ناداته وه، بهر له وهی ده ست بده مه بوخچه کهم
 و خووم بۆ هوشه بدز مه وه، هه مان ئه و قسه یه ی به کچانی خوومی ده لیم، به
 چاو خپله کانیشیانه وه، به ویشم گوت:

"گیانه کهم، ئه گه ر هه ریه کییک له و چاوه جوانانه ت بکه ییت به چوار، هیچت
 به سه ر نایه ت، نیگه ران مه به."

۱۶

من شه کوورم

جاران، له هر هاتنیکې نهسته ری بوخچه گپړدا، خه یالم دهچوو بۆ نهوهی نامه ی نه فینداریکی بوم هینابیت دوا یین سات که وتیپته خو و بۆ نهوهی دلې ژنیکې ئاقل، شوخ، باش په روه رده کراو، بیوه ژن، به لام ئا برووداری وهک من بخاته ترپه ترپ، نووسی بیپتی. کاتیکیش دهمبینی نامه کان له هه مان داخوازیکه رانی جارانه وه هاتون، هیچ نه بوا یه هیز و پشوودریژی زیاترم بۆ چاوه ریکردنی میردم په یدا دهکرد. ئیستاش، دوا ی هر رویشتنیکې نهسته ری بوخچه گپړ، سرم لی ده شتوییت و هه ست دهکه م له جار ان بیچاره ترم.

هه رچی دهنگی دنیا هیه هاته بهر گویم. له ناشپه زخانه وه دهنگی قولپه قولپی کولان و بونی لیمون و پیاز دیت: ده زانم خه یرییه کوله که لی دهنیت. شه وکته و ئورهان له ژیر دار هه نار ی ناو حه شه یه کتر راو دهنین، به شمشیر گه مان ده که ن و گویم له دهنگی هاوار و قیره یانه. باو کم بیده نگ له ژووری تهنیسته وهیه. نامه که ی حه سه نم کرده وه و خویندمه وه، جاریکی تریش حالی بووم شتیک له ئارادا نییه مایه ی نیگه رانی بیت. تهنیا نه وه نه بیت که میکی تریش لی ترسام و بیرو زبا ییم له خو م کرد له پای نه وهی کاتیک له هه مان مال ده ژیا ین، بهر هنگاری هه وله کانی بوو بوومه وه و ریم نه دابوو بیته ناو چیگه مه وه. دواتر نامه که ی قه روم، وهک نه وهی شتیک بیت له شان بیت و ئازاری پی بگات، به دهسته وه گرت، خویندمه وه و نه قلم سه روین بوو. هیچی تر نامه کانم نه خویندمه وه. خو ر ده رکه وت و من وا بیرم کرده وه: نه گه ر شه ویک له شه وان بچوو بامایه باخه لی حه سه نه وه و سه رجییم له گه لیدا بکر دایه، خوا

نەبیت، كەسى تر پىخى نەدەزانى. بەشىۋە لە مېردى بى سەروشىۋىنم دەچۋو،
ھەمان شت بوو. جاروبار بېرۆكەيەكى وا قۆر و سەيرم بەخەيالدا دىت. خۆر
ھەلھاتبوو، كاتىك لەپر گەرمایىم تى گەرا، ۋەك بلىت ھەستم كرد
جەستەيەكم ھەيە، ھەستم بە پىست، گەردن و گۆى مەمكانم كرد. گافىك
تىشىكى خۆر بەو جۆرە لە كەلىنى دەرگاۋە لىمى دەدا، ئۆرھان خۆى كرد بە
ژووردا.

گوتى: "دايە، چى دەخوینتەۋە؟"

باشە، درۆم لەگەلتان كرد كاتىك پىش كەمىك گوتم ئەو نامانەى ئەستەر
ھىنابوویانى، چى دى نەمخویندەنەۋە، چونكە ديسان دەمخویندەنەۋە. بەلام
ئەمجار بەراستى نامەكانم نووشتاندەۋە، خستیانمە بن جىگەۋە و بە ئۆرھانم
گوت:

"ئا ۋەرە ئىرە، ۋەرە باۋەشم." ھات. گوتم: "ئۆف بىچاۋىنى بىت، چەند
قورس بووگىت، زۆر گەۋرە بوۋىت." ماچم كرد. من گوتم: "پىچوۋىت"، ئەو
گوتى:

"دايە، ئاي چەندە گەرمىت." پىشتى لكاند بە سنگمەۋە.

خۆمان بەيەك سپاردبوو، بى قسە دانىشتبوۋىن و ئەمەش بۆ ھەردووكمان
خۆش بوو. بۆنى گەردنىم كرد، ماچم كرد. توندتر بەخۆمەۋە نووساند. بىدەنگ
بوۋىن و لەو دۆخەدا ماينەۋە.

زۆر دواتر گوتى: "ختووكەم دىت."

بە دەنگىكى بەدەر بەستەۋە پىم گوت: "ئا بلى بزانم، ئەگەر سولتانى چىن
بىت و بلىت داۋاي چى دەكەيت، بىكە، شتىك ھەرە زىاد لە ژياندا بتەۋىت،
چىيە؟"

"دەخۋازم شەۋكەتمان لەگەلدا نەبىت."

"چى دەخۋازىت، دەتەۋىت باۋكىكت ھەبىت؟"

"نەخىر. گەۋرە بم، خۆم دەتخۋازم."

خه یالَم چوو بۆ ئەو هی شتی خراب، پیربوون، دزیو بوون، بی میردی و هه زاری نییه، بگره ئەو هیه کهس له ژياندا ئیره ییت پی نه بات. جهسته ی کهرمدا که راوی نۆر هانم له باوه شم هینایه خوار ی. به خۆم گوت که سیکی به درۆحی جۆری من ده بیت شوو به مرۆفیکی باش بکات. چومه کن باو کم. گوتم: "هه زه ته ی سولتانمان ته و او بوونی کتیه که به چاوی خۆی ده بینیت و جه نابتان خه لات ده کات. دیسان ده رۆن بۆ قینسیا."

باو کم گوتی: "نازانم، ئەم تاوانه منی ترساندوه. پی ده چیت دوژمانمان به هیز بن."

"من ده زانم ئەم رهوشه ی منیش بویری به وان داوه و پی خۆش کردوه بۆ به هه له تیکه یشتن و ئومیدی پی بناغه."

"چۆن؟"

"ئیدی ده بیت هه رچی زووتره شوو بکه م."

باو کم گوتی: "چی؟ به کی؟ به لام تۆ به شوویت. پرس ی: "ئه مه له کوپوه پهیدا بوو؟ داخوازیکه رت کیه؟ ته نانه ت که گه راره زوویه کی زۆر ماقول و له ره تکر دنه وه نه هاتوو یشت هه بیت، پیم وا نییه به ناسانی که سیکی وا بدۆزینه وه به گه نی بکه ین." باو کی ماقولم دوا ی ئەو هی ئەم قسه یه ی کرد، به خته ره شی منی به مجۆره پوخت کرده وه: "ده زانیت، بۆ ئەو هی بتوانیت شوو بکه ییت، زۆر مه سه له هه ن پتویسته چاره سه ر بکر ین." دوا ی بیده نگیه کی دریتز وای گوت: "گیانه که م، ده ته ویت برۆیت و من به جی به یل ییت؟"

گوتم: "دوینی له خه ونمدا بینیم میردم مردوه. به لام وه ک ژنیک نه گریام به راستی ئەم خه ونه ی دیبیت."

"مرۆف هه ره که چۆن له نیگار ده روانیت و ده زانیت بیخوینیته وه، پتویسته بزانت خه ونیش بخوینیته وه."

"ئایا به لاتانه وه گونجاوه خه ونه که متان بۆ بگیرمه وه؟"

تاو یک بیده نگ بووین و وه که سانی هۆشمه ندی له جۆری ئەوانه ی خیرا

خیرا چاو به سه رجه م ئه نجامه کانی و تووژیاندا دهگیرنه وه، هه ریه که مان بزیه کی بۆ ئه وی دی کرد.

"من ده توانم خه ونه که ت لیک بده مه وه و پروا بکه م میردت مردووه، به لام غه زوور و شوویرات و قازیش، که ناچاره گوئی له وان بگریت، داوای به لگه ی تر ده که ن."

"ئه وه دوو ساله منداله کانم هه لگرتووه و گه پراوینه ته وه بۆ مال، که چی غه زوورم و شووبرام نه یان تانویه بمگیرنه وه."

باوکه گوئی: "چونکه زۆر باش ده زانن که موکورتییان هه یه، به لام ئه مه واتای ئه وه ناگه یه نیت ئه وان به داوای ته لاقی تۆ رازین."

گوتم: "ئه گه ر له سه ر مهنه بی مالیکی، یان حه نبه لی بووینایه، کاتیک قازی سه یری بکر دایه چوار سال تی په پیه، بریاری ته لاق و بگره برینه وه ی بژیویشی بۆم ده دا. به لام ئیمه له بهر ئه وه ی، له خوا به زیاد بیت، حه نه فین، ئه مه شمان پی ناکریت."

"باسی جیگری شافیعیی قازی ئوتسکودارم بۆ مه که، ئه وانه کاری پووچن."

"ده گوتریت هه موو ئه و ژنه ئه سته نبولییانه ی میردیان له شه ر ون بووه، بۆ ته لاق پرووی تی ده که ن. له بهر ئه وه ی شافیعییه، ده لیت میردت پی سه روشوینه، له که نگیوه ونه، ژیانت پی هه لئاسووریت، ئه مانه ناسیاوتن؟ ئه م شتانه یان لی ده پرسیت و هه ر له ویدا ته لاقنامه یان ده داته ده ست."

باوکه گوئی: "کچی شیرینم، کی ئه م شتانه ده خاته میسکته وه؟ کی ئه قلتی بردووه؟"

"ئه گه ر دوا ی وهرگرتنی ته لاق که سیک هه بیت بتوانیت ئه قلم بیات، ئه وا بیگومان ئیوه پتم ده لین کتیه و سه باره ت به شوو کردنیشم به هه رکه سیک، به هیه ج جۆریک له بریاری ئیوه ده رناچم."

کاتیک باوکی فیلزانم بینی که چه که شی هینده ی خوی فیلزانه، دهستی کرد

به تروکاندنې چاوه کانی. راستییه که ی، باوکم له بهر سئ هق وا به خیرایې
چاوه کانی د هتروکتینت: ۱- گاډیک تهنگاو د بیت و به په له میښکی دهخاته
کار بؤ دوزینه وهی فیلیک. ۲- کاتیک له تاو بیچاره یې و خه م له دلوه دهگری.
۳- نهو دهمانه ی بؤ نه وهی له کاتی تهنگانه دا فیلیک بکات، هوی په کم و
دووم تیکه ل دهکات و نامازیه کی وا ددهات وهک نه وهی پاش که میکی تر له
تاو دهرد و خه مباری بگری.

"په لی منداله کان دهگری، دهریوت و باوکی به سالاجووت به تهنیا به جی
ده هیلت؟ ده زانیت له سونگه ی کتیه به که مانه وه - به لی، گوتی کتیه به که مان- له
کوشتن دهرتسام، به لام نیستا له بهر نه وهی تو دته ویت په لی منداله کان بگریت
و بریوت، من خوزگه ی مردن دهخوادم."

"باوکی شیرینم، مه گهر ههر نیوه نه بوون به ردهوام به منتان دهگوت بؤ
رزگار بوون له و شووبرا بی که لکه پیویسته ته لاق وهر بگریت؟"
"نامه ویت به جیم بهیلت. له وانه یه میردت رژیک له رژیان بگریته وه.
نه شگریته وه، به شوویوونت هیچ زیانکی نییه. به س له م ماله له کن باوکی
خوت دانیشه."

"منیش زیاتر له دانیشن له کن نیوه، هیچ شتیکی ترم ناویت."
"گیانه کم، مه گهر پیش تویک نه تگوت نیدی دهبیت هه رچی زووتره شوو
بکه م؟"

نیدی وتویژ له گه ل باوکدا به و جوریه: دواچار خویشم دیمه سه ر نه و
باوه رهی من ناهه قم.

چاوم له بهر پی خوم بریبوو. گوتم: "دهمگوت." دواتر خوم راگرت بؤ نه وهی
نه گریم. به وهرگرتنی بویری له رهوایی نه و شته ی هاته میښکمه وه، گوتم:
"باشه، من له مه ودوا هه رگیز شوو ناکه مه وه؟"

"نه و که سه ی ناتبات و تو م لی دوور ناخاته وه، جی له سه ر سه رمه.
داخواریکرت کنیه، ناماده یه له م ماله له گه ل نیمه دا بزی؟"

بیدهنگ بووم، بیگومان هردوو کمان دهمانزانی باوکم ریز له زاوای له م
 ماله له گه ل ئیمه دا دانیشتنو ناگریت و هیدی هیدی دیشکینیتته وه. زاوای له و
 بابه ته به زاوا ریوی ناو دهریت. باوکم دهوانیت ئه وهنده پووشتانه و
 وهستایانه بشکینیتته وه، به جۆریک من ئاماده نهیم خۆمی رادهست بگم.
 "به م حالته وه ئه گهر رهزامه ندیی باوکتی له سه ره نه بیت، ناتوانیت شوو
 بکهیت. دهزانیت، وا نییه؟ نامه ویت شوو بکهیت و مؤله تیشته نادم."
 "من شووکردن نا، ته لافدانم دهویت."

"چونکه ئاژهلکی بی میشک له وانه ی جگه له بهرزه وه ندیی خویان بیر له
 هیچی تر ناکه نه وه، دهوانیت بتره نجینیت. کیچی شیرینم، خۆ دهزانیت چه ند
 خۆشم دهویت، وا نییه؟ پیوسته ئه م کتیه شه ته واو بکهین."
 بیدهنگ بووم. ئیبلیس ههستی به پهستیونم کردبوو، زۆری بۆم دههینا
 و ئه گهر دهستم به قسان بگردایه، له رووی باوکمدا دهمگوت دهزانم شه وانه
 خهیرییه ده بهیته ناو جیگه وه. به لام باشه له کچی وهک من ده وهشیتته وه به
 پیره باوکی خۆی بلیت دهزانم شه وانه له گه ل که نیه کدا ده نوویت؟
 "کی دهیه ویت بتخوازیت."

سهیری بهردهم خۆم کرد و بیدهنگ بووم، به لام نهک له بهر شهرم، بگره له
 تاو هه لچوون و پهستیونم. له وهش خراپتر، سه رباری ئه وهی ده مزانی پهست
 بووم، دهمکرد و دهمکۆشا نه مده توانی وه لام بدهمه وه و ئه مهش هینده ی تر
 منی که للهیی ده کرد. ئه و ساته له خه یالی خۆمدا بیرم ده کرده وه باوکم و
 خهیرییه له رهوشیکی پیکه نیناوی و قیزه وندا له جیگه دان. خه ریک بوو بدهمه
 پر مه ی گریان، به دهم سهیرکردنی به ریپی خۆمه وه گوتم:
 "کوله که له سه ره ئاگره، با نه سووتیت."

چوو مه ژووری ته نیشته پلیکانه کان، ئه و ژووری په نجه ره هه رگیز
 نه کراوه که ی به سه ره بیره که دا ده روانیت. به له په کوتی له تاریکییدا نوینه که م
 دۆزییه وه و خۆم به ردایه وه سه ری: ئای چه ند خۆشه کاتیک مرۆف به مندالی

ناهەقی لئ دەکریت، خوۆی فری دەداته سەر جیگە و بە دەم گریانەوه خەو دەبیاتەوه! تەنیا هەرخۆم خۆم خۆش دەوێت و ئەم تەناییە هیندە تالە کاتیک لە تاو تەناییی خۆم دەگریم، ئیوه گوێتان لە هەنسک و نالەم دەبیت و بە هانامەوه دین.

دوای کەمیک تەماشام کرد ئۆرھان لە جیگە کەمدا ڕاکشاوه. سەریم خستە نێوان مەمکانمەوه، سەریم کرد ئەویش ئاخ هەلەدە کیشیت و فرمیسک دەپژیت. رام کیشایە لای خۆمەوه و بەخۆمەوه نووساند.

دوای کەمیک گوئی: "مەگری دایە، باوکم لە شەر دەگەرپیتەوه."

"لە کوێوه دەزانیت؟"

بێدەنگ بوو. بەلام ئەوەندە خۆشم ویست و هیندە بەهێز نووساندم بە سنگمەوه، هەموو خەمکانم لە بیر چوووه. بەر لەوهی خۆم لە جەستەیی ئیسک نەرم و نیانی ئۆرھان بنائینم و خەو بمباتەوه، ئیستا تەنیا خەمیکم هەیە، با بۆتان بدرکینم. ئیستا پەشیمانم لەو شتەیی پیش کەمیک بەتوورەبوونەوه سەبارەت بە باوکم و خەیرییه بە ئیوهم گوت. نەخیر، ئەوهی گوتم درۆ نییە، بەلام لەبەر گووتنی ئەو شتە زۆر تەریق دەبمەوه. ئیوه ئەو قسەییەم لە بیر بکەن، وا بۆمان بروانن وەک ئەوهی هەرگیز نەگوترا بیت و باوکم و خەیرییهش وایان نەکرد بیت. بۆچی مەگەر نابیت؟

۱۷

من زاواتانم

دژواره، خاوهنداریی کچ دژواره. له ژوروه دهگریا، گویم له هه نسکه کانی بوو، به لام جگه له سهیرکردنی په ره کانی کتیبی بهردهستم، هیچی ترم له دهست نه دههات. هه ولم دها کتیبی "أهوال القیامة" بخوینمهوه. له په ره یه کیدا نووسراوه: رۆح، دواى سى رۆژ له مردن مؤلّهت له خوا وهردهگریت و دهچیته سهردانی ئەو جهستهیهی بیشتتر تیایدا ژیاوه. کاتیک جهستهی کۆنى خوئی له گۆردا له خوین و بۆگه ناو و دۆخیکى په ریشاندا دهبینیت، خه م داى دهگریت و دهلیت: "جهستهی بیچاره، جهستهی کۆنى خوشهویست و بیچاره م." ده داته پر مهی گریان و پرسه دهگریت. بهو جوړه ماوهیهک بیرم له کۆتاییی تالی زهریف ئەفهندی و دۆخی وی له بنی بیردا کردهوه. بیرم چوو بۆ ئەوهی رۆخی ئەو له گۆردا نا، بگره له بنی بیردا سهری لئی داوه و بیگومان زۆریش خه مگین بووه.

کاتیک گویم له هه نسکه کانی شه کوره بوو، کتیبی مردنم نایه لاره. کراسیکی له خووری چندراوی زیاده م له بهر کرد، بۆ ئەوهی پشتم گهرم بکاتهوه، پشتوینی له لبادی ئەستور دروستکراوم به توندی له پشتم ئالاند و شهروالیکى له فرهوی کهرویشک چندراویشم له پی کرد. له مال چومه دهرهوه، بینیم شه وکتهت له بهر دهرگابه.

"باپیره بۆ کوئی؟"

"برۆ ژوروهوه. دهچم بۆ گۆرستان."

به کۆلانه خالی و به بهر داپۆشراوهکان، به ناو خانووی دازاو و ویران و

به زور به پيوه راوه ستاوی هه ژاران و به شوین سووتاوییه کاندای تی پهریم. به ههنگاوی پیرانهی وردم و به دهم هه وڵدانه وه بۆ ئه وهی له سههر به سه ته له ک نه خزیم و نه کهوم، به ناو گه ره که کانی قه راغ شار، بیستان و کینلگه کاندای، به پیش ریزه دووکانی دروستکردنی تا قمی گالیسه که، فرۆشتنی پینچه و کاری ناسندا و به بهردهم سه راجه کان، زینکه ران، هه وسارچییان و نالبه نداندا دوور و دریژ پینگه م بری.

نازانم بۆچی تهرمه که له مزگه وتی میهرماهی ئه درنه قاپییه وه بۆ گۆرستان ده به نه؟ له مزگه وت، برایانی سه رزل و سه رسوورماوی کابرای مردووم له ئامیز گرت. په ست و که له ره ق ده هاته نه به رچاو. له گه ل وه ستایانی نیگارکیش و خۆشنوو ساندا باوه شمان له یه کدی دا و گریاین. له پر ته میکی خۆله میشی ئه و ناوهی داگرت و هه موو شوینکی نزمی دا پۆشی. کاتیک له و ته مه دا نوێژی مردوومان ده خویند، نیگام چوو ه سه ر تابووتی سههر به رده نوێژ و ههستم به رقیکی ئه ستوور کرد به رامبه ر ئه و نامه رده ی ئه م کاره ی ل و هشا وه ته وه، بگره هینده په ست بووم ته نانه ت دوعای اللهم بارک له سه ر مه دا تیکه ل و پیکه ل بوو. دوا ی نوێژ، کاتیک جقات تهرمه که بیان خسته سههر شانیان، من هیشتا له ریزی وه ستایانی نیگارکیش و خۆشنوو ساندا بووم. هه ندیک له و شه وانهی من و له قله ق بۆ کاری کتیب تا گزنگی به بیان له بهر تیشکی لاوازی چرا داده نیشته ن، هه وڵی ده دا بمخاته سههر باوه ریک گوایه زه رکاریه کانی زه ریف ئه فه ندی هه رزانه هان و نه زانانه رهنگ - به مه سته ی ئه وه ی ده و له مه ند بیته پیش چاو، رهنگی شینی تۆخ له هه موو جییه که ده دات - به کار ده هینیت. راستییه که ی، هه ردوو کمان له بیرمان چوو بوو منیش قسه ی ما فم دا بووی و گوتیووم "به لام که سی تر نییه." دیسان به دهم گریانه وه باوه شمان به یه کدا کرد. کاتیک زهیتوون دۆستانه و به جۆریک ریزه وه بۆ منی روانی و دواتر باوه شی لیم دا - ئه وه ی بزانی ت چۆن که سانی تر له ئامیز ده گری ت، مرۆفی باشه -، هه ر زۆرم پێ خۆش بوو. جاریکی تریش بیرم کرده وه له ناو سه ره جم وه ستایانی نیگارکیش و خۆشنوو ساندا، ئه و له هه موویان زیاتر باوه ری به

کتیبه‌کهم هه‌یه .

ئەگەرچی لەسەر پلیکانەکانی بەر دەگای حەوشە لەگەڵ مامۆستا عوسمانی گەورە و هەستایانی نیگارکێشدا کەوتینە شانی یەكدی، بەلام نەمانزانی چی بەیەکتەر بڵێین. ساتیکی سەیر و هەستیاری بوو؛ یەكێک لە براکانی خوا لێخۆشبوو هەنسکی دەدا و دەستی کردبوو بەگریان، کەسێکی شەیدای خۆدەرخستنیشت تەکبیری کێشا .

هەر بۆ ئەوەی قسەیه‌ک بکات، لێمی پرسی: "بۆ کام گۆرستان؟"

لەبەر ئەوەی لە ناخەوه هەستم کرد گوتنی "نازانم" هەلۆتستیکی نەیارانە دەبێت، شلەژام و بێ بیرکردنەوه، لەسەر پلیکانە لەوهی تەنیششت خۆم پرسى و گوتم: "بۆ کام گۆرستان؟ ئەوهی ئەدرنەقاپی؟"

گەنجیکی شیتۆکەى ریشن و توورە گوتی: "بۆ ئەیوب."

منیش پرۆم لە مامۆستا کردەوه و گوتم: "بۆ ئەیوب"، بەلام وهلامی لاوی شیتۆکە ریشن و توورە گەیشتبوو بەرگوتی ئەو. بە نیگایەکی پێشاندەری "تێ گەیشتم" هوه، سەیری منى کرد. منیش تێ گەیشتم ناخاوازیت دیمانەمان لەوه زیاتر درێژە بخایەنیت.

مامۆستا عوسمان، بەهۆی ئەوهی سولتانمان نووسین و نەخشاندن و کێشانی نیگاری ئەو کتیبه‌ی من بە "نەینی" ناوم دەبرد، ئاراسته‌ی من کردبوو، بێگومان دلێ گەردی گرتبوو. وهک تریش، سولتانمان لە ژێر کاریگه‌ری مندا ئارەزووی چوو بووه شیوازی فەرەنگی لە نیگارکێشاندا. سولتان پێشتر پۆترتێکی بە نیگارکێشێکی ئیتالی بەکێشان دابوو، جارێک عوسمانی مامۆستای گەورەى ناچار کرد سەیری بکات و سەرلەنوێ بیکێشێته‌وه. مامۆستا عوسمان بەقیز لێهاتنه‌وه نیگارکەى کێشا و بە "ئەشکەنجە" ناوی برد. دەزمانی منى بە لێپرسراوی لەبەرگرتنه‌وهی ئەو نیگارە سەیره ئیتالییه‌ دادەنا. مافی خۆی بوو.

لە ناوه‌راستی پلیکانەکان راوه‌ستام و تاویک بۆ ئاسمانم روانی. کاتێک

حالی بووم زۆر باش دواکه وتووم، له پليکانه شهخته گرتوو هکان هاتمه خوارهوه. گران گران دوو پليکانه هاتبوومه خوارى و نه هاتبووم، يه کيک خوى خسته بن بالم: قهره.

گوته: "زۆر سارده، سه رماتان نيهه؟"

ههچ گومانم نه بوو له وهى ئەم كورە ئەقلى شه كورەى بردوو. متمانه به خۆبوونيشى به وهى خوى دايه بن ههنگلم، به لگهى ئەوه بوو. له رهفتارىدا شتيكى وهك "دوازه سال كارم كردوو و بووم به پياو" بهدى دهكرا. پليكانهكان كۆتايييان هات. پيم گوت دوايى بۆم باس بكات له نيگارخانه چى بيستوو.

گوتم: "كورم، تۆ له پيشه وه برۆ، برۆ و فريائى جفات بكهوه."

سه رى سوورما، به لام به سه ر خوى نه هينا. نه نانه ت كه يفم پى هات كاتيك به گرانى خوى له بن بالم ده رهينا و روشت. له خۆم پرسى ئەرى ئەگه ره شه كورەى بدهمى، له هه مان مال له گه ل ئيمه دا ده ژى؟

له ده روزهى ئەدرنه قاپيه وه له شار ده رچووين، له و خوارانه وه تابووت، وه ستايانى نيگاركيش، خو شنووسان و شاگردانم بينى تابووتيان له سه ر شان هه لگرتبوو، خه ريك بوو له ته مدا ون ده بوون و به په له له هه ورازه وه به ره و كه نداوى زي رين شو ر ده بوونه وه. هينده خيرا ده روشتن، له ئيستاو ه كه يشتبونه ني وهى ئەو ريگه قوراوييهى له دۆله كه وه به ره و ئەيو ب شو ر ده بووه وه. لاي چه په وه، دوو كه لكيشى مؤمخانهى وه قفى خاتون سولتان له بيدهنكى و ته مدا به كه يفه وه دوو كه لى ده رده دا. له ژير شووراكانى شادا ري زي ك پسته فرۆش و قه سا بخانه يه كى لى بوو چوست و چالاك بۆ قه سا به رو مه كانى ئەيو ب كارى ده كرد. مزگه وتى ئەيو ب له ويوه به ناسته م ده بيندرا، بۆنى كه لاكى ئەو ناوه ده كه يشته قوبه ي مزگه وت و دۆلى تا نيزيك دار سه رو وه كانى گو رستان. دواى كه مي ك ري كردن، له خواره وه، له گه ره كى نو پى بالاتى جوونشينه وه گو يم له هاوار و زي قه ي بري ك مندال بوو له و ناوه گه مه يان ده كرد.

کاتیک گه‌یشتینه ته‌ختایی ئه‌یوب، په‌پووله خوئی لیم نپزیک خسته‌وه. به‌حالی ئاگرینی به‌رده‌وامی خو‌یه‌وه گرم و هور چووه سه‌ر بابه‌ت:

گوتی: "زه‌یتوون و له‌قله‌ق ئه‌م کاره‌یان کردووه. ئه‌وانیش وه‌ک هه‌موو که‌سیکی تر زور باش ده‌یانزانی من نیوانم له‌گه‌ل خوا لیخو‌شبوو خو‌ش نه‌بوو. ده‌شیانزانی گشت که‌سیک به‌مه ده‌زانیت. سه‌باره‌ت به‌وهی دوی ماموستا عوسمان کئی سه‌روکاری نیگارخانه ده‌گرپته ده‌ست، ئیره‌یی پپبردن، بگره‌هه‌ستی نه‌یارانه‌ی دژ به‌یه‌کدی و دوژمنایه‌تی له‌نیوانماندا هه‌یه. ئیستا پتشیبینی ده‌که‌ن تاوانه‌که بخرپته ئه‌ستوی من و به‌لایه‌نی که‌مه‌وه گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران و له‌ژیر کاریگه‌ریی ئه‌ویشدا، سولتانمان له‌من، نه‌خیر، له‌ئیمه دور ده‌که‌و‌یتته‌وه."

"گوت ئیمه، ئیوه کین؟"

"ئیمه ده‌لین با ره‌وشتی کۆنی ناو نیگارخانه پپاریزیت، ریتبازی وه‌ستایانی عه‌جهم بگرینه‌به‌ر و له‌پیناوی پوول و پارهدا هه‌موو بابه‌تیک نه‌کرپت به‌نیگار. له‌بری چه‌ک، سوپا، دیل و داگیرکردن، با داستانی دیرین، چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی کۆن بخرپنه کتیبه‌کانمانه‌وه. ده‌لین پپویسته ده‌ستبه‌رداری کتیبه‌کۆنه‌کان نه‌بین و وه‌ستایانی نیگارکیشی ره‌سه‌ن له‌دووکانه‌کانی ناو بازار بۆ چوار پینج ئاکچه نیگاری هه‌ر شتیک و هه‌ر بابه‌تیک له‌وانه‌ی دپته به‌رده‌ستیان، نه‌کیشن و شتی پپوپووج نه‌که‌ن. هه‌زه‌تی سولتانمانیشمان به‌راستمان ده‌زانیت."

بۆ ئه‌وه‌ی له‌کورتی بابه‌ت بپریتته‌وه، گوتم: "له‌خۆرا بووختان بۆ خو‌ت ده‌که‌یت. دنیام که‌سیکی خاوه‌ن خوویه‌کی له‌و جۆره ئه‌گه‌ر کاریکی وای لئ بوه‌شپته‌وه، ناتوانیت له‌نیگارخانه به‌وه‌یتته‌وه. هه‌مووتان برای یه‌کترن. کیشانی نیگاری چوار پینج بابه‌تی له‌رابردوودا نه‌کیشراو زیانکی هینده گه‌وره‌ی تیدا نییه تا پال به‌مرۆقه‌وه بنیت بۆ دوژمنایه‌تیکردن."

هه‌مان کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی جاری یه‌که‌مم بیت ئه‌م هه‌واله‌م بیستبیت، راستیه‌کی به‌لگه‌نه‌ویست تئ گه‌یشتم. بکوژی زه‌ریف ئه‌فه‌ندی یه‌کیکه له

نیگار کیشە ھەبژێردراوھکانی نیگارخانەى كۆشك، لە ناو ئاپۆرەى بەردەممدایە و بە ھەورازى گۆرستاندا ھەلدەكشیت. ئەو ساتە لەوھش دانیای بووم بكوژ لەسەر ئیبلیسى و دووزمانى بەردەوام دەبیت، دەبیتە دوژمنى ئەو كتیپەى من دروستى دەكەم، بەئەگەرى زۆر دیتە مالم و كارى نەخس و نیگار بۆ كتیپەكەم وەردەگرت. ئایا پەپوولەش وەك ھەموو نەخسەساز و وەستایانى نیگار كیشى ھاتوچۆكەرى مالى من دلى چوو بوو كچەكەم؟ باشە كاتىك درێژەى بە بووخنانەكانى دەدا، لە بیری چوو بوو من ھەندىك جار داواى نیگارى تەواو پێچەوانەى بۆ چوونى خۆیم لى كردبوو، یاخۆ وەستایانە قەسەى تىم دەگرت؟

داواى كەمىك بىرم كردەو، نەخىر، قەسەى تىم نەدەگرت. وەك سەرچەم وەستایانى تری نیگار كیش، لە پەپوولەشدا ھەستىكى ئاشكرای منەتبارى بەرامبەر بە من ھەبوو: داواى ئەوھى بەھۆى شەرى و فەرامۆشى سولتاناھەو پاره و دیارى بەخسراو بە وەستایانى نیگار كیش بردا، ماوھىك، تاكە داھاتى شاھەنى باسى ھەر ھەموویان، بەدەر لە مووچەكانیان، لە سایەى كتیپەكەى منەو بوو. دەمزانى لەبەر من ئىرەبیان بەیەكتر دەبرد، تەنانەت لەبەر ئەو ھۆیە - ھەر بەتەنیا ئەو ھۆیە نا - یەك بەیەك لە مالى خۆمان چاوم پێیان دەكەوت و ئەمەش بەھىچ جۆرىك بەواتای ئەو نەبوو دوژمنایەتیی من بكەن. ھەموو وەستایانى نیگار كیشى من، كەسانىكى تا ئەو رادەھە پێگەشتوو بوون تا بتوانن ئاقلی بنویتن و ھۆكارىكى مرۆبیانەتر بدۆزنەو بۆ خۆشویستنى ئەو كەسەى ناچارن لە پێناوى بەرژوھندى خۆیاندا ھەزى پى بكەن.

بۆ ئەوھى بێدەنگى درێژە نەخایەنیت و نەگەر پێنەو سەر ھەمان بابەت، گوتم: "بێچاوینى بىت، دەتوانن تابووتەكە بەھەمان ئەو خیرایىبەى لە ھەوراز ھێنایانە خواروھ، سەرخەنە سەرىشەوھ."

پەپوولە، بەشپۆھىكى شیرین پى كەنى و ھەموو دانەكانى دەركەوتن: "لە تاو سەرما."

له خۆم پرسی تۆ بلیت ئەمە پیاوی پى بکوژیت، بۆ نمونە، لەبەر ئیره یی پتبردن دواتر منیش بکوژیت؟ دەیتوانی بیانووێک بۆ خۆی بدۆزیتەوه: ئەم کابرایە سووکایەتی بە ئاینەکەم دەکرد. بەلام مامۆستایەکی مەزن و ھونەربازیکى تەواوە، بۆچی بکوژیت؟ پیری ھەر ئەو نییە مرۆف لە ھەلکشان بە ھەرزادا دژواری بچێژیت، پێویستە نەترسانیش بیت لە مردن؛ جۆریک بیت لە بى ئارەزوویی؛ بۆ نەموونە، لە سۆنگەى وروژانى ھەزەوہ نا، بگرە بۆ لە کۆلکردنەوہى کاریکى قەدەخە بچیتە جیگەى کچە کەنیزەکەوہ. بە پەى پتبردنیکی لەپرەوہ، ئەو ساتە بریاری خۆم دا و لە رووی ویدا گوتم:

"ئیدی لەسەر کتیبەکەم بەردەوام نابم."

پەپولە رووی تێم کرد و گوتی: "چۆن؟"

"نەگبەتی بەدواوہیە. سولتانیشمان پارەى بریوہ. بە زەیتوون و لەقلەقیش

بلی:

پى دەچوو پرسى یاری زیاتر بکات، بەلام ئەو ھەندەمان زانى لە چرە دار سەرۆوی قەدپال و بەرد و گژوگیای ھەلچووی گۆرستانداين. لەبەر ئەوہى گۆرەکە بە ئاپۆرەى ریزبەستوو دەور درابوو، ھیچم لێوہ دیار نەبوو، بەلام لە میانەى بەرزبوونەوہى دەنگى گوتنەوہى بسم اللھ، باشتترینى مرۆف رسول اللھ و گریانەوہ، حالى بووم لەو ساتەدا تەرمى زەریف ئەفەندى بۆ ناو گۆر شۆر دەکرتەوہ.

پەکیک گوتی: "سەرچاوی باش بکەنەوہ، باش."

کەفیان کردوہ، ئەگەر چاویک لە سەرى ورد و خاشکراویدا مابیت، ئیستا لەگەڵ مردوودا بۆ یەکتەر دەروانن؛ بەلام لەبەر ئەوہى لە پشتەوہ راوہستابوو، نەمدەتوانى ھىچ شتیک ببینم. من لەسەر گۆر نا، بگرە لە شوینیکى زۆر جیاوازتر سەیری ناو چاوی مەرگم کردبووہ

بیرەوہرییەک: پێش سى سال، باپیری بەھەشتنشینى سولتانمان کەوتبووہ سەر کەلکەلەى وەرگرتنەوہى دوورگەى قوبرس لە فینىسیایىیەکان. شیخ

الإسلام أبو سعود ئەفەندیش بیریان دەخاتەووە ئەم دوورگەییە سەر دەمانیک لەلایەن سولتانهانی میسرەووە بۆ بژیوی مەککە و مەدینە تەرخان کراوە، فەتوایەکی دەردەهکات و دەلێت دوورگەییەکی بژیوی شوینگەلی لە رووانگەیی ئاینەووە پیرۆز دابین دەکات، مانەووەی لە ژێر دەستی گاورانی کرستیاندا کاریکی راست نییە. بەمجۆرە، یەکەمین ئەرکی بالیۆزیم کاریکی زۆر دژوار بوو. دەبوو ئەم بریارە چاوەروان نەکراوە بە فینیسایییگەل رابگەییەنم و بلییم پتووستە دوورگەگی بەخەنە ژێر دەسەلاتی ئێمەووە. کلێساکانی فینیسای گەریابووم، سەرم لە پرد و کۆشکەکان سوورمابوو، کەوتبوومە بەر جادووی نیگاری ناو مالانی هەرە دەوڵەمەند. لەم سەرسامییەدا و بەپشتبەستن بە میوانپەرەویری ئەوان، نامەیی پر لە هەرەشەم رادەستیان کرد و داخواری پۆزبێندانەیی سولتانم سەبارەت بەوێستنی دوورگەیی قویرس پێیان راکەیاندا. فینیسایییەکان بەرادەییەکی توورە بوون کار گەیشتە ئەووی ئەنجومەن دەستبەجێ کۆ ببیتەووە و بریار بەدات تاوتوێکردنی نامەییەکی لەو جۆرە بگرە کاریکی دروست نییە. دواتر ئاپۆرەیی هەلچوو منیان لە کۆشکی دۆق قایم کرد. ئەو سەرسەرییانەیی لە پارێزەرەن و دەرگاوانەکان دەرەزەن بووبوون و خۆیان گەیاندبوو، من، خەریک بوو بمخنکێن. بەلام دوو شەرقانی نێزیک لە دۆق بە هانامەووە هاتن، منیان بە پێچ و پەناکانی کۆشکدا فراند و گەیاندمیانە دەرگایەکی پشتهووە لەسەر جۆگەییەکی ناو. لەوێ، لە تەمیکی وەک ئەووی ئێردە، بەلەموانتییکی بالابەرز، سیسەلە و سپیپۆش هاتە بەردەمم و خۆی دایە بن پیلیم، من تاویک پێم وابوو مەرگ خۆیەتی، سەیری ناو چاوانیم کرد و خۆم تیاياندا بینی.

بە تاسەووە خەیاڵم لێ دا کتیبەکەم بە نەینی تەواو بەکەم و بتوانم جاریکی تر بچمەووە فینیسایا. گۆرەکە بە ریکوپیکی دەکوترایەووە، لێی نێزیک کەوتەووە: ئێستا فریشتەکان لەوێدا دەیخەنە بەر لێپرسینەووە، پرساری رەگەز و ئاین و پەیا مەبری لێ دەکەن. بیرم لە مەرگی خۆم کردەووە.

قەلەرەشیک بە تەنیشتمدا فرکەیی کرد و هەلفری. دۆستانە چاوم برییه ناو

چاوانى قەرە، ويستم قۇل له قۇلم بکات و له گه رانه وهدا هاورايه تيم بکات. پيم
گوت سەرله به يانينى زووى رۇژى دواتر له مال بۇ کارکردن له کتیبه کهدا
چاوه رپى ده کهم. هەر ئەوهنده ي بيرم له مەرگى خۆم کرده وه، جار يکى تريس
حالى بووم پيويسته به هەر نرخيک بووه کتیبه کهم ته واو بکه م.

۱۸

دوا جار ییم ده لاین بکوژ

کاتیک خوئی رچیوو و قوراوی به سهر جه سته ی له توپه تکراری زهریف نه فهدی بیچاره دا ده کرا، من له هه مووان زیاتر گریام. هاوارم ده کرد و ده مگوت با منیش له گهل نه ودا بمرم و لیم گه رین با منیش له پال ویدا بنیژریم. بو نه وه ی نه که ومه گوره وه، له پشته وه توند گیرام. کاتیکیش خه ریک بوو هه ناسه م لی بپریت، له پی ده ستیان به ناوچه وانمدا هینا و سه رمیان بو پشته وه وهرچه رخاندا تا بتوانم هه ناسه وهر بگرم و بده مه وه. له نیگای خزمه کانی خوا لیخوشبو وشه وه بوم ده رکه وت زیاد له پیویست هه نسک ده دم و فرمیسکی چاو ده رینم، بویه به په له خوم گورج کرده وه. له وانه ش بوو گریانی زورم ببیته هوی نه وه ی دووزمانه کانی نیگارخانه پیدان وا بیت جوریک له رایه لی دل له نیوان من و زهریف نه فهدیدا هه بوو بیت.

به مه به سته نه وه ی سه رنجی زیاتر بو سه ر خوم رانه کیشم، تا کو تاییی شار دنه وه ی ته رمی مردوو، خوم له پال دار چناریک شارده وه. خزمیکی زور گه مژه تری نه و گه مژه به ی ره وانه ی دوزه خم کردبوو، له پشت دار چناره که وه ته نگی پیم هه لچنی و به نیگایه ک، دیار بوو خوی زور به تو یکلداری ده زانی، چاوی بریبه ناو چاوانم. تیر و پر منی له نامیز گرت. دواتر نه و گه مژه به وای گوت: "تو شه مه بیت، یان چوارشه مه؟" کاتیک من گوتم: "چوارشه مه سه رده مانیک ناوی خوا لیخوشبوو بوو"، نه و سه ری سوورما.

نه م ناسناوانه ی تا نیستا وه ک نه ینیه ک ئیمه پیکه وه گری ددات، چیرۆکیکی زور ساده ی هه یه. له سه رده می شاگردیماندا، هه موومان رین و

سەرسامی و ئەقینیکی لە رادەبەدەرمان بۆ عوسمانی نیگارکیش ھەبوو. ئەو کاتە تازە قۆناغی سوختەییی بریبوو، و بووبوو بە ھەستا. نیگارکیشتیکی گەورە بوو، خوا ھونەرێکی ئەفسووناوی و ئەقڵیکی جنۆکە ئاسای پیتی دابوو، ئەویش ھەموو شتیکی فیزی ئیمە کرد. وەک ئەوێ دەبوو شاگردەکان گشت بەیانانیک بیکەن، پتویست بوو ھەر رۆژە یەکیکمان بچیتە مائی مامۆستا، قوتووی قەلەمەکانی، جانناکەیی و جلدبەندی پر لە کاغەزی ھەلبگریت، تا نیگارخانە لە دوایەوہ پروات و ھاوڕاپەتی بکات. ئیمە ئەوہندە ھەولمان دەدا تا لێوێ نێزیک بین، تا رادەیی ئەوێ لە نێوان خۆماندا لێمان دەبوو بەشەر و ھەریەکەمان دەیگوت ئەم بەیانییە خۆم دەپۆم.

مامۆستا عوسمان شاگردیکی لەبەر دلان شیرینی ھەبوو، بەلام ھەموو بەیانانیک ھاتنی ئەو دەبوو ھۆی پەرسەندنی دووزمانی، گالتهی بی ئابرووانە و لە برانەوہ نہاتووی ناو دەستەیی نیگارکیشان. بۆیە مامۆستای گەورە بریاری دا ھەر رۆژیکی ھەفتە، یەکیکمان ھاوڕاپەتی بکات. مامۆستای مەزن رۆژانی ھەینی کاری دەکرد و رۆژانی شەمە نہدەچووہ نیگارخانە. کورەکەیی وەک ئیمە شاگرد بوو، باوکی زۆر خۆشی دەویست، سالانی دواتر ناپاکی لە بابی و لە ھەموومان کرد و لە ھونەر دوور کەوتەوہ. ئەو رۆژانی دووشەمە وەک شاگردیکی ئاسایی ھاوڕاپەتی باوکی دەکرد. بریایەکی باریکەلەیی بالابەرز و لە گشتمان بەتواناتریشمان ھەبوو ناوی پینجشەمە بوو. ئەمیان دواتر بە نہخۆشییەکی نہزانراو بەدەم تاوہ بە گەنجی کۆچی دوایی کرد. خوا لێخۆشیوو زەریف ئەفەندی رۆژانی چوارشەمە دەھات، بۆیە ئەو چوارشەمە بوو. بەلام دواتر مامۆستای گەورەمان ناوہکانمانی لە سێشەمەوہ بۆ زەیتوون، لە ھەینییەوہ بۆ لەقلەق و لە یەکشەمەوہ بۆ پەپوولە گۆری. لەبەر خۆشەویستی، بەواتاوە و بە ئیلھام وەرگرتن لە زەرافەتی زەپکارییەکەیی، بە زەریف ناوی ئەوی دەبرد. مامۆستای گەورە وەک ئەوێ لەتەک ھەمووماندا دەیکرد، سەردەمانیک دەبوو گشت بەیانییەک بەویش بلیت: "بەخیز بلیت چوارشەمە، ئادەیی بزنام چۆنیت."

کاتیک بیرم که و ته وه چۆن بانگی منی ده کرد، ههستم کرد چاوه کانم ته بر
بون: سه براری ئه وه موو تته له دانه ی له سه ر دست ی ئه وه دمانخوارد، له به ر
ئه وه ی مامۆستا عوسمان ئیمه ی خوۆش ده ویست، به بینینی نیگار هکانمان ئا و
ده ر ژایه چاوانی، دست و قۆلمانی ماچ ده کرد و کاتیکیش ئه وه ماچمانی
ده کرد، هونه ره که مان گۆلی ئه فینی ده گرت و ده تگوت له به هه شتین. ته نانه ت
ئه وه دلپسییه ی له و رۆژگار هدا سی به ری به سه ر به خته وه رییه وه کرد بوو،
ره نگیکی تری هه بوو.

ده بین هه ست ده که م که سیکی ته وا و دو له تکر اوم وه ک ئه وه مرۆفانه ی
مامۆستایه ک نیگاری سه ر و ده ستیان و یه کیک ی تریش نیگاری جه سته و
جلویه رگیان ده کیشیت. کاتیک که سیکی له خواترسی وه ک من، بی ئه وه ی
پدشتر نیازی بوو بیت، ده بیت به بکوژ، وا به زوویی رانیه ت. بو ئه وه ی وا
هه ل سوکه وت بکه م وه ک ئه وه ی ژبانی کۆنم درێژه ی هه بیت، ده نگیکی دووه می
شیوا به بکوژیم په یدا کردوه. ئیستا من به و ده نگ ی دووه مه گا لته جار و
ناپاکه ددویم و ئه وه ده نگه م به هیچ جوژیک تیکه له ی ژبانی کۆنی خوۆم
نه کردوه. بیگومان ئیوه جاروبار گویتان له ده نگه کۆن و ناسرا وه که شم
ده بیت، ئه وه ده نگه ی ئه گه ر بکوژ نه بوو مایه، پیی ددوام، به لام به ناوی "من
بکوژم" نا، بگره به ناسناوی خوۆمه وه. با که س هه ول نه دات بو پیکه وه
گریدانی ئه م دووانه، چونکه من هیچ شیوا ز و کیماسییه که م نییه تا بمدات به
ده سته وه. من پروام وایه شیوا ز، یان هه ر شتیکی تری جیا که ره وه ی
نیگار کیشیک له یه کیک ی تر، کیماسییه نه ک که سایه تی وه ک ئه وه ی هه ندیک
که س به ستایشه وه ده یلین.

به لام ددانیشی پددا ده نیم ئه مه له ره وش ی تایبه تی مندا گرفت یکی
خوولقاندووه، چونکه کاتیک ئیمه ناسنا وه کانی خوۆمان به کار ده هینین، واتا
ئه وه ناسنا وانه ی مامۆستا عوسمان به عه شقه وه لیمانی ناوه و زاوا ئه فه ندی
به خوۆسه ویستییه وه دووباره یان ده کاته وه، نامه ویت ئیوه به هیچ جوژیک تی
بگه ن گه لوۆ من په پوله م، زه یتوونم، یان له قله ق. ئه گه ر تی بگه ن، ئه وا

به‌ئه‌گه‌ری زۆر، ده‌سته‌به‌جی ده‌که‌ونه خۆ و ڕاده‌ستی پیاوانی ئەشکه‌نجه‌ده‌ری سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانانم ده‌کن.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناتوانم بیر له‌ هه‌موو شتێک بکه‌مه‌وه و بیدرکینم. راستیه‌که‌ی، کاتیک خۆبه‌خۆی خۆیشم بیر ده‌که‌مه‌وه، ئاگام لێیه ئیوه چاودیریم ده‌که‌ن. بۆیه ناتوانم هه‌لچوونه‌کانم و ورده‌کارییه‌کانی ژبانم، ئه‌وانه‌ی بۆیان هه‌یه بدمه‌نه ده‌سته‌وه، بێ بیرکردنه‌وه به‌خه‌یالی خۆمدا به‌ینم. کاتیک سێ به‌سه‌ره‌اتم به‌ناوی ئەلف، بێ و جیمه‌وه بۆتان گێڕایه‌وه، به‌ گۆشه‌یه‌کی ئەقلم له‌ نیگای ئیوهم ده‌روانی.

ئهو شه‌رفان، ئەفیندار، شازاده و قاره‌مانی داستانه‌ی ده‌یان هه‌زار جار نیگاریانم کێشابوو، به‌لایه‌ک ڕوویان له‌ شتومه‌که نیگاریه‌که‌شراوه‌کانه، له‌ویندری، له‌و دوژمنانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه ئەفسانه‌یه‌دا شه‌ریان له‌ دژبان کردووه، له‌و ئەژدیهاپانه‌ی خنکاندوویان و له‌و کچه‌ شوخانه‌ی ڕۆندکیان بۆ ده‌پێژن. به‌لام به‌لایه‌کی تر و به‌نیوه‌ی جه‌سته‌یان بۆ نیگاریه‌روه‌رانی ته‌ماشاکه‌ری ئه‌و نیگاره دانسقانه ده‌روانن. خۆ ئەگه‌ر شیوان و که‌سایه‌تیم هه‌بیت، ئه‌وا به‌ته‌نیا له‌ نیگارمدا نا، بگه‌ر له‌ تاوانه‌که‌م و وشه‌کانیشدا خۆی شاردووته‌وه! ده‌ی سا بزاتم، له‌ ڕه‌نگی وشه‌کانمه‌وه بمدۆزنه‌وه و بزاتن من کێم!

باوه‌ریش ناکه‌م ده‌ستگیرکردنی من له‌لایه‌ن ئیوه‌وه ئاسووده‌یی بدات به‌ ڕۆحی به‌ده‌ختی زه‌ریف ئەفه‌ندیی بیچاره‌. ئیستا کاتیک من له‌ ژێر دار و به‌ده‌م جریوه‌جریوی بالنده‌وه سه‌یری ئاوی زێڕینی که‌نداوی زێڕین و قوبه‌کانی ئەسته‌نبول ده‌که‌م و سه‌ره‌له‌نوێ په‌ی به‌جوانی و خۆشیی ژبان ده‌به‌م، به‌ بیژل خاک به‌سه‌ر ئه‌ودا ده‌کریت. زه‌ریف ئەفه‌ندیی به‌له‌نگاز، به‌م دواپایانه کاتیک ده‌ستی کرد به‌ هاوڕێیه‌تیکردنی پیاوانی ئه‌و مه‌لا ئه‌رزه‌روومییه‌ برۆ گرژه‌، هه‌چ هه‌زی به‌ چاره‌ی من نه‌ده‌کرد، به‌لام له‌ ماوه‌ی ئه‌و بیست و پێنج سه‌له‌ی کتێبمان بۆ سوڵتانمان دهنه‌خشان، کاتی وا هه‌بووه هه‌ستمان به‌نێزیکه‌ی له‌ یه‌کدی کردووه. بیست سه‌ل له‌مه‌وبه‌ر گافیک بۆ شانامه‌ی باوکی خوا

لیخۆشبووی سولتانمان کارمان دهکرد، بووین بهدۆست، بهلام ههره زیاد کاتی نهخشاندنی ههشت په‌ره بۆ دیوانی فزولی له یه‌کدی نێزیک بووینه‌وه. ئەو سه‌رده‌مه، بۆ به‌شداربوون له داخوازه ره‌وا، به‌لام نالۆجیکه‌کانی ئەو (گوايه پێویسته وه‌ستای نیگارکێش ئەو ده‌قه‌ی ده‌ینه‌خشینیت، له ناخی خۆیدا هه‌ستی پێ بکات)، هاتبوومه ئێره، ئیواره‌یه‌کی هاوین به‌دهم فرینی شیتانه‌ی پۆله په‌ره‌سیلکه‌وه به‌سه‌ر سه‌رماندا، من به‌په‌شوودریژی گویم بۆ چه‌ند به‌یتیک راگرت له‌و به‌یتانه‌ی به‌خۆبادانه‌وه له دیوانی فزولی ده‌یخۆینده‌وه. له‌و شه‌وه‌وه نیوه به‌یتیکم له بیر ماوه: "من من نیم، ئەوه‌ی من ده‌لێم منم، هه‌ر تۆیت." ئەوه‌شم له بیر ماوه له خۆم پرسیبوو داخۆ چۆن ده‌توانم نیگاری ئەم نیوه به‌یته بکێشم.

هه‌ر ئەوه‌نده‌ی زانیم ته‌رمه‌که‌ی دۆزراوه‌ته‌وه، به‌قه‌له‌مبازیک خۆم گه‌یاندە مایان. باخچه‌ی بچوکی مایان و شوینی دانیشتن و شیعەر خۆیندنه‌وه‌مان بووبوو به‌ژێر به‌فره‌وه و هه‌ستم کرد وه‌ک گشت باخچه‌یه‌کی تر له‌ بینینه‌وه‌ی دوا‌ی چه‌ندین ساڵدا، بچووک بووه‌ته‌وه. ماله‌که‌شی به‌هه‌مان شپۆه‌ بوو. له ژووری ته‌نیشته‌وه، ده‌نگی هاوار و قیژه‌ی زیاد پێوه‌نراوی ژنان جووری ئەوه‌ی له پێشبرکێدا بن، ده‌هات. کاتیک برای گه‌وره‌ی ده‌ستی کرد به‌ گێرانه‌وه، من گویم راگرت: سه‌روچاوی زه‌ریفی برای بێچاره‌مان له‌توپه‌ت بووه و سه‌ری پان بووه‌ته‌وه. دوا‌ی ده‌ره‌ینانی له‌ بنی ئەو بیره‌ی چوار پۆژ تیایدا بوو، براکانی له‌ ناسینه‌وه‌یدا دژوارییان هاتبووه‌ پێش، قه‌لبییی ژنی داماو له‌ ماله‌وه‌ هیندراوه و ناچار بووه له‌ تاریکایی ئەنگوسته‌چاودا جلو‌یه‌رگی تیکه‌تیکه‌بووی ئەو مردووه‌ نه‌ناسراوه‌ ده‌ستنیشان بکات. دیمه‌نی ده‌ره‌ینانی یوسف له‌ لایه‌ن بازرگانانی میدیانیلییه‌وه هاته‌ به‌رچاوم پاش ئەوه‌ی برایانی چاوچنۆکی فریان دابووه‌ بیره‌وه. زۆر که‌یفم به‌کێشانی نیگاری جقاتی یوسف و زلێخا دیت، چونکه‌ بیرى مرۆفی ده‌خاته‌وه‌ بنه‌ره‌تترین هه‌ست له‌ ژياندا چاوچنۆکی و ئێریه‌ی پێبردنی برایانه‌.

کاتیک بۆ تاویک بێده‌نگی هاته‌ ئاراوه، هه‌ستم کرد سه‌یری من ده‌که‌ن.

ئەرى بگرېم؟ بەلام نىگام چووه سەر قەرە. ھىچوچوچى نامەرد، لە ھەموومان ورد دەبىتتەو ھەول دەدات خۆى وا دەربخات لەلایەن زاوا ئەفەندىيەو ھە نىردرايىتە ناو ھەستايانى نىگارکيش داکو لە بناغەى ئەم کارە بکۆلئىتەو.

براى گەرە لەپەر قىراندى: "كى نامەردىيى واى لە دەست دىت، چ بى وىژدانىک دەستى چوووتە براى بىوھيمان، ئەو مەرۆفەى تەنانەت خۆى لە قەرەى نازاردانى مېروولەيەكيش نەدەدا؟"

يارۆ بەگرىان وەلامى پرسىارى خۆى دايەو ھە و منىش بە خۆيشاندا نىکەو ھەک ئەو ھى لە دلەو ھە بىت، بەشدارى ئەم پرسىارە بووم و بەدواى وەلامىکدا بۆ خۆم گەرەم. دوژمنەکانى زەرىف کىن؟ ئەگەر من نەمکوشتبا، کى تر دەيکوشت؟ دىتەو ھە بىرم سەردەمانىک، پىم وا بىت سالانى نامادەکردنى ھونەرنامە بوو، لەگەل ھەندىک لە ھەستايانى نىگارکيشدا دەيکرد بە دەمەقالە و لىيان دەبوو بە شەر، چونکە دەيگوت شىوازى ھەستايانى کۆن پشنگوئ دەخەن و بۆ ئەو ھى زەرىف ھەرزانتەر و چاپووکتر بکن، لىواری پەرەکان تىک دەدەن، ئەگەرچى ئىمە ئەو گشت رەنجە لە نەخشاندىاندا دەدەين. ئەوانە كى بوون؟ بەلام دواتر، بەپى قسە و قسەلۆک دەرکەوتو ھە ئەمە ھۆکارى ئەو دوژمنکارىيە نەبوو، بگرە ئەقینى شاگردىكى جوانکيلەى بەرگتنگر بوو لە نەھۆمى خوارەو ھە. بەلام ئەم چىرۆکە زۆر کۆن بوو. ھەندىک کەسپش ھەبوون لە زەرافەت و نەزاکەتى زەرىف و رەوشى ژنانەى پر لە رىزى وى دلگران بوون، بەلام ئەمانە پىوھندىيان بە ھۆکارى ترەو ھەبوو: زەرىف جۆرى کۆيلە بەشىوازە کۆنەکانەو پەيوەست بوو؛ زىاد لە پىويست لە گونجاندى نىگار و رەنگ ورد دەبوو ھە و لەکن مامۆستا عوسمان بەوپەرى زماندرىژى و زۆر بەنەزاکەتەو ھە باسى کەموکورتىيى لە گۆرپدا نەبووى ھەستايانى نىگارکيشى تر – بەتايىبەتى من – دەکرد... دواين بەگژداچوونى ئەو پىوھندىيى ھەبوو بە بابەتکى سەردەمانىک بەلای مامۆستا عوسمانەو ھە زۆر ھەستىار؛ ھەستايانى نىگارکيشى کۆشک بەدزىيەو ھە کارىيان بۆ دەرەو ھە دەکرد و راسپاردەى ورد و بچووکىيان لە دەرەو ھى کۆشک پەسەند دەکرد.

له بهر كز بونوی مهیلی سولتانمان و كه مېوونه وهی ئه و پارهییه له سالانی دوا ییدا له گه وره ی خه زینه دارانه وه دهات، سه رجه م وه ستایانی نیگار کیش ده ستیان کردبوو به سه ردانی کوشکی دوونه مویی پاشایانی هیچ نه زان و دنیانه دیته و نیگار کیشی هره وه ستای ناو وه ستایانی نیگار کیش شه وانه ده چوو سه ردانی زاوا .

هیچ باکم نه بوو له وهی زاوا به بیانوی هه بونوی نه گبه تییه وه بریاری دا له سه ر کتیبه که ی، کتیبه که مان به رده وام نه بیت . بیگومان وای بو ده چیت زه ریف ئه فه ندیی می شک بچکوله ی وه ک می شکی بالنده ، به دهستی به کیک له ئیمه ی نه خشینه ری کتیبی ئه و له ناو براوه . ئه گه ر ئیوه له شوینی ئه و بوونایه ، ئایا هه ردوو هه فته جار یک به شه و بکوژیکتان به مه به سستی نیگار کیشان بو مالی خوتان بانگ ده کرد؟ یا خو له پشدا بریاری خوتان دها کوا گه لو بکوژی راسته قینه کییه و باشترین نیگار کیش کییه؟ هیچ گومانم نییه پاش ماویه کی کورت تی ده گات ئه و وه ستا نیگار کیشانه ی هاتو چوی مالی ئه و ده کن، که سی هه ره هونه رمه ندیان له ره نگر پیژیه وه بو زه رکاری، له خسته کیشانه وه بو نیگار کیشی، له کیشانی نیگاری رووخساره وه بو په ره ریزکردن کتیه . دلنایم داوا ده کات له مه ودوا به ته نیا خوم له گه لیدا به رده وام بم . هیچ باوه نا که م خوی دابگریته خواره وه بو ئاستیک بیر له وه بکاته وه من نیگار کیشیکی خاوه ن هونه ری ره سه ن نا، بکوژیکی ئاسایی بم .

به تیله ی چاو ده روانم بو قه ره ئه فه ندی، ئه و گه مزه یه ی له گه ل خویدا هیناویتی . کاتیک ئه و جووته پیکه وه له گورستان دهر چوون و له گه ل ئاپوره ی گورستان به ره و له نگره گی ئه یوب شو ر بوونه وه، منیش که وتته دوا یان . ئه وان له له نگارگه سواری که له کیکی چوار سه ولی بوون . منیش هاوشانی شاگردانی لاه ، ئه وانه ی له ئیستاوه مردوو و به خاک سپاردنی تهر میان له بیر کردبوو و له ناو خویاندا پی ده که نین، سواری که له کیکی شه ش سه ولی بووم . له دهر وازه ی فه نه رقا پی، جار یک که له که کانمان ئه وهنده له یه ک ئیزیک بوونه وه خه ریک بوو به یه کدا بکیشن . له و ساته دا زور باش له ئیزیکه وه بینیم چون

قەرە بە فسكەفسك هەندىك شتى بۆ زاوا دەگىراپەوۋە. لەپەر جارىكى تر بىرم كىردەوۋە مەرۆكۈشتن كارىكى چەند سانايە. خىۋاي خۇم، تۆ ئەم ھىزە لە رادەبەدەرەت بەھەموومان داوۋە، كەچى ئىمەت چاوترستىن كىردوۋە تا بەكارى نەھىن.

بەلام مەرۆف ھەر ئەۋەندەى كەۋتە خۆ و جارىك ئەم ترسەى شكاند، دەستبەجى دەبىت بە كەسىكى تر. جاران نەك ھەر لە ئىبلىس، بگرە لە بچوكتىن خراپەى ھەناۋى خۆيشم زراوم دەتوقى. كەچى ئىستا ھەست دەكەم خراپە شتىكە دەكرىت مەرۆف خۆى لە ژىر بارىدا پابگرىت و بگرە شتىكى پىۋىستە بۆ نىگاركىش. ئەگەر دەستلەرزىنى ئەو چەند رۆژەى دواى تاوانكە بخەينە لاۋە، ئەۋا لەۋ ساتەۋەى ئەۋ ھىچ و پوۋچەم كۈشتوۋە، فرە باشتر نىگار دەكىشم، درەوشاۋەتر و بوئرانەتر رەنگ بەكار دەھىنم و لە ھەموۋىشى گرېنگتر، دەبىنم ھىزى خەيالم شاكار دەئافرىنەت. بەلام ئايا چەند كەس لە ئەستەنبول ھەن رىز و بەھا بۆ شاكارەكانم دابنن؟

لە دەروازەى جىبالى و لە ناۋەرراستى كەنداۋى زىرپىنەۋە بە ھەلچوۋنەۋە بۆ ئەستەنبولم روانى. لەپەر ھەتاۋ سەرى دەرھىنا و قوبەكانى بە بەفر داپۆشراۋ لە ژىر تىشكى ھەتاۋا برىسك و باسكىان لىۋە دەھات و دەدرەوشانەۋە. كەۋاتە شارىك چەند گەۋرە و رەنگىن بىت، بارتەقاي ئەۋەش گۆشە و پەناى ھەيە بۆ شارەندەۋەى تاۋان و گوناھەكانتان. چەند جەنجال بىت، ھىندەش مەرۆقى تىدايە بۆ ئەۋەى بە تاۋانەكانتانەۋە بچنە ناۋايانەۋە. ژىرىى شاران، بە جىھانەكانى ناۋيان، كىتبخانەكان، ۋەستايانى نىگاركىش، خۆشۋوسان و دەرخانەكانىان نا، بگرە پىۋىستە بەزۆرىى ئەۋ تاۋانانەى بەدرىزايى ھەزاران سال لە كۆلانە تارىكەكانىاندا چەپەلانە ئەنجام دراۋن، پىتورىن. بەم لۆجىكە بىت، ھىچ گومانم نىيە لەۋەى ئەستەنبول ژىرتىن شارى سەرانسەرى جىھانە.

منىش لە لەنگەرگەى ئونقاپانى لە دواى زاوا و قەرەۋە لە كەلەك دابەزىم. كاتىك خۆيان دابوۋە پال يەكتەر و بە ھەۋرازدا سەردەكەۋتن، منىش لە

دوایانه وه بووم. له شوین سوتاوییه کی پشت مزگه وتی سولتان محمه مد
راوهستان، بۆ دوایین جار قسه بیان کرد و پاشان له یه کتر جودا بوونه وه.
کاتیک زاوا ئه فهندی به تهنیا مایه وه، وهک پیریکی که نهفت و بی تاقهت هاته
به رچاوم. له ناخی خۆمه وه ویستم به قه له مبارزیک خۆمی بگه یه نهمی و
بووختانه کانی ئه و پروپووجهی له ناشتنی تهرمی دههاتینه وه و ئه و شتانهی بۆ
خۆپاراستن له و بووختانه کردبووم، بگپرمه وه بۆی و لپی بیرسم: "ئه ری ئه و
قسانهی زهریف ئه فهندی راستن؟ ئایا خراپ که لکوهرگرتن له متمانهی
سولتانمان، ناپاکیکردن له شتوازه کانی نیگارکیشیمان و سووکایه تیکردن به
ئاینی خۆمان له نیگاره کانی دهستکردی ئیمه دا هه یه؟ گه لۆ دوایین نیگاری
که ورهت ته واو کردووه؟"

دهمی ئیواره له ناوه راستی کۆلانی به به فر داپۆشراو راوه ستام، سه ییری
کۆتایی تاریکی کۆلانم، بینیم زارۆک و باوکانی سه ر پتی گه رانه وهی ماله وه
به جیتی ده هیلن و بۆ من، جنۆکه، په ری، ریگر، دز و خه می دارانی به به فر
داپۆشراو چۆلی ده کهن. له وه سه ری کۆلان، له مالی دوونه ژومی و رازاوهی زاوا
ئه فهندی، ئیستا له وئ، له ژیر ئه و بنمیچهی جاریک له نیوان لقه کانی
شابه رووه پرووته له کانه وه دیبووم، جوانترین ژنی دنیای لییه، به لام من
نامه ویت ئاوهزی خۆم له دهست بدهم.

من پاره

من زېرى عه يار بيست و دووى سولتانی عوسمانيم. مۇرى به شان و شكوى
 حەزرىتى سولتانی كۆلەكەى جيهاننامم به سه ره وه يه. له قله قى ئەندامى
 دەستەى گه وره مامۆستايانى سولتانمان، له بهر ئەوهى دواى تەداره كى
 به خاكسپاردن، لېره، له م قاوه خانه خه مگين و دلگيره به نيوهى شه و نيگارى
 منى كېشا، نه يتوانى ئاوى زېرم به سه ردا بكات. به لام دهى ئىدى ئىوه له
 سه رى خۆتاندا ته واوى ده كهن. نيگار ه كه م لېره يه، به لام خۆم له كيسه ي
 له قله قى مامۆستاي گه وره و براى نيگار كېشماندام. ئىستا هه لده سيته
 سه رپى، من له كيسه ي خۆى ده رده هينيت و پيشانى ئىوهم ده دات. سلاو،
 سلاو، سلاو له مامۆستايانى هونه رمه ند و له ميوانان. به تيشكى من به
 شه واره ده كه ون، كاتيك تيشكى چرا له سه ر من ده شكيتته وه، ئىوه خروش
 ده تانگريت و ئيره يى به مامۆستا له قله قى خاوه نى هه ره دواييم ده بن. مافى
 خۆتانه، چونكه له من بترازيت، هيج شتيكى تر نييه بو پيوانه ي هونه رى
 نيگار كيش.

مامۆستا له قله ق ئەم سى مانگه ي دوايى چل و حه وت دانه ي ره بق زېرى
 هاوشيوه ي منى پهيدا كرده وه. هه موومان له م كيسه يه داين، بړوان له قله ق
 ئەفهندي له كه س نامانشارپته وه و ده شزانيت له ناو وه ستايانى نيگار كېشى
 ئەسته نبولدا كه س نييه هينده ي ئەو پاره ي ده ست بكه وپت. زور سه ربلندم
 به وه ي له ناو وه ستايانى نيگار كيشدا وه ك پيوه ريك په سه ند ده كرىم و كۆتايى
 به گه نگه شه ي ناپيويست ده ينم. له رابردودا، گافيك هيشتا هۆگرى قاوه

نەبووبووین و ھۆشمان نەھاتبوو ھوھ سەرمان، ھەستایانی نیگارکێشی ئەقڵ بچووکی ھەک ئەقڵی مەل، ئیواران دەکەوتنە چەنەبازی و دەیانگوت: "نا، تۆ ھونەرمەندتریت، نا، رەنگبازی راستەقینە ھەر خۆم، من باشتەری نیگاری دار دەکێشم، کەس نییە لە کێشانی نیگاری ھەوردا شان لە شانم بدات." ھەر بەوھندەش ھوھ نەدەگێرسا ھوھ، بگرە ھەموو شەوێک دەکەوتنە ویزە یە کدی و ددانی یەکتەریان دەشکاند. ئیستا بالادەستی لۆجیکی من بەسەر ھەموو شتێکە ھوھ، گونجانیکی شیرینی داوھ بە نەزمی کاری نیگارخانە و بگرە ریکوئیکییەکی شایەن بە ھەستایانی دێرینی ھەراتی بۆ دا بێن کردوھ.

با چەند شتێکی جۆراوجۆرتان بۆ بژمێرم کە دەتوانن بە گونجان و چۆنیەتی ئەم لۆجیکە ھوھ منیان پێ بگۆرنە ھوھ: یەک لە پەنجای کچە کە نێزەکی گەنج و شوخ: تاکیکی پێی، ئاوێنەییەکی باشی سەرتاشی تەختە لە داری گویز و چوارچێوھ لە ئیسک گیرا؛ سەندووکی نەوھد ئاچەیی کاغەز زیوین و بە نیگاری ھەتاو نەخێشندراو، ناودار و باش بۆیاخکراو؛ سەد و بیست دانە نان؛ خاکی سێ گۆر و سێ تابووت؛ بازووبەندیکی زیوین؛ یەک لەسەر دە ی ئەسپێک؛ لنگی ژنە کە نێزەکی بەتەمەن و قەلەو؛ بەچکە گامیشێک؛ دوو قاپی باشی چینی؛ مووچە ی مانگیکی نیگارکێشی عەجەم دەرویش محەمەدی تەوریزی و زۆربە ی ھەستایانی نیگارکێشی تری ھەک وی لە نیگارخانە ی سولتانمان؛ بازیکی باش بە قەفەسە ھوھ؛ دە گۆزە شەرابی پاناوێت (*); بەسەر بردنی سەعاتیکی بەھەشتی لە گەل مەحمودی شوخە کوری ناسراوی دنیا و زۆر توانای تری لە ژماردن نەھاتوو.

ماوھەیک پێش ئەو ی بێمە ئیرە، دە رۆژم لە گۆرھویی چلکنی شاگرد پینەچیەکی ھەژاردا بەسەر برد. ئەو بێچارە یە، ھەموو شەوێک بە دەم ژماردنی ئەو شتە لە بن نەھاتووانە ھوھ کە دە یویست بە من پەیدایان بکات، خە ی دەبیردوھ. بەیتەکانی ئەم شیعەرە درێژە جۆری لاواندە ھوھ شیرین و بۆ (* پاناوێت: مارکە یەکی شەرابی یۆنانی نایاب و ناسراوھ و مێژوویەکی کۆنی ھە یە.

من به لگهی ئهوهن کون نه ماوه پاره‌ی تی نه که وتبیت.

ئوه ناوی کونم هینا، شتیکم بیرم کهوتهوه؛ ئه‌گه‌ر به سه‌ره‌های پیش له هاتنم بۆ ئیره بگیرمه‌وه، چه‌ندین به‌رگ کتیبی لی دهرده‌چیت. خو‌به‌خوی خو‌مانین و بیگانه‌مان له ناودا نییه، ئه‌گه‌ر بۆ که‌سی نه‌گێرنه‌وه و له‌قله‌ق ئه‌فه‌ندیش لی‌مان لالووت نه‌بیت، رازیکتان بۆ دهرکینم. سویند ده‌خۆن؟

باشه. ددانی پیدا ده‌نیم، من زێری راسته‌قینه‌ی عه‌یار بیست و دووی سولتانی عوسمانی نیم و له‌سکه‌خانه‌ی چه‌مبه‌رلیتاشی له‌قالب نه‌دراوم. من پاره‌یه‌کی قه‌لبم. منیان له‌فینسیا له‌زیری عه‌یار نزم دروست کرد، هیندرامه ئیره و به‌ناوی زیری عوسمانیه‌وه خرامه‌ بازاره‌وه. زۆر سوپاستان ده‌که‌م له پای تیگه‌یشتنتان.

وه‌ک ئه‌وه‌ی من له‌سکه‌خانه‌ی فینسیا گویم لی بوو، سالانیکه ئه‌م کاره‌ ده‌کریت. به‌لام تا ئه‌م ماوه‌یه‌ی دواییش، ئه‌و زیره‌ عه‌یار نزمانه‌ی گاورانی فینسیایی هینایانه‌ رۆه‌ه‌لات و بلاویان کرده‌وه، کاری دۆقه‌کانی فینسیا خۆیان بوو، له‌هه‌مان سکه‌خانه‌ش ئه‌تجامیان ده‌دا. عوسمانیه‌کانیش به‌لۆجیکی ئه‌وه‌ی چی له‌سه‌ر شتی‌ک نووسرا‌بیت ئیدی هه‌ر ئه‌وه‌یه، ره‌فتار ده‌که‌ن. کاتیک بینیان نووسراوی سه‌ر زیره‌کان هه‌مان شته و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ دوو‌کانه‌کانی خۆیان گوێیان به‌پێژه‌ی زیر له‌پاره‌کاندا نه‌دا، زیری قه‌لبی فینسیایی ئه‌سته‌نبولی پر کرد. دواتر فیربوون به‌گه‌ستن پاره‌ی قه‌لبی زیر که‌م و مس زۆر بناسنه‌وه. بۆ نمونه، له‌تاو ئاگری ئه‌فین قرچت دیت و ده‌سووتیت، به‌په‌له‌پرووزی خۆت ده‌گه‌یه‌نیته‌کن مه‌حمودی کوره‌ شوخی شو‌خان، ئه‌و کوره‌ی سه‌رانسه‌ری دنیا ئه‌فیندار و کوشته‌یه‌تی. ئه‌ویش له‌پیشدا له‌بری هه‌رامه‌که‌ت، پاره‌که‌ بۆ ده‌می ده‌بات، گازیکی لی ده‌گریت و ده‌لیت قه‌لبه، بۆیه له‌بری سه‌عاتیک، ته‌نیا نیو سه‌عات ده‌بات بۆ به‌ه‌شت. کاتیک گوری فینسیایی بینی پاره‌ قه‌لبه‌که‌ی ئه‌و ئه‌نجامه‌ تراجیدیه‌ی هه‌یه، گوتی ئه‌ری با زیری ساخته‌ی عوسمانیش دروست بکه‌م، خۆ ئه‌وان هه‌ر هه‌ستی پێ ناکه‌ن، ناکه‌ن.

ئىستا دەمەۋىت سەرنج بۆ سەر دۆخىكى سەير و نامۇ پاكىشىم. ئىدى ئەم گاورانەي ئىنىسىيا كاتىك نىگار دەكىشىن، ۋەك ئەۋە وايە نىگار نا، بگرە راستى شتە نىگار كىشراۋەكان بئافرىين. بەلام گافىك پارە دروست دەكەن، راستەقىنەكەي نا، ساختەكەي دروست دەكەن.

لە ئىنىسىيا خراينە سىندوۋقى ئاسنەۋە، لە كەشتى بار كراين، بە لارەلار و ژەندنەۋە گەشىتىنە ئەسنەنبول. لە دوۋكانى سەرافىك، لە دەمى ۋەستايەكدا خۆم دىتەۋە. كابرا بۆنى سىر لە دەمى دەھات. كەمىك چاۋەرىمان كرد و نەكرد، دىھاتىيەكى گىژەلۆكە ھات بۆ زىر ودر كوردنەۋە. ۋەستاي سەرافى ئىبلىسى كورى ئىبلىس گوتى: "ئادەي بزائم زىرەكەت قەلبە، بىنە با بىگەزم." زىرى لە كابراي گوندى ۋەرگرت و نايە دەمى.

كاتىك لە دەمىدا دەگىترا، بىنم ئەۋەي يارۆي دىھاتى زىرى راستەقىنەي سولتانى عوسمانى بوو. زىرەكەي تر بە بىنىنى من لە بۆنى سىردا، گوتى: "تۆ قەلبىت." خۆ راستى دەكرد، بەلام لەبەر ئەۋەي لووتبەرزانە ھاتبوۋە گۆ و شكۆي منى شكاند، منىش درۆم كرد. گوتم: "قەلبى رەسەن ھەر خۆتت."

كابراي لادىيى گىژەلۆكە لەۋ ساتەدا بە شان و بالى زىرى خۆيدا ھەلدەدا و دەگوت: "مەگەر زىرى من قەلب دەردەچىت؟ بىست سالە لە ژىر خاكدا شاردوۋمەتەۋە، بۆچى ئەۋ سەردەمە بى رەۋشتىي لەم جۆرە ھەبوۋ؟"

كاتىك من بەپەرۆش بووم بزائم چ دەقەۋمىت، كابراي سەراف زىرى گوندىيەكە نا، منى لە دەمى دەرھىنا و گوتى: "بگرە، ئەۋە زىرەكەتە. پارەي قەلبى گاۋرى نامەردى ئىنىسىيايىم ناۋىت." جىنۆيەكىشى گرتە يارۆي گىژەلۆكى دىھاتى و گوتى: "ئەۋە تۆ ھىچ شەرم لە خۆت ناكەيت؟" ئەۋىش كەمىك ۋەلامى دايەۋە، منى ھەلگرت و بردمى. دواي ئەۋەي قەسەي لە ھەمان شىۋەي لە سەرافەكانى ترىش بىست، دلى شكا و منى ۋەك پارەي زىر نزم بە نەۋەد ئا كچە ورد كوردەۋە. گەشتى ھەوت سالەي لە برانەۋە نەھاتووم لەم دەستەۋە بۆ ئەۋ دەست، ئا بەۋ جۆرە دەستى پى كرد.

دهتوانم به شانازیهوه بلّیم وهک ئهوهی پارهیهکی ئاقل پتویسته بیكات، زۆریه کاتی خۆم له ئهستهنبول لهم کیسهیهوه بۆ ئهوه کیسهیه و لهم پشتوینهوه بۆ ئهوه گیرفانه بهسهرد. ترسی گهرهه ئهوه بوو بخریمه بنی گۆزهیهکهوه، یان بهسالان له ژیر بهردی ناو باخچهیهک بشاردریمهوه، نالیم هیچ بهسهرم نههات، بهلام لهبهه هۆیهکی نهزانراو ئهم دهمانهی تهنگاسی کورتیان دهخایهاند. زۆریهی ئهوانهی منیان دهکوته دهست، بهتایبهتیش ئهگهر بۆیان دهبریکهوتایه ساختم، دهیانویست به زووترین کات له کۆلم بکهنهوه. هیتشتا تووشی هیچ کهسیک نهبووم به وهرگری بۆ ئهقلم بلّیت ئهم پارهیه قهلبه. بهلام ئهوانهی هستیان به قهلبیم نهدهکرد و سهه و بیست ئاکچهیان له پیناومدا دهژمارد، ههر ئهوهندهی دهیانزانی فریو دراو، تا ئهوه کاتهی کهسیکی تریان فریو هدا و له من پرگاریان دهبوو، به تهنگژهی ههڵچوون، ناشادی و بۆ ئۆقرهیییدا تۆ دهپهرین و له خۆیان هدا. سهرباری ئهوهی له ماوهی ئهوه تهنگژهیدا چهندنین جار ههولیان هدا خوشیان و کهسانی تریش له خسته بهبن (له تاو ههڵچوون و بۆ ئۆقرهیی بهردهوام مایهپووج دهبوون)، له دلهوه جنیویان به کهسی کرپاری من هدا و پتیان دهگوت: "بۆ رهوشت!"

بهدریژایی ئهم ههوت سالهی رابردوو، له ئهستهنبول پینجسهه و شهست دهستم گۆریوه. مال، دووکان، بازار، مرگهوت، کلّیسا و سیناگۆگ نهماوه سهری پتدا نهکهه. چهند زیاتر گهریام، بینیم زیاتر لهوهی من پتیشبینی دهکهه، له پشتهمله باسم دهکرا، ئهفسانهه بۆ دهسانزیندرا و درۆم له بارهوه دهکرا. بۆ هه دادان به روومدا دههرایهوه و دهگوترا: له من بترازیت، هیچ نرخیک و بههایهکی تر نهماوه، بۆ بهزهیم، چاو کویرم، منیش ههزم له پارهیه، چ جیی داخه دنیا لهسهه من بنیات نراوه، دهتوانم ههموو شتی بکرم، چهپهلم، سههسههه و نامهردم. ئهوانهی له قهلببوونم ئاگادار دهبوونهوه، به ههڵچوونی زیاترهوه رهفتاریان دهواند و شتی خراپتریان پتیم دهگوت. لهگهڵ دابهزینی بههای راستهقینهه، بههای مهجازیم له ههڵکشاندرا بوو. بهلام

سەربارى ئەو گىشت مەجازە بىي وىژدان و ئەو ھەموو بووختانە بىي بناغەيە،
بىنىم زۆربەي خەلكى بە ئەقىنىكى لە دلەو ھەلقوللو ھەزىم لى دەكەن. من پىم
وايە، ئەم خۆشەويستىيە لە دلەو ھەلقوللو، بگرە ئەم سىلاوى ھەزلىکردنە،
شتىكە پىويستە لەم سەردەمە خۆشەويستى لى دامالداو ھەموومان
دلخۆش بکات.

كۆلان بەكۆلان و گەرەك بەگەرەك ھەموو گۆشەيەكى ئەستەنبولم ديوە، لە
جووہو بىگرە بۆ ئابخان، لە ھەر بەو ھەق مینگەريان، دەستى ھەموو كەسىكم
ناسى. جارېك مەلەيەكى ئەدرنەيى بۆ مانىسا دەچوو، من لە كىسەي ئەودا
چوومە دەرەوہى ئەستەنبولم. كاتېك جەردە پىيان پىمان گرت و ھاواريان
کرد: "يان پۆخت، يان مالت"، مەلەي بىچارە بەشپىزەيى ئىمەي لە كونى
دواوھىدا شار دەوہ. ئىرە لە ناو دەمى كاپراي سىرخۆز پىستر بۆنى دەھات و
زۆر دژوار بوو، بەلام دواي كەمىك يەكسەر پىشھات وەرگەرەيە سەر شتى
خراپتر، چونكە جەردەكان بە مەلەيان نەگوت: "يان مالت، يان پۆخت!"، بگرە
گوپيان: "يان ئابرووت، يان پۆخت!" و رىزيان بۆ بەست. توخوا لى گەرپىن با
ھىچ بۆتان باس نەكەم لەو كونە تەنگەدا چمان بەسەرھات. لەبەر ئەو ھۆيە لەو
كانەو ھىچ ھەزىم لە چوونە دەرەوہى ئەستەنبولم نىيە!

لە ئەستەنبولم بەردەوام خۆش ويستراوم. كچانى لاو، وەك ئەوہى پىاوى
خەونەكانيان بم، منيان ماچ دەکرد، منيان لە كىسەي قەدەيفەدا، لە بن سەرىن،
لە ئىوان مەمكى زل و دەرپىكانياندا دەشاردەوہ، بۆ ئەوہى بزەنن لە جىي خۆم
ماوم، بەدەم خەوہو دەستىيان لىم دەدا. لە تەنىشت ئاگردانى ناو
گەرماويكەوہ، لە جزمەيەكدا، لە بنى شووشەيەكى بچووكى بۆنخۆشى ناو
دووكانى كاپرايەكى مسك فرۆش و لە گىرفانى نەپىنى جەوالە نىسكى
ئاشپەزىكدا خۆم شار دەوہ. لە پشتوئىنى دروستكراو لە چەرمى حوشتر، لە
بەتانىي چىندراو لە جاوى ميسرى، لە ناوكەفى كەتانى پىلاو و لە گۆشەي
شاردراوہى شەروالى رەنگاورەندا سەرانسەرى ئەستەنبولم گەرام. پەترۆي
سەعاتچى منى خستە شوئىنى نەپىنى سەعاتى چەكوشدارى خوى و

بهقائىكى رۆمىش رەپ و راست خستىمىيە ناو پەنىرى مەرھو؛ پىكەوۋە لەگەل مۆر و خشل و كليل لە پارچەي كەتەنەوۋە پىچراين و لە دووكەلكىش، ناو ئاگردان، بن پەنجەرە، لە ناو سەرىنى دروستكراو لە پووش، لە شوئىنى نەئىنى دۆلابى زەمىنى و سندوقدا شاردرامەوۋە. باوكانىكم بىنى ھەر جارناجارتىك لەسەر خوانى نان ھەلدەسان و بۆ ئەوۋە بزانن لە شوئىنى خۆم ماوم، منيان بەسەر دەكردەوۋە؛ ژنگەلكىم بىنى بى ئەوۋە پىويست بىكات، منيان ۋەك شەكر دەخستە دەمىيان و دەيانمژىم؛ مندالم بىنى بۆئىيان پىمەوۋە دەكرد و منيان دەخستە كونى لووتىانەوۋە، پىر و كەنەفتى وام بىنى سەربارى ئەوۋە پىيان لە لىئورى گۆر بوو، ئەگەر رۆژى ھوت جار منيان لە كىسەي چەرم دەرنەھىنايە و چاويان پىمدا نەگىراپايە، ئۆقرەيان نەدەگرت. ژنە چەركەزىكى وردبىن ھەبوو، دواي ئەوۋە بەدرىئايىي رۆژ مالى گسك دەدا و دەسرىپوۋە، ئىمەي لە كىسە دەردەھىنا و فلچەي دارىنى تىمان ھەلدەسو؛ سەرافىكى يەكچاۋ بى راۋەستان قوۋلەي لىمان دروست دەكرد؛ كۆلرەپىك بۆنى گولە شىلان لە دەستەكانى دەھات، خۆي و خىزانەكەي، ۋەك ئەوۋە تەماشاي دىمەنىك بكن، بۆ ئىمەيان دەروانى؛ زەركارىكىش لەوانەي ئىستا ئىستا لە ناوماندا نىيە - پىويست ناكات ناوي بەئىن-، ئىواران، بى پسانەوۋە ئىمەي لە دۆخى جۆراۋچۆردا رىز دەكرد. بە كەلەكى دارى ماون(*) گەرام و چومە كۆشك و ھاتمە دەرەوۋە، خۆم لە بەرگى دەستكارى ھەرات، پارزەنى ئەو پىلاۋانەي بۆنى گوليان لى دىت و لە توپى كورتاندا شاردەوۋە. سەدان دەستى چلكن، تووكن، خرپن، چەور، لەرزۆك و پىرم دى. بۆنى جىقاتى ئەففىۋن كىشان، كارخانەكانى بەرھەمھىنانى مۆم، باسترمەي ماسىي قومرى و بۆنى ھەموو ئارەقەدەردانى ئەستەنبول بە روومدا پزا. پاش تىپەرىپوون بەو گشت جۆش و خرۆش و بزاۋتەدا، كاتىك ئەو رىگرە نامەردە پاش ئەوۋە لە تارىكايىي شەۋدا قوربانىي خۆي سەربرى، منى خستە كىسەي خۆيەوۋە، لە

(*) دارى ماون، يان ماھاگۆنى: دارىكى ئەستورە و لە رابردوودا بۆ دروست كردنى كەلەك و بەلەم سوۋدى لى ۋەرگىراۋە.

ماله شوومه که ی تفیکی لیم کرد و گوتی: "تف، هه مووی له چاره ی تۆوه یه"،
منیش هینده به خۆمدا شکامه وه و و دلم ره نجا، تا راده ی ئه وه ی خۆزگه م به
له ناوچوونی خۆم خواست.

به لام ئه گهر من نه بيم، کهس ناتوانیت نیگارکیشی باش و خراب له یه کدی
جیا بکاته وه و له بهر ئه وه ی وه ستایانی نیگارکیش له م رووه وه ده ست به
کوشتنی یه کتر ده کهن، من نه فه وتام و چوومه کیسه ی هونه رمه ندرتین و
هۆشمه ندرتین نیگارکیشه وه و بو ئیره هاتم.

ئه گهر ئیوه ش نیگارکیشی له ی باشترن، دسا من به ده ست بخهن.

۲.

من ناوم قەرەيە

تۆبلىت باوكى شەكۈرە تا چ رادەيەك لە نامە گۆرپنەوہى نىوانمان ئاگادار بېت؟ لە نامەكانى شەكۈرەدا ھەلۆيىستى كچى نەوېر و لە باوك ترساو بەدى دەكرېت، ئەگەر سەرنجى ئەو ھەلۆيىستەم دەدا، دەگەيشتمە ئەو ئاكامەى ئەوان لە نىوان خۇياندا بەيەك وشەش باسى منيان نەكردووه، بەلام ھەستم دەكرد بارودۇخ وا نىيە. نىگاي فېلبازانەى ئەستەر، جادووى دەرکەوتنى شەكۈرە لە پەنجەرەدا، پىداگرتنى زاوا لەسەر ناردىنى من بۆلاى ۋەستايانى نىگار كېش و ئەو بېچارەيىيەى ئەم بەيانىيە لە كاتى بانگەيتشترىندما بە رووخسارپىيەوہ بىنيم، منى نىگەران دەكرد.

بەيانى، زاوام ھەر ئەوہندەى منى لە بەردەم خۇى دانىشانى و دانەنىشانى، دەستى كرد بە گېرانەوہى باسى ئەو پۆرتىتانەى لە فېنيسيا دىبوونى. ۋەك باليوزى سولتانى كۆلەكەى جىهانمان ھاتوچۇ زۆر كۆشك، مالى دەولەمەند و دىرى كردووه. بەرپۇزان لە بەردەم ھەزاران پۆرتىت راوہستاوہ، ھەزاران رووخسارى ديوہ نىگارىيان لەسەر قوماشى راكېشراو و تەختە لە چوارچىوہدا بە دىواروہ كېشراون. گوتى: "ھەريەكەيان جىاوازترە لەوانى دى، بەتاقى تەنيا رووخسارى بى ھاوتاي مرؤقە." زاوام بە ھەمەجۆرى، رېنگ، نەرمى و خۇشى تىشكى سەر روويان، تەننەت بە دژورپىيان و بەواتاي ناو چاويان مەست بوہ.

گوتى: "كتومت دەلېت پەتايان گرتووه، ھەمووان، سەرانسەرى فېنيسيا پۆرتىتى خۇيان بە كېشان دەدەن. ئەوانەى پارە و ھېزىيان ھەيە، بەمەبەستى

ئەوھى بۇ ژيانيان بېت بە نیشانە و بېرەھەرى و ھەمان کات وەك ئاماژەھەك بۇ سامان و ھېز و دەسلەلاتيان، پۆرتىتى خۇيان بەكېشان دەدن. مەبەستيان ئەوھە لەوئ، لە بەرامبەرمان رابوھستن، ھەبوونى خۇيان بەھەكدى رابگەھەنن و ئاماژەھى ئەوھمان بەھنئ ئەوان لە کەس ناچن و لە ھەموو کەسېك جياوازترن."

جۆرى ئەوھى لە بارەھى ئېرەھى، تەماح و چاۋچنۆكېھە بەدوئت، وشەکانى بئى رەوشتانە بوون، بەلام کاتېك لەمەر پۆرتىتەکانى فېنېسىا قسەھى دەکرد، جاروبار پرووخسارى بۇ تاوئېك وەك رووى مندال پرووناك دەبووھە و پېر دەبوو لە ژيان.

درېژەھى دەداھى و دەھگوت دەولەمەندانى پارېزەھى نېگار، مېر و خېزانە گەورەھکان لە ھەموو ھەلېکدا نېگارى سەرۋچاۋى خۇيان بەكېشان دەدن، ئەمەھيان کردوھ نەخۇشېھەكى ئەوتۆ، تەنانەت ئەو گاۋرانە کاتېك نېگارى دېمەھى چېرۆكى ئاھنېھى لە ئېنجېلەھە وەرگېرا و لەسەر دېۋارى کلېساکان بە دروستکردن دەدن، مەرچ دادەنئېن پرووخسارى خۇشېھان بخرېتە ناو نېگارەھکانەھە. بەو جۆرە، بۇ نمونە، سەھېرى نېگارى بەخاھسېاردنى ستېفانى پېاۋچاكت دەکرد، ھای لەوھ، دەتېھنئ ئەو مېرەھى بە رووخۇشى و پېاھەلدانى زۆرەھ نېگارى سەر دېۋارەھکانى کۆشكى پېشانى تۆ داوھ، خۇھى لە نېگاردا، لە ناو ئاپۆرەھى چاۋ بەگريانى دەورى گۆرداھە. دواتر لە نېگارى پېشاندەھى پەترۆسى پېاۋچاھدا، ئەو مەرۆفەھى بە سېبەھرى خۇھى نەخۇش چاھ دەھاتەھە، کاتېك بۆت ئاشکرا دەبېت ئەو نەخۇشە بەدبەختەھى لە تاو ئازار ھەدادانى نېھە و لەلاھەكى ناو نېگاردا راکشاۋە، براھى خانەخۇھى بەنەزاکەتەکە و لە بەراز لەسەاغترە، تووشى خەھالشانکنن دەبېت. رۆژھى دواترېش، ئەمجار لە نېگارېھى پېشاندەھى زېندووبوونەھەھى مردوواندا، تەماشاهى دېمەھى مردنى کەسېکت دەکرد پېش کەمېک لەسەر خوانى نېوھرۆ لە تەنېشت تۆوھ ورگى بە مېزى نان خواردەھەھە نابوو.

زاوام بە ترسېکەھە وەك ئەوھى باسى ھېزى بەكېشکردنى ئېھلبېس بکات،

گوټی: "هه‌ندیکیشیان کاریان هینده بردووه‌ته پیشه‌وه، ته‌نیا به‌مه‌به‌ستی
ئوه‌وی خوټیان بخه‌نه نیگاریکه‌وه، رازین له نیگاردا ببن به‌و خزمه‌تکاره‌ی
جامی مه‌ی پر ده‌کات، ئه‌و دل‌ره‌قه‌ی ژنیکی زیناکار به‌ردباران ده‌کات، یان
بکوژیکی ده‌ست به‌خوټین."

خۆم له نه‌زانی دا و گوتم:

"ئه‌مه کتومت وه‌ک ئه‌وه وایه له کتیبی ئه‌فسانه کۆنه‌کانی عه‌جه‌مدا
دانیشتنی شا ئیسماعیل له‌سه‌ر ته‌ختی خوټی ببینین، یاخۆ وه‌ک ئه‌وه‌ی له
داستانی خه‌سره‌و و شیریندا تووشمان بیټ به‌ تووشی نیگاری ته‌یمووری
له‌نگه‌وه، به‌مه‌رجیک ئه‌و سه‌رده‌مانیکی زۆر دره‌نگتر له‌ دوا‌ی ئه‌وان
فه‌رمان‌په‌وایی کردووه."

ئهری ئه‌وه له شوټینیکی ماله‌وه ده‌نگی خشه‌خشیک ده‌هات؟

دواتر زاوام گوټی: "به‌لام وه‌ک بلټیت ئه‌و نیگاره فه‌ره‌نگیانه بو‌ ترساندن
ئیمه ده‌کیش‌شرین. نیگاره‌کان ته‌نیا به‌هټیز و ده‌ولمه‌ندیی ئه‌و که‌سانه‌ی به
کیشانیان دا‌ون، نامانترسین. تی ده‌کشۆن و امان تی بگه‌یه‌نن بوونمان له‌م
دنیا‌یه شتیکی زۆر تایبه‌ت و پر له‌ رازه. ئه‌وان ده‌خوازن به‌ رووخسار، چاو،
شیوه‌ی پاره‌ستانی بی‌ هاوتایان و به‌ جلو‌به‌رگی لؤلۆی سی‌به‌رداری به‌ریان
ببنه نمونه‌ی ئافریندراویکی پر له‌ نه‌ینی و بمانترسین."

زاوام گه‌یرا‌به‌وه جاریک چوه‌ته کوټکی مو‌لکداریکی ده‌وله‌مه‌ند له‌ که‌نار
ده‌ریاچه‌ی کۆمۆ، یارۆ ئاره‌زوومه‌ندیکی شه‌یدا بووه، له‌ شاوه بو‌ کاردینال و له
ئه‌فسه‌رانه‌وه بو‌ شاعیران، نیگاری رووخساری هه‌موو ناودارانی میژووی
فه‌ره‌نگی کو‌ کردووه‌ته‌وه. زاوام له‌ ناو ژوو‌ره‌کانی باخچه‌ی شاهانه‌ی
پۆرتریته‌کاندا ون بووه. گوټی: "خانه‌خوټی میوانپه‌روه‌ر به‌شانازییه‌وه منی به
مالی خوټیدا ده‌گه‌یرا، کاتیک منی به‌جی هټشت بو‌ ئه‌وه‌ی به‌ ئاره‌زووی دل به
ماله‌که‌یدا بگه‌ریم، ببینم ئه‌و که‌سایه‌تیگه‌لی گاوری گوايه‌ گرینگ، ئه‌وانه‌ی
زۆربه‌یان وه‌ک که‌سی راسته‌قینه ده‌هاتنه پیش چاو و هه‌ندیکیشیان ریک بو‌

ناو چاوی منیان دەروانی، تهنیا له بهر ئەوێ پۆرتی تیان کیشرابوو، بووبوو
به کهسانیک بۆ زیاتر پرکردنی ئەم دنیا. به کیشانی پۆرتی تیان که شتیکی
فره ئەفسووناوی بآلی به سه ریاندا کیشابوو، هیندهش بی هاوتایانی کردبوو،
به جۆریک من له ناو نیگار هکاندا تاویک ههستم کرد خهوشدار و بی هیزم.
وهک ئەوێ بلێت ئەگەر بهم شیوازه نیگارم بکیشرایه، باستر تۆ دهگه یستم
بۆچی له م دنیا به دام."

دواجار، دهست به جۆی حالی بووه نه خشی ئیسلامی، ئەو هونه ره ی له سه ر
دهستی کۆنه وه ستایانی هه راتی گه یه ندراره به قۆناغی که مال و نه گۆری، به
خولیای پۆرتی ت به کۆتا دیت و له م رووه وه له ویست و ئاره زووی خۆی
ترساوه. گوتی: "به لام وهک بلێت ده مویست هه ستیش به کم له گشت که سیک
جیاوازترم، له کهس ناچم و له شیوه م نییه."

به و جۆره، ههستی کردووه وهک ئەو کاتانه ی ئیبلیس به ره و گونا ه
به کیشمان ده کات، ئەو به را کیشانی داخوازی شتیکی به هیزه وه به کیش
کراوه به ره و ئەو شته ی لێی ترساوه. "تا زانم چۆن باسی به کم، له داخوازیکی
گونهارانه ده چوو، وهک خۆ گه و ره نواندن له به رامبه ر خوا، خۆ به شتیکی
گرینگ زانین و جۆری خۆ جیگیرکردن له چه قی دنیا دا."

دواتر ههستی کردووه ئەم شته ی له دهستی وه ستایانی فره نگدا بووه به
گه مه ی مندالێکی له خۆبایی، ئەگەر له لایه ن سولتانی بالامانه وه ئارهسته
بکریت، ده بیته هیزکی ره وای ئەوتۆ بتوانیت له جادووش تۆ بیه رینیت،
بینه ران بخاته ژیر کاریگه ریی خۆیه وه و خزمهت به ئاینمان بکات.

هه ر له و سه ره وه نده شدا بووه بیروکه ی کتیبیک بۆ نیگاری سولتانمان و ئەو
شنانه ی ئەو ده نوین، ها تووته ئاره وه. زاوام، دوا ی گه رانه وه ی بۆ ئەسته نبول،
کاتیکی به حه زه ته ی سولتانمانی گوتوووه زۆر باش ده بیته ئەگەر له سه ر
شیوازی فره هنگی نیگاریان بکیشریت، ئەو ده سیپک ئاره زایی پیشان داوه.

گوتوو یه تی: "شتی به ره ته ی چیرۆکه. نیگاری جوان چیرۆک به زه رافه ته وه

تهواو دهکات. کاتیک ههول ددهم بیر له نیگاریکی بی چیرۆکیک بکه مهوه، وام به خه یالدا دیت ئەو نیگاره دواجار ده بیت به بت، چونکه ئەگەر بروامان به چیرۆکیکی نه بوو هه بیت، واتای ئەوهیه بروا بهو نیگاره و بهو شتەش دهینین. ئەمه شتیکه له وینهی پرستنی بتهکانی که عبه بهر له وهی په یام بهرمان بیان شکی نیت. ئەگەر شتیکی به شتیکی نه بیت له چیرۆکیکی، بۆ نموونه، ئەگەر ئەم گۆله میخه که، یان ئەو گرگنه بی ئەده به به شتیکی نه بن له داستانیک، چۆن نیگاریان ده کیشیت؟"

"به پیشاندانی ئەوهی که جوانیی گۆله میخه که له بی هاوتایی خۆیدا به."

"بۆچی مهگەر دواتر له ریزکردنی په رهکاندا له چهقی دنیا دایده نیت؟"

زاوام گوتی: "ترسام، کاتیک حالی بووم بیروکهکانی سولتانمان به رهو کوئ ده مهن، له پر شپرزە بووم."

ههستم کرد زاوام ترساوه بکه ویتته باریکه وه جگه له نیازی خوا، شتیکی تر شایهن به چهقی دنیا و کاغز بینیت.

سولتانمان، ریک وهک من پیش بینیم کردبوو زاوامی ترساندبوو، و گوتبووی: "پاشان دهته ویت ئەو نیگارهی گرگنیکت له چه قیدا جیکیر کردوه، به دیواردا ههلبواسیت، به لام نیگار به دیواردا هه لئاواسریت. چونکه ئەگەر نیگاریکی به دیواردا ههلبواسریت، ئەوا ئامانجمان هه رچی ده بیت با بیت، دواى ماوهیه که دست به پرستنی ده که بن. ئەگەر منیش وهک گاوهکان باوه ریم بکردایه هه زه تی عیسا، خواجه تۆبه، هه مان کات په روه ردگاریشه، ئەو کاته تۆ دهگه یستم دهکرا خوا له دنیا ببیندیت، ته نانهت له شیوهی مرۆفدا خۆی بنوینیت و منیش ده متوانی رازی بم نیگاری مرۆف بکیشریت و به دیواردا ههلبواسریت. خۆ ده زانیت دواجار ده که وینه کرنۆش بردن بۆ هه موو نیگاریکی به دیواردا ههلبواسراو، وا نییه؟"

زاوام به منی گوت: "زۆر باش لیتی حالی ده بووم و له بهر ئەوهش لهو شتهی هه ردوو کمان بیرمان لی ده کرده وه، ده ترسام."

سولتائمان گوتوویه تی: "لهو سۆنگه یه وه رازی ناچم نیگارم به دیواردا
هه لباوسریت."

زاوام بزیه کی ئیبلسییانه ی خسته سه ر لیوی و به چرپه به منی گوت:
"به لام دهیویست."

ئیسیتاش نۆره ی ترسان هاتیوو سه ر من.

سولتائمان گوتوویه تی: "به لام هه مان کات دهخوام نیگار پیکم له سه ر
شیوازی فه رنگی بکیشریت. پتویسته نیگاره که له توپی په ره کانی کتیبیکدا
بشاردریته وه. هه ر تۆیش پیم ده لیت ئه و کتیبه چۆن ده بیت."

زاوام گوتی: "ماوه یه ک به سه رسامی و شهیدا بوئه وه بیرم کرده وه. دواتر
بزیه کی هاوشیوه ی بزه فیلبازانه که ی تۆزیک له مه وه یی خسته سه ر لیوی و
به جۆرێک بزه ی هاتی، وا هه ستم کرد خه ریکه باوه ی ده هینم زاوام گۆراوه و
بووه به که سیکێ تر.

"هه زه ته ی سولتائمان فه رمانی پیم دا یه کسه ر ده ست به دروستکردنی
کتیبه که بکریت. له شادمانیدا سه رم سووپی خوارد. فه رمانیشی دا ئه م
کتیبه وه ک دیارییه ک بۆ دۆقی فینسیا ئاماده بکریت و دیسان من بنیتریته
کنی. دهیویست کاتیک کتیبه که ته واو ده کریت، له هه زار ساله ی سالنامه ی
کۆچیدا بیت به گه وا هیدهری هیزی سه رفرازی خه لیفه ی موسلمانان و
سولتانی مه زنمان. به لام بۆ ئه وه ی نه زانریت نیازی ریکه وتنی له گه ل
فینسیاییه کاندا هه یه و به مه به ستی ریکرتن له ئیره یی و دلپه سی له
نیگارخانه، داوا ی لیم کرد کتیبه که به نه پنی ئاماده بکریت. منیش به شادمانی
و به نه پنی ده ستم کرد به به کیشاندانی نیگار هکانم."

۲۱

من زاواتانم

بهو جوړه، سه‌رله‌به‌يانی رُوژی هه‌ینی بو قهره‌م باسکرد ئه‌و کتیبه‌ی نیگاری سولتانمان له‌سه‌ر شیوازی مامۆستایانی فه‌رهنگ له‌ خو ده‌گریت، به‌چ شیوه‌یه‌ک ده‌بیت. خالی ده‌سپیکم ئه‌وه بوو چۆن هه‌مان چیرۆکم بو سولتانمان گێرا بووه و بو دروستکردنی کتیبه‌که فریوم دا‌بوو. به‌لام ئامانجی شار‌دراوهم ئه‌وه بوو نووسینه‌وه‌ی چیرۆکی به‌رامبه‌ر نیگاره‌کان به‌ قهره‌ بسپیرم، چونکه‌ خوّم هه‌شتا پێم نه‌کرا بوو ده‌ست به‌ نووسینه‌وه‌یان بکه‌م.

گوتم زۆربه‌ی نیگاره‌کانی کتیبه‌که‌م ته‌واو کردووه و دوا‌یین نیگاریش له‌ ته‌واو بووندا‌یه. گوتم: "له‌ کتیبه‌که‌مدا نیگاری مه‌رگ هه‌یه‌ بو ئه‌وه‌ی پێشان‌ی بدات جیهانی سولتانمان سه‌رزه‌وییه‌کی چه‌ند ئارام و پر له‌ ئارامیه‌. نیگاری دار هه‌یه‌ به‌ نیگارکێشی هۆشمه‌ند له‌قله‌ق به‌ کێشانم داوه. نیگاری ئیبلیس، نیگاری ئه‌سپ، ئه‌و ئاژه‌له‌ی تا شوێنه‌ دووره‌کان ده‌مانگه‌یه‌نیت، نیگاری سه‌گی هه‌رده‌م چه‌په‌ل و زۆرزان و نیگاری پارویه هه‌یه‌..." به‌ قهره‌م گوتم: "ئه‌مانه‌م هه‌نده‌ جوان به‌ وه‌ستایانی نیگارکێشی نیگارخانه‌ به‌ کێشان داوه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی جارێک چاوت پێیان که‌وت، یه‌کسه‌ر بریار ده‌ده‌یت نووسینه‌کانیان چۆن بیت. شیعر و نیگار، رهنگ و وشه، ئه‌مانه‌ برای یه‌کن، ده‌زانیت."

جارێک به‌خه‌یا‌مدا هات داخو پێی بیژم کچی خو‌می ده‌ده‌می؟ باشه‌ له‌م ماله‌ له‌گه‌ل ئیمه‌دا داده‌نیشیت؟ دواتر به‌خو‌م گوتم ئیستا تو به‌ سیمای مندا‌ل ئاسای و به‌وه‌ فریو مه‌خو و به‌سه‌رنجه‌وه‌ گوئی بو‌ت راگرتووه، ئه‌گه‌ر

نا، ئومىد دەخوازىت شەكۈرە ھەلبىگىت و بىفېرىننىت. بەلام لەوئىش بىترانىت، كەسى ترم نەبوو بتوانىت كىتتەكەم بە ئەنجام بگەنەنت.

بەدەم گەرانەوہ لە نوئىزى ھەينى، باسى سىبەرم بۆ گىپرايەوہ وەك گەورەترىن داھىنانى نىگارى مامۆستايانى ئىتالى. گوتم: "ئەگەر نىگارى خۆمان لەوئىوہ، لە چەقى كۆلانەوہ، بەجۆرىك بگىشىن وەك ئەوہى لە كۆلان بىروات، رابوہستىت، چەنەبازى بكات و بۆ دنيا بىروانىت، ئەوا پئويستە جۆرى مامۆستايانى فەرەنگ فېر بىن سىبەرىش، كە شتىكى ھەرە زىاد بىندراوہ لە كۆلان، بخەينە نىگارەكەوہ."

قەرە پرسى: "جا چۆن نىگارى سىبەر دەكىشرىت؟"

كاتىك گوئى بۆم رادەگرت، جاروبار پشووگورتىم لەكن برازى خۆم دەبىنى. ھەندىك جار بەو شووشە مەرەكەبە مەگۆلىيەى خۆى ھىنابووى، گەمەى دەكرد. جاروبارىش شىشى ئاگردانەكەى بەدەستەوہ دەگرت و ئاگرى تىك دەدا. ھەندىك جار بەخەيالىمدا دەھات بەبىنانووى ئەوہى نىگار لە روانگەى خوا دوورەخەمەوہ، ناپاكى لە نىگارەكانى بەرھەمى ھزرى مامۆستايانى ھەراتى و سەرچەم نەرىتى نىگاركىشى دەكەم و بۆ ئەم مەبەستەش سولتامنم فرىو داوہ، خوازىارە ئەو شىشە بگىشىت بە سەرمدا و بمكوژىت. ناوبەناوئىش بى ئەوہى جوولەى لىوہ بىت، ماوہىەكى درىژ دادەنىشت و چاوى لەسەر چاوم لانەدەبرد. پىشم وا بوو لە خەيالى خۆيدا دەبگوت بۆ ئەوہى كچەكەتم دەست بگەوئىت، ئامادەم بىمە كۆيلەشت. جارىك، كتومت وەك ئەوہى لە مندالىي ئەودا دەمكرد، بردمە باخچە، ھەولم دا وەك باوكىك باسى دارەكان، لىدانى تىشكى خۆر لە گەلاكان، بەفرى دەست بەتوانەوہ كرەووى بۆ بگەم و تىي بگەنەنم بۆچى مالىەكانى گەرەكى خۆمان لەگەل دووركەوتنەوہياندا بچووك دەبنەوہ. بەلام ئەم كارەم ھەلە بوو: تەنانەت ئەمە بەس بوو بۆ ئەوہى پىشانم بدات شىوہ پئوہندىيى جارانى باوك و كورى نىوانمان لە مىژە بەكوئا ھاتوہ. ئەو ئىستا چاوى لە كچى كابرەيەكى خەلەفاو بىرئوہ و لەبرى مەراق و خولياى فېربوونى سەردەمى مندالى، خۆى

له‌سه‌ر پشوو‌دریژی له به‌رام‌به‌ر قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قی ئه‌و کابرا خه‌له‌فاوه را‌ه‌یتناوه. دژواری و تۆزی ئه‌و ولات و شارانه‌ی دوازده‌ ساڵ پیاواندا گه‌را‌بوو، به‌ته‌واوی ه‌ی‌زی خۆیه‌وه له رۆ‌جی برازا‌که‌م نیشته‌بوو. له منیش برسه‌ک لی‌بر‌اوتر بوو، به‌زه‌ییم پ‌یدا هاته‌وه. وا بزانه‌م، نه‌ک ته‌نیا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوازده‌ ساڵ له‌مه‌وبه‌ر شه‌کوورهم نه‌دا‌بووی -ئهمه مه‌حال بوو-، بگه‌ به‌هۆ‌ی ئه‌وه‌ی خه‌یا‌لم چوو‌بووه سه‌ر ک‌یشانی نیگاری جیا‌واز له کاری وه‌ستایانی نیگاری‌ک‌یشی ئیسلام و دوور له ش‌ی‌وازی مامۆ‌ستایانی ئه‌فسانه‌یی هه‌رات و به سوور‌بو‌نه‌وه ئه‌م تووره‌هاتانه‌م ده‌گ‌یرایه‌وه، ل‌یم زویر بوو‌بوو. ئا به‌و جۆره پ‌یش‌بینیم کرد مه‌رگم له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و بی‌ت.

به‌لام ل‌یی نه‌ده‌ترسام: ته‌واو به پ‌چه‌وانه‌وه، هه‌ولم دا من ئه‌و بترس‌ینم، چونکه هه‌ستم کرد ترسه‌که‌ی گونجاوه له‌که‌ل ئه‌و نووسینه‌ی من داوام ل‌ی کرد‌بوو بیان‌نووس‌یت. گوتم وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و نیگاراندا هه‌یه، پ‌ی‌ویسته‌ مرۆ‌ف بتوان‌یت خۆ‌ی بخاته‌ چه‌قی دنیاوه. در‌یژه‌م دا‌یی و گوتم: "یه‌ک‌یک له نیگاری‌ک‌یشه‌کانم زۆر به‌جوانی نیگاری مه‌رگی بۆم ک‌یشاو. سه‌یر‌یکی ئه‌مه ده‌که‌یت؟"

به‌و جۆره ده‌ستم کرد پ‌یشاندانی ئه‌و نیگاران‌ه‌ی سا‌یک بوو وه‌ستایانی نیگاری‌ک‌یش به‌نه‌ینی بۆ منیان ده‌ک‌یشا. سه‌ره‌تا که‌م‌یک شه‌رمی ده‌کرد؛ بگه‌ ده‌ترسا. پاش ئه‌وه‌ی بۆی روون بووه‌وه بۆ ک‌یشانی نیگاری مه‌رگ ئیله‌ام له‌و جفاتی مردنانه وه‌رگ‌یراوه که له زۆربه‌ی نووسراوه‌کانی شانامه‌دا ده‌بیندر‌یت، وه‌ک په‌راندنی سه‌ری سیاوش به ده‌ستی ئه‌فراسیاب، یاخۆ رۆسته‌م کات‌یک نازان‌یت زۆراب کور‌ی خۆیه‌تی و ده‌یکوژ‌یت، توانی ده‌ست‌به‌ج‌ی بچ‌یته‌ ناو با‌به‌ته‌وه. یه‌ک‌یک له‌و نیگاران‌ه‌م به‌خاک‌سپاردنی خوا ل‌یخۆ‌ش‌بوو سولتان سل‌یمان پ‌یشان ده‌دات و من به‌ ره‌نگی خه‌مبار و قورس به‌ ک‌یشانم دا‌بوو، ره‌هه‌ندیکی ر‌یزکردنی له‌سه‌ر ش‌ی‌وازی مامۆ‌ستایانی فه‌ره‌نگی پ‌یوه دیار بوو، هه‌ول‌ئ‌یکی ک‌یشانی س‌یبه‌ره‌یشی ت‌یدا‌بوو به‌ قه‌له‌می خۆم بۆم زیاد کرد‌بوو. ئاماژه‌م کرد بۆ قول‌ایی له‌ خ‌شته‌به‌ری نیگار له‌و شو‌ینه‌ی ه‌یلی ئاسۆ و

هه وره كان ئاويتتهى يه كتر دهكات. بىرم خسته وه مهرگ وهك كه سايه تيهه كى سه به خق كيشراوه، ريك جۆرى ئه وه كه سايه تيهه گاوانهى پۆرتيتيانم له كۆشك و سه راكانى فينيسيا دىبوو، ئه وانهى هه موويان به له قاژهى ئه وه بيان بوو تاييهت و خۆبه خۆى خۆيان بن. گوتم: "زۆر خوازيارن تاك و بى وینه بن و ئه م داخوازه بيان فره به ته وژم و گورو تينه. تۆ بروانه، بروانه، ته ماشاى ناو چاوى مهرگ بكه، مرۆف له مهرگ نا، بگره له م ته وژمى ويستى تاك و بى وینه بوون و هه لاو پيرديهى ئه وان دهرستيت. بروانه ئه وه نىگاره و چيرۆكى بۆ بنووسه وه. ئه وه كاغەز و ئه وه ش قه له م، مهرگ بینه گۆ. نووسراوه كه ت دهسته جى دهدهمه خۆش نووس."

ماوه يهك به پيدهنكى سه يرى نىگاره كهى كرد. پاشان گوتهى: "كى نىگارى ئه مهى كيشاوه؟"

"په پوهله، ئه وه هره دهسترهنگينترينيانه. مامۆستا عوسمان سالانئىك عاشق و شهيداي بوو."

قه ره گوتهى: "له وه قاوه خانه يهى چيرۆكبىژ چيرۆكى لى دهگيرتته وه، هاوشيوه يه كى نىگارى ئه م سه گه م دى، به لام ئه وه به دغه سالتىر بوو."

"زۆربهى وه ستايانى نىگار كيشم به رۆح به مامۆستا عوسمان و نىگار خانه وه په پوهستن و باوه ريان نيه به و شتانهى بۆ كتيبى من ئه نجامى دهدهن. دهتوانم پيشبىنى بكه م چۆن نيوهى شه و ليره ده پۆن و بى ئه ده بانه له قاوه خانه يه گالته به و نىگارانهى بۆ پاره ده يانكيشن و به من دهكهن. جار ئىك سولتانمان به زۆرى من دهستوو دى نىگار كيشىكى فينيسيا يى له باليۆزخانه وه بيت و نىگارى خۆى پى به كيشان دا. دواتر، مامۆستا عوسمانى راسپارد به شتياوزى خۆى دانه يهك له بهر ئه وه نىگاره به بۆياخى چه ور كيشراوه بگرته وه. مامۆستا عوسمان ناچار كر ابو لاسا يى نىگار كيشى فينيسيا يى بكاته وه و منى به لى پرسراوى ئه وه ناچار كردنه چه په له و نىگارى شه رمبه خشى دهستكردى خۆى دانا. مافى خۆى بوو."

جگه له دوایین نیگار، که بهدریژاییی رۆژ بۆم تهواو نهکرا بوو، هه‌موو نیگار هه‌کانی ترم پێشانی دا، دنه‌م دا چیرۆکیان بۆ بنووسیتته‌وه، باسی خویی وه‌ستایانی نیگار کێشتم کرد و بۆم ژمارد چه‌ند پارهم دا بوونی. له‌مه‌ر روانگه و ئه‌وه‌ی ئایا بچوو کبونه‌وه‌ی به‌رده‌وامی شته‌هه‌کانی پشته‌وه‌ی نیگاری فینیسایی بی ئاینیه، یاخۆ نا، قسه‌مان کرد. باسی ئه‌وه‌مان کرد ده‌شیت زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی به‌سته‌زمان له‌به‌ر چا و چنۆکی بۆ پاره ته‌ماح کوژرایت.

دوای ئه‌وه‌ی قه‌ره شه‌و بۆ مائی خۆی گه‌رایه‌وه، ئیدی دانیسا بووم له‌وه‌ی سه‌ره‌له‌به‌یانیی رۆژی دواتر، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌لێنی دا بوو، دیتته‌وه و سه‌ره‌له‌نوێ گوی بۆ چیرۆکه‌کانی کتێبه‌که‌م راده‌گریت. به‌ده‌م گویگرته‌وه له‌ نه‌مانی ده‌نگی هه‌نگاهه‌کانی له‌به‌ر ده‌رگای کراوه، شتیک له‌ شه‌وی سارددا هه‌بوو بکوژی بی خو و سه‌ره‌کێشی منی له‌ خۆم و کتێبه‌که‌م به‌هێزتر و ئیبلسانه‌تر ده‌کرد.

دوای رۆیشتنی ئه‌و، ده‌رگای هه‌وشم توند قایم کرد. کویه‌یه‌کی کۆنی ئاوم هه‌بوو وه‌ک گولدانی رهیحانه به‌کارم ده‌هینا و وه‌ک نه‌ریتی گشت شه‌ویکم له‌ پشته‌وه‌ نامه پال ده‌رگا. به‌ره‌له‌وه‌ی ئاگری ئاگردان به‌ خۆله‌میش داپۆشم و بچمه‌ ناو جێگه‌وه، بینیم شه‌کووره له‌ به‌رده‌مدا بوو. به‌ کراسیکی سپیی ئاودامانه‌وه له‌ تاریکیدا وه‌ک خێو ده‌هاته پێش چاو.

لیم پرسى: "هه‌ر سووریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شوو به‌م کابرایه بکه‌یت؟"
"نه‌خیر باوکی شیرینم. بگره له‌ میژه له‌ شووکردن پاشگه‌ز بوومه‌ته‌وه.
سه‌رباری ئه‌وه‌ش، من به‌شووم."

"ئه‌گه‌ر هیشتا ده‌ته‌وێت شووی پێ بکه‌یت، من ئیدی ده‌توانم مۆله‌تت بده‌م."
"نامه‌وێت شووی پێ بکه‌م."
"بۆچی؟"

"چونکه ئێوه ناخوازن. که‌سیک ئێوه گه‌ره‌کتان نه‌بیت، منیش له‌ ناخه‌وه
نامه‌وێت."

له‌په‌ر بینیم ژيله‌مۆی ناو ئاگردانه‌که له‌ چاویدا ده‌بریسکیته‌وه. چاوه‌کانی

لەبەر بەختپەشمی نا، لە تاو توورەیی پیر بووبوون، بەلام هیچ دلگرانییەك له دەنگیدا نەبوو.

هەك ئەوی رازیکى بۆ بدرکینم، گوتم: قەرە تۆی زۆر خۆش دەوێت.
"دەزانم."

"لەبەر عەشقی نیگار نا، لە تاو ئەفینی تۆ بوو بەدریژایی رۆژ گوێی بۆ قسەکانی من راگرت."

"مەگەر کتیبەكەتان تەواو ناکات؟ گرینگ ئەوێه.
گوتم: "رۆژیک مێردت دەگەریتەوه."

"نازانم بۆچی، پەنگە لەبەر بێدەنگی بیت، ئەمشەو زۆر باش حالی بووم مێردم هەرگیز ناگەریتەوه. دەبیت ئەو شتانەى له خەوندا دەیانینم راست بن: کوشتویانە. زۆر لە مێژە له چۆلەوانى بووه بە خۆراكى قەل و دال". ئەمەى دوایانی هەك ئەوی بشیت منداڵە نووستووەكان گوێیان لى بیت، بەچرپە و بە هەلچوونىكى سەپەرەوه گوت.

گوتم: "ئەگەر بکوژریم، دەمەوێت ئەم کتیبەى هەموو شتێكى خۆم پێى بەخشیوه، بەئەنجام بگەیهنیت. سوێند بخۆ بۆ ئەم مەبەستە."

"سوێند دەخۆم، بەلام كى كتیبەكەتان تەواو دەكات؟"

"قەرە! تۆ دەتوانیت ئەم ئەركەى پى راپەرینیت."

"بابەگیان، ئەوەتانى خۆت پێى بەدروستکردن دەدەیت. پێویستت بە من نییه."

"راستە، بەلام لەبەر خاترى تۆیە بەرگەى من دەگریت. ئەگەر بکوژریم، رەنگە بترسیت و دەست له كتیبەكە هەلگیریت."

كچى ئاقلم بەدەم بزەوه گوتى: "جا ئەو كاتە ژيانى هاوسەرى له گەل منیشدا پێك ناهێنیت."

له كوێوه زانیم بزەى كردوووه؟ بەدریژایی گشت ئەم وتوێژە، جگە له

تیشکیک که جاروبار له چاوانیدا دهبریسکایهوه، هیچ شتیکی ترم نه‌دی. له ناوه‌راستی ژورره‌که‌دا له‌سه‌ر پی به‌رامبه‌ر یه‌کتر راوه‌ستا‌بووین. خوّم پی رانه‌گیرا و گوتم: "ئاگاتان له یه‌کدی هه‌یه، ئاماژه بۆ هه‌قدوو ده‌کن؟"

"چۆن ده‌توانن بیر له شتیکی له‌و جوّره بکه‌نه‌وه؟"

بی‌ده‌نگییه‌کی درێژ و به‌ئازار هاته ئاراوه. له جییه‌کی زۆر دوور سه‌گیک وه‌ری، که‌میک له‌رزم لی هات و مچورکم پێدا هات. ژووره‌وه زۆر تاریک داهاات و ئیدی یه‌کدیمان نه‌ده‌بینی، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیت هه‌ستمان ده‌کرد به‌رامبه‌ر یه‌کتر راوه‌ستاوین. دواتر، له‌پر یه‌کترمان له ئامیز گرت و به‌هه‌موو هی‌زمانه‌وه یه‌کدیمان له باوه‌ش کرد. ده‌ستی کرد به‌گریان، گوته‌ی تاسه‌ی دایکی کردووه. ده‌ستم به‌سه‌ریدا هی‌نا و قژیم ماچ کرد. هه‌مان بۆنی قژی دایکی له پرچی ئه‌میش ده‌هات. برده‌مه‌ سه‌ر جیگه‌که‌ی و له ته‌نیشته‌ مندا له‌پال یه‌که‌وه راکشاهنی خه‌واندم. کاتیک بیرم له دوو پوژی رابردوو کرده‌وه، هیچ گومانیکم نه‌ما شه‌کووره و قه‌ره ئاگایان له هه‌والی یه‌کتر هه‌یه.

۲۲

من ناوم قهرهیه

شهو، دواى گه رانهوهم بۆ مال، خوّم له دهست ژنهى خاوهن خانوو پزگار كرد، چونكه به خييراىى دهستى پى كرديوو خوّى به دايكم بزانيت. دهمودهست چوموه ژورهكم، لهسه ر دوشهك ر اكشام و بيرم له شهكورهى خوّم كردهوه. با لهو خشهخشهوه دهست پى بكم كه به چيژى گهمهوه هزرم بۆى راگرتبوو: له هاتنى دووهى دواى دوزازده سالدا بۆ مالىان، هيچ خوّى پيشانم نهدا. له سهريكى ترهوه، به شيويهكى وا ئه فسووناوىى منى گمارۆ دابوو، دلنيا بووم له وهى به ردهوام دهمبىت، وهك ميتردى دوارۆژى دهمپوتيت، دهمبىت و چيژى گهمهيهكى ئاقلانهش لهم رهفتارهى وهردهگريت. بۆيه منيش به ردهوام پيم وا بوو ئه و دهبنم. بهو جوّره باشتر له وتهكانى ابن العربى سهبارت به ئهفين تى گهيشتم كاتيك دهليت ئهفين تواناى بينى شته له بينين نه هاتوو هكانه و ويستى مرؤفه بۆ ههستكردن به بوونى به ردهوامى تهنه نه بيندراوهكانى تهنىشتى.

به ههست راگرتنم بۆ دهنگى ناو مال و جييره جيبرى تهختهكان، دهمتوانى بزاتم شهكوره به دريژاىى كات چاوديريم دهكات. جاريك بى هيچ گومانىك تى گهيشتم له گه مندالهكانى لهو ژورهى تهنىشته وهى سهه ههيوانهكهيه، چونكه گويم لى بوو مندالهكانى يهكتريان راو دنا و شهريان دهكرد، به لام له بهر نيگارى هه ره شهكارانه و جووتكردى بروجى دايكيان، هه ولىيان هدا دهنگيان نزم بكه نهوه. تاونا تاويك، به شيويهكى ناسرووشتى دهنگى چرپه چرپى دهستكرديان و دواتريش هيلكه هيلكى پيكنه نينيان دهكه وته بهر

گویم. چرپه چرپه که شیان وهک نهده چوو، بۆ نموونه، له بهر پهرت نه کردنی سه رنجی که سێکی نوێژ دابه ستوو بکریت.

جاریکی تر، کاتیک باپیریان باسی شاکارهکانی تیشک و سێبهری بۆم دهکرد، ههردوو منداڵهکه، شهوکهت و ئۆرهان خۆیان کرد به ژووردا و به جوولهی ورد و بایهخ پیندراوی پێشتر دارپژراوهوه، لهسهه سینی قاوهیان بۆمان هینا و له بهردهممان دایان نا. بیرم کردهوه راستیهکهی دهبوو خهبریه ئهم کاره بکات، بهلام دایکیان رێکی خستوو بهمه بهستی ئهوهی ههلی بینینی ئهوه پیاوهی لهوانهیه دواوژ بپیت به باوکیان، بۆ منداڵهکانی برهخسینیت و بتوانیت لهمهه وی لهگهڵیان بدویت. بهدم ئهم بیرکردنهوانهوه به شهوکهتم گوت: "دوو چاوی چهند جوانت ههه!" کاتیک ههستم کرد لهوانهیه ئۆرهانی برا بچووی ئیرهیی پێ بیات، بهویشم گوت: "ئهوانهیی تۆیش". دواوی ئهوهی گهلایهکی سیهسهوهبووی گوڵه میخهکێکم له گیرفانم دهرهینا و خسته سهه سینییهکه، رومتهی ههردوو منداڵهکهم ماچ کرد. دواتر، له کونیکه مالهوه دهنگی پێکههین و حیلکه حیلکه هات.

جاروبار به بهرۆش بووم بزانه ئهوه چاوهی چاودێریم دهکات له پشت کونی کام دیوار، کیژان دههراوی داخراو و تهنا نهت کێها بنمیچهوهیه و له چ روویهکهوه سهیری من دهکات. چهند درز و گرتیهکهم له بهرچاوه دهگرت و خهیاڵی ئهوهم لێ دها شهکووره له پشت ئهوه درزهوه چۆن دانیشتوو. هیشتا ئهمه نهدهبرایهوه من به ختوخۆرابی گومانم له خاڵیکی تری رهش دهکرد و بۆ ئهوهی بۆم ساغ بپتهوه گومانهکهم له جیتی خۆیدا، یان نا، ئهگههچی بێ ریزی نواندن له بهرامبهه زاواشمی لێ دهکتهوه، من له شوینی خۆم ههلهسهام و بهمه بهستی ئهوهی بۆ زاوامی سهه لێنم گویم له گیرانهوهی چیرۆکهکانی، چونکه بێ وچان درێژهی به گیرانهوه دها، به خۆپیشاندانیکه گوايه زۆر سهه قالا نه و فره سهه سوور هینهروه و بهدم بیرکردنهوهوه ئهسهه و ئهسههههه ژوورهکهم دهکرد و له درز، یان رهشایی جیتی گومانی دیوار نێزیک دهبوومهوه.

کاتیک لهوځی، له پشت ښو شتهوهی به کونی سهیرکردنم دوزانی، چاوم به چاوی شهکووره نه دهکوت، تووشی خه یالشاکنانم دهبوم. له پر ههستیکی ناموځی ته نیایی جهسته می دادهگرت و وهک که سیک نه زانیت له ژياندا چ دهکات، ئوقره م لی دهبرا.

ههنديک جار، له پر له دلی خوځدا ههستم دهکرد شهکووره ته ماشام دهکات، زور به هیزهوه بروام دهکرد له ژیر چاودیریی نیگاکانی ښو دام، بویه خوځم دهخته قابلی که سیکه وه کاتیک بۆ کاریگه ریی دانان له سر ښو کچه ی خوځی دهویت، خوځی له راستیی خوځی قولتر، به هیزتر و به دهسه لاتتر پيشان دهوات. زور دواتر، به خه یالمداد دهوات شهکووره و مندالهکانی، من له گهل میردی هه رگیز له شه نه گه راوه و باوکی ونبوودا به راورد دهکن. هه مان کات خه یالمداد دهچوه سر ناودارانی نوځی ځینسیا و گویم بۆ زاوام رادهگرت چوځن باسی چوځنیه تیی نیگارکیشانی ښووانی دهکرد. ته نیا له بهر ښووهی شهکووره له باوکیه وه ناویانی بیستبوو، خوځگه م دهخواست له و ناوداره نوځیانه بچم، ښووانه ی ناویانگی خوځیان له پر پی نووسینی کتیب و کیشانی نیگاروه به دهست هینابوو، نهک وینه ی پیاوچاکان، چونکه له پر پی ئازارچه شته وه له خه لوه تگا ناویانگ دردهکن، یان میردی ونبووی که به سر په راندن به هیزی بازوو و نووکی شمشیر ناویانگی بۆ خوځی په یدا کردبوو. به گوته ی زاوام، نیگاری ښو ناودارانه به ئیلهام وهرگرتن له هیزی گوشه پر له رازهکان و تاریکایی به چاو بیندراوی دنیا کیشراون. زاوام خوځی شاکارهکانی دیبوو، هه ولی دها بۆ برازای خوځی بگیړپته وه و برازاش هه رگیز نه یدیبوون. هه ولیکی له راده به درم دها تا بتوانم بیان هینمه به رچاوی خوځم، به لام له ئاکامدا نه مده توانی خه یالی هیچ شتیک بکه م، بویه تووشی جوړیک له ئالوژی دهبوم و خوځم بچووک دهواته پیش چاو.

دیسان له پر شه وکه تم له به درم خوځم بینی. کاتیک به پریاره وه لیم نیژیک که وته وه، وام زانی وهک ښووهی له کن ههنديک له هوزهکانی عه رب له ما وراه النهر و نه ته وه و هکانی چه رکه ز له چیاکانی قه ففاس باوه، گه وره ترین مندالی

نیرینه‌ی مال دهستی میوان ته‌نیا کاتی هاتن نا، بگره له به‌پۆ کردنیشیدا ماچ ده‌کات. بۆ ئەوه‌ی به‌خۆم بزاتم، ده‌ستم بۆ درێژ کرد تا ماچی بکات و بییات بۆ ته‌ویلی. هه‌مان سات و له جیگه‌یه‌کی نادووره‌وه گویم له شه‌کووره بوو پۆ که‌نی. ئەرۆ تۆ بلیت به‌من پۆ بکه‌نیت؟ شپ‌رزه بووم، بیره‌بیره‌م پۆ که‌وت و بۆ خۆ رزگارکردن، وه‌ک بلیت داواکراو له من ئەمه‌یه، شه‌که‌تم گرت و هه‌ردوو گۆنایم ماچ کرد. کاتیک ئەمه‌م کرد، زانیم قسه‌م به زاوام بریوه، به‌لام بۆی روون بیته‌وه بۆ ریزیم به‌رامبه‌ری نه‌واندوو، بزیه‌کم بۆی کرد. له‌لایه‌کی دیش، بۆ ئەوه‌ی بزاتم داخۆ بۆنی دایکی پێوه‌یه، له‌په‌ر و به هۆشیاری بۆنیکی مندا له‌که‌م کرد. ئەو کاته‌ی هه‌ستم کرد پارچه کاغه‌زێکی خزاندوو ته‌ ده‌سته‌وه، ده‌میک بوو شه‌که‌ت رووی وه‌رگیرابوو و دوور ده‌که‌وته‌وه.

ده‌ستی خۆم گرمۆله کرد و کاغه‌زه‌که‌م وه‌ک خشلێک تێیدا شارده‌وه. کاتیک به‌ته‌واوی حالێ بووم ئەمه‌ نامه‌یه و له شه‌کووره‌وه بۆم نێردراوه، هێنده‌ی نه‌ما‌بوو له‌به‌ر شادمانی سه‌رسامانه بۆ زاوام له قاقای پێکه‌نین بده‌م. ئایا ته‌نیا ئەمه‌ به‌لگه نه‌بوو بۆ ئەوه‌ی شه‌کووره به‌ته‌واوی هێزه‌وه منی ده‌وێت؟ له‌په‌ر و به‌شێوه‌یه‌کی چاوه‌ڕوان نه‌کراو له خه‌یالی خۆمدا من و شه‌کووره وه‌ک شیت جووت ده‌بووین. ئەوه‌نده خه‌یال‌بلاوانه باوه‌رم ده‌کرد ئەو شته‌ی ناو خه‌یالم به ماوه‌یه‌کی نێزیک به‌دی دیت، تا هه‌ستم کرد هه‌رامه‌که‌م له به‌رده‌م زاوام و به‌شێوه‌یه‌کی نه‌گونجاو رهب بووه. له‌هه‌ خۆم پرسى تۆ بلیت شه‌کووره ئەمه‌ی دیبیت؟ بۆ ئەوه‌ی سه‌رنجی خۆم له‌سه‌ر خالێکی تر کۆ بکه‌مه‌وه، به‌دریژی گویم بۆ گیرانه‌وه‌کانی زاوام راگرت.

زۆر دواتر، کاتیک زاوام خۆی درێژ کرد بۆ ئەوه‌ی په‌رپه‌یه‌کی نه‌خشپندراوی ترى کتێبه‌که‌یم پێشان بدات، من کاغه‌زه‌که‌م کرده‌وه. بۆنی گوله‌ شیلانی لێ ده‌هات، سه‌یرم کرد و دیتم هه‌چی تێدا نه‌نوسراوه. له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌مه‌توانی بر‌وا بکه‌م کاغه‌زێکی خالییه، هه‌لم گیرایه‌وه و ئەمدیو و ئەودیوم کرد.

زاوام گوتی. "په‌نجه‌ره! به‌کاره‌ینانی شپ‌وازی روانگه وه‌ک سه‌یرکردنی دنیا وایه له په‌نجه‌ره‌وه. ئەو کاغه‌زه چییه؟"

گوتم: "هیچ نییه زاوا ئهفهندی." بهلام دواتر تیر و پر بۆنم به کاغهزهکهوه کرد.

دوای نانی نیوهرۆ، له بهر ئهوهی نه مویست دهستشۆری زاوام به کار بهینم، مۆله تم لپی وهرگرت و چوومه ئاودهستی ناو باخچه. ئهویندهرۆ وهک شهخته سارد بوو. بئ ئهوهی بهیلم پاشهلم زۆر بتهزیت، به په له کاری خۆم تهواو کرد و دره چوومه دهرهوه. بینیم شهوکهت وهک ریتگر، به لام له بیدهنگییهکی چه په لدا له بهردهم قوت بووهوه. دهستشۆره پرهکهی باپیری به دهستهوه بوو، هیشتا ههلمی لئ هه لدهسا، له پشت منهوه چووه ئاودهستهکهوه و دهستشۆری خالی کردهوه. له دهرهوه، به دهستشۆری دهسییهوه گوپه خرنهکانی پر کرد له فوو و چاوه جوانهکانی له ناو چاوم بری.

گوئی: "تۆ هه رگیز پشیلهی مردارهوه بووت دیوه؟" لووتی، کتومت ئهوهی دایکی بوو. ئایا دایکی سهیرمانی دهکرد؟ سه ریکم بهرز کردهوه، بینیم په نجه ره ی خه یالیی نهۆمی دووم، ئه و په نجه ره یه ی دوای چه دین سال بۆ یه کهم جار شه کوورم تیدا دیبوو، دهریوانه که ی داخرا بوو.

"نه خیر."

"پشیلهی مردارهوه بووی مائی جووی له سینداره دراوت پیشان بدهم؟"

بئ ئهوهی چاوه رپیی وهلامی من بکات، چووه کۆلان، دهستی به رۆیشتن کرد و چووه باخچه یه کی فه رامۆش کراوهوه. له و دهوروبه ره بۆنی گه لای ته ر، رزیو و که میکیش که پروو دههات. مندا له که، به متمانه ی که سیک ی زۆر شاره زای شوینکه وه و به دم ته په ته پی هه نگاوه کانییه وه خۆی کرد به دهرگای مائیکی زهردی هه لکه وتووی چۆلایی پشت ریزیک دار هه نجیر و دار باده می خه مبار.

ماله که چۆل و هۆل بوو، به لام وهک ئه وهی که سانیک ی تیدا بژین، وشک و که میکیش که رم بوو.

پرسیم: "ئه مه مائی کتیه؟"

"مائی جووه کانه. دوای ئه وهی پیاوه که مرد، ژن و مندا له کانی گواستیانه وه"

بۆ لەنگارگەى يەميش له گەرەكى جووله كان. ئىستا ئەستەرى بوخچەگىران
راپساردووە خانووەكەيان بۆ بفرۆشيت. "رووى له سووچىكى ژوورەكە كرد،
گەرپايەو و گوتى: "پشيلەكە رۆيشتو، ئەماو.

"مەگەر پشيلەى مردارەووبو دەروا؟"

"باپىرم دەلئيت مردوان دەگەرئىن."

گوتم: "بەلام خۆيان نا، رۆحيان دەگەرئيت."

دەستشۆرى باوەشى توند بەخۆيەو نووساندبوو، بە دەريەستەو گوتى: "له
كوپۆە دەزانئيت؟"

"وايە دەزانم، تۆ هەموو جارئ دئيت بۆ ئيرە؟"

"دايكم و ئەستەر دئىن بە شەوئيش دئىو و درنج دئىنە ئيرە، بەلام من ليرە
ناترسم. تۆ هيچ كاتىك مرؤفت كوشتووە؟"

"بەلى."

"چەند دانە؟"

"زۆر نا، دووان."

"بە شمشير؟"

"بە شمشير."

"ئەى رۆحەكانيان دەگەرئىن؟"

"نازانم، بەلام بە قسەى كتيب بيت، دەبئيت بگەرئىن."

"مامە حەسەنم شمشيرئىكى سوورى هەيە بگاتە هەرچيەك دەبئرئيت.

خەنجەرئىكى دەسك ياقووتيشى هەيە. ئەرئ تۆ باوكى منت كوشتووە؟"

بە سەر جوولەيەكم كرد ئە واتاى بەلى و ئە واتاى نەخيرى دەگەياند. "تۆ له

كوپۆە دەزانئيت باوكت كوژراو؟"

"دايكم دوئىئى واى گوت. دەلئيت ئيدى ناگەرئتەو. له خەونى خۆيدا دوئىتى."

ئەها هەندىك كارى نابهجئى هەيە ئامادەمان كردووە بۆ ئەووى بۆ

به‌رژوه‌ندیی چه‌په‌لی خو‌مان، هه‌ستی زایه‌ندی گرگرتوو‌مان و ئه‌فینی د‌ل‌شکینه‌رمانی بکه‌ین، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ل ب‌تته پ‌ت‌شه‌وه، ده‌مانه‌و‌یت ب‌و ئامانجی بال‌تری بکه‌ین، منیش به‌ه‌مان ش‌یوه له‌و ساته‌دا جار‌یکی ت‌ریش پ‌ریارم دا ب‌یمه باب‌ی ئه‌و هه‌تیوانه. له‌به‌ر ئه‌وه، پ‌اش ئه‌وه‌ی ب‌و مال‌گه‌ر‌اینه‌وه، با‌شتر گو‌یم ب‌و گ‌یرانه‌وه‌کانی با‌پیری را‌گرت له‌مه‌ر ئه‌و کت‌یبه‌ی پ‌یویست بوو من نووس‌ین و نی‌گاره‌کانی به‌ ئه‌نجام ب‌گه‌یه‌نم.

با له‌و نی‌گاره‌وه‌ده‌ست پ‌ی بکه‌م که زاوام پ‌یشانی منی دا‌بوون، ب‌و نموونه له‌ ئه‌سپه‌که‌وه: سه‌رباری نه‌بوونی مر‌و‌ف له‌م نی‌گاره‌دا و خ‌الی‌بوونی ده‌وربه‌ری ئه‌سپه‌که، نه‌مه‌توانی ب‌ل‌یم ئه‌مه نی‌گاری ئه‌سپ‌یکه و هی‌چی تر. ئه‌سپه‌که له‌و‌یدا بوو، به‌لام دیار‌یش بوو سو‌اره خ‌وی لا دا‌بووه که‌ناره‌وه، یاخ‌و له‌ ئاکامدا له‌ ناو پ‌ووش و په‌لاشی به‌ش‌یوازی قه‌زونی ک‌یشراوی د‌واوه، په‌یدا ده‌ب‌یت. مر‌و‌ف بخ‌وازی‌ت و نه‌خ‌وازی‌ت، ئه‌مه له‌ زینی سه‌ر ئه‌سپه‌که و نه‌خ‌شی به‌گانه‌ی ک‌یشراوی سه‌ریه‌وه حال‌ی ده‌بوو، یان ره‌نگه‌ چه‌ند که‌س‌یکی شم‌ش‌یر به‌ده‌ست له‌وه‌دا بن له‌ ته‌نیش‌ت ئه‌سپه‌که‌وه په‌یدا بن.

دیار بوو زاوا داوای له‌ یه‌ک‌یک له‌ وه‌ستایانی نی‌گارک‌یش، له‌وانه‌ی به‌نه‌پ‌نی له‌ نی‌گارخانه‌وه بانگیانی ده‌کرد، کردبوو نی‌گاری ئه‌سپ‌یکی ب‌و بک‌یش‌یت. نی‌گارک‌یشی له‌ شه‌ودا هاتوو، ته‌نیا ده‌یتوانی نی‌گاری ئه‌سپ وه‌ک به‌ش‌یک له‌ داستانی‌ک له‌به‌ر له‌سه‌ر کا‌غه‌ز بک‌یش‌یت و به‌و ج‌وره ده‌ست بک‌ات به‌دروستکردنی، چونکه نی‌گاره‌که‌ی کتومت وه‌ک ق‌الب خ‌ستبووه ئه‌قل‌ی خ‌ویه‌وه. ئاشکرایه نی‌گارک‌یش هه‌زاران جار چه‌ندین هاوش‌یوه‌ی ئه‌و نی‌گاره‌ی له‌ د‌وخه‌کانی شه‌ر و ج‌قاته‌کانی ئه‌فیندا دیوه، به‌لام ده‌ب‌یت زاوام به‌ ئیله‌ام وه‌رگرتن له‌ ر‌ی‌بازه‌کانی ش‌یوازی فه‌ره‌نگی، ده‌ستی خ‌ستب‌یتته کاری وه‌ستای نی‌گارک‌یشه‌وه: ب‌و نموونه گو‌تب‌یتی: "نی‌گاری سو‌اره‌که مه‌ک‌یشه. له‌و‌یشدا داری‌ک بک‌یشه، به‌لام با ب‌چووک ب‌یت و له‌ د‌واوه ب‌یت."

نی‌گارک‌یشی به‌شه‌و هاتوو، هاوشانی زاوام له‌ به‌رده‌م س‌ندوو‌ق‌یک داده‌نیش‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زاوام ب‌و هه‌ریه‌که‌یان پاره‌یه‌کی باشی ده‌دای‌ی،

راشکاوانه تر بلّيم، به هۆي ئه وهی کيشانی ئه و نىگارە نامۆيانە شتێکی سه رنجراکيش بوو، نىگارکيش له بهر تيشکی مۆم به چيژوه نىگارى جفاتە له بهرکراو دهست پى راهاتوو هکانى خۆي و نىگارى ترى نامۆ، له ريسابه دهر و له يه کنه چووى ده کيشا . به لام ئه و نىگارکيشه ش کتومت وهک زاوام ده گه يشته خالێک و له وه به دواوه نه يده زانى ئه م نىگارى ئه سپه بۆ خه ملاندنى کام چيرۆک ده کيشریت. داخوازیی زاوام له من ئه وه بوو سه پىرى ئه م نىگارانه ی به شى وازى نيوه فينيسيايى و نيوه عه جه مى کيشراو بکه م و له په ره کانى به رامبه ريان چيرۆکی گونجاويان بۆ بنووسم. بۆ ئه وهی شه کوورهم ده ست بکه ویت، پتويست بوو هه رچۆنیک بووه ئه و چيرۆکانه بنووسمه وه، به لام جگه له گىرانه وه کانى چيرۆکبىژى قاوه خانه، هيجى ترم به خه يالدا نه ده هات.

۲۳

دوا جاریم ده لاین بکوژ

سه عاتہ چالمه کهم به کرتہ کرت دهیگوت کات ئیوارہیہ . هیتشتا بانگ نہ درابوو، به لام له میژ بوو من مؤمدانی تہ نیشٹ میژی کتیبہ کانم داگیرساندبوو. ئہو کاتہی به قہلہ مہ کہم، له سہر کاغہ زیکی باش پۆلشکراو و جوان سفتکراوی له مہرہ کہبی رہشی حہ سہن پاشا هہ لکیشسراو، له بہر و بہ پہله نیگاری ئہ فیونکی شیکم تہ واو کردبوو، له ناخی خوئدا گویم له هہ مان دہنگ بوو کہ هہ موو ئیوارانیک منی بو کۆلان بانگ دہ کرد، به لام ددانم به خوئدا گرت. ئہ و ہندہ سوور بووم له سہر ئہ وہی ئیوارہ نہ پۆمہ کۆلان و له مال کار بکہم، تہ نانہت جاریک هہ و لم دابوو له دیوی ناوہوہ دہرگای مالہ کہم بزماریژ بکہم.

ئہم کتیبہی بہ پہله پرووزئ نہخشاندبووم، راسپاردہی ئہرمہ نییہک بوو. بہ یانییہک پیش ئہ وہی کہس له خہو بیدار بیتہ وہ، یارۆ له گالاتہ وہ ہات و دہرگای کوتا. ئہم کابرایہ سہر باری ئہ وہی لالہ، کاری و ہرگیان و رابہ رایہ تیبی دہکات، کاتیک گہریدہکانی فہرہنگ و ئیتالی داواوی پۆشاکنامہ دہکن، دہستبہجی دیت دہمدۆزیتہ وہ و دہست دہکات بہ سہودا و مامہ لہ یہکی سہخت. له بہر ئہ وہی سہر لہ بہ یانی بو پۆشاکنامہ یہکی مامنیوہندی بیست نیگاری بہ سہد و بیست ئاکچہ ریک کہوتبووین، کاتی نوژی ئیوارہ له دانیشتنیکدا بہ بایخ پیدان و وردہ کارییہ وہ نیگاری جلویہرگی دہرہنیک مروقی ئہستہنبولیم کیشا: شیخ الإسلام، سہرگہ و رہی دہرگاوانان، پیشنوژ، یہ نیچہرہ، دہرویش، ئہفسہر، قازی، جگہرچی، جہ لاد - نیگاری جہ لاد له کاتی ئہشکہ نہجہ داندان زۆر برہوی ہہ یہ-، سووالکەر، ژن بہ ریگہی گہرماوہوہ،

ئەفئۆنكىش. لە پىناوى پەيدا كوردنى چوار پىنج ئا كچەى زىادەدا ئۆوندەم لەم كتيبانە خشاندىبوو، بۆ ئەوەى كاتى كيشانى نىگارەكان بىزار نەبم، بۆ خۆم گەمەم دادەهئنا؛ بەخۆم دەگوت بۆ ئەوەى فلچەكەم لەسەر كاغەز هەلبگرم، نىگارى قازى دەكىشم، يان چاو دەنووقىنم و نىگارى سواكەر دەكىشم.

گشت پىگر، شاعير و خەمباران دەزانن كاتىك بانگى ئىواره دەدرىت، جنۆكە و ئىبلىسەكانى ناخيان هەموو پىكرا هەلدەگەرىنەوه، ياخى دەبن و لە رى لاىان دەدن. دەنگل بۆ ئۆقرەى هەناومان دەلئت: "بۆ دەرهوه، بۆ دەرهوه، راکە بۆ ناو مروڤهەكانى تر، بۆ تارىكى، پەرىشانى و مەينەتى." سالاڤى خۆم تەرخان كوردبوو بۆ هئور كوردنەوهى ئەو جنۆكە و ئىبلىسانە. ئەو نىگارانهى زۆر كەس بەپەرچووى دەستى منيان دەزانى، من بە هاوكارىيى ئەم جنۆكە و ئىبلىسانە توانىبووم بىانكىشم. بەلام ماوهى حەوت رۆژە، لەو كاتەوهى ئەو نامەردەم كوشتووه، ئىدى بە ئىوارانىش جنۆكە و ئىبلىسەكانى هەناوى خۆم بۆ دابىن ناكريت. ئەوان هئىندە بەتوندى هەلدەگەرىنەوه و ياخى دەبن، وا بەخۆم دەلئم: ئەگەر كەمىك بچمە دەرى، رەنگە داساكين و هئور بىنەوه.

دواى ئەم قسەيهەم، بۆ ئەوەى حالى بچۆن رووى دا، وەك هەموو جارىك خۆم لە كۆلان دىتەوه. خىرا رۆيشتم. بۆ راوستان بە كۆلانى بەفراوى، هەورازى شەختەبەستوو، رپرهوى قوراوى و ئەو پلىكانانەى كەس پىاياندا ناروات، تى پەرىم. تا زياتر دەرويشتم، تارىكىيى شەو بۆ ناو چۆلتىرین و بۆ مروترىن گۆشەكانى شار شوڤر دەبووهوه، تاوانەكەم هئىدى هئىدى لە دوامهوه بەجى دەما و چەندى هەنگاوهكانم لە كۆلانە تەنگەكان، خانە بەردىنەكان، دەرزخانەكان و دىوارى مزگەوتەكاندا دەنگيان دەدايهوه، ترسەكانم سووكتەر دەبوون.

لاقەكانم لە خۆيانەوه منيان هئىنايه ئەم گەرەكە چەپگيرەى هەموو شەوئىك بۆى ديم. خىو و جنۆكەش ناتوانن بىتەرس خۆيان بکەن بەم كۆلانە چۆلكراوانەدا. بىستبووم دەگوترا نىوهى پىاوانى ئەم گەرەكە لە شەرى عەجەماندا كوژران و نىوهى ترىشيان لەبەر شوومى و نەگبەتى لە گەرەك

باریان کردووه، به لّام من بړوا به شتی وا ناکهم. تهنیا کاره ساتیک به هۆی شپړی عهجه مه وه به سهر ئەم گهړه که د لگیره هاتبوو: چل سال له مه وه به ډه رگای ته کیهی قه له ندهر به بیانوی ئه وهی بووه به هیلانهی دوژمن، به زنجیر به سترابوو.

له پشت درک و دالی تووتر که کان و رووه که کانی خاره وه (*). ئه و رووه کانهی ته نانهت له ساردترین هه واشدا بۆنیان دیت، سوورپامه وه، به ورده کاری خۆم ته خته کانی نیوان دووکه لکیشی شکاو و په نجه رهی دهیوانه داخراوم راست کرده وه و چومه ژووره وه: بۆنی بخوور و که پرووی سه د ساله م هه لکیشایه هه ناوی خۆمه وه. به هاتنم بۆ ئیره به رادهیه که شادمان بووم، وام زانی فرمیسک به چاواندا دیته خواری.

ئه گه ر تا ئیستا نه مگو تبت، ئه وا ئیستا ده مه ویت بلیم له خوا نه بیت، له که سی تر ناترسم و ئه و سزایه ی له م دنیا یه بۆم ده بډریته وه، له چاوی مندا دوو پاره ناکات. ترسی من ئه و نازاره یه، وهک له قورئانی پیرۆزدا، بۆ نمونه، له سووره تی الفرقان-دا به ناشکرا هاتووه و بکوژانی جوړی من له پوژنی قیامه ندا ده چیژن و ده گو تریت چین له سهر چین زیاتر ده بیت. رهنگ و ته وژی ئه م سزایه، ئه و دیمه نانهی دۆزه خم بیر ده خاته وه که وه ستایانی نیگار کیشی کوونی عه رب به سادیهی و مندا لانه، به لّام به شیوه یه کی ترسناک له سهر پیستی نازه ل کیشاویانه و له و کتیبی کوندا هه ن و به ده کمه ن ده که ونه ده ستم. نازانم له بهر چی، به لّام دیمه نی ئه شکه نجه ی به ده ستهی مامۆستایانی چین و مه گۆل کیشراویشم بیر ده خاته وه. کاتیکیش ئه م سزایه له پیش چاوم به رجه سته ده بیت، ناتوانم واتایه کی تری نه ده می و له سهر ئەم لۆجیکه نه رووم. باشه ئایه تی ژماره سی و سی سووره تی الاسراء چ ده لیت؟ مه گه ر نالیت ئه گه ر له سهر هه ق نه بیت، که سی که مه کوژن خوا کوشتنی ئه وی لیتان قه ده خه

(*) خار، یان غار: جوړیک داری هه رده م سه وزه و که لاکانی له چه ندین جوړی خواردندا به کار ده یندریت.

کردبیت؟ باشه، ئەگەر وا بیت: ئەو نامەردەى پەوانەى دۆزەخم کردبوو، باوەرمەندیک نەبوو لەوانەى خوا کوشتنیانى قەدەخە کردوو و منیش هۆکاری رەوام هەبوو بۆ پانکردنەوهى سەرى.

ئەم کابرایە لە دژى ئیمە، کارمەندانى ئەو کتیبەى سولتانمان بەنهیى راسپاردەى دروستکردنى دابوو، بووختان و زماندریژی دەکرد. ئەگەر نووزەم لى نەبریبایە، زاوا ئەفەندى و سەرجهەم وەستایانى نیگارکیش و تەنانەت مامۆستا عوسمانیشى بە زەندىق رادەگەیاندا و فریمانى دەداى بەردەم موریدانى هاربووى مەلای ئەرزەرۆمى. ئەم ئەرزەرۆمىیانە خۆیان بۆ پیشاندانى هیز لە بیانوو دەگەرین، هەر هیندەى چاویان پتووە بیت بیکەسیک بە دەنگى بەرز بلت وەستایانى نیگارکیش کارى پتچەوانەى ئاین دەکەن، ئەوا تەنیا وەستایانى نیگارکیش نا، بگرە گشت نیگارخانە تەخشان و پەخشان دەکەن و سولتانیشمان بى ئەوهى نقەى لىووە بیت، تەماشای دەکات.

وەک لە هاتنى هەموو جاریکمدا کردبووم بە خوو، بە گسک و پارچە پەڕیەکی شاردراوو لە سووچیک، ئەو ناوهم گسک دا و خاویتم کردوو. بە دەم راپەراندنى ئەم کارهوه، هەناوم گەرم بوووه و هەستم کرد بەندەیهکی گوێرایەلى خوام. دوور و دریز لە خوا پارامهوه تا لە پیدانى ئەم هەستى خۆ بەباش زانینە درتغیم لى نەکات. سەرمايهکی گورچووېر کارى لە میتشکم کرد. خەرىک بوو ئازارى چەپەلى دەورى فورگم سەرى هەلدا، دەرچوووه دەرەوه.

یەكسەر دواى ئەوه، بەهەمان بارى دەروونى ناچۆرەوه خۆم لە گەرەکیكى تری تەواو جیاواز دیتەوه. نازانم لە نىوان گەرەکی تەکیهى چۆلکراو و ئیرەدا چ رووى دا، بیرم لە چى کردووتهوه و چۆن هاتووته ئەم کۆلانه؟ ئەمبەر و ئەویەرى ئەم کۆلانه دارى سەرۆوى لى نىژراوه.

بەلام چەندەش برۆم، بىرۆکەیهک هەیه وەک گورگ هەناوم دەخوات و ناتوانم لە پاش خۆم بەجى بەیلم. ئەگەر بۆ ئیوهى باس بکەم، رەنگە کەمیک بارم سووکتەر بیت. ئەگەر دەخوازن بە درۆزنى سووک و چرووک و ئەگەر پىشتان خۆشه بە زەریف ئەفەندیى داماو ناوى دەبەین -هەردووکیشیان هەر هەمان

شتن-، زهركارىي خوا ليخوشبوو ماوهيهكى كورت پيش ئهوهى ببيت به خوا ليخوشبوو، بهگهرمى زاواى تاوانبار كرد و شتيكى تريشى به من گوت. كاتيڪ بوى دهركهوت قسهى سهبارت به پيرهويكردنى زاوا ئهفهندي له روانگهى گاوران له گشت نيگارهكانيدا زور كاري له من نهكردوو، ئهمجار ئهوه چهپهله گوتى: "دوايين نيگارتيكى ههيه، زاوا لهو نيگارهدا جنيو دهوات بهههموو شتيك لهو شتانهى ئيمه باوهرمان پييان ههيه. ئهوهى دهيكات، ئيدي زهنديقى نييه، بگره راست و رهوان كفره." سى ههفته بهر لهم بووختانهى ئهوه هيچ و پووچه، زاوا ئهفهندي بهراستي داواى له من كردبوو له سووچى جياجياى كاغهزيكدا، وهك ئهوهى له نيگارى فرهنگيدا ههيه، نيگارى كوهمليك شتى جياوازي تا رادهى سهسوورمان له يهكتر دوور -ئهسپ، پاره و شتى وهك مهركى بۆ بكيشم. رووبهري ئهوه په ره خشته بۆ كيشرارهوى داوام لى كرابوو بينهخشينم و بريكي زورى ئهوه بهشهى زهريف ئهفهندي بهلهنگاز زهركارى بوى دهكرد، وهك ئهوهى بويستريت له من و وهستاياى ترى نيگاركيش بشاردريتهوه، بهردهوام كاغهزى ترى بهسهروهوه بوو.

دهمهويت له زاوا بپرسم لهو دوايين نيگار مهزنهدا چ دهكيشيت، بهلام زور شت هه ناهيئلن بپرسم. ئهگه بپرسم، به دلنيايى گومان دهكات من زهريف ئهفهنديم كوشتبيت و ئهه گومانهشى لهكن گشت كهسيك بلاو دهكاتهوه. شتيكى ترى هوكارى ئوقره ليپرانم ئهوهيه، ئهگه من ئهه پرسيارهى لى بكم، ئهوا زاوا دهليئت زهريف ئهفهندي لهسهه ههقه. ههنديك جار بهخوم دهليئم با له رووى بهدگومانيى خومهوه بپرسم، نهك ئهوهك ئهوهى زهريف ئهفهندي ئهه گومانهى لهكنم ورووژانديت، بهلام ئهه ترسهكانم كهمتر ناكاتهوه. ئهگه مروف پى نهزانيت و رهفتارى پيچهوانهى ئاين بنويتيت، لهوانهيه شتيكى هيئنه ترسناك نييت، بهلام ئيستا ههموو شتيك بۆ من روون و ئاشكرايه.

لاقهكانم، كه بهردهوام له سهرم به ئاوهزترن، له خويناوه منيان برد تا كوئلانى مالى زاوا ئهفهندي. خوم خزانده گوشهيهكهوه و ئهوهندهى توانيم له تاريكيدا بييينم، تير و پر سهيرى مالهكهم كرد: خانويهكى دوونهؤمىي گهوره

و پۆشته و پەرداخ لە ناو دار و درەختدا! نەم دەزانی شەکوورە لە کام گۆشەیی
مالدایە. جۆری ئەوەی لە هەندیک نیکاردا هەیە لەوانەیی لە سەر دەمی شا
تەھماسپدا لە تەرپز کیشراون، وەک ئەوەی مالەکە بە چەقۆ کرابێت بە
دوولەتەو، لە خەییالی خۆمدا هەولم دا بیھێنمە پیش چاوی خۆم نیکاری
شەکوورە لە پشت کام دەریوانەو بەکێشم.

دەرگا کرایەو. لە تاریکیدا بینیم قەرە لە مال دەرچوو. زاواش کەمیک لە
پشت دەرگای حەوشەو تاوێک بە دلۆفانی بۆ قەرەیی روانی و دەرگای
داخست.

تەنانت سەری جەنجال و پر لە خەییالیشم دەستبەجی بە ئازارەو و
خۆبەخۆ ئەم سێ ئەنجامی لەو دیمەنە هەلینجا:

یەک: قەرە لە بەر ئەوەی هەرزانتەرە و مەترسیی کەمترە، زاوا ئەفەندی،
کتیبە کەمان، کتیبە کەمی ئیمە بە وی بەتەواو کردن دەدات.

دوو: شەکوورەیی شۆخ شوو بە قەرە دەکات.

سێ: قەسەکانی زەریف ئەفەندیی داماو راست دەرچوون: بەختو خۆپۆیایی
کوشتیووم.

لەم دۆخانەدا، واتە ئەو ئەنجامە بە ئازارەیی دلمان هەول دەدات و پیتی
ناگات، هەر ئەوەندەیی ئەقلی بی بە زەھیمان پەیی پێ برد، هەموو جەستەمان
لێی هەلدەگەریتەو. سەرەتا، نیووی ئەقلم بەو پەری هێزەو دژی ئەنجامی
سپێھەم راوەستایەو، چونکە دەلێت من بی هیچ هۆیک بووم بە بکوژیکی
چەپەل. لەم کاتەدا، لاقەکانم دیسان خیراتر و لۆجیکیانەتر لە ئەقلم
هەلسوکەوتیان کرد و بگرە منیان خستبوو دەوای قەرە ئەفەندی.

چەند کۆڵانیکمان بریبوو، بیرم کردەو کوشتنی ئەم قەرەییە لە ژیان و لە
خۆ رازیبەیی پیشمەو زۆر ئاسانە. بەم کارەش دەمتوانی خۆم لە
رووبەر رووبوونەو هەردوو ئەنجامی یەکەم و دووهم رزگار بکەم، چونکە بە
ئەقل پەیم بردبوو بەو ئەنجامانە و تەنگیان پێم هەلچنێبوو. ئەو کاتە

نەشەدەگە وتمە بارىكەو بەختو خۆپرايى كەللەى زەریف ئەفەندىي بەستەزىمانم شكاندبىت. وای بۆ چووم ئەگەر ئىستا هەشت نۆ شەقاو رابكەم، لە دواوہ خۆمى پى بگەيەنم و بەتەواوى هیزمەوہ گورزىك لە سەرى بسره وینم، هەموو شتىك وەك لە رابردودا هەبوو، بەردەوام دەبىت، زاوا ئەفەندى بانگم دەكات و دەلەيت با كتيبەكەمان بەئەنجام بگەيەن. بەلام لایەكى دروست و خۆپاريزترى ئەقلم (جا زۆر جارەن لە ترس بترازىت، ئايا دروستى چ شتىكى ترە؟)، هىشتا پىمى دەگوت ئەو نامەردەى تۆپاندبووم و فرىم دابووہ بىرەوہ، بەراستى بووختانچى بوو. ئەگەر ئەمە راست بىت، واتاى وايە من ئەوم بى هۆنەكوشتوو، زاوا ئەفەندىش شتىكى نەينى لە كتيبەكەيدا نىيە و من بۆ مالى خۆى بانگ دەكات.

بەلام كاتىك بۆ قەرەم دەروانى لە پىش منەوہ رىگەى دەبرى، دەستبەجى حالى دەبووم: هىچ كام لەمانە هەلى پىكها تىيان نەبوو. هەمووى خەيال بوو. قەرە لە من راستتر بوو. بەسەر هەموومان دىت: هەندىك جار لۆجىكيا نە بىر دەكەمەوہ و دەلەيم دواى چەندىن هەفتە و سالى خەيال كەردنەوہ، رۆژىك شتىك دەبىن، رووخسارىك، جلو بەرگىك، مرۆفكى بەختەوہر دەبىن و تى دەگەين خەيال كەكانمان بەدى نايەن، بۆ نمونە، دەلەين هەرگىز ئەو كچەمان نادەنى، ياخۆ هىچ كاتىك ناگەيەندرىنە ئەو پلەيە.

بە نەفەرەتىكى قولى دلى داخكەرەوہ سەبرى سەر و پشتەمل، هەلبەز و دابەزى شانەكانى و رى و رۆيشتنىم كەرد - دەتگوت بە منەتەوہ هەنگاو دەنەيت -، لار و لەنجەى قەرە دەمارى مېشىكى مرۆفى دەهارى. كەسانى وەك قەرە لە نازارى وىژدان بەدوورن، پاشە رۆژىكى بەختەوہريان لە پىشە، سەرانسەرى دنيا بە مالى خۆيان دەزانن و وەك سولتانىك بچىتە پشتىرەوہ، هەموو دەرگايەك دەكەنەوہ و يەكسەر ئىمەى لە ژوورەوہ دانىشتوو دەشكىنەوہ. بەزۆر خۆم راگرت تا بەردىك هەلنەگرم، بەدوايدا رانەكەم و نەيكىشتم بە سەريدا.

كاتىك ئىمە، دوو پياوى ئەفیندار بەهەمان ژن، ئەو لە پىشەوہ و منىش -

ئەو بە ھېچ جۆرىك ھەستى پىم نەكردوۋە- لە دواۋە، بە كۆلەنەكانى
ئەستەنبولدا دەخوولتېنەۋە، ھەلدەكشىين، دادەبەزىن و دەردەچىن، گاقىك بە
كۆلەنە چۆلكراۋەكان بۆ شەپە سەگ، بە شوپىن سووتايىيەكانى مۆلگەى
خۆمەلاسدانى جنۆكە، بە ھەوشەى ئەو مزگەوتانەى فرىشتە لە
گومەزەكانياندا پال كەوتوون و نووستوون، بەتەنىشت ئەو دار سەروانەى بە
ۋزەۋل لەگەل رۆحەكان دەدووين، بە قەراغ ئەو گۆرستانە بەفر لېنىشتوانەى
خىو و تارمايىان تىدا ئاۋىتە بوۋە، كەمىك بەلاى ئەو رېگرانەى قورگى بىاو
ھەلدەرن، بە نىوان دىۋارى دووكانى لە ژماردن نەھاتوو، ئاخور، تەككە،
مۆمخانە و سەراجدا ۋەك دوو برا تى دەپەرىن، پىم وايە من دواى نەكەوتووم،
بگرە لاسايىي ئەو دەكەمەۋە.

۲۴

من ناوم مهرگه

وهك دهبين من مهرگم، به لام پټويست ناكات بترسن، چونكه هه مان كات نيگاريشم. كه چي له چاوتاندا دهخوينمه وه ليم دهرسن. هه رچهنده سوور دهزانن من راستي نيم، به لام وهك ئه وهي له گه ل مهرگ خويدا پروبه پروو بووبنه وه، جوړي مندا لاني نوقمبووي ناو گه مه شپرزه دهن و ئه مهش مايه ي خو شحالي منه. تا زياتر سهيرم بكن، هه ست دهكن كاتيگ ساتي كو تايي، ئه وه مه ي مه حاله خو تاني لي بپاريژن، نيزيك ده بټته وه، چون له ترساندا ژير خو تان پر دهكن. گالته نييه؛ به تاييه تي به شي هه ره زوري پياواني شير ناسا، له بهرنگار بوونه وه ي مهرگدا خويان راده ست دهكن. بوئه ئه وه مه يداني شه رانه ي هه زاران جار به ده ستي ئيوه نيگاريان كي شراوه، بوئي خوين، بارووت و زريي داخبوويان لي نايه ت وهك ئه وه ي گومان دهكرت، بگره بوئي گوو و گوشتي بوگه نيان لي ديت.

دهزانم جاري يه كه متانه نيگاريكي مهرگ دهبينن.

ساليك له مه وبهر، پيريكي دريژ، زراف و پر له نهيني، ماموستاي لاوي بكيشي مني بو مالي خو ي بانگ كرد. له ژووريكي نيگاريكيشي نيوه تاريك و نيوه رووني خانوويه كي دوونهومي، قاوه يه كي گرانبه ها، به تام و چيژي بو ن عه نبه ريني نايه به رده م لاوه كه و هوشي هتينا يه وه جي خوي. دواتر له ژووريكي ده رگا شيني بهر سي بهر، با شترين كاغه زي هندستاني، فلچهي له كلكي سموره دروستكراو، كاغه زي زي بين، قه له مي جو ربه جو ر و قه له مناشي دهسك مهرجاني پيشان دا، نامازهي كرد بو پيداني پارهيه كي باش و وه ستي

نیگارکیشی هینایه سەر ههوس.

دوایی گوتی: "نیگاری مەرگم بۆ بکیشه."

ئەو نیگارکیشه دەستپهنگینهی دواتر نیگاری منی کیشا، گوتی: "من هەرگیز نیگاری مەرگم نەدیوه و ناتوانم بیکیشم."

پیری زرافی سهو داسەر گوتی: "بۆ ئەوهی نیگاری شتیک بکیشیت، پێویست ناکات بهەر جوړیک بووه له پێشدا نیگاری ببینیت."

مامۆستای نیگارکیشی بکیشی من گوتی: "به ئی، لهوانهیه پێویست نه بێت، بهلام ئەگەر بخوازیت نیگار هکهت وهک کاری مامۆستایانی کۆن بێ کهموکورتی بیت، ده بێت له وه بهر هه زاران جار کیشرا بیت. نیگارکیش چەند مامۆستا بیت با بێت، کاتیک بۆ یه که مجار با به تیکی نوێ ده کیشیت، وهک شاگردیک ده بکیشیت و ئەمهش به هیچ جوړیک له شان و شهوکه تی من ناوه شیته وه. نامه ویت له پیناوی کیشانی نیگاری مەرگدا وهستایی خۆم بنیمه لاه، چونکه ئەمه بۆ من شتیکه له جوړی مردن."

پیره گوتی: "لهوانهیه ئەم مەرگه له بابەت نێزیکت بخاته وه."

"ئەوهی دهمانکات به وهستا، ژیان نییه له گهڵ بابەتدا، بگره هیچ نه ژيانه له ته کیدا"

"کهواته پێویسته ئەو وهستابه ئاشنای مەرگ بیت."

به مجۆره، به شپۆه به کی شایه ن بهو وهستا نیگارکیشانهی ریز له وهستایانی کۆن و هونهریان ده گرن، کهوتنه گفتوگۆیه کی پر له قسهی جووتواتایی، کینایه، رهوانبێژی، ئاماژه و پهی پێبردنی دوور و درێژ. ئەم وتوێژه له بارهی هه بوونی منه وه بوو، بۆیه به وردی گویم بۆ هه مووی راگرت و ده زانم وهستایانی نیگارکیشی نایابی قاوه خانه که مان قه لاس ده کات. جاریک کار گه شته ئەم خاله: نیگارکیشی خاوهنی دهستی په رجوویی، چاوجوان و هۆشمه ند گوتی: "ئایا پێوه ری هونه ری نیگارکیش ئەوه یه وهک مامۆستایانی کۆن نیگاری هه موو شتیک بێ کیماسی بکیشیت، یاخۆ ئەوه یه بابەتی هیچ

كەس نەدیتوو بخاتە نىگارەو؟" سەربارى ئەوھى وەلامى ئەم پرسیارەشى دەزانى، بەلام بەپاریز بوو.

پیری لافلیدەر گوتی: "فینیسایییەکان ھیزی وەستای نىگارکیش بە دۆزینەوھى بابەتى ھەرگیز نەکیشراو و شیوازەکانیان دەپتون."

ئەو نىگارکیشەى دەبوو دواتر نىگارى من بکیشیت، گوتی: "فینیسایى وەك فینیسایى دەمرن."

پیرە گوتی: "بەلام مردنى ھەمووان وەك یەك دەچیت."

نىگارکیشى ئاوەزیاو گوتی: "داستان و نىگار ئەوھ نىیە ھەموو كەسێك بەیەك بچوینیت، بگرە ئەوھى بەیەك نەچوونیان بکەیت بە چیرۆك. مامۆستای نىگارکیش بەوھ دەبیت بە مامۆستا كاتیک داستانە جوداكان ھاوشیوھى یەكدى دەكیشیت."

بەو چۆرە قسە ھاە سەر مردنى فینیسایى و موسلمانان، ئیزرائیل، فریشتەکانى تری خوا و باسى ئەوھى مروف نابیت ھىچ كاتیک نىگارى ئەوان و گاوران تیکەل بکات. ئەو مامۆستا لاوھى دەبوو دواى كەمێكى تر نىگارى من بکیشیت و ئیستا لە قاوھخانە دەلالەكەمان بە چاوە جوانەکانى بۆم دەروانیت، لەو ساتەدا قەلس بوو، ئۆقرە لە دەستەکانى برا، دەیویست نىگارى من بکیشیت، بەلام نەیدەزانى من شتیكى چۆنم.

پیری چەپەل دەیویست مامۆستای لاو لە خشتە ببات و فیلبارانە ھەستى بەشپرزەبوونى کرد. زەق زەق چاوە درەوشاوەکانى لەبەر تیشكى چرای لە ختوخۆرایى داگیرسیندراوى ژوورى بەر سێبەر لە مامۆستای گەنجى دەست بەپەرچوو برى و گوتی:

"ئەو مەرگى فینیسایییەکان وەك بلتیت لە شیوھى مروفدا كیشاویانە، فریشتەییەكە لە چۆرى ئیزرائیلی ئیمە، بەلام لە بەرگى مروفدا یە. كتومت وەك ئەوھى لە كاتى دابەزینی قورئانى پیرۆزدا جبرائیل لە بەرگى مروفدا خۆى پێشانى پەيامبەرمان دا. حالى دەبیت؟"

تّى گەيشتم مامۆستاي گەنجى خاوهن بههرى له ئەقل بەدەرى خواپیدا و
ئۆقرى لى براوه و دەيهوئیت نىگارى من بکيشیت، چونکه کابراى پىرى
ئىبليس ئاسا، توانىبووى ئەم بىرۆکه ئىبليسانهيهى تىدا بوروژئیت:
راستىيهکهى، ئيمه ناخوازين نىگارى شتىک بکيشين لهو شتانهى بهگشت
رووناکیيهکانىيهوه دهیاناسين، تەنيا دەمانهوئیت نىگارى شتىكى نهاسراو و
نیوه تارىک بکيشين.

ئەو نىگارکيشهى دەبوو دواى تۆزىكى تر نىگارى من بکيشیت، گوئى: "ئەو
مەرگه بههيج جوژىک ناسم."

پىره گوئى: "هه موومان مەرگ دەناسين."

"لى دەترسين، بهلام نایناسين."

پىره گوئى: "ئى تۆيش نىگارى ئەو ترسه بکيشه."

هيجى وای نه مابوو لهو ساتهدا نىگارم بکيشریت. ههستم کرد پشتەملى
گهوره مامۆستاي نىگارکيش کهوته مپروولهکردن، ماسولکهکانى مهچهكى
گرژبوونهوه و به نووکی پهنجەکانى بۆ قەلەم گەرا. بهلام لهبەر ئەوهى گهوره
وهستايهكى راستهقىنه بوو، ههستى کرد ئەم گرژبوونهوهيه ئەقىنى
نىگارکيشى له رۆچيدا قولتر دهکاتهوه، بۆيه خوئى راگرت.

پىرى فىلبازيش لهبەر ئەوهى ئەمه تى گەيشتبوو، چەند بەشىكى له
کتىبهکانى بهردهمى وهک کتیبى کتاب الروحى الجوزيه، کتاب أهوال
القيامهسى غەزالى و کتیبى سىوگىسى خوئندهوه تا ببيت به ئىلھام بۆ
نىگارى من و دلنيا بوو لهوهى دواكى کهمىكى تر دهکيشریت.

بەمجۆره، کاتىک مامۆستاي دەست بهپەرچوو ئەم نىگارەى منى کيشا که
ئىستا ئیوه به زراوى تۆقيوهوه تەماشای دهکەن، بىستى فرىشتهى مەرگ
هەزاران باسكى ههيه، له بهههشتهوه تا دنيا و له دوورترين پنتى رۆژههلاتهوه
تا دوورترين خالى رۆژئاوا دريژ دەبنهوه، ئەم باسکانه بۆ باوهرمەندان
پهناگەن و هەريهکهشيان بۆ گوناھکاران و ياخيبيوان جوژى مپخى

سووتینهنرن. له‌بهر ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی ئیوه‌ی وه‌ستایانی نیگارکیشیش دۆزه‌خین، وه‌ستام نیگاری منی به‌میخ و بزمار داپۆشیوه. ئه‌و فریشته‌یه‌ی خوا بۆ کیشانی گیانی ئیوه په‌وانه‌ی ده‌کات، ده‌فته‌ریکی به‌ده‌سته‌وه‌یه ناوی هه‌مووتانی تیدا تۆمار کراوه و له‌په‌ره‌کانیدا هه‌تا‌یکه‌ی بازنه‌یی ره‌ش به‌ده‌وری ناوی هه‌ندیکتاندا کیشراوه. به‌لام خوا ته‌نیا خۆی ده‌زانیت که‌ی ساتی مردن دیت، له‌گه‌ل هاتنی ئه‌و ساته‌شدا گه‌لایه‌ک له‌ داری دامینی عه‌رش ده‌که‌وێته خواره‌وه، که‌سیک بیگرێته‌وه و بیخوینتته‌وه، ده‌زانیت نۆزه‌ی مردنی کتیه. نیگارکیشی من ئه‌م شتانه‌ی بیست، بۆیه نیگاری منی وا ترسناک، به‌لام وه‌ک که‌سیکی خاوه‌ن ئه‌زمون و به‌رامان کیشا. پیره‌ی ته‌خته‌نا‌ته‌واو له‌ کتیبیدا خویندیه‌وه فریشته‌ی مه‌رگ له‌ به‌رگی مرۆفدا دێته‌ کن که‌سانی واده‌هاتوو، ده‌ستیان بۆ درێژ ده‌کات، گیانیان لێ ده‌سینتته‌وه و دواتر، له‌په‌ر رووناکیه‌کی هاوشیوه‌ی تیشکی رۆژ ده‌وربه‌ر رۆشن ده‌کاته‌وه. نیگارکیشی هۆشمه‌ندیش به‌ بیستنی ئه‌م قسه‌یه، نیگاری منی له‌ ناو تیشک و رووناکیدا کیشا، چونکه‌ ده‌یزانی ئه‌م رووناکیه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌وربه‌ری که‌سی مردوو ده‌رناکه‌وێت. پیره‌ی سه‌وداسه‌ر له‌ کتابه‌ی ارواح—دا چه‌ند به‌شێکی له‌ باره‌ی ئه‌و شتانه‌وه خویندوه که‌ گۆرڤزانی کۆن دیویانه: جه‌سته‌ی میخ‌په‌ژکراو له‌ چه‌ند لاره‌، بینینی ئاگر به‌ نه‌رمی تازه‌وه له‌ کاتی گۆر هه‌لدانه‌وه‌دا و سه‌ری به‌ر فیشه‌ک دراو. نیگارکیشی ده‌ستره‌نگینیش به‌وردی گوێی راگرتبوو، له‌ کاتی کیشانی نیگارمدا هه‌ر شتیک بۆ ترساندنێ بینه‌ر ده‌ست بدات، بۆ نیگاری منی زیاد کرد.

به‌لام دوا‌یی له‌م کاره‌ی په‌ژێوان بووه‌وه؛ نه‌ک له‌ ترسی ئه‌و شتانه‌ی خستبوونیه‌ نیگارکه‌وه، بگره‌ له‌ سه‌رجه‌م نیگارکه‌ پاشگه‌ز بووه‌وه. منیش هه‌ست ده‌که‌م که‌سیک بم باوکی به‌ شه‌رم و په‌شیمانیه‌وه باسی بکات.

مامۆستای نیگارکیشی ده‌ستره‌نگین بۆچی له‌ کیشانی نیگاری من په‌ژێوان بوو؟

١- چونکه‌ نیگاری مه‌رگ، من، وه‌ک پێویست وه‌ستایانه‌ نه‌کیشرابوو. وه‌ک

دەبىن، پوخت و تەواو نىم وەك ئەو شتانەى گەورە مامۆستايانى
فىنسىيەى، يان مامۆستايانى كۆنى ھەراتى دەيانكىشەن. خۆشىم شەرم
لەم حالە شىر و پەشپۆەى خۆم دەكەم و گەورە مامۆستاي بكىشى منىش
ئەم رەوشە بە شاپەنى وىقارى مەرگ نازانئەت.

۲- كابراى پىر رىيازىكى ئىبلىسانەى نابوو بەر وەستاي نىگاركىش و
فرىوى دابوو نىگارى من بكىشەت. لەپر بۆى دەرکەوت وا خەرىكە بى
بىرکردنە وە لاسايى شىواز و بۆچوونى مامۆستايانى فىنسىيەى
دەكاتەو. لەبەر ئەوەى جۆرىك بى رىزىشى لە بەرامبەر مامۆستايانى
كۆن نواندوو و بۆيەكەم جار ھەستى دەكرد ئەم رەفتارەى بى
رەوشتەىكى نامۆيە، گىنگل دەخوات.

۳- ھەندىك لەو كەر و گەوجانەى وا خەرىكن لىرە بە من رادىن و پى دەكەنن،
پىويستە بىرئە دەماخيانەو: شۆخى لەگەل مەرگدا ناكرىت.

وەستاي نىگاركىشى بكىشى نىگارى من، ئىستا لە تاو پەشىمانى، شەوانە
بى وچان بە كۆلانەكاندا دەسوورئەو. كتومت وەك ھەندىك مامۆستاي
چىنى، خۆى لى دەبىت بەو شتەى خۆى كىشاوئەتى.

۲۵

من ناوم ئەستەرە

ژنانی گەرەمکەکانی قزله‌ناره و قەرەمکەدی راسپاردەى قوماشى مۆر و سوورى دۆلمای بیلەجیکیان بۆ بەرگی لیفە دابوو، سەرلەبەیانى زوو نامە بوخچە. قوماشى سەوزى ئاوریشمی چینی تازە بە کەشتی پۆرتوگالی هیندراوم لا دایە لاوه و لە شینەکەیم خستە بوخچەوه. بەخۆم گوت ئەم بەفرە خوۆشى ناکاتەوه و ئەم زستانە نابریتەوه، بۆیە دەستە دەستە گۆرەوى، پشتوینى خووری ئەستور و هیلەکی خووری پتەو و رەنگ جیاوازیشم بەجوانى قەد کرد و خستەم نیوان بابەتەکانەوه بۆ ئەوهى هەر هیندەى بوخچەم کردەوه، تەنانەت دلى بيمه‌يلترین ژنیش لە خوۆشیاندا دەست بە ترپەتربكات. پاشان کیسەى بارە، کیسەى نەخشیندراوى گەرماو و دەسرى ئاوریشمی سووک، بەلام گرانبەهام بۆ ئەو ژنانەى لەبرى شت کرپین بۆ قسە و قسەلۆک بانگم دەکەن، نایە توێی بوخچە. بەرزم کردەوه، ئای چەند قورسە، پشتم دەشکیت. دام نایەوه زهوى و دیسان کردمەوه، کاتیک سەیرم دەکرد چ شتیکی لى دەربهینم، لە دەرگا درا، نەسیم کردییەوه و بانگی منى کرد.

خەیرییهى کەنیزەک بە رووى سوورەلگەرارهوه لەبەر دەرگا راره‌ستابوو، نامەیهکی بە دەستەوه بوو.

بەچرپە گوتى: "شەکوورە خاتون ناردوویەتى." بەجۆریک شپىزە بوو بوو، دەتگوت ئەوهى عاشق بووه و بەنیازە شوو بکات، خوۆیه‌تى.

بەویەرى دەربەستەوه نامەم لى وەرگرت، ئامۆژگاریی کچەى گەمژم کرد بى ئەوهى بهیلت کەس بییینیت، بۆ مال بگەریتەوه. نەسیم بەدوو چاوى پر لە

پرسیارهوه سهیری دهکرد. دستم دایه بوخچهی گهوره، بهلام سووک و درۆزنانه. هەر کاتیک نامه بگوازمهوه، ئەم بوخچهیه لهگهڵ خۆمدا دهگیریم. گوتم: "شهکوورهی کچی زاوا ئەفهندی له ناگری ئەفیندا دسووتیت و قرچهی دیت. ئەو بیچارهیه بهتهواوی ئەقلی له دست داوه."

قافایهکم لی دا و چومه دهری، بهلام دستبهجی شهرمیک ههناومی داگرت. راستیهکهی، دهمویست فرمیسکی چاوان بۆ ژیانی خهگینی شهکووره بریژم، نهک گالته به سهرحلییهکانی دلی بکه. کچی چاورهش و لیوبهباری خۆم چهند دلبر و نازداره!

بهخیرایی به پیش خانووه داروخواهکانی گهرکی جوولهکانی خۆماندا تی پریم. ئەم گهرکهی ئیمه له سهرمای سههرلهبهیانیدا چۆلتر و داموتر دیته بهر چاوان. زۆر دواتر، کاتیک سووالگهری کویری گۆشهی کۆلانی مالی ههسهنم دی، بهتهواوی هیزهوه هاوارم کرد: "بوخچهگیر."

گوتی: "قهلهوی چهنبان، خۆ هاواریش نهکهیت، به دهنگی ترپهی پیتدا ههر دهتناسمهوه."

گوتم: "کویری چهپهڵ، تهتهری شووم! کویر بهلان و خوا دهستی لییان ههگرتوووه. بهلای خوات لی بدات."

جاران تووره نهدهبووم و گویم بهو شتانه نهدهدا. بابه ئەفهندی دهراگی ههسهنی کردهوه. ئەبغازه، ئەفهندی و جوامیره.

گوتی: "ئادهی با بروانم ئەمجاره چیت بۆمان هیناوه؟"

"کویره تهمهلهکهت خهوتوووه؟"

"دهخهویت؟ چاوی له رتیه، چاوهنۆری ههوالی تویه."

ئهو ماله هینده تاریک و نووتهکه، ههموو جارێک وا دهزانم چومهته گۆرهوه. بۆ ئەوهی شهکووره ههچ پرسباری ئەمان نهکات و نهئیت چ دهکهن، من گشت جارێک بهشپوهیهکی نهڕینی باسی ئەم مالهی بۆ دهکهم تا ههچ کاتیک بیر له گهرانهوه بۆ ناو ئەم گۆره نهکاتهوه. تهناهت بهخهیاڵیش دژواره

مرۆڤ بیر لهوه بکاتهوه شه‌کوره‌ی شوخم سه‌رده‌مانیک خاتوونی ئەم ماله بووینت و له‌گه‌ڵ پیاوه بی که‌لکه‌کانی ناویدا ژیا‌بیت. له ناو ماله‌وه بوونی خه‌و و مه‌رگ ده‌هات. چوومه ژوره‌که‌ی تر، زیاتر به تاریکییدا شوڤ بوومه‌وه.

چاو، چاوی نه‌ده‌بینی. تازه نامه‌که‌م ده‌ره‌ینابوو، سه‌سه‌ن له تاریکییدا ده‌رکه‌وت و له ده‌ستمی فراند. وه‌ک هه‌موو جاریک لئ‌ی گه‌رام بیخویننیه‌وه و تاسه‌ی خو‌ی بشکیننیت. ده‌سته‌به‌جی سه‌ری له‌سه‌ر کاغه‌ز به‌رز کرده‌وه.

گو‌تی: "هیچ شتیکی تر نییه؟" به‌لام خو‌ ده‌یزانی هیچ شتیکی تر نییه. گو‌تی: "ئه‌مه نامه‌یه‌کی کورته." ده‌ستی کرد به خویندنه‌وه‌ی:

"قه‌ره ئه‌فه‌ندی، د‌یته مالمان و روژ تا ئیواری داده‌نیشیت. به‌لام بیستم ته‌نانه‌ت د‌یتریکیش بو کتیبی باو‌کم نانووسیت. نه‌که‌یه‌ت پیش ته‌واو‌کردنی کتیبی باو‌کم، ئوم‌یدی بی بناغه بو خو‌ت هه‌لبچنیت."

نامه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی گشت شتیکی تاوانی من بیت، سه‌ه‌ری ناو چاومی ده‌کرد و له نیگای چاو منی تاوانبار ده‌کرد. سه‌ز به‌م ب‌ده‌نگیه‌ی ناو ئەم ماله‌ ناکه‌م.

گو‌تی: "ئیدی قسه‌یه‌ک له‌ گۆزیدا نییه سه‌باره‌ت به‌ به‌شووبوونی خو‌ی و گه‌رانه‌وه‌ی می‌ردی له شه‌ر. بو‌چی؟"

گوتم: "من چووزانم، خو ئەم نامانه من نایاننووسم."

گو‌تی: "جاروبار له‌ویش ده‌که‌مه گومانه‌وه." ئه‌مه‌ی گو‌ت و نامه‌که‌ی له‌گه‌ڵ بازده ئاکچه‌دا بو‌م گه‌رانده‌وه.

گوتم: "هه‌ندیک پیاو تا زیاتر پاره‌یان ده‌ست ده‌که‌و‌یت، بیسه‌که‌تر ده‌بن، به‌لام تو وانیت."

ره‌هه‌ندیکی ه‌ینده ئیبلیسانه و ژیر له‌م کابرایه‌دا هه‌یه‌ و له مرۆڤ ده‌کات تئ‌ی بگات بو‌چی شه‌کوره سه‌رباری حا‌لی تاریک و خراپی سه‌سه‌ن، ه‌یشتا نامه‌کانی وه‌رده‌گر‌یت.

"کتیبی باوکی شهکوره چیه؟"

"دهزانیته چی! دهلین هه موو پارهکهی سولتانمان دهیدات."

گوته: "وه ستایانی نیگارکیش، له بهر نیگارهکانی ناو ئه و کتیبه یه کتر دهکوژن. ئایا بۆ پارهکهیهتی، یاخۆ، خوايه تۆبه، له بهر ئه وهیه سووکایهتی به ئاینمان دهکات؟ دهلین هه رکهسیک سهیری ئه و نیگارانه بکات، دهمودهست کوپر دهبیت."

ئه مانه ی به زهردهخه نه وه گوته و من حالی بووم پنیویست ناکات به هه ند وهریان بگرم. ته نانه ت ئه گه ر قسه یه کیش بووبیت بۆ به هه ند وه رگرتن، به لایه نی که مه وه، لای ئه و شتیکی وای تیدا نه بوو بۆ ئه وه ی من به هه ندی وه ربگرم. هه سه نیش وه ک زۆربه ی ئه و پیاوانه ی دهسته و دامینی نامه گواسستن ه وه و ناویژیوانیی من، کاتیک شکۆی بریندار ده بیت، من ده شکینیت ه وه. منیش، بۆ ئه وه ی دلخۆشیان بکه م، له بهر خاتری کاره که م خۆم وا ده نوینم وه ک ئه وه ی زویر بوویم. کچانیش کاتیک شکۆیان به ته و او ی ده شکیت، با وه شم پندا ده که ن و ده گرین.

هه سه ن پنی و او بوو هه سته منی بریندار کردوو و بۆ ئه وه ی برینی شکۆم ساریژ بکات، گوته: "تۆ ژنیکی ئاقلیت، به زوویی ئه مه بگه یه نه. په رۆشی زانینی وه لامی ئه و بووده له یه م."

له پر به ناخمدات هات بلایم: "قه ره هینده ش بووده له نییه." ئیره یی به یه ک بردنی پیاوانی رکه بهر له م دۆخانه دا، پارهی زۆر بۆ ئه سته ری ده لال پهیدا دهکات. به لام ترسام له پر تووشی ته نگژه ی هه لچوون بیت.

به ده م هاننه ده ره وه وه له دلی خۆمدا گوتم: "سوالکه ری ته ته ری ئه وسه ری کۆلان زۆر بی ره وشته."

بۆ ئه وه ی خۆمی لی ببویرم، له وسه ری تری کۆلانه وه ره ویشتم و به یانی زوو به بازاری مریشک فرۆشاندات تۆ په پریم، بۆچی میلیله تی موسلمان سه ر و لاقی مریشک ناخۆن؟ له سه یر و سه مه ره یی خۆیا نه! دایکی دایکم، جیگه ی

به ههشت بیت، دهیگی پرایه وه و دهیگوت کاتیک له پورتوگاله وه هاتوون، به مه نجه ل لاقه مریشکیان کولاندووه، چونکه هه رزان بووه.

له که مه رارلغی ژنتیکم بینی جوژی پیاو قیت و قوژ به سهه ئه سپیکه وه بوو، کو یله کانی دهوره یان دابوو، تا بلتیت لووتبه رز بوو، نازانم شازن بوو، یان کچی دهوله مه ندان. ئاخیکم هه لکیشا. شه کووره ش، ئه گهر کچی باوکیکی ئه قل له ئه ژنق و خو بۆ کتیب ته رخان کردوو نه بوایه و ئه گهر میردی به دستکه وته وه له شه ری سه فه وی بگه راباوه، ئیستا ئه ویش وینه ی ئه و ژنه لووتبه رزه ده ژیا. ئه م جوژه ژیا نه له هه موو که سیک زیاتر، شایه نی ئه وه.

به که هیشتم بۆ کولانی مائی قهره، له پیر لیدانی دلم زیادی کرد. ئه ری من ده مه ویت شه کووره شوو به م یارویه بکات؟ ده توانم هه مان کات پتوه ندیی شه کووره به حه سه نه وه به نیلمه وه و دووریش رای بگرم لیتی، به لام ئه دی قهره؟ ئه م کابرایه، جگه له ئه ئینی بۆ شه کووره، هه موو شتیکی تری زور دروسته.

"بوخچه گپی پیر!"

کامه رانیی گه یاندنی نامه یه که به و ئه فیندارانه ی له تاو ته نیایی، بی ژنی و بی پیاوی گه مژه بوونه، به هیچ شتیکی تر ناگۆرمه وه. ئه گهر سوور بزانی خراپترین هه والیشیان پۆ ده گات، کاتیک دینه سه ر خویندنه وه ی نامه، ئومیدیک هه ناوی هه موویان روژن ده کاته وه.

شه کووره هیچ ئاماژه ی بۆ گه رانه وه ی میردی نه کردبوو، مه رجیشی بۆ قسه ی "هیچ ئومیدی بی بناغه هه لمه چنه" دانا بوو، بۆیه بیگومان قهره مافی خوئی بوو به زیادیشه وه ئاوات بۆ خوئی بنیات بنیت. به چیتزه وه سه ییری شیوازی خویندنه وه ی نامه که یم کرد. له بهر شادمانی شیرزه بوو، بگه ترسا. کاتیک ئه و بۆ نووسینی وه لام کشایه دواوه، منیش وه که ئه وه ی بوخچه گپی پیری هۆشمه ند ده ییات، بوخچه ی درۆزنانه ی خویم کرده وه، کیسه یه کی ره شی پارهم ده ره ینا و پیتانی ژنه ی فروولیی خاوه ن مائی قهره م دا.

گوتم: "باشترین قه دیفه ی عه چه مه."

گوتى: "كورهكەم لە شەرى عەجەمان كوژرا، تۆ لە كىوھ نامە بۆ قەرە دەھىتت و دەبەيت؟"

لە رووخسارىدا خوئندمەوھ خەرىكى نەخشەكەشەنە بۆ ئەوھى كچە بەرەلەكەى خۆى، يان چووزانم كچى كىي تر بخاتە ئەستۆى قەرەى شىر. گوتم: "لە هېچ كەسەىكەوھ. خزمەىكى ھەژارى لە ژوورەكانى بايرام پاشا لە سەرەمەرگدايە و داواى پارە دەكات."

بى ئەوھى هېچ باوهر بكات، گوتى: "واخ، واخ، ئەو بەدبەختە كىيە؟"

بە كەللە رەقىيەوھ پرسىم: "كورهكەت لە شەرى چۆن كوژرا؟"

بەچاوى دوژمن بۆ يەكديمان روانى. بىوھژنىكى تاك و تەنيا؛ ژيانى چەند دژوارە! ئەگەر ئەستەرىكى بوخچەگىر و نامەبەر بن، لە ژياندا دەبين تەنيا دەولەمەندى، دەسەلات و بەسەرھاتە بروا پى نەكراوھكانى ئەقىنى ناو داستانەكان مرووف پەرۆش دەكەن. ئەوى تر: خەم، جودايى، دلپىسى، تەنياىى، دوژمنكارى، فرمىسك، قسە و قسەلۆك و ھەژارى و نەدارىي لە برانەوھ نەھاتوو، كتومت لە شتومەكى ناو ئەم مالا دەچن: كۆنە كلیمىكى پەرۆدىنى رەنگ بزركاو، كەوچەك و قاپى سەر سىنيەكى بەتالى بۆرەك، مقاش و قوتووى خۆلەمىشى بەردەم ئاگردان، دوو سندوقى ويران، يەككىيان گەورە و ئەويتريان بچووك، كالودان بۆ ئەوھى ھەست نەكرىت بىوھژنىك بەتەنيا لەم مالا دەژى و شمشىرىكى كۆنىش بۆ ترساندنى دز.

قەرە بەشادمانى و بە كىسەيەك پارەوھ گەرايەوھ. بە دەنگىك، زياترىش مەبەستى بوو ژنەى فزوولىي خاوەن مال بىبىستىت، گوتى: "ژنى بوخچەگىر، ھا ئەمە بگرە و بىبە بۆ ئەو نەخۆشى بىچارەيە. ئەگەر وەلامى ھەبىت، چاوەرپى دەكەم. دواترىش بەدرىژايى رۆژ لای زاوا ئەفەندىم."

ھىچ پىويست بەم ھەموو گەمەيە ناكات. شتىكى شاينە بە شارەنەوھ نىيە ئەگەر لاوىكى جوامىرى وەك قەرە ئاماژەيەك وەر بگرىت، دەسر و نامە بنىرىت و كچىك بۆ خۆى ھەلبىژىرىت. يان تۆ بلىيت بەراستى چاوى لە كچى ژنى

خاوهن خانووهکه برییت؟ جاری وا هیه هیچ متمانهیهکم به قهره نامینیت و ترسی ئهوهم هیه زۆر خراپ دهستی شهکووره ببرییت. سهبراری ئهوهی رۆژ تا ئیواره لهگهڵ شهکووردهدا له ههمان مالدایه، کهچی له خۆی رانابینیت ئاماژهیهکی بۆ بکات.

له کۆلان کیسهکههه کردهوه، دوازه ئاکچه و نامهیهکی تیدا بوو. تا بلینیت پهروشی زانینی ناوهروکی نامهکههه بووم، بۆیه به قهلهمباریک خۆم گهیانده کن ههسهن. سهوزه فرۆشهکان کهلهرم و گیزهریان له بهردهم دووکانهکانیان ریز کردبوو. بهلام من تهناهنهت وزهئ ئهوهشم تیدا نهبوو دهستیگ بههه بۆ ئهوه دهسهههه پیازه ئهستووورانهی که زمانی حالیان دهیگوت: ئهستههه، وههه دهستیگمان لێ بده.

چوومه کۆلانهکهوه، بینیم تهتهری کویر وا خهریکه دیسان جینیوم پێ بدات. رووم تێ کرد و گوتم: "تفوو"، ههه ئهوهنده و بهس. ئهه سههمایه بۆچی ئهه نامهردانه رهق ناکاتهوه و نایانکوژیت؟

گاڤیک ههسهن له دلی خۆیدا نامهکهی دهخویندهوه، من بهزۆر ددانم به خۆمدا گرت. دوا ئهوهی خۆم پێ نهگیرا و "بهلی"یهکم بۆی کرد، بۆ منیشی خویندهوه:

"گیانهکههه شهکووره خاتوون، داوام لێ دهکهیت کتیهکهی باوکت تهواو بکههه، بیزانه، لهوه بترازیت، هیچ ئامانجیکی ترم نییه. ههه بۆ ئهه مهبهستههه هاتوچۆی ئهه ماله دهکههه، نهک بۆ بیزارکردنی تۆ وهک پێشتر گوتبووت. زۆر باش دهزانم ئهفیننی من بۆ تۆ گرفتنی خۆمه. بهلام ههه له سهۆنگهئ ئهه ئهفینهوهیه دهکههه و دهکووشم ناتوانم بهگویرهئ ویستی باوکت، زاوام، نووسینی پێویست بۆ کتیهکههه بنووسم. ههه کاتیک ههست بهه بوونت له مالهوه بکههه، مات و مۆلهق دهیم و ناتوانم هاوکاریی باوکت بکههه. زۆر بیرم لێ کردهوه، ئهمه تهنیا یهک هۆی هیه: دوا دوازه سههههه، تهنیا جاریک رووخساری تۆم دیوه، ئهه ویش کاتیک له

په نجه رها دهرکه وتیت. ئیستا زور له ونکردنی ئه و خه یاله دترسم. ئه گهر بمتوانیبا جارتیکی تر له نیزیکه وه بتبینم، ئه وا ترسی ونکردنی رووخسارتم نه دهما و به ئاسانی کتیبی باوکتیم به ئه نجام ده گه یاند. دوینى شه وکته بردمی بۆ خانووی جووی به داردا کراو. کهس له و ماله چۆله نامانینیت. ئه مرۆ، هه ر کاتیک بخوازیت، ده توانم بجمه ئه وی و چاوه ریت بکه م. شه وکته دوینى گوتی له خه وندا دیوته میردت مردووه.

حه سه ن به دهم خویندنه وه وه له هه ندیک جیی نامه که دا دهنگه به ره چه له ک زیقنه که ی خو ی وه ک ژن زیاتر باریک ده کرده وه و له بریک جیی تریش جووی دلداریکی هۆش له ده ستچوو ده له رزی، ده پاراپه وه و قاقا پی ده که نی. گالتهی به ودا هات قه ره ویستی خو ی بۆ "ته نیا جارتیک بینین" به فارسی نووسیوه. گوتی: "قه ره هه ر ئه وهنده ی بینى شه کووره ئومیدی داوه تی، ده ستی کردووه به سه ودا و مامه له. ئه م حسیبخوازییه کاری ئه قیندارانی راسته قینه نییه."

به ساویلکه یی گوتم: "به راستی عاشقی شه کووره بووه."

گوتی: "ئه م قسه یه شت بۆم ده سه لنینیت تۆ لایه نگری له قه ره ده که ییت. به نووسینی ئه وه ی له خه وندا بینویتی کاکم مردووه، ده یویت بلایت مردنی میردم په سه ند ده که م."

وه ک گه مژه یه ک گوتم: "ئه وه خه ونیکه و هیچی تر."

"ده زانم شه وکته چه ند ئاقل و فیلبازه. چه ندین سال پیکشه له م ماله ژیاوین! ئه گهر مؤلّت و پاله په ستۆی دایکی نه بوایه، قه ره ی نه ده برده مالى جووی له سپداره دراو. شه کووره خو ی له خسته ده بات ئه گهر پیی وا بیت پال به کاکم و ئیتمه وه ده نیت! کاکم هیشتا زیندووه و هاکا له شه ر که رایه وه."

پیش به کوّتا هاتنی قسه که ی، چووّه ژووره وه، له ودا بوو به ئاگری ئاگردان مؤمیک دابگیرسینیت، ده ستی خو ی سووتاند و هاواری لی به رز بووه وه. به دهم لیستنه وه ی ده ستیه وه مؤمی داگیرساند و له قه راغ کورسیی قورئان

دای نا. قه‌له‌میکی ئاماده‌ی له قه‌له‌مدان دهره‌ینا، کردی به شووشه‌ی مه‌ره‌که‌بدا و به‌په‌له له‌سه‌ر کاغه‌زێکی بچووک ده‌ستی کرد به نووسین. ده‌سته‌به‌جێ حالی بووم که‌یفی پێ دیت سه‌یری بکه‌م، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی پێشانی بده‌م لێی ناترسم، تا هیزم تیدا بوو پێ که‌نیم.

"ئه‌م جووه له سێداره‌دراوه کتیه، تۆ ده‌یزانیت؟"

"که‌میک له پشت مالی ئه‌وانه‌وه خانوویه‌کی زه‌رد هه‌یه. ده‌گوتریت سه‌رتۆبی ده‌وله‌م‌ندان و پزیشکی خۆشه‌ویستی سو‌لتانی پێشوو موشی هامۆن چه‌ندین سا‌ل یاری جووی ئه‌ماسیایی و براکه‌ی له‌وی شار‌دووه‌ته‌وه. چه‌ندین سا‌ل له‌مه‌وبه‌ر و پۆژی پێش‌جه‌ژنی مه‌ساخیری جوو، گوايه گه‌نجی‌کی رۆم له گه‌ره‌کی جووله‌کانی ئه‌ماسیا ون ده‌بیت و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌کریت سه‌ربر‌دراوه تا له خۆینه‌که‌ی نانی جه‌ژن دروست بکریت. دای دۆزینه‌وه‌ی گه‌واهیده‌ری ساخته، ئیدی ده‌ست به له سێداره‌دانی جووه‌کان ده‌کریت. پزیشکی خۆشه‌ویستی سو‌لتانیش ئه‌و ژنه‌ جوانه و براکه‌ی ده‌فرینیت و به‌ مۆله‌تی سو‌لتان ده‌یانشاریته‌وه. دای مردنی سو‌لتان، دوژمنه‌کانیان ده‌ستیان له‌و ژنه‌ جوانه گیر نه‌بوو، به‌لام پیاوه ته‌نیاکه‌یان هه‌لواسی."

حه‌سه‌ن نامه‌کانی دامی و گوتی: "ئه‌گه‌ر شه‌کووره‌ش چاوه‌ڕپێ گه‌رانه‌وه‌ی کاکم نه‌کات له شه‌ر، ئه‌وا سزا ده‌دریت."

به‌لام له رووخساریدا، له‌بری هه‌لچوون و ته‌ماح، به‌ده‌بختی و ناشادی تایبه‌ت به ئه‌فیندارانی راسته‌قینه ده‌خویندراوه‌وه. له چاوانیدا بینیم ئه‌فین له ماوه‌یه‌کی کورتدا ئه‌م پیاوه‌ی پیر کردووه. ئه‌و پارانه‌شی له گومرک ده‌ستی ده‌که‌وت، به‌که‌لکی به‌گه‌نجی راگرتنی نه‌ده‌هاتن. له میانه‌ی نیگا خه‌مباره‌کانییه‌وه به ئه‌قل‌مدا هات له‌وانه‌یه دای ئه‌و هه‌موو هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌یه لیم بپرسیت چۆن ده‌توانیت شه‌کووره ته‌فره‌ بدات. به‌لام ئیدی له‌وه نێزیک بوو ببیت به‌ مرۆفێکی هێنده خراپ تا ئه‌و راده‌یه‌ی ئه‌م پرسیاره‌م لێ نه‌کات. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی مرۆف حالی بوو که‌سیک خراپه، -ئه‌مه‌ش گرینگ‌ترین هۆکاری ر‌ه‌تکر‌دنه‌وه‌یه له ئه‌فیندا- ئه‌وا زۆر به ئاسانی کاری در‌ندانه‌ی لێ

دهوشپتهوه. تا بلیت لهو شمشیره سوورهی مندالەکان باسی دهکن و دهلین هه موو شتیکی دهبریت و لهو شتانهی به ئەلدا هاتن ترسام، هه لهاتنم به ئاوات خواست و به شیرزهیی خۆم گه یانده کۆلان.

ئا بهو جوۆره ته ته ری سوآلکەر منی به جنیوهکانی خۆی غافلگیر کرد. به لام یه کسه هاتمه وه سه رخۆم، پارچه بهردیکم له زهوی هه لگرت، له سه رهخۆ خستمه سه ر ده سه ره که ی و گوتم: "بگره ته ته ری گه ر."

کاتیکی به ئومیده وه دهستی بۆ بهرده که برد و وای زانی پارهی، من هیچ پی نه که نیم و سه یرم کرد. چاوه ریم نه کرد گوئی له جنیوهکانی بگرم و چومه کن یه کیک لهو کچه کانم، بۆ ئەم کچه شم میردیکی باشم دۆزیبووه وه و به شووم دابوو.

کچی شیرینم، بۆره کی سپیناخی پاشماوه ی دوتیتی نایه بهرده مم، به لام هیشتا تازه بوو. بۆ نیوه رۆ، یاخینی (*) گوشتی بهرخی به هیلکه وه لی دهنه و وهک ئەوهی من ئاره زووم ده کرد، به گیللاس که میک ترشی کردبوو. بۆ ئەوهی دلای نه شکینم، چاوه ریم کرد و پر دوو که پچه م به نانی گه رمه وه خوارد. شه ره تیکی میوژی خوشیشی کولاندبوو، بی ئەوهی شه رم بکه م، داوای مورهبای گولم کرد، به جوانی که وچکیکم لی کرد به سه ر شه ره ته که دا و داوی ئەوهی به مه بهستی هه رسکردنی خواردن خواردمه وه، نامهکانی شه کووره ی خه مگینم گه یاند.

(*) یاخنی: جوۆریک خواردنی به تام و چیژه و به پله ی یه که م له گوشت و سه وه ناماده ده کرتیت.

۲۶

من شه کوورم

دهمويست بلّيم ئەو كاتهى خهيرييه گوتى ئەستەر هاتووه، من خهريك بووم جلى دويني شوردر او و وشكه وه بووم دهخسته سندووقه وه... جا توخوا بوچى دروتان له گه لدا بكه م؟ باشه، كاتيك ئەستەر هات، من له كوني دو لابه وه سهيرى باوكم و قهره م دهكرد و له بهر ئەوهى به سهر ئاگره وه چاوه پى هاتنى نامه كانى قهره و حه سه نم دهكرد، هوشيشم لاي ئەستەر بوو. ههروهك چۆن ههست دهكه م ترسى باوكم له مردن پشت به گومانىكى رهوا ده به ستىت، ده زاشنم مه يلى قهره تا كو تايبى ژيان دريژه ناخايه نيّت. قهره خوازياره به هه مان خيرايبى رادهى عاشق بوونى، ژيانى هاوسه ريش پى كه وه بنىّت. له بهر ئەوهى ده به ويّت ژن به ينىّت، به ئاسانى عاشقىش ده بيّت. ئەگه ر له گه لدا من سه رنه گريّت، ئەوا له گه ل كه سىكى تر دا زه ما وه ند دهكات و پيش زه ما وه نديش، ده موده ست ئەفينا رى ژنه كه ده بيّت.

خهيرييه، ئەستەرى له گوشه ي ئاشپه زخانه دانابوو، په ردا خىك شه ربه تى ئاوى گولى دابوووه ده ستى و وهك ئەوهى تا وانىكى كرديت، له منى ده روانى. له و ساوهى خهيرييه ده چىته جىگه ي باوكمه وه، بىرم بو ئەوه ده چىت هه رشتىك ده بينىت، يهك به يهك ده گه يه نيته باوكم و ئەمه ش ده مترسىنىت.

ئەستەر گوتى: "چاوه شه م، به ختره شم، جوانى جوانانم، دواكه وتم، چونكه چه ندى هه ولم دا ئەو نه سيمه به رازهى ميتردم ده ستى له يه خم به رنه دا. به س نيه تۆ مي رديكت نيه به گۇتدا بچىت. نرخی ئەمه بزانه."

هه ر هيندهى نامه كانى ده ره ينا، من له ده ستيم فراند. خهيرييه،

به‌شيوه‌يک له به‌رده‌ستی ئيمه‌دا نه‌بیت، به‌لام بتوانیت گوتی له هه‌موو شتیک بیت، خۆی خزاندبووه‌ گۆشه‌یه‌که‌وه. به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی سه‌یری رووخسارم نه‌کات، پشتم له ئه‌سته‌ر کرد و سه‌ره‌تا نامه‌ی قه‌رم خوينده‌وه. کاتیک بیرم له خانووی جووی هه‌لواسراو کرده‌وه، له‌پر مچورکم پيدا هات. به‌خۆم گوت: "مه‌ترسه‌ شه‌کوره، ده‌ره‌قه‌تی هه‌موو شتیک دیت." ئه‌مجار ده‌ستم کرد به‌ خويندنه‌وه‌ی نامه‌ی سه‌هن. ئه‌ویش چی وای نه‌ماوو شیت و په‌ته‌ری بیت.

"شه‌کوره خاتون، قرچه‌ی سوتانم دیت، به‌لام ده‌زانم تۆ خه‌می منت نییه. شه‌وان له‌ خه‌ونمدا ده‌بینم به‌سه‌ر کرده‌ چۆله‌کاندا به‌دوای تۆدا راده‌که‌م. ده‌زانم نامه‌کانم ده‌خوینیته‌وه، به‌لام هه‌ر جاریک بێ وه‌لام ده‌یانده‌یه‌ لاره، تیریکی سیسه‌ری تووکن له‌ جگه‌رم ده‌چه‌قیت. به‌هيوای وه‌لامدانه‌وه ئه‌مه‌ت بۆ ده‌نوسم. بیستراوه و قسه ئه‌م زمان و ئه‌و زمان ده‌گه‌ریت و ده‌گوتريت منداله‌کانت ده‌لین: گوتوته له‌ خه‌ونمدا دیومه‌ می‌ردم مردووه و ئیدی بیوه‌ژم. ئایا راسته؟ نازانم. ئه‌وه‌ی من بیزانم، تۆ هیتشتا ژنی کاکمیت و پتویسته به‌م ماله‌وه په‌یوه‌ست بیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیدی باوکیشم من به‌ مافدار ده‌زانت، ئه‌مرۆ ده‌چینه لای قازی بۆ ئه‌وه‌ی بته‌گه‌رینینه‌وه بۆ مال. کۆمه‌لێک پیاوم بۆ ئه‌م مه‌به‌سته کۆ کرده‌وه‌ته‌وه و به‌پیاوه‌ریی ئه‌وان دیم، با باوکیشت ئه‌مه‌ بزانت. بوخچه‌که‌ت ئاماده‌ بکه، بۆ مال ده‌گه‌ریته‌وه. هه‌ر ئیستا به‌ ئه‌سته‌ردا وه‌لامم بۆ بنیره."

دوای ئه‌وه‌ی بۆ جاری دوومه‌ نامه‌که‌م خوينده‌وه، خۆم گورج کرده‌وه و به‌ دوو چاوی پر له‌ پرسیاره‌وه بۆ ئه‌سته‌رم روانی. به‌لام هه‌چ شتیک تازهی پیم نه‌گوت، نه‌ له‌ باره‌ی سه‌هن و نه‌ له‌ باره‌ی قه‌ره‌وه.

قه‌له‌میکم له‌ قه‌راغ دۆلابی مه‌نجه‌له‌کان شارده‌بووه‌وه، ده‌ستبه‌جی ده‌رم هیتا، کاغه‌زیکم خسته‌ سه‌ر می‌زی خواردن و ریک له‌وه‌دا بووم نامه‌یه‌که بۆ قه‌ره بنووسم، راوه‌ستام.

شتیگم به ئەقلدا هات. سوورامهوه و سهیریکی ئەستهرم کرد: به شادمانیی مندا لئیکێ خڕپنهوه هۆگری شهربهتهکه بووبوو. له پڕ هاتمهوه سههر هۆشی خۆم و بهخۆم گوت شتیگی بئ و اتایه ئەگهه پیم وا بئیت ئەستهر بزانیته من بئیر له چی دهکهمهوه. کاغهز و قهلهمم دانا، رووم له ئەستهر کرد و بزیهکم خسته سههر لئوم.

پیمی گوت: "بروانه چهند شیرین پئ دهکهنیت دلبهری من. خهته نه بئیت، دواچار هه موو شتیگ باش ده بئیت. ئەستهنبول جمه ی دئت له بهگ و پاشای خوازیری زهماوهند له گه ل کچیگی جوانی جوانانی وهک تۆدا که ده ماریفته له ههر ده پهنجهی دهستتدا ههیه."

ئیهوه دهزانن: جاری وا ههیه ئەو شتهی باوه پیمان پئی ههیه، بهجۆریک دهری ده برین دواتر ناچار ده بین له خۆمان بپرسین: "سهرباری باوه پئی زۆرم بهو قسهیه، بچی وام ده بری وهک ئەوهی باوه پیم پئی نه بئیت؟" منیش ئا بهو جۆره گوتم:

"به لام ئەستهر، بۆ خاتری خوا، کئ دهیه وئیت بئیه وئیتیک به دوو مندا لهوه بخوازیت؟!"

به دهستی هئمای زۆری نواند و گوتی: "زۆر، زۆر زۆر پیاو خوازیارن که سئیک وهک تۆ بخوازن."

بۆ ناو چاوانیم روانی. بیرم ده کردهوه خۆشم ناوئیت. بئدهنگی و کپیوونم به شئیهیه که بوو ئیدی ئەو حالی بوو نامه ی نادهمی و تهنا نهت تئ گه یشت پئویسته بروات. دوا ی رۆیشتنی ئەستهر، چۆن بۆتان باس بکه م، له رۆحیشمدا ههستم به هه مان بئدهنگی کرد و کشامه وه گۆشی خۆم.

پشتم دایه دیواره وه و ماوهیه کی درئژ، بئ ئەوهی هئچ شتیگ بکه م، له تاریکی ژوره دا به پئوه راوه ستام. بیرم له خۆم کردهوه، له وهی چ بکه م و له و ترسه ی له هه ناومدا ته شه نه ی ده کرد و گه وره ده بوو. به درئژیایی ئەو ماوهیه توانیم گویم له دنگی شه و کهت و ئۆرهان بئیت. ههر دووکیان له سه ره وه له

نیوان خویندا قسه‌یان ده‌کرد.

شه‌وکه‌ت گوتی: "ترسنۆکی ژنانی. له پشته‌وه هیرش ده‌که‌یت."

ئۆره‌هان گوتی: "ددانم ده‌له‌قیت."

به‌لام له سه‌ریکی تره‌وه، به‌گۆشه‌یه‌کی ئه‌قلم چاودیری گفتوگۆی نیوان باوكم و قهره‌م ده‌کرد.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌رگای شینی ژووری نیگارکیشی له‌سه‌رپشت بوو، ده‌متوانی به‌ئاسانی گویم له‌ ده‌نگیان بێت. باوكم گوتی: "دوای پۆرتیته‌کانی مامۆستایانی ئیتالی، مرۆف‌حالی ده‌بیت چاوه‌کانی ناو نیگار، چی دی کونی خړ و ساده‌ی ویکچوو نین، بگره‌ له‌ چاوانی ئیمه‌ ده‌چن، جۆری ئاوینه‌ تیشک ده‌ده‌نه‌وه و وه‌ک بی‌ری ئاو هه‌لی ده‌مژن. لێوه‌کانیان له‌ درز ناچن به‌ناوه‌راستی رووخساری ره‌پ و راستی کاغه‌ز ئاساوه، به‌ پێچه‌وانه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان گرتیه‌کی سووری واتاداره، ده‌کشیت، خاوه‌ ده‌بیته‌وه و گوزاره‌ له‌ گشت خۆشییه‌ک و خه‌م و پۆحمان ده‌کات. که‌پوممان دیواریکی ناحه‌ز نییه‌ رووخسارمانی کردبیت به‌ دووله‌ته‌وه، بگره‌ هه‌ر لووتیک ئامپیریکی زیندووی به‌په‌رۆشه و له‌کن هه‌ریه‌که‌مان بیجمیکی جیاوازی هه‌یه‌."

ئهری قهره‌ش وه‌ک من سه‌ری سوورمابوو کاتیک باوكم "ئیمه‌"ی به‌کار ده‌هینا بۆ ئه‌و به‌گه‌ گاوانه‌ی که‌ نیگاری خوینان به‌کیشان دابوو؟ له‌ کونه‌وه سه‌یرم کرد، رووی قهره‌م زۆر به‌کزی هاته‌ پێش چاو و له‌په‌ر ترسم لێ نیشیت. گیانه‌که‌م، ئه‌سمه‌ری خۆم، جوامپیری خه‌مبارم، به‌ده‌م بی‌کردنه‌وه له‌ منه‌وه به‌دریژایی شه‌و نه‌نووستویت، ئهری له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ره‌نگت زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌؟

له‌وانه‌یه‌ ئیوه‌ نه‌یزانن: قه‌ره‌ بالابه‌رز و زراف و قۆزه. ته‌ویلیکی پان، دوو چاوی باده‌می، لووتیکی جوان و به‌هیزی هه‌یه. ده‌سته‌کانی، وه‌ک له‌ سه‌رده‌می مندالیدا، باریکه‌له‌ و درێژن و په‌نجه‌کانی به‌بزات و چالاکن. کاتیک هه‌لده‌سیته‌ سه‌رپ، وه‌ک یم باریک و به‌هیز و قیته. ناوشانی که‌میک فراوانه، به‌لام هینده‌ش پان نییه‌ وه‌ک ته‌خته‌ی ناوشانی باره‌لگران. له‌ سه‌رده‌می

مندالیدا، چ جهسته و چ رووخساری باش نهخهملیبوون. کاتیک دواى دوازده سال بۆ یکههه مچار لهه گۆشهیهوه تهماشام کرد، دهمودهست حالى بووم کامل بووه.

ئىستا، هه کاتیک له تاریکیدا بهباشی چا و بهم کونهوه دهئیم، هه مان خه می دواى دوازده سال به رووی قهرهوه دهبینم. ههست به تاوانباری و شانازی دهکهم له پای ئه وهه موو دهرد و نههامهتیهه ی له پیناوی مندا چهشتبووی. قهره ئىستا سهیری نیگاریکی کیشرا و بۆ کتیبی باوكم دهکات، کووی بۆ وی راگرتوو و رووخساریکی پاک و مندالانهی ههیه. ریک ئه وه کاتهی بینیم وهک مندال ده می په میهی کردووتهوه، له ناخه وه ئاره زووم کرد مه مکه کانم بنیمه ناو ده می. ده مگوت ئه گهر په نهجه کانم به پشتهمل و قزی قهردها بگتیرابایه، ئه ویش سهری بختبایه سه ر بۆشایی نیتوان مه مکه کانم و وهک ئه وهی منداله کانم دهیکهین، به لیو گووی مه مکی بنایه ته ده می، له بهر شادمانی چاوهکانی بنوقاندا بایه و وهک مندالیکی به لهنگاز و بیتچاره حالى بوايه ته نیا له سایه ی دلۆقانی مندا به ئارامی دهکات، ئه وا بۆ هه تاهه تايه پیمه وه په یوهست ده بوو.

ئهم خه یال لیدانه م فره پی خویش بوو، هیدی هیدی ئاره قه م دهردها. له خه یالی خو مدا قهره سهیری ئه وه نیگاری ئیبلیه سه ی نه ده کرد، که باوكم پيشانی ئه وى ددها، بگره سه ودا سه رانه و به وردی ته ماشای گه وره یی مه مکهکانی منی ده کرد. هه ر مه مکهکانم نا، جوړی سه رخو شتیک بۆ قز و گهردن و هه موو شتیک منی دهروانی. هینده دلی تيم دهچوو، هه موو ئه وه قسه شیرین و خو شانه ی نه پتوانیبوو له تافی لاویدا بۆم بکات، ئىستا به زیاده وه ده بکردن. له رووخساری و له نیگا کانییه وه تی دهگه یه شتم شه پیدای سه ره زری، ئه زموون، په روه رده، مانه وهی پشو ودریژانه و ئازایانه له چا وروانی کردنی میردمدا و سه ودا سه ری جوانی نامه کانمه.

له پر رقم له باوكم هه ئسا، چونکه خه ریکی نه خشه دارشتن بوو بۆ ته گه ره خستنه به رده م شوو کردنه وه م. له و نیگارانه ی به لاساییکردنه وهی مامۆستایانی

فەرەنگ بەکیشانی دابوون و لە بیرەوهرییهکانی فینسیاشی زۆر بیزار بووم. ئەگەر سەرلەنوێی چاوهکانم نوقاندهوه، پەرورەدگارم، من ئەمەم بەویستی خۆم نەکرد، لە خەیاڵمدا قەرە هێندە بەشیرینی لیم نێزیک کەوتەوه، وهک بلیتت هەستم کرد لە تاریکیدا خۆی خزانوووته بەنامەوه. هەستم کرد لەپەر هاتوووته پشتمهوه و ناوشان، گەردن و پشت گوێیهکانم ماچ دەکات و تا فرە بەهێز و بەگورپه. لەبەر ئەوهی تەندروست، پتەو و کەتە بوو، دەمتوانی پالی پێوه بەدم و هەستم بەدنیایی بکەم. پشتمەلم ختووکەیی دەکرد و گوێی مەمکەکانم دەلەرینهوه. کاتیک لە تاریکیدا چاوم نوقاندبوو، هەستم دەکرد لە پشتمهوه هەرامەیی زلی لیم گیر کردوو و منیش سەرم سوور دەخوات. تۆ بلیتت دەعباکەیی قەرە چۆن بیت؟

مێردم جاروبار لە خەونمدا ئەوهی خۆیم بەدم ئێش و ئازاروه پیشان دەدات. لەلایەک دەبینم مێردم هەولەدات جەستەیی خوێناویی خۆی، کە سەربازەکانی سەفهوی بەر ریمیان داوه و بە تیر ئەنجنئەنجیان کردوو، راست بکاتەوه و برۆا. لەلایەکی دیش، لە ئێمە نێزیک دەبیتەوه، بەلام داخی گرانم رووباریک لە نیوانماندا یه. گافیک ئەو لەو بەر رووباروه بەدم خۆین لەبەر رۆیشتن و ئازاروه بانگم دەکات، من دەبینم پێشەوهی گەرە بووتەوه. ئەگەر قسەیی بووکە گورجییهکەیی گەرماو و پیرەژنە چەنەبازەکان راست بیت کاتیک دەلێن "بەلێ، ئەوهنده دەبیت"، ئەوا هەرامەیی مێردی من زلیکی ئەوتۆ نەبووه. خۆ ئەگەر ئەوهی قەرە لەوهی مێردم ئەستورتر بیت و ئەگەر ئەو شتە زەبەلاحەیی دوینی وەرگرتنی ئەو کاغەزە خالییهی بە شەوکەتدا بۆم ناردبوو، لە خوار بەنەخوێنەکەیهوه دیم، بەراستی خۆی بیت -بەلێ خۆی بوو-، ئەوا ترسی ئەوهم لێ نیشتم لەوانەیه بە مندا نەچیت، یان ئەگەر بشچیت، زۆر ئازارم بەدات.

"دایه، شەوکەت لاساییم دەکاتەوه."

لە گۆشەیی تاریکی دۆلاب هاتمه دەرەوه، بە بێدەنگی چوومه ژووری بەرامبەر، هێلەکیکی چۆغەیی سوورم لە سندووق دەرھێنا و پۆشیم.

نیمدهرکه میان دهرهینابوو، هاوار و قیزهیان بوو، یه کتریان لهسه ری دههینا و دهبرد. "ئەری پیم نهگوتن کاتیک قهره دیت بۆ مالمان، هاوار و قیزه نییه؟" شهوکهت گوتی: "دایه، بۆچی ئەو هیلهکه سوورەت لهبەر کردوو؟" ئۆرهان گوتی: "بهلام یادئ، ئۆرهان لاساییم دهکاتهوه."

"مهگەر پیم نهگوتیت لاسایی مهگهرهوه؟ ئەم شته پیسه چیه لیره؟" پارچه پیستهیهک لهسه زهوی بوو. ئۆرهان گوتی: "کهلاکه، شهوکهت له رینگه ههلی کرتهوه."

"برۆن خیرا بیبهنهوه و لهو شوپنهی لیتان هه لگرتوو، فری بدن."

"با شهوکهت بیبات."

"گۆتم دهی برۆن."

کاتیک بینیان به ددانهکانم دهستم کرد به گهستنی لیوم وهک ئەوهی ههموو جاریک بهر له دارکاری کردنیان دهیکم، ترسان و رۆیشتنه دهرهوه. خوا بکه زوو بگهڕینهوه و سهرمایان نهبیته.

له ناو ههموو وهستایانی نیگارکێشدا قهرم بهدلە، چونکه فره خووشمی گهرهکه و رۆحی دهناسم. کاغەز و پینووسم گرتە دستهوه و به ههلمهتیک، وهک ئەوهی هیچ بیرم نهکردبیتهوه، ئەمهم نووسی:

"باشه، پیش نوێژی ئیواره له خانووی جووی له سیداره دراو دهتبینم. ههرچی زووتره کتیبی باوکم تهواو بکه."

وهلام بۆ حهسهن نهنووسی، چونکه ئەگەر ئەمرۆش بچنه کن قازی، ئەوا باوه ناکه خۆی و باوکی به پیاوه کۆکراوهکانهوه بهکسه بدن به سهرماندا. ئەگەر وا بوايه، نامهێ نهدهنووسی، چاوهپێی وهلامی نهدهکرد و دهمودهست ههلی دهکوتایه سهه مالمان. جارئ ئیستا چاوهپێی نامهێ من دهکات، کاتیک پێی ناگات، ئیدی هار دهبیته، ئەمجار پیاو کۆ دهکاتهوه و هیرشمان بۆ دههینیت. به قوربانانم بم وا نهزانن ههه ههه ههه لێ ناترسم. ئەگەر راستیتان دهویت، بۆیه متمانهم به قهره ههیه، بۆ ئەوهی له حهسهن

بمپاريزيت. ئىستا شتىكى تىرىش بە دلمدا ختوررە دەكلات، با ئەويشتان پى بلىم: وا ديارە زۆرىش لە حسەن ناتىسىم، چونكە ئەويشىم خۆش دەويت.

ئەگەر دەشپىرسن خۆشەويستى واتاى چى دەگەيەنيت، ئەوا بى ئەوئى زوير بىم، دەلىم مافى خۇتانه بپىرسن. ئەو سالانەئى لە ژىر ھەمان بنمىچ چاوەرپى گەرانەوئى مپىردى منمان لە شەر دەکرد، ديووم ئەم كاپرايە چەند بوئەلە و لاواز و ھەلپەرستە. بەلام ئەستەر دەلئىت ئىستا پارەئى زۆرى دەست دەگەويت و بە بەرزبوونەوئى برۇكانى ئەستەردا تى دەگەم ئەمە درۇ نىيە. ئىدى لەبەر ئەوئى پارەئى ھەيە و متمانەئى بەخۆيەئى، پىم وايە گشت ئەو خراپەكارىيانەئى حسەن لەبەر چاوان رەش دەكەن، نەماون. ئىستا رەھەندى تارىك، جنۇكە ئاسا و نامۆئى ئاشكرا بوو و ئەمەش من بەكئىش دەكات. لە رپى ئەو نامانەيەو، كە بە كەللەرەقىيى خۆئى بۆم دەنئىرئىت، پەردەم لەسەر ئەم رەھەندەئى ھەلدايەو.

چ قەرە و چ حسەن، لەبەر ئەوئى عاشقى من بوون، چەرمەسەرىي زۆريان چەشتوو. قەرە دواز دە سال پووى لە شوپنە دورەكان كرد، ديار نەما و زوير بوو. حسەنئىش ھەموو رۆژئىك نامەئى بۆم نارد و نىگارئى مەل و ئاسكى لە لپوارەئى كاغەزئى نامەكاندا نەخشاند. نامەكانىم ھىندە خويندەو تا فپىر بووم دەسپئىك لئى بترسىم و دواترىش بۆئى بەپەرؤش بىم.

بەھۆئى ئەوئى دەمزانئى حسەنئىش پەرؤشى ھەموو شتىكى منە، سەرم سوور نەما كاتىك زانى من لە خەنمدا دىبووم مپىردم مردوو. گومانم لە شتىك ھەيە، گومان دەكەم ئەو نامانەئى بۆ قەرەيان دەنئىرم، ئەستەر بە حسەن بە خويندەنەويان دەدات. بۆيە وەلامم پىيادا نەناردەو بۆ قەرە. سا ئىدى ئپوھ دەزانن ئەم گومانم راستە، يان نا.

كاتىك مندالەكان گەرانەو، بەتوورەيى گوتم: "چىتان لئى ھات؟" بەلام دەمودەست تى گەيشتن قسەكەم بە ھەلچوونئىكى راستەقىنەو نەكردوو. بەزىيى ئۆرھانەو، شەوگەتم بەكئىش كرد بۆ گۆشەئى قەرە دۆلابى

ناو تاریکاییه که، له باوهشم گرت. گهردن و قژ و پشتهملیم ماچ کرد.
گوتم: "گیانهکم سهرمات بووه. کوا ئه و دسته جوانانهتم بدهرئ با دایکت
گهرمیان بکاتهوه..."

بۆنی که لاک له دهستی دههات، به لام دهنگم نه کرد. سه ریم نا به سنگمه وه و
توند به خۆمه وه نووساند. دواى که میک گهرمی له له شى گهرا، له خۆشیدا
جوان جوان وهک پشيله مرهمری پی کهوت و خاو بووه وه.

"ئادهی بزانه دایهت فره فره خۆش گهره که؟"

"ممهممم"

"به لئ؟"

"به لئ."

"له ههموو که سیک زیاتر؟"

"به لئ."

منیش وهک ئه وهی رازیکی بۆ بدرکینم، گوتم: "که واته منیش شتیکت پی
ده لئیم. به لام به هیچ که سیک نالیت، باشه؟" چرپاندم به گوئیدا: "منیش تۆم له
ههموو که سیک زیاتر خۆش ده ویت. حالئ بوویت؟"

"له ئورهانیش زیاتر؟"

"له ئورهانیش زیاتر. ئورهان بچووکه، شتیکه وهک بالنده و هیچ نازانیت.
تۆ ژیرتیت. تی گهیشیت؟" تیر بۆنی قژیم کرد و ماچم کرد. "بۆیه ئیستا
داواى شتیکت لی ده کهم. ئه ها دوینی کاغه زیکی خالیت بۆ قهره ئه فه ندی برد.
ئه مرۆش بۆی ده بهیت. ده بیت؟"

"باوکمی کوشتووه."

"چی؟"

"باوکمی کوشتووه. دوینی خۆی له خانووی جووی هه لاسراو گوئی."

"چی گوئ؟"

”گوتی من باوکتّم کوشت. گوتی من زۆر پیاوم کوشتووہ.“

لہپر شتیّک رووی دا . دواى ئه‌وہ شه‌وکەت یه‌کسەر له باوه‌شم دەرچوو‌بوو، که‌میّک له‌ولاتره‌وه ده‌گریا . ئه‌ری ئیستا ئه‌و مندا له‌ بۆچی ده‌گری؟ باشه، توومه‌ز که‌میّک له‌مه‌وبه‌ر خۆم پى نه‌گیراوه و زلله‌یه‌کم له بناگووی سره‌واندووہ . نامه‌ویت که‌س به‌دلره‌قم یزانیت . به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شتیکی وای له‌مه‌ر پیاویک گوت، که من نه‌خشه ده‌کیشم بۆ باشه‌ی ئه‌وان شووی پى بکه‌م، تووره بووم .

هه‌تیوی بیچاره هیشتا ده‌گریا و زۆر دلم پى سووتا ، خه‌ریک بوو خۆشم بگرم . باوه‌شمان به‌یه‌کدا کرد . جارناچاریک هه‌نسکی دها ، به‌لام ئیستا ئه‌م زلله‌یه هی ئه‌وه بوو ئه‌وه‌نده بیگرینتیت؟ ده‌ستم به‌ قۆیدا هیتا .

هه‌موو شتیّک وا ده‌ستی پى کرد: ئیوه ئاگادارن پیری له ناو قسه‌کاندا به باوکم گوت له خه‌وندا دیومه میتردم مردووہ . راستیه‌که‌ی، به‌دیریایی ئه‌و چوار ساله‌ی له شه‌ری عه‌جه‌مان نه‌ده‌گه‌رایه‌وه، من ئه‌وم گه‌لیک جارن له خه‌وندا به‌و جۆره دیتبوو، مردوو‌یه‌کیش هه‌بوو، جا ئایا ئه‌و بوو مردبوو؟ ئه‌مه‌یان هه‌چ روون نه‌بوو .

خه‌ونه‌کان به‌رده‌وام به‌که‌لکی کاری تر دین . له پورتوگال، له‌و شوپینه‌ی نه‌نکی نه‌سته‌ری لیوه هاتووہ، خه‌ون به‌که‌لکی ئه‌وه دیت زه‌ندیه‌کان بگه‌نه ئیبلیس و سواری یه‌کدی بن . بۆیه ئه‌و کاته باب و باپیرانی ئه‌سته‌ر هه‌رچه‌نده گوتووایانه ئه‌وا ده‌ستمان له جووله‌کایه‌تی هه‌لگرت و وهک ئیوه بووین به کرستیانی کاتۆلیک، یه‌سوعیه‌کانی ئه‌شکه‌نجه‌ده‌ری کلێسای پورتوگال بریوان پێیان نه‌کردووہ و هه‌موویان ئه‌شکه‌نجه داوه، دانه به‌دانه‌ی جنۆکه و ئیبلیس خه‌ونه‌کانیان پێیان هه‌لریشتووہ و هه‌رچی خه‌ونی نه‌ببندراویش هه‌یه به‌زه‌بری لیدان و ئه‌شکه‌نجه خراوته ئه‌ستویان و ناچار کران دانی پێدا بنین داکو گشت جووه‌کان بسووتیندرین . که‌واته له‌وئ خه‌ون به‌که‌لکی له یه‌کتر سواربوونی مرۆف و ئیبلیس و تاوانبارکردنی مرۆف و سووتاندنی دیت .

خەون بەدەردى سى شت دەخوات:

ئەلف: شتىك دەخوازىت، بەلام تەنانەت مۇلەتى خواستنىشىت پى نادىت.
ئەو كاتە دەلىتت لە خەونمدا دىم. بەمجۆرە، بەنارەزى دىل وىستەكەى خۆت
دەخوازىت.

بى: دەتەوئىت خراپەك لە دژى كەسىك بكەيت، بۇ نمونە، درۇ بەدەمى
كەسىكەو ھەلدەبەستىت. ئەو كاتە دەلىتت لە خەونمدا فلان خاتونم دى
زىناى دەكرد، ياخۇ دەلىتت لە خەونمدا دىم بە گۆزە شەراب بۇ فلان پاشا
دەچوو. بەمجۆرە ئەگەر برواشت پى نەكرىت، لەبەر ئەوئى بەشىكى
خراپەكارىبەكە گوتراو، دەمودەست حسىب دەكرىت.

جىم: شتىك دەوئىت، بەلام تەنانەت خۆشت نازانىت چىت دەوئىت. خەونىكى
تىكەل و پىكەل دەگىرپىتەو. يەكسەر بۆت شى دەكەنەو و پىت دەلئىن پىويستە
چى بخوازىت و دەتوانىت چى بەدەيت. بۇ نمونە دەلئىن: پىاوتك، مندالئىك، يان
خانووېك بۇ تۇ پىويستە...

راستىيەكەى، ئەم خەونانە بەھىچ كلۆچىك ئەو شتانە نىن لە كاتى
خەوتنماندا دەيانىنن. ھەموو كەسىك ئەو خەونەى بەنوئىژى نىوهرۇ
دەبىيئىت، دەلئىت لە شەودا دىومە بۇ ئەوئى بەدەردى شتىك بخوات. تەنيا
ساويلكە و گەلحۆكان خەونى شەوانە كتومت وەك خۆى دەگىرپەو. ئەو كاتە،
يان قەشمەرىت پى دەكەن، ياخۇ وەك ھەموو چارىك بەخراپە بۆت لئىك
دەدەنەو. ھىچ كەسىك، تەنانەت خەوبىنەرانىش خەونى راستەقىنە بەھەند
وەرناگرن. چما ئىوہ گۆپى دەدەنى؟

ئەو كاتەى بەنابەدلى خەونىك گىرپابووو و تىايدا ئامازم بۇ ئەگەرى
مردنى مىردم كرديو، باوكم سەرەتا گوتى: "من ئەم خەونە وەك ئامازىبەك بۇ
راستى پەسەند ناكەم." بەلام دواى ئەوئى لە گۆرستان گەراپەو، لە
خەونەكەمەو ئەنجامى مردنى مىردمى دەرھىنا. بەم شىوېە مىردم، كە چوار
سال بوو ھەر نەدەمرد، ھەمووان ھەر بەوئەدەو نەوستان پروا بكەن لە

خهوندا مردووه، بگره مردنه که بیان به شیوهیه که پهسه ند کرد وهک ئهوهی بلّیت راگیه ندر اووه و براوته وه. ئهوسا تّی گه یشتن مندالّه کان به راستی هه تیون و بۆ ئه مهش خه مبار بوون.

له شه وکه تم پرسى: "هیچ خهون ده بینیت؟"

به ده م بزه وه گوتى: "به لّی. باو کم ناگه ریته وه، به لام دوا جار خۆم ده تخوازم." لووتى تهسک و چاوه ره شه کانی و ناوشانی پانى، له باوکی نا، له من ده چن. له بهر ئه وهی نه متوانی بوو ناوچه وانى فراوان و بلّندی باوکیان بده مه هیچ کامیک له کوره سه ر خه کانم، جاروبار ههست به تاوانبارى ده که م.

"ده ی برۆ له گه ل براتدا یاری شمشیر بکه."

"به شمشیره کۆنه که ی باو کم؟"

"به لّی."

به ده م گویتگرتن له ته قورقه ی شمشیر و ته خته ی مندالانه وه، ماوه یه کی درێژ سهیری بنمیچم کرد و هه ولّم دا ترس و شپه زه یی گه شه کردوی هه ناوم ببه زینم. چوومه خواره وه بۆ ئاشپه زخانه، به خه بریه م گوت:

"ماوه یه کی درێژه باو کم هه زى له شوژباى ماسییه. له وانیه بتنیرم بۆ قادرگا. چه ند به سته یه که له و باسوقه ی شه وکه ت هه زى لّیه، له شوینی شار دنه وه ی ده ربه ئینه و بیده به مندالّه کان."

ئو ده مه ی شه وکه ت له ئاشپه زخانه خواردنى ده ماشیه وه، من و ئۆره ان سه رکه وتینه سه ره وه. کردمه باوهش و گه ردنیم ماچ کرد.

گوتم: "له ئاره قه دا نوقم بوویت. ئیره ت چی لّی هاتووه؟"

"شه وکه ت گوتی ئه مه شمشیره سووره که ی مامه و له منى دا."

ده ستیچکم لّی دا و گوتم: "مۆر هه لگه راوه. دیشیت؟ ئه م شه وکه ته چه ند بّی میشکه! وه ره بزانه چیت پّی ده لّیم. تۆ زۆر ژیر و ناسکیت. شتیکت لّی ده خوازم، ئه گه ر بۆم بکه ییت، رازیکت بۆ دهرکینم نه بۆ شه که وت و نه بۆ هیچ که سیکی ترم نه درکاندبیت."

"چییە؟"

"ئەم کاغەزە دەیینیت؟ دەچیتە تەنیشت باپیرتەوہ. بئی ئەوہی بەئلیت ئەو چاوی پتوہ بیت، دەدەیتە دەست قەرە ئەفەندی. تئی گەیشتیت؟"

"تئی گەیشتم."

"دەیکەیت."

"چ پارێکم بۆ دەدرکینیت؟"

گوتم: "تۆ جارێ کاغەزەکە ببە." دیسان گەردنیم ماچ کرد. بۆنی مسکی لئی دەهات. ھەروا لە خۆمەوہ وشەیی مسکم بەدەمدا ھات، ئەگەر نا زۆر چلکن بوو. لە کەنگێتوہیە پتوویست بوو خەیرییە ئەم مندا لانە ببات بۆ گەرماو؟ لەو ساوہی ھەرامەکەیی شەوکەت لە گەرماو لە ژنان ھەلساوە، نەیانێ بردووە. ماچنێم کرد و گوتم: "دوایی رازەکەت پئی دەلیم. تۆ فرە ئاقلیت، زۆر جوانیت. شەوکەت سەرھەرپۆ و شەرانگیزە، تەنانەت دەست لە دایکیشی بەرز دەکاتەوہ." گوتی: "نایبەم. لە قەرە ئەفەندی دەترسم. باوکمی کوشتووە."

گوتم: "شەوکەت گوتی، وا نییە؟ خبیرا بە برۆ خوارێ و بۆم بانگ بکە." لە تاو بینینی گرزێ و توندیی سەر پووختسارم، بەترسەوہ لە کۆشتم چووہ خوارێ و رای کرد. لەوانەییە لەبەر ئەوہی ھەستی کردووە گۆزەکە لە سەری شەوکەتدا دەشکێندرێت، کەمیکیش خۆشحال بووێت. پاش تۆزێک ھەرودکیان بەرووی سوورھەلگەراوہوہ ھاتن. شەوکەت بەدەستێک باسووق و بە دەستەکەیی تری شمشیرێکی گرتبوو.

گوتم: "بە برات گوتووہ قەرە ئەفەندی باوکتانێ کوشتووە. جارێکی تر شتی وا ناگوتریت لەم مالا. دەبیت قەرە ئەفەندیان خۆش بویت و ریزی بگرن. حالی بوون؟ خۆ نابیت ھەموو ژیاانتان بئی باوک بگوزەریئن."

شەوکەوت بئی ئابرووانە گوتی: "من ئەوم ناوێت. من دەگەریمەوہ بۆ مالاوہ بۆ کن مامە ھەسەنم و چاوەرپئی باوکم دەکەم."

لەپەر ھەلچوووم و زللەییەکم لە بناگوویی سەرھواند. ھیشتا شمشیرەکەیی

دانه نابوو، له دهستی کهوته خواروه.

بهدهم گريانهوه گوټی: "باوکم دهوټت."

بهلام من لهو زیاتر دهگریام.

بهدهم گریان و هه نسکدانهوه گوټم: "ئیدی باوکتان نییه، ناگه پټهوه. بی باوک مانهوه، تی گهیشتن هه ی زوټی بی رهچه له کینه؟" نهونده بهتاو گریام، ترسی نهوهم بوو له ژوروهه گوټیان لیم بیټ.

شهوکته بهگریانهوه گوټی: "نیمه زوټی بی رهچه لهک نین." دوور و دریز تا کولی دلمان دامرکایهوه، گریاین. دواى کهمیک ههستم کرد بویه گریاوم، چونکه گریان دلمی نهرم کردووه و کردوومی به مرؤقیکی باش. بهدهم گریانهوه باوهشمان بهیهکدا کرد و لهسه ر دوشهک راکشاین. شهوکتهوت زور باش سه ری خزاندهووه نیوان مهکهکانمهوه. جاری وا ههیه وهک نهوهی خویم پیوه بنووسیتیت، دیته باوهشم و ههست دهکم له راستیدا نهنووستوه. لهوانه بوو منیش لهپال نهوان بخرهوتمايه، بهلام هوشم له خواروهه بوو. بوټیکی خوټی نارنجی کولاو دههات. لهپر پلټکم دا و دهنگیکم دهرکرد مندالهکانی بیدار کردهوه.

"برؤن با خهیریهه له خواروهه سکتان تیر بکات."

بهتهنیا له ژوروهه مامهوه. بهفر دهستی پی کردبوو. له خوا پارامهوه کؤمهکم بکات. پاشان قورئانی پیروزم کردهوه و جاریکی تر سوورتهی آل عمران-م خویندهوه، ئایهتیکى نهو سوورته دهفرموټت نهوهی له شه ر له پیناوی خوادا بکوژدیت، دهچیتهوه کن پهروه رگار، بهو جوړه دلی خوټ لهمه ر میردی خوا لیخوټشبووم ئاسووده کرد. نه ری باوکم نیگار هیشتا تهواو نهکراوهکهی سولټانمانی پيشانی قهره دابوو؟ به بروای باوکم نهام نیگار هینده له راستی دهچیت، نهگه ر هه رکه سټک ته ماشای بکات، دهرسټ و چاو وهرده گټریت، رټک وهک نهوهی بهسه ر نهو کهسانه دیت که ههول ددهن راسته وخوټ سهیری ناو چاوی سولټانمان بکن.

ئۆرھانم بانگ كرده كن خۆم، بەر لەوھى بىكەمە باوھش، تىرتىر سەر و روممەتەكانىم ماچ كرد. "ئىستا بى ئەوھى ھىچ بترسىت و بەھىلتى باپىرىشت بىنىت، ئەم كاغەزە دەدەھىتە قەرە. حالى بوويت؟"

"دانم دەلەقىت."

گوتم: "ئەگەر دەتەوئىت، دواى گەرانەوت بۆت ھەلدەكېشم. خۆتى لى نىزىك بخەرەو، ئەوئىش سەرى سوور دەمىنىت و لە باوھشت دەكات. تۆئىش ئەو كات لەسەرەخۆ كاغەزەكە لە دەستى دەئىت. تى گەشىتت؟"

"دەترسم."

"ھىچ شتىك نىيە ماىھى ترسان بىت. ئەگەر قەرە نەبىت، دەزانى كى خوازىارە لە جىئى ئەو بىت بە باوكت؟ مامە ھەسەن! ئايا دەتەوئىت مامە ھەسەن بىت بە باوكت؟"

"نامەوئىت."

گوتم: "كەواتە رابە ھەى ئۆرھانى جوان و ئاقلم. ئەگەر نا، منىش توورە دەبم... بشگرىت، زىاتر توورە دەبم."

بى ئومىدانە و ھىمانە دەستى بچووكى بۆم درىژ كرىدبوو. منىش نامەكەم قەد كرد و نامە ناو دەستى. پەرورەدگارم، بە ھانامەو ھەرە، ھەموو ئەمەم بۆ ئەوھى ھەتەوھەكانم پەرىشان نەبن. دەستىم گرت و بردم بۆ پىش دەرگا. لە شىپانەى دەرگا بۆ دواجار بەترسەو ھەسەرى داىكى خۆى كرد.

گەرەمەو ھەسەى خۆم و لە كونەكەو ھەسەى چاوم لى بوو بە ھەنگاوى پاراوھ بە ھەواندا تى پەرى، لە باوكم و قەرە نىزىك كەوتەو، رابەستە، بۆ تاوئىك بىچارە ماىھە، لە پشت خۆئىھە بەدواى مندا دەگەرە و سەرىكى كونەكەى كرد. دەستى كرد بەگريان، بەلام لە دواىن ھەولدا سەركەوتنى بەدەست ھىنا و خۆى ھاوئىشتە باوھشى قەرەو. لەبەر ئەوھى سەرى قەرە ھىندە بەكارە تا رادەى ئەوھى مافى باوكاىھەتى مندا ئەكانى منى پى بىرئىت، كاتىك ئۆرھانى لە باوھشى خۆئىدا بىنى، نەئىدەزانى بۆچى دەگرى، بەلام نەشلەژا و ناوھەسى

مندالەكەى پشكنى .

هەر ئەوندەى ئۆرھان بەژىر نىگا سەرسامەكانى باوكمدا گەرايەو، رام
كرد و لە نامىزم گرت، تىز و پىر ماچم كرد، بردمە خوارەو بۆ ئاشپەزخانە،
دەمىم تژە كرد لەو مۆژەى حەزى لى بوو. گوتم:

"خەيرىيە، مندالەكان بىه و بچن لە دوكانى كۆستا لە بەندەرى قادىرگا
ماسى شۆربا بۆ باوكم بکړن. ها بگره ئەو بىست ئاچە. بەو پارەيەى لە
كړىنى ماسى دەمىتتەو، لە گەرانەو، هەنجىرى زەرد و سوورە گىوژى
وشك بۆ ئۆرھان دەكړن. بۆ شەوكتىش نۆك و سچووقى گوىزدار بکړه. تا
نوژى ئىواره بەلى خويان بيانگەپښه، بەلام ئاگادار بە سەرمایان نەبیت."

دواى ئەوئەى هەموويان خويان پۆشته كرد و چوونە دەرەو، چىژم لە
بىدەنگى مالىكە وەرگرت. چوومە سەرى، ئاوتنەيەكى دەستكردى غەزورم
هەبوو مېردم بە ديارى دابوو بە من. ئاوتنەم لە شويىنى شارندنەوى لە نيوان
بەرگە سەرىنەكاندا، لەو شويىنى بۆنى گولى لاوئەندى لى دەهات، دەرھينا و
هەلمواسى. لە دوورەو لە بەرامبەرى راوستانم و سەيرم كرد، ئەگەر كەمىك
خۆم بلەراندايە، دەمتوانى جەستەى خۆمى لە دۆخى پارچەبووندا تىدا ببىنم.
هېلەكى چۆغە سوورەكەم زۆر جوان لى هاتبوو، بەلام دەمويست ئەو كراسە
مۆرەشم لەبەردا بىت كە دايكم لە باولى بوكتىنى خۆى دەرى هينابوو. ئەو
سەربەرگە فستقىشى داپىرم بەدەستى خۆى گولى لەسەر چىنبوو، لە باول
دەرھينا و پۆشىم، بەلام بەبەرمى نەكرد. بەدەم لەبەركردنى كراسە مۆرەكەو
هەستم بە سەرمام كرد و هەللەرزىم، ئاگرى مۆمەكەش لەگەل مندا لەرزى.
هەلبەتە بەنياز بووم سەربەرگىكى ئاودامان سوور و بەرگ لە پىستى رىوى
لەسەر جەكانى ترمەو بپۆشم، بەلام دوايىن سات پىرىارى خۆم گۆرى. بەكپى
بە هەيواندا تى پەرىم، سەربەرگىكى درىژ، زۆر فەشەل و شىنى ئاسمانىم
هەبوو دايكم دايبوومى، لە باول دەرم هينا و پۆشىم. بەلام كاتىك لە دەرگاوه
گويم لە دەنگ بوو، لەپىر شلەژام: قەرە دەروات! دەمودەست سەربەرگە
كۆنەكەى دايكم داكەند، سەربەرگى سوورى بەرگ لە پىستى رىوىم پۆشى:

مەمكەمانى دەگوشى، بەلام پىم خۆش بوو. سەرم بەجوانى داپۆشى، پەچەى كەتانىم رىكوپىتك بەسەر روومدا بەردايەوہ.

بىگومان قەرە ئەفەندى ھىشتا نەپرۆيشتبوو، من لە ھەژمەتى خرۆشان سەرم لى شىوابوو. ئەگەر ئىستا لە مال دەرىچم، دواتر بە باوكم دەلىم چوو بووم لەگەل مندالەكاندا ماسى بكرم. وەك پشیلە بە پلیكانەكاندا ھاتمە خوارەوہ.

جۆرى خىو بە دەنگىكى زۆر ھىدى دەرگام داخست. بەبىدەنگى چوومە ھەوشە، كاتىك گەيشتە كۆلان، لەپر ھەلوپستەيەكم كرد و لە توپى پەچەوہ سەيرى داووم كرد، مالەكەم وا ھاتە بەرچا وەك ئەوہى مالى ئىمە نەبىت.

كەس بە كۆلانەوہ نەبوو، تەنانت پشیلەش. تاك و تەرا كلووە بەفر دەبارى. بەترسەوہ چوومە باخچەى فەرامۆشكراوى ھەرگىز تيشكى خۆر نەدیتوو. بۆنى گەلاى گەنيو و شى و مەرگى لى دەھات، بەلام ھەر ئەوئەندەى پىم نايە ناو خانووى جووہى ھەلواسراو، وام زانى لە مالى خۆمدام. دەگوتريت بەشەوان جنۆكە لىرە كۆ دەبنەوہ، ئاگر دادەگىرسىن و بەزم و ئاھەنگ دەگىرن. بىستنى دەنگى ھەنگاوى پى لە مالىكى چۆلدا شتىكى ترسناك بوو: جوولەم لە خۆم برى و چاوەرىم كرد. خشەيەك لە باخچەكەوہ ھات، بەلام لەپر كپى بالىي بەسەر ھەموو شتىكدا كپشا. لە شوپىنكەوہ لەو نيزىكانە سەگىك وەرى؛ گشت سەگەكانى گەرەكى خۆمان بەشىوہى وەرىنياندا دەناسمەوہ، بەلام نەمتوانى ئەم وەرىنە بناسمەوہ.

لە بىدەنگىيى دواى ئەوہدا ھەستم بەم شتانه كرد: وەك بلئىت كەسىكى تر لە مالەكەدا بوو، بۆ ئەوہى گوپى لە دەنگى تەپەى پىم نەبىت، جوولەم لە خۆم برىبوو. چەند كەسىك بەدەم قسەكردنەوہ بە كۆلاندا تى پەرىن. بىرم لە خەيرىيە و مندالەكان كەردەوہ؛ خوا يار بىت، سەرمایان ناىت. لە بىدەنگىيەكى دواترىشدا، ھىدى ھىدى پەشىمانى ھەناومى كرمى دەكرد. لە دلى خۆمدا دەمگوت قەرە نايەت، من ھەلەم كرد و بەر لەوہى شكۆم لەوہ زياتر برىندار بىت، دەبىت بگەرپمەوہ بۆ مال. ئەو كاتەى بەترسەوہ خەيالم چوو بوو

بۆ ئۇ ۋەدى ھەسەن بەدوامەۋە بېت، لە باخچە گوپم لە خشەخشىك بوو. دەرگا
كرايەۋە.

لەپەر و بەختىرايى شوپىنى خۆم گۆرى. نەمدەزانى بۆچى وام كردوۋە، بەلام
كاتىك ئەۋ پەنجەرەيى رووناكى باخچەكەي پى دەگات، كەۋتە لاي راستمەۋە،
تى كەيشتم قەرە دەتوانىت لە تىشكى شكاۋەي سەر جەستەمدا، بەگوتەي
باۋكم، لە ناۋ نەينى سىبەردا بمبىنىت. پەچەم دادايەۋە و بەدەم گوگرتنەۋە
لە تەپەي پى، چاۋەرپىم كرد.

گاڭيىك قەرە لە شىپانەي دەرگا تى پەرى و منى دى، چەند شەقاۋىكى نا و
راۋەستا. بەو جۆرە، لە دوورى پىنج شەش ھەنگاۋ لە يەكتەرەۋە، سەيرى
يەكدىمان كرد. گەلىك ساغلام و بەھىزتر بوو لەۋەي من لە كۈنى دۆلابەۋە
چاۋدېرىم كردبوو. بىدەنگىيەك دەستى پى كرد.

بەچرپە گوتى: "تكاپە پەچەكەت لادە."

"من بەشووم، چاۋەرپى مېردم دەكەم."

بەھەمان دەنگ گوتى: "پەچەكەت لادە. ھەرگىز ناگەرپىتەۋە."

"منت بۆ ئىرە بانگ كردوۋە داکو ئەمەم پى بلىت؟"

"نەخىر بۆ بىنىت. دوازده سالى رەبەقە بىرت لى دەكەمەۋە. پەچەت لادە
گىانەكەم، با جارىك بىنىم."

پەچەم لا دا. فرە كەيفم پى ھات كاتىك بەبىدەنگى و تىر و پر سەيرى
رووخسارم و ناۋچاۋانمى كرد.

"شووگردن و بوون بەخاۋەنى مندال، ھىندەي تر جوانى كردوۋويت.
رووخسارىشت گەلىك جىاۋازە لەۋەي من بىرم دەكەۋتەۋە."

"چۆن منت بىر دەكەۋتەۋە؟"

"بەئازارەۋە، چونكە كاتىك تۆم بىر دەكەۋتەۋە، دەمگوت ئەم شتە تۆ نىت،
بگرە خەيائتە. لە سەردەمى مندالىماندا باسى شىرىن و خەسرەومان دەكرد،
دەمانگوت نىگارى يەكتريان دىۋە و عاشقى يەكدى بوون، بىرت دىت، وا نىيە؟"

بۆچی شیرین کاتیک جاری یه کهم نیگاری خه سرهوی قۆزی به هه‌لواسراوی به لقی داره که وه دی، نه مه‌وته داوی ئەفینی، چما بۆ عاشقبوون پیتی، پتویست بوو سی جار نیگار هه‌کی بیینیت؟ تۆ ده‌تگوت له داستانه‌کاندا هه‌موو شتی که به سی جار ده‌بیت. منیش ده‌مگوت پتویسته ئەفین له یه کهم نیگاردا گر بگریت. به‌لام داخۆ کۆ ده‌یتوانی نیگاری خه سره‌و هینده دروست بکیشیت تا راده‌ی ئەوه‌ی مروّف عاشقی بیت و بیناسیته‌وه؟ له‌م باره‌یه‌وه هیچ قسه‌مان نه‌ده‌کرد. ئەگه‌ر به‌دریژایی دوازه سالی رابردوو نیگاریکی راسته‌قینه‌ی ئەو رووخساره بی‌هاوتایه‌تم پی‌بوایه، له‌وانه‌بوو ئەو گشت نازار و درده‌سه‌رییه نه‌چیزم.

به‌م واتایه، زۆر شتی خۆشی وه‌ک چیرۆکی سه‌یرکردنی نیگار، عاشقبوون و ئەو نازارانه‌ی له‌به‌ر من چه‌شتبوونی، بۆم گه‌یرایه‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ی هۆشم چوو بووه سه‌ر ئەوه‌ی له‌و کاته‌دا هیدی هیدی لیم نیرزیک ده‌بووه‌وه، وشه به‌وشه‌ی قسه‌کانی له‌ ئەقلمدا نه‌مان و راسته‌وخۆ تیکه‌لی بیره‌وه‌رییه‌کانم ده‌بوون. به‌خۆم گوت دواتر به‌بیری خۆمیان ده‌هینمه‌وه و بیر له‌ یه‌ک به‌کیان ده‌که‌مه‌وه. ئیستا ته‌نیا له‌ ناخی خۆمدا هه‌ست به‌ ئەفسوونی قسه‌کانی ده‌که‌م و پتیا نه‌وه په‌یوه‌ست ده‌بم. هه‌ستم به‌ تاوانباریی خۆم کرد له‌ پای ئەو گشت نازاره‌ی به‌دریژایی دوازه سالی پیم به‌چه‌شتن دا‌بوو. ئای ئەم قه‌ره‌یه مروّفیکی چه‌ند باشه و قسه‌ی چه‌ند خۆش ده‌کات! له‌ مندا‌لی بیگه‌رد ده‌چیت! ئەمانه‌م له‌ چاوانیدا ده‌خوینده‌وه. به‌ خۆشه‌ویستی له‌ راده‌به‌ده‌ری بۆ من، متمان‌ه‌ی پیم ده‌دا.

یه‌که‌ترمان له‌ ئامیز گرت. ئەمه‌م هینده پی‌خۆشبوو، ته‌نانه‌ت هه‌ستم به‌ چ گونا‌هیک نه‌کرد. به‌ده‌م هه‌ستیکی زۆر خۆش و له‌ هه‌نگوین شیرین‌تره‌وه ئاگام له‌ خۆم نه‌ما. قایمتر باوه‌شم پیا‌یدا کرد. مۆله‌تم دا ماچم بکات، منیش ئەوم رامووسی. له‌ کاتیکدا ماچ و مووچمان ده‌کرد، له‌وه ده‌چوو سه‌رانسه‌ری جیهان له‌ تاریکییه‌کی شیریندا نوقم بوو پیت. خۆزگه‌م خواست هه‌موو که‌سیک وه‌ک ئیمه‌ یه‌کدی له‌ ئامیز بگرن. وه‌ک بلیت خه‌ریک بوو بیرم

دهكهوتهوه خوښهويستی شتيكي لهم بابتهيه. زمانى نايه ناو دهمم. ئەم ريفتارەى خوښم هينده پى خوښ بوو، پيتم وا بوو جيهان لهگه‌ل ئيمهدا نوقمى تيشكى چاكه دهبيت و ختوورهى هيچ خراپهك به ئەقلمدا تى نهدهپه‌رى.

ئيسنا ئەوهتان پى ده‌لپم ئەگه‌ر رۆژيک له رۆژان ئەم به‌سه‌رهاته داماوەى من له کتیبیکدا بگيردریتتهوه و به‌دهستی وهستاىانى نىگارکيشى ئەفسانه‌یى هه‌رات بنه‌خشیندریت، نىگارى له باوه‌شگرنتى من و قه‌ره چۆن ده‌کيشریت. هه‌نديک په‌رەى دانسقه هه‌بوون جاروبار باوکم پيشانى منى دها: په‌وتى نووسينه‌کان و شه‌پۆلى گه‌لا و دره‌خته‌کان هه‌مان جۆش و خرۆشيان هه‌يه، نه‌خشى ديواره‌کان و زه‌رپکاريى روويه‌له‌کان هه‌مان هۆنينه‌وه‌يان هه‌يه؛ شپرزهبى ئەو په‌رەسپيلکانه‌ى به‌ باسكى خۆيان چوارچپوه و زه‌رپکاريى کون ده‌که‌ن و نىگه‌رانى دلداران هاوشپوهى يه‌کن. ئەو ئەفیندارانه‌ى له دووره‌وه بۆ يه‌کتر ده‌روانن و به‌گوته‌ى توپکلدار گله‌یى له يه‌کدى ده‌که‌ن، له‌م نىگارانه‌دا هينده به‌ بچووکی ده‌کيشرین و ئەوه‌نده له دوور ديارن، مرۆف بۆ تاويک پيى وايه چيرۆک باسى به‌سه‌رهاتى ئەوان نا، بگره باسى کۆشكى شاهانه‌ى شوپنى به‌يه‌ک گه‌يشتنيان، هه‌وشه‌ى کۆشک، باخچه‌ى دانسقه -يه‌ک به‌يه‌كى دره‌خته‌کانى ناوى به‌ عه‌شقه‌وه کيشراون- و شه‌وى ئەستيره‌دارى رۆشنگه‌روه‌ى دره‌خته‌کان و داره‌کانى ناو تاريكى ده‌کات. به‌لام ئەگه‌ر به‌وردى سه‌رنج له نه‌زمى شاردراره‌ى ره‌نگى ئەم نىگار به‌دين که نىگارکيش ته‌نيا به‌ويستى هه‌لقولاو له دلوه‌وه توانيويه‌تى بيکيشيت و ئەگه‌ر برونين بۆ ئەو تيشکه پر له رازه‌ى له هه‌موو گۆشه‌يه‌كى نىگارکه‌وه دپته ده‌رى، ئەوا بينه‌رى باش دهموده‌ست حالى ده‌بيت رازه‌کانى ئەم نىگارانه و ئەفین به‌هه‌مان که‌ره‌سه کيشراون. کتومت ده‌ليت تيشکيک له دلدارانى نىگار کيشراوه‌وه هه‌لقولاوه و دزه‌ى کردووته ناو قولابى نىگارکه‌وه. باوه‌رتان هه‌بيت، کاتيک قه‌ره و من باوه‌شمان به‌يه‌کدا کردبوو، وام ده‌زانى چاکه‌يه‌ک به‌هه‌مان شيوه به‌ سه‌رانسه‌رى جيهاندا ته‌شه‌نه ده‌کات.

له خوا به‌زياد بيت له ژياندا به‌شى ئەوه ئەزموونم هه‌يه تى بگم چاکه‌يه‌كى

لهم جوړه هرگيز ماوهيهكي دريژ ناخايه نيت. قهره دهسپيک مہمکه کانی پر باخلمی نايه دهستی. هيندم کهيف پی هات تا رادهی ئەوهی هه موو شتیکم له بیر کرد و خوژگه م خواست گوڤه کانیشی بنیته دهمی. ئەوهی به ته واوی پی نه کرا، چونکه خویشی له کردنی دلیا نه بوو. له وه دهچوو نه زانیت چ بکات، به لام دهیویست شتی زیاتر بکات. به و جوړه کاتیک قایمتر خو مان پیکه وه نووساند، ترس و شهرمیک له نیوانماندا دهستی پی کرد. کاتیک سمته کانمی راکیشا و ده عبا سهرزل و رهپوووه که هی له سکم چه قاند، له پیشدا پیم خوش بوو؛ به په روژش بووم و شهرم نه کرد؛ به لووتبه رزییه وه به خو م گوت: "تویه ک ئەوهنده توند خوئی پیوه بنووسینیت، ئەمەش دهقه ومیت. " دواتر له گه ل درهینانی هه رامه که عبا، من رووم وهرگیرا، به لام چاوه کانم له هه ژمهت گه ورهیی نامیره که داچه قیبوون و نه متوانی چاوی له سهر هه لبرگم.

زۆر دواتر، کاتیک زۆری لیم کرد بی رهوشتییه ک بنوینم له جوړی ئەو رهفتارانهی ته نانهت له ژنانی قیچاک(*) و ژنانی بی رهوشتی چیرۆکبیزی گه رماویش ناوه شپته وه، سه سامانه و به بی بریاری راوه ستام.

لیم پاراپیه وه و گوتی: "برۆکانت وا گرژ مه که گیانه که م."

هه لسامه سه ری، پالیکم پیوه نا و بیباک له وهی خه مگین ده بیت، دهستم کرد به قیزاندن به سه ریدا.

(*) قیچاک: گه لیکه له ئاسیای نافین.

۲۷

من ناوم قهرهیه

شه‌کوره له تاریکایی مائی جووی هه‌لواسراو برۆی گرژ کردبوو، به‌سه‌رمدا ده‌یقیژاند و به‌بوچوونی ئەو دهمتوانی ئامپیری سه‌رقه‌ویی به‌ده‌سته‌وه‌گرتووم به‌ئاسانی بنیمه‌ده‌می ئەو کچه‌چه‌رکه‌زانه‌ی له‌تفلیس تووشیان بوو بووم، ژنانی قیچاکی داوینپیس، ئەو بووکه‌هه‌ژارانه‌ی له‌خانه‌کان ده‌فرۆشران، بی‌ه‌ژنانی تورکمان و عه‌جه‌م، ئەو سوژانییه‌ سووکانه‌ی تا ده‌هات زیاتر به‌ئسته‌نبولدا ته‌شه‌نه‌یان ده‌کرد، بی‌ئابرووانی مینگه‌ری، له‌شفرۆشانی چه‌نه‌بازی ئەبخاز و ئەرمه‌نی، جادووگه‌رانی جینتیوایی و سریان، که‌سانی نیره‌مووک و لاوانی چاوبرسی، به‌لام نه‌ک ده‌می ئەو. به‌گویره‌ی ئەو قسانه‌ی شه‌کوره‌ به‌هه‌لچوونه‌وه‌ له‌خه‌یالی خۆیدا دروستیانی ده‌کرد و به‌منی ده‌گوت، من له‌کۆلانی شاره‌ بچووک و گه‌رمه‌کانی عه‌ره‌بستانه‌وه‌ تا لیواره‌کانی ده‌ریای قه‌زوین، له‌ولاتی عه‌جه‌مانه‌وه‌ تا به‌غدا، له‌گه‌ل گشت چه‌شنه‌مالیکی هه‌رزان، په‌ریشان و مامنیوه‌نددا سه‌روسه‌ودام هه‌بووه‌ و له‌وانه‌یه‌ گشت پێوانه‌یه‌کم له‌ده‌ست دابیت و له‌بیرم چووبیت هه‌ندیک له‌ژنان خاوه‌ن ره‌وشتن. به‌قسه‌ی ئەو، وشه‌کانیشم له‌باره‌ی ئەه‌ئینه‌وه‌، له‌دله‌وه‌ نه‌بوون.

وته‌ ره‌نگینه‌کانی یاری خۆم ره‌نگی ئامپیره‌ تاوانخوازه‌که‌ی ناو ده‌ستیمان په‌راندبوو، به‌په‌یزه‌وه‌ گویم بۆیان راگرتبوو، تا ئەوپه‌ری سنووری ته‌ریقبوونه‌وه‌ش شه‌رمم له‌حالی خۆم و به‌زینی خۆم کرد، به‌لام دوو شت هه‌بوون منیان دلخۆش ده‌کرد: ۱- وه‌ک ئەوه‌ی زۆربه‌ی جاران له‌م دۆخانه‌دا

جوړی نازهل له دژى ژنانى دى دهمکرد، هېچ ههولم نهدا بههمان تهنگزهى توورهبوون و زمان وهلامى ههلچوون و قسهکانى شهکووره بدهمهوه. ۲- حالى دهيووم شهکووره بهزيادهوه ناگای له رېيواريى من بووه، کهواته زياد لهوهى من بوى چوووبوم، بېرى ليم کردبووهوه.

شهکووره، کاتیک ههستی کرد لهبهر بهدينههاتنى خواستهکه م دلّم رهنجا، ههر له ئیستاوه بوم بهداخ بوو.

وهک نهوهى بخواريت داواى لیبورين بکات، گوتى: "تهگر منت بهراستى له دلّهوه خووش بویستايه، ئهوا جوړى پياويكى نابروودار جلّهوى خوټ له دست نههدا و نهدهکوښايت شکوى ژنيكى نيازپاک بشکينيت. تو تهنيا کهس نيت بؤ خواستمن خهريكى فيل و تهلهکهبازى بيت. له هاتنتدا بؤ ئيره کهوتيته بهرچاوى کهس؟"
"تهخير."

وهک بلتيت ههستی کرد کهسيک به باخچهى به بهفر داپوشراودا بروات، بويه پرووى شيرينى ماوهى دوازه سال له زهينى من ونيوى له دهرگا کرد و چيژى نهوهى دامى لهلاوه رووخسارى ببينم. لهپر دنگى خشپهيهک هات، ههردووکمان بیدهنگ بووين و چاوهريمان کرد، بهلام کهس له دهرگاوه نههات بهمدیودا. ئیستا بېرم کهوتهوه شهکووره هپشتا دوازه سالى بوو ههستيکى ترس و تابوى دهوروژاند، چونکه له من ورياتر و زورزانتر بوو.

گوتى: "تارمايى جووهى ههلواسراو لهم ناوه دهگهريت."

"ايا هېچ ديت بؤ ئيره؟"

"جنوکه، جادوگر و خپوهکان... ئەمانه لهگهّل بادا دین، تیکهّل به شتهکان دهبن و دهنگ له بیدهنگى دهردههين. باسى ههموو شتيک دهکن. پتويست به هاتن بؤ ئيره ناکات. نهوتهاننى گويم لتيه."

"شهوکته منى هينا بؤ ئيره تا پشيلهيهكى مردارهوه بووم پيشان بدات، بهلام شتى واى لى نهبوو."

"ئەرەبى ئۇيغۇر پىت گوتووه بابىت كوشتووه؟"

"من كتومت وام نەگوتت. بۆچى قسه گەيشتووه تە ئۇ رادەيە؟ نەمويست
بىم بە بكوژى باوكى، بگرە دەمەوېت بىم بە باوكى."

"بۆچى پىت گوتووه باوكىت كوشتووه؟"

"سەرەتا لىمى پرسى داخۇ ھەرگىز مرؤقم كوشتووه؟ منىش راستىم
دركاند و پىم گوت دوو كەسم كوشتووه."

"بۇ خۆھەلدان و كەش و قش؟"

"ھەم بۇ خۆھەلدان و ھەم بۇ ئۇيغۇر بىكەمە چاوى مندالىكەوھ كە ھەز لە
دايكى دەكەم، چونكە بۆم دەرکەوت دايكى ئۇ چەتە بچكۆلانە لە مالئوھ
دەستكەوتەكانى شەرىيان پىشان دەدات، بە زمانى شىرىنى وەك ھەنگوين
سوارچاكى باوكيان لە شەرىدا دەگىرئىتەوھ و خەمیان دەرەوئىتەوھ."

"دە كەوانە بە شان و بالى خۆتدا ھەلبدە، چونكە تۆيان خۇش ناوېت."

"بە سەربەرزىي وەگىرخستنى ھەلئەيەكى يارمەوھ گوتت: "شەوكەت خۆشمى
ناوېت، بەلام ئۇرھان بەلئى. وەلئ دەبىم بە باوكى ھەردووكيان."

"لەپەر، وەك ئۇيغۇر بلئىت لە نىوھ تارىكىدا سىبەرى شتئىكى نەبوو
بەنئوانماندا تى پەرى، بە شىپرزەيى و لەرزەوھ ترسمان لئ نىشت. لەو دەمەيدا
من خۆم گورج دەكردەوھ، شەكوورە دەگىريا و وردە ھەنسكى دەدا."

"مىردى دامام برايهكى ھەيە: ھەسەن. لە چاوەروانىي مىردمدا، دوو سال
لەگەل وى و غەزورم لە ھەمان مالدا پىكەوھ ژباين. عاشقم بووھ. ئىستا
كومانى لەكن پەيدا بووھ، بەخەيالى ئۇ، من شوو بە كەسىك - لەوانەيشە
بەتۆ- زەماووند دەكەم. ھەوالئ بۆم ناردووه و دەيەوېت بەدارى زۆر بمباتەوھ
مالئە غەزوران. بەو پىيەيى من لە چاوى قازىدا بىوھژن نىم، دەلئىن بەزۆر
بەناوى مىردتەوھ بۇ ئۇ مالئە دەتگىرئىنەوھ. ھەر ساتىك بىت ھىرشمان بۇ
دەھىن. باوكىشم ناخاوتت بە برىارى قازى بىوھژن بىكەوم، چونكە پىي وايە
ئەگەر تەلاق وەر بىگرم، مىردئىكى نوئى بۇ خۆم دەدۆزمەوھ و ئۇ بەتەنيا بەجئ

دەھيڤم. گەرپانەوھى خۆم و مندالەكانم بۆ كُن بابم له كاتى تەنيايى دواى
مردنى داىكمدا، ئەوى زۆر شادمان كرد. لەگەل ئيمەدا دادەنيشيت؟
"چۆن؟"

"ئەگەر زەماوند بگەين، لەكن باوكم و ئيمە دادەنيشيت؟"
"نازانم."

"هەتا زووه بيريكي لى بگەرەوه. باوهرپم پى بگە كاتيكي زۆريشت نابيت.
باوكم هەستى بە نيزىكبوونەوھى خراپەيەك كرددوھ، مافيشى خۆيشيەتى وا
هەست بگات. ئەگەر حەسەن و پياوھكانى و يەنيچەرەكان بەلامارمان بۆ بەين
و باوكيشم ببەنە بەردەم قازى، نايە دەلييت مردنى ميتردمت ديوھ؟ تۆ لە ولاتى
عەجەمان گەرپاويتهوھ، بروات پى دەكەن."
"دەيليم، بەلام من نەمكوشتووھ."

"باشە. بەمەبەستى ئەوھى بيۆهژن بگەوم، نامادەيت لەگەل گەواھيدەريكي
تر بلييت ميژدى منت لە شەرى ولاتى عەجەمان ديوھ خەلتانى خوين بووھ؟"
"نەمديوھ گيانەكەم، بەلام لەبەر خاترى تۆ دەيليم."
"مندالەكانمت خۆش دەويت؟"

"خۆشيانم دەويت."

"گوا بلى چى ئەوانت خۆش دەويت."

گوتم: "ھيژ، بەبريارى، دروستى، ئەقل و كەللەرھقىي شەوكەت و زويرى،
بچووكى و ئاقلئى ئۆرھانم خۆش دەويت. خۆشيانم دەويت لەبەر ئەوھى
مندالى تۆن."

چاوپرەشى خۆم كەميك پى كەنى و تۆزىك فرميسكى رشت. بە حسيبى
كەسانى شپەرەزوھ لەوانەى دەخوازن بە ماوھيەكى كورت كارى زۆر ئەنجام
بدەن، دەستبەجى چووھ سەر بابەتتىكى تر:

"ئەو كتيبەى باوكم دروستى دەكات، پيويستە بەكۆتا بگات و پراەستى

سولتنامان بکریت. ئو شوومی و نه گبه تییهی دور و خوولمانی داوه، هه مووی له چاره ی ئه م کتیبه وهیه."

"جگه له کوشتنی زهریف ئه فهندی، چ خراپه یه کی تر له گۆریندایه؟"

تاوئیک که یفی به م پرسیاره دا نه هات. له بهر ئه وهی دهیویست له ناخوه بیته گۆ، بی ئه وهی راستگۆیی پیوه دیار بیت، گوتی:

"موریدانی مه لا نووسره تی ئه زه روومی، به ناو خه لکدا بلاو ده که نه وه گواپه کفر و فهرهنگیوون له کتیبی باوکمدا هه یه. بۆچی وه ستایانی نیگارکیش، ئه وانه ی هاتوچۆی مآلمان ده که ن، ئیره یی به یه ک ده بن و چال بۆ یه کدی هه لده که ن؟ تۆ تیکه ل به وان بوویت، باشتر ده زانیت!"

گوتم: "ئایا برای میردی خوا لیخو شبووت هیچ سه ره سه ودای له ته که وه ستایانی نیگارکیش و کتیبی باوکت، یاخو له گه ل موریدانی مه لا نووسره تدا هه یه، یان که سیکی خو پارێزه و دهستی به کلای خۆیه وه گرتووه؟"

گوتی: "هیچ پیوه ندیی نییه، به لام سه سه ن که سیکی خو پارێزیش نییه." بیته نگییه کی پر له راز و سه یر هاته ئاره و.

"ئو کاته ی له گه ل سه سه ندا له هه مان مال داده نیشتن، هیچ که ینو به ینتیک له نپوانتاندا دروست نه بوو؟"

"هه ره به ئه ندازه ی ئه وهی له مالکی دوو چاوه ژوو رییدا ده که ومیت."

ئا له و ساته دا بوو یه ک دوو سه گ له شوینیکی زۆر دوور نا، به ته واوی خو یان دابوو ئه و کاره ی ده یان کرد و به شپه زه یی ده ستیان کردبوو به وه رین.

هه لبه ته نه مگوت: "میردت دوا ی ئه و هه موو شه ر و سه ره که وتنه بووبوو به خاوه ن زه وی، ئه دی بۆچی تۆی له گه ل برای خو ی له مالکی دوو ژوو ریی بچووک دانابوو؟" به ترس و دوو دلاییه وه ئه مه م له خو شه ویستی سه رده می مندالیم پرسی: "بۆچی شووت به میردت کرد؟"

گوتی: "هه لبه ته شووم به یه کیک هه ر ده کرد. ئه مه راست بوو. زۆر ژیرانه، به ده م پیا هه لدانی میردییه وه و بی ئه وهی من بره نجینیت، هوی شوو کردنی

خۆی روون کردهوه: "تۆ رۆیشتیت و نه‌گه‌رایته‌وه. له‌وانه‌یه‌ زویربوون نیشانه‌ی ئه‌فین بێت، به‌لام ئه‌فینی تووره‌ هه‌م مرۆف قه‌لس ده‌کات و هه‌م هه‌یج داها‌توویه‌کیشی نییه‌." ئه‌مه‌شی راست بوو، به‌لام ئه‌مه‌ هۆی شووکردنی نه‌بوو به‌و رێگره‌ی بووبوو به‌مێردی. شتیکی هه‌نده‌ دژوار نه‌بوو له‌ میانه‌ی نیگا فیل‌بازه‌کانی سه‌ر رووخسارییه‌وه‌ حالێ ب‌م شه‌کووره‌ش وه‌ک هه‌موو که‌سیکی تر، ماوه‌یه‌کی کورت د‌وای ده‌رچوونم له‌ ئه‌سته‌نبوول، منی له‌ بیر کردووه‌. بیرم کرده‌وه‌ ئه‌م درۆ بێ تامه‌ی بۆ ئه‌وه‌ بوو که‌مێک د‌لی شکاو و بریندارم سارێژ بکاته‌وه‌، ئه‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی نیازپاکییه‌ و پتویست من به‌ سوپاسبژێرییه‌وه‌ په‌سه‌ندی بکه‌م. ئه‌مجار که‌وتمه‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی چۆن له‌ سالانی رێتواریمدا هه‌یج کاتیک ئه‌وم له‌ ئه‌قلی خۆم ده‌رنه‌هه‌یناوه‌ و چۆن به‌دریژایی شه‌و خه‌یالی ئه‌و وه‌ک خێو بۆ خۆم ده‌گه‌رایه‌وه‌. ئه‌مانه‌ نه‌هه‌ینتیرین و قولترین چه‌رمه‌سه‌ری و نه‌هامه‌تییه‌کانم بوون و پێم وا بوو به‌هه‌یج جۆریک بۆ که‌سانی تری ناگێریمه‌وه‌؛ به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و ساته‌ به‌سه‌رسامی هه‌ستم پێ کرد، قسه‌کانم به‌هه‌یج کلۆجیک له‌ د‌له‌وه‌ نه‌بوون.

بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ست و داخ‌واژه‌کانی ئه‌و ساته‌م به‌راستی بۆ تیگه‌یشتن ده‌ست بدن، ده‌بیت لێرده‌ا بێمه‌ سه‌ر واتای ئه‌م جیاوازییه‌ی یه‌که‌مجار بوو له‌ ژيانمدا هه‌ستم پێ ده‌کرد: واتا هه‌ندیک جار گێڕانه‌وه‌ی راستی وه‌ک خۆی، پال به‌ مرۆفه‌وه‌ ده‌نیت به‌ره‌و ناده‌ربه‌ست بوون. له‌وانه‌یه‌ مرۆف ب‌توانیت باشت‌ترین نمونه‌ له‌ ناو وه‌ستایانی نیگارکێشه‌وه‌ به‌هه‌ینتیه‌وه‌، ئه‌وانه‌ی ئێستا بکوژیکی ناویان ئۆقره‌ی لێمان بریوه‌: ته‌نانه‌ت بێ کێماسیت‌ترین نیگار -با بلێن نیگاری ئه‌سپیک-، ئه‌سپیکی راسته‌قینه‌، تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ئه‌و ئه‌سه‌پی خوا به‌وردی خوولقاندوویه‌تی و ئه‌سه‌پی مامۆستایانی گه‌وره‌ی نیگارکێشیش ده‌نوینت با بنوینت، بۆی هه‌یه‌ وه‌لام‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و هه‌سته‌ به‌ده‌ربه‌ستانه‌ نه‌بیت که‌ نیگارکێشی هونه‌ربازمان کاتی کێشانی نیگار هه‌یبوووه‌. ده‌ربه‌ستی نیگارکێش، یان به‌نده‌ی خ‌وای جۆری ئێمه‌ی نه‌فسنزم، له‌ ساته‌کانی هونه‌ر و پوخته‌ییبووندا نا، بگره‌ ته‌واو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، له‌ ساته‌کانی

خزانی زمان، تووشبوونی دلشکاو و هه‌له و زویربووندا ناشکرا ده‌بیت. ئەم شتانه بۆ ئەو خاتوونە ژنانە دەلێم کە وەک شەکوورە دەروان، تووشی خەیاڵشکان دەبن و هیچ جیاوازی ناخەنە نێوان ئەو خواستی بەهێزە ی لەو ساتەدا لە بەرامبەر شەکوورە هەستم پێ دەکرد و نێوان ئەو خواستە سەر وەگێژەینەرە ی، بۆ نموونە، لە بەرامبەر کچە قەزۆینیەکی دەموچا و باریک و رەنگ مسی و دەم وەنەوشەیی هەستم پێ دەکرد. شەکوورە ی نازداریشم بە ئەزموونی خواپێدراوی ژیان و بە چاوکراوەیی خۆی حالی دەبوو من هەم دوازدە سالی رەبەق لە تاو ئەفینی ئەو نازاری هاوشتیوە ی ئەشکەنجە ی چینیم چەشتوو و هەم لە یەکەم تاکبوونەوی دوا ی دوازدە سالماندا، وەک پرۆپووجانی ئالوودە ی چێژوەرگرتن، ئەوانە ی جگە لە بەپەلە دامرکاندنەوی ویستی رەشی خۆیان چاویان هیچ شتیکی تر نابینیت، رەفتارم نواندوو وە. نیزیامی، دەمی شیرینی شوخی شوخان لەگەڵ شووشە مەرەکە بیکی پر لە دوور و گەوهەردا بەراورد دەکات.

سەگە رەنجکێشەکان دیسان بەویە پێ هێزی خۆیانە وە دەستیان کردو وە بەوهرین. شەکوورە بەنیگەرانی گوتی: "ئیدی دەبیت برۆم." سەرباری ئەو ی هێشتا مابوو ی ئیوارە دا بیت، ئەو ساتە پێکە وە سەر نجمان دا ماله خێوەکە ی یارۆی جوو تەواو تاریک بوو. جەستم، بۆ دووبارە لە ئامیزگرتنە وە ی وی، لە خۆیە وە جوولە یەکی کرد، بەلام ئەو جووری چۆلە کە یەکی هەلقوون، فرکە ی کرد و جێی گۆری.

"ئایا هێشتا جوانم؟ خیرا بیلێ."

گوتم. ئای چەند جوان گوپی راگرت و باوهری بە قسە کەم هینا و پەسەندی کرد.

"جلوبەرگ و پۆشاکم؟"

باسی ئەویشم کرد.

"بۆنم خۆشە؟"

بیگومان شه‌کووره‌ش ده‌یزانی ئەو شتە‌ی نیزامی به "شه‌تره‌نجی ئەفین" ناوی ده‌بات، له‌م وشه‌سازیه‌یه‌ پێک‌نایه‌ت، بگره‌ له‌ جوولانه‌ی رۆج، که‌ له‌ ژیری ژیره‌وه‌ به‌ناو ئەفینداراندا دیت و ده‌جیت، پێک‌دیت. پرسى: "ئێستا تۆ چیت ده‌ست ده‌که‌وتیت؟ ده‌توانیت هه‌تیوه‌کانم به‌خێو بکه‌یت؟"

باسی ئەزموونی دوازه‌ ساڵ زیاتری خۆم له‌ بواری کاری ده‌ولت و نووسیاریدا، ئەزموونی گرانبه‌های له‌ بینینی شه‌ر و ته‌رمه‌وه‌ به‌ده‌ست هێندراو و داها‌تووی دره‌وشاوه‌ی خۆم بۆ گێرپه‌وه‌ و توند له‌ باوه‌شم کرد. گو‌تی: "پێش‌تۆزیک‌ چهند جوان یه‌کترمان له‌ هه‌مبێز کردبوو. ئێستاش شته‌کان ئەفسوونی سه‌ره‌تایان له‌ ده‌ست داوه‌."

به‌مه‌به‌ستى ئەوه‌ی به‌هه‌ندبوونی خۆمى بۆ به‌سه‌لینم، زیاتر و توندتر به‌خۆمه‌وه‌ نووساند و لێم پرسى ئەو نیکاره‌ی پێش‌دوازه‌ ساڵ کیشابووم و دابووئى، بۆچی دواى ئەو هه‌موو ساڵه‌ له‌ پاراستنى، به‌ ئەسته‌ردا بۆمى نارده‌بووته‌وه‌؟ ئەگه‌ر له‌ چاوانیدا خۆیندمه‌وه‌ سه‌رى له‌ سه‌رسامی من سوورماوه‌ و له‌ ناخیدا شه‌پۆلى دلۆفانى و میهره‌بانى به‌رامبه‌ر به‌ من به‌رز بووته‌وه‌، که‌وتینه‌ راموسانى یه‌کتر. ئەمجاریان هه‌ستم نه‌کرد خۆم بۆ هه‌وه‌سیکی سه‌ر وه‌گێژه‌یه‌نه‌ر چه‌ماندبێته‌وه‌، بگره‌ ئەفینێکی به‌تین رۆده‌چووه‌ دل، سنگ، گه‌ده‌ و هه‌موو شوینێکی جه‌سته‌ی هه‌ردووکه‌مانه‌وه‌ و ئەمه‌ش جو‌رى ئەوه‌ی هه‌لۆیه‌ک له‌ شه‌قه‌ی باڵ بدات، منى ده‌هێنايه‌ هه‌ژان. مه‌گه‌ر جووتبوون و به‌یه‌ک شادبوون باشت‌ترین رێگه‌ نییه‌ بۆ خاوکردنه‌وه‌ و سه‌رکو‌تکردنى ئەفین؟ من مه‌مه‌که‌کانى پر‌باخه‌لێم نایه‌ ناو ده‌ستم و ئەویش به‌ بریارێکی لێپراوانه‌تر و شیرینتر پالى پێوه‌م نا. من پیاوێکی ئەوه‌نده‌ پێگه‌یشتوو نه‌بووم تا له‌ توانامدا بێت ژيانێکی هاوسه‌ری پر له‌ متمانه‌ له‌گه‌ڵ ژنیکدا پێکه‌وه‌ بنێم پێشتر ده‌ستم بۆی بردبێت و شکۆیم شکاندبێت. که‌سیکی ئەوه‌نده‌ش ئەقل له‌ ئەژنۆدا بووم به‌ئەندازه‌یه‌ک له‌ بیرم چوو‌بوو ئیبلیس ده‌ست ده‌خاته

کاری به‌په‌له‌وه. هیندهش بی ئەزموون بووم، تا رادهی ئەوهی نەزانم بەر له هوسه‌رییه‌کی به‌خته‌وه‌ر، چ پشوودیژی و ئازار چهشتنیک پێویسته. له ئامیژم دەرپه‌ریبوو، په‌چه‌ی که‌تانی به‌ردابوووه‌ سه‌ر ده‌موچاوی و به‌ره‌و دەرگا هه‌نگاوی ده‌نا. کاتیک له دەرگای کراوه‌وه به‌فری باریوی کۆلانی زوو تاریک داها‌تووم دی، له بیرم چوو ئیمه‌ لێره به‌چه‌په‌ ده‌دوان - په‌نگه‌ له‌به‌ر ئەوه‌مان بووبیت پۆچی جووی هه‌ل‌واسراو نه‌ورۆژینین-، هاوارم کرد:

"له‌مه‌ودوا چی ده‌که‌ین؟"

به‌شپۆه‌یه‌کی گونجاوی ریساکانی شه‌تره‌نجی ئەهین گوتی: "نازانم." شۆخی خۆم ئەمه‌ی گوت و به‌ بیده‌نگی پۆشیت. شوینپیکانی له‌ باخچه‌ی کۆن له‌ دوای به‌جی مان و به‌فریش به‌خیرایی دایپۆشی.

۲۸

دوا جاریم ده لاین بکوژ

دلنیام ئەم شته ی پتانی ده لیم، به سەر ئیوهش دیت. کاتیک پچاویچ به کۆلانه له بن نه هاتوو هکانی ئەسته نبولدا ده سووریمه وه، گافیک له ئاشپه زخانه یه ک پاروویه ک سه وزه ی سووره وه گراو ده نیمه دهمم، یاخۆ چاوه کانم ده هینمه وه یه ک و به پیه ری سه رنجه وه سه یری هیلبه ندیی لئواری روویه لیککی له سه ر شیوازی قامیش و زه ل نه خشیندراو ده که م، له پر هه ست ده که م ئیانی ئیستام وه ک ئیانی رابردووم به سه ر ده به م. کاتیک ده لیم له کۆلان پی له به فر ده نیم و ری ده که م، له ناخه وه ده مه ویت بلیم: له کۆلان پیم له به فر ده نا و ریم ده کرد.

ئەم شته ناباوانه ی من ده یانگێرمه وه، هه م له ساتی هه نوکه ییدا که هه موومان هه ستی پی ده که یین، ده قه ومین و هه م وه ک بلتیت له رابردووشدا قه وماون. ده مه ده می ئیواره، تاریکایی بالی به سه ر زه ویدا کیشابوو، تاک و ته را کلوه به فر ده هاته خواری و منیش به ره و کۆلانی مالی زاوا ئەفه ندی ریگه م ده پیوا.

به پچه وانه ی هه ندیک شه وی تره وه، به بریاره وه هاتبووم و ده مزانی چیم گه ره که لیره. وه ک هه ندیک شه وی دی بیرم له شتی تر ده کرده وه - ده ستنووسی به نیگاری هه تاو خه ملیندراو به لام زیرک هفت نه کراوی هه راتی پاشماوه ی سه رده می ته یمووری له نگ... کاتیک بۆ یه که مجار به دایکم گوت هه وسه ئاکچه م له کتیبیک ده ستگه وتوه. - هه مان کات به ده م خه یال لیدانه وه بیرم له تاوانه کانم و بو ده لیه ی خۆم ده کرده وه و ئه وه ش نه بوو لاقه کانم

هر له خۆيانهوه منیان بۆ ئەم کۆلانه هینابیت. دەمزانی چ دەکەم، باش بیرم لێ کردبووه و ئەوسا هاتبوومه ئێره.

من ترسی ئەوهم هه‌بوو دەرگای هه‌وشه‌م لێ نه‌کاته‌وه، که‌چی کاتی‌ک به‌مه‌به‌ستی لێدانی ده‌ستم بۆی برد، له‌ خۆیه‌وه کرایه‌وه و که‌وته سه‌رپشت. به‌بینینی ئەمه‌ حالێ بووم دیسان خوا پشت و په‌نامه. که‌س له‌ به‌رده‌لانی دره‌وشاوه‌ی ناو هه‌وشه‌دا نه‌بوو. ئەو شه‌وانه‌ی بۆ زیادکردنی نیگار له‌ کتیب زاوا ئەفه‌ندی ده‌هاتمه‌ ئێره، به‌ویدا تێ ده‌په‌ریم. لای راست، ده‌ولکه‌ی بیره‌که دانرابوو، چۆله‌یه‌کی له‌سه‌ر هه‌لنیشته‌بوو، به‌لام پێ نه‌ده‌چوو گله‌یی له‌ سه‌رما هه‌بیت. له‌ پێشتریشه‌وه، ناگردانیک هه‌بوو نه‌مده‌زانی بۆچی سه‌رله‌ئێواران دانه‌ده‌گیرسێندرا. گه‌وریکیش که‌وتبووه لای چه‌پ و ته‌نیا بۆ به‌سته‌نه‌وه‌ی ئەسپی مێوان بوو. ئیدی هه‌موو شتیکی تر له‌ شوێنی خۆی بوو. له‌ دەرگای کراوه‌ی لای گه‌وره‌وه چوومه ژووری. به‌ لاقه‌کانم له‌سه‌ر پلیکانه ته‌خته‌کان کردمته‌په‌ته‌پ و به‌ده‌م کۆکینه‌وه سه‌رکه‌وته سه‌ری.

که‌س نه‌ وه‌لامی کۆکه‌که‌می دایه‌وه و نه‌ وه‌لامی ته‌قوه‌ری دانانی پێلاوه قوراییه‌کانم. له‌سه‌ره‌وه پێلاوه‌کانم له‌ ده‌رزازه‌ی هه‌یوان داکنه‌د و له‌ ته‌نیشته جیوته‌ پێلاوه ریزکراوه‌کانی تره‌وه دام نا. وه‌ک ئەوه‌ی له‌ هه‌موو هاتنیکمدا کردبووم به‌ خوو، سه‌یری پێلاوه ریزکراوه‌کانم کرد و به‌ نه‌بینینی جیوتیک پێلاوی سه‌وز و نه‌خشپندراو که‌ پێشبینیم ده‌کرد پێلاوی شه‌کووره‌ بن، ئەقلم چوو بۆ ئەوه‌ی له‌وانه‌یه‌ که‌س له‌ مال نه‌بیت.

له‌په‌ر چوومه‌ یه‌که‌م ژووری لای ده‌سته‌راسته‌ و وای بۆچووم شه‌کووره‌ و منداڵه‌کانی له‌ باوه‌شی یه‌کتهدا له‌وئ نووستبن. ده‌ستم له‌ دۆشه‌ک و پێخه‌وه‌کانیان دا، سندوقیکی ته‌نیشته‌ و دۆلابیکی ده‌رگا سووکی وه‌ک په‌رم کرده‌وه. کاتی‌ک خه‌یالم ده‌کرده‌وه ئەم بۆنه‌ باده‌مییه‌ سووکه‌ی ناو ژووره‌که هه‌بیت و نه‌بیت بۆنی جه‌سته‌ی شه‌کووره‌یه، سه‌رینیکی گیرخواردو له‌سه‌ر ئەو دۆلابه‌ی ده‌رگایم کردبووه‌وه، که‌وته‌ خواره‌وه و سه‌رته‌ا دای به‌ ته‌وقی سه‌ری گێژبوومدا، دواتر کیشای به‌ سوراخی مس و په‌رداخه‌کانی

ته‌نیش‌تیدا و که‌وته خوار‌ه‌وه. وهک ئه‌نگۆش ده‌زانن مرۆف کاتیک گۆی له ته‌قوهور ده‌بیت ئه‌وسا تی ده‌گات ژووره‌وه تاریکه، که‌چی من هه‌ستم کرد سارده. زاوا ئه‌فه‌ندی له ژووره‌وه بانگی کرد: "خه‌یرییه، شه‌کووره، کیهانتان؟"

له چاو لیکنانیکدا له ژووره‌که ده‌رچووم، چه‌پ و راست به هه‌یواندا تی په‌ریم، چوومه ژووری نیگارکیشی ده‌رگا شین، ئه‌و ژووره‌ی پۆژانی زستان بۆ کتیبه‌که‌ی زاوا ئه‌فه‌ندی کارمان تیدا ده‌کرد و گوتم:

"منم زاوا ئه‌فه‌ندی، من."

"تۆ کیت؟"

له‌و ساته‌دا حالی بووم ئه‌و ناسناوانه‌ی مامۆستا عوسمان له سه‌رده‌می مندالیماندا له ئیمه‌ی نابوو، بۆ ئه‌وه باش بوون تا زاوا ئه‌فه‌ندی تا چه‌په‌لانه پیمان رابویریت. جوژی ئه‌وه‌ی خو‌شنووسیکی لووتبه‌رز و به‌خۆناز له کۆتایی نووسینه‌وه‌ی کتیبیکی شاهانه‌دا ده‌یکات، منیش ناسناوی "به‌نده‌ی هه‌ژار و گوناهار" تان و ئه‌و شوینه‌ی لی‌وه‌ی هاتبووم و ناوی ته‌واوی خۆم به‌ناوی باوکیشمه‌وه، هیدی هیدی هینایه‌ گۆ و حینجه‌م کرد.

ده‌سپیک گۆی: "ها؟" دواتری گۆی: "ها!"

به‌شپوه‌ی ئه‌و پیاوه پیر و که‌نه‌فته‌ی رووبه‌رووی مه‌رگ ده‌بیته‌وه و من له مندالیماندا له داستانیکی سریانی‌دا بیستبووم، ماوه‌یه‌کی کورت له بیده‌نگیه‌کدا نوقم بوو. پی ده‌جوو ئه‌و بیده‌نگیه‌ تاهه‌تایه به‌رده‌وام بیت.

ئه‌گه‌ر که‌سپیک له ناو ئیوه‌دا هه‌بیت پیم بلت تۆ ئیستا باسی مه‌رگت کرد و به‌نیازی کردنی شتیکی له‌و بابته‌وه بۆ ئیره هاتوویت، ئه‌وا به‌هه‌له له کتیبی به‌رده‌ستی گه‌یشتووه. چما ئه‌گه‌ر که‌سپیک نیازی کوشتنی هه‌بیت، هه‌چ له ده‌رگا ده‌دات، پیل‌اوه‌کانی داده‌که‌نیت و بی چه‌قۆ دیت؟

دیشان وهک پیره‌ی ناو داستانه‌که گۆی: "که‌واته هاتیت." به‌لام دواتر له‌بزی

خۆی به‌ته‌واوی گۆری و گۆی: "به‌خیر هاتیت کورم. پیم بلت، چیت ده‌ویت؟"

ئىدى دەرهوۋە تەواۋ تارىك داھاتبوو. لە پەنجەرەى بچووك و تەسكى بە ميو داپۆشراۋوۋە، ئەۋەى بەھاران لە كاتى كىردنەۋەيدا بەسەر دار چنار و ھەنارەكاندا دەپروانى، ھەر ئەۋەندە پروناكى دزەى دەكردە ژورەۋە تەنيا بەشى بەژۋارى ناسىنەۋەى ھىلەكانى ژورەۋە بكات و مايەى خۆشچالۋى ۋەستايانى نىگار كىشى چىنى بىت. زاوا ئەفەندى لە گۆشەى ھەردەمى خۆى لە بەردەم مېزى قورئان دانىشتىوو، پروناكىيەكەى خستبووۋە لاي چەپپىۋە و من نەمدەتوانى بەتەۋاۋى پروۋى بىنىم. كاتىك لىرە شەۋ تا بەيانى لەبەر تىشى مۆم بەم فلچە و قوتوۋى مەرەكەب، قەلەم و مۆرانە نىگارمان دەكىشا و لە بارەى نىگار كىشانەۋە قسەمان دەكرد، من ھەستم بەنيزىكى دەكرد لى. ئىستاش بەشپىزىيى ھەۋلەم دەدا ھەست بەھەمان ئەۋ نىزىكايەتتە بەكەمەۋە. لەۋ ساتەدا بىر يارم دا بە گىرآنەۋەى بەسەرھاتىك دەردى خۆمى بۆ بەيان بكەم. جا نازانم ئەم بىر يارم لەبەر ئەۋ ھەستى خۆ بە نامۆ زانىنە بوو، ياخۆ بەھۆى ئەۋەى لەپىر شەرم كىرد راستەخۆ باسى دلەپراوكى و گومانەكانى خۆمى بۆ بكەم و بلىم كاتىك نىگار دەكىشم، ھەست دەكەم گوناھ ئەنجام دەدەم و وشكە سۆفپىيەكانىش ھەستيان بەم شتانه كىردوو.

رەنگە ئىۋەش بەسەرھاتى شىۋەساز شىخ محەمدى ئەسفەھانىتان بىستىت. لە ھەلبۇزاردنى رەنگ، رىزكردنى پروۋەل، كىشانى نىگارى مەرۋف و ئازەل و پروخسار و لە جىكردنەۋەى جۆش لە نىگاردا ۋەك ئەۋەى مەگەر تەنيا لە شىعەر و لۇجىكى شاردرۋەى ئەندانەدا دەبىندىت، كەس نەبوو شان لە شانى ئەم نىگار كىشە بدات. پاش ئەۋەى بە تەمەنى گەنجى دەگات بە پلەى ۋەستايى، ئەم مامۇستا دەست بەپەرچووۋە، ماۋەى سى سالى رەبەق لە بوارى بابەت ھەلبۇزاردن و داھىنان و شىۋازدا، بى پەرۋاتىن، چاۋنەترستىن و دەسپىشخەترىن نىگار كىشى رۆزگارى خۆى بوۋە. نىگارى ئىبلىسى ترسناك، جنۆكەى شاخدار، ئەسپى گوندرىژ، ئافرندراۋى نىمچە جانەۋەر و نىمچە مەرۋف، دىۋ و جنۆكەى بە قەلەمى رەش كىشراۋ كە لە پىي مەگۆلەكانەۋە لە چىنەۋە گەشىتتە بوۋ ئەۋ دەقەرە، بە ھونەر و پىۋانەى ئەم مامۇستا

دەستپهنگىنە لە نىگارى ئىبلىسانە و ھەستىيارى ھەرات زىاد كرابوو. بەر لە ھەموو كەسكى تر، ئەو بايەخى بە پۇرتىتى بە كەشتى لە پۇرتوگال و فلامەندەرستانەو ھاتوو داوھ و كەوتووھتە ژىر كاريگەرييان. ھەر ئەو بووھ شىۋازە كۆنەكانى تا سەردەمى جەنگىزخاننى لە كىتەبى لەتوپەت كراودا دۆزىۋەتەو، دەرى ھىنانەو و گىيانى بەبەردا كىردووھتەو. پىش گىشت كەسكى تر، ئەو بوپرانە نىگارى بابەتى واى كىشاوھ كىر رەپ دەكەن: وەك ئەوھى ئەسكەندەر لە دووپگەى ژنان بەدزىيەو سەيرى مەلەى شەكرە ژنانى رووت و قووت دەكات و شىرىن بەشەو لەبەر تىرفەى مانگە شەو خۆى دەشوات؛ ياخۆ نىگارى فرىنى ھەزرتى پەيامبەرمان بە سواری بوراق، شا و سولتانەكان لە كاتى خۆخوراندندا، سەگەل لە دۆخى جووتبووندا و شىخاننى مەست و خوومار و مەستى بادەى كىشابوو. سەرجم جقاتى وەستايانى نىگار كىشىشى بە پەسەندكردنەيان قايل كىردبوو. بەدزى و بەئاشكرا تىر و پر شەرابى خواردبوو و ئەفەيۋنى كىشابوو. ھەموو ئەمانەشى لە ماوھى لىھاتوويى و جۆشكى سى سالدا ئەنجام دابوو. پاش ئەوھى پىر دەبىت و پەكى دەكەوېت، دەبىت بە مورىدى شىخىكى سۆفى، بە ماوھىكى كورت لە تەوقى سەرھوھ تا نووكى پى گۆرانى بەسەردا دىت و دەگاتە ئاكامىك ئەو نىگارنەى لە ماوھى سى سالى رابردوودا كىشاونى، سەرلەبەريان بى ئاينى و بى باوھىپىيە و نكۆلىيان لى دەكات. لەوھش زىاتر، لە سى سالى پاشماوھى ژيانىدا، شار بە شار، كۆشك بە كۆشك و كىتەبخانە بە كىتەبخانە دەگەرپىت، لە گەنجىنە و كىتەبخانەى پادشا و سولتانەكان مەنى كىتەبەكانى دەستكردى خۆى دەكات، دەياندۆزىتەوھ و لە ناويان دەبات. لە كىتەبخانەى ھەر پادشاھىك نىگارپكى چەند سال لەمەوېھى بەدەستى خۆى كىشراوى بدۆزىباوھ، دەور و خولى دەدا، ئەگەر بەقسەى خۆش و فروقىل بۆى نەچووبايە سەر، ئەوا لە ساتىكى غەفلەتدا يان پەرەى كىتەبى دەستكردى خۆى دەدرى، ياخۆ ساتەوختىكى گونجاوى ھەلدەبژارد، ئاوى بەسەر شاكارەكەيدا دەرژاند و دەبىشواند. ئەم چىرۆكەم بۆيە كىراپەوھ داكو بىتە نمونە بۆ ئەوھى كاتىك

نیگارکیش بی ئەووی بەخۆی بزائیت، بە جۆشی نیگارەوه لە ئاین لابادات، بۆی هەیه چ دەرد و ئازاریک بچێژیت. بۆیه بیرم خستەوه شێخ محەمەد تەنیا لەبەر ئەووی نەیتوانیبوو لە نێوان سەدان کتیبیدا یەک بەیەکێ ئەو کتیبانەیی خۆی نیگاریانی کیشابوو، بدۆزیتەوه و بفهوتینیت، ناگری لە کتیبخانەیی شاهانەیی قەزوینی ژێر قەڵەمڕەوی والی شازادە عەباس میرزا بەر دا. وەک ئەووی بەسەر خۆم هاتییت، بە پێوەنانهوه باسی مردنی ئەو نیگارکیشەم بۆ زاوا گێڕایەوه و باسم کرد چۆن بە دەم ئازار و پەشیمانی چێشتنەوه لەو ناگرە سامناکەدا سووتاوه و بووه بە خۆڵەمیش.

زاوا ئەفەندی بەمیهربانی گوتی: "کۆری خۆم، لە نیگارەکانی دەستکردی خۆمان دەترسیت؟"

ناو ژوورەکه تا بلتیت تاریک بوو، بۆیه نەمدیی ئەمەیی بە زەردەخەنەوه بە من گوتییت، بگرە خۆم وای بۆچووم.

گوتم: "کتیبەکه مان هیچ رەهەندیکی نەیتوانیبوو پێوه نەماوه، رەنگە ئەمە گرینگ نەبێت. بەلام قسە بەهەموو شوێنیکدا دەگەرێت. دەگوتریت ئیمە بەشێوهیەکی سەرداپۆشراو کفر بە ئاینمان دەکەین. دەگوتریت ئیمە لێرە کتیبیک دروست ناکەین حەزەرتی سولتانمان داوای کردووه و چاوەڕێی دەکات، بگرە بەپێی چێژی خۆمان کتیبیک ئامادە دەکەین و تەنانەت ئەم کتیبە شوخی بەحەزەرتی سولتانمان دەکات، خراپەکاری و زەندیقی تێدایە و لاسایی وەستایانی گاور دەکاتەوه. بگرە کەسانی وا هەن دەلێن کتیبەکه مان تەنانەت ئیلبیسش شیرین پێشان دەدات. بە بۆچوونی ئەوان، ئیمە لە چاوی سەگی گلاوی کۆلانەوه بە روانگە بۆ جیهان دەروانین و نیگاری مێشە کەرانیەیک و مزگەوتیک –بەبیانوی ئەووی مزگەتەکه لە پشتەوهیە– بەهەمان گەورەیی دەکێشین و بەم کارەشمان کفر بە ئاینمان دەکەین و گالته بە باوەرمەندانی روو لە مزگەوت دەکەین. شەوانە، لەبەر بیرکردنەوه لەم شتانە، خەو ناچیتە چاوم."

زاوا ئەفەندی گوتی: "نیگارەکانمان پێکهوه کیشاوه. باشە تەنانەت

جاریکیش کیشانی ئەو جووره شتانەیی تۆ باسیان دەکەیت، بە دلماندا ختوورە کردووه؟"

بە پێوهنانهوه گوتم: "نە بەخوا، بەلام سا لە هەر کوێههکهوه بەرگوێیان کهوتبیت، بیستووویانهتهوه و دەلێن دوایین نیگارێک ههیه نەک هەر ته‌نیا زهن‌دیقه‌کی سه‌ردا‌پۆشراوی تێدایه، بگره دەلێن کفرێکی رووت و ناشکرایه له‌و گۆره."

"ئێ تۆ دوا نیگارت دیوه."

بهوردببینی و سووربوونێکی دەستکردی ئەوتۆوه و به‌جۆریک مایه‌ی ریزی زاوا ئەفهن‌دی بیت، گوتم: "له‌ گۆشه و که‌ناری رووپه‌لیکی گه‌وره‌ی ده‌ستنی‌شان‌کراوی ئیوه‌دا، من له‌سه‌ر داوا‌ی خۆتان چەند نیگارێکم بۆ نیگارێکی دوو په‌ره‌یی کیشا، بەلام ته‌واوی نیگارەکه‌م نه‌دی. ئەگه‌ر سه‌رله‌به‌ریم بیدیایه، گشت ئەو بووخ‌تانه‌م به‌درۆ ده‌خسته‌وه و وێژدانی خۆم به‌ته‌واوی ئاسوده‌ ده‌کرد."

پرسی: "له‌ پای چی هه‌ست به‌ تاوانباری ده‌که‌یت؟ چ شتی‌ک ئازاری روخت ده‌دا؟ کێ تۆی له‌ خۆت خستوو‌ته‌ گومانه‌وه؟"

"ئەگه‌ر مرۆف گومانی هه‌بیت له‌وه‌ی ئەو کتێبه‌ی چه‌ندین مانگه‌ به‌کامه‌رانی کاری بۆ ده‌کات، هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر ئەو شتان‌ه‌ی ئەم به‌لایه‌وه‌ پیرۆزه، به‌واتای ئەوه‌یه‌ به‌زیندوو‌یی ئازاری دۆزه‌خ بچێژیت. ئەگه‌ر بمتوانیایه‌ جاریک ئەو دوا‌یین نیگارەم بیدیایه."

گوئی: "ئایا ئەمه‌یه‌ هه‌موو ده‌ردی تۆ؟ بۆ ئەمه‌ هاتوو‌یت بۆ ئێره‌؟"

له‌په‌ر شپه‌زه‌ بووم. بیرم کرده‌وه‌ تۆ بلاییت بیری بۆ شتیکی وا قریژ بچیت و وا بزانی‌ت من زه‌ریف ئەفهن‌دی به‌له‌نگازم کوشتوو‌ه؟

گوتم: "ئەوانه‌شی ده‌یان‌ه‌و‌یت سو‌لتان‌مان له‌ ته‌خت به‌یینه‌ خوارێ و شازاده‌ بخه‌نه‌ شوینی، گلا‌نه‌ته‌ ئەم بووخ‌تانه‌وه‌ و له‌ گشت لایه‌ک قسه‌ ده‌که‌ن و ده‌لێن سو‌لتان‌مان ژێره‌ژێر پشته‌یوانی له‌و کتێبه‌ ده‌کات."

به خۆپیشاندانیکی ماندوو و بیزارهوه گوتی: "چهند کهس باوهڕ بهمانه دهکهن؟ ههر مه‌لایه‌کی توندیرو، کاتیک گوتی لێ دهگیریت و به بایه‌خپیدانی خه‌لکی مه‌ست ده‌بیت، ده‌ست ده‌کات به‌گوتنی ئه‌وه‌ی ئاین له ده‌ست چوو. ئه‌مه‌ش ساغه‌لمترین ده‌روازه‌ی نان په‌یداکردنه‌."

ئهری تۆ بلیت بیر له‌وه بکاته‌وه من ته‌نیا بۆ گه‌یاندنی ئه‌م قسانه هاتیبتمه ئیره؟

به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه گوتم: "گوايه خوا لیخۆشبوو زه‌ریف ئه‌فه‌ندی داماو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌واوی دوا‌یین نیگاری دیوه و کاتیک حا‌لی بووه ئه‌مه کفره دژ به ئاین، ئیمه کوشتوومانه. سه‌رده‌سته‌ی تا‌قمی‌کی وه‌ستایانی نیگارکی‌شی نی‌زیک له خۆم له نیگارخانه ئه‌م شتانه‌ی بۆم گیرایه‌وه. خۆتان ده‌زانن شاگرد و گه‌وره شاگردان چۆن؛ هه‌موویان له پاشمله قسه و قسه‌لۆک ده‌هین و ده‌به‌ن."

هه‌مان لۆجیکم په‌په‌وه کرد، به‌تیه‌په‌بوونی کات زیاتر خرۆشام و دوور و درێژ قسه‌م بۆ کرد. نازانم چه‌ندی قسه‌کانم له‌وانه بوون به‌رگوتی خۆم که‌وتبوون، چه‌ندی تری خۆم دوا‌ی کوشتنی ئه‌و بی‌ژییه له ترساندا هه‌لمبه‌ستبوون و چه‌ندی زاده‌ی خه‌یالی گیرانه‌وه‌کانی ئه‌و ساته‌م بوون. پاش ئه‌و هه‌موو چه‌نه‌بازییه‌م، ئیدی به‌هیوا بووم زاوا ئه‌فه‌ندی ئه‌و نیگاره دووپه‌رییه‌ ده‌ره‌یتیت و پێشانم بدات و هی‌ورم بکاته‌وه. ئهری بۆچی تێ نه‌ده‌گه‌یشت ته‌نیا به‌و چۆره ده‌متوانی له‌و گومانانه رزگارم بیت که خه‌ریک بوو منیان له گونا‌ها‌دا نوقم ده‌کرد؟

بۆ ئه‌وه‌ی گورزتیکی لێ بوه‌شێنم، له‌په‌ر و به‌چاوقایمی گوتم: "ئایا مرۆف ده‌توانیت بێ ئه‌وه‌ی ناگای لێ بیت، نیگاریک بکیشیت بێ باوه‌ریی تیدا بیت؟" له‌بری وه‌لام، وه‌ک ئه‌وه‌ی کۆریه‌یه‌کی نووستوو له ژووره‌وه بیت و بیه‌ویت من هۆشیار بکاته‌وه، له‌په‌ر به‌ده‌ستی جووله‌یه‌کی شیرینی کرد و منیش بیده‌نگ بووم. به‌چه‌رپه گوتی: "زۆر تاریکی کرد. ئاده‌ی با ئه‌و مۆمدا‌نه داگیرسێنن."

کاتیک مؤمدانی به پشکۆی ناگردان داگیرساند، بهخۆنازینیکم له رووخساریدا بەدی کرد پښتر هیچ پتی رانهاتبووم و پیم خوش نهبوو. یاخۆ ئەمه نیشانهی بهزهیی پێدا هاتنهوه بوو؟ ئایا ههموو شتیکی بۆ روون بووبوووه و منی به بکوژیکی نامەرد دەزانی، یاخۆ لیم دەترسا؟ دیتهوه بیرم به مۆلهق ماوی و سه‌رسامی ههستم ده‌کرد وا دیسان له‌پر جله‌وی بیرکردنه‌وم له‌ دست داوه و ده‌تگوت ئه‌و شتانه‌ی له‌و کاته‌دا بیریان لێ ده‌که‌مه‌وه، بپروکه‌ی که‌سیکی ترن. شتیکی له‌ شپوه‌ی گورگ له‌ سووچیکی رایه‌خی سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا بوو. ئەدی باشه من بۆچی تا ئیستا نه‌مدیوو؟

زاوا ئەفه‌ندی گوتی: "سه‌رجه‌م ئه‌و خان و پادشا و سو‌لتانانه‌ی خۆشه‌ویستییان بۆ نیگار و نه‌خش و کتیبی جوان هه‌یه، خولیاکانیان سێ وه‌رزی هه‌یه. سه‌ره‌تا بویر و مره‌دۆست و به‌په‌رۆشن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نیگاریان لای که‌سانی تر دیوه، بۆ ناوبانگی خۆیان ده‌یخوازن. له‌م وه‌رزهدا فیر ده‌بن. له‌ وه‌رزی دووه‌مدا بۆ که‌یف و سه‌فای خۆیان به‌ دلای خۆیان کتیب به‌دروستکردن ده‌ده‌ن.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ سه‌یرکردنی نیگاره‌کان له‌ ناخه‌وه‌ فیری هه‌ستکردن به‌خۆشی ده‌بن، هه‌م ناوبانگ و پایه‌ په‌یدا ده‌کهن و هه‌م کتیبیان له‌ پاش به‌جی ده‌مینیت بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی مردنیان له‌م دنیا‌یه‌دا بۆیان ببیت به‌ ناوبانگ. له‌ پایزی ته‌مه‌نیشیدا ئیدی هیچ سو‌لتانیک خۆی به‌هیچ شتیکی نه‌مره‌وه‌ خه‌ریک ناکات. من له‌وه‌ ده‌گه‌م مرۆف بخوازیت نه‌وه و وه‌چه‌کانی تر یادی نه‌مریه‌کانی ئەم دنیا‌یه‌ بکه‌نه‌وه. هه‌رچی فه‌رمانه‌وایانی نیگاره‌په‌روه‌ریشه‌، به‌و کتیبانه‌ی به‌ ئیمه‌ به‌ دروستکردنیان داوه و ناوی خۆیان و جاری واش هه‌یه‌ می‌ژووی خۆیان تی ئاخنیوه، له‌م دنیا نه‌مریه‌کیان بۆ خۆیان مسۆگه‌ر کردوه. کاتیک ده‌گه‌نه‌ قۆناگی پیری، ده‌یانه‌وێت له‌ دنیا‌ی ئه‌ودیه‌ شوینتیکی باش وه‌گیر بخن و هه‌مووشیان ده‌گه‌نه‌ ئه‌و باوه‌ره‌ی نیگار کۆسپی سه‌ر ئه‌و رێگه‌یه. ئه‌وه‌شی هه‌ره‌ زیاد خه‌مگینم ده‌کات و ده‌مقۆقینیت، هه‌ر ئه‌مه‌یه. شا ته‌هه‌ماسپیش خۆی مامۆستایه‌کی نیگارکیش بوو، تافی لاوی له‌ نیگارخانه‌دا

به‌سه‌ر بردبوو، به‌لام کاتیک تارماییی مردنی لی دهرکه‌وت، ئەو نیگارخانه شاهانه‌یهی داخست، وه‌ستایانی نیگارکیشی ده‌ست به‌په‌رجووی له‌ته‌وریز دوور خسته‌وه، هه‌رچی کتییی به‌دروستکردنی دابوو، ته‌خشان و په‌خشان کرد و که‌وته ناو گیتزای په‌ژیوانی. باشه بۆچی گشت ئەمانه بیریان ده‌چیت بۆ ئەوهی نیگار ده‌روازهی به‌هه‌شتیان لی داده‌خات؟

"ده‌زانن بۆچی! چونکه بیریان ده‌که‌ویتنه‌وه سه‌زهرتی په‌یامبه‌رمان فه‌رموویه‌تی خوا له‌رۆژی قیامه‌تدا توندترین سه‌زای وه‌ستایانی نیگارکیش ده‌دات."

زاوا ئەفه‌ندی گوتی: "وه‌ستایانی نیگارکیش نا، شیوه‌سازان. ئەوه‌ه‌دیه‌سه و بوخاری گیتراویه‌تیه‌وه."

به‌هۆشیااری گوتم: "له‌رۆژی قیامه‌تدا داوا له‌شیوه‌ساز ده‌کریت گیان بکات بکاته به‌ر ئەو بیچمانه‌ی ئافران‌دوویانی، به‌لام له‌به‌ر ئەوهی ناتوانیت رۆح به‌به‌ر هیچ شتی‌کدا بکات، به‌ئاگری دۆزه‌خ سزا ده‌دریت. پێویسته ئەوه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین شیوه‌ساز له‌قورئانی پیرۆزدا سیفه‌تیکی خوایه. هه‌ر خوا ئافرینه‌ر و به‌دییه‌ینه‌ره و شت له‌نه‌بوو ده‌خوولقی‌نیت و گیان ده‌کات به‌به‌ر بی‌گیاندا. پێویسته که‌س له‌گه‌ڵ ئەودا نه‌که‌ویتنه‌ پێشبرکپوه. گه‌وره‌ترین گوناھ ئەوه‌یه وه‌ستایانی نیگارکیش به‌کاره‌کانی خوا راده‌بن و لافی ئەوه‌ لی‌ده‌دن گوايه هینده‌ی ئەو ئافرینه‌رن."

وه‌ک ئەوهی منیش ئەوم تاوانبار کردبیت، ئەم قسانه‌م به‌توندی کردبوو. چاوی بریبه‌ ناو چاوم.

"به‌رای تو ئیمه‌ شتی وه‌هامان ده‌کرد؟"

به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتم: "به‌هیچ جوړیک، به‌لام خوا لی‌خۆشبوو زه‌ریف ئەفه‌ندی، پاش بینینی ته‌واوی دوا‌یین نیگار، وای زانیوه وایه. گوته‌ویته‌ی ئەوه به‌لاپیدا بردنیکی ئیبله‌سه‌نه‌یه ئەگه‌ر مرۆف سه‌وود له‌شی‌وازه‌کانی مامۆستایانی فه‌ره‌نگ وه‌برگرت و به‌زانستی روانگه‌ نیگار بکیشیت. له‌

دوایین نیگارد ا و به بهکارهینانی شیوازهکانی فهرهنگ، نیگاری رووخساری کهسیکی فانی بهشیویهکه دهکیشین کاتیک کهسیک سهیری دهکات، نالیت ئهوه نیگاره، بگره دهلایت راستیییه. ئهوشی بوی دهروانیت، ههستی کرئوشیردن بۆ نیگارمهکه، وهک ئهوهی له کلئساکان دهکریت، بههناویدا تی دهپهپیت. نهک ههر له بهر ئهوهی روانگه نیگار له نیگای خواوه دادهبهزینیت بۆ ئاستی نیگای سهگی کۆلان، بگره زهریف ئهفهندی گوتووپیته بهکارهینانی شیوازی مامۆستایانی فهرهنگ و ئاویتهکردنی زانیاری و هونهری خۆمان لهگهڵ هونهر و شیوازی گاوران، له پهسهناپهتی و بیگهردیی خۆمان دامان دهمالیت و به لاریدابردنکی ئیبلیسانهیه بۆ کرندمان به کۆپلهی ئهوان.

زوا ئهفهندی گوتی: "هیچ شتیکی پهسن بوونی نییه. ههر کاتیک له نهخش و نیگارد بهرههمی دانسقه بئافریندریت و جوانییهک له نیگارخانهیهک پهیدا بیت ئاو له چاوم بهینیت و مووهکانی لهشم رهپ بکات، تی دهگهه دوو شتی پیتشر ههرگیز له پهناهی بهکتردا نهبوو هاتونهته ئهوی و کاریکی نوپی شاهانهیان بهرههه هیناوه. له جوانیی نیگارکیشیی بههزاد و ههموو نیگاری عهجهما قهرداری ئاویتهبوونی هونهری نیگارکیشیی عهرهبین لهگهڵ هونهری نیگارکیشیی مهگۆل-چیندا. نیگاره ههره بهدهوهکانی شا تههماسپ شیوازی عهجههه و ههستیاریی تورکمانی پهکخست. ئهگهه ئهمرۆ ههموو کهسیک بی برانهوه باس له نیگارخانهکانی ئهکبهه خانی هندستان دهکات، له سۆنگهی ئهوهوهیه هانی نیگارکیشهکانی دههات شیوازی مامۆستایانی فهرهنگ ههلبگرنهوه. رۆژهلاتیش هی خواپه و رۆژئاواش. خوا له ئارهزووهکانی کهسی ساویلکه و تیکههله بوو بمانپاریزیت."

سههروچاوی له بهر رووناکیی مۆمهکه چهنده نهرم و رۆشن دههاته بهرچاوه، سپههرهکهشی به دیوارهکهوه هینده تاریک و تۆقینهه بوو. سههباری ئهوهی قسهکانیم رۆر به ماقول و راست دهزانی، کهچی نهمتوانی باوهری پی بکهه. له بهر ئهوهی بیرم دهکردهوه لیم کهوتبیته گومانهوه، منیش گومانم لهو دهکرد و

ههستم دهکرد جارویار ههستی بۆ ده‌رگای هه‌وشه‌ی خواره‌وه راده‌گرت و چاره‌پێی که‌سیکی ده‌کرد له ده‌ستی من رزگاری بکات.

گوته‌ی: "باسی ئه‌وه‌ت بۆم گێزایه‌وه شێوه‌ساز شێخ محهمه‌د له تاو ئازاری وێژدان، کتێبخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌هۆی ئه‌وه‌ی نیگاره‌ نکۆلی لێکراوه‌کانی خۆی تێدابوو، به‌خۆیه‌وه سووتاندوو. با منیش لایه‌نێکی تری ئه‌و داستانه‌ت بۆ بگێرمه‌وه و دلنیا‌م تۆ پێی نازانیت. به‌لێ، نیگارکێش له دوایین سی سالی ته‌مه‌نیدا به‌دوای نیگاره‌کانی خۆیدا گه‌راوه، به‌لام له هه‌ل‌دانه‌وه‌ی په‌ره‌کاندا، له نیگاره‌کانی خۆی زیاتر، ئه‌و نیگارانه‌ی ده‌بینی که به ئیلهام وه‌رگرتن له وی، لاسایی کرابوو‌نه‌وه. سالانی دواتریش ده‌بینیت ئه‌و نیگارانه‌ی ئه‌م نکۆلی لێیان کردوو، دوو نه‌وه‌ی شێوه‌سازان کردوویانه به‌ قایل بۆ خۆیان و هه‌ر به‌کێشانی نیگاره‌کان له بیره‌وه‌ریی خۆیان و به‌ له‌به‌ر کردنیانه‌وه نه‌وه‌ستابوون، بگره‌ کردویانن به‌به‌شێک له رۆحی خۆیان. شێخ محهمه‌د تا زیاتر به‌دوای نیگاره‌کانی خۆیدا گه‌رابیت و فه‌وتاندینی، حالی بووه وه‌ستا‌یانی نیگارکێشی لاو، نیگاره‌کانی ئه‌ویان به‌ ئه‌فین‌ه‌وه له کتێپی تردا کێشاوه‌ته‌وه، له کێشانی نیگاری به‌سه‌ره‌اتی تردا سوودیان لێیان وه‌رگرتوو، خستوویانه‌ته‌ بیره‌وه‌ریی هه‌موو که‌سیکه‌وه و به‌ سه‌رانسه‌ری دنیا‌دا بلاویان کردوو‌ته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ندین سال سه‌یری ئه‌م کتێب و ئه‌و کتێب و ئه‌م نیگار و ئه‌و نیگار ده‌که‌ین، حالی ده‌بین شا‌کاره‌کانی نیگارکێشکی باش هه‌ر به‌وه‌نده‌وه ناوه‌ستیت جێی خۆی له دل‌ماندا بکاته‌وه، بگره‌ دوا‌جار دیمه‌نی بیره‌وه‌ریمان ده‌گۆریت. کاتیکیش هونه‌ر و نیگاری نیگارکێشیک ئه‌و گشت باندۆزه له‌سه‌ر رۆحمان داده‌نیت، ده‌بیت به‌ پێوه‌ریک بۆ هه‌موو جوانی و به‌ده‌ویی جیهان. شێوه‌سازی ئه‌سفه‌هانی، هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو له کۆتایی ته‌مه‌نیدا بێنیت تا زیاتر نیگاره‌کانی خۆی بسووتینیت، ژماره‌شیا‌ن زیاد ده‌کات، حالی‌ش بووه هه‌موو که‌سیک دنیا به‌و جۆزه ده‌بینیت که ئه‌م رۆژگارێک بێنیویه‌تی و هه‌ر شتیک له نیگاره‌کانی تافی لاویی خۆی نه‌چوو‌بیت، ئیدی به‌ قریژ هاتوو‌ته‌ پیش چاو."

شەپۆلى شەيدايى و سەرسامىي بەرزەووبووى ناو ھەناوم و ئارەزووى خۆم
بۆ ئەوھى زاوا ئەفەندىي خۆشحال بېت، پى جەو نەكرا و خۆم ھاويشتە
بەردەست و پىي. لە كاتىكدا دەستەكانىم ماچ دەكرد، فرمىسك زاىە چاوم و
ھەستم كرد لە ناخى خۆمدا ھەمان پايەيەي دەدەمى كە بە مامۆستا
عوسمانى رەوا دەبينم.

زاوا ئەفەندى بە خۆپىشاندانى كەسىكى لە خۆرازيبەوھ گوتى: "نىگاركىش،
بى ئەوھى لە ھىچ شتىك بترسىت، نىگارى خۆي بە گوڭگرتن لە ويژدان و
بەپىي ئەو رىساينەي باوهرى پىيان ھەيە، دەكىشتىت. بىباكە لە قسەي
دوژمنان و سوڤىگەل و ئىرەيى پىبەران."

بەلام كاتىك بەچاوى پر لە فرمىسكەوھ دەستە خالدار و پەلدارەكانىم ماچ
دەكرد، بىرم كەوتەوھ زاوا ئەفەندى نىگاركىش نىيە. دەمودەستىش شەرم لەم
بىركردنەوھيەم كرد. وەك ئەوھ وا بوو كەسىكى تر ئەم بىرۆكە ئىيليسانە و بى
ئابرووھى خستىتتە سەرمەوھ. بەلام خۆ ئۆوھ دەزانن بىركردنەوھكەم راستە.

زاوا گوتى: "لەوانە ناترسم، چونكە سل لە مردن ناكەمەوھ."

ئەوانە كى بوون؟ وەك ئەوھى لە قسەكەي گەپشتىم، سەرم بۆي لەقاند.
بەلام رق و ھەلچوونىكىش لە ناخمدا شەپۆلى دەدا. كەمىك لەولاي زاواوھ
دەستنووسى كوئى كتاب الروحى الجوزيەم بىنى. ئەم كتىبە باس لە
بەسەرھاتەكانى رۆح لە دواي مردن دەكات و ھەموو خەلەفاوانى مەرگخواز
شىت و شەيدايىن. لەو ساوھى دواجار ھاتبوومە ئىرە، لە ناو سىنييەكان و
قوتووى نووسىن و لەسەر سندوقەكە، لە ئىوان قەلەمدان و قەلەمتاش و
پارچە و قوتووى مەرەكەب و قوتووى قەلەمدا، تەنيا يەك شتى نويم دى:
قوتوويەكى مسى زەردى مەرەكەب.

چاوقايمانە گوتم: "با بىسەلمىنن لىيان ناترسىن. با دوايىن نىگار دەرەپىن
و پىشانى ئەوانەي بدەين."

"باشە ئەمە پىشانى نادات ئىمە بەلایەنى كەمەوھ ئەوھندەي بووختانەكانيان

بهه‌ند وهرده‌گرین، هیئده‌ش نرخیان بۆ داده‌نین؟ شتیکی شایه‌نی ترسانمان نه‌کردوه داکو بترسین. کوا چی تر هه‌یه پاساوی ئەم هه‌موو ترسه‌ی تو بداته‌وه؟"

وهک باوکێک ده‌ستیکی به‌ قژمدا گێرا. ترسی ئەوهم هه‌بوو دیسان فرمیسک له‌ چاوانمه‌وه سه‌ر بکات و باوه‌شم پێدا کرد.

به‌ خرۆشه‌وه گوتم: "ده‌زانم زه‌ریف ئەفه‌ندی به‌سته‌زمان له‌به‌ر چی کوژراوه. ئەو، بووختانی بۆ ئیوه و کتێبه‌که‌تان و ئیمه‌ ده‌کرد و پیاوه‌کانی مه‌لا نووسه‌رتی ئەرزه‌روومی به‌ گژماندا ده‌کرد. گه‌یشته‌بووه ئەو باوه‌ره‌ی لێره بێ ئاینیه‌کی گونجاو له‌گه‌ڵ ویستی ئیلبیسدا ده‌کریت، ئەمه‌ی به‌راست و چه‌پدا ب‌لاو ده‌کرده‌وه و ده‌ستی کردبوو به‌ هاندانی وه‌ستایانی تری نیگارکێشی کتێبه‌که‌تان له‌ دژی ئیوه. نازانم بۆچی له‌پر ئەم کاره‌ی لێ وه‌شایه‌وه. له‌وانه‌یه له‌ ئیره‌یی پێدرنه‌وه بوویدت و ره‌نگیشه‌ ئیلبیس به‌لا پێدا بردیت. وه‌ستانی تری نیگارکێشیش، ئەوانه‌ی بۆ کتێبه‌که‌تان کار ده‌که‌ن، بیستیان زه‌ریف ئەفه‌ندی چه‌ند رژد بووه له‌سه‌ر ته‌فروتووناکردنی هه‌موومان. ده‌توانن پێشبینی بکه‌ن چۆن هه‌موویان فریشکیان که‌وتوووه و وه‌ک من که‌وتووونه‌ته گومانه‌وه. یه‌کیک له‌وانه، له‌به‌ر ئەوه‌ی زه‌ریف ئەفه‌ندی پ‌ال‌ه‌په‌ستۆی خسته‌بووه سه‌ری و ئەوی له‌ دژی ئیوه، ئیمه، کتێبه‌که‌مان، نه‌خش، نیگار و دژی هه‌ر شتیکی باوه‌رمان پێی هه‌یه، هان دابوو، شپه‌زه‌ بوویوو، بۆیه شه‌ویک له‌ نیوه‌ی شه‌ودا ئەو نامه‌رده‌ی کوشت و فری‌ی دایه‌ بنی بیریکه‌وه."

"نامه‌رد؟"

گوتم: "زه‌ریف ئەفه‌ندی ناپاکێکی بێخوو و هه‌وین پیس بوو." وه‌ک ئەوه‌ی نه‌جیب ئەفه‌ندی ئەو ساته‌ له‌ ژووهره‌که‌دا له‌ به‌رامبه‌رم بیت، هاوارم کرد: "هه‌ی شیر هه‌رام!"

بێده‌نگیه‌ک چی بوو. ئایا لێم ده‌ترسا؟ من له‌ خۆم ده‌ترسام. ده‌تگوت به‌ر بای هه‌لچوون و ئەقلی که‌سه‌یکی تر که‌وتووم، به‌لام خۆش بوو.

"ئەو نىگار كىشە كىيە وەك تۆ و نىگار كىشى ئەسفەھانى شىپرزە بوو؟ كى
كوشتوو يەتى؟"

گوتم: "نازانم."

بەلام ويستم بە رووخسار شىمدا تى بگات كە درۆم كر دوو. حالى دەبووم
بەھاتنم بۆ ئىرە ھەلەيەكى فرە گەورەم كر دوو. بەلام بەھىچ شىپو يەك
نەكە وتبوومە بەر ھەستى تاوانبارى و پەشىمانى. دەمبىنى زاوا ئەفەندى
گومانم لى دەكات و ئەمەش خوئشى و ھىزى پىم دەدا. دەمويست دوايىن نىگار
بىينم، بەلام نەك لەبەر ئەو ھى بى ئاينى تىدا كراو، بگرە بەپەرۆش بووم
بزانم شتىكى چۆنە. بەخىرايى بىرم كر دوو ئەگەر باش تى بگات من بكوژم و
لىم بترسىت، ئەوا نىگارەكە دەر دەھىتت و پىشانم دەدات.

گوتم: "گەلق گرینگە بزانرەت كى ئەو بى رەچەلەكەى كوشتوو؟ بۆچى
ئەو ھى گسكى لى داو و راي مالىو، كاريكى باشى نە كر دوو؟"

تەبىرىنى چاوانى لە چاوانم، بوئىرى پىم بەخشى. كەسانى بالاتر، ئەوانەى
خۆيان لە ئىو بەشتەر و بە بەرەوشتر دەزانن، كاتىك لە پاى رەفتارەكانتان
شەرمەزارى دەچىژن، ناتوانن بەو جۆرە بۆ ناو چاوەكانتان بىروانن. چونكە
لەوانەيە بىر بكنەو ھەوالتان لى بدن و رادەستى جەلادى ئەشكەنجەدەرتان
بكن.

سەگەل، وەك ئەو ھى ھار بووين، رىك لە بەردەمى دەرگاي ھەوشە دەستيان
كرد بە وەرىن.

گوتم: "لە دەرى ديسان بەفر دەبارتت. ئەوانى تر بەم ئىوارە وەختە لە
كوين؟ بۆچى ئىوھيان بەتاقى تەنيا لە مال بەجى ھىشتوو و رۆيشتوون؟
تەنانەت مۆمىكىشيان دانەگىرساندوو."

گوتم: "ئەمە زۆر سەيرە، زۆر. ھىچ نەتوانى لەمە بگەم."

ھىندە بەدەر بەست بوو بەتەواوى باوەر م پىي كر و سەربارى ئەو ھى لەگەل
وەستايانى ترى نىگار كىش قەشمەرىم پىي دەكرد، كەچى جارىكى ترىش لە

قولابی ناخمه وه ههستم کرد خویشیم دهویت. نازانم و بۆم نهبرایه وه سه رییه ک چۆن دهمودهست حالئ بوو له پیر ریتز و خویشه ویستییه کی له راده بهر له دالمدا بهرامبه، وی شه پۆلی دا و ئەویش سه ره له نوێ به سوژی باوکانه ی خو له بهر رانه گیراوه وه دهستی به سه رمدا هینا. ههستم کرد نه خشی ماموستا عوسمان که ئیلهام له ماموستایانی دیرینی هه رات وهرده گریت، هیچ داهاتوویه کی نییه. ئەمه بیرکی هینده تۆقینه ر بوو، وای لیم کرد له خویم بترسم. دوا ی کاره سات، ئەمه له گشتمان ر وو دعات: وهک دوا یین ئومید و بی ئەوه ی گوئ پئ بدیهن خه لکانی تر به هیچ له بار دانه بوو و مایه ی پتکه نینمان ده زانن، ده پار پینه وه بۆ ئەوه ی هه موو شتییک وا به ردهوام بیت وهک ئەوه ی له رابردودا هه بووه.

گوتم: "سه رباری ئەوهش با له سه ر کیشانی نیگاری کتیه که مان به ردهوام بین و هه موو شتییک له رابروودا چۆن بووه، با وهک خو ی دیرژه ی هه بیت."
 "تاوانباریک له ناو وه ستایانی نیگار کیشدا هه یه. له گه ل قه ره ئەفه ندیدا دیرژه به کتیه که ددهم."

ئهرئ هانی منی دهدا بۆ ئەوه ی بیکوژم؟

گوتم: "ئیهستا قه ره له کوئییه؟ کچه که تان و منداله کان له کوین؟"

ههستم ده کرد هیزکی تر ئەم وشانه ی خستبته سه ر زمانم، به لام خویشم پئ رانه ده گیرا. ئیدی چ رپیه کم له پيشدا نه مابوو بۆ به خته وه ربوون و ئومید هه لچنین. ته نیا دهمتوانی خویم بکه م به که سکی ژیر و گالته جار، له پشت ئەم دوو جنۆکه به ردهوام به زمگیره ی ژیری و گالته جاریشه وه، ههستم به نیزی کبونه وه و هه بوونی ئیبلیس ده کرد و جلّه وم که وتبووه دوستی ئەو. هه مان کات سه گه لی شوومی به ر ده رگای حه وشه، وهک ئەوه ی بۆنی خوینیان کردبیت، شیتانه ده ستیان کردبوو به وه رین و حه په حه پ.

ئهرئ پيشتر شتیکی وهک ئەمه م به سه ره اتبوو؟ له شاریکی فره دوور، له میژوویه کدا که ئیهستا زۆر به لامه وه دووره، کاتیک له ده ره وه به فر دهباری و

من ههستم پى نهکردبوو، پيرىكى كه نهفت و خه له فاو تومهتى دزىنى بوياخى دابووه پالم و منيش له بهر رۆشنايىيى مؤمىك بهدم گريانهوه ههولم دابوو بوى باس بكه م بى تاوانم. ئەو كاتهش كتومت وهك ئىستا، سهگهكانى پشت دهركاي دوورى ههوشه جوړى ئەوهى بۆنى خوڻيان كردهيت، دهستان بهوهپين كردبوو.

زاوا ئەفهنديش چه ناگهيهكى گهورهى وپنهى ئەوهى ئەو كابرا چرچ، بودهله و قريزهى پيوه بوو. ئىستاش لهو چاوانهيهوه كه بى بهزيببانه له ناو چاوانى منى بريوه، تى گهيشتم نيازى ههيه بمپلشيتننهوه و بوى دهرباز بيت. ههروهك چۆن دهمتوانى ئەم بيرهوهرييه خراپهى پاشماوهى ئەو سهردهمهى ده سالان بووم و شاگردى نىگاركيش بووم، وهك نىگاركيى هيل ئاشكرا و رهنك كالهوهبووى ناو ئەقلم بهينمه پيش چاوى خۆم، ئەم ساتهشى ئىستا تيدا بووم، جوړى بيرهوهرييهكى مسۆگەر و كالهوهبوو وا بوو بهلامهوه.

بهمجوره، ئەو نىگاركيشه ليهاتووهى ناو ئەقلم، ئەوهى سهههگهورهى وهستاىانى نىگاركيش مامۆستا عوسمان ئيمهى له ههبوونى ئاگادار كردبووهوه، له شوڻى من ههلهسا، له پشت زاوا ئەفهنديهوه دهسووراپهوه و له نيوان قوتووه ئاشناكانى مهههكهبا كه ههنديكيان شووشه و بريكيان فهخفوورى و بهشيكيان كرىستال بوون، ئەو قوتووه مسه نوييهى دهدايه دهستم و به رهنكيكى مسۆگەر و كال نىگارى رهفتار و شته بيندراوهكانى بۆم دهكيشا، بهلام وهك ئەوهى بيرهوهرييهكى زۆر كوڻ بيت، نهك شتيك بيت ئىستا بهسهرم هاتبيت. ريك شتيك بوو جوړى ئەوهى له خهونماندا له دهرهوه سهبرى خۆمان دهكهين و مچوركمان پيدا ديت. قوتووه مسه قهلهو و مل بارىكهكهى مهههكهبم بهدهستهوه گرت و بهههمان مچوركهوه گوتم:

"كاتيك شاگرد بووم و ده سالان بووم، قوتويهكى لهم جوړهم ديبوو."

زاوا ئەفهندى گوتى: "قوتويهكى سىسهه سالهى مهگۆلييه، قهره له تهويرزهوه هيناويهتى. تهنيا بۆ سوور بهكار دههيندرت."

لهو ساته‌دا ئیبلیس دنه‌می‌دا تا هی‌زم تیدایه قوتوو‌ه‌که بکیشم به سه‌ری
گه‌نیوی ئه‌م خه‌له‌فاوه له خو‌باییه‌دا، به‌لام به‌قسه‌یم نه‌کرد و به‌ئوم‌یدیکی
گه‌مژانه‌وه گوتم:

"من زه‌ریف ئه‌فه‌ندیم کوشت."

ئیه‌وه حالی ده‌بن بوچی ئه‌مه‌م به‌ئوم‌یده‌وه گوت، وا نییه؟ ئوم‌یده‌وار یووم
زاوا لیم تی بگات و لیم بیووریت. لیشم بترسیت و هاوکاریشم بگات.

۲۹

من زاواتانم

کاتیک گوتی زهریف ئەفەندیم کوشتوو، بیدەنگیەکی درێژ بآلی بەسەر ژووڕەکا دا کیشا. وای بۆچووم منیش بکوژیت. ماوہبەکی درێژ دآم بەخیرایی لێی دا. ئایا بۆ کوشتنی من هاتبوو، یان بۆ ددان پیدانان، یاخۆ بۆ ترساندن؟ ئەری خۆی دەیزانی چی دەوێت؟ ئەم نیگارکیشە لێهاتووێ سالا نیک بوو ئاشنای گشت ھونەر و ماریفەتەکانی بووم، حالی بووم بەھیچ جۆریک دآیم نەناسیو و ئەمەش ترساندمی. ھەستم دھکرد ھیشتا ئەو قوتوو مسە گەرەییە مەرەکەبی بەدەستەوہیە، لە پشتموہ چەقیوہ و ریک لە دوای پشتمەلموہ راوہستاوہ، بەلام خۆم نەسووراند و سەیری رووخساریم نەکرد. دەمزانی بیدەنگی نیگەرانتەری دھکات، بۆیە گوتم:

"سەگەکان ھیشتا لە وەرین نەکەوتوون."

دیسان بیدەنگ بووین. حالی بووم ئەمجار رزگار بوونم لە مردن و ئەم بەلایە بەسەرم هاتوو، لە دەستی خۆم و ناوەرۆکی قسەکانمدا. جگە لە ھونەری نەخش و نیگاری، تاقە شتیکی تر کە لە بارەئەوہ دەمزانی، زیرەکیەکی بوو. ئەمەش، ئەگەر برواتان وا بیت پێویستە نیگارکیش بەھیچ جۆریک خۆی و رۆحی لە بەرھەمی خۆیدا پێشان نەدات، شتیکی مایەیی شانازییە. باشە، چۆن منی لەم مآلە چۆل و ھۆلەمدا تەنگاو کردوو؟ ئەقلی پیریووم خیرا خیرا بییری لەم شتانە دھکردوہ، بەلام لەوہش ئالۆزتر بوو بتوانیت لەم گەمەییە رزگاری بیت. ئەری شەکوورە لە کوێندەرێیە؟

لێمی پرسی: "ھەر زوو تۆ گەیشتبوویت من کوشتوو، وا نییە؟"

تئى نەگەشتبوم، تا ئەو دەمەى پىمى گوت، من تئى نەگەشتبوم. سەربارى ئەووش، بە گۆشەيەكى ئەقلم بىرم دەكردهو بە كوشتنى زەريف ئەفەندى كارىكى باشى كروهو، چونكە بەراستى لەوانە بوو وەستاي زەركارى خوا لىخۆشبوو هيدى هيدى ترس دايىگرتايە و سەرى ھەموومانى بدايە بە فەتارەتدا .

ئەمەش واى كرد لەم مالا چۆل و خاليىە، لە بەرامبەر ئەم بكوژە ھەستىكى ديار و ناديارى سوپاسىزىرى لە ھەناومدا سەر ھەلبدات .

گوتم: "سەرم لە كوشتنى سوورنامىنيت. ئەوانەى وەك ئىمە لەگەل كتيىدا دەژين و لە خەوندا پەپە دەبين، بەردەوام لەم دنيايە لە شتىك دەترسن. لەووش زياتر، ئىمە لە شارىكى موسلماندا سەرقالى شتىكى قەدەخە و ترسناكترين، مژوولى نىگاركىشانين. لە ھەناوى ھەر نىگاركىشىكدا وەك شىوھەساز شىخ محەمدى ئەسفەھانى، بزوينەرىكى بەھيز ھەيە پالى پىوھ دەنيت خۆى بە گوناھبار بزانيت، پەژىوان ببىتەوھ، خۆى بەر لە ھەموو كەسىكى تر بە تاوانبار بزانيت، پەشيمان ببىتەوھ و داواى لىبوردين لە خوا و جقات بكات. جۆرى تاوانباران كتيىبەكانمان بەدزىيەوھ و زۆرىيە جارانش وەك ئەوھى داواى لىبوردين بكەين، ئامادە دەكەين. من گەلىك باش دەزانم سەر دانەواندىنى پىشووھخت بۆ ھىرشى ئەو خۆجە، مەلا، قازى و شىخانەى ئىمە بە بئى ئاينى تۆمەتبار دەكەن، ھەمان كات خەپالى نىگاركىش دەكوژيت و دەولمەندىشى دەكات."

"واتا لە پاى لە كۆلكردنەوھى زەريف ئەفەندى تاوانبارم ناكەيت."

"ئەو شتەى ئىمە لە نووسين و نەخش و نىگاردا بەكىش دەكات، ئا لەو ترسەدايە. رۆژ تا ئىوارە و شەوانىش لەبەر تىشىكى مۆم، لەسەر چۆك دادەنشىن و تا كويز دەبين خۆمان بە نىگار و كتيىب دەبەخشين و تاكە ھۆكارى ئەمەش بەتەنيا پوول و خىر نيىە، بگرە راكرندنە لە چەقەچەقى كەسانى تر و لە جقات. بەلام سەربارى ئەم دلشكاويىەش، خوازيارين ئەو كەسانەى لە دەستيان ھەلھاتووين و خۆمان لىيان شاردووھتەوھ،

نیگار هکامان ببین و ریزی لی بگرن. به لām ئەگەر پیمان بلین "بی باوه ران!"، ئەمە شیۆسه سازی راسته قینهی خاوهن هونه ر زۆر دهیه شتیت. راستیه که ی، نیگاری راسته قینه و رهسەن له ناخی ئەو شته هیچ نه بیندراو و نه کراوه دایه، له نیگار یکدایه هه موو که سیک سه ره تا پتی ده لیت خراب، ناشایه ن و بی ئاین. نیگار کیشی راسته قینه، هه م ده زانیت پتویسته بجیته ئەوی و هه م له ته نیایی وینده ریش ده ترسیت. به لām ئایا کی به درێژایی ژبان به رگه ی ئەو ژبانە ترسناک و دلته نگه ده گرت؟ نیگار کیش پتی وایه ئەگەر پش هه موو که سیک تر خۆی تاوانبار بکات، ئەوا ده توانیت خۆی له ترسی چه ندين سالا رزگار بکات. ئەو کاته ی دان به تاوانی خۆیدا ده نیت، بروای پی ده کريت و ناگری پتوه ده نريت. نیگار کیشی ئەسفه هانی، خۆی ئەم کاره ی کرد.

گوئی: "تۆ نیگار کیش نیت. منیش ئەوم له سۆنگه ی ترسانمه وه نه کوشت."
 "ئەدی بۆیه کوشتت بۆ ئەوه ی به ئاره زووی خۆت و بی ترس نیگار بکیشیت!"

ئەو نیگار کیشه ی ده یویست ببیت به بکوژم، شتیکی ئاقلانه ی گوت و ماوه یه کی درێژ بوو شتی وای له ده م ده رنه چوو بوو: "ده زانم، هه موو ئەم شتانه بۆ دلدانه وه و هه لّخه له تانندن و ده رچوون له م دۆخه ده لیت." درێژه ی دای ی و گوئی: "به لām دوا یین قسه ت راسته. واتای ئەمه م ده ویت. گویم لی بگره:"

هه لگه رامه وه و سه ییری ناو چاوانیم کرد. له کاتی قسه کردن له گه لّمدا به ته وای دهستی له ئەده بی کۆنی نیتوانمان به ردا بوو، وای پیشان دها ئیدی سه ری هه لگرتوو و ده روا. به لām بۆ کوئی؟

گوئی: "خه مت نه بیت، درێغی ناکه م له ریز لێگرتنت." له دوا وه هاته پشمه وه و قاقایه کی لی دا، به لām ره هه ندیکی زۆر به ئازاری تیدا بوو. گوئی: "رێک وه ک ئیستا، شتیک ده که م، به لām وه ک ئەوه وایه بکه ری ئەو شته من نه بم. هه ست ده که م شتیکی به جمو جوو لّ له هه ناومدا هه یه و گشت خراپه کارییه کان ئەو پیم ده کات. به لām زۆریش پتویستم پتیه تی. بۆ

نیگار کیشانیس هەر وایه.

"ئەمە قسە و قسەلۆکی سەر تەنورن و سەبارەت بە ئیبلیس دەگوترین."

"واتا من درۆ دەکەم؟"

هەستم کرد بویریی تەواوی تیدا نییه بۆ کوشتنم و دەیهوێت لێی توورە بم.
"درۆ ناکەیت، بەلام ئەو شتە لە هەناوتدا هەستی پێ دەکەیت، نایناسیت و نامۆیە بەتۆ."

"نەخێر، شتەکە لە ناو هەناوی خۆم زۆر باش دەناسم. بەر لە مردنم نازاری
گۆڕ دەچێژم. بێ ئەوەی خۆمان پێی بزانی، لە سایەیی تۆووە تا گریتمل نوقمی
گوناه بووین. ئیستاش پێم دەلێت جەرگ قایمتر بە. من بەهۆی تۆووە بووم بە
بکوژ. ئەو سەگانی مەلا نووسرەت هاریانی کردووە، هەموومان دەکوژن و
تاقیرمان دەکەن."

هەر چەندی زیاتر برۆی بە قسەکانی نەکردایە، قایمتر دەینەراند و توندتر
قوتووی مەرەکە بەکە لە دەستیدا دەگوشی. ئایا رێبوارێکی کۆلانی بەفراوی
دەیتوانی قیرەیی بیستیت و بیت؟

گوتم: "چۆن بوو وا کوشتت؟ چۆن لە لیواری ئەو بێرە بەیەک گەشتن؟"
پەرۆشی وەلام نەبووم، بگرە زیاتر مەبەستم کات بەدەستخستن بوو.

بەویستیکی گێرانەوێ چاوەروان نەکراووە گوتی: "زەریف ئەفەندی ئەو
شەوێ لەی تۆووە دەرچوو، خۆی منی دۆزییەووە. گوتی دوایین نیگارە دوو
پەرەییەکە دیووە. زۆر هەولم دا دەهۆل نەکووتیت و نەیکات بە هەرا. بردم بۆ
شوین سووتاوییهکە، گوتم لە نیزیکی بێرەکەووە پارە لە ژێر گڵدا شاردراووم
هەیه. کاتیک گوتی لە پارە بوو، باوەری کرد. بەلگەیی لەمە باشتیش دەست
ناکەوێت بۆ ئەوێ کە نیگارکێش بۆ پوول کار دەکات. بۆیە هیچ خەمگین نیم،
نیگارکێشێکی خاوەن هونەری ئاسایی بوو. ئامادە بوو گلی رچیو بە نینۆک
هەلکۆلێت. ئەگەر بەراستی زێری شاردراووم لە ژێر گلی لیواری ئەو بێرەدا
هەبوا، هیچ پێویستی نەدەکرد بیکوژم. تۆ کەسیکی پرۆپووجت بۆ

ئەنجامدانى زەركارى ھەلبۇزاردىبوو. خوا لىخۇشبوو دەست و پەنجەيەكى كارامەى ھەبوو، بەلام لە ھەلبۇزاردى رەنگ و بەكارھىتئانى لە زەركارىدا ساكار بوو. ھىچ نىشانەيەكىشم لە دواى خۆم بەجى نەھىشت. ئا پىم بلى بناغەى ئەو شتەى شىۋازى پى دەلئىن، چىيە؟ ئىستا چ فەرەنگەكان و چ چىنيەكان باس لە شىۋاز و رەنگى ھونەرى نىگاركىش دەكەن. ئايا پىويستە نىگاركىشى باش شىۋازىكى تايبەت بەخۆى ھەبىت بۆ ئەوۋى لەوانى تىرى جىاى بكاتەو، ياخۇ نا؟"

گوتم: "خەمت نەبىت، شىۋازىكى نوئى بەگۈرەى وىستى دلى نىگاركىش پىك نايەت. شانزادەيەك دەمرىت، پادشاىەك لە شەردا دەدۇرپىت، كۆتايى بە دەورانىك دىت كەس پىي و نىيە بىروات و بىرپىتەو، نىگارخانەيەك دادەخرىت، ۋەستايانى نىگاركىشى ناوى پەرتەۋازە دەبن و سەرزەمىن و پشتوپوناي كىتەپپەرۋەرى تر بۆ خۇيان دەدۆزەنەو. رۇژىك، سولتائىك ئەم نىگاركىش و خۇشنىۋوسە بى ۋلات و سەرسام و ھونەرمەندانەى لە شوپنى جۇراۋجۆرەو ھاتو، با بلىن لە ھەرات و ھەلەبەو ھاتوون، بەدلۇقانى لە ژىر چادر، يان لە كۆشكى خۆى گرد دەكاتەو و بەيايەخەو نىگارخانەى خۆى دادەمەزىنەت. باۋەجوو ئەم ۋەستا نىگاركىشانە بەيەكترىش رانەھاتىن و دەسپىك لەسەر ئەو شىۋازە كۆنانەى پىشتر پىي ئاشنابوون نىگار بكىشن، دواتر كتومت ۋەك بىرىك مندال چۆن لە كۆلان دەكەون، ھەلدەسنەو و تىكەل بەيەكى دەبن، ئەمانىش جۆرىك وىكچوون، شەر و حسىب خواست لە نىوانياندا چى دەبىت. ئەو شتەى لە ئاكامى شەر، ئىرەبى، گەلەكۆمە و كارى رەنگ و نەخشا دىتە ئاراۋە، شىۋازىكى نوپىە. بەزۆرى، درەوشاۋەترىن و ھونەربازترىن نىگاركىشى ناۋ نىگارخانە ئەم شىۋازە نوپىە دادەھىنەت. با پىشى بىژىن نىگاركىشى ھەرە بەختەۋەر. ئەركى پاشماۋى ۋەستايانى تىرى نىگاركىش بىرتى دەبىت لە لاسايىكردنەۋى ئەم شىۋازە، كاملكردن و بگرە گەشەپىدانى."

بى ئەۋەى راستەۋخۇ تەماشاي ناۋ چاوانم بكات، بە خۇپىشاندىكى

میهربانی به لای منهوه چاوه پروان نه کراو، ئەوهندهی خوازیری وه لای راست بوو، هیندهش بۆ چاکه لیم پارایهوه، وهک کچکی جوان له رزی و پرسى:

"ئایا من شتوانیکی تاییهت بهخۆم ههیه؟"

بۆ تاویک ههستم کرد له چاوانمهوه فرمیسک سهردهکات. بهتهواوی هیزمهوه ههولم دها نهرم، دلۆفان و باش بم له بهرامبهری. ئەم شتهم پی گوت و خۆیشم له دلوه بروام پیتی ههبوو:

"تۆ پر هونهرتین، دهست ئەفسونناویترین، چاوتیزترین و پهرجووترین نیگارکیشیت له ماوهی شهست سالی تهمندا دیبیتم. ئەگەر نیگاریکم له بهردهستا بیت شوینی نوکی قهلهمی ههزار شیوهسازیشی پیوه بیت، من پهکسهر شوینی ئەو قهلهمه دانسقهیهی خوا بهتۆی داوه، ددهزومهوه و دهستنیسانی دهکهم."

گوتی: "منیش بههمان شیوه بیر دهکهمهوه، بهلام تۆ تا ئەو رادهیه ژیر نیت بتوانیت له رازی هونهری من بگهیت. ئیستا له بهر ئەوهی لیم دهرتسیت، درۆ دهکهیت. بهلام هەر نهیسه، باسی شیوازی خۆم بۆ بکه."

"وهک ئەوه وایه قهلهمهکته بهدهستی تۆ نا، بگره له خۆیهوه هیلای راست بدۆزیتهوه. ئەو شتهی قهلهمی تۆ پیشانی دهدات، نه راسته و نه کالته! کاتیک نیگاری جقاتیکی جهجال دهکیشیت، له نیگای نیوان مرۆقهکان، ریزکردنی پههکان و واتای دهقهوه پهستانیک دیته دهر و ئەم پهستانه له نیگاری تۆدا وهردهگه پیته سههر چپهیهکی زهریف و بی برانهوه. من بۆ بیستنی ئەو چپهیه، سههرله نوێ دهگه پیمهوه سههر نیگار هکانت و تهماشایان دهکهم؛ له ههر گه رانهوهیه کهدا دهبنم و اتا گۆراوه، بزهییهک دهکوه پیته سههر لیوم و نازانم چۆن دهری بپریم. دیسان وهک نووسین دهست دهکهم به خویندنهوهی نیگار هکه. بهمجۆره، چین و ئاستهکانی و اتا له دواى یهک ریز دهن و قولاییهک دروست ده بیت روانگهی مامۆستایانی فه رهنگیش تۆ دپه پینیت."

"همم. باشه. وان له مامۆستایانی فه رهنگ بینه. جاریکی تر بیلێ."

"قه‌لەمی تۆ، بە راستی هێندە دانسقه و بەهێزه، ئەوەی سهیری نیگاری تۆ دهکات، باوه به دنیا نا، به شتی به‌دهستی تۆ کیشراو دهکات. به‌مشێوهیه، تۆ هه‌روهک چۆن ده‌توانیت که‌سیکی خاوه‌ن باوه‌ریکی پته‌و له‌پێ ده‌ربه‌یت، ده‌شتوانی به‌ نیگاریک که‌سیکی له‌ باوه‌ر دامال‌دراو و یاخیبوو بگه‌رێنیته‌وه سه‌ر ریگه‌ی خوا."

"راسته، به‌لام نازانم داخۆ ئەمه پیا‌هه‌لدانه، یان چی؟ کوا جارێکی تر بیلێ."

"هیچ نیگارکێشیک ناتوانیت وهک تۆ سه‌ر له‌ پێ‌وانه و رازی بۆیاخ ده‌ربه‌یت. هه‌ر تۆیت هه‌موو جارێک ده‌وشاوه‌ترین، زیندووترین و راسته‌قینه‌ترین ره‌نگ ئاماده ده‌که‌یت."

"باشه. چی تر؟"

"خۆ‌یشته‌ ده‌زانیت له‌پاڵ به‌هزاد و میر سه‌عه‌ید عه‌لیدا، گه‌وره‌ترین نیگارکێشیت."

"راسته، ده‌زانم. ئەگه‌ر تۆ‌یش ده‌یزانیت، بۆچی کتێبه‌که له‌گه‌ڵ من نا، له‌گه‌ڵ ئەو قه‌ره ئەفه‌ندییه‌ی نمونه‌ی مام‌نێوه‌ندیبوونه‌دا ته‌واو ده‌که‌یت؟"

گوتم: "ئەو کاره‌ی ئەو ده‌یکات، بگه‌ر پێ‌ویستی به‌ هونه‌ری نیگارکێش نییه‌. ئەمه‌ یه‌ک. دووهم، ئەو وهک تۆ بکوژ نییه‌."

زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرینی بۆ کرد، چونکه‌ منیش به‌ هه‌ستیکی دلفراوانیه‌وه پێ‌که‌نیبووم. هه‌ستم ده‌کرد به‌م خۆ‌پێ‌شان‌دان و شێ‌وازه، له‌م دێ‌وه‌زه‌یه رزگارم ده‌بێت. به‌مجۆره و دوا‌ی ئەوه‌ی من با‌به‌ته‌که‌م کرده‌وه، وهک باوک و کو‌ر نا، بگه‌ر جو‌ری دوو پیری به‌په‌رۆش و خاوه‌ن ئە‌زموون، ده‌ستمان کرد به‌ ده‌مه‌ته‌قییه‌کی خۆش سه‌باره‌ت به‌ قوتووی مسی مه‌ره‌که‌بی مه‌گۆلی له‌ ده‌ستی ئە‌ودا. له‌مه‌ر قورساییی مسه‌که، هاوسه‌نگیی قوتووه‌که، قولایی مله‌که‌ی و درێژی قامی‌شی خۆش‌نوسانی کۆن دوا‌ین. هاتینه سه‌ر باسی رازه‌کانی مه‌ره‌که‌به سه‌وره‌که. ئە‌و‌یش به‌پێ‌وه له‌ به‌رده‌مم راوه‌ستا‌بوو، هیدی هیدی

قوتوووهکهی دهههژاند و دهپتوا ... باسی ئهوهمان کرد ئهگهر مهگولهکان له دهستایانی چینییهوه فیتری نهپنییهکانی مههرکهبی سوور نهبوونایه و نههینابایه خوړاسان، بوخارا و ههرات، ئهوا ئیمهمان بههیچ جوړیک نهماندهتوانی له ئهستهنبول ئهم نیگارانه بکیشین. دهتگوت بهدهم قسهکردنی ئیمهوه پتوانی زهمانیس وهک بویاخ دهگوریت و کاتیش هه تئ دهپهپی. گوښهیهکی ئهقلم سهری سوورمابوو لهوهی بوچی کهس له مال نییه و خوازیار بووم قوتوو مههرکهبه قورسهکه دابنیتهوه شوینی خوی.

بهو سانایییهی لهکاتی پیکهوه کارکردنمان له رابردوودا لهسهری راهاتبوو، پرسى: "ئهوانهی دواى تهواوبوونی کتیبهکه سهیری نیگارکهانم دهکن، ئایا هونهری من دناسنهوه؟"

"ئهگهر خوا مهیلی لئ بیت و رۆژیک له رۆژان به سهلامهتی ئهم کتیبه به ئهنجام بگهیهنن، ههزهرتی سولتانمان به دهستییهوه دهگریت و ئاوا چاوئیکی لئ دهکات، بیگومان سهههتا بهتیهلی چاو دهروائیت بو ئهوهی بزائیت داخو پهپه زپینهکان له شوینی خویندا بهکار هیندراون یاخو نا، جوړی ئهوهی سهیری شهماپلنامهیهک(*) بکات، تهماشای نیگاری خوی دهکات و وهک ههموو سولتانیکی دی، شهیدای خوی دهبیت، چونکه نیگاری کیشراوه، ئهگهر نا، بایهخ به نیگاری شاهانهی دهستکردی ئیمه نادات. خو ئهگهر دواى ئهوهش کاتی ههبیت و تهماشای ئهوا شاکاران ه بکات که ئیمه بهو گشت دژواری، ماندوویی چاو و چپژه و به ئیلهام وهگرتن له رۆژهلات و رۆژئاوا کیشاومانه، ئهوا دهبیت سوپاسی خوا بکهین! خو تۆ دهرانیت، ئهگهر پهرجوویهک نهبیت، هههرگیز ناپرسیت کئ ئهم چوارچیهیهی کردووه، زهپکاری کاری کییه و کئ نیگاری ئهم کابرا و ئهم ئهسپهی کیشاوه؟ دواتر یهکسهر کتیبهکه دهنیریتته گهنجینه و دهرگای لهسهر دادهخریت. بهلام ئیمهش جوړی سههرجهم خاوهن هونهرانی تر، بههیوای ئهوهی رۆژیک ئهوه پهرجووه

(*) شهماپلنامه: وشهیهکی عوسمانیی کۆنه، واتای نیگاری سهرتاپای مرؤف دهگهیهنیت.

پیک دیت، بهردهوام نیگار دهکیشین.

تۆزیک بیدهنگ بووین. دهگوت پشوو ددهین.

پرسی: "ئەو پەرچووو کەنگی پیک دیت؟ ئەو هەموو نیگارەى تا کوپربوونمان دەیانکیشین، بەراستی کەى مرۆف لێى حالى دەبیت؟ کەى ئەو خۆشەویستیەمان پێ رەوا دەبندریت کە مافی خۆم، خۆمانه؟"

"هەرگیز!"

"چۆن؟"

گوتم: "ئەو شتەى تۆ دتهویت، هەرگیز ناتدریتى و له داها تووشدا کەمتر دیت حالى دەین."

له خۆبایبیا، بەلام بەمتمانە بەخۆبوونیکى ناتەواووه گوتى: "کتیبهکان چەندین سەدە دەمێنەوه."

"ئەو شیعر، باوهر، هەستیاری، رەسەناپهتیی رەنگ و درهوشانەوهیەى بەلای تۆوهیە، باوهرت هەبیت بەلای هیچ مامۆستایەکی ئیتالییەوه نییه. بەلام نیگاری ئەوان برۆابەخستره و زیاتر له ژبانی خۆیان دەچیت. تۆ دەزانیت ئەوان نیگاری هەموو شتیک دەکیشن. وهک ئەوهی له بانێژەى منارهوه سهیری دنیا بکەن و بێ پشتگوێخستنی ئەوهی ئەو شتەى روانگەى پێ دەلێن، له کۆلانەوه، یاخۆ له ناو ژووری شانزادهوه، نیگاری خۆی، پێخهوی، مێزی، ئاوێنەى، قاپەکانى، کچی و پارەکانى بیکهوه دەکیشن. من بەهەموو شتیکى دەستکردى ئەوان فریو ناخۆم؛ بەرای من ئەگەر نیگار رەپ و راست لاسایی دنیا بکاتەوه، ئەوا له بەهای دیتە خواری و ئەمەش کارێکی دژواره بەلای منەوه. ئەوان نیگاری شتگەلى بیندراو دەکیشن و ئیمەش نیگاری ئەو شتانە دەکیشین کە تەماشایان دەکەین. هەر ئەوهندەى چاوت بە دستکارەکانى ئەوان کەوت، دەمودەست تى دەگەیت مانەوهى رووخسار تا قیامەت بەشیوانى فەرەنگدا تى دەپەریت. هیزى بەکیشکردنى ئەو شیوانە هیندە پتەوه، نەک قینیسیا بەتەنیا، بگره سهرحەم بەرگدرووان، قەساب، سەرباز، قەشە،

به‌قال... گشت که‌سیکی ولاتانی فەرەنگ نیگاری خۆیان به‌کیشان دەدەن. چونکە ئەگەر تۆیش جارێک ئەو نیگارانه ببینیت، دەرەوێت خۆت وا ببینیت و باوەر بکەیت بە‌ته‌واوی له‌هەموو کە‌سیکی تر جیا‌وازیت، بێ وێنەیت و ئافرێندراویکی تاییه‌ت و نامۆیت. ئەم هەله‌ش کاتێک دەرەخسێت نیگاری مرۆف بە‌و شێ‌وه‌یه بکێش‌رێت که چاو دەبیبینیت، نەک بە‌و جوۆره‌ی ئە‌قل دەبیبینیت. رۆژیک دادیت له‌ داها‌توودا هە‌موو کە‌سیک له‌سەر شێ‌وازی ئە‌وان نیگار بکێش‌یت. کاتێک ناوی نیگار دەربریت، هە‌موو جیهان له‌ شتە‌کانی دەست‌کردی ئە‌وان تێ دەگات! له‌وێ، تە‌نانەت بە‌رگ‌دروویه‌کی بە‌ستە‌زمان و گە‌مژەش خوازیاره بە‌و شێ‌وازه نیگاری بکێش‌ریت، بۆ ئە‌وه‌ی کاتێک سه‌یری کرێی لووتی خۆی کرد، بتوانیت باوەر بکات ئە‌و سه‌رتۆپی گە‌مژە‌که‌کان نییه، بگره‌ کە‌سایه‌تییه‌کی فرە تاییه‌ت و بێ هاوتایه.

بکوژی قۆشمه‌ گوتی: "ئێ، کە‌واته ئیمەش ئە‌و نیگارە دەکێشین."

گوتم: "نایکێشین! مە‌گەر له‌ خوا لیخۆش‌بوو زەرێف ئە‌فە‌ندیی کوشته‌ی دەستی خۆته‌وه فێر نە‌بوویت کە‌سانی وه‌ک ئە‌و تا چ راده‌یه‌ک له‌وه دەرترسن بێن به‌ لاساییکه‌ره‌وه‌ی فەرەنگان؟ ئە‌گەر نە‌ترسن و هە‌ولێ تاقیکردنه‌وه‌ش بدەن، ده‌گە‌نه هە‌مان ئە‌نجام. دواچار شێ‌وازه‌کانی خۆمان دەرمان، ره‌نگه‌کانمان کال دهنه‌وه و وای لێ دیت کە‌س بایه‌خ به‌ کتێب و نیگارە‌کانمان نادات. ئە‌وانه‌شی بایه‌خی پێ دهن، یان هیچی لێ حالێ نابن و لێ‌وه‌ هە‌لده‌هێننه‌وه و ده‌لێن بۆچی روانگه‌ی تێدا نییه، یان هەرگیز کتێبه‌کانیان بۆ په‌یدا نا‌کریت، چونکه کات و کاره‌سات شانبه‌شانی بایه‌خ پێ نه‌دان و فەرما‌ش‌کردن، له‌به‌ره‌وه کتێبه‌کانمان ده‌کریتین و له‌ ناویان دهبەن. له‌به‌ر ئە‌وه‌ی زه‌مقی عەرهبی ده‌ست‌نووسه‌کان ماسی، هە‌نگوین و ئێسکی تێدا‌یه و په‌ره‌کانی به‌ گیراوه‌ی له‌ هێلکه و نیشاسته‌ دروست‌کراو سفت کراوه، مشکی برسی و بێ ئابروو ده‌یان‌کریتین و هە‌لاه‌ه‌لایان ده‌که‌ن؛ مێرووله‌ی سپی، کرم و هە‌زاران جوۆری مێروو، کتێبه‌کانمان ده‌ق‌رتین و له‌ ناویان دهبەن. ده‌ست‌نووسه‌کان له‌توپه‌ت ده‌کرین و رووبه‌له‌کان لێ ده‌کرینه‌وه؛ دز،

خزمه‌تکارانی بیدره‌به‌ست، منداآن و ئەو ژنانەى ئاگردان دادەگيرسىن، بى
 بىرکردنەوه رووپەل و نىگارەكان دەدرن. واى لى دىت شازادەگەلى منداآل بە
 قەلەمى گەمەى ناو دەستیان نىگارەكان دەشىوین، چاوى مروڤەكانى ناویان
 هەلەكۆلن، لىكى دەمیان بەپەرەكان دەسپنەوه، بە قەلەمى رەش هیل بە
 لیواری پەرەكاندا دەهین؛ ئەوانەى هەر تاواناوتیک دەلین ئەم کارە گوناھە،
 گشت شتیک رەش دەكەنەوه، نىگارەكانمان دەدرن و دەبرن و لەوانەبە بۆ
 نىگارى تر، یاخۆ گەمە و بەزم و سەفای خویمان بەكارى بهین. دایکانیان
 نىگارەكانمان بەبىانوى ئەوهى بى پەردەن، دەدرن و برایانى گەورەیان
 دەستپەر بە نىگارى ژنانەوه لى دەدرن و ئاوى خوینى بەسەردا دەرژین؛
 رووپەلەكان نەك بەتەنیا لەبەر ئەمە، بگرە بەهۆى قور، شى، زەمقى خراپ،
 تف، پىسى جۆراوجۆر و پەلەى خواردنەوه پىكەوه دەلكین. لە پىس و پۆخلى
 و كەرووى شوینى پىكەوه لكانىشەوه، پەلە و دوومەل جۆرى گول سەر
 دەردەهین. دواتریش باران، دلۆبەى بنمیچ، لافاو و شەپۆلى قور كىتەبەكانمان
 دەفەوتین. ئەگەر لەگەل ئەو پەرانی كە بەهۆى ئاو، شى، میروو و
 فەرامۆشکردنەوه بوون بە هەویر، رزیون، كونیان تى بووه، كآل بوونەتەوه و
 چى دى بۆ خویندەوه دەست نادەن، دواپىن كىتیبىش بەپاك و خاوینى لە
 سندوقىكى پەرچووى دەربهیندریت، ئەوا بىگومان رۆژیک لە رۆژان بە
 ئاگرىكى بى بەزەبى دەسووتیت و دەبیت بە خۆلەمیش. بۆچى گەرەك هەبە لە
 ئەستەنبول هەر بیست سال جاریک نەسووتیت و ویران نەبیت؟ ئىدى كىتیب
 چۆن بمینیت؟ لەم شارە هەر سى سال جاریک كىتیب و كىتخانەى زیاتر لەوهى
 مەگۆلەكان لە بەغدا سووتاندىان و تالانىان كرد، دەسووتیندریت. ئىدى كام
 نىگارکیش دەتوانیت خەيال بکاتەوه شاكارى ئەو سەد سال دەژى، رۆژیک لە
 رۆژان سەبیری نىگارەكانى دەكریت و وەك بەهزاد یادی دەكریتەوه؟ نەك هەر
 بەتەنیا ئەو شتەنەى ئیمە دەیانكەین، بگرە هەر شتیک لەوانەى چەندین
 سەدەبە لەم دنیاپە دەكریت و بەرەم دەهیندریت، بەهۆى سووتان و كرم و
 پشتگوێخستەنەوه دەفەوتیت. بەو جۆرە، نىگارى شیرین كاتیک بەشانازییەوه

له په نجره وه بؤ خه سره و د پروانیت و ئه مېش چهند جوان سهېری ئه و دهکات
 گافیک له بهر تریفه ی مانگ خؤی ده شوات؛ نیگاری هموو ئه فینداران له و
 کاته ی به شیرینی و نازکی بؤ په کدی د پروانن؛ نیگاری روسته م کاتیک له گه ل
 ئیبلېسی سپی دهسته و په خه ده بیت و له بنی بیردا دهیکوژیت؛ نیگاری حالی
 خه مگینی مه جنوونی شهیدا و سه و داسه ری ئه فین له بیابان و
 هاورپیه تیکردنی له تهک پلنگی سپی و بزنه کیویدا؛ نیگاری به داردا
 هه لواسینی سه کیکی ناپاکی شوان به تومه تی ئه وه ی هموو شه ویک له و
 رانه ی خؤی پاسه و انیه تی، مه ویک به دیاری پتیشکیش به گورگیک دهکات،
 چونکه پیکه وه جووت دهن؛ هموو نه خشه کانی لیواری روپه لی رازاوه به
 گولیک، فریشته، چلی گلدار، مه ل و فرمیسی چا و؛ گشت ئه و عوودنه نانه ی
 بؤ خه ملاندنی شیعه پر له رازه کانی حافیز کیشراون؛ سه رجه م ئه و نه خش و
 جوانکاریانیه ی سه ر دیوار که چاوی هه زار، دهیان هه زار شاگردی
 نیگارکچی تیک داوه و ماموستایانی کویر کردوه؛ سه رجه م ئه و به یثانه ی
 له سه ر دهرگا و تابلوی بچوکی به دیواردا هه لواسراو و چوارچپوه ی
 به یه کداچووی ناو نیگارمکاندا خویان هه شار داوه؛ واژوی خاکی و بی فیزی
 شار دراوه ی ناو دیواران، گوشه، نقیم، ژیرپی، پوش و په لاش و تاویر؛ هموو
 گول و گولیکی سه ر لینه ی ئه فینداران؛ گشت ئه و که لله پراوانه ی گاوران که
 له کاتی هیترشی باپیری خوا لیخو شبووی سولتانماندا بؤ سه ر قه لای دوژمن،
 له که ناروه به نارامی چاوه ری دهکن؛ نیگاری ئه و ساته ی نیردراوی گاوران
 پی باپیری باپیری سولتانمان ماچ دهکات و هموو توپ و تفهنگ و چادری
 قولایی ناو نیگار و خویشت له تافی لاویدا له کیشانیاندا به شدار بوویت؛
 سه رجه م ئیبلېسانی شاخدار، بی شاخ، کلکدار، بی کلک، که لبه تی و نینوک
 دریز؛ به هه زاران مه لی جوړبه جوړ به په پوو سلیمانیه ی زانا و چوله که ی
 هه لفقون، مه لی کوله ماری ناشی و بولبولی شاعیره وه؛ پشیله ی ئاسوده،
 سه گی بی ئوقره و هوری تیژتیه ر؛ گیای بچووک و شیرینی دو باره و بوو له
 هه زاران نیگاردا، ئه و تاویرانه ی نه زانانه نیگاری سیبهره کانیان کیشراوه و

دەیان ھەزار داری سنەو بەر، چنار و ھەنار کە دانە بەدانە لق و چل و گەلا و پۆپیان بەپشوو دەرژێی پەيامبەرەن کیشراوہ؛ ئەو کۆشکانە بە لاسایکردنەوہی کۆشکەکانی پاشماوہی سەردەمی تەیمووری لەنگ، یاخو شا تەھماسپ بنیات نراون، بەلام بەسەرھاتی سەردەمانیکی زۆر کۆنتریان لەسەر نەخشیندراوہ و سەدان ھەزار خشتی ئەو کۆشکانە؛ دەیان ھەزار شازادە خەمگین کە لەسەر فەرشە شահانە پراخراو لەسەر گوڵ و لە ژێر داری چرۆ دەرکردووی بەھاراندا لە دەشت و دەر و چۆلەوانی دانیشتوون و لەپال ژنانی جوان و غولامی نازداردا گوئی بۆ مۆسیقا رادەگرن؛ سەرئای نیگاری سەر ئەو فەخفووری و فەرشانە کە پلە کەمالیان لەم سەد و پەنجا سالی پابردوودا قەرداری تێھەلدانی ھەزاران شاگردی نیگارکیشە لە سەمەرقەندەوہ تا ئەستەنبول و بەدەم ھەلژشتنی فرمیسکەوہ خواردوویانە؛ نیگاری ئەو باخچە دانسقانە و ئەو کۆلەمارانە تۆ تا ئیستاش بە جۆشەوہ دەیانکیشیت؛ جقاتی لە ئەقل بەدەری مەرگ و شەپ؛ ئەو سولتانانە بەزەررافەتەوہ پراو دەکن و ئەو ئاسکە سلکەرانە بەھەمان زەررافەتەوہ غار دەدن؛ پادشایانی مردوو؛ دوژمنانی بە دیل گیراو، کەشتیی چارۆکە و شارەکانی دوژمن و گشت ئەو شەوہ تاریک و نووتەکانە وەک دۆپەیی تاریکی لە قەلەمەکەت دەچۆرین؛ ئەستیرەکان، دار سەرووی جۆری تارمایی و ئەو نیگارنە ئەقین و مەرگی بەرەنگی سوور بۆیاخکردووت، گشتیان، سەرلەبەریان لە ناو دەجن."

تا ھیزی تیدا بوو قوتووی مەرەکەبەکە کیشا بە سەرما.

سەرھتا، بەھیزی لیدانە کە سەرسیمک دا. ھەستم بە ئازاریکی تۆقینەری توند کرد بەھیچ جۆریک ناتوانم وەسفی بکەم. بۆ تاویک پیم وا بوو سەرانسەری دنیا لە ئازاری منوہ گلا و زەرد ھەلگەرا. سەرباری ئەوہی بەشیکی فراوانی ئەقلم لێی روون بوو ئەوہی لە بەرامبەرەم کراوہ، پێشتر نەخشەیی بۆ داڕێژدراوہ، بەشەکەیی تری ئەقلم کە لەگەڵ لیدانی سەرما -یان بەھۆی لیدانی سەرمەوہ- باش کاری نەدەکرد، بەنیازیکی خەمبەخشەوہ

دهیویست بهو هاره‌ی خه‌ریک بوو ده‌بوو به بکوژم، بلیت: "دهستم به دامان، تق له خوړا نازارم دده‌دیت."

جاریکی تریش قوتووه مسه‌که‌ی کیشایه‌وه به سه‌رمدا .

ئهمجاره، به‌شی بی ئاوه‌زی ئه‌قلیشم حالئ بوو ئه‌مه هه‌له‌یه‌ک نییه، بگره شیتی و هه‌لچوونه و یوی هه‌یه دوا‌جار مه‌رگیشی به‌داوه بیت. ترسانیکی بی سنوور له‌م دۆخه ترسام، تا هی‌زم تیدا بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی بلورینم، به نازاره‌وه دهستم کرد به‌هاوار. ئه‌گه‌ر نیگاری قی‌ژانه‌که‌م بکیشرا‌بایه، سه‌وزتیکی تیر درده‌چوو. حالئ بووم تاک و ته‌نیام و هیچ که‌سیک له کۆلانی حالئ به‌م تاریکایی ئیواره‌یه گوئی له هاوار و ناله‌م نابیت.

له ناله و فریادم ترسا و راوه‌ستا. تاوئیکی کورت چاوه‌کانمان یه‌کانگیر بوون. له گلینه‌ی چاوانیدا بینیم له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ی به‌شه‌رم و سه‌رسوورمانه‌وه ئه‌نجامی دابوو، راهاتووه و پتی په‌سه‌نده. ئه‌و وه‌ستا نیگارکیشه نه‌بوو که من ده‌مناسی، بگره بیانیه‌کی دوور و خراپه‌کار بوو و بگره زمانی منیشی نه‌ده‌زانی. ئه‌مه‌ش بیکه‌سیی ئه‌و ساته‌ی منی بۆ چه‌ندین سه‌ده درپژ کرده‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی چۆن مروژ باوش به‌م دنیا‌یه‌دا ده‌کات، ویستم ده‌ستی بگرم، بی سوود بوو. پارامه‌وه؛ یاخو پیم وا بیت شتیکی وام کرد: "کورم، کورم، مه‌مکوژه." جوړی ئه‌وه‌ی له خه‌وندا ده‌بیندریت، له‌وه ده‌چوو هیچ گوئی لیم نه‌بوویت.

جاریکی تریش قوتووه‌که‌ی کیشایه‌وه به سه‌رمدا .

ده‌تگوت ئه‌قلم، ئه‌و شتانه‌ی ده‌یانبینم، بیروه‌ریه‌کانم، چاوه‌کانم، هه‌موویان بوون به‌ترس بۆم و ئاویتته‌ی به‌کتر بوون. هیچ ره‌نگیکم نه‌ده‌بینی و وام ده‌زانی هه‌موو ره‌نگه‌کان سوورن. ئه‌و شته‌ی وام زانیبوو خوینی منه، مه‌ره‌که‌به سه‌وره‌که بوو. ئه‌و شته‌ی به‌ده‌ستی ئه‌وه‌وه بوو و من پیم وا بوو مه‌ره‌که‌به، خوینی پژاو و له راوه‌ستان نه‌هاتووی من بوو.

ئای مه‌رگی خویم له‌و ساته‌دا چه‌ند پی ناره‌وا، بی ویژدان و بی به‌زه‌بیانه

بوو. بەلام ئەمە ئەو شوپنە بوو سەرى پىربووى خويناويم ھىدى ھىدى منى
بۆى ھىتابوو. دواتر پەيم بەم راستىيە برد. بىرەوھىيەكانم سىپى سادە بوون
وھك بەفرەكەى دەرەوھ. لە ناو دەمدا ھەستم بە شەپۆلى ئازارى سەرم
دەکرد.

ئىستا باسى مەرگى خۆمتان بۆ دەگىرمەوھ. لەوانەيە لە زووهو تى
گەيشتن: مەرگ كۆتايىي ھەموو شتەكان نىيە؛ ئەمە گومانى تىدا نىيە. بەلام
وھك ئەوھى ھەموو كۆتايەكانىش نووسىويانە، شتىكى لە رادەبەر ئازارەخشە.
نەك تەنيا كەللەى شكىندراوى سەرم و مېشكم، بگرە دەلئيت سەرتاپاي
ئەندامانى جەستەم بەيەكدا دىن و دەچن و بەدەم ئىشەوھ دەلەرزى و
دەسووتىن. خۆراگرتن لەبەر ئەم ئازارە بى سنووردا كارىكى ھىندە دژوار
بوو، وھك بلىئيت بەشىكى ئەقلم، وھك تاكە رىگەچارە، فەرامۆشى بكات و
پالەپەستۆى خەوم بۆ بەيئىت.

پىش ئەوھى بىرم، داستانىكى سىرئانىم بىر كەوتەوھ بە مندالى لە كاتى
شاگردىمدا بىستبوم، پىاويكى پىر و تەنيا لە نىوھى شەودا لە خەو
ھەلدەسەيت و لىوانىك ئاو دەخواتەوھ. كاتىك پەرداخەكە دەخاتەوھ سەر سىپا،
دەبىئىت مۆمەكەى سەرى نەماوھ. لە كۆتايە؟ تىشكىك چۆرى تالە دەزوو لە
ژوورەوھ دزە دەكاتە دەرى. شوپنى دەكەوئىت تا دەكاتەوھ ژوورى خۆى و
دەبىئىت كەسكى تر مۆمكى بەدەستەوھىە و لە پىخەوى ئەودا نووستوھ.
پاشان دەپرسەيت "تۆ كىئىت؟" يارۆى نامۆ لە وھلامدا دەلئىت: "من مەرگم." پىاوھ
پىرەكە بۆ تاويك نوقمى بىدەنگىيەكى پر لە راز دەبىت. دواتر دەلئىت: "كەواتە
ھاتىت." مەرگ كەيفسازە و دەلئىت: "بەلى." پىاوھى بەسالچووھ بە
پىداگرتنەوھ دەلئىت: "نەخىر، تۆ خەونى نىوھناچل ماوى منىت." لەپىر بە
فوويەك مۆمى دەستى كىبراى نامۆ دەكۆزىئىتەوھ و ھەموو شتىك لە تارىكىدا
ون دەبىت. پىاوھ پىرەكە دەچىتە پىخەوى خالىي خۆيەوھ و لىي دەنوئىت. بىست
سالى تر دەژى.

دەزمانى شتىكى لەوچۆھ بەسەر مندا نايەت، چونكە جارىكى تىش قوتوھ

مەرەكەبەكى كېشاپوۋە بەسەرمدا . ئازارېكى ھېندە خەستەم چەشت ئىدى بەئاستەم ھەستەم بە پىداكېشەنى سەرم دەكرد . ئەو ، قوتوۋى مەرەكەبە و ژوورەكەش كە مۆمەكە بەھال روناكى دەكردەۋە ، لە ئېستەۋە دور كەوتبۇنەۋە و لە چاوم ون بوۋبون .

بەلام سەربارى ئەۋەش دەئىام ؛ ئەمەش لەم شتەنەۋە تى دەگەيشتەم : باۋەشم بەم دنيايەدا كىرەۋ ، دەمويست رابكەم و خۇم رىزگار بكەم ؛ دەست و قۇلەكانم لە جوۋلەدا بوون بۇ پاراستنى سەرى خوتىناۋى و رووخسارم ؛ پىم وا بىت جارىك مەچەكىم گرت و ئەۋەش جارىك قوتوۋە مەرەكەبەكەى كېشا بە دەموچاۋمدا .

وا بزەنم كەمىك شەرىمان كىر ، ئەگەر ناۋى شەرى لى بنىت . فرە بەھىز و گەلىكىش توۋرە بو . لەسەر پشت دىرئىمى كىر . ھەردو چۆكى نايە سەر شانم ، نوساندىم بە زەۋىيەۋە و بە زمانىكى بى رىز چەند شتىكى بۇ منى بەسالچوۋى لىۋارى مەرگ كىرايەۋە . لەبەر ئەۋەى ھىچ لىلى ھالى نەبووم و نەمتوانى گويم لىلى بىت و ھەزم بە بىنىنى چاۋە خوئىن تىزاۋەكانى نەدەكرد ، دىسانەۋە قوتوۋە مەرەكەبەكەى كېشاپەۋە بە سەرمدا . دەموچاۋ و جەكانى بەرى بە مەرەكەبى رزاۋ لە قوتوۋەكە و پىم وا بىت بە خوئىنى فىچقەكردوۋى من ، سەرلەبەر سوور بوۋبو .

زۆر خەمگىن و رەنجەرۇ بووم بەۋەى داۋىن شت لەم دنيايە دەبىنىم ئەم كىرايەى دوژمنى خۇمە ، پىلوۋى چاۋەكانم دادايەۋە . يەكسەر بەداۋى ئەۋەدا تىشكىكى شىرىن و نەرمۆكەم دى . ئەم تىشكە جۆرى خەۋ ، خۇش و پاكىشەر بو ، ھېندە خۇش شىرىن بو پىم وا بو ھەر ئىستە ھەموو ئازارەكانم رادەگرىت . لە ژوورەۋە كەسىكم بىنى . ۋەك مندال لىم پرسى : " تۆ كىت ؟ "

گوتى : " من ئىزرائىلم . من كۆتايى بە گەشتى ئادەمىزاد لەم دنيايە دەھىنم . ئەۋە منم مندالان لە داىكانىان ، ژنان لە پىاوانىان ، خۇشەۋىستان لە يەكتر و باۋكان لە كچانىان جوئ دەكەمەۋە . ھىچ بوۋنەۋەرىك لەم جىھانەدا نىيە توۋشى نەبىت بەتوۋشى مەۋە . "

کاتیک تی گه‌یشتم مردن نه‌بیت، هیچ رییه‌کی ترم له به‌ردهم نه‌ماوه، ده‌ستم کرد به‌گریان.

گریانیش له ناخه‌وه تینوومی ده‌کرد. له سه‌ریکه‌وه نازاریک هه‌بوو تا زیاتر تاوی ده‌سهند مروقی گیزتر ده‌کرد، ئه‌وی جییه‌کی به‌په‌له و زۆردار بوو، له‌وی رووخسار و چاوه‌کانم نوقمی خوین بووبوون. له سه‌ریکی تره‌وه، شوینیک هه‌بوو له‌وی په‌له‌په‌ل و زۆرداری به‌کووتا ده‌هات، به‌لام ئه‌و جییه‌ تو‌قینه‌ر و به‌من نامۆ بوو. له‌بهر ئه‌وه‌ی ده‌مزانئ ئه‌و دنیا‌ی مردووانه‌ی ئیزرائیل منی بو‌ی بانگ کرد، ئه‌و دنیا رووناکه‌یه، له‌و جییه‌ ده‌ترسام. به‌لام له‌ولاشه‌وه تی ده‌گه‌یشتم ماوه‌یه‌کی درێژ له‌م دنیا‌یه‌ی من تیا‌دا به‌ده‌م نازاره‌وه ده‌قیژینم و پیچ ده‌خۆم، نامینمه‌وه و حالئ ده‌بووم له‌م ولاتی نازاری ترسناک و ئه‌شکه‌نجه‌یه هیچ گۆشه‌یه‌کی ئاسووده‌ بو من نه‌ماوه‌ته‌وه. ده‌تگوت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم له‌م دنیا‌یه‌ بمینمه‌وه، پتویسته به‌دریژایی ژیان شان بده‌مه به‌ر ئه‌م نازاره‌ پشت شکینه و ئه‌مه‌ش شتیک نه‌بوو به‌م پیرییه به‌من بکریت.

بۆیه ماوه‌یه‌کی کورت به‌ر له‌ مردنم، خۆم ویستم بمرم. هه‌مان کات حالئ بووم ئه‌م داخوازه‌ ساده‌یه، وه‌لامه‌ بۆ پرسیاری: چۆن هه‌ر هه‌موو مروگه‌ل بی هه‌لاویژده له‌ مردندا سه‌رکه‌وتوو ده‌بن؟ ئه‌وه پرسیاریک بوو به‌دریژایی ژیان خۆم پیوه‌ ماندوو کردبوو، به‌لام نه‌متوانیبوو له‌ کتیبه‌کاندا وه‌لامی بۆ بدۆزمه‌وه. بۆشم روون بووه‌وه مه‌رگ زاناترم ده‌کات.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بی ئۆقره‌ییی که‌سپک هه‌ناومی ته‌نی تا بۆ دوا‌جار سه‌یریکی ژوور و شتومه‌ک و ماله‌که‌ی نه‌کات، ناکه‌ویته سه‌ر ریی کاروانیکی درێژ. به‌شپیره‌یی و تاسه‌وه ویستم جاریکی تر که‌که‌م ببینم. ئه‌م داخوازه‌م به‌ئه‌ندانه‌یه‌ک به‌هیز بوو، تاویک پیم وا بوو دانه‌کانم ده‌گوشم، به‌رگه‌ی نیش و نازار و تینوویتییه‌ په‌رسه‌ندووم ده‌گرم و ده‌توانم چاوه‌ریی که‌که‌م بکه‌م.

به‌مجۆره‌ تیشکی شیرین و بکوژی به‌رچاوم که‌میک کز بوو، ئه‌قلم ده‌رگا‌کانی خۆی بۆ ده‌نگ و ته‌قوتۆقی دنیا‌یه‌ک کرده‌وه من خه‌ریک بوو ده‌مردم و لئی ده‌رده‌چووم. ده‌متوانی گویم پیوه‌ بیت بکوژه‌که‌م به‌ ژووره‌که‌دا ده‌گه‌ریت،

دۆلآبهكەى كر دووه ته وه، كاغه زهكانم به سه ريه كدا ده شپۆت ئیت، به هه لچوونه وه منهى دوایین نیگاردا دهكات و له بهر ئه وهى پیتی نه ده دۆزرایه وه، دهستی خستبووه تا قمی بۆیاخه كانمه وه و شهقى له سندووق، جام، قوتووی مه رهك ب و كورسییه كان هه لده دا. حالیش بووم تا و نا تا و ئیک دهنائینم و قۆله پیره كانم و رانه ماندوو هه كانم جوو لهى نامۆ دهكهن و له قه فرتییانه. چاوه رێم كرد.

نازاره كانم ئارام نه ده بوونه وه، تا دههات زیاتر تینووم ده بوو. چى دى نه متوانى ددانه كانم بگوشم. دیسان تا و ئیکى تر چاوه رێم كرد.

له و ساته دا بوو به ئه قلمدا هات ئه گه ر كچه كه م بێته وه، ئه وا پرووبه پرووی بكوژی نامه ردم ده بێته وه، به لام نه مویست ته نانه ت بیر له م شته ش بکه مه وه. هه مان كات هه ستم كرد بكوژم له ژوو ره كه ده رچوو. له وه ده چوو دوایین نیگارى دۆزی بێته وه.

له تینووتیدا تینم تیدا نه ما بوو، به لام دیسان چاوه رێم كرد. كچی خۆم، شه كورهى شوخم، ئى ده وه ره. نه هات.

برستم لى برا و له وه زیاتر توانای به رگه گرتنى ئازارم نه ما بوو. حالى بووم ده مرم و كچه كه م نابینم. ئه مه هینده تال و به ئازار بوو بۆم، ئیدی له تاو خه م خۆزگه م به مه رگ خواست. رێك له و ساته دا لای چه په مه وه رووبه كى پێشتر هه رگیز نه مدیتووم لى ده ركه وت، زه رده خه نه یه كى بۆم كرد و میهره بانانه په ردا خێك ئاوی بۆم درێژ كرد.

هه موو شتیكم له بیر كرد و به ته ما چه وه په لامارى ئاوه كه م دا.

په ردا خه كه ی كێشایه وه دوا وه و گو تى: "بلى په یام بهر مه مه مد درۆى كر دووه. نكو ئلى له گو ته كانى بکه."

ئه مه ئیبلیس بوو. وه لام نه دا یه وه، بگره ئیشى نه ترسام. هه یچ كاتیک بروام وا نه بوو نیگار كێشان واتای ئه وه یه ئیبلیس نیگار كێشى له خسته بر دبیت، بۆیه به متمانه وه كه وتمه چاوه رێ كردن. خه یالم چوو بۆ دا هاتووم و ریبواری هه تاهه تا ییم.

کاتیک فریشته‌که‌ی ناو بازنه‌ی تیشک، ئه‌وه‌ی پیش مه‌کیک دبیوم، له هه‌مان کاتدا لیم نێزیک که‌وته‌وه، ئیبلیس ون بوو. لایه‌کی ئه‌قلم ده‌یزانی ئه‌م فریشته‌یه‌ی ناو تیشک که ئیبلیسی قاو دا، ئیزرائیل بوو. به‌لام لایه‌کی تری یاخیبوی ئه‌قلم بیری ده‌خسته‌وه له کتاب أهوال القیامه‌دا نووسراوه ئیزرائیل فریشته‌یه‌که هه‌زار بالی هه‌یه، له رۆژه‌لاته‌وه بۆ رۆژئاوا کشاوه و گشت دنیا‌ی به‌دهسته‌وه گرتوه.

له‌و ده‌مه‌دا ئه‌قلم به‌ته‌واوی شی‌وابوو، ئه‌و فریشته‌یه‌ی ناو رووناکی لیم نێزیک که‌وته‌وه، به‌خۆپێشاندا نیکه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وێت هاوکاریم بکات، به‌لای، کتومت جووری ئه‌وه‌ی له‌ دوره‌ الفاخره‌ی غه‌زالی‌دا هاتوه، به‌ زمانیکی شیرین گوئی:

"ده‌م بکه‌روه‌و با رۆحتی لێوه‌ دربیچیت."

له‌ وه‌لامیدا گوتم: "جگه‌ له‌ بیسمیلا، هیچ شتیکی تر له‌ ده‌می منه‌وه درناچیت."

به‌لام ئه‌مه‌ دوایین بیانوم بوو. لیم روون بوو به‌رگه‌ ناگرم و کاتم هاتوه. له‌به‌ر به‌جی هیشتنی ئه‌م جه‌سته‌ دزیو و خه‌لتانی خۆینه‌م له‌م ره‌وشه‌ په‌ریشانه‌دا بۆ کچی خۆم که له‌مه‌ودوا هه‌رگیز نابینمه‌وه، تاوێک هه‌ستم به‌ شه‌رمه‌زاری کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی بخوازم له‌ پۆشاکیکی ته‌سک دربیجم، ویستم له‌م دنیا‌یه‌ دربیجم.

ده‌م کرده‌وه و گشت شتیکی وه‌ک شته‌کانی ناو ئه‌و نیگارانه‌ی سه‌ردانی په‌یامبه‌رمان له‌ میعراجدا بۆ به‌هه‌شت ده‌گێریته‌وه، ره‌نگی دایه‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی زی‌کفت کرابن، رووناکیه‌کی شاهانه‌ دایانی پۆشی.

فرمی‌سکی ئازار له‌ چاوانمه‌وه سه‌ری کرد. به‌زۆر هه‌ناسه‌یه‌که له‌ جگه‌رم و له‌ ده‌م درچوو. گشت شتیکی نوقمی کپییه‌کی شاهانه‌ بوو.

ئێستا ده‌متوانی ببینم رۆحم به‌هیمنی له‌ جه‌سته‌م جیا بووته‌وه و به‌ده‌ستی ئیزرائیله‌وه‌یه. رۆحم هینده‌ی می‌شه هه‌نگیک ده‌بوو، له‌به‌ر ئه‌و

له‌رزینه‌ی له کاتی دەرچوونیدا له جه‌سته‌م پتی که‌وتبوو، به‌دهستی ئیزرائیله‌وه وهک جیوه ده‌له‌رزى. به‌لام ئەقلم له‌وی نه‌بوو، بگره لای جیهانی ته‌واو نوێی تازه‌ه‌وارم بوو.

پاش ئەو هه‌موو ئازاره، ئیستا جوړیک له ئاسووده‌یی هه‌ناومی ته‌نیوو، مه‌رگیش، وهک ئەوه‌ی لێی ده‌ترسام، ئازارمی نه‌ده‌دا، بگره ته‌واو به پیچه‌وانه‌وه، ئۆخژنم هاتبووی و له‌و ساته‌دا یه‌کسه‌ر حالێ بووم ئەم ره‌وشه‌ی ئیستا تێیدام، هه‌تا هه‌تاییه و ئەو ته‌نگاوییه وه‌رسکه‌ره‌شی له ژياندا هه‌ستم پێ ده‌کرد، شتیکی کاتییه. ئیدی گشت شتیکی بۆ سه‌دان سال هه‌روا ده‌مینیته‌وه؛ نه‌ گازنده‌م له‌م ره‌وشه‌ هه‌یه و نه‌ لێشی رازیم. ئەو رووداوانه‌ی سه‌رده‌مانیک به‌دوای یه‌کدا و به‌خیرایی به‌سه‌رم ده‌هاتن، ئیستا له هه‌مان کاتدا په‌یدا بووبوون، له مه‌ودایه‌کی بێ سنووردا کشابوون و بلۆ ده‌بوونه‌وه. وهک ئەوه‌ی له نیگارێکی دوو په‌ره‌یی فراواندا هه‌یه و نیگارکێشی قۆشمه له هه‌ر گۆشه‌یه‌کیدا شتیکی جودا و دا‌براو له‌وی تری کیشاوه، ئیستا گه‌لێک شت به‌جاریک و هه‌مان کات روویان ده‌دا.

۳.

من شه کوورم

به فر هینده به چری ده باری، په چه که می نامدیو ده کرد و ده چووه چاومه وه. له باخچه ی به گیای رزیو، قور، لق و چلی شکاو داپوشراو به زور هه نگاوم نا، به لام هر نه وهنده ی گه ی شتمه کولان، پیم هه لگرت. ده زانم، په روشی نه وهن بزنان بیرم له چی کردووه ته وه. تا چ راده یه ک متمانه م به قهره هه یه؟ که واته با راشکاوانه شتیگتان پی بلیم. خویشم په روشی نه وهم بزنانم بیرم له چی کردووه ته وه. تی ده گن، وا نییه؟ هوشم جه نجال و شیواوه. به لام سه رباری نه وهش، له نیستاوه نه م شته ده زانم: وهک هه موو جاریک سه رقالی خواردن، مندا لکان، باو کم و شتی تر ده بم. دوی ماوه یه کیش و بی نه وهی پیویست بکات من پر سیاری لی بکه م، دل م له خو یه وه و به چرپه پیم ده لیت چ راسته و چ هه له یه. سه به نی ناگاته نیوه رۆ بوم روون ده بیته وه شوو به کی ده کم.

شتیک هه یه ده مه ویت ته نانه ت پیم نه وهی بکه مه وه مال، بو تانی باس بکه م. نه خیر گیانی خوم، نیستا واز له و نامیره سه رقه وییه ی قهره به ین که ده ری هینا و پتشانمی دا. نه گهر بخوازن، دواتر باسی ده که یین. کرۆکی نه وهی ده مه ویت بیلیم، په له په لی قهره یه. خو نه وهش نه بیت بیرم نه کرد بیت وه چاوی جگه له شه هوه ت، شتیکی تر نابینیت. راستییه که ی، نه گهر واش بیت، هیچ شتیکی له مه سه له که ناگوریت. نه وهی سه رم لی سوور ماوه، بی می شکبونی ه تی! که واته هیچ به نه قلیدا نایه ت من بترسینیت و له دستم بدات، گه مه به نابرووم بکات، من له خو ی سارد بکاته وه و بگره ری بو شتی تر سناکتریش خوش بکات! په کسه ریش له نیگای رووخساری خه مبارییه وه تی ده گم چهنده زی لیمه و تا چ راده یه ک منی ده یه ویت. نایا بوچی دوی

دوازده سال چاوه‌ریکردن، دوازده رۆژی تر به‌پیتی داب و نه‌ریت چاوه‌ری
ناکات؟

ئەری دوزانن هه‌ست ده‌که‌م عاشقی ناجه‌ربه‌زه‌یی و نیگی مندا‌لانه‌ی بووم!
ئەو ساته‌ی هه‌ستم به‌م شته‌ کرد پ‌یویست‌ترین کات بوو بۆ تووره‌بوونم ل‌یی،
به‌لام به‌زه‌ییم پ‌یدا هاته‌وه. ده‌نگیک له‌ هه‌ناومه‌وه ده‌یگوت: "ئەیه‌رۆ مندا‌لی
داماوم، هه‌م ئەو گشت نازاره ده‌چ‌یژیت و هه‌م ه‌ینده‌ش ناجه‌ربه‌زه‌یت." له
ناخه‌وه به‌ئ‌اندازه‌یه‌ک ده‌مویست بی‌پار‌یزیم تا ر‌اده‌ی ئەوه‌ی له‌وانه‌ بوو شتیکی
هه‌له‌ بکه‌م و خۆم راستی ئەو شمل‌ی شه‌ره‌ بکه‌م.

بیرم له‌ مندا‌له‌ به‌سته‌زمانه‌کانم کرده‌وه و هه‌نگاوه‌کانم خ‌یراتر کرد. له
به‌فری چ‌ر و تاریکی‌یی زوو داهاتوودا، هه‌ستم کرد پی‌اوێک وه‌ک خ‌یو به‌روه
رووم د‌یت. سه‌رم باش دانه‌واند و له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بووم.

هه‌ر ه‌ینده‌ی له‌ ده‌رگای هه‌وشه‌ چوومه ژووره‌وه، ده‌ستبه‌ج‌ئ‌ ح‌الی بووم
خه‌یریه‌ی و مندا‌له‌کان ه‌یشتا نه‌هاتوونه‌ته‌وه. باشه، ه‌یشتا بانگی ئ‌یواره‌ی
نه‌داوه. به‌ پ‌لیکانه‌کاندا سه‌رکه‌وتم، ماله‌که بۆنی مورهبای نارنجی ل‌ئ‌ ده‌هات؛
باوکم له‌ ژووری تاریک و نووته‌کی خۆیه‌تی؛ پ‌تیه‌کانم ر‌چیون؛ به‌ چ‌راوه‌ چوومه
ژووری، بینیم دۆلاب کراوته‌وه، سه‌رینه‌کان به‌ربوونه‌ته‌وه و ئەو ناوه
ش‌یویندراوه. گوتم هه‌ب‌یت و نه‌ب‌یت کاری شه‌وکه‌ت و ئۆره‌هانه. ب‌یده‌نگی
ماله‌که نه‌ده‌چووه‌وه سه‌ر ئەو ب‌ت‌ده‌نگیه‌ی پ‌ت‌شتر ده‌قی پ‌یوه‌ گرتبوو. جلی
ماله‌ووم پۆشی و ئەگه‌رچی به‌ ئەق‌ل‌مدا هات به‌ته‌نیا له‌ تاریکی‌دا دانیشم و
تۆزیک بیر بکه‌مه‌وه، به‌لام له‌ خواره‌وه، ر‌یک له‌ ژ‌یرخۆمه‌وه، له‌ ئاشپه‌زخانه‌وه
نا، بگه‌ر له‌ ژووری نیگارک‌یشانی هاوینه‌وه خشپه‌یه‌ک هات. تۆ ب‌ل‌یت باوکم
به‌م سه‌رمایه‌ بۆ ئەوی دابه‌ز‌یب‌یت؟ به‌لام له‌ کاتیکدا به‌ خۆم گوت نایه‌ته‌وه بیرم
له‌وی ر‌ووناکی چ‌رام د‌یب‌یت، ئەمجار ج‌یره‌ی ئەو ده‌رگایه‌م به‌رگۆئ‌ که‌وت که
له‌ به‌رده‌لانه‌که‌وه به‌رووی هه‌وشه‌دا ده‌کرایه‌وه. دواتر، کاتیک وه‌ره‌ی سه‌گه‌لی
شووم و سه‌ربه‌گۆبه‌ندی ئەود‌یو ده‌رگای هه‌وشه‌م بیست، گومانم پ‌یدا کرد و
ترسم ل‌ئ‌ ن‌یشت.

هاوارم كرد: "خه يرييه، شهوكهت، ئۆرهان..."

له تاو سه رما هه لده لهرزيم. ئاگردانه كه ي باوكم داگيرسابوو، به نيازى دانيشتن به ديارىيه وه و خۆ گهرمكردنه وه -ئيدى هۆشم لاي قهره نا، لاي منداله كانم بو-، رووم له ژوورى باوكم كرد. چراكهم به دهسته وه بوو.

كاتيك به هه يوانه كه دا تى په ريم، بيرم ده كرده وه داخۆ له خواره وه ئاو بنيمه سه ر ئاگر بۆ شوڤباي ماسى، ياخۆ نا؟ چوومه ژوره ده رگا شينه كه وه، ئه و ناوه به سه ريه كه دا شيۆيندرا بوو، له وه دا بووم به نيوه له هۆش خۆچوونتيكه وه بلييم ده بروانه باوكم چى كردوه!

دواتر، باوكم له وي، له سه ر زه وييه كه دى.

به سه رى سوورما وه قيژاندم. جاريكى تريش هاوارم كرد. دوايى سه يرى ته رمى باوكم كرد و ده نگم له خۆم برى.

بروانن، له ميانه ي بيدهنكى و خوئينسارديتانه وه تى ده گهم ئيوه ده ميكه به هه موو روودا وه كانى ناو ئه م ژوره ده زانن. هه مووشى نه بيت، زۆربه ي. ئيستتا په رۆشى ئه وه ن بزائن هه ست به چى ده كه م و كارदानه وه م چييه له به رامبه ر ئه و شتانه ي بينيم. وهك ئه وه ي هه نديك كه س جاروبار سه يرى نيگارتيك ده كه ن و به بيركردنه وه له چۆنيه تى گه يشتنى به سه ره اته كه به و قۆناغه، دهرد و ئازارى قاره مانى ناو نيگار كه يان بۆ ئاشكرا ده بيت، ئيوه ش دواتر سه يرى هه لسوكه وه ته كانى من ده كه ن و له برى تيگه يشتن له ئازاره كانم، هه ول ده دن به چيژه وه تى بگه ن ئه گه ر خۆتان له جيى من بوونايه و باوكتان بكوژرايه، هه ستان به چى ده كرد.

باشه. ئيواره گه رامه وه ماله وه و كه سيك باوكمى كوشتبوو. به لى، كيشام به سه رى خۆمدا و قزم رنيه وه. به لى، له دلّه وه گريام. به لى، وهك ئه وه ي له منداليما ده مكد، تا هيزم تيدا بوو له باوه شم گرت و بوڤيم هه لمژى. به لى، تاويكى باش له ترساندا و له تاو نازار و بيكه سى هه لله رزيم و هه ناسه م پى نه درا. به لى، نه متوانى بروا به چاوانم بكه م و له يه زدان پارامه وه هه ستيت و

وهك هه ردهم به بیدهنگی له گۆشه‌ی خۆی و له ناو کتێبه‌کانیدا دابنیشیت. هه‌سته بابە، هه‌سته و مەمره، ده‌ی بابە، هه‌سته بابە. به‌لام سه‌ری له خویندا خه‌لتانی وردوخاش کرابوو. له دراندنی کاغه‌ز و کتێب، شکاندن و په‌رش و بلاوکردنه‌وه‌ی تاقمی بۆیاخ و قوتووی مه‌ره‌که‌ب، شکاندنی هۆڤانه‌ی کورسییه‌کان، میژی قورئان و بلاوکردنه‌وه‌ی نیمده‌ر و هه‌موو شته‌کانی تر زیاتر، له قینی بکوژی باوکم و له‌وه‌فره‌ته‌ترسام که گشت شتومه‌کی ناو ژووره‌که‌ی به‌و جووره‌ تیکوپیک دابوو. چی دی نه‌ده‌گرایم. دوو که‌س به‌ده‌م پیکه‌نین و قسه‌کردنه‌وه‌ به‌ کۆلانی ته‌نیشندا تۆ په‌رین، له هۆشی خۆمدا کپی بۆ سنووری دنیا ده‌بیست و به‌ده‌ست، فرمیسی سه‌ر رووخسارم و چلمی لووتم ده‌سری. ماوه‌یه‌کی درێژ بیرم له منداڵه‌کان و له ژبانی خۆمان کردوه.

گویم بۆ بیدهنگی رادبێرا. غارم دا. لاقه‌کانی باوکم گرت و به‌راکێشان هینامه‌هه‌یوان. له‌به‌ر چی بوو نازانم، له‌وێ که‌میک قورستر بوو، به‌لام گویم نه‌دایێ و به‌پلیکانه‌کاندا هینامه‌خواری. کاتیک له‌ ناوه‌راستی پلیکانه‌کاندا برستم لێ بڕا، دانیشتم، له‌وانه‌ بوو بگریامایه، به‌لام به‌ده‌نگی خه‌شپه‌یه‌کدا وام زانی خه‌یرییه‌ و منداڵه‌کان هاتنه‌وه، بۆیه‌ دیسانه‌وه‌ په‌لاماری لاقه‌کانی بابم دا، چنگم لێیان قایم کرد و ئه‌مجاره‌ خیراتر دابه‌زیمه‌خواره‌وه. سه‌ری باوکی نازدارم به‌جووریک پان کرابوووه‌ و خوینی تێدا کۆ بوووه‌وه، کاتیک ده‌یکیشا به‌پلیکانه‌کانیدا، ده‌نگی وه‌ک ده‌نگی پارچه‌ په‌رۆی ته‌ری گوشرای لێوه‌ ده‌هات. له‌خواره‌وه‌ جه‌سته‌ی باوکم وه‌رگه‌راند. که‌میک سووکتر بوووه‌، به‌لام نازانم له‌به‌ر چی؟ به‌سه‌ر به‌رده‌لانه‌که‌دا رام کیشا و به‌هه‌لمه‌تیک برده‌ ژووری نیگارکێشانی هاوینه‌ی ته‌نیشته‌ پشته‌ره‌که‌وه. به‌مه‌به‌ستی بینینی ناوه‌وه‌ی ژووری تاریک و ئه‌نگوسته‌چاو، غارم دا بۆ ئاگردانی ئاشپه‌زخانه. کاتیک گه‌رامه‌وه، باوکم برده‌ ژووری نیگارکێشان و له‌به‌ر رۆشناویی مۆمی ده‌ستما بینیم ئه‌ویش تارومار کراوه‌ و تاوێک زمانم به‌سترا.

ئه‌مه‌ کتیه، په‌روه‌ردگارم، کامیانه؟

هۆشم بهخیرایی کاری دهکرد و بهدهستوبرد حسییی زۆر شتم کرد. باوكم لهو ژووره شیویندراوه بهجی هیشته و دهگرام بهباشی داخست. له ئاشپهزخانه سهتلێکم ههنگرت، له بیر ئاوم ههنگیشا و پرم کرد، چومه سهری، له بهر روژناییی چرای پشتر داگیرسیندراو خوینی ههیوانهکه و دواتریش سهر پلیکانهکانم سربیهوه. ئەمانه زۆر بهپهله ئەنجام دا. چومه ژوورهکه له سهروهه، جله خویناوییهکانم داگهاند و جلی خاوینم پۆشی. لهوهدا بووم به سهتل و پهرووه بچمه ژووری باوكم، گویم لی بوو دهراگی ههوشه کرایهوه. ههمان کات بانگی ئیوارهش درا. ههموو هیزی خۆم کۆ کردهوه و چا بهدهستهوه لهسهر پلیکانهکان چاوهپیم کرد.

ئۆرهان گوتی: "یادی، ئیمه هاتینهوه."

بهههموو هیزی خۆمهوه هاوارم کرد، بهلام پیم وا بوو هاوار ناکه و دهچرپیم:

"خهیرییه، ئەوه چیتان لی هات؟"

شهوکهت گوتی: "دایه، بهلام نهکهوتینه دواي بانگی ئیواره..."

"بیدهنگ بن، باپیرتان نهخۆشه، نووستوه."

خهیرییه له خوارهوه گوتی: "نهخۆشه؟" بهلام له بیدهنگی منهوه ههستی بهتوورهبوون و ههلهچوونم کرد. "شهکووره خاتون، چاوهپیی کۆستامان کرد. تا ماسیش هات، بی راههستان خارمان کۆ کردهوه. بۆ منداڵهکانیش ههنجیر و سووره گیوژی وشکهوهکراوم کری."

له ناخهوه دهمویست بچمه خوارهوه و له خهیرییه زویر بم، بهلام بیرم کردهوه ئەگهه بچمه خوارهوه، ئەوا چراکهی دهستم پلیکانه تهپهکان و ئەو دڵپه خوینانهی له تاو پهلهپهله پیم نهسردرابوووه، رووناک دهکاتهوه. منداڵهکان تهپ و هور به پلیکانهکاندا سهرکهوتن و پیلارهکانیان داگهاند.

بهدهم پال پدوهنایانهوه بۆ ژوورهکهی خۆمان، گوتم: "ششته، باپیرتان نووستوه، مهچنه ئەولا."

شەوگەت گوتى: "دەچمە كىن ئاگردانى ژوورە دەرگا شىنەكە، ناچمە كىن باپىرم."

بەچرپە گوتم: "باپىرتان لەوئى خەوى لى كەوتووه."

بەلام بىنىم ھەلوئىستەيەكەيان كرد و تاوئىكىش راوہستان. گوتم: "بۆ ئەوئەوى ئەو جنۆكە خراپانەى چوونەتە لەشى باپىرتانەوہ و نەخۆشيان خستووه، دەستتان لى نەوہشىن. دەى پروانم، بچنە ژوورى خۆتان." دەستى ھەردووكانم گرت، بردمنە ئەو ژوورەى تيايدا لە باوہشى يەكديدا دەنووستين. "ئادەى پىم بلين تا ئىستا چىتان دەگرد لە كۆلانان؟"

شەوگەت گوتى: "دەرۆزەكەرانى عەرەمان دى." پرسىم: "لە كوئى؟ ئالايان پى بوو؟" ئۆرھان گوتى: "لە ھەورازەكە. لىمۆيەكەيان دا بە خەيرىيە. ئەوئەوى پارەى دانى. بەفر، پۆشاكى بەريان و سەروچاويانى داپۆشيبوو." "چى تر؟" "لە مەيدانەكە تىريان دەرگرتە نيشان." گوتم: "ھەر ئەوئەندە؟" شەوگەت گوتى: "دايە، من سەرمامە، دەچمە ژوورى دەرگا شىن." گوتم: "لەم ژوورە ناچنە دەرئى، ئەگەر نا، دەمردن. ئىستا خۆم ئاگردانەكەتان بۆ دەھىنم بۆ ئىرە." شەوگەت گوتى: "بۆچى دەمرين؟" گوتم: "شتىكتان بۆ دەگىرمەوہ، بەلام نابىت بۆ كەسى بگىرنەوہ. تى گەبشتن؟" بەلئىيان دا بە كەسى ترى نەلئىن. "ئەو كاتەى ئىوہ لە كۆلان بوون، پىاوئىكى سىپى رەنگپەريوى رەنگى مردوو لى نىشتوو، زۆر لە دوورەوہ، لە ولاتئىكى ترەوہ ھاتە ئىرە و لەگەل باپىرتاندا قسەى كرد. توومەز ئەمە جنۆكە بوو." پرسىان ئەو جنۆكەيە لە كوئەوہ ھاتووہ. گوتم: "لەوبەرى رووبارەوہ." شەوگەت گوتى: "لەو شوئەوہ كە باوكمى لىيە؟" گوتم: "بەلئى، لە وئىندەرئىوہ. ئەو جنۆكەيە بۆ سەيركردنى نىگارەكانى ناو كتئىبەكانى باپىرتان ھاتبوو. دەگوتريت ھەر گوناھكارئىك سەيرى ئەو نىگارەانە بكات، دەمودەست دەمرىت."

بئەدەنگىيەك ھاتە ئاراوہ.

گوتم: "پروانن، من دەچمە خوارئى بۆ كىن خەيرىيە. ئاگردانەكەش دەھىنمە"

ئېرە، سىنىنى خوار دىنەكەش. دەستىم بە دامىنتان نەلېن لە ژورەكە دەردەچېن،
ئەگەر نا، دەمرن، چونكە ئەو جنۇكەيە ھىشتا لە مالاھوويە."
ئۆرھان گوتى: "دايە، دايە مەرۆ."

رووم لە شەوكەت كرد و گوتم: "تۆ بەرپرسىيارىت لە براكەت. ئەگەر دەرىچنە
دەرەوہ و جنۇكە دەستتان لى نەوہ شىئىت، خۆم دەتانكوژم." نىشانەيەكى
تۆقىنەرم خستە سەر رووخسارم ھەموو جارېك پېش لىدانىان دەينويتم.
"ئىستا پاراينەوہ بۆ ئەوہى باپىرە نەخۆشەكەتان نەمرىت. ئەگەر باش بن،
خوا پارانەوہكەتان قەبول دەكات. كەسىش دەستتان بۆ نابات." بى ئەوہى زۆر
خۆيانى پىوہ ماندوو بكن، دەستيان كرد بە پارانەوہ. چوومە خوارەوہ.

خەيرىيە گوتى: "يەككە مورەباى نارنجەكەى قَلپ كردووەتەوہ. ئەگەر بلّيم
پشيلەيە، ئەوا پشيلە ھىزى ئەوہى نىيە. سەگىش نايەتە مالاھوہ..."
لەپر نىشانەى سەرسوورماويى بە روومەوہ بىنى و لە جىي خۆى وشك بوو.
گوتى: "خىرە، چ قەوماوہ؟ ئايا شتىك لە بابا ئەفەندىتان رووى داوہ؟"
"مرد."

قىژەيەكى كرد. چەقۆ و پىازەكەى دەستى ھىندە بەھىز بە تەختەكەدا
كىشا، ئەو ماسىيانەى برىبوونى، بەرش و بلاو بوونەوہ. قىژەيەكى تىرىشى
كرد. ھەمان كات بىنيمان ئەو خويئەى بەدەستى چەپىيەوہ بوو، خويئى
ماسىيەكە نەبوو، بگرە خويئى پەنجەى دۆشاومژەى بوو لە قىژەى يەكەمدا
برىبووى. بە راكردن چوومەوہ سەرى، كاتىك لە ژورەكەى بەرامبەر بەدواى
پارچە خامىكدا دەگەرام، گويم لى بوو لە ژورى مندالەكانەوہ ھەر و زەنا و
قىژ و قاو دەھات. پارچە قوماشىكم برى و بەو حالەوہ چوومە ژورەوہ.
سەبىرم كرد شەوكەوت خۆى داوہ بەسەر ئۆرھاندا، ئەژنۆكانى لە شانى قايم
كردوہ و بەسەرىدا دەقىژىئىت.

ھەتا ھىزم برى كرد، قىژاندم: "ئەرى ئەوہ ئىوہ چ دەكەن؟!"
شەوكەوت گوتى: "ئۆرھان لە ژورەكە دەردەچوو."

ئۆرھان گوتى: "درويه، شهوكت دەرگای کردبووهوه، گوتم مهرۆ دهرى".
دايه پرمه‌ی گريان.

"ئەگەر بێدەنگ دانەنیشن، هەردووکتان دەکوژم."

ئۆرھان گوتى: "دايه مهرۆ."

له خواروهه، په‌نجەى خەيرىيەمان پىچا و خويىن چوونەكەيمان راگرت.
كاتىك گوتم باوكم به‌ مەرگى ئاسايى نەمردووه، ترسا و دەستى كرد به
خويىندنى دو‌عاى خوايه بمانپارێزه. سه‌يرى په‌نجەى برىندارى خۆى كرد و
گرىا. ئايا به‌ئەندازەى گريان و چاو هەلگۆفینەكەى باوكى منى خۆش
دەويست، يان هەر هیندەى گریانەكەى خۆشى دەويست؟ ويستى بچیتە
سەرى و باوكم ببینیت.

گوتم: "له‌ سەر‌وهه نىيه، له‌ ژوورى پشتەوهيه."

به‌گومان‌وهه سه‌يرى روومى كرد. به‌لام كاتىك حالى بوو من ناتوانم برۆم و
تەماشای بكەم، ئەو نەیتوانى به‌سەر په‌رۆشى و ترسى خۆیدا زال بیت. چرای
هەلگرت و رۆیشت. له‌ شوینى خۆمه‌وه، له‌ دەر‌وازه‌ى ئاشپەزخانه‌وه بينيم
چوار پىنج شه‌قاو به‌ بەردە‌لانە‌كە‌دا رۆیشت، به‌رێز و نىگەرانییه‌وه پالێكى
له‌سه‌ره‌خۆى به‌ دەرگای ژووره‌وه نا و له‌بەر رۆشنايى چرای دەستى سه‌يرى
ناو ژووره‌ شى‌ويىندراوه‌كەى كرد. له‌بەر ئەوه‌ى له‌ پيشدا باوكمى نه‌دى،
چراكەى به‌رزتر كرده‌وه و هەولێ دا گۆشه‌كانى ژووره‌كه رووناك بكاته‌وه.

دوایى هاواری كرد و گوتى: "ئاخ!" باوكمى له‌ پشت دەرگا، له‌و شوینەى من
لیم دانابوو، دى. بى ئەوه‌ى جوولە بكات، سه‌يرى باوكمى كرد. سێبەرەكەى
به‌سەر بەردە‌لان و دیواری گەورە‌كه‌وه هېچ جوولەى نه‌ده‌كرد. له‌ كاتىكدا ئەو
تەماشای دەكرد، منیش خەیاڵم چوو بۆ ئەو شتەى ئەو دەبينیت. گەرايه‌وه و
له‌ هاتنه‌وه‌یدا نه‌ده‌گرىا. كاتىك بينيم هیندە هۆشى به‌خۆى هەيه بتوانیت
قسە‌كانم بكاته‌ ئەلقه‌ و له‌ گوتى بكات، دلخۆش بووم.

دەستم له‌ خۆیه‌وه پرى دابوو چه‌قۆى ماسییه‌كه، رام ده‌وه‌شاند و قسه‌م

دهکرد. "خه پیریه، ئیستا گویم لی بگره، نهومی سه ره وهش تیک دراوه به سه ریهدا. ئەو ئیبلیسە شوومه، چووته ئەویش و گشت شتیکی شکاندووه شیواندووه. کون و قوژین گه راوه. لهوئ سهه و رووخساری باوكمی پارچه پارچه کردووه و کوشتوویهتی. بۆ ئەوهی مندالەکان نه ترسن و تویش له سهههتادا نه ترسیت، باوكم هینایه خوارئ. له دواى ئیوه، منیش دهه چوو بووم. باوكم بهتەنیا له مالهوه بوو."

بئى ئابرووانه گوتى: "نەمدەزانی، له كوئى بوویت؟"

كه ميک بیدهنگ بووم، ويستم به باشى ههست به بیدهنگبوونم بکات. دواىي گوتم: "له گهل قه رهدا بووم، له مالى جووى هه لاسراو يه کترمان بينى. به لام نابیت ئەمه له کن هيچ كه سيک بدرکينيت. جارئ به كه سيش نالاييت باوكم کوژراوه."

"کى کوشتوویهتی؟"

ئەرى به راستيش ساويلکه بوو، يان بۆ تهنگاوکردنى من واى دهکرد؟ گوتم: "ئەگەر بمزانیبایه، ئەوا مردنه کهيم نه دهشاردهوه. نازانم. تو دهزانیته؟"

گوتى: "من چوو زانم! ئیستا چ بکهين؟"

گوتم: "وا دهکهیت وهک ئەوهی هيچ نه بوویت. له ناخه وه دهمويست بدهمه پرمه ی گريان، به لام کپ بووم. تاويک، دووبه دوو بیدهنگ بووين. زۆر دواتر گوتم: "ئىستا واز له ماسى بهينه، دهسته به جى خوان بۆ مندالان رابخه."

کاتیک دهستی کرد به نوورهنووز و گريا، له ئاميزم گرت و توند باوهشمان به يه کدا کرد. تاويک بهتەنیا دلّم ههه بهخۆم و مندالان نا، بهویش سووتا و خوشم ويست. له لايه کى دى، چه ندى زياتر له ئاميزم دهگرت، له ناخه وه گومانم پيدا دهکرد. ئیوه دهزانی کاتیک باوكم کوژرا، من له كوئى بووم. ئاگادارن من خه پیریه و مندالەکانم له مال دوور خسته وه و دهزانی ئەمه

به‌نیازیکی تره‌وه کرد و ریککه‌وته‌کانیش به‌دوای یه‌کدا ریزیان به‌ست... به‌لام ئایا خه‌یرییه به‌مه ده‌زانیت؟ ئه‌گه‌ر مرؤف بؤی باس بکات، تئ ده‌گات؟ هم تئ ده‌گات و هم گومانیش ده‌کات. زیاتر و زیاتر به‌خۆمه‌وه نووساند؛ به‌لام کاتیک خه‌یالم چوو بؤ ئه‌وه‌ی له‌وانه‌یه به‌ ئه‌قلی که‌نیزه‌کیی خۆیه‌وه وای بؤ بچیت من بؤ شارده‌وه‌ی فرۆفیله‌کانی خۆم وا ده‌که‌م، خۆم وه‌ک که‌سیک هاته به‌رچاو بخوازیت فریوی بدات. ره‌نگه‌ وا بیر بکاته‌وه کاتیک باوکه‌م لیره ده‌کوژرا، من چوو بومه‌کن قهره و چێژمان له‌یه‌کدی وهرده‌گرت. ئه‌گه‌ر ته‌نیا خه‌یرییه به‌م ئه‌قله‌وه بیرى بکرده‌بوه، هینده‌هه‌ستم به‌ تاوانباری نه‌ده‌کرد، به‌لام گرفته‌که له‌وه‌دایه ده‌زانم ئیوه‌ش به‌هه‌مان شیوه‌ بیر ده‌که‌نه‌وه. وه‌ی کلۆل و داماو خۆم وه‌ی! وه‌ی به‌ده‌خت و ره‌نجه‌رؤ خۆم وه‌ی! به‌مجۆره، کاتیک من ده‌ستم کرد به‌گریان، خه‌یرییه‌ش گریا و دیسانه‌وه باوه‌شمان به‌یه‌کدا کرده‌وه.

له‌سه‌ر ئه‌و خوانه‌ی له‌سه‌ره‌وه رامانه‌ست، وا خۆم پێشان دا وه‌ک ئه‌وه‌ی بخۆم و خۆم تیر به‌که‌م. ناوبه‌ناو ده‌مگوت با برۆم سه‌ریک له‌ باپیرتان بده‌م، ده‌هاتمه‌ ده‌رئ و فرمی‌سکم ده‌رشت. مندا له‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌وته‌بوونه گومانه‌وه، کاتیک چووینه‌ جیگه‌وه، لیم نیزیکی بوونه‌وه و خۆیان پیمه‌وه نووساند. له‌ ترسی جنۆکه، ماوه‌یه‌کی درێژ خه‌ویان لئ نه‌که‌وت و تاوانتاویک ده‌بانگوت: "ده‌نگی ته‌قه‌ته‌ق دیت، گویت لئ بوو؟" به‌لێنی گێرانه‌وه‌ی داستانیکی ئه‌فینم پێیان دا بؤ ئه‌وه‌ی به‌ئاسانی خه‌ویان لئ بکه‌ویت. ئه‌نگۆ ده‌زانن، وشه‌کان له‌ تاریکیدا بال ده‌گرن.

شه‌وه‌کت گوتی: "دایه، شوو به‌که‌س ناکه‌یت، وا نییه؟"

گوتم: "ئێستا گوێ رابگره. هه‌بوو نه‌بوو شاراده‌یه‌ک هه‌بوو، له‌ دووره‌وه دلی چوو بوه‌ که‌چیکى سه‌رتۆپی جوانان. ئه‌مه‌ چۆن بوو؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ر له‌ بینینی شوخی شوخان خۆی، نیگارکه‌ی دیوه."

وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ رۆژانی به‌خته‌ره‌شی و خه‌مگینی خۆمدا ده‌مکرد، داستانه‌که‌م به‌شیوه‌یه‌ک هه‌لبه‌ست و گێراییه‌وه جوژی ئه‌وه‌ی شتیکی بیت له‌و ساته‌دا به‌خه‌یالدا هاتبیت، نه‌ک پێشتر زانیبیت. له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌ی

داستانه کهم به پرنگی ختورهکانی دلم و بیروهری و نازارکانم هونیهوه،
قسهکانم له نهخشتیکی خه مگین دهچوون و هاو رایهتی به سه رهاتهکانی
خۆمیان دهکرد.

دوای نووستنی مندا لهکان، له پێخهوی گهرم هاتمه دهڕۆ و له گهڵ
خهیرییهدا دهستمان کرد به کۆکردنهوهی ئه و شتومهکانه ی ئییلیسی قیزهون
پهرش و بلاویانی کردبووهوه. کاتیک یهک بهیهکی سندووق و کتیب و قوماشه
تیکدراوهکان، پهرداخ و قاپ و قوتووی مه رهکه به شکاوهکان، کورسیی
له تکرای، قاپی پهنگ و ئه و کاغز و په رانهی به نه فرتهوه دریندرا بوون و فروئ
درا بوون، کۆ ده کردهوه، هه ر جارهی یه کی کمان تاو یک دهستی له کاره که ی
هه لده گرت و ده گریا. له خه می کوشتنی باوکم زیاتر، خه می تیکدانی ناو
ژوورهکان، په رش و بلاو کردنهوهی شتومه کهکان و ئه و ده ستر پێژییه درندانه ی
سه ر ئابروومان بوو. من له ئه زموونی خۆمه وه ده زانم؛ ئه وانه ی که سیکی
خۆشه ویستیان ده مریت، خوییه کیان هه یه بۆ دلخۆشکردنی خۆیان و پتیا ن
وایه هه موو شتی یک له ماله وه وه ک ئه وه ی هه بووه، ده گوزر پیت. به وه له خشته
ده چن په رده و سه ریۆشی سه ر میزهکان و تیشکی هه تاو له رابردوودا چۆن
بوون هه روا دینه پتیش چاو و جاروبار ناخوازن باوه ر بکه ن ئیزرائیل زۆر له
میژه که سی خۆشه ویستی ئه وانی بردووه ته وه. به لام تاروما رکردنی دلپه قانه ی
ئهم ماله مان که باوکم به پشوودر پێژی و ئه قینه وه بۆی ده روانی و به وردی
ده رگا و گۆشهکانی نه خشانده بوو، سه بووری و خه یالیکی له و جوړه ی بۆ ئیمه
نه هیشته تبه ووه وه. سه رباری ئه وه ش، تیکدانی ماله که مان ئه و دلپه قیه ی
دۆزه خیه ی بیрман ده خسته وه که ئهم په فتاره ی لی وه شابووه وه و ئه مه ش
ئیمه ی ده ترساند.

له سه ر داخوازی من چوینه خواره وه، له بییر ئاوی تازهمان هه لکیتشا،
ده ستنوێژمان گرت، له قورئانی ده ستنوو سی هه رات و زۆر خۆشه ویست به لای
باوکی خوا لپخۆشبوومه وه سووره تی آل عمران- م خوینده وه. باوکم زۆر
حه زی له م سووره ته بوو، چونکه ده یگوت هه مان کات باسی ئومید و مه رگیش

دهکات. لهو ساته‌دا ه‌ردووکمان به ترسه‌وه ه‌ه‌ستمان کرد جیره‌ی دهرگای
 ه‌ه‌وشه دیت، به‌لام ئه‌مه دریزه‌ی نه‌کیتشا، نیوه‌ی شه‌و، پیکه‌وه سولگی
 دهرگای ه‌ه‌وشه‌مان داخست، ئه‌و ئینجان‌ه‌ی ره‌یحانه‌یه‌ی باوکم به‌یانیا‌نی
 به‌هاران خو‌ی ئاوی له بیر ه‌ه‌لده‌کیتشا و ئاوی ده‌دا، خسته پالی و پاشان له
 کاتی چوونماندا بۆ ژوره‌وه پیمان وا بوو سیب‌ه‌ری کشاوی به‌ر رووناکی‌ی
 چرای ده‌ستمان، سیب‌ه‌ری که‌سانیک‌ی تره. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌مزان‌ی ه‌یچ
 چاره‌یه‌کی ترم نییه جگه له‌وه‌ی بلیم باوکم به‌مردنی سرووشتی مردوه‌ه، رووی
 له خویندا خه‌لتان‌بوویمان شو‌ری و به‌بیده‌نگی جله‌کانیمان گو‌ری -خه‌یره
 به‌چریه‌ گو‌تبووی ده‌ستیم له ژیره‌وه بده‌ئ. لهو ساته‌دا سه‌رسوورمانیک‌ی
 هاوشیوه‌ی پارانه‌وه‌ی بیده‌نگ ه‌ه‌ناومان‌ی داگرت و ترساندمان‌ی.

پاش ئه‌وه‌ی جله‌کان‌ی سه‌روه‌ه و ژیره‌وه‌ی باوکممان داکه‌ند، ئه‌و شته‌ی
 سه‌ری ئیمه‌ی ه‌ینایه سوور و پتی سه‌رسام بووین، پیستی باوکم بوو، چونکه
 له‌به‌ر رو‌شنایی مۆمی ناو ژوره‌ه تاریکه‌که ره‌نگیک‌ی سپی و پر له ژیا‌نی له
 خۆ گرتبوو: ه‌ردووکمان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له تاو شتیک‌ی مایه‌ی ه‌ه‌ره‌شه‌ی زیاتر
 ناوبه‌ناو ده‌له‌رزین و ده‌ترساین، ه‌یچ شه‌رممان نه‌ده‌کرد سه‌یری ته‌رمی پر له
 خال و برینداری له‌ویندا سه‌ره‌به‌ستانه دریزکراوی باوکم بکه‌ین. کاتیک خه‌یریه
 بۆ ه‌ینانی جله‌کان‌ی ژیره‌وه‌ی و کراسی ئاوریشمینی ره‌نگ سه‌وزی چوه
 سه‌رئ، من خۆم پی رانه‌گیرا، سه‌یریک‌ی ه‌ه‌رامه‌ی باوکی به‌سته‌زمانم کرد و
 زۆریش له‌م کاره‌م په‌شیمان بوومه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی جلی خاوینمان کرده‌ به‌ری
 و به‌وردی خوینی لامل و رووخسار و سه‌ر و قژی‌مان سه‌ریه‌وه، تا گو‌رم تیدا
 بوو باوه‌شم پیدا کرد. لووتم خسته ناو پ‌یشی، تیرتیر بۆنم کرد و تاو‌یک‌ی
 دریز گریام.

به‌و که‌سه‌نه‌ی من به‌ بی‌ ویژدان، بگره به تاوانبار ده‌زانن، ده‌لیم دوو جاری
 تریش گریام: ۱- کاتیک له ژووری سه‌روه‌ه منداله‌کانم برده دۆخیکه‌وه ه‌ه‌ست
 نه‌که‌ن چ قه‌وماوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له مندالیه‌وه خووم پیوه گرتبوو، میروویه‌کی
 ناو گو‌یچکه‌ماسیم نا به گو‌یمه‌وه و ه‌ه‌ستم کرد ده‌نگی ده‌ریا له کزیی داوه

۲- کاتیک بینیم ئەو نیمدەرە قەدیفە سوورەش کە باوکم بیست سالی دوابی
هێندە لەسەری دانیشتبوو، بووبوو بەبەشێک لە سمتی، دریتندرابوو.
دوابی ئەوێ جگە لەو زیانانەیی لە قەرەبوو کردنەووە نەدەهاتن، هەموو
شتومە کەکانی تری ناو مائمان گەراندەووە دۆخی کۆن، داخوایی خەیرییه م بۆ
راخستنی جیگە بۆ ئەمشەو لە ژووری ئیمە، بی بەزەییانە رەت کردەووە. پیم
گوت: "با سبەینی منداڵەکان نەکەوونە گومانەووە." بەلام راستییە کە، بۆ ئەووم
بوو خۆم بەتەنیا لەگەڵ منداڵەکاندا بم و خەیرییه سزا بدەم. چوومە جیگەووە،
تا ماوێهەکی درێژ خەوم لی نەکەوت. بەهۆی ئەووە نا بیرم لە ترسناکیی ئەو
بەلایە کردبیتەووە کە بەسەرم هاتبوو، بگرە لەبەر ئەوێ حسییی ئەو شتانەم
دەکرد کە لە داها توودا بەسەرم دین.

۳۱

من ناوم سووره

ئەو دەمەى فیردەوسیی شاعیری شانامە هاتە غەزەنە و پاشان شاعیرانی
کۆشکی شا مەحمود بەبیانوی ئەوێ دێهاتییه، سووکایەتیان پێ کرد و
ئەویش نیوێ بەیتی کۆتایی چوارینەیهکی گوت که سێ بەیتی یەکه می به
سەر وایهکی دژوار کۆتایی دەهات و کەس بۆی تەواو نەدەکرا، من لەوێ بەسەر
سەلتەکهی فیردەوسییەوه بووم. کاتیک رۆستەمی قارەمانی ئەفسانەیی
شانامە بەدوای ئەسپی ونبوویدا چووێ و لاتانی دوور، من بەسەر
تیردانەکه یەوه بووم. ئەو دەمەى به شمشیری بێ وینەى خۆى دێوى
ئەفسانەیی دوولەت کرد، من له خۆینی سەرکردوی دێوهکه دا بووم. چاخیک
له مالى شای خانەخوێ شەوی بە دەم جووتبوونەوه له گەل کچی پادشادا
بەسەر برد، من له چرچ و لۆچی لێفەکهیدا بووم. له هەموو شوێنیک بووم و
هەم له گشت جێیهک. کاتیک توور نامەردانە ئیرەجی برای سەربری، ئەو
دەمەى سوپای ئەفسانەیی و جوانی وهک خەون له دەشت و دەران پێکدا
هەڵدەپێژان و کاتیک ئەسکەندەر له بەر ئەوێ گرە لێی دابوو، یەکبێن خۆین له
لووتی جوانی دەهات و خۆینەکهی له بەر تیشکی خۆر بریسک و باقی بوو، من
لهوێ بووم. به هرام گویری پادشای ساسانی هەر رۆژێکی هەفته، شەوی
له گەل شوخێکی شاهانەى له هەریمێکی دوورەوه هاتوو له ژێر قوبەیهکی
رەنگ جیاوازدا بەسەر دەبرد و گوێی بۆ بەسەر هاتی رادهگرت. من به
جلوبەرگی شوخێکی نازدارەوه بووم شا به هرام گویر به بێنی نیگارەکهی
کهوتبووه داوی ئەفینی و رۆژانی سێشەمه دەچوو سەردانی. من هەر له
تاجی خەسەرەوه که شیرین به دینتی نیگاری شیت و شەیدای بووبوو، تا

دامیننی سه‌لته‌که‌ی و به‌ه‌موو جلو به‌رگه‌کانییه‌وه بووم. به‌سه‌ر ئالای سوپایانی گه‌مارۆده‌ری قه‌لاکان و به‌سه‌رپۆشی خوانی می‌واندارییه‌وه بووم. به‌سه‌ر سه‌لته‌ی قه‌دیفه‌ی بالۆیزانه‌وه بووم کاتیک پیی سولتانه‌کانیان ماچ ده‌کرد. له‌ شوینی کیشانی نیگاری شمشیریک بووم مندا لآن تامه‌زرۆی بیستنی به‌سه‌رهاته‌کانی بوون. له‌ ژیر نیگای شاگردانی چاو جوان و وه‌ستایاندا به‌ فلچه‌ی زراف درام له‌ کاغزی ئه‌ستووری له‌ هندستان و بوخاراوه هاتوو. من، خاویلی ئوشاق (*), خه‌ملاندنی دیوار، کراسی به‌ری ژنانی جوان و سه‌ر دانه‌واندوو کاتیک له‌ چوارچیه‌ی په‌نجه‌روه سه‌یری کۆلان ده‌که‌ن؛ پۆینه‌ی که‌له‌شیری به‌شه‌ره‌هاتوو؛ میوه و هه‌ناری ئه‌فسانه‌یی ولاتانی ئه‌فسانه‌یی؛ ده‌می ئیبلیس؛ هیللی باریک و زرافی ناو چوارچیه‌ی؛ نه‌خش و نیگاری پیچ و په‌نای چادران؛ ئه‌و گولیلکه‌ی نیگارکیش بو چیژ و سه‌فای خۆی ده‌یکیشیت و ته‌نیا به‌چاوی روت ده‌بیندریت؛ چاوی له‌ گیللاس دروستکراوی په‌یکه‌ری مه‌لی له‌ شه‌کر چیکراو؛ گۆره‌ویی شوانان؛ شه‌فه‌قی ئه‌فسانه‌یی و جه‌سته و برینی هه‌زاران، بگره‌ ده‌یان هه‌زار سه‌رباز و پادشا و ئه‌فیندارم پیشان داوه. پیم خۆشه‌ بدریم له‌و جفاتی شه‌رانه‌ی خوین وه‌ک گول تیاپاندا ده‌پشکویت و دم ده‌کاته‌وه، له‌ سه‌لته‌ی لی‌هاتووترین شاعیر کاتیک کورانی شوخ و شاعیران له‌ ده‌شت و چۆله‌وانی شه‌راب ئۆش ده‌که‌ن و گوئی له‌ مۆسیقا ده‌گرن، له‌ بالی فریشته، له‌ لیوی ژنان، له‌ برینی مردووان و له‌ سه‌ری بردراوی خه‌لتانی خوینیان.

پرسیاره‌که‌تان ده‌شنه‌وم: بوون به‌ره‌نگ چ هه‌ستیکه‌؟

ره‌نگ، ته‌ماسی چاو و مۆسیقای که‌رانه و وشه‌یه‌که له‌ تاریکیدا. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یان هه‌زار ساله‌ له‌ کتیه‌وه بو کتیب و له‌ ئامیره‌وه بو ئامیر وه‌ک گفه‌ی با ئاخاوتنی رۆحه‌کان ده‌بیستم، ده‌بیت بلیم، ده‌ست پیوه‌دانی من، وه‌ک

(* ئوشاق: شاریکه له‌ رۆژئاوای تورکیا و ئیستاش وه‌ک رابردوو، مه‌لبه‌ندیکی به‌ناویانگی رستن و چینه.

دهست پټوهدانى فريشته وايه. لايهكم ليړه بانگي چاوانى ئيوه دهكات؛ ئهوه لايهني گرانمه. لايهكيشم له گهټ نيگاكانى ئيوه به ناسماندا دهفريت؛ ئهوهش لايهني سووكمه.

ئاي چهنده كامه رانم له پاي سوور بوونم! هه ناوم دهسووتيت؛ به گور و تينم؛ دهزانم ههستم پي دهكرت و دهشزانم خوتان پي راناگيرت له بهرامبهرم. خوم ناشارمه وه؛ ئه مه شم به زرافي و لاوازي، يان بي هيزي بو پيك نايهت، ته نيا به به بيرياداري و ويست بوم ميسه دهبيت. خوم دهسهلمينم. له رهنه گه كانى تر، سيبه ر و جه نجالى، يان له ته نيابى ناترسم. چهنده جوانه كاتيك پوويه ريكي بهنده واري خوم به ئاگرى سه فراريم پر دهكه مه وه! له و شوينه منى لي بلاو دهبه وه، چاوان دهره وشينه وه، شهيدايى تاو دهسنييت، بروكان راست دهبه وه و ليدانى دل خيرا دهبيت. بوم بروان؛ ژيان چهنده خو شه! سه برم بكن؛ بينين چ خو شه. ژيان بينينه. له هه موو جتيه ك دهبيندريم. باوه ريم پي بكن ژيان له گهټ مندا دهست پي دهكات و هه موو شتيك بو من دهگه رپته وه.

ئي ده بیدهنگ بن، گوئی بگرن و بزنان چۆن سوورتيكى وا نايابم. ماموستاي نيگاركيشى شاره زاي بوياخ، باشتريين سووره مه گه زى وشكه وه كراوى له گهرمترين ناوچه ي هندستانه وه هيندراوى له هاواندا به دهسكى هاوان كوتا و كوتا تا كردى به توژيكي باش. له مه پينچ دره هم و دره ميك گياي سابوون و نيو دره هميش لوتوري (*) تاماده كرد. سي هوقه ئاوى كرده مه نجه ليكه وه، گياي سابوونه كه ي تي هاويشت و تيايدا كولاندى. پاشان لوتوره كه ي كرده ئاوه وه و جوان تيكي دا. به ئه ندازه ي ماوه ي خواردنه وه ي قاوه يه كي به چيژ، كولاندى. كاتيك ئه قاوه ي دهخواردنه وه، من جوړى ئه و مندا له ي دواي كه ميكي تر له دايك دهبيت، ئوقره م لي برابر وو. دواي ئه وه ي قاوه دهماغي

(*) لوتور: گولي لوتوس، له هندستان به سه ر ئاوه وه سه وز دهبيت و گه شه دهكات و گوليكي زور پيروزه به لاي په پره واني ئاينى هندوسيه وه.

ساف کرد و وهک جنۆکه چاوهکانی کردهوه، تۆزه سوورهکهی کرده مه‌نجه‌لیکه‌وه، به‌یه‌ک‌یک له‌و چیلکه باریکانه‌ی بۆ ئەم مه‌به‌سته به‌کار ده‌هیندر، جوان تێکی دا. ئیستا له‌وه‌دا بووم بيم به‌ سوورێکی راسته‌قینه، به‌لام پیکهاته‌ی من ئه‌وه‌نده گرینگه به‌جریک هه‌م پتیویست ده‌کات ئاوه‌که له‌ خۆرا نه‌کوئیت و هه‌م که‌میکیش بێته‌ کوڵ. به‌ نووکی چیلکه‌ی باریک که‌می‌ک ئاوی هه‌لگرت و له‌ نینۆکی په‌نجه‌که‌له‌ی گرت. (په‌نجه‌کانی تر به‌هیچ جوړیک ده‌ست ناده‌ن.) ئاه شتیکی چهند خۆشه‌ ئه‌گه‌ر سوور بیت! نینۆکیم سوور کرد، وهک ئاو به‌ قه‌راغی نینۆکیدا نه‌هاتمه‌ خوارئ؛ پیکهاته‌که‌م باش بوو، به‌لام تلپ و خلتهم هه‌بوو. مه‌نجه‌لی له‌سه‌ر ئاگر هینایه‌ خوارئ و منی به‌ پارچه‌ قوماشیکی پاک و خاوی‌ن پالۆت. بێگه‌ردتر بووم. دواتر خستمیه‌وه سه‌ر ئاگر، دوو جاری تر کولاندمیه‌وه و که‌فی پیم کرد، که‌می‌ک زاخی کوترای به‌سه‌رمدا کرد و منی دانا بۆ ساردبوونه‌وه.

چهند رۆژیک تێ په‌رین، له‌وئ، بێ ئه‌وه‌ی خۆم له‌ قه‌ره‌ی هیچ شتی‌ک بده‌م، له‌ مه‌نجه‌له‌دا مامه‌وه. کاتی‌ک له‌ ناخه‌وه ئاره‌زووم ده‌کرد له‌ هه‌موو په‌ره‌یه‌ک و گشت جێیه‌ک و هه‌موو شوینیک بدریم، مانه‌وه‌م له‌و دۆخه‌دا منی دل‌گران ده‌کرد. له‌م بێده‌نگیه‌دا بیرم کرده‌وه داخۆ سووربوون واتای چ ده‌گه‌یه‌نیت؟

جاریکیان له‌ شاریکی عه‌جه‌م، کاتی‌ک به‌ فلچه‌ی شاگردی‌ک ده‌درام له‌ زینی نیگاری ئه‌سپێکی له‌به‌ر کیشراو به‌ده‌ستی نیگاریکیشی‌کی کویر، گویم له‌ ده‌مه‌ته‌قی نیوان دوو مامۆستای نیگاریکیشی کویر بوو.

ئهو نیگاریکیشه‌ کویره‌ی نیگاری ئه‌سپه‌که‌ی له‌به‌ر کیشابوو، گوئی: "ئیمه، بێگومان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌دریژایی ژبانی نیگاریکیشیمان به‌شوق و باوه‌ره‌وه کارمان کردوو و دواچار کویر بووین، ده‌زانین و دیته‌وه بیرمان سوور ره‌نگی‌کی چۆن و هه‌ستی‌کی چۆنه‌."

"به‌لام ئه‌گه‌ر به‌کویری له‌ دایک بووباین، چۆن له‌و سووره‌ تێ ده‌گه‌یشتین که ئیستا شاگرده‌ جوانه‌که‌مان ره‌نگی پێ ده‌کات؟"

ئەۋى تىرىان گوتى: "ئەمە مەسەلەيەكى خۆشە، بەلام رەنگ بۇ تىگەيشتن نابىت، ھەستى پى دەكرىت."

"مامۆستام، بۇ كەسىكى بگىرەۋە لە ھەستى رەنگى سوور بى ئاگا بىت." "ئەگەر نووكى پەنجەى پتوۋە بەدىن، لە نىوان ئاسن و مسدايە. بىخەينە لەپى دەستمانەۋە، دەپسووتىنيت. تامى بگەين، ۋەك گۆشتى شوپىر بەرى دل دەگرىت. بۇ دەممانى بېەين، پىرى دەكات. بۆنى بگەين، بۆنى ئەسپى لى دىت. ئەگەر بۆنى گوللىكى لى بىت، ۋەك بەيىوون و نازناز دەچىت، ئەك گولى سوور."

لەبەر ئەۋەى ئەو سەردەمانە، واتە سەد و دە سال لەمەۋبەر، نىگارى فەرەنگى ھەرەشەيەكى ئەوتۆ نەبوو تا پادشاكان بايەخى پى بەدن و مامۆستايانى گەورە و ئەفسانەيىش جۆرى باۋەرپان بە خوا، باۋەرپان بەشىۋازى خۆشيان ھەبوو، كاتىك مامۆستايانى فەرەنگ رەنگى سوورى جۆراۋجۆرىان بۇ برىنى ئاسايى شمشىر، بان تەنانەت بۇ پارچە چۆغەى ھەرە ھەرزان بەكار دەھىنا، ئەمان بەجۆرىك لە بى رەۋشتى و نەزانيان دادەنا و پىكەننىان پى دەھات. دەيانگوت تەنيا نىگاركىشى نەزان و بى برپار و بىۋىست رەنگى سوورى جىاۋاز بۇ سوورايى سەلتە بەكار دەھىنيت. ناكرىت سىبەر بكرىت بەبىانوو. ئاشكرايە تەنيا ھەر سوورىك ھەيە و بەتەنيا مەمانە بەۋى دەكرىت.

ئەۋ نىگاركىشە كۆپرەى نىگارى ئەسپەكەى لەبەر كىشابوو، دىسان پرسى: "واتاى ئەم سوورە چىيە؟"

ئەۋى دى گوتى: "واتاى رەنگەكان لەۋەدايە لىرە لە پىشمان بن و لە بىننىاندايە. مرؤف ناتوانىت باسى رەنگى سوور بۇ كەسىكى نابىنا بكات." "ئەۋ نىگاركىشە كۆپرەى نىگارى ئەسپەكەى كىشابوو، گوتى: "كەسانى خراپەكار، زەندىق و بى باۋەرپىش بۇ ئەۋەى نكۆلى لە ھەبوونى خوا بگەن، دەلئىن خوا خۆى پىشان نادات."

وهستاكه‌ی تر گوتی: "به‌لام ئەو خۆی پێشانی كه‌سیكى خاوه‌ن به‌هره‌ی
بینین ده‌دات. قورئانی پیرۆز له‌م ڕوه‌وه ده‌ئێت هیچ كاتێك بینهر و نابینا نابن
به‌یه‌ك."

شاگرده‌ جوانه‌كه‌ هێدی هێدی منی له‌ رووی زینی ئەسه‌په‌كه‌ دابوو.
جێكردنه‌وه‌ بۆ تیرره‌نگی و هێز و زیندووویی من له‌ نیگارێكى ره‌ش و سپیی
جواندا هه‌ستێكى ئەوه‌نده‌ خۆشه‌، به‌جۆرێك هه‌ر جارێك به‌ فلچه‌ی له‌ تووكی
پشيله‌ دروستكراو به‌سه‌ر كاغه‌زدا بلاوم ده‌كه‌نه‌وه‌، له‌ خۆشیاندا ختووكه‌م
دێت. به‌مشێوه‌یه‌، چه‌ندی من ره‌نگ ده‌ده‌مه‌وه‌، وه‌ك ئەوه‌ وایه‌ به‌ گه‌ردوون بڵێم
"به‌" و گه‌ردوونیش له‌ ره‌نگی خۆینینی من پێك بێت. ئەوه‌ی نابینیت، نكۆلی
ده‌كات، به‌لام من له‌ گشت شوێنێك هه‌م.

۳۲

من شه کوورم

به یانی، پیش ئه وهی مندالان بیدار بنه وه، من له جیگه درچووم، بۆ ئه وهی قهره دهموده ست بگاته خانووی جووهی هه لواسراو، نامه یه کی بچووکم نووسی، په ستاندمه دهستی خهیرییه وه تا به غاردان بیگه یه نیت به ئه ستهر. خهیرییه کاتیک نامه که ی لیم وهرگرت، له ترسی ئه وه به لایانه ی به سه رمان دین، بیباکانه تر سهیری ناو چاوانمی کرد. منیش له بهر ئه وهی ئیدی باوکیکم نه بوو لئی بترسم، به چاوقایمییه کی تازه به دهستخستومه وه ته ماشای ناو چاوانیم کرد. ئه مهش پیشانی دها ئاداب و ریسای نیوانمان له مه ودوا چۆن ده بیت. با ئیستا له کن ئیوه ددانی پیدا بنیم و بلیم من به دریزایی دوو سالی رابردوو نیگه رانی ئه وه بووم خهیرییه مندالیک له باووکم دروست بکات، که نیه کببونی خۆی له بیر بکات و پۆزی خاتوونی لی بدات. پیش ئه وهی منداله کان له خه وه لسن، سه ریکم له باوکی دامام دا و به ریزه وه دهستیم ماچ کرد. دهستی وهک به رد وشک هه لاتبوو، به لام به شیوه یه کی سهیر نه رماییی خۆی له دهست نه دا بوو. پیللو و کلاو و سه ره برگه مؤره کهیم شارده وه. پاش ئه وهی مندالان له خه وه لسان، پتانم گوت باپیرتان باشتهر بووه و به یانی زوو چووه بۆ مسته فا پاشا.

خهیرییه پاش گه رانه وهی له گه ری به یانی، خوانی بۆ نانی به یانی راخست. منیش به دهم دانانی به شی به که لکی خواردن هاتووی مورهبای نارنجه که وه له سه ره خوان، بیرم ده کرده وه ئه ستهر ئیستا ده رگای قهره ده کوتیت. به فر خۆشی کرد بووه و هه تاو سه ری ده ره ئینابوو.

کاتیک چوومه باخچهی مائی جووهی هه لاسراویشهوه، هه هه مان شتم دی: چلووهی شوپروهووهووی گویتسوانهکان و قهراغ په نجه رهکان به خیرایی بچووک دهبوونهوه و باخچهی نو قمبرووی بونی که روو و گه لای رزیو تامه زرویانه پیشوازیی له تیشکی خور دهکرد. بینیم قهره لهو جییهی دوینی بۆ یه که مجار ئوم لی دیبوو، چاوه ریم دهکات. هینده دوور دههاتهوه یادم هه دهنگوت چهن دین ههفتهی به سهردا تی په ریوه. په چه م لایرد و گوتم:

"دلخوش به ئه گه خۆشیت به دلدا دیت. ئیدی له نیوانماندا جی بۆ نارهزایی و دژیهری و گومانهکانی باوکم نه ماوهتهوه. دوینی شهو، کاتیک تو لیره بی رهوشتانه هه ولت ددا من تهنگاو بکهیت، که سیک، ئیبلیسیک چووته مائی چۆلمان و باو کمی کوشتووه."

ئیهوه له کاردانهوهی قهره زیاتر، مهراقی ئه وهتانه بزنان من بۆچی له بهرزاییهوه روانیومه و لووتبهرزانه و به خۆپیشاندانیکه که میک نابه دل قسه م کردووه. منیش وهلامی ئه مه به ته واوی نازانم. له وانیه له بهر ئه وهم بوویت ئه گه گریم، قهره باوه شم پیدای بکات و منیش خیراتر له وهی بۆی دهچم، لی نیژیک بیمه وهه.

"ماله که مان تیک دراوه به سه ریهدا و زور شت شکیندراوه. دیاره به هه لچوون و نه فرته وه جوو لاوه ته وه. هیچ باوه ناکه م ئه م ئیبلیسه کاری خۆی به نه نجام گه یاندبیت و به ئارامی له گو شه یه ک بگیرسیته وه. دوا یین نیگاری کتیبی باو کمی دزیوه. ده مه ویت من و ئیمه و کتیبی باو کمی لی پاریزیت. به لام ئایا به چ سیفه تیک و خزمایه تیه ک ده مان پاریزیت؟ ئیستا مه سه له ئه مه یه."

له ودا بوو هه لمهت ببات بۆ گو تنی شتیک، به لام من به نیگا کانم، وهک ئه وهی هه موو کاتیک ئه مه پیشه م بوویت، به ئاسانی بیده نگم کرد.

"له روانگهی قازیه وه، دوا ی مردنی باوکم، میردم و خیرانی میردم سه ره رشتیاری من. ته نانهت پیش مه رگی باو کیشم هه ر وا بوو، چونکه له

چاوی قازییه‌وه میزدی من له ژیاندایه. له‌بەر ئه‌وه‌ی برای می‌ردم هه‌ولی دا له نه‌بوونی کاکیدا سوود له من وه‌برگرت و ئه‌م بئی ره‌وستی و بئی تواناییه غه‌زورمی دوودل کرد، هه‌لم بۆ ره‌خسا بئی ئه‌وه‌ی بی‌وه‌ژن بکه‌وم، بتوانم بێمه‌وه مائی باوکم. ئیستا به‌و پییه‌ی باوکم مردووه و برام نییه، واتای ئه‌وه‌یه ته‌واو بیخاوه‌نم، یاخۆ بئی هیچ گومانیک برای می‌ردم و غه‌زورم خاوه‌نی من. تۆ خۆت ده‌زانیت ئه‌وان که‌وتونه‌ته خۆ بۆ گه‌رانده‌وه‌م بۆ مال، له‌وه‌دان پالپه‌ستۆ بخه‌نه سه‌ر باوکم و بریاریان داوه به هه‌ره‌شه ته‌نگاوم بکه‌ن. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هه‌والی مردنی باوکم به‌رگوتیان، ده‌که‌ونه خۆ بۆ بردنه‌وه‌م. له‌بەر ئه‌وه‌ی نامه‌وێت بۆ ئه‌و ماله‌ بگه‌ریمه‌وه، مردنی باوکم ده‌شارمه‌وه. له‌وانه‌یشه ئه‌م شارده‌نه‌وه‌یه‌م له خۆرای بی‌ت، چونکه‌ پیتی تی ده‌چیت ئه‌وان ئه‌م کاره‌یان کردبیت.

چه‌پکتیک تیشکی زراقی خۆر له ده‌ریوانه شکاوه‌کان و په‌نجه‌ره رووخاوه‌کانی مائی جووه‌ی هه‌لواسراوه‌وه به‌زه‌رافه‌ت ده‌زی کرده ژووری، تۆزی کۆنی ناو ژووره‌که‌ی رووناک کرده‌وه و ریک له‌و ساته‌دا خۆی کرد به نێوان من و قه‌رده‌ا.

له‌بەر ئه‌وه‌ی قه‌ره له ئه‌قین زیاتر، به سه‌رنجه‌وه بۆ منی ده‌روانی و منیش ئه‌مه‌م پئی خۆش بوو، چاوم له چاوی بری و گوتم: "شارده‌نه‌وه‌ی مردنی باوکم هه‌ر له‌بەر ئه‌م هۆیه نییه. ترسی ئه‌وه‌م هه‌یه نه‌توانم بیسه‌لمینم له کاتی کوشتنیدا له کوئی بووم. ئه‌گه‌ر گه‌واهی خه‌یرییه هیچ نرخیکیشی نه‌بیت، ده‌ترسم له دژی من -منیش نا، له دژی کتیبی باوکم- ببیته به‌شیک له‌و ته‌پکه و داوه‌ی که له نانه‌وه‌دایه. ئاشکراکردنی مردنی باوکم له کاتیکدا سه‌ره‌رشتیار، یان خاوه‌نیک به‌رجه‌سته‌م نه‌ما‌بیت، ئه‌گه‌رچی ده‌سپیک ئاسانکارییه‌کیش بیت بۆ روونکردنه‌وه‌ی تاوانه‌که، به‌لام ده‌توانم زۆر باش پیشبینی بکه‌م دواتر ته‌نیا له‌بەر ئه‌و هۆیانه‌ی پیش که‌میک باسیانم کرد -بۆ نمونه، له‌وانه‌یه خه‌یرییه پتی زانیبیت باوکم نه‌یده‌ویست من شوو به تۆ بکه‌م-، به‌لای زۆرم بۆ بنیته‌وه."

قەرە پرسى: "مەگەر باوكت نەيدەۋىست شوو بە من بکەيت؟"
 "نەيدەۋىست، چونكە ترسى ئەۋەى ھەبوو ھەلم بگريت و لەو دوورم
 بخەيتەۋە. ئىستاش لەبەر ئەۋەى تۆ ئەو رەفتارە خراپە لە بەرامبەر باوكم
 نانويىت، لەم دۆخەدا باوكمى بەستە زمانم بەھىچ جورىك لە دژى زەماۋەندى
 ئىمە نابىت. مەگەر تۆ ھىچ نارەزايىيەكەت ھەيە؟"
 "نا شوخى خۆم."

"باشە، سەرپەرشتىارىشم داۋاي ھىچ پارە و زىرىكت لى ناكات، بمبوورە
 ئەگەر بى ئابروويىم نواندبىت و بەناۋى خۆمەۋە قەسە بگەم و مەرجهكانى
 مارەيىيى خۆم بخەمە روو، بەلام چەند مەرچىكى مارەيىم ھەيە، بەداخەۋە
 دەبىت ھەر ئىستا بچمە سەر وردەكارىيەكانيان و بخيانخەمە روو."
 لەبەر ئەۋەى تاۋىكى درىژ بىدەنگ بووم، قەرە بە خۆپىشاندا نىكەۋە ۋەك
 ئەۋەى داۋاي لىبوورين بكات، گوتى: "بەلى."

دەستم پى کرد و گوتم: "يەكەميان، لە بەردەم دوو گەۋاھىدەر سوپىند
 دەخۆيت ئەگەر رەفتارى خراپم لەگەلدا بنويىنى، يان ژنم بەسەردا بەئىت، بە
 داينكردى بژىۋەۋە تەلاقم دەدەيت. دوۋەميان، لە بەردەم دوو گەۋاھىدەر
 سوپىند دەخۆيت ئەگەر بەھۆ و بى ھۆ لە شەش مانگ زياتر لە مال دوور
 بکەۋىتەۋە و نەگەر پىتەۋە، ئەۋا من بە تەلاقدراۋ دادەنرىم و بژىۋى ژيانم
 دەكەۋىتە ئەستۆى تۆ. سىيەميان، بىگومان داۋاي مارەپرېنم دەگوازىتەۋە بۆ
 مالى ئىمە، بەلام بەلام تا بكوژى باوكم نەدۆزمەۋە، يان تۆ نەيدۆزىتەۋە -
 دەمەۋىت بەدەستى خۆم ئەشكەنجەى بەم!- و تا بە ھەۋل و ھونەرى تۆ
 كتيىي سولتانمان بەئەنجام نەگەيەندرىت و سەرپەرزانە رادەستى نەكرىت، لە
 ھەمان پىخەۋدا ھاۋجووتم نابىت. چوارەميان، كورەكانم لە ھەمان پىخەۋ
 لەگەل خۆمدا دەنوون و دەبىت ۋەك ئەۋەى كورى خۆت بن، خۆشيانت بوپت."
 "باشە، ئەگەر سەرجم ئاستەنگەكانى بەردەممان بەم خىرايىيە ھەلبگىرىن،
 كەۋاتە بەزوتىن كات دەچىنە قەفسى زىرپىنەۋە."

"قهفەسی زێڕین بەلێ، بەلام هەمان پێخەو نا."

گوتم: "زەماوەند لە سەرۆوی هەموو شتیکەوهیە، پێویستە دەسپێک ئەوه چارەسەر بکەین. ئەفین دواى زەماوەند دیت. لە بیرت نەچیت: ئاگری بەگری و کلپەى ئەفینی پێش زەماوەند بەسازدانی زەماوەند دەکوژیتەوه و شوێن ئاگریکی خالی و خەمگینی لەپاش بەجی دەمێنیت. بێگومان ئەفینی دواى زەماوەندیەش کوژی پێ دیت، بەلام بەختەوهی جیگەى دەگریتەوه. کەچی سەرباری ئەمەش، هەندێک گەوجی پەلەکەر بەر لە زەماوەند ئەفیندار دەبن و بەدم سووتانەوه هەموو ئەفینی خۆیان بە با دەدن. بۆچی؟ چونکە پێیان وایە ئەفین گەورەترین ئامانجە لە ژياندا."

"راستییەکەى چییە؟"

راستیەکەى بەختەوهرییە. ئەفین و زەماوەندیەش لە پێناوی بەدەستەپێنانى کامەرانیدابە: پیاویک، مالدال، کتیبیک. مەگەر نابینیت حالى من سەربارى ونبوونى مێردم و مردنى باوکم لەو تەنیاوییە وشک و برینگەى تۆ باشترە؟ خۆم و مندالەکانم بەدریژایی رۆژ پێ دەکەنین، لەیەک دەدەین و یەکیدیمان خۆش دەوێت. ئەگەر ئەوان نەبن، من دەمرم. تۆ لەبەر ئەوهى بایەخ بەم پەوشەى من دەدەیت و تەنانهت لەبەر ئەوهى سەر دەدەیت بۆ ئەوهى شەو لەگەڵ من، ئەگەر لە هەمان پێخەویشدا نەبیت، لەگەڵ تەرمى باوکم و لە ناو قیژە و هەرای مندالەکاندا لە ژێر هەمان بنمیچ تى بپەرینیت، ئیستا بە گوێی رۆح کوێ بۆ قسەکانم رادەگریت."

"گویم راگرتووہ."

"شێوازی جوړاوجوړ هەیه بۆ تەلاق وەرگرتن. گەواھیدەرانى ساختە دەتوانن گەواھیم بۆ بدن مێردم منى بە مەرج تەلاق داوه، بۆ نموونە، سوێند بخۆن و بیژن پێش ئەوهى بچیتە شەر، سوێندى خواردووہ ئەگەر تا دوو سالی تر نەگەرمامەوه، ئەوا ژنەکەم تەلاقی کەوتووہ، یان دەتوانن راستەوخۆ بلین مێردى منیان لە شەرگە دیوہ و رەنگ و وردەکارییەکانى بگێرنەوه و سوێند بخۆن. بەلام ئەگەر تەرمەکەى مألەوه و نارەزایی غەزوووم و شووبرام

له بهرچا و بگريت، ئەم گەواھيدانە درۆيە بى كەلكە و قازيانى ئاوەزىاو و
 خەمخۆر دەرترسن و رازى نابن. قازيانى حەنەفیی سەر بە مەزەهەبى
 خۆشمان، ئەگەر بشزانن مێردم منى بى بژيو بەجى هېشتوو و ماوەى چوار
 سالە لە شەر نەگەر اووتەو، هەر ناتوانن تەلاقم بەدن. بەلام قازى ئۆيسكودار
 بۆ ئەوئەهلى جىابوونەو بۆ ئەو ژنانە برەخسەيتت كە هەمان حالى منيان
 هەيه و لە سۆنگەى شەرى عەجەمەو هەموو رۆژىك ژمارەيان زياد دەكات، بە
 چاوپۆشى لىكردى حەزەرتى سولتانمان و شىخ الإسلام، جاروبار شوينى
 خۇى بۆ جىگرى شافىعى خۇى چۆل دەكات و ئەويش بەئاسانى تەلاقيان
 دەدات و بژويان بۆ دەبرېتەو. ئىستا ئەگەر دوو گەواھيدەر بدۆزىنەو بۆ
 ئەوئەهلى بەدروستى گەواھى بۆ حالى من بەدن، كەمىك پارەيان بەدەيتى،
 بپەرىتەو بەرى ئۆيسكودار، قازى رازى بكەن و مسۆگەرى بكەن بۆ تەلاقدانم
 جىگرەكەى شوينى بگريتەو، بەگوتەى گەواھيدەران تەلاق بدرېم، تەلاقدانم لە
 دەفتەرى قازىدا تۆمار بگريت و كاغەزىك، يان بەلگەيەك بۆ ئەم مەبەستە
 وەر بگريت و بەلگەيەكى تروش وەر بگريت بۆ سەلماندى ئەوئەهلى كە يەكسەر
 دواى تەلاقدانم، شووكر دىنشەم رەوايه و گشت ئەمانە تا ئەم دوا نيوەرۆيه
 ئەنجام بەدەيت و بپەرىتەو ئەمبەر، ئەوا بەو پىيەى كارىكى دژوار نايت دانى
 ئىوارە مەلايەك بدۆزىنەو بۆ ئەوئەهلى منت لى ماره بكات، دەتوانيت ئەمشەو
 وەك مێردى من لەتەك خۆم و مندالەكانم لە ژىر هەمان بنمىچ بمىنيتەو.
 بەمجۆرە ناھىلت لەو ئىبلىسە بترسبن و شەو بەدەم گوڤگرتن لە تەقوهورى
 ناو مالەو بەسەر ببەين. بەيانىش كاتىك مەرگى باوكم رادەگەيەنن، لەو
 رزگارم دەكەيت وەك ژنىكى كلۆل و بىخاوەن بكەومە پىش چاوى خەلك.

قەرە، كەشيبانە و كەمىكىش زارۆكانە گوتى: "بەلى، بەلى دەتھينم."

وەك دەزانن پىش كەمىك گوتبووم نازانم بۆچى وا لە بەرزايىيەو دەمروانى
 و پۆزىلەدانە لەگەل قەرە دەدوام. ئىستا دەيزانم: قەرە هەر لە مندالايەو گىژ
 و وىژ بوو و توومەز منىش هەستم كردبوو تەنيا دەتوانم خۆپىشاندىكى لەو
 جۆرە قايلى بكەم بۆ ئەنجامدانى ئەو شتانەى خۆيشم بەحال بروام بە

سه‌رگرتنیان هه‌بوو.

"زۆر شت هه‌یه ده‌بیت له‌ دژی ئه‌و که‌سانه‌ی ته‌لاقدانم و ماره‌بیرینی له‌سه‌رخه‌یری ئه‌م ئه‌یواره‌یه‌م له‌ تۆ به‌ ره‌وا نازانن، ئه‌وانه‌ی بۆ ریتگرتن له‌ ته‌واوکردنی کتێبی باوکم خراپه‌کاری ده‌که‌ن و له‌ دژی دوژمنانمان ئه‌نجامی بده‌ین، به‌لام با ئه‌ستا ئه‌قلی تۆی شه‌یواوتر له‌ ئه‌قلی من زیاتر نه‌شه‌یوینم."

قه‌ره‌ گوته‌ی: "ئه‌قلت به‌هیچ جوړیک نه‌شه‌یواوه‌."

بۆ ئه‌وه‌ی پێی وا نه‌بیت هه‌موو ئه‌م قسانه‌ له‌ ئه‌قلی ژنانه‌ی منه‌وه‌ ده‌رچوون و تا بره‌وا به‌ قسه‌کانم بکات، گوتم: "چونکه‌ ئه‌مانه‌ ئه‌قلی من نین، ئه‌و شتانه‌ن له‌ ئه‌نجامی چه‌ندین ساڵ قسه‌کردنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ باوکمدا فێریان بووم."

قه‌ره‌ گوته‌ی:

"زۆر جوانیت." ئه‌مه‌ شتیک بوو ئه‌و پیاوانه‌ی من به‌ ئاوه‌زیاو داده‌نێن، ئه‌گه‌ر بیاننوانبنا هه‌موویان رووبه‌روو پێمیان ده‌گوت.

"زۆر جوانیت."

گوتم: "به‌لێ، ستایشکردنی ئاوه‌زیی خۆم فره‌ پێ خۆشه‌. کاتیک منداڵ بووم، باوکیشم زۆر جار ان ئه‌مه‌ی ده‌کرد."

به‌لام له‌وه‌دا بووم بلێم کاتیک پێ گه‌یشتم و گه‌وره‌ بووم، باوکم ده‌ستی له‌ ستایشکردنی ئاوه‌زم هه‌لگرت، دامه‌ پرمه‌ی گریان. کاتیک ده‌گریام، وه‌ک ئه‌وه‌ وا بوو له‌ هه‌ناوی خۆم بیه‌مه‌ ده‌ری، بێم به‌ ژنیکێ تر و وه‌ک ئه‌و خۆینه‌ره‌ی له‌ په‌ره‌ی کتێبیکدا ته‌ماشای نیگارێکی به‌ئازار ده‌کات و دلته‌نگ ده‌بیت، ژیا‌نی خۆم له‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌بینی و دل‌م به‌خۆم سووتا. هه‌ل‌پشتنی فرمێسکی مرو‌ف بۆ ئازاره‌کانی خۆی جو‌ری ئه‌وه‌ی ئازاری که‌سانیکێ تر بن، ره‌هه‌ندیکی تا بلێیت روونی هه‌یه‌، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر قه‌ره‌ باوه‌شی پێمدا کرد، هه‌ستی چاکه‌ هه‌ناومانی داگرت. به‌لام ئه‌مجاره‌ش له‌ ئاوێزانبوونماندا، ئه‌و چاکه‌یه‌ له‌ نیوان خۆماندا مایه‌وه‌ و هه‌رگیز نه‌یتوانی خۆی بگه‌یه‌نیه‌ته‌ جیهانی دوژمنانی ده‌وروبه‌رمان.

۳۳

من ناوم قهرهیه

پاش ئه وهی شه کوورهی بیوه ژن، هه تیو و خه مبار به ههنگاوی سووکی وهک په کشایه وه و رویشته، بهی بوئی باده مهی له وه وه گرتبووم و به خه یالاتی ژن هینانه وه، له بیدهنگی مائی جووهی هه لواسراودا مامه وه. سه رم لی شیوا بوو، به لام ئه وهندهش خیرا کاری ده کرد هیندهی نه مابوو ئازارم بدات. منیش، بی ئه وهی بتوانم وهک پیویست بو مردنی زاوام خه مگین بم، به راکردن خوّم گه یانده وه مائی خوّم. له لایهک، گومانی ئه وهی شه کووره له خسته م ده بات و وهک به شتیکی نه خشه و گه مه یهکی گه وره به کارم ده هینیت، هه ناومی کرمی ده کرد و له لایهکی دی، خه یالی پیکه وه ژیانی به خسته وه رانه له بهرچاوم نه ده ره وییه وه.

له مال، ژنی خاوهن ماله که له شیپانهی ده رگای هه وشدا به گیرمی هینا، ده ویوست بزانیته له به یانییه وه تا ئه م کاته له کوئی بووم و ئیستا له کوپوه دیمه وه. دواي ئه وهی وه لامم دایه وه، له ژوره که م بیست و دوو دانه زیتری فینیساییییم له پشتی پشتوینی له به تانیی شاردر او همدا ده رهینا و به په نجهی له زرۆکم خسته یانه کیسه وه. پاش ئه وهی دیسان که وتمه وه کوّلان، ده موده ست تی گه یستم چاوی ته ر و خه مبار و رهشی شه کووره به دریزاییی روژ له خه یالم ده رناچیت.

سه رهتا پینچ دانه له زیره کانی فینیسیم له کن سه رافیتی جوی به رده وام ده م به خنده ورد کرده وه. دوايی گه رامه وه ئه و گه ره کهی له بهر هه ز نه کردنم له ناوه کهی، تا ئیستا ناویم به ئیوه نه گوتوه (با ئیستا پیتان بلیم: گه ره کی

ياقوتلار). بەدەم بىر كىرەنە ۋە ھەم چوومە گەرەكى ئەو مائەلى زاۋايى مردووم، شەكۈرە ۋە مندالەكانى تىپايدا چاۋەرىپى ميان دەكرد. كاتىك بە كۆلانەكاندا ۋەك ئەۋەلى غار بەدەم، رېم دەكرد، دار چنارىكى بەرز، لە سۆنگەلى ئەۋەلى لە رۆزى مردنى زاۋامدا خەرىكە بەدەم خەيال ۋە نەخشەكېشانەۋە بۆ ژنان ھېنان خەرىكە لە خۇشياندا دەفرىم، بەچاۋى سووك بۆمى روانى. كانى گەرەك لەبەر تۈنەۋەلى بەفر خورخور ئاۋى لەبەر دەرىشت ۋە ئۈيش رېك لە ساتەدا پېمى گوت: "گوى مەدەيى، كارەكانت رېك بخە ۋە خەرىكى بەختەۋەرى خۆت بە". دۋاي ئەۋە، پشیلەيەكى رەشى شووم بەدەم خۆ لېستەنەۋە لە گۆشەيەك ئەقلمى تىك دا ۋ گوتى: "باشە، بەلام ھەموو كەسىك، بە خۇشستەۋە، گومانى ئەۋەت لى دەكەن دەستت لە كوشتنى زاۋاتدا ھەبېت".

پشیلەكە دەستى لە خۇلېسانەۋە ھەلگرت ۋە تاۋىك چاۋە ئەفسونۋاۋىيەكانى لە چاۋم برى. ئېۋە دەزانن ئەم پشیلانەلى ئەستەنبول لەبەر ئەۋەلى خەلك رۋويان دەدەنى، زۆر بى ئابروو دەبن.

لە مال نا، لە ھەۋشەلى مزگەۋتى گەرەك مەلا ئەفەندىم بېنى. مەلا، لەبەر ئەۋەلى پىلۋۋى چاۋە گەرەكانى شۆر بوۋبۈنەۋە، بەردەۋام ۋەك نووستوۋ دەھاتە پېش چاۋ. پرسىيارىكى ياسايى زۆر بەربلاۋم لى كرد ۋ لېم پرسى گەۋاھىدان لە دادگە كەلى پىۋىستە ۋ كەلى خۇۋىستانەيە؟ بە خۇپېشاندان ۋ لە خۇبايىبۈنەۋە ۋەلامى داۋەۋە ۋ مېش ۋەك ئەۋەلى بەكەمجارم بېت ئەم ۋەلامە بېبىستىم، برۆكانم بەرز كىردەۋە. مەلا ئەفەندى راي گەياند ئەگەر لە روۋداۋىكدا گەۋاھىدەرى تر ھەبن، ئەۋا گەۋاھىدان كارىكى خۇۋىستانەيە، بەلام ئەگەر تاكە گەۋاھىدەرىك ھەبېت، ئەۋ كاتە گەۋاھىدان فەرمانى خۋايە ۋ پىۋىستە.

دەستىم كرد بە قسە ۋ گوتىم: "دەردى مېش ھەر ئەمەيە. لە بابەتېكى روۋن ۋ ئاشكرادا لەكن ھەموۋان، لەبەر ئەۋەلى گەۋاھىدەران خۇيان لە پىشت ئەم بىانوۋى گەۋاھىدانى خۇۋىستانەۋەيەۋە دەشارنەۋە ۋ لە چوۋنياندا بۆ دادگە

لهشگرانی دهنوینن، کاری ئهو مروّفانهی من هاوکاریان دهکم، بهخیرایی پیک نایهت.

مهلا ئهفهندی گوتی: "بی قهزا بیت یاخوا، ده کهمیک دهمی کیسهکهت ئاوهلا بکه."

منیش کردمهوه و زیره فینیساییهکانی ناویم پیشان دا: ههوشهی فراوانی مزگهوت، و رووخساری مهلا و ههمومان لهپر به بریسک و باسکی زیر روشن بوینهوه. پرسى مهسهله چییه؟

بۆم گیراوه من کیم و رام گهیاندا: "زاوا ئهفهندی نهخۆشه. دهخوازیت پیش ئهوهی بمریت، بیهوژنبوونی کچهکهی رووی فهرمی وهبرگیت و بژێوی بۆ دابین بکریت."

بگره هیچ پتویستی نهکرد باسی جیگری قازیبی ئویسکودار بکه. مهلا ئهفهندی ههموو شتیک تی گهیشته و گوتی جا خو ماوهیهکی درێژه ههموو خهڵکی گهپهک بۆ شهکووره خاتوونی بیهخت خهبارن و تهناوته کار لهم رووهوه به درهنگیش کهوتوه. لهبری ئهوهی لهبهر دهروازهی قازیبی ئویسکودار له دووی گهواهیدهری دووهمی پتویست بۆ تهلاقدان بگهڕین، مهلا ئهفهندی برایهکی خوێ دههینیت. به قسهی ئهو، ئهگەر زیریکیشی بدهمی، ئهوا خیر به براکهی دهکم. گوتی براکهی له ههمان گهپهک دهژی و ئاگاداری دهرد و خهمی شهکووره و ههتیوه خۆشهویستهکانیهتی. دوو زیریم پیشانی مهلا ئهفهندی خوێ دا، کرپی گهواهیدهری دووهمیشی بۆم دادهشکاند؛ ههر لهویندهری ریک کهوتین. مهلا ئهفهندی چوو بۆ کن براکهی.

بهشی دواى ئهمهى رۆژی ئهمرۆمان بهشیوهیهک وهک چیرۆکی ئهو راوانان و قوادانانه دهچوو که من له قاوهخانهکانی ههلب دیبووم و چیرۆکبێژان بهدم گیرانهوهپانهوه رۆلایشیان دهگیرا. ئهو کهسانهی چیرۆکهکانیان بهشیوهی مهسنهوی دهنووسیهوه و دهیانکرد به کتیب، با به هیللی جوانیش بیانووسیبایه، بهلام لهبهر ئهوهی سههرهڕۆیی و فرت و فیلی زۆریان تیدا بوو،

ھەرگىز بەھەند ۋەرىيان ئەدەڭگرت ۋە نىگارىيان بۆى نەدەكىتسا . ھەرچى مېنىشم سەركىشىيى درىژايىيى ئەم پۆژەى خۆمانم بە چوار جقات لە پەرىەى ئەقلى خۆمدا كۆ كرىدەۋە ، نەخشاندم ۋە نىگاريم كىتسا .

لە جقاتى يەكەمدا ، پىويستە نىگاركىش نىگارى ئىمە لە ناۋەرپاستى ئاۋى تەنگەى بوسفۆر ۋە لە ناۋ بەلەمىكى چوار سەۋلى كە لە ئونقاپانى سۋارى بوۋىن ۋە پىي پەرىنەۋە بۆ بەرى ئۆيسكودار ، لە نىۋان سەۋل لىدەرانى سميئل بابىر ، رىش تىكئالقاۋ ۋە بازوۋ ئەستووردا بكىشىت . مەلا ۋە برا رەشتالە ۋە سىسەكەى بەم گەشتەى پىشتر لە خەيالدا نەبوۋ دىخۆش بوۋن ۋە لەگەل سەۋل لىدەرەن دەدان ، منى ھەژارېش لەسەر لووتى بەلەم دانىشتىبوۋم ۋە خەياللى لە بن نەھاتوۋى پىكەۋەژيانى بەختەۋەرەنەى دۋاى زەماۋەند لە بەرچاۋم نەدەرىۋەيىيەۋە . بەمەبەستى دۆزىنەۋەى نىشانەيەكى نەگبەتى ، بۆ نمونە ، پاشماۋەى كەشتىيەكى چەتەى دەريا ، بەترسەۋە سەيرى قولايىيى ئاۋى تەنگەى بوسفۆرم دەكرد ۋە ئاۋەكە لەۋ بەيانىيە خۆرەتاۋەى زستاندا لە گشت كاتىك روۋنتر دەھاتە پىش چاۋ . كەۋاتە نىگاركىش نىگارى دەريا ۋە ھەۋرەكان چەند بە رەنگى پىر لە نەشئەش بكىشىت ، پىويستە نىگارى شتىكى تارىكىش بۆ راگرتنى ھاۋسەنگى لە بەرامبەر خەيالەكانى بەختەۋەرىم ، بۆ نمونە ، نىگارى ماسىيەكى سەرسوۋرەپنەر لە بنى ئاۋى بوسفۆردا بكىشىت تاكو خۆپنەرى بەسەرھاتەكەمان لەۋ كاتەدا ھەموو شتىك بە رەنگى پەمەيى تۆخ نەبىنئت .

نىگارى دوۋەمىشمان پىويستە لەۋ نىگارە پىر لە ۋەردەكارى ۋە باش رىكخراۋەنى شايەنى زەرەفەتكارىيى بەھزاد بن ، ئەۋانەى كۆشكى سۋلتان ۋە پادشايان ، كۆبۋنەۋەى دىۋەخان ، پىشۋازىكردن لە بايئۆزانى فەرەنگ ۋە ناۋەۋەى مالانى جەنجال پىشان دەدەن ، واتا حسىب بۆ گالته ۋە جوۋوتاتابى ناۋ نىگار بكرىت . دەبىت قازى ئەفەندى لە گۆشەيەكى نىگاردا ، بەدەستىكى ، ۋەك ئەۋەى بلىت "راۋەستە" ، نىشانەى "ھەرگىز" ۋە "نەخىر" بۆ من ۋە بەرتىلى

بۆ ئۇ درېژكراوم بىكات و بەدەستەكەى ترى، بەشەرم و لە روودامانەو زېرە
فېنېسپايبەكەنى من بخاتە گىرفانى خۆيەو. دەبىت ئۇ شتەى لە ئاكامى ئەم
بەرتىلە دەكەوېتەو، ھەمان سات لە نىگارەكەدا پېشان بەرېت، واتا پېويستە
لە جېى قازىي ئۆيسكودار، نىگارى شەھاب ئەفەندىي جىگري شافىعېي قازى
بەكشېرېت. مرؤف تەنيا لە ساىەى لېھاتوويىي ۋەستايانى نىگارەكېشى زىرەك
لە رېزكردنى پەردا دەتوانىت ئۇ رووداوانەى بەدوای يەكدا دەقەومىن، لە
ھەمان نىگاردا بەكشېت. بەمجۆرە، بۆ نمونە، ئۇ چاوەى لە پېشدا بەرتىل
بەخشىنى من دەبىنېت، كاتېك سەير دەكات ئەوھى چوارمشتەقى لەسەر
نېمدەرى قازى دانىشتوو، جىگري قازىيە، ئەگەر تەنانەت ئەم چىرۆكەشمان
نەخوئېتەو، ئەوا ئەگەر دەبىنېت جىگري قازى دەمودەست دوو زىرى
فېنېسپايبە دەنېتە گىرفانى، تى دەكات قازى ئەفەندى جېى خۆى بۆ جىگري
شافىعېي چۆل كرددو ھەكۆرە تەلاق بەدات.

نىگارى سېھەمېش پېويستە ھەمان جقات پېشان بەدات، بەلام ئەمجار
كاتېك دىوارەكان دەنەخشىندېن، دەبىت نەخش و نىگارى باوى چىنى كە لك
و چلى تىكنا لاويان دەربازبوون دژوارتر دەكەن، بەكار بەئىندېرېت. مەرچېشە
ئەمانە بە رەنگىكى تۆختر بۆياخ بەرېن ۋە ھەورى ئالۆز و رەنگاوپرەنگ بەسەر
جىگري قازىيەو بەكشېرېت بۆ ئەوھى روون بېتەو ھەمە و فرت و فېلېك لەم
چىرۆكەماندا ھەيە. مەلا و براكەى، سەربارى ئەوھى بەجىا چوونە بەردەم
جىگري قازى، بەلام پېويستە پىكەو لە نىگارەكەدا پېشان بەرېن. ئەوان
دەستيان كەد بە قسە و گوتيان ماوھى چوار سالا مېردى شەكۆرە لە شەرى
نەگەپراوئەتەو؛ لەبەر ئەوھى مېردى بەخپوى ناكات، ژنەكە بەدەست نەدارىيەو
دەنالېنېت؛ دوو مندالە ھەتېوھەكەى بەرسى و چاوبەگريانن؛ بەھۆى
بەشوبوونىيەو، ھېشتا ھېچ داخوازىكارىك پەيدا نەبوو بەبىت بە باوكى
ھەتېوھەكان و بگرە لەبەر ئەوھى بەشوو، كەس ناتوانىت بى رەزامەندىي
مېردى قەردى بەداتى. جووتە برا بەشېوھەكە قسەيان دەكەد بۆى ھەبوو

دیواری که ریش بهینیتته جووله و کاریکی وا بکات جیگری قازی هر له ویتدا به چاوی پر له فرمیتسکوهه بریاری ته لاقدانی شه کوره بدا، به لام میتشیش میوانی نه بوو. پرساری کرد سه ره شتیاری شه کوره کیتی؟ دوی تاویک دووئی، هاتمه گو و گوتم: "باوکی به پیزی شه کوره چاوشی و کاری بالیوزی بو سولتائمان دهکات و له ژیاندايه."

جیگری قازی گوئی: "تا خوئی نه یاته دادگه، به هیج جوړیک بریاری جیابوونه وی نادم."

ئهمجار به شپرزهی گوتم: "زاوا ئه فهنندی له پخه وی نه خوشیدا گیانه لایه تی. دوایین داخوازی له خوا ئه وهیه کچه که تی ته لاق بدریت و منیش نوینه رایه تی ئه دهکم."

جیگر کوئی: "دوی ته لاقدانی چ دهقه ومیت! بوچی پیاویکی نیوه مردوو هینده په روشی جیا کردنه وی کچه که به تی له پیاویک له میژره له شه سه ری تیدا چوووه و فه وئاوه؟ ها پروانه، ئه گهر کچه هلیکی باشی شوو کردنی هه بیت و زاویه کی جی متمان له ئارادا بیت، ئه وئا تی دهگه م، چونکه به مجوره باوکه به ئاسووده بی سه ر دنیتته وه."

گوتم: "جیگر ئه فهنندی، هه یه."

"کی؟"

"من!"

جیگری قازی گوئی: "چما ده بیت؟ تو نوینه ری سه ره شتیاریت! چ کاره ییت؟"

"له ویلایه ته کانی روژهللات کتیبجیه تی و نامه به ری و جیگری دهفته رداریم بو پاشایان کردووه. میژوونامه یه کی شه ره کانی عهجه مم به ئه نجام گه یاندووه و پیشکیش به سولتائمانی دهکم. سه رم له نه خش و نیگار دهرده چیت. ماوه بیست سالیشه به ئاگری عشقی ئه م کچه قرچی سووتانم دیت."

"خزمی ئەوایت؟"

لەبەر ئەوەی لەکن جیگری قازی لە دەمەساتیکی چاوەڕوان نەکراودا کەوتە دۆخیکەوه خۆم بەاوژمە بەردەمی، دەست و پیتی ماچ بکەم و بەجاریک ژبانی خۆم وەک ئامیتریکی بێ راز و نیاز دەخستە سەر میز، زۆر شەرم بەخۆمدا هاتەوه و بێدەنگ بووم.

"لەبری ئەوەی وەک چەوئەندەر سوور هەلگەرپیت، وەلام بەدەرەوه."

"کچی پوورمه."

"هەم، تۆ گەیشتم. ئایا دەتوانیت بەختەوهری بکەیت؟"

کاتیک ئەم پرسیارەیی کرد، بەدەست ئاماژەبەکی بێ ئابرووانەیی کرد. با نیگارکێش نیگاری ئەم درێوییە نەکیشتیت. تەنیا با رادەیی سووربوونەوهی رووخسارم پێشان بدات و هیچی تر.

"داهاتیکی باشم هەیه."

جیگر ئەفەندی گوتی: "لەبەر ئەوەی لەسەر مەزەهەبی شافیعییم، تەلاقدانێ ئەم شەکوورە بەدەختەیی کە چوار سالاڵە میردی لە شەر نەگەرراوەتەوه، هیچ رەهەندیکی تێدا نییە لەگەڵ کتیب و باوهری من ناکۆک بیت. ئەوا بریاری جیابوونەوهم دا. ئیدی ئەگەر میردی لە شەڕیش بگەرپیتەوه، ناتوانیت داوای هیچ مافیکی لێ بکات."

نیگاری دواتر، واتا چوارەمیان، پێویستە پێشان بدات جیگری قازی بە مەرەکەبی رەش سوپای گوتراپەلی پیتەکان دەخاتە جوولە، بریاری جیابوونەوه لە دەفتەردا تۆمار دەکات و داوی ئەوه، بەلگەیی بێدەرژنیی شەکوورەیی من و نەمانی هیچ تەگەرەبەک بۆ شووکردنەوهی مۆر دەکات و دەیداتە دەستم. بەلام تیشکی ناواخنی ئەو کامەرانییەیی من لەو کاتەدا هەستم پێ دەکرد، نە بەسوور بۆیاخکردنی دیوارەکانی دادگە و نە بەکێشانی چوارچێوهی نیگارەکە بەرەنگی سووری خوینین، دەرنابردپیت. بەناو ئاپۆرەیی

گواهیدهرانی درۆزن و ئهو پیاوانه‌ی بۆ به ته‌لاقدانى خوشک و کچ و پوره‌کانیان له به‌رده‌م ده‌رگای قازى تۆپه‌لیان به‌ستبوو، رام کرد و که‌وته سه‌ر رێگه‌ی گه‌رانه‌وه.

کاتیک له ته‌نگه‌ی بوسفۆر په‌ریمه‌وه و چوومه گه‌ره‌کی یاقوتلار، مه‌لا ئەفه‌ندیی تیگه‌ه‌یشته‌وو و براکه‌یم له کۆل خۆم کرده‌وه. مه‌لا مرخی خۆش کردبوو خۆی ماره‌ی شه‌کووره‌م لى بېریت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له کۆلان ده‌موده‌ست تى گه‌ه‌یشتم هه‌ر که‌سه‌یک له کۆلان پتم ده‌گات، ئیره‌ی به کامه‌رانیی له راده‌به‌ده‌رم ده‌بات و له پشته‌وه ته‌پکه و داوم بۆ ده‌نیرتته‌وه، به غاردان پووم له کۆلانی شه‌کووره‌ی خۆم کرد. قه‌له‌ره‌شى شووم چۆنیان زانیبوو مردوویه‌ک له ژووره‌وه هه‌یه تا به‌و جووره به سه‌ربانه‌کانه‌وه بال راره‌شین و به‌زم بگین؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تیر و پر خه‌مم بۆ زاوام نه‌خواردبوو، ته‌نانه‌ت فرمیسکیشم بۆ نه‌رشتبوو، کزه له هه‌ناومه‌وه ده‌هات، به‌لام ده‌سته‌به‌جى به داخستنى بى که‌موکورتی ده‌ریوانه‌کانی مال، ده‌رگا، بیده‌نگی و بگره به دار هه‌ناره‌که‌دا تى گه‌ه‌یشتم هه‌موو شتی‌ک به‌رپى خۇیدا ده‌چیت به‌رپوه.

ئیه‌وه تى ده‌گن من له‌و ساته‌دا به‌ په‌ی پتېردنه‌وه به‌خیرایى هه‌لسوکه‌وتم کردوه. به‌ردیکم له زه‌وی هه‌لگرت و له ده‌رگای هه‌وشه‌م گرت، به‌لام نه‌مپیکا! به‌ردیکیشتم هه‌لدايه ماله‌وه، که‌وته سه‌ربان. به هه‌لچوونه‌وه که‌وته به‌رديارانکردنى ماله‌که. له‌و کاته‌دا په‌نجه‌ره‌یه‌ک کرایه‌وه. ئه‌مه په‌نجه‌ره‌ی نه‌ۆمی دووم بوو، ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ی چوار رۆژ له‌مه‌وبه‌ر، رۆژی چوارشه‌مه، له نیه‌وان لق و چلی دار هه‌ناره‌که‌وه شه‌کووره‌م تیدا دیبوو. ئۆرهان له‌ویدا ده‌رکه‌وت، له درزی ده‌ریوانه‌وه گویم له ده‌نگی شه‌کووره بوو جینیوی به ئۆرهان ده‌دا، دواتریش خۆیم دی. من و شوخی خۆم تاویک به ئومیدده‌وه سه‌یرى په‌کدیمان کرد. چ خۆش و جوان بوو. ئاماژه‌یه‌کی به‌واتای "چاوه‌رئ بکه‌ی" کرد و ده‌ریوانه‌ی دادایه‌وه.

هیشتا زۆری ما‌بوو بۆ ئیواره؛ له باخچه‌ی خالی شه‌یدای جوانی دنیا و

دار و کۆلانی قورواوی بووم و بهئومیدوه چاوه‌ریم کرد. هیندهی نه‌برد خه‌یرییه وهک ئه‌وهی که نه‌یزهک نه‌بیت و خاتوونکی ئه‌فه‌ندی بیت، پۆشته و په‌رداخ و به‌رووی داپۆشراوه‌وه هات. بی ئه‌وهی له‌یه‌کتر نی‌زیک بینه‌وه، چووینه پشت دار هه‌نجیره‌کانه‌وه.

پیم گوت: "هه‌موو شتیک ته‌واوه." ئه‌ی نووسراوه‌ی له‌قازیم وه‌رگرتبوو، پێشانیم دا. گوتم: "شه‌کووره ته‌لاقی وه‌رگرت." له‌بری ئه‌وه‌ی بلیم ئیستا له‌که‌ره‌کی پشته‌وه مه‌لایه‌ک ده‌دۆزمه‌وه، گوتم: "مه‌لا دیت، با شه‌کووره ناماده بیت."

"شه‌کووره خاتوون ده‌یه‌ویت ئه‌گه‌ر که‌می‌کیش بووه که‌ژاوه‌ی زهماوند هه‌بیت. با خه‌لکی گه‌ره‌ک بین و نانی شایی بخۆن. مه‌نجه‌له‌ پلاومان به‌بادهم و قه‌یسی وشکه‌وه لێناوه."

له‌وانه‌بوو به‌چێژه‌وه باس بکات چی تریشیان کۆلاندووه، به‌لام من قسه‌م پێی بری و گوتم: "ئه‌گه‌ر شایی ئه‌وه‌نده فراوان ببیته‌وه، هه‌وال ده‌گاته‌وه حه‌سه‌ن و پیاوه‌کانی، به‌سه‌ر شاییدا ده‌دن و ئابروومان ده‌بن، ماره‌برینه‌که‌مان لێ تیک ده‌دن، ئیمه‌ش هیچمان پێ ناکریت و ره‌نجمان به‌با ده‌چیت. ده‌بیت خۆمان به‌ته‌نیا له‌حسه‌ن و غه‌زووری نا، بگره‌ له‌ئیلبیسی بکوژی زاوا ئه‌فه‌ندیش به‌شارینه‌وه. ده‌ترسن؟"

گوتی: "جا چۆن ناترسین؟" ئه‌مه‌ی گوت و ده‌ستی کرد به‌گریان.

گوتم: "هیچ شتیک به‌کس نالین. زاواش هه‌لگرن و جلی نووستنی له‌به‌ر بکه‌ن، بیبه‌ته‌ نوینه‌وه و وه‌ک مردوو نا، جووری ئه‌وه‌ی نه‌خۆش بیت، درێژی بکه‌ن. په‌رداخ و شرووب له‌ژوور سه‌رییه‌وه دا‌بنین و ده‌ریوانه‌ی ژووره‌که‌ی دا‌بدنه‌وه. با چرا له‌ژووره‌که‌ی نه‌بیت بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ره‌رشتیاری شه‌کووره له‌ماره‌بریندا باوکی نه‌خۆشی بیت. که‌ژاوه‌ی زهماوند نابیت، داوین سات سی چوار هاوسی بانگ بکه‌ن و هیچی تر. کاتیک ئه‌وانه بانگ ده‌که‌ن، ده‌لێن ئه‌مه داوین ئاره‌زووی زاوا ئه‌فه‌ندی بووه... ئه‌مه زهماوندی‌کی شاد نا، چاو

به‌گریان ده‌بیت. ئە‌گەر ئە‌م کاره‌مان پێ‌ نه‌برێ‌ته‌ سه‌ر، ب‌لاوه‌مان پێ‌ ده‌که‌ن، تۆ‌یش سزا ده‌ده‌ن. حا‌لی بوو‌یت؟"

به‌ده‌م گریانه‌وه‌ سه‌ری با‌دا. پێ‌م گوت سواری ئە‌سه‌په‌ سپییه‌که‌م ده‌بم، گه‌واهی‌ده‌ران ده‌هینم، زۆرم پێ‌ ناچیت ده‌گه‌مه‌وه‌ ما‌ل، با شه‌کووره‌ ئاماده‌ بێت، له‌مه‌ودوا من ده‌بم به‌ گه‌وره‌ی ما‌ل و ئیستاش ده‌چم بۆ لای سه‌رتاش. هیچ کامێک له‌م شتانه‌م پێ‌شتر دانه‌رشتبوو، بگه‌ر له‌ کاتی قسه‌کردندا به‌خه‌یا‌ل‌مدا ده‌هاتن. وه‌ک ئە‌وه‌ی له‌ هه‌ندیک شه‌ر هه‌ستم پێ‌ ده‌کرد، باوه‌رم وا بوو به‌نده‌یه‌کی زۆر خۆشه‌ویستی خوام، د‌لی پێ‌م ده‌سووتیت، ده‌مپاریزیت و هه‌ر له‌م رووه‌شه‌وه‌یه‌ کارم راست ده‌هینیت. هه‌ر هینده‌ی جارێک له‌ هه‌ناوی خۆتاندا هه‌ستتان به‌م متمانه‌یه‌ کرد، هه‌رچی به‌خه‌یا‌لتاندا بێت و چ له‌ د‌لتاندا راست بێت، بیکه‌ن و کرده‌وه‌شتان راست درده‌چیت.

له‌ گه‌ره‌مکی یا‌قوتلاره‌وه‌ به‌ره‌وه‌ که‌نداوی زێ‌ترین چوار کۆ‌لانم بری. له‌ مزگه‌وته‌ی یاسین پاشای گه‌ره‌مکی هاوسێ‌مان مه‌لای ریش ره‌ش و ده‌موچاو نوورانیم دی کلکی گسکێکی گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌ و له‌ هه‌وشه‌ی قوراوی سه‌گی به‌ره‌لای راوده‌نا. ده‌ردی خۆم بۆی گێ‌رایه‌وه‌ و گوتم: "باوکی کچی پوورم له‌ وه‌دایه‌ فه‌رمانی خوا به‌جێ‌ به‌هینیت، به‌لام ده‌یه‌وێت پێ‌ش مردنی، من و کچه‌که‌ی زه‌ماوه‌ند بکه‌ین. کچه‌که‌ی، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی می‌ردی له‌ شه‌ر نه‌گه‌راوه‌ته‌وه‌، ئە‌م‌رۆ له‌ قازیی ئۆیسکودار ته‌لاقنامه‌ی وه‌رگرت." وه‌ک وه‌لام بۆ ناره‌زایی مه‌لا له‌مه‌ر ئە‌وه‌ی ژنی ته‌لاق‌دراو بۆ ئە‌وه‌ی بتوانیت دیسان شوو بکاته‌وه‌، پێ‌ویسته‌ به‌پێ‌ی شه‌رع مانگێک چاوه‌ڕێ‌ بکات، کاغه‌زی قازیم پێ‌شان دا و گوتم: "له‌به‌ر ئە‌وه‌ی می‌ردی شه‌کووره‌ چوار سا‌له‌ وه‌، بوار نه‌بووه‌ بۆ ئاوسکردنی ژنه‌که‌ی و قازیی ئۆیسکوداریش ئە‌م به‌یانیه‌ بۆ ئە‌م مه‌به‌سته‌ بریاری جیا‌بوونه‌وه‌ی داوه‌." ده‌مو‌یست مه‌لا ئە‌فه‌ندی د‌ل‌نیا بێت له‌وه‌ی هیچ ته‌گه‌ره‌یه‌ک له‌سه‌ر پێ‌ی ماره‌برینمان نییه‌. به‌ بۆ‌چوونی ئە‌و؛ به‌‌لێ، بووک به‌ خوێن خزمم بوو، به‌لام پورزایی رێگری ماره‌برین نه‌بوو؛ ماره‌یی پێ‌ش‌سووی به‌ته‌واویی کۆتایی پێ‌

هیندرا بوو؛ جیاوازیی ئایینی و ئاست و سامانمان له نیاواندا نه بوو. نه گهر نه و
زیرانهی دهمویست پیتشوخت بۆی دریز بکهم، وهرگرتبایه و له شاییی
ئاشکرای بهرچاوی هممو دانیشتوانی گهرهک ماره ی بیریاییه، خیریکی به
ههتیوهکانی بیتهژنه کهش دهکرد. ئایا مه لاهه نندی چهزی له پالوی تیکه ل به
باده م و قه سییی وشک هه بوو؟

چهزی لی بوو، به لام هیشتا نیگای له سه ر سه گه کانی به رده رگای چه وشه
بوو. جلو به رگی شاییی ده پۆشی، ده ستیکی به قژ و ریش و کلاره که یدا ده هینا
و ده هات بۆ ماره برین. پرسیا ری ماله که ی کرد، ناوونیشانم بۆی هه لدا.

ماره برینیک دوا زده سال خه یالی لی کرابیتته وه، چه نده ش په له ی لی بکریت،
با بکریت، چ له وه خو شتر هه یه زاوا هه موو شپرزهی و مه ترسییه ک له بیر
بکات و خو ی بۆ ده ستی میهره بان و چه نه بازیی شیرینی سه رتاشیک شل
بکات و ته راشی شاییی بۆ بکریت؟ دووکانی نه و سه رتاشه ی لاقه کانم له
خو یانه وه منیان بۆی برده بوو، ده که وته ده روازه ی لای بازا ری کولانی ماله
ویرانه که ی گهره کی ئاکسه رای، نه و ماله ی زاوای خوا لیخو شبووم و پوورم و
شه کووره سالانیکی دریزی دوا ی مندالیمان چولیان کردبوو. پینچ رۆژ
له مه و بهر یه که مجار دوا ی سالانیکی دریز هاتبوومه ئیره و چاوم که وتبوو به
چاوی یارۆی سه رتاش. نه مجار هه ر نه وه نده ی چوومه ژووری، باو هشی پیمدا
کرد و له بری نه وه ی وه ک سه رتاشیکی راسته قینه ی نه سه تهنو لی لیم بپرسیت
ماوه ی دوا زده سالی رابردوو له کو ی خو م شار دو وه ته وه، قسه ی هینایه سه ر
دوا یین ورته ورتی گهره ک و نه و نه جامه ی ئامازه یه بۆ نه و شوینه ی هه موومان
له ئاکامی نه م ریبوارییه واتاداره ی ناومان لی ناوه ژیان، پتی ده گه یین.

ناتوانم بلیم وا ده زانم دوا زده سال نا، دوا زده رۆژ له مه و بهر لی ره بووم.
که چی وه ستامان چو بووه ساله وه، ده سه ته کانی خالیان لی ده رها تبوو، به
له رینه وه ی گو یزانی ده ستی به سه ر روومه تمه وه دیار بوو به زیاده وه خووی
دابووه ئاره ق خوار دهنه وه. شاگردیکی چا و سه وز، لیو جوان و پیتست ئالیشی

بۆ خۆی راگرتبوو. منداڵەكە بە سەرسامی بۆ وهستای دەروانی. بەبەرورد
 لەگەڵ دوازدە ساڵ لەمەوبەر، جوړیک لە ریکویتیکی و خاوتینیش بەناو
 دووکانەكەوه دەبیندرا. ئەو سەتڵەهی ئاوی کولای تۆ کرد و بەو ئاوی لە
 ژێرەوی دەرژا، بەوردی قژ و پرووی منی شوژی. سەتڵەكە بە زنجیریکی نوێ
 بە بنمیچەكەوه هەلۆسارابوو. لەگەنە گەورە و کۆنەکانی قەلایی کرابوون،
 ئاگردانەكەهی خاویین و بۆ ژەنگ بوو، گوێزانە دەسک ئەقیقەکانیشی تێر بوون.
 پشتەمائیکی پاک و خاوتینی پۆشیبوو، بەلام دوازدە ساڵ لەمەوبەر لە خۆی
 رانەدەبینی شتی وا لەبەر بکات. بەخەیاڵمدا هات وهستا دواي راگرتنی ئەم
 شاگردە شیرین و لەش نەرمەهی كە بالایی لە گوێرەهی تەمەنی درێژتر بوو،
 دەستی بە دووکانەكەهی و بەخۆشیدا هێناوه. بەخۆم نەبوو كە وتمە بێرکردنەوه
 لەوهی ژيانى هاوسەری بەتەنیا مائی پیاوی سەلت نا، بگرە زیندوو بوونەوه و
 فەریکی نوێ بە کار و دووکانیشی دەبەخشیت. بەدەم ئەم خەیاڵانەوه خۆم
 رادەستی خۆشی، چێژی بۆندار، ئاوی گەرم و سابوونی سەرتاش کرد.

نازانم چەندیک کات تۆ پەریبوو؛ بە پەنجەیی پڕ لە ماریفەتی وهستای
 سەرتاش و بە گەرمی ئەو ئاگردانەهی بەجوانی دووکانی بچووکی ئەوی گەرم
 کردبوو، خاوبووومەوه. لە سۆنگەهی ئەوهی وهک بلیت دواي ئەو گشت
 چەرمەسەریی و کوێرەوهرییە، ئەمرۆ ژیان وهک شتیکی بۆ بەرامبەر لەپڕ
 گەورەترین دیاریم پیشکیش دەکات، هەستی سوپاسکردنی بەزدانی مەزەم
 لەکن وروژا و زۆر بەپەرۆش بووم بزەنم ئەم دیاریە لەکام تاي تەرازووی
 رازداری گەردوونی ئافرێندراوی خواوه دەرەچیت. هەستم بە خەم و
 ئازاریش کرد بۆ زاوای بە مردوویی لە جێگەدا راکشام لەو مألەهی دواي
 كەمیتی تر دەبم بە سەرگەورەیی. خەریک بووم بەدەم ئەم هەست و خەیاڵانەوه
 خۆم بۆ جوولان ئامادە دەکرد، لەپڕ لەبەر دەرگای بەردەوام ئاوەلای دووکان
 هەستم بە جوولەیهک کرد، پرووم وەرگێرا و تەماشام کرد شهوکهوت بوو!
 بەشپرزەیی، بەلام بە هەلوێستی متمانە بەخۆبوونەوه كاغەزێکی بۆم درێژ
 کرد.

بئى ئەۋەى ھېچ شتېكى بئى بلىم، بەدەم چاۋەرىكىردنى خراپترىن ھەۋالەۋە
ھەناوم بە باى سارد لەرزى و نامەكەم خۆپىندەۋە:

"ئەگەر كەژاۋەى زەماۋەند نەبىت، شوو ناكەم. -شەكۋورە-".

قۆلى شەۋكەتم بەزۆر راکىشا و لە باۋەشم گرت. دەمويست بۆ شەكۋورەى
خۆم بنووسم: "سەر سەر و سەرچاۋان خۆشەۋىستىم!" بەلام كۋا قەلەم و
مەرەكەب رېيان دەكەۋىتە كى سەرتاشى نەخۆپىندەۋار! بەمجۆرە، زۆر
بەۋرئايى چرپاندىم بە گۆپى شەۋكەتدا و بە دايكىم دەگوت: "باشە." بەھەمان
چرپە پرسىياري باپىرىشىم لى كىرد.

"نووستوۋە."

ئىستا تى دەگەم، ئۆۋەش ۋەك شەۋكەت لە پرووى مردنى زاۋامەۋە (ھەلبەتە
شەۋكەت گومان لە شتى تر دەكات) گومانم لى دەكەن. چىگەى داخە! بەزۆر
ماچم كىرد. شەۋكەوت بئى ئەۋەى خۆشىى بە چارەمدا بىت، رۆيشت. لە كاتى
مارەبىرىن و زەماۋەندىشدا جلى جەژنى پۆشىبوو، بەلام لە دوورەۋە ۋەك
دوژمن بۆ منى دەروانى.

لەبەر ئەۋەى شەكۋورە لە مائە باۋانەۋە بۆ مالى زاۋا نەدەچوو، بگرە تەۋاۋ
بە پىچەۋانەۋە، من ۋەك زاۋا رېوى چووبوۋمە مائەباۋانى شەكۋورە، كەژاۋەى
زەماۋەندىش لەگەل ئەۋ رەۋشەدا گونجىندرا. بىگومان لە دۆخىكدا نەبووم
ۋەك ئەۋەى كەسانى تر دەيانكىرد، منىش پۆشاك بكەمە بەر ھاۋرېئايى
دەۋلەمەند، خزم، ناسياۋانم و سۋارى ئەسپيان بكەم و لەبەر مالى شەكۋورە
دايانبەزىنم. بەلام سەربارى ئەۋەش، دوو ھاۋرېئايى سەردەمى مندالىم لەۋانەى
لەم شەش رۆژەى دۋاى گەرئانەۋەمدا بۆ ئەستەنبول تووشم ھاتبوون
(يەككىيان ۋەك من بوۋبوو بە نووسىيار و ئەۋى تريان گەرماۋىكى بەرپۆۋە
دەبىرد) ھاتن. سەرتاشى دەلالىشم كە لە كاتى تەراشكىردندا پىرۆزىيائى لىم
كىرد و فرمىسك پزايە چاۋانى، لەگەل خۆمدا ھىنا؛ خۆيشم ئەسپى سىپىم، ئەۋ
ئەسپەى رۆژى يەكەم سۋارى بوۋبووم، بەدۋوى خۆمدا راکىشا و ۋەك ئەۋەى

له و ماله هه‌لی بگرین و بیبهینه مایکی تر و ژیانیکی دی، پش درگامان له شه‌کووره‌ی خۆم گرت.

خه‌یرییه درگای کردهوه و به‌خشیشیکی چه‌ورم دای. شه‌کووره جلیکی بووکتینی سوور و تارایه‌کی ئاودامانی پۆشیبوو. له ژوورهوه دهنگی گریان، هه‌نسک، نالین (ژنیک به‌سه‌ر مندا‌له‌کانیدا قیراندی)، هاوار و ماشالا هات و ئه‌ویش به‌ناو ئه‌و دهنگانه‌دا له مال هاته ده‌ری. ئه‌سپیکی سپیشمان وه‌ک یه‌ده‌ک له‌گه‌ل خۆماندا هینابوو، وه‌ک چاوه‌ریم ده‌کرد شه‌کووره به‌هونه‌روه سواری بوو. یارۆی سه‌رتاش به‌زه‌یی پیمدا هاتبوووه و له دوا‌ین ساتدا ده‌هۆلژه‌نیک و زورنانه‌نیک په‌یدا کردبوو. کاتیک ئه‌وان له پشمانه‌وه ئاوازیکی له‌سه‌ره‌خۆی زه‌ماوه‌ندیان ده‌ژهنی، که‌ژاوه‌ی هه‌ژار و خه‌مبار، به‌لام سه‌به‌رزی زه‌ماوه‌ندمان که‌وته ری.

هه‌ر هینده‌ی ئه‌سه‌په‌کانمان وه‌خۆ که‌وتن، تی گه‌یشتم ئه‌م که‌ژاوه‌ی زه‌ماوه‌نده شتیکه شه‌کووره به‌ لیزانی هه‌رده‌می خۆی بۆ مسۆگه‌رکردنی ماره‌برین سازی کردوو. له سایه‌ی که‌ژاوه‌ی زه‌ماوه‌ندماندا، ئه‌گه‌ر له دوا‌ین ساتیشدا بوایه، هه‌موو گه‌ره‌ک به‌ ماره‌برینه‌که‌یان ده‌زانی و به‌پتی ئه‌وه‌ی به‌مجۆره‌ش له‌لایه‌ن هه‌مووانه‌وه په‌سه‌ند ده‌کرا، هه‌ر دژایه‌تییه‌ک له‌ داها‌توودا له‌ به‌رامبه‌ر زه‌ماوه‌ندمان بکرایه، لاواز ده‌بوو. له سه‌ریکی تره‌وه، به‌ ناشکرا راگه‌یاندنی نیازی زه‌ماوه‌ندکردنمان، گه‌یرانی به‌زمی شایی وه‌ک ئه‌وه‌ی بمانه‌ویت پشانی دوژمانمان، می‌ردی شه‌کووره و که‌سوکاری به‌دین هه‌یج حسه‌تیکیان بۆ ناکه‌ین، کاری ئیمه‌ی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌خسته مه‌ترسییه‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی من بوایه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ که‌س بلیم و شایی بگه‌یرم، شه‌کووره‌م ماره‌ ده‌کرد، ده‌بووم به‌ می‌ردی و دواتر زه‌ماوه‌ندم راده‌گه‌یاند.

کاتیک به‌سه‌ره‌پشتی ئه‌سپی سپی و نازداری ئه‌فسانه ئاسامه‌وه له پش که‌ژاوه‌ی زه‌ماوه‌نده‌وه به‌ کۆلانه‌کانی گه‌ره‌کدا ریم ده‌کرد، چاوه‌کانم به‌ترسه‌وه به‌دوای هه‌سه‌ن و پیاوانیدا ده‌گه‌ران، چونکه له‌وانه بوو هه‌ر ساتیک له

کۆلانیکهوه، یان له ده‌رگای حه‌وشه‌یه‌کی تاریکه‌وه ده‌رپه‌رن و په‌لامارمان
 بدن. که‌سانی به‌سالآچوو و پیاوانی پیگه‌یشتوو له پیش ده‌رگا و بن
 دیواران راوه‌ستاوی گه‌رهم دی بئ ئەوه‌ی بزنان چ ده‌قه‌ومیت و دوور له بئ
 ریزی نواندن، به سه‌سامی سه‌یری که‌ژاوه‌ی زهماوه‌ندیان ده‌کرد. که‌سانی
 نامۆم دی راوه‌ستاووون و سلأویان لیمان ده‌کرد. بیویستی خۆمان به شوین
 بازاریکی بچوو‌کدا تئ په‌رین. له‌وئ، میوه‌فرۆشیک بئ ئەوه‌ی زیاد له به‌هینی
 رهنگین و گیزهر و سیوه‌کانی دوور بکه‌وئته‌وه، به‌شادی له‌گه‌ل ئیمه‌دا چوار
 پینج شه‌قاوی نا و گوتی: "بی‌چاوینی بیت"; به‌قائیکی خه‌مگین خه‌نده‌ی
 خستبووه سه‌ر لیوانی و نانه‌وایه‌کیش سووتاوی سه‌ر کولیره‌کانی به
 شاگرده‌که‌ی ده‌کراند و نیگای پر له ره‌زانه‌ندی له ئیمه‌ بریوو. ده‌موده‌ست
 به‌م شتانه‌دا تئ گه‌یشتم شه‌کووره زۆر وه‌ستاiane پیوه‌ندی فسکه‌فسک و
 قسه و قسه‌لۆکی خۆی خستوه‌ته کار، به ماوه‌یه‌کی کورت وه‌رگرتنی ته‌لاق و
 شووکردنی خۆی به منی به گه‌ره‌کدا بلأو کرده‌ته‌وه و به په‌سه‌ندکردنی داوه.
 سه‌رباری ئەوه‌ش، من به‌رامبه‌ر هه‌ر هێرشیکی بئ تام و چاوه‌رپوان نه‌کراو،
 بگره به‌رامبه‌ر هه‌ر قسه تیگرتن و وشه‌یه‌کی دزیو، له‌سه‌ر پئ بووم. بۆیه
 کاتیک له بازاره‌که ده‌رچووین، هیچ گازنده‌م نه‌کرد له ده‌ست ئەو ئاپۆری
 منداڵانه‌ی به‌هاوار و قیژه و گالته‌کردنه‌وه که‌وتبوونه شوینمان و داوای
 به‌خشیشیان ده‌کرد: له پیکه‌نینی ژنانی ناو په‌نجه‌ره و پشت ته‌لبه‌ند و
 ده‌ریوانه‌کانه‌وه حالی ده‌بووم خۆشی، هه‌را، ژاوه‌ژاو و جه‌نجالی منداڵان
 ئیمه‌ی پاراستوو و واتای پازی بوون ده‌گه‌یه‌نیت.

به‌رده‌وام چاوم بریوووه ئەو پیگه‌یه‌ی که‌ژاوه‌ی زهماوه‌ند دابوو به‌ر و له
 خوا به‌زیاد بیت، له ئاکامدا پیچی کرده‌وه و رووی له مال کرد، به‌لام دلم له‌کن
 شه‌کووره و خه‌مه‌کانی بوو. راستیه‌که‌ی، ئەوه‌ی بۆ من مایه‌ی خه‌م بوو،
 بیبه‌ختی ناچاری شووکردنی نه‌بوو له رۆژی مردنی باوکیدا، بگره
 نه‌پازاوه‌یی و هه‌ژاری له داده‌به‌ده‌ری ئاهه‌نگی زهماوه‌ندمان بوو: ئەسه‌پی

ههوسار زيويين و زين نهخشيندراو؛ سواری ئهسپهكان پۆشاکى له نووکی سهگی دهريا و ئاوريشم چندراو و به داوی زيرين نهخشيندراویان پۆشيبیت؛ باری سهدان ئهسپ و گالیسکه دیاری و باولی بووکیینی، کچانی پاشا و سولتانهکان بهدوابهوه بن، ئاپۆرهی ژنانی پیریوی ههرهمسهره له گالیسکهدا دانیشتهبن و چیرۆکی دهولهمندی رۆژانی رابردوو بگێرنهوه... ئا ئهمانه شایهنی شهکوورهی من بوون. له زهماوندی سهرحههه کچانی دهولهمندا تارابهکی سووری گهوره و له ئاوريشم چندراو بۆ چاوهزار بهسهه بووکدا دهدریت و چوار غولام به دارهکانی دهستیان لهمدیو و ئهدیوی ئهسپی بووکهوه رای دهگرن، کهچی له زهماوندی ئیمهه ئه چوار غولامه نهبوون. خزمهتکاریکیش نهبوو میوه، پهپهی زيرين زيويين، بهردی درهوشاوه، مۆمی گهورهی شایی به داو خهملیندراو و ناهلی (*) هه لگرتبیت و له پيشهوه به ورشهورش ری بکات. له بههه ئهوهی که ژاوهی زهماوند هیه پیزی له دههۆلوان و زورنارهه نهدهگرت، ئهوان ناوبهناو بیدههنگ دهبوون. چونکه کهسهکیش نهبوو بلیت: "لاکهون، لاکهون، بووک دیت"، که ژاوهی زهماوندمان تیکه ل به ئاپۆرهی بازار و ئهه خزمهتکارانه دهبوو که له کانی مهیدان ئاویان پر دهکرد. منیش، لهبری شههم، خهمیک شالای بۆم هینا و هیندهی نهمابوو فرمیسکه له چاوانم بیته خوارهوه. کاتیک گهراينهوه و له مال نيزیک بووینهوه، بویرانه و لهپر بهسههپشتی ئهسپهکهمهوه ئاوم دایهوه و سهیرتیکم کرد، تی گهیشتم شهکووره له پشت تارای پهمهیی بووکیینی و پهچهی سووری خوینینهوه، لهبری خهمگینبوون بههه دهستکورتی و نهادارییهی شایهنی وی نهبوو، دلخۆش بوو بهوهی بی قهزا و بهلا گهیشتهوینههه کووتایی ریگه و ئاکامی بهزمی زهماوند. منیش دلَم ئاسووده بوو. بههههههه، وهک ئهوهی

(*) ناهل: داری خۆزگه و ئاوات، داریک بووه به لک و چلهوه، به خشل و زیو و شتی تری گرانبهها رازیندراوهتهوه و له سهردهمی عوسمانیدا له پيشهوهی که ژاوهی زهماوند و خهتهنهسووران و هتدا... هه لگيراوه.

هه‌موو زاوايه‌ک دهیکات، منیش بووکی جوانم له ئه‌سپ داگرت و قۆلم کرد به قۆلیدا. کیسه‌یه‌کی پر له ئاکچه‌ی پیشتر ئاماده‌کراوم له‌سه‌ره‌خۆ و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌مووان بیبینن و چیژی لێ وه‌ربگرن، به‌چنگ به‌سه‌ریدا پ‌ژاند. کاتیک ئه‌و منداڵانه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تای زهماوه‌نده‌وه به‌دوامانه‌وه بوون، ئاکچه‌کانیان له‌ده‌ستی یه‌کتر ده‌فراند، من و شه‌کووره‌ چووینه‌ هه‌وشه‌وه و به‌به‌رده‌لانه‌که‌دا تێ په‌رین. هه‌ر هینده‌ی پیمان نایه‌ ماله‌وه، به‌سه‌رسوورمانه‌وه هه‌ستمان به‌گه‌رمی و بۆنی گه‌نیوی ته‌رمی زاوام کرد.

دوای ئه‌وه‌ی ئاپۆره‌ی که‌ژاوه‌ی زهماوه‌ند له‌ ماله‌وه جیتی خۆیان کرده‌وه و هه‌ستم کرد شه‌کووره‌ش وه‌ک پیران و ژنان و منداڵانی ماله‌وه (ئۆرهان له‌ سووچیکه‌وه به‌گومانه‌وه بۆ منی ده‌روانی)، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌م بۆنه‌ بوونی نه‌بیت، هه‌له‌سه‌سوورا، ناویک که‌وتمه‌ گومانه‌وه؛ به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ شه‌رگه‌کان بۆنی ته‌رمی کوژراوانی پۆشاک له‌توپه‌تکراو، پشتوین لیکراوه و بۆنی ئه‌و ته‌رمانه‌ی رووخسار، چاو و لێوه‌کانیان له‌ چۆله‌وانی بووبوو به‌ خۆراکی قه‌ل و دال، تا راده‌ی خنکان ده‌م و گه‌روو و سیمیان پ‌ر کردوو، دلنیا بووم له‌وه‌ی به‌هه‌له‌دا نه‌چووم و ده‌مزانی بۆنیکه‌ی گه‌نیو دیت.

له‌ خوارێ، له‌ ئاشپه‌زخانه‌ پرسیماری شوینێ زاوا ئه‌فه‌ندی و هۆی ئه‌م بۆنه‌ی هه‌موو ماله‌که‌ی داگرتبوو له‌ خه‌یرییه‌ کرد و پیم گوت هه‌موو شتیکی روون ده‌بیته‌وه. ئه‌مه‌ گوتن نا، و‌پینه‌کردنیک بوو له‌ ژیر لێوه‌وه. له‌ سه‌ریکی ته‌روه، هۆشم چووبوو سه‌ر ئه‌وه‌ی جاری یه‌که‌م بوو وه‌ک خاوه‌ن و سه‌ردار له‌گه‌ل خه‌یرییه‌دا ده‌وام.

به‌ده‌م گریانه‌وه‌ گوتی: "له‌به‌ر رۆشناویی ده‌ستووری ئێوه‌دا، له‌ پێخه‌ودا ریمان کیشاوه، جلی نووستنمان کردووته‌ به‌ری، لێفه‌مان داوه‌ به‌سه‌ریدا، په‌رداخێ پ‌ر له‌ شه‌رووبمان له‌ ژوو سه‌ری داناوه. ئه‌گه‌ر بۆنیشی دیت، ئه‌وا له‌به‌ر گه‌رمی ئاگردانه‌که‌یه‌."

یه‌که‌ دوو دلۆپ فرمیسیکی پ‌ژانده‌ ناو ئه‌و مه‌نجه‌له‌ی گۆشتی مه‌ری تیدا

سوور دەرکودوه. سەرەتا بەگریانەکهیدا هەستم کرد زاوا ئەفەندی شەوانە ئەمی بردووته جینگەوه، بەلام دواتر لە پای ئەم بۆچوونەم شەرم بە خۆمدا هاتەوه. ئەستەر بێدەنگ و لە خۆبایی لە گۆشەیهکی ئاشپەزخانە دانیشتبوو. دواى قوتدانى ئەو شتەى لە دەمیدا دەيجوو، هەلسایە سەرپى.

گوتى: "شەکوورە شاد بکە، نرخى بزانە."

لە ناخى خۆمدا ئەو دەنگى عوودەم بیست کە یەکەم پۆژى گەرانەووم بۆ ئەستەنبول بە کۆلانەکاندا پۆیشتبووم و کەوتبوو بەرگوى. ئاوازی عوودەکە، لە خەم زیاتر، ژيانى تیدا بوو. دواتریش، کاتیک مەلا ئەفەندی لە ژوورى نیوہ تاریکی شوینی راکشانى زاوا بە جلی نووستنەوه مارەى شەکوورەى لە من برى، سەداى ئەو ئاوازه لە ناخمدا بوو.

خەیریە پیتستر بە چاوتروکاندنیک هەواى ژوورەکەى گۆزیبوو، مۆمەکەشى بە باشى لە گۆشەیهکی تیشکبەر شارەدبوو، بۆیە مۆف هەستی نەدەکرد زاوام بە جلی نووستنەوه نەخۆش نەبیت و لاشەیهکی بێگیان بیت. بەو جۆرە زاوام لە مارەبڕیندا سەرپەرشتیاری شەکوورە بوو. سەرتاشى دۆستم و پیرتیکى فرەلیزانى گەرەکیش گەواھیدەر بوون. پاش ئەوەى تەدارەکی مارەبڕین بە ئاوات خواستن، ئامۆژگاریی مەلا و نزا و پارانەوهى هەمووان بەکۆتا هات، پیاویکی بەسالچووی زۆرزان خەمی تەندروستیى زاوامى لەبەر بوو، لەویدا بوو بەگومانەوه سەرى بەلاى ویدا وەرەبگیریت، بەلام هەر ئەوئەندەى مەلا مارەبڕینی بە ئەنجام گەیان، من لە شوینی خۆم راپەریم، دەستی وشکەوهبووی زاوام لە دەست گرت و تا هێزم تێدا بوو، نەراندم:

"هیچ خەمتان نەبیت، ئەزەنى، زاواى شیرینم. هەموو شتیک دەکەم بۆ ئەوهى شەکوورە و منداڵەکانى سکيان تیر بیت، پشتیان قايم بیت و لە ئارامى و خۆشەویستیدا بژین."

دوايىش وا خۆم نواند وەک ئەوهى زاوام بیهویت لە پێخەوى نەخۆشیدا و لەسەر سەرىن چەند شتیک بە گویمدا بچرپینت. بەسەرنج و ریزهوه گویم لە

دهمی نيزیک خسته‌وه و وهک چۆن ئيمه‌ی لاوانی ريزدار تووشی به‌سالآچوويه‌کی به‌ريزي چاوه‌پي مه‌رگ ده‌بين و جوړی نه‌وهی ئيکسیرمان خوارديته‌وه، به‌ويه‌پي سه‌رنجه‌وه گوئی ده‌گرين بۆ يه‌ک دوو ئامۆژگاری به‌نرخي نه‌نجامی ژيانکی ته‌واو، منيش به‌و جوړه هر چاو و گوټيه‌کم کرد به چوار و وام پيشان دا گوټم بۆ زاوام راگرتبیت. مه‌لا نه‌فه‌ندی و پياوه به‌سالآچووه‌که‌ی گه‌ره‌ک، پيشان وا بوو زاوام له نوټنی نه‌خوشی و له سه‌رمه‌رگا ئامۆژگاریم ده‌کات، بۆيه به‌ نيگای خوټان پيشانيان دا به‌ريز و رازيبونه‌وه پيشوازيان له راستگوټی و گوټگرتم له غه‌زوورم کردووه. ئومټده‌واريشم ئیدی که‌س وا بپر نه‌کاته‌وه من په‌نجه‌م له کوشتنی زاوامدا هه‌بیت.

به‌ميوانانی ناو ژوورم گوت پياوه نه‌خوشه‌که ده‌يه‌ويت به‌ته‌نيا بيت. به‌ چاتروکسانديک ژووربان چۆل کرد و بۆ خواردن پلاو و گوشتی سووره‌وه‌کراوی ده‌ستکردی خه‌يرييه (ئټستا منيش بۆنی لاشه‌که و زيره و جاتره‌م لی تیکه‌ل ده‌بوو)، چوونه ژووری پياوان. منيش چوومه هه‌يوان، کتومت وه‌ک پياویکی خه‌مگین به‌شپرزهی به‌ مالی خوټدا بگه‌ریت، به‌ بئ هۆشی ده‌رگای ژووری خه‌يرييه‌م خسته سه‌رپشت، بئ ناگا له خۆ چوومه ژووره‌وه و بئ گوټدانه نه‌و ژنانه‌ی به‌ چوونه ژووره‌وه‌ی پياویک بۆ ناویان سه‌ریان سوورمابوو، به‌ نيگای شیرين بۆ شه‌کوورم روانی. نه‌ویش به‌بينی من ناوچاوانی له کامه‌رانيدا دره‌وشانه‌وه. پټم گوت:

"شه‌کووره، باوکت بانگت ده‌کات. ماره‌ت بردرا، ئټستا ده‌بيت ده‌ستی ماچ بکه‌یت."

چوار پينچ ژن له‌وانه‌ی شه‌کووره بۆ مسۆگه‌رکردنی ئاشکرايي زه‌ماوند دواين سات له‌ دوویانی نارده‌وو، چه‌ند کچيکی گه‌نجيش که به‌ راستگوټی نيگاکانياندا ديار بوو خزمی نيزیک بن، په‌شۆکان و وا خوټان پيشان دا وه‌ک نه‌وه‌ی بيانه‌ويت رووی خوټان داپۆشن، به‌لام تير و پر سه‌پريان کرد و له

تهوقی سهرهوه تا نووکی منیان پتوا .

زۆر دواتر، میوانهکان نانیان خوارد، گوپز، بادهم، باسووق و نوقلی
ئاکیده(*) و میخهکیان پهستایه ده میان و هیتستا زۆر بهسه ر نوژی ئیوارهدا
تئ نه په ریبوو، بلاوهیان لئ کرد . فرمیسه کهکانی شه کووره تا و ناتاوئ سهریان
ده کرد و سهره پوی و شه پی مندالانیش له ژووری ژنان، خو شییان له و ناوه
هه لگرتبوو؛ له ناو ئیمه ی پیاوانیش، من هیچ به قسه و لاقرتی میوانهکان پی
نه که نیم و نو قمبوونم له بیده نگییه کی خه مگیندا وا شی کرایه وه په رۆشی
نه خو شیی غه زوورم بم .

ئو شته ی له ناو گشت ئه م چه رمه سه ری و ته نگاوییه له قولایی می شکمدا
چه سپیوه، ئه وه یه کاتیک پیش نان خواردن له گه ل شه کووره دا بۆ ما چکردنی
دهستی باوکی چووینه ژووری زاوام، له تا قبوونه وه ماندا سه ره تا به پیزیکی
راسته قینه وه دهستی سارد و وشکه ه لاتووی پیاوه مردووه که مان ما چ کرد .
دواتر کشاینه سووچیکی تاریکی ژوره وه وه و تیر و پر یه کترمان رامووسی .
توانیبووم زمانی گه رموگوری ژنه که م بینیمه ناو ده مم . زمانی، تامی نوقلی
ئاکیده ی ددها، ئو نوقله ی به رده وام مندالان له ده می ده نین .

(*) نوقلی ئاکیده: یه کتیک بووه له کۆنترین جو ره کانی نوقل و شیرینی سه رده می
عوسمانی .

۳۴

من شه کوورم

دوای پښتني هه مووان، پاش نه وهی دوایین میوانانی شایی خه مگینمان پیلویان له پی کرد، رووی خوین داپوشی، مندا له کانیان دوایین دانه نوقلی ئاکیده یان نایه ده میان و دایکانیان دایاننه پیش خوین و له درگای هه وشه ئاودیو بوون، بیده نگییه کی درپژ نه و ناوهی داگرت. هه موومان له هه وشه بووین و جگه له باله فرکه ی چوله که به که که له ده ولکه ی نیوه پری قه راغ بیره که به پارپزه وه ئاوی دمخواردوه، هیچ دهنگی کی تر نه ده هاته به رگوتی. په په کورته کانی سه ری نه و مه له له بهر رۆشناییی ئاگردانه که ده بریسکایه وه. پاش نه وهی نه ویش له تاریکیدا ون بوو، له ناخمدا به دم ئازاره وه هه ستم کرد باوکم له ماله چوله که مان، نه و ماله ی پی ده جیت ئاویزانی تاریکی بیت، له سه ره وه، له پیخه ودا به مردووی راکشاوه.

دواتر، به ئاوازیک که ئورهان و شه وکوت زور باش ده زانن له کاتی راگه یاندنی شتیکدا به کاری ده هینم، گوتم: "مندا لینه، ئاوه وهرنه ئیره."
هاتن.

"له مه وودوا قهره باوکتانه. دهستی ماچ بکه ن."

به بیده نگی و به رپزه وه ده ستیان ماچیان کرد. به قهرم گوت: "هه تیوه بیبه خته کانم له بهر نه وه ی بی باوک پی گه یشتوون، نازانن چون گویرایه لی باوک بن، به دم گوینگرتن له قسه کانیه وه سه پری ناو چاوی بکه ن و متمانه ی پی بکه ن. بویه نه گهر بی ریزیت له به رامبه ر بنویین، درنده یی، خاوی و ره فتاری مندا لانه یان لی بوه شپته وه، ده زانم سه رها دلت فراوان ده بیت له

ئاستيان و ئەم رەفتارانەيان دەبەخشىت بەوھى تەنانەت جارېكىش باوكى
خۆيان نەديوھ، بيريان ناكەوتتەوھ و بى باوك پى گەيشتون.
شەوكت گوتى: "من باوكم دىتەوھ بىر."

گوتم: "ششش... گوئى بگره. لەمەودوا قسەى قەرە بۆ ئىوھ، لە سەرۆوى
قسەى منىشەوھىه. "رووم لە قەرە كرد و گوتم: "ئەگەر گوپيان لىت نەگرت و
بى ريزيان پىت كرد، بچووكترين ئامازەى بى رەوشتى، شوومى، بەدفعەرى و
بى ئەدەبىيان لى دەرکەوت، سەرەتا ھۆشياريان بکەرەوھ، پاشان لىيان
ببورە. "ئەو ساتە وشەى داركارىم بەخەيالدا ھات، بەلام لى پەژىوان
بوومەوھ. "جى من لە دللى تۇدا ھەر كوئىھەك بىت، دەبىت جى ئەوانىش ئەوئ
بىت."

قەرە گوتى: "شەكوورە خاتون، ھەر تەنيا بۆ ئەوھ نا بىم بە مىردت، بگره
بۆ ئەوھى بىم بە باوكى ئەم ھەتيوھ نازدارانەش، تۆم خواست."
"بىستان؟"

خەبرىيە لەلاوھ گوتى: "پەرورەدگارم، ھەرگىز لە تىشكى خۆت بەسەرمانەوھ
كەم مەكەرەوھ. خوايە بە مېھرەبانى خۆت بمانپاريزە."

گوتم: "گوپتان لى بوو، وا نىيە؟ ئافەرىن كورە جوانەكانم. مادام باوكتان
ھىندە خۆشتانى بوپت، ئەگەر ئىوھ تەنانەت تاويك بى ويستی خۆشتان لە
قسەى دەرچن، ئەو سەرەتا لىتان خۆش دەبىت."
قەرە گوتى: "دواترىش ھەر لىيان خۆش دەبم."

گوتم: "بەلام ئەگەر جارى سىيەمىش ئەمان شتىكيان كرد تۆ پىيانت
گوپت مەيكن... ئەو كاتە ماقتان كوتەكە. حالى بوون؟ قەرەى تازە بابتان
زۆر توندوتىزە. لە شەرى غەزەبى خوا و لە پەرىشانترىن و خراپترىن ئەو
شەرانەى باوكى خوا لىخۆشبووتان نەيتوانى لىيان بگەرپتەوھ، گەرپاوتەوھ.
باپىريان زۆر رووى پىتان داوھ و فرە ئىوھى ھەلقراندووھ. ئىدى باپىرتان
كەلىك نەخۆشە."

شەوگەت گوتى: "من دەمەوئەت بچم بۆ ڪن باپيرم."

"ئەگەر گوپرايەل نەبن، قەرە جوان فەرتان دەكات چۆن تېھەلدان لە بەھەشتەو ھاتوو. ئەو كاتە، ئىدى باپيرتان ناتوانئەت لە دەستى قەرە رزگارتان بكات وەك ئەوھى لە دەستى من دەرتانى دەھينا و دوورتانى دەخستەو. ئەگەر دەتانهوئەت خۆتان لە ھەلچوون و توورھيى باوكتان پاريزن، ئىدى نابئەت شەھ بگەن، ھەموو شتەك لە ئىوان خۆتاندا دابەش دەكەن، نابئەت درۆ بگەن، دوعاى خۆتان دەكەن و ناخەون تا لەبەركردن تەواو نەكەن، قسەى خراپ بە خەيرىيە نالئەن و گالئەى پى ناكەن... ھالى بوون؟"

قەرە چەمايەو، پرى دايە ئۆرھان و لە باوھشى كرد، بەلام شەوگەت خۆى دوور راگرت. لە ناخەو ەيستم لە ئاميزى بگرم و بگريم. ھەتيوى داماو و خەمگينم، شەوگەتى بئەكەس و بەستەزمانم، ئاى شتەكى چەند جياوازئەت لەم دنيا گەرە و فراوانەدا. تاوئەك ھەستم كرد مندائەك، وەك شەوگەت مندائەكى تاك و تەنيام لە دنيا، مندائى و كلۆلى شەوگەت و مندائى خۆم لە ئەقلمدا تەكەل بوون و مچوركەكەم پيدا ھات. كاتەك بىرم لە مندائى خۆم كردەو، ھاتەو بىرم چۆن ئىستا ئۆرھان لە باوھشى قەرەدايە، منيش سەردەمانئەك دەچوو ە باوھشى باوكم، بەلام بە پتچەوانەى ئۆرھانەو كە بەشپوھيەكى كاتى وەك ميوھيەكى رانەھاتوو بەدارى خۆى بەوئو ھەلواسرابوو، من بەشادمانى لە باوھشى باوكم دەمامەو، زۆر بەخۆمەو دەنووساند و وەك سەگ بۆنمان بە پتەستى يەكتەرەو دەكرد. ھتەندەى نەمابوو بەدەمە پرمەى گريان، بەلام خۆم راگرت و بى ئەوھى لە خەيالمدائە بئەت، گوتم:

"دەى بزائەم، بە قەرە بلئەن بابە."

ئاى شەوئەكى چ سارد بوو! ھەوشەى ومالمان چەند بئەدەنگ بوو! سەگەل زۆر لە دوورەو بە دەرد و خەمەو دەوهرين. كەمئەكى تريفش كات تى پەرى، بى ئەوھى ھەست بگەين، بئەدەنگى، وەك خونچەى تاريكى دەمى كردەو و بلاو بوو ەو.

زۆر دواتر گوتم: "باشه مندالينه، بابچينه ژوورئ بۆ ئەوهی هەموو پیکهوه لێره سەرمامان نەبیت."

من و قەرە وەک بووک و زاوا لەبەر ترسانمان لە بەتەنیا مانەوهی دواى شایى شەرممان دەکرد و دوودل بووین، بەلام نەک هەر من و ئەو، بگرە مندالەکان و خەیرییه و هەموومان بەو شەرمهوه و وەک ئەوهی بچینه مالى تاریکی کەسیکی ترهوه، بە دوودلی چووینه ژوورهوه. لە ژوورئ بۆنى تەرمى باوكم دەهات، بەلام لەوه نەدەچوو کەس هەستی پئ کردبیت. کاتیک بیدەنگ بە پلیکانەکاندا سەردەکەوتین، ئەو سێبەرانی پووناکی مۆمەکانی دەستمان دروستیان دەکردن و لە بنمیچهکەیان دەدا، وەک هەردەم دەخوولانەوه و ئاوێزانی یەکتەر دەبوون، جارێک گەوره دەبوونەوه و جارێکیش بچووک، بەلام من پێم وا بوو جاری یەکەمە شتی وا روو دەدات. کاتیک لەسەرەوه، لە هەپوان پیتلومان دادەکەند، شەوکهت گوتی:

"بەر لەوهی بنووم، دەستی باپیرم ماچ بکەم؟"

خەیرییه گوتی: "پیش تۆزیک سەیرم کرد، تايهکی پیسی گرتووه و حالی زۆر خراپه. جنۆکه چووته لەشییهوه و بەباشی خۆی قایم کردووه. ئاگری نەخۆشییهکەى سەرئاپای جەستەى تەنیوه. برۆنه ژوورهکەتان با جیگەتان بۆ رابخەم."

بگرە بەدەم قەسەکانییهوه کردبوونییه ژوورهوه. بەدەم جیگە رابخستن، سەرچەفکردنەوه و لیفە بلۆکردنەوه، دەستی بۆ هەر شتێک دەبرد بەشییهوه یک باسی دەکرد وەک ئەوهی شتیکی دانسقه و بئ وینه بیت و وا دەدوا جووری ئەوهی هەرکەسێک ئەمشه و لەم ژووره نیوه سارده، لەسەر ئەم سەرچەفه تازانه و لە ژێر ئەم لیفە گەرمانهى لە پەرى بالنده دروستکراودا بنویت، وەک ئەوه وایه لە کۆشکی سولتان نووستبیت.

نۆرهان لەسەر دەستشۆرهکەى دانیشتبوو. گوتی:

"خەیرییه، چیرۆکمان بۆ بگێرەوه."

خەيرىيە گوتى: "ھەبوو نەبوو، سەردەمانىك پياوۋىكى شىن ھەبوو. دۆستىكى راستەقىنەنى جنۆكەشى ھەبوو."

ئۆرھان گوتى: "پياوۋەكە بۆچى شىن بوو؟"

"خەيرىيە، ھەر نەبىت ئەمشەو چىرۆكىك مەگىرەوۈە جنۆكە و پەرى و خىۋى تىدا بىت."

شەوكت گوتى: "بۆچى نەيگىرپتەوۈ؟ دايە، دواى خەوتنى ئىمە تۆ لە پىخەو دەردەچىت و دەچىتە كىن باپىرم؟"

گوتى: "باپىرتان، خوا بىپارزىت، زۆر نەخۇشە. بىگومان شەو دەچمە لاي بۆ خزمەتكردى. ئەدى دوايى مەگەر نايەمەوۈە ناو نۆئىنەكەمان!"

شەوكت گوتى: "با خەيرىيە بچىتە كىن باپىرم. مەگەر خەيرىيە بە شەوان خزمەتى باپىرم ناكات؟"

خەيرىيە لە ئۆرھانى پرسى: "تەواو بوو؟" كاتىك قوونى ئۆرھانى بە پارچەيەك بەرۆ پاك دەكردەوۈە، سەيرىكى ئەوۋى ناو دەستشۆرەكەى كرد و ۋەك بلىت لەبەر بۆنەكەى نا، بگرە لەبەر ئەوۋى پاشەپۆكەى ئۆرھانى بەكەم دەزانى، چارەى دا بەيەكدا. نيوە بى ھۆشبوونىكى شىرىنىش روى ئۆرھانى داكرتبوو. گوتى: "خەيرىيە، دەستشۆرەكە بەتال بگە و بىھىنەوۈە. با شەوكت شەو لە ژورور دەرنەچىت."

شەوكت گوتى: "بۆچى بۆم نىيە دەربچم؟ بۆچى نابىت خەيرىيە چىرۆكىك بگىرپتەوۈە جنۆكە و فرىشتەى تىدا بىت؟"

ئۆرھان لە تاو ترس نا، زياتر بەو گەشبينىيە بى ئەقلانەيەى ھەموو جارپك دواى گووكردىن بە روويەوۈە دەمىينى، گوتى: "چونكە مالاۋە جنۆكەى تىدايە ھەى بى ئەقل."

"دايە، ھەيە؟"

"ئەگەر لە ژورور دەربچن و بلىن با سەيرىكى باپىرمان بگەين، ئەوا جنۆكە دەتاندۆزىتەوۈە."

شەۋكەت گوتى: "قەرە لە كوئى جىيى خۆي رادەخات؟ ئەمشەۋ لە كۆي دەنوئىت؟"

گوتم: "من نازانم. خەيرىيە جىگەي بۆ رادەخات."

شەۋكەت گوتى: "دايە، تۆ ديسان لەگەل خۆماندا دەخەويت. وانىيە؟"

"چەند جار بىلئىمەۋە. ۋەك ھەموو جارىك لاي ئىۋە دەنووم."

"ھەتا ھەتايە؟"

خەيرىيە بە دەستشۆرەۋە چوۋە دەرەۋە. من نۆ نىگارەكەي ترم لە دۆلاب، لەۋ شوئىنەي لىم شار دىبونەۋە، دەرھىنا. بكوژى نامەرد دوايىن نىگارى دزىبوو، بەلام دەستى لەمانە نەدابوو. نىگارەكانم لەسەر نوئىنەكەم دانا، دانىشتىم و تىر و پىر لەبەر پۇشنايىي مۆم تەماشايانم كرد بۆ ئەۋەي لە رازى ناويان بىگەم. ئەم نىگارە شتگەلئىكى ھىندە جوان بوون مرؤف دەيتوانى ۋەك بىرەۋەرىيە لە بىر كراۋەكانى خۆي سەيرىيان بكات و لە تەماشاكردنىشدا نىگارەكان كتومت ۋەك نووسىن لەگەل كەسى سەيركەردا قسە دەكەن.

بەدەم سەيركردنى نىگارەكانەۋە، ھۆشم لاي خۆم نەمايوو. ئۆرھان سەرى نابوو بە لووتمەۋە و بە بۆنى خۆشى سەرىدا بۆم دەرکەوت ئەۋىش سەيرى سوورە ناۋازە و بەگومانەكە دەكات. ۋەك ئەۋەي جاروبار دەمكرد، بەخەيالئىدا ھات مەمك دەر بھىنم و بىنمە دەمى بۆ ئەۋەي بىمژىت. دواتر، ئەۋ كاتەي لە نىگارى مەرگى ترسناكى بەردەمى ترسا و لە نيوان ئىۋە سوورەكانىيەۋە بە شىرىنى ھەناسەي دەدا، تاۋىك وىستم بىخۆم.

"دەتخۆم، تى گەپشتىت؟"

خۆي تەخت كرد و گوتى: "دايە، ئادەي ختوۋكەم بدە."

قىزاندم و گوتم: "ھەستە لەۋى، ھەستە ھەي ئازەل". ئەمەم گوت و زللەيەكم تى سرەواند، چونكە لەسەر نىگارەكان پالکەۋتېبوو. سەيرم كرد نىگارەكان ھىچيان لى نەھاتوۋە، تەنيا نىگارى ئەسپەكە نەبىت، لەبەر ئەۋەي لەسەرەۋە بوو، كەمىك لۆچ بوو، بەلام ھەستى پى نەدەكرا.

دوای ئەوێ خەیرییه بە دەستشۆری بەتالەوێ گەرایەوێ، من نیگارەکانم کۆ
کردووە. لەوێدا بووم لە ژوورەکە دەربچم، شەوکەت بەشپرزەیی ھاواری کرد:
"بۆ کوێ دایە، بۆ کوێ دەچیت؟"
"دیمەوێ."

بە ھەواندا تۆ پەڕیم، سارد و سەری بوو. قەرە لە ھەمان ئەو جێیە، لەو
گۆشەییە بەدریژایی چوار رۆژ لەگەڵ باوکم دادەنیشت و باسی نیگار و
نەخش و پوانگەیان دەکرد، لە بەرامبەر نیمدەرە خالییەکەیی باوکم دانیشتبوو.
نیگارەکانم لەسەر کورسیی قورئان و نیمدەرەکە خستە بەردەمی. لەپەر
ژوورەکە لەبەر رۆشنایی مۆمدا پەر بوو لە رەنگ؛ لە تیشکیک ھەر دەتگوت
تۆیە لە گەرمایی و زیندوویی سەرسوورھێن؛ وەک ئەوێ وابوو لەناکاو ھەموو
شتیک کەوتبیتە جوولە.

بێدەنگ و بەرێزەوێ و بۆ ئەوێ جوولەمان لێوێ بیت، ماوێیەکی درێژ
تەماشای نیگارەکانمان کرد. ئەگەر کەمێکیش جوولاباين، ئەو ھەوایی لە
ژوورەکەیی بەرامبەرەوێ دەھات و بۆنی مەرگی ھەلگرتبوو، مۆمەکەیی
دەلەراندەوێ و بەمجۆرە وا دەھاتە بەرچاوەکە ئەوێ نیگارە پەر لە راز و
نیازەکانی باوکم سەما بکەن. ئەرێ ئەم نیگارە لەبەر ئەوێ بووبوونە ھۆی
کوشتنی باوکم، بەو جۆرە لە بەرچاوم گەورە بووبوونەو؟ ئایا لەبەر نامۆیی
ئەسپەکە، بۆ وێنەیی رەنگە سوورەکە، نیگەرانیی دارەکە و خەمگینی دوو
عەبدالکە بوو وا من کەوتبوومە بەر کاریگەری نیگارەکان، یاخۆ لە تاو
ترسانم بوو لەو بکوژەیی لە پیناویاندا باوکم و تەناتەت کەسانی تریشی
کوشتبوو؟ دوای تاویک، من و قەرە باش حالی بووین بێدەنگیی ئێوانمان
ھێندە نیگارەکان، لەوێشەوێ سەرچاوە دەگریت کە لە شەوێ زەماوێندماندا
پێکەوێ بەجووتە لە ژووریکداين. ھەردوو کمان ویستمان قسە بکەين.

گوتم: "سبەینی دوای ئەوێ لە خەو ھەلساين، ئیدی دەبیت ھەموو کەسێک
بزانیت باوکی بەلەنگازم لە خەودا مردووە." تا چ رادەیک ئەم قسانەم راست

بوون؟ وهك بَلّیت وشهكانم له ناخمهوه هه لئه دهقولان.

قهره به هه مان خۆپيشاندانی سهیره وه گوتی: "سبه یئنی هه موو شتیک باش ده بئیت." راستیی گوت، به لّام بئی ئه وهی باوه ری پئی هه بئیت.

کاتیک به ئاسته م خۆی بزواند و ویستی لّیم نیزیک بکه ویته وه، له ناخه وه ئاره زووم ده کرد باوه شی پیدای بکه م و وهك چۆن سه ری مندآله كانم ده گرم، سه ری ویش بخه مه ناوله پی دهسته كانمه وه.

هه مان کات گویم لئی بوو ده رگای ژووری باوکم کرایه وه و به ترس و واقورمانه وه له شوینی خۆم راپه ریم. غارم دا، ده رگام کرده وه و روانیم: له بهر ئه و رۆشناییه یی ده زی ده کرده هه یوانه که، ده رگای ژووری بابم به نیوه کراوه بی بینی و مچورکم پیدای هات. چوومه هه یوانی سارد و سه ری. له بهر ئه وهی ئاگردانی ژووری باوکم هیتشتا ده سووتا، ژووره وه بۆنی ته رمی لئی ده هات. تۆ بَلّیت شه وکته ت چوو بیته وینده ری، یاخۆ که سیکی دی؟ ته رمی باوکم له بهر تیشکی به ئاسته می ئاگردان به ئاسووده بی به جلی شه وه وه راکشایوو. بیرم که و ته وه هه ندیک شه و بهر له وهی بخه ویت، له بهر رۆشناییه یی مۆم کتاب الروحی ده خوینده وه و منیش پیم ده گوت: "شه ویکه به خیر بابه گیان." له سه ره خۆ په رداخی له ده ستم وه رده گرت و ده یگوت: "خوا به نیازی دلّی خۆت له گه لدا بکات جوانکی له که م." پاشان وهك سه رده می مندآلی گۆنامی ماچ ده کرد و له نیزیکه وه سه ییری ناو چاوه کانمی ده کرد. سه یریکی رووخساری ترسناکی باوکم کرد و ترسام. له سه ریکه وه نه مده ویست ته ماشای پرووی پرووی باوکم بکه م، به لّام له سه ریکی تره وه، وهك ئه وهی ئییلیس دنه م بدات، ده مویست ببینم رووخساری تا چ راده یکه ترسناک بووه.

زۆر نه بوو به ترسه وه گه رابوومه وه ژووری ده رگا شین و قهره شالای بۆم هینا. پالیکم پیوه ی نا، به لّام له بهر تووره یی و هه لچوون نه مده زانی چ ده که م. له بهر تیشکی له رزۆکی مۆمه که یه کمان هینا و برد، به لّام ئه وهی کردمان، وهك بَلّیت هینان و بردنیکی راسته قینه نه بوو، بگه ره لاساییکردنه وهی هینان و بردن بوو. پیمان خۆش بوو به ریبه کدی ده که وتین و ده ستمان له باسک و ران و

سنگی یه کتر دهدا. شپرزهی و شیواوی ئه قلم له و باره دهروونییه دهچوو که نیزامی له شیرین و خسرهدا باسی دهکات: ئه ری کاتیک من کتومت وهک شیرین ده مگوت: "لیوم ماچ مه که و نازارم مه ده"، تو بلایت قه ره ی خوینه ری زور باشی نیزامی ههستی نه کرد بیت من له پشت ئه م وشانه مه وه "بیکه" م گوتوه؟

گوتم: "تا ئه و ئیللیسه نه دوزریته وه و بکوژی باو کم ئاشکرا نه بیت، له گه لندا ناچمه هه مان جیکه وه."

وهک بلایت هه لها تيم، له ژوره که ده رچووم و شه رمیک سه رتای جهسته می داگرت، چونکه به دهنگیکی زور بهرز قسه م کردبوو، دیار بوو ویستبووم دهنگم بگاته خهیرییه و مندا له کان، یان وهک ئه وهی به ویت باوکی داماووم و میدری خوا لیخوشبووشم که مه گهر هه ر خوا بزانت جهسته ی له چ خاکیکی نامۆ له میژه بووه به تۆز، گوپیان له هاوارم بیت.

هه ر هینده ی گه یستمه کن مندا لآن، ئورهان گوتی: "دایه، شه وکه ت چوو هه یوان."

گوتم: "ده رچوویت؟" هه لمه تم بۆی برد و ویستم زلله یه کی تی بسره وینم.

شه وکه ت خو ی هاویشته ی باو هشی خهیرییه وه و گوتی: "خهیرییه."

خهیرییه گوتی: "ده رنه چوو، ته واوی کات له ژوره وه بوو."

له پڕ مچوپکیکم پیدا هات و نه متوانی سهیری ناو چاوانی بکه م. ده سته بجی حالی بووم دوا ی راگه یان دنی مردنی باو کم، مندا له کان له مه ودوا بۆ خو رزگار کردن له تووره یی و هه لچوونی من، په نا بۆ خهیرییه ده بن و رازهکانی ئیمه ی له کن ده رکین. ئه م که نیزه که رشکنه ش سوود له م هه لانه وهرده گریت و ده سه لاتی خویم به سه ردا ده سه پینیت، کوشتنی باو کم به ملی مندا ده پینیت و سه ره رشتیکردنی مندا له کان ده که ویته ده ستی حه سن! ده یکات، به ئی! ئه م هه موو بی ئا پرووییه ی له بهر ئه وه یه ده چوو جیکه ی باو کمه وه. ئیدی بۆچی لیتان بشارمه وه؛ بیگومان ئه وه ی ده کرد. بزیه کی شیرینم بۆی کرد. پاشان شه وکه تم له باو هس گرت و ماچم کرد.

ئۆرھان گوتى: "دەلئىم شەوكت چوۋە دەرھوۋە بۇ ھەيوان".
"بچنە جىڭگەۋە وە بمخەنە نىۋان خۆتانەۋە با چىرۆكى چەقەلى بى كلك و
جنۆكەى رەشتان بۇ بگىرئەۋە."

شەوكت گوتى: "بەلام تۆ بە خەيرىيەت گوت چىرۆكىك نەگىرئەۋە باسى
جنۆكەى تىدا بىت. بۆچى خەيرىيە بۆى نىبە ئەمشەۋ چىرۆك بگىرئەۋە؟"
ئۆرھان گوتى: "ئايا بە شارى بىكەسانىشدا تى دەپەرن؟"
گوتىم: "تى دەپەرن! ھىچ مندا ئىكى ئەۋ شارە داىك و باوكىيان نابىت.
خەيرىيە تۆ بىرۆ خوارى و جارىكى تر دەرگاكان تاقي بكەرھوۋە. ئىمە لە نىۋەى
چىرۆكدا خەۋ دەمانباتەۋە."

ئۆرھان گوتى: "من خەۋ نامباتەۋە."
شەوكت گوتى: "قەرە ئەمشەۋ لە كوئى دەنۆيت؟"
گوتىم: "لە ژوورى نىگاركتىشان. دەى باش خۆتان بە داىكتانەۋە بنووسىنن با
لە لىفكەدا گەرممان بىتتەۋە. ئەم قاچە رچىۋە ھى كامتانە؟"

دوای ئەۋەى دەستم بە گىرئەۋەى چىرۆك كرد، ۋەك ھەموو جارىك دىسان
يەكەم كەس ئۆرھان خەۋى لى كەۋت و منىش دەنگى خۆم كز كرد. شەوكت
گوتى: "دوای ئەۋەى من خەۋم لى دەكەۋىت، تۆ لە جىڭگە دەرناچىت. ۋا نىبە
داىكە؟"
"دەرناچم."

بەراستىش نىزىكى لەۋ جۆرەم نەبوو. راستىيەكەى، دوای ئەۋەى شەوكت
خەۋى لى كەۋت، بەخەيالىمدا ھات چ كامەرانىيەكە لە شەۋى بووكىنى شوى
دوۋەمدا -سەربارى ئەۋەى پىاۋىكى كەشخە، ئاۋەزىياۋ و ئارەزوۋدارىش لە
ژوورەۋە بوو- لەپال كورەكانم راكشاۋم: بەدەم ئەم بىر كىرەنەۋانەۋە خەۋىشم
لى كەۋت بوو، بەلام خەۋكەم ئاسۋودە نەبوو. بەگوئىرەى ئەۋەى دواتر بىرم
كەۋتەۋە، لەۋ جىھانە ۋەيشوۋمە و نائارامەى نىۋان خەۋن و بىدارىدا، سەرەتا
لەگەل رۆحى ھەلچوۋى باۋكەم حسىبم كرد، دواتر لە خەيالى بكوژى نامەرد

هه‌لهاتم، چونکه ده‌یویست منیش بۆ لای ئه‌و رۆحه بنیتریت، به‌لام بکۆژه‌که کردی به‌ته‌قوه‌ور و هه‌را و زه‌نایه‌کی له‌ رۆحی بابیشم ترسناکتر و له‌ کۆلم نه‌ده‌بووه‌وه. له‌ خه‌ونمدا به‌ردی گرته‌ مآلمان و کیشای به‌ په‌نجه‌ره و سه‌رباندا. دواتر به‌ردی گرته‌ ده‌رگا و بگه‌ پیم وا بوو به‌زۆر پالیشی پتیه‌ی ده‌نا. ئه‌و رۆحه خراپه‌، زه‌رین، یان کپووزانه‌وه‌ی نازله‌ئیک له‌ شتیه‌ی گریاندا له‌ دوا‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌رکرد. من ده‌نگه‌که‌م بۆ نه‌برایه‌وه‌ سه‌ر ده‌نگی هه‌چ نازله‌ئیک و تریه‌ی لێدانی دلم زیادی کرد.

به‌ده‌م ناره‌قه‌ده‌ردانه‌وه‌ هۆشیار بوومه‌وه. ئایا له‌ خه‌ونمدا گویم له‌و ده‌نگه‌ سه‌یره‌ بوو، یاخۆ به‌راستی ده‌نگه‌که‌ له‌ مآله‌وه‌ هات و منی بیدار کرده‌وه؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌متوانی تی‌ بگه‌م، خۆم نووساند به‌ مندا‌له‌کانه‌وه‌، جووله‌م له‌ خۆم بپری و که‌ومه‌ چاوه‌رێکردن. ده‌مویست خۆم قایل بکه‌م به‌وه‌ی له‌ خه‌ونمدا گویم له‌ ده‌نگه‌کان بووه، به‌لام دیسان هه‌مان نالینم بیست. ئه‌و ساته‌ شتیکی گه‌وره‌ که‌وته‌ حه‌وشه‌وه‌ و زرمه‌ی لێ هه‌لسا. ئه‌ری ئه‌ویش به‌رد بوو؟

زراوم تۆقی. به‌لام یه‌کسه‌ر له‌وه‌ خراپ‌تریش رووی دا: ده‌نگی ته‌قوه‌ور له‌ مآله‌وه‌ ده‌هاته‌ به‌رگویم. خه‌یرییه‌ له‌ کوئییه‌، قه‌ره‌ له‌ کام ژوور نووستوه‌، لاشه‌ی باوکی به‌سته‌زمانم چۆنه‌؟ خواجه‌ هه‌ر خۆت بمانپاریت. مندا‌له‌کان وه‌ک به‌رخ نووستبوون.

ئه‌گه‌ر پێش شووکرده‌نهم بوایه‌، له‌ جی هه‌له‌ده‌سام، وه‌ک پیاوی مآله‌وه‌ بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر دۆخه‌که‌دا هه‌ولم ده‌دا ترسی خۆم بپه‌وینمه‌وه‌ و به‌گژ جنۆکه‌ و رۆحه‌کاندا ده‌چوومه‌وه‌. به‌لام ئیستا ته‌نیا خۆم گرمۆله‌ کردوه‌ و باوه‌شم به‌ مندا‌له‌کاندا کردوه‌. ده‌تگوت ئه‌م دنیا یه‌ که‌سینکی تیدا نییه‌ و که‌سین به‌هانای خۆم و مندا‌له‌کانمه‌وه‌ نایه‌ت. له‌ چاوه‌پوانی خراپه‌یه‌که‌دا مامه‌وه‌ و له‌ خوا پارامه‌وه‌. ده‌رگای حه‌وشه‌ بوو، وا نییه‌؟ به‌ئێ.

له‌په‌ر و بێ ئه‌وه‌ی خۆشم بیرم لێ کردبیته‌وه‌ چ ده‌که‌م، هه‌لسام، سه‌ربه‌رگم له‌به‌ر کرد و تیم ته‌قاند.

له‌سه‌ر پلێکانه‌کان به‌چریه‌ گوتم: "قه‌ره‌!"

شتیکم کردبووه نووکی پیمه‌وه و بۆ خواری داده‌به‌زیم. ئەو مۆمە‌ی له چاول‌تیکنان‌تیکدا به پشکۆ‌ی ناگردان دامگیرساندبوو، هەر ئەو‌هنده‌ی گه‌یشتمه‌ به‌رده‌لانه‌که، کوژایه‌وه. بایه‌کی به‌هیز هه‌لی کردبوو، به‌لام ئاسمان روون بوو؛ دوا‌ی ئەو‌ه‌ی چاو‌م راهات، بینیم تریفه‌ی نیوه‌مانگ هه‌وشه‌ی به‌ته‌وا‌وی رووناک کردبووه‌وه. په‌روه‌ر‌دگار‌م، ده‌رگای هه‌وشه‌ له‌سه‌ر‌پشت بوو. له‌وه‌ سه‌رمایه‌ به‌ده‌م هه‌لله‌رزینه‌وه‌ مامه‌وه.

بۆ‌چی چه‌قۆ‌یه‌کم له‌گه‌ل‌ خۆ‌م هه‌لنه‌گر‌تبوو؟ بگره‌ مۆ‌مدان، یان پارچه‌ ته‌خته‌یه‌که‌یشم به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو. له‌په‌ر له‌ تاریکی‌دا دیم ده‌رگای هه‌وشه‌ له‌ خۆ‌یه‌وه‌ جوو‌لا، زۆ‌ر دواتر، وه‌ک بلیت دوا‌ی راوه‌ستانی ده‌رگا‌که، گویم له‌ جیره‌ی بوو. دیته‌وه‌ بیرم به‌خۆ‌م گوت ده‌لیت له‌ خه‌نمدا‌یه. به‌لام هۆشم لای خۆ‌م بوو، ده‌مزان‌ی له‌ هه‌وشه‌ ده‌رۆ‌م به‌ پتوه‌.

کاتیک له‌ ماله‌وه‌، پیم وا‌ بیت لای خواره‌وه‌ی سه‌ربانه‌که‌ بوو، گویم له‌ خشپه‌یه‌که‌ بوو، حا‌لی بووم رۆ‌حی باوکی دامام له‌ ده‌رچوون له‌ جه‌سته‌ی، دژواری ده‌چپۆ‌تیت. هه‌ستکردنم به‌وه‌ی رۆ‌حی باوکم ئازار ده‌چپۆ‌تیت، هه‌مان کات منی نو‌قمی ئیش کرد و ئاسووده‌شمی کرد. به‌خۆ‌م گوت ئە‌گه‌ر هۆکاری ئە‌م هه‌موو ته‌قه‌وه‌ور و خشپه‌یه‌ باوکم بیت، که‌واته‌ له‌مه‌وه‌ به‌لایه‌ک بۆ‌ من نایه‌ت. له‌لایه‌کی دی، ئازاری رۆ‌حی باوکم که‌ په‌له‌قا‌زه‌ی بوو هه‌رچی زووتره‌ ده‌رچیت و به‌ته‌نیا بۆ‌ ئاسمان به‌رز بیته‌وه‌، خه‌فه‌تیکی بیته‌ندازه‌ی دامی و له‌ خوا پارامه‌وه‌ هاوکاری باوکی شیرینم بکات. بیرم کرده‌وه‌ رۆ‌حی باوکم هه‌ر من نا، مندا‌له‌کانیش ده‌پاریزیت و ئە‌مه‌ش فینکاییه‌کی به‌ دلمدا‌ گێ‌را. ئە‌گه‌ر شای دیوانیش له‌ پشت ده‌رگای هه‌وشه‌وه‌ بیت و خۆ‌ی ئاماده‌ بکات خراپه‌م به‌رامبه‌ر بکات، با له‌ رۆ‌حی ئۆ‌قره‌ لی‌پرا‌وی باوکم بترسیت.

پێک له‌و ساته‌دا خه‌میک لی‌ نیشته‌ و گوتم تۆ بلیت ئە‌و شته‌ی ئۆ‌قره‌ی له‌ باوکم بروه‌، قه‌ره‌ بیت؟ ئایا باوکم خه‌ریکه‌ خراپه‌یه‌که‌ به‌رامبه‌ر قه‌ره‌ ده‌کات؟ ئە‌دی قه‌ره‌ له‌ کوێ‌یه‌؟ هه‌مان کات که‌میک له‌ودیو ده‌رگای هه‌وشه‌وه‌، له‌ کۆ‌لان قه‌ره‌م دی و له‌ شوینی خۆ‌م وشک بووم. له‌گه‌ل‌ که‌سێ‌کدا قسه‌ی ده‌کرد.

ههستم کرد که سیک له پشت دارهکانی ناو باخچهی خالیی ئهوبهبری ریگه قسهی بۆ قهره دهکرد. بۆم دهرکهوت خاوهنی ئهو نالینهی پێش کهمیک له پیخهوهکهما گویم لێ بوو، ئهم کهسه بوو. دهمودهستیش حالی بووم کهسه نه. جوړیک له پارانهوه و گریان له دهنگیدا ههبوو، بهلام له ئاوانیکی هه رهشه ئامیزیش بێ بهش نهبوو. له دوورهوه گویم بۆیان راگرت. له وشهوه بیدهنگه دا کهوتبوونه سافکردنی حسیی نیوان خۆیان.

هه مان کات حالیش بووم خۆم و مندالکهانم له ژياندا تاک و تهنیا ماوینهتهوه. وا بیرم دهکردهوه من قهرهه خۆش دهویت، راستیهکهی، تهنیا دهمویست خۆشم بویت، چونکه له دهنگی خه مگینی ههسهن و له ئازارهکانیدا شتیک هه بوو دلێ منی داخ دهکرد و بهکسه ریش لێی تێ گهیشتم.

دهیگوت: "سهینێ قازی، بهنیچه ره و گهواهیدهر دههینم سویند بخۆن کاکم زیندوو و هیشتا له چیاکانی هه جهه شه ره دهکات. ماره برینه که تان رهوا نییه. ئێوه له ژوورێ زینا دهکهن."

قهره گوتی: "شه کووره ژنی تو نه بوو، هاوسه ری کاکي خوا لیخۆشبووت بوو."

ههسهن به برهوا به خۆبوونهوه گوتی: "کاکم زیندوو. گهواهیدهر هه ن دیویانه."

"له بهر ئه وهی چوار ساله له شه ره نه گه راوه ته وه، ئهم به یانییه قازی ئوئیسکو دار ئه وی له شه کووره جیا کرده وه. ئه گه زیندوو، با گهواهیدهرانت پێی بلێن ئیدی جیا کراوه ته وه."

ههسهن گوتی: "تا مانگیک تێ نه په ریت، شه کووره ناتوانیت شوو بکاته وه. ئه مه دژی ئاین و قورئانی پیرۆزه. باوکی شه کووره چۆن بهم ریسوایییه رازی بوو؟"

قهره گوتی: "زاوا ئه فه ندی زۆر نه خۆشه. له سه ره جێی مردنه... ماره برینیش به ده ستووری قازی بووه."

ههسهن گوتی: "پیکه وه ژه هرتان دهرخواردی زاوات دا و ئهم کاره شتان

به‌دهستی خه‌یرییه ئه‌نجام دا . وا نییه؟"

"غه‌زوروم خه‌می ره‌فتاره‌کانی تۆیه‌تی له به‌رام‌به‌ر شه‌کوره . ئه‌گه‌ر کاکت به‌راستی زیندوو بیت، ئه‌ویش ده‌توانیت له به‌دره‌وشتی و ره‌فتاری خراپت بپچیته‌وه ."

حه‌سه‌ن گوتی: "سه‌رله‌به‌ری درۆیه . ئه‌مانه بیانوی ده‌ستکردی شه‌کوره‌ن بۆ هه‌له‌هاتن له مال ."

له ماله‌وه ده‌نگی قیژه‌یه‌ک هات؛ ئه‌وه‌ی ده‌یقیژاند، خه‌یرییه بوو . دواتر شه‌وه‌که‌تیش هاواری لی به‌رز بووه‌وه؛ به‌سه‌ریه‌کدا ده‌یانقیژاند . منیش به‌خۆم نه‌بوو به‌ترسه‌وه قیژاندم و بی ئه‌وه‌ی بزانه‌م چ ده‌که‌م، غارم دا بۆ ماله‌وه .

شه‌وه‌که‌ت به‌راکردن به‌ پلیکانه‌کاندا هاته‌ خوارۆ و ده‌ریه‌رییه‌هه‌وشه . هاواری کرد: "باپیرم سارد و سه‌ره‌ وه‌ک به‌فر . باپیرم مردوه ."

پرمان له‌یه‌ک دا و له باوه‌شم گرت . خه‌یرییه هه‌شتا ده‌یقیژاند . قه‌ره و هه‌سه‌نیش ئه‌و قیژه‌یه و گشت شته‌کانی تریان بیستبوو .

ئه‌مجار شه‌که‌وت گوتی: "دایه ، باپیرمیان کوشتوه ."

هه‌مووان ئه‌مه‌یان بیست . بیرم کرده‌وه تۆ بلیت هه‌سه‌نیش بیستبیتی؟ خۆم به‌باشی له شه‌وه‌که‌ت ئالاند . بی ئه‌وه‌ی شپه‌زه‌م ، دامه‌ پیش بۆ ماله‌وه . خه‌یرییه له‌سه‌ر پلیکانه‌کان راوه‌ستابوو ، باسی ئه‌وه‌ی ده‌گی‌راپه‌وه‌ چۆن مندا‌له‌که له‌ خه‌وه‌ساوه و به‌ موخه‌نه‌تی تیی ته‌قاندوه .

شه‌وه‌که‌ت گوتی: "دایه ، مه‌گه‌ر نه‌تگوت به‌جی‌مان ناهیلیت؟" ده‌ستی کرد به‌گریان .

هۆشم له‌کن قه‌ره بوو . له‌وێ، له شپانه‌ی ده‌رگای هه‌وشه‌دا راوه‌ستابوو . له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هۆشی له‌کن هه‌سه‌ن بوو ، نه‌یده‌توانی ده‌رگا پێوه‌ بدات . روومه‌تی شه‌وه‌که‌تم ماچ کرد ، به‌توندی به‌خۆمه‌وه‌ نووساند ، بۆنی گه‌ردنیم کرد ، هیورم کرده‌وه و خسته‌م باوه‌شی خه‌یرییه‌وه . به‌چریه‌ گوتم: "خه‌یرییه ، هه‌ردووکتان بچنه‌ سه‌ری ."

چوونه سه‌رئ. گه‌رامه‌وه بۆ لای ده‌رگای سه‌وشه. پیم وا بوو سه‌سه‌ن ناتوانیت له‌م شوینه‌وه، چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ پشت ده‌رگاوه بمبیتیت. ئایا له‌ باخچه‌ی تاریکی ئه‌وبه‌روهه چوووه‌وه پشت ده‌رگانی ناو تاریکایی کۆلانه‌وه؟ به‌لام منی ده‌بینی و کاتیک قسه‌ی ده‌کرد، رووی قسه‌ی له‌ منیش بوو. ئه‌وه‌ی منی په‌ست ده‌کرد، ئه‌وه‌ نه‌بوو له‌ تاریکیدا قسه‌ له‌گه‌ڵ که‌سه‌ی که‌سه‌ی که‌سه‌یت و رووخساری نه‌بینیت؛ راستیه‌که‌ی، تا زیاتر من، ئیمه‌ی تاوانبار ده‌کرد، من مافم ده‌دای، وه‌ک ئه‌وه‌ی باوکیشم جاروبار ده‌یدا به‌ به‌رگویمدا، بۆم ده‌رکه‌وت هه‌موو کاتیک ناراست و تاوانبار بووم، کاتیکیش به‌نازاره‌وه په‌یم به‌وه برد عاشقی کابرای خاوه‌ن ئه‌م قسانه‌ بووم، ده‌هری تر بووم. په‌روه‌ردگارم، هه‌ر خۆت فریام بکه‌وه. مه‌گه‌ر ئه‌فین له‌بری گه‌یشتن به‌ نازارچیشتنی ختوخۆپرای، ریگه‌یه‌کی باش نییه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ تۆ؟

سه‌سه‌ن گوئی تۆ و قه‌ره‌ یه‌کتان گرتوه‌وه و باوکتان کوشتوه‌وه. گوئی گوئی له‌ قسه‌ی منداڵه‌که‌ بووه، هه‌موو شتیک وه‌ک پوژی روون ئاشکرایه و ئه‌وه‌ی ئیمه‌ کردومه‌مانه، تاوانیکی دۆزمه‌خیه. ده‌یگوت سه‌به‌ینی ده‌چپته‌ کن قازنی و گشت شتیک بۆ ده‌گه‌ی پته‌وه. ئه‌گه‌ر من بێ تاوان بم و ده‌ستم به‌ خوینی باوکم سه‌وور نه‌بیت، ئه‌وا من و منداڵان ده‌باته‌وه ماله‌وه و تا کاکێ له‌ شه‌ی ده‌گه‌ی پته‌وه، باوکایه‌ تیمان ده‌کات. ئه‌گه‌ر تاوانباریش بم، ئه‌وا پیاویک له‌ شه‌ی بیت، ئاماده‌ بیت خوینی خۆی به‌خشیت و له‌ملاوه‌ ژنه‌که‌ی بێ به‌زه‌ییانه‌ لێی جیا بپته‌وه، ئه‌وا ئه‌و ژنه‌ شایه‌نی هه‌موو سه‌زایه‌که‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌سه‌ره‌خۆ گویمان له‌م قسانه‌ گرت، له‌په‌ر خامۆشیه‌که‌ بآلی به‌سه‌ر ده‌رگانه‌دا کپشا.

سه‌سه‌ن به‌ هه‌لوێستیکێ ته‌واو جیاوازه‌وه گوئی: "ئه‌گه‌ر ئیستا به‌ ئاره‌زووی خۆت بگه‌ریت ته‌وه‌ مآلی می‌ردی راسته‌قینه‌ت و منداڵه‌کان هه‌لبه‌گه‌یت و بێ ئه‌وه‌ی که‌س چاوی پێوه‌ بیت، نه‌رم نه‌رم و بپه‌ده‌نگ بۆ مآل بگه‌ریت ته‌وه، ئه‌وا منیش نه‌خشه‌ی ئه‌م زهماوه‌نده‌ ساخته‌یه، ئه‌وه‌ی ئه‌م ئیواره‌یه‌ لێره‌ بیستم، ئه‌و تاوانه‌ی ئه‌نجامتان داوه‌ و هه‌موو شتیک له‌ بیر ده‌که‌م و له‌ گشت شتیکتان

خۆش دەبم. شەکوورە، من تۆ بەددان بەخۆداگرتنەو چاوەپێتی گەرانەووی
کاکم دەکەین لە شەڕ و هیچی تر."

ئەری سەرخۆش بوو؟ شتیکی منداڵانە لە دەنگیدا هەبوو، خەمی ئەوم بوو
ئەو داخواری لە بەردەم میردم لێم دەکات، بێتە هۆی سەر تیاچوونی.

لە نیوان دارەکانەو بانگی کرد و گوتی: "تۆ دەگەیت؟"
بەتەوای نەمەتوانی بزانی لە کوێی تاریکییەکەدا، ئەو پەرەردگارم،
فریای ئێمە بەندە گوناھکارت بکەو.

"شەکوورە، دەزانی چونکە ناتوانیت لەگەڵ بکوژی باوکتدا لە ژێر هەمان
بنمیچ بژیت."

تاویک بەخەیاڵمدا هات دوور نییە ئەو باوکمی کوشتبیت و ئیستاش
قەشمەریمان پێ بکات. ئەم حەسەنە ئیلبیستیک بوو بۆ خۆی، بەلام لەوانەپیشە
بەهەڵدا چوویم.

قەرە روو و تاریکی گوتی: "گوێ بگرە حەسەن ئەفەندی، غەزوورم
کوژراو، ئەمە راستە. نامەردیکی نارەسەن کوشتوویەتی."

حەسەن گوتی: "پیش زەماوەندەکە کوژرا، وا نییە؟ بۆیە کوشتتان چونکە
دژی ئەم نەخشەیی زەماوەندە، تەلاقدانی هەلبەستراو، گەواھیدەرانی درۆزن و
فرت و فیلەکانتان بوو. خۆ ئەگەر قەرە بە پیاو بزانیابا، چەندین ساڵ
لەمەوبەر کچی خۆی دەدای، نەک ئەوێ."

لەبەر ئەوەی چەندین ساڵ لەگەڵ پیاوی خوا لێخۆشبووم و ئێمەدا ژیابوو،
هێندە خۆمان رابردوومانی دەزانی. لەوێ خراپتر، هەر شتیکی لەوانەیی
خۆم و میردم لە ماڵ باسما کردبوو، پاشان لە بیرمان کردبوو، و
نەماندەویست بێتەو یادمان، حەسەن لە حەژمەت ئیرەیی ئەفەندە بەورد و
درشتییەو بیری دەکەوتەو. بەدریژایی ساڵان بیرەوری زۆرمان لەگەڵ وی و
کاکیدا هەبوو، دەترسام ئیستا حەسەن هەلیان بریژیت و منیش هەست بکەم
قەرە چەند نامۆ و نوێ و دوورە.

قەرە گوتى: "گومانمان ھەيە تۆ غەزورمت كوشتتیت".
 "ئېوھ خۆتان بۆ ئەوھى رېتى زەماوندتان بۆ تەخت بېت، كوشتوتانە. ئەمە
 ئاشكرايە. ھەرچى منم، ھېچ ھۆيەكم نىيە بۆ كوشتنى."
 قەرە گوتى: "بۆيە كوشتت تا ئىمە زەماوند نەكەين. ھەر ئەوھندەى بىستت
 مۆلەتى داوھ شەكوورە تەلاق وەرېگرىت و شوو بە من بكات، ئەقلى خۆت لە
 دەست دا. ئاشكرايە تۆ لە زاوا ئەفەندى بەداخ بوويت، چونكە زاتى خستبووھ
 بەر شەكوورە تا بۆ مالاھ باوان بگەرېتتەوھ. دەتويست تۆلەى ئەوھى لى
 بگەيتەوھ. دەتزانى تا ئەو لە ژياندا بېت، بەھېچ جۆرېك شەكوورەت دەستگىر
 نابېت."

حەسەن بە پېداگرتنەوھ گوتى: "درېژەى مەدەيى، من گوئى لەم قسانە ناگرم.
 ئېرە زۆر ساردە. ھەتا بەردم ھاويشت و سەرنجى ئېوھم راکيشا، لېرە رەق
 بوومەوھ. ئەرى ئەوھ ھېچ گوپتان لى نەبوو؟"

من گوتم: "قەرە لە ژوررى سەيرى نىگارەكانى باوكمى دەگرد."

لە خۆم پرسى تۆ بلتت بە گوتنى ئەم قسەيە كاريكى چەوتم كرىتت؟

حەسەن بەو خۆپيشاندانە دەستكردەى من كە بى ويستى خۆم جاروبار
 لەگەل قەرەدا پېى دەدويم، قسەى كرد: "شەكوورە خاتوون، تۆ ئەگەر وەك ژنى
 كاكم دەستى مندالەكان بگريت و بگەرېتتەوھ بۆ مالى ئەو ئەفسەرى سوارە
 قارەمانەى ھىشتا بەپېتى شەرع مېردتە، ئەوا باشتىن كار دەكەيت."

وەك ئەوھى بەناو شەودا بچرىنم، گوتم: "نا، نا، حەسەن، نا."

"كەواتە لىپرسراويم بەرامبەر كاكم و پەيوەستبوونم پتوھى، لەسەرمى
 پتويست دەكات سەبەى زوو بچمە كن قازى و ئەوھى لېرە بىستوومە، بۆى
 بگېرمەوھ، چونكە دەزانم دواتر حسېم لى دەخوازىت."

قەرە گوتى: "ئاشكرايە حسېت لى دەخوازىت. ئەو كاتەى تۆ دەچىتە لای
 قازى، منيش ئەم بەيانىيە راي دەگەيەنم تۆ زاواى ئەفەندى بەندەى
 خۆشەويستى سولتانمانت كوشتوھ."

حهسهن بهئارامی گوتی: "باشه، وا بلی".
قیژاندم و هاوارم کرد: "هردووکتان ئەشکهنجە دەدرین! مەچنە کن قازی و
چاوه‌ری بکەن، هەموو شتیک روون دەبیتەوه."

حهسهن گوتی: "باکم له ئەشکهنجە نییه. دوو جار ئەشکهنجە دراوم و
هەردوو جاریش بەچاوی خۆم دیتم تەنیا بە ئەشکهنجەدان تاوانبار له بی
تاوان جیا دەکریتهوه. ئەوانە ی بووختان دەکەن با له ئەشکهنجە بترسن. من
باسی کتیب و نیگارەکانی زاوا ئەفەندیی داماو بۆ قازی، گەورە یەنیچەرە و
شیخ الإسلام-یش دەگێرمەوه. هەموو کەسیک باسی ئەو نیگارەنە دەکات.
چییان تێدایە؟"

قەرە گوتی: "هیچیان تێدا نییه."

"کەواتە هەر ئێستا تەماشایان ت کردووه."

"زاوا ئەفەندی داوای کرد من کتیبەکە تەواو بکەم."

"باشه. خوا مهیلی لی بیت پیکهوه ئەشکهنجە دەدرین."

هەردووکیان بێدەنگ بوون. دواتر له باخچه خالییهکەوه گویمان له دەنگی
پی بوو. ئایا دەرویشت، یان له ئیمە نیزیکی دەکەوتەوه؟ نه توانیمان ببینین و
نه زانیشمان چی کرد. ماندوو بوونیکى بی هۆ بوو ئەگەر بهو شهوه
ئەنگوسته چاوه بهناو درکه‌زی، گژ و گیا و تووترکی ئەوسەری باخچهکەدا
رویشتبیت. ئەگەر بهناو دارەکاندا تی پەریایه و له بەردەم ئیمەشهوه پێچی
بکردباوه، هەر ئەماندەبینی، بەلام گویمان له هیچ دەنگی هەنگاوێک نه‌بوو له
ئیمە نیزیکی بکه‌ویتەوه. له‌پەر هاوارم کرد: "حهسهن! بەلام دەنگی لێوه نه‌هات.
قەرە گوتی: "بێدەنگ به."

هەردوو کمان له تاو سه‌رما هه‌لده‌له‌رزین. زۆر نه‌ماینه‌وه، ده‌رگا کمانان
به‌باشی کلۆم دا و چووینه ژووره‌وه. مندا لان پێخه‌وه که‌یان که‌رم دا هێنا بوو.
پیش ئەوهی خۆم بخزینمه‌ په‌نایانه‌وه، جارێکی تریش سه‌یری باوکم کرد.
قەرەش به‌دیار نیگارەکانه‌وه دانیشت.

۳۵

من ئەسپم

به پراوهستانی ئاسووده و ئارامی ئیستامدا مهروانن، راستیه‌که‌ی، چهن‌دین سه‌دهیه من غار ددهم. ده‌شته‌کان ته‌ی ده‌که‌م، ده‌چمه شه‌ره‌وه، کچی خه‌مگینی پادشاکان ده‌گوازمه‌وه، به شوویان ددهم و له به‌سه‌ره‌اته‌وه بۆ میژوو، له میژوووه بۆ ئەفسانه، له کتیبه‌وه بۆ کتیب، په‌ره به‌په‌ره غارم پی‌ دهریت. هه‌لبه‌ته له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ی گشت به‌سه‌ره‌ات، چیرۆک و ئەو هه‌موو کتیب و شه‌ره‌دا به‌شدار بووم، هاو‌رایی قاره‌مانانی له‌ به‌زین نه‌هاتوو و ئەفیندارانی ئەفسانه‌یی و له‌شکره خه‌یالییه‌کانم کردوو و له‌گه‌ل سولتانه سه‌رکه‌وتوو‌ه‌کانمان له‌م شه‌ره‌وه بۆ ئەو شه‌ر غارم داوه، فره، هه‌ر زۆر فره نیگارم کیشراوه.

هه‌ستیکی چۆنه هینده زۆر نیگارت بکیشریت؟

بیگومان شانازی پیوه ده‌که‌م، به‌لام ده‌شپرسم داخۆ ئەوه‌ی به‌رده‌وام نیگاری ده‌کیشریت، منم؟ له‌م نیگارانه‌شه‌وه ئاشکرا ده‌بیت شیوه‌ی من له سه‌ری هه‌رکه‌سیکدا شتیکی تره. به‌دنیایی هه‌ست ده‌که‌م سه‌رباری ئەوه‌ش، تاییه‌تمه‌ندییه‌کی هاوبه‌ش و به‌کبوونی‌ک له‌ نێوان نیگاره‌کاندا هه‌یه.

له رابردوودا براده‌رانی نیگارکیش گه‌یرایانه‌وه و منیش گویم پیوه بوو: پادشای گاورانی فه‌رنگه‌ بیر ده‌کاته‌وه کچی دۆقی فینسیا بخوازیت. بریاری خواستنی دابوو، به‌لام ئەه‌ی ئەگه‌ر یارۆی فینسیایی خۆی هه‌ژار و کچه‌که‌ی ناشیرین بیت؟ به‌ لێهاتوو‌ترین نیگارکیشی خۆی ده‌لێت برۆ نیگاری کچ و مال و مولک و شتومه‌کی دۆقی فینسیام بۆ بکیشه. فینسیاییه‌کان نازانن

نامەحرەم چىيە: بەۋەو نەۋەستەن تەنبا كچەكانيان بخەنە بەردەستى نىگار كىش، بگرە دەرگای گەۋرى ماين و كۆشك و سەراكانىشى بۇ دەخەنە سەرىشت. نىگار كىشى ھونەربازىش نىگارى كچە و ئەسپەكە بەجۆرىك دەكىشەت ھەر ھىندەى چاوت پى كەوت، بىناسىتەۋە. كاتىك پادشای فەرەنگ لە ھەوشەى كۆشك تەماشای نىگارەكانى لە فىنىسىاۋە ھاتوۋ دەكات بۇ ئەۋەى برىار بەدات كچە بخوازىت، يان چ بەكات، ئەسپەكەى دەكەۋىتە سەر ھەۋەس، ھەۋل دەدات سۋارى كۆلى ماينى جوانى ناۋ نىگارەكە بىت و لىى بپەرىت. ئەم نازەلە فى لىھاتوۋە بە ئامىرە زلەكەى خۆى چوارچىۋەى نىگار لەتۋىت دەكات و مەپتەرەكان بەدژۋارى بۆيان جەۋ دەكرىت.

دەلەين: ئەۋ شتەى كەلەئەسپى پادشای فەرەنگى ھار كىرۋە، جوانى ماينە فىنىسىاىيەكە نىيە -بۆ جوانى، جوان بوو-، بگرە ئەۋە بوۋە ماينىك بە نموۋنە ۋەرگىرابوو، كىتومتىش ۋەك خۆى نىگارى كىشرا بوو. ئىستا نايا تاوانە ئەگەر نىگارى ماينىكى لەۋ جۆرە ۋەك ئەۋەى نىگارى ماينىكى راستەقىنە بىت، بكىشەرىت؟ لەم دۆخەى ئىستادا، ۋەك دەبىن جىاۋازىيەكى ئەۋتۆم كەلە نىگارى ئەسپەكانى تردا نىيە.

راستىيەكەى، ئەۋانەى سەرنج لە جوانى ناۋتەنگم، درىژى لاقەكانم و لە خۆبايىبوۋنى ئىستام بەدەن، جىاۋازىى منيان بۇ دەردەكەۋىت. بەلام ئەم جوانىيانە نامازە نىن بۇ من ۋەك ئەسپ، بگرە ھىمان بۇ جىاۋازىى ھونەرى ئەۋ نىگار كىشەى نىگارى منى كىشاۋە. ھەموۋتان دەزانن لە راستىدا ئەسپىك نىيە كىتومت لە من بچىت. من تەنبا نىگارى ئەسپى خەيالى ناۋ سەرى نىگار كىشم.

تەماشام دەكەن و دەلەين: ئەسپىكى چ جوانە! ئەۋانە لە راستىدا ستايشى نىگار كىش دەكەن، نەك من. ئەمە بەمەرچىك، ھەر ئەسپىك لەۋى تر جىاۋازە و پىۋىستە بەر لە گىشت كەسىك، نىگار كىش بەم شتە بزانىت. ۋەرن بروانن، ھەرامەى ھىچ كەلەئەسپىك لە ھى ئەۋى تر ناچىت. مەترسن، دەتوانن زۆر بەباشى لە نىزىكەۋە سەرى بەكەن و تەننەت بىننە دەستى خۆشتان. ئەم

ئاميرە بېچاۋىيىھى من بېچم و چرچ و لۆچى تايىبەت بەخۇى ھەيە .

ئىمەى ئەسپ، لە كاتىكدا ھەريەكەمان جياواز لەوى تر لە دەستى خواى
مەزن و گەورەترىن شىۋەساز ھاتووينەتە دەرى، ئىدى بۆچى دەستەى
نىگار كېشان لەبەر نىگارمان دەكېشىن؟ بۆچى بى ئەۋەى ئاۋر لە ئىمە
بدەنەۋە، ھەزاران، دەيان ھەزار نىگارى ئەسپ دەكېشىن و خۆيانى پىۋە با
دەدەن؟ ديارە لەبەر ئەۋەى نىگارى جىھانى بەر نىگاي خوا دەكېشىن، نەك ئەۋ
جىھانەى خۆيان دەبىينىن. ئايا ئەمە، تۆبە خوايە، ھاۋبەش پەيدا كەردن بۆ خوا
و اتاي ئەۋە نىيە بلېت ئەۋەى خوا دەيكات، منىش دەتوانم بىكەم؟ ئەۋانەى
بە بىننى چاۋەكەنيان قايل نابن و نىگارى ئەسپى ناو خەيالىان لە پروانەگەى
ئەۋەۋە - ئەمە ئەسپى بەر نىگاي خوايە -، ھەزاران جار دەكېشىن و ئەۋانەى
لافى ئەۋە لى دەدەن گوايە ۋەستايانى نىگار كېشى كۆپر باشتىن نىگارى
ئەسپ لەبەر دەكېشىن، ئايا بى ئاينى و پىشېرىكى لەگەل خوادا ناكەن؟

شىۋازى نوپى ۋەستايانى نىگار كېشى فەرەنگ بى ئاينى نىيە، تەۋا بە
پىچەۋانەۋە، گونجاۋترىن شتە لەگەل ئاينى ئىمەدا . دەستە دامىنتان، برايانى
ئەرزەۋورىم بەھەلە لىم حالى نەين: ھەرگىز خۆشىم بەۋەدا نايەت كاتىك
گاۋرانى فەرەنگ بى ئەۋەى بزەنن ھەرام چىيە، ژنانيان بە ئاشكرا و بەنىۋە
روۋتى دەگەرېتن؛ لە چىزى قاۋە و كورى لووس و جوان تى ناگەن؛ پىاۋانيان
بى رېش و سەمىل دەسۋورېنەۋە و بە پىچەۋانەشەۋە، ھەك ژن قزبان درىژ
دەكەن و دەلېن ھەزرتى عىسا، تۆبە خوايە، ھەمان كات خوايشە. تەنانەت
زۆرېش توۋرە دەبم لىيان و دەلېم ئەگەر بەكېكىانم بەردەست بگەۋىت، يەك
جوۋتگەى توندى لى دەدەم.

زۆرېش لەۋ ۋەستا نىگار كېشەنە بىزارم كە ھەك ژن لە مائەۋە دانىشتوۋن و
ناچنە شەرى و من ناشىرىن پىشان دەدەن. لە نىگاردا ۋا پىشانم دەدەن كاتىك
غار دەدەم ھەردوۋ پىشۋوم لە يەك كاتدا بۆ پىشەۋە درىژ كەردوۋە . ھىچ
ئەسپىك جۆرى كەروپىشك راناكات. ئەگەر لاقىكى پىشۋوم لە پىشەۋە بىت،
ئەۋى تريان لە دواۋەيە. ھىچ ئەسپىك، ھەك ئەۋەى لە نىگارەكەنى شەردا

پيشان دهریت، کاتیک لاقیکی پیشووی به ته وای لهسه زهوی بیت، نهوی تریان جوړی سهگیکي به مراهق بؤ پیشه وه دريژ ناکات. نه سپه کانی په کینه ی سوپا جوړی نه وهی سپبهری په کدی بن، بیست جار له دووی په ک بهسه هه مان قالبدا براون و نیگاریان کیشراوه، به لان ره وه نه سپی هیچ په کینه په کی سوپا له هه مان کاتدا هه مان لاق بؤ پیشه وه دريژ ناکه ن. وهک له نیگاره کانماندا پیشان دهریت، له بهر نه وهی کهس به ته نگمانه وه نایه ت گیای شینی پیش خو مان ده ماشینه وه، ده خوین و هه رگیز ری کوپنیک و به زه رافه ت راناو هستین. نه ری بؤچی به و رادهیه شهرم له نالیک و ناو و قهسته قوولی ئیمه ده کریت؟ بؤچی له کیشانی نیگاری نه م هه رامه خوا پیداهوی من دهرتسن؟ ئی خو به تاییه تی مندالان و ژنان، نه کهر کهسیان لیوه دیار نه بیت، زوریان پی خو شه و تیر و پر سهیری ده که ن. جا چ زیانیکي هه یه؟ مه کهر مه لای نه رزه روومی دژی نه مه شه؟

گیزایانه وه و گوتیان: سه رده مانیک له شیراز پادشایه کی پیر و که نه هفت و رارا هه بووه. له بهر نه وهی زراوی توقیوه دوژمنه کانی له تهخت بیپننه خواری و کوره که ی بخه نه شوینی، شانزاده ی خو ی ناکات به والی و رهوانه ی نه سفه هانی ناکات؛ له ژوریکي گوشه ی کوشک زیندانی ده کات. شانزاده سی و په ک سال له ژوریکدا به زیندانکراوی بهسه ر ده بات، حه وشه و باخچه ی لیوه دیار نابیت و له ناو کتیددا گه وره ده بیت. دوا ی نه وهی واده ی باوکی دیت و دهریت، نه م هه ر نه ونده ی لهسه ر تهخت داده نی شیت، ده لیت: "دهستم دامینتان نه سپیکم بؤ بهین. به رده وام نیگاریم له کتیه کاندا دیوه و به په رو شم بزانه شتیکي چونه." جوانترین نه سپی بؤزی کوشک و سه رای بؤ ده هین، پادشای نو ی کاتیک ده بینیت کونی لووتی نه سپه که له دووکه لکیش ده چیت، قوونیکي بی نه دهب و که فه لیکي قه به و تووکیکی پیوه یه وهک تووکی نه سپی ناو نیگاره کان نادره وشیته وه، تووشی خه یال شکاندن ده بیت و ده ستور ده بات هه رچی نه سپی ولات هه یه، بکوژریت. نه م هه لمه ته دلره قانه یه چل رژی ته وای ده خایه نیت و دوا جار چومه کانی ولات خه م و خوینیان پیدا

دەروات. پادشای نوڭ، وەك بەرئەنجامی دادپەرورەیی یەزدان، لەبەر ئەوەی لە بەرامبەر سوپای بەگی تورکمانی قەرەقۆیونلوی دوژمنی، بە پیادەیی دەمینیتهوه، دەبەزیت، پاشان لەتوپەت دەکریت و دەکوژیت تا کەس دای لە خۆی دانەمینیت و وەك ئەوەی لە کتیبەکاندا هەیە، نەئیت تۆلەیی خۆینی ئەسپ نەکرایهوه.

۳۶

من ناوم قهرهیه

دوای ئه وهی شه کووره و مندا لان چوونه ژووری خوئیان، ماوهیه کی دریز گویم بۆ دهنگ و ته قوهوپی له برانه وه نه هاتووی ناو مال راکرت. تاویک شه کووره و شه وکته به فسکه فسک دهستیان کرد به قسه و دایکی به شیرزه بی "ششش" یکی لی کرد و بیدهنگی کرد. هه مان کات له بهرده لانی لای بیره که وه گویم له خشپه یک بوو، به لام دریزه ی نه خایه ند. دواتر سه رنجم خسته سه ر نه وره سیکی هه لنیشتوو له سه ربان، به لام ئه ویش وهک هه موو شتیکی تر نو قمی بیدهنگی بوو. پاشان گویم له ناله یه کی هه لقولاو له قولایی ناخوه بوو له و به ری هه یوانه وه ده هات، حالی بووم: خه یریه بوو له خه ونی خویدا ده گریا. نالینه که ی وهر که رایه سه ر کوکین؛ له پر کوکینه که ی ته قیه وه، ئه مجار برایه وه و دیسانه وه ئه و کپی و بیدهنگیه به دفه ره دهستی پی کرده وه. دوای که میک، پیم وا بوو که سیک له و ژووره ی لاشه ی زاوامی تیدا راکشاوه، ده گه ریته، له شوینی خۆم وشک بووم.

به دریزایی ماوه ی بیدهنگیه که ته ماشای نیگاره کانی پیش خۆم ده کرد و داخه م له وه ده کرده وه چۆن زهیتوونی عاشق، په پوله ی چاوجوان و زه رکاری خوا لیخو شبوو ئه م نیگاران ه یان بۆیاخ کردوه. له ناخه وه ده مویست منیش وهک ئه وه ی زاوام هه ندیک شه وان ده یکرد، روو له دانه به دانه ی نیگاره کان بکه م و بیژم ئیبلیس!، "مه رگا!"، به لام ترسیک ری لییم ده گرت. با ئه وه ش بلیم ئه م نیگاران ه منیان به ته وای په ست کردبوو، چونکه سه رباری ئه و هه موو پیداکرتنه ی زاوام نه متوانی بوو چیرۆکی شیایان بۆ بنووسم. پیدوه ندیی

کوشتنی زاوام بهم نیگارانه وه هیدی هیدی وهک راستییه کی به لگه نه ویست له
 میشکمد دهچه سپی و له بهر نه ویش ههستم به ترس و بی ئوقره یی دهکرد:
 ته نیا بۆ نه وهی له شه کوره وه نیزیکی بم، به دم گویترتن له به سه رهاته کانی
 زاوامه وه وهک پیویست سهیری نه م نیگارانه م کردبوو. باشه ئیستا دوا
 نه وهی شه کوره بووه به ژنی من، چما سه رنجم له م شته سهیر و سه مه رانه
 داوه؟ دهنگیکی بی به زهیی له ناوه وه وه لامی دایه وه و گوتی: "له بهر نه وهی
 ته نهاته دوا نووستنی منداله کانی، شه کوره له جیگه ده رنه هات و نه هاته
 کنت." به ئومیدی هاتنی شوخی چاوپه شمه وه تاوکی درێژ له بهر روئشناویی
 تیشکی موم ته ماشای نیگاره کانم کرد و به پشودریژی چاوپریم کرد.

کاتیک سه ره به یانی به قیژه ی خهیرییه بیدار بوومه وه، پریم دایه مؤمدان و
 ده رپه ریمه هه یوان. تاوکی بیرم کرده وه سه سه ن و نه و پیاوانه ی کوی
 کردبوونه وه، دابیتیان به سه ر مآدا و به خه یالما هات نیگاره کان بشارمه وه.
 به لام هینده ی نه برد حالی بووم خهیرییه به فه رمانی شه کوره دهستی کردوه
 به هاوار و قیژه بۆ نه وهی مه رگی زاوا نه فه ندی به مندالان و هاوسی و
 دراوسی رابگه یه نیت.

کاتیک له هه یوان له گه ل شه کوره رووبه رووی یه کدی بوینه وه، باوه شمان
 به یه کدا کرد و یه کدیمان له ئامیز گرت. مندالانیس به قیژه و هاواری خهیرییه
 له پیخه و ده رپه ریبوون و راوه ستابوون.
 شه کوره پییانی گوت: "باپیرتان مردووه. به قوربانتان بم مه چنه نه و
 ژووهره."

شه کوره خوئی له بن بالم راپسکاند، چوه کن باوکی و دهستی کرد
 به گریان. منیش مندالانم برده وه نه و ژووهری لیوهی ده رچوو بوون و گوتم:
 "جلویه رگی به رتان بگۆرن، ئاوا رهق ده بنه وه." له لیواری پیخه وه که دانیشتم.
 شه وکه ت گوتی: "باپیرم شه و مرد، نه که به یانی."

تا ئیکی درێژی پرچی جوانی شه کوره پییکی له سه ر بالیفه که کیشابوو به

منی گوت: "وا". لیفه که هیشتا گهرمایى شه کورده تیدابوو. ئیستا له گه ل دهنگی خهیرییه دا، دهنگی قیژه و هاواری ئه ویشمان پی دهگه یشت. توانای قیژه و هاواری وهک ئه وهی باوکی ههر ئیستا و به شیوه یه کی چاوه پروان نه کراو مردبیت به لای منه وه فره سه سووره یین و ساخته بوو، بویه ههستم کرد به هیچ کلۆجیک شه کورده نانا سم و جنۆکه یه کی زۆر نامۆ به من له هه ناویدا یه. ئۆرهان به نیگایه که وه وهک ئه وهی داوای مۆله تی گریان بکات، گوتی: "من دهترسم."

من گوتم: "مهترسن. دایکتان بویه دهگری بۆ ئه وهی هاوسی و دراوسی به مردنی باپیرتان بزائن و بین."

شه وکه ت گوتی: "جا ئه وا هاتن، چ ده بیت؟"

"ئه گهر بین، له بهر ئه وهی باپیرتان مردوه، ههر ئیمه نا، ئه وانیش خه مبار ده بن و ده گرین. به مجۆره ئازارمان دابهش و سووکت ده بیت."

شه وکه ت هاواری کرد: "تۆ باپیرمت کوشت؟"

منیش هاوارم کرد: "ئه گهر دلّی دایکتان بشکینیت، منیش هیچ خۆشتم ناویت!"

وهک ئه وهی دوو کهس له لێواری چۆمبکی خوێ و به هاژه بدوین، هاوارمان ده کرد، نهک وهک ئه وهی مندالیک له گه ل زپاوکی خۆیدا قسه بکات. شه کورده، بۆ ئه وهی هاوار و قیژه ی له گه رهک باشتر ببیسترت، له و کاته دا هاتبووه هه یوان، پالی به ته خته کانه وه دهنه و ده یویست ده ریوانه ی په نجه رهکان بکاته وه.

کاتیک ههستم کرد ناتوانم وهک سهیره کر چاوه ری بکه م، له ژوره که چوومه ده ری. پیکه وه ده ریوانه ی په نجه ره ی هه یوانمان سوار کرد و به ته خته که ی رامانگرت. له گه ل دواین پال پیوه ناند ده ریوانه کرایه وه و که وته هه وه شه وه. تیشکی خۆر و سه رما له روومانی دا و بۆ ساتیک سه رمان سوورما. شه کورده به شیوه یه که ده یقیژاند و هاواری ده کرد وهک ئه وهی

بیهویت بانگ له سه‌رانسه‌ری دنیا بکات و دهستی کردبوو به‌گریانیکی به‌کول.
 به‌قیژه و هاوار مهرگی زاوا ئه‌فهندی به‌سه‌رتاپای گه‌ره‌ک را‌گه‌هندرا و له
 چاوی مندا وهرگه‌رایه سه‌ر ئازاریکی زۆر تال و گه‌لیک به‌سووتر له‌وهی له‌و
 ساته‌دا هه‌ستم پێ ده‌کرد. به‌راستی بی‌ت، یان درۆ، گریانی ژنه‌که‌م منیشی
 دلته‌نگ کرد. منیش به‌شیوه‌یه‌کی چاوه‌پروان نه‌کراو ده‌ستم کرد به‌گریان. ئایا
 به‌راستی له‌ تاو خه‌می خۆم ده‌گریام، یاخۆ له‌ ترسی ئه‌وهی نه‌بادا کوشتنی
 زاوام بخریته ئه‌ستوی من، وا خۆم پێشان ده‌دا وه‌ک ئه‌وهی بگرییم؟ نازانم.
 شه‌کووره‌ هاواری ده‌کرد و ده‌یگوت: "وهی رۆ، رۆ، رۆ، ئاخ باوکه‌رۆ،
 رۆۆۆۆۆ."

ئاوازی هه‌نسکه‌کانی منیش له‌ هه‌مان بابه‌ت بوو، به‌لام نه‌مه‌ده‌زانی
 به‌ته‌واوی ده‌لیم چی. خه‌لکی گه‌ره‌ک له‌ مالان، له‌ نیوان ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌که‌نه‌وه
 سه‌یریان ده‌کرد، منیش له‌و کاته‌دا به‌چاوی ئه‌وان خۆم ده‌بینی و پیم وا بوو
 کرده‌وه‌که‌نم راستن. تا زیاتر ده‌گریام، له‌ گومانی ئه‌وهی داخۆ ئازار و
 فرمی‌سکه‌که‌نم راستن، یاخۆ نا، له‌ دل‌ه‌راوکی ئه‌وهی تاوانی کوشتم به‌ ملدا
 به‌ین و ته‌نانه‌ت له‌ ترسانم له‌ هه‌سه‌ن و پیاوه‌کانیشی داده‌شۆردرام و پرگارم
 ده‌بوو.

شه‌کووره‌ بووبوو به‌ هی خۆم و ده‌نگوت به‌ هاوار و فرمی‌سکی چاوی
 پیرۆزبایی له‌ خۆم ده‌که‌م. کاتیک ژنه‌که‌م ده‌یقیژاند، من به‌ره‌و خۆم را‌کیشا و
 بێ ئه‌وهی گوێ بده‌م به‌وهی به‌چاوی به‌ فرمی‌سکه‌وه له‌ مندا لێ نێزیک
 ده‌که‌وته‌وه، به‌ عه‌شقه‌وه‌ گۆنایم ماچ کرد. سه‌رباری گریانم هه‌ستم کرد
 گۆناکانیشی وه‌ک چیگه‌ی نه‌رم و خۆشی بۆنی دار باده‌مه‌کانی سه‌رده‌می
 مندا لێمانیان لێ ده‌هات.

دواتر هه‌موومان، به‌ مندا لێ نه‌سه‌وه، چووینه‌ کن ته‌رمه‌که، ئیدی به‌ته‌واوی
 بۆنی ده‌هات، وه‌ک ئه‌وهی ته‌رمی‌کی دوو رۆژه‌ نه‌بی‌ت و که‌سیک بی‌ت له
 سه‌رمه‌رگدا، من "لا إله إلا الله"م گوت بۆ ئه‌وهی زاوام پێش مردنی دووباره‌ی

بکاته‌وه تا ئه‌مه دوا و ته‌ی بیت و بچیته به‌ه‌شته‌وه. ئیمه‌ش دواتر وا هه‌لسووراین وهک ئه‌وه‌ی زاوام وای گوتبیت. سه‌یریتیکی رووخساری تا راده‌یه‌کی زۆر نه‌ماوی و سه‌ری پارچه پارچه‌ییمان کرد و تاویک بزه‌مان هاتی. هه‌مان کات من ده‌سته‌کانم کرده‌وه و یاسینیکم خویند، هه‌موو بیده‌نگ بوون و گوئیان راگرت. شه‌کووره پارچه خامیکی پاکی هینا، به‌وردی و به‌جوانی ده‌می زاوامی پی به‌ست، پیلووی چاوه ساغه‌که‌شیمان به‌ دلۆفانی دادایه‌وه. به‌ هیمنی جه‌سته‌ییمان وه‌رسووراندا، له‌سه‌ر لای راست پالمان خست و رووی نه‌ماوییمان به‌شیت‌ویه‌ک رووی له‌ رووگه‌ بیت، وه‌رچه‌رخاند. شه‌کووره سه‌رچه‌فیتیکی خاوپنی دا به‌سه‌ر باوکیدا.

بیده‌نگی دوا‌ی گریان و ئه‌وه‌شم پیم خو‌ش بوو مندا‌له‌کان به‌وردیبینی بیرمه‌ندیکه‌وه ته‌ماشای سه‌رله‌به‌ری رووداوه‌که‌یان ده‌کرد. دواچار هه‌ستم کرد که‌سیکی خاوه‌ن ژنیکی راسته‌قینه، مندا‌ل، ئاگردان و مائی خو‌م و ئه‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌ش له‌ کو‌ی ترسه‌کانی مردن پته‌وتر بوو.

نیگار هه‌کانم گرد کرده‌وه، هه‌موویانم کرده‌ جانتای ده‌ست‌نوسه‌که‌انه‌وه، سه‌لتی ئه‌ستوورم پۆشی و به‌پرتا‌و به‌ نیگار هه‌کانه‌وه له‌ مال‌ ده‌رچووم. قیژه و هاواری ئیمه‌ که‌یشتبووه به‌رگو‌ی هاوسی و دراوسی و به‌خۆشی ده‌هاتن بۆ چیژ وه‌رگرتن له‌ به‌خشینه‌وه‌ی خه‌م و ئازار. له‌ ناو ئه‌وانه‌دا پووریتیکی پیر و نه‌وه‌ی چلمنیم که‌ حالی زاری ده‌یگوت به‌زم قه‌وماوه و خو‌شحال بوو، وی‌ل کرد و به‌که‌راست چوومه‌ مزگه‌وتی که‌ره‌ک.

ئه‌و کونه‌ مشکه‌ بچوکه‌ی مه‌لا به‌ "مال" ناوی ده‌برد، وه‌ک له‌ زۆربه‌ی مزگه‌وته‌ ورشه‌دار و تازه‌ بنیاتنراوه‌که‌کاندا ده‌بیندرا، به‌ به‌راورد له‌گه‌ل قوبه‌ی زه‌به‌لاح و هه‌وشه‌ی فراواندا جیگه‌یه‌ک بوو تا راده‌ی شه‌رم پیداهاتنه‌وه بچووک. مه‌لاش، وه‌ک ئه‌وه‌ی بووبوو به‌باو، ماله‌که‌ی له‌و کونه‌ مشکه‌ بچووک و سارده‌وه به‌ره‌و ناو مزگه‌وت فراوان کردبووه‌وه و چاوپۆشی کردبوو له‌وه‌ی ژنه‌که‌ی جلی به‌نیوان دوو دار شابه‌رووی ئه‌وسه‌ری هه‌وشه‌ی مزگه‌وتدا هه‌ل‌واسیبوو. پی ده‌چوو دوو سه‌گی به‌ره‌لاش هینده‌ی مه‌لا ئه‌فه‌ندی بووبن به‌

خاوهنى حەوشەى مزگەوت و كورەكانىشى بە تىلاوہ كەوتبەونە دوايان. پاش رىزگار بوونم لە پەلامارى سەگەكان و خۆ لادانم لە منداڵەكان، لەگەڵ مەلادا چوونە گۆشەپەكەوہ.

دنيا بووم دلگران بووہ لەوہى دواى تەقلاقدانەكەى دوینى ماره بربینەكەمان بەو نەسپاردووہ، لە رووخسارىشیدا هتیمایەكم بەدى كرد دەيگوت: "خیره، چ بووہ ديسان!"

"زاوا ئەفەندى ئەم بەيانىيە مرد."

بەدلوڤانى گوتى: "خوا رەحمى لى بكات و جىگەى بەهەشت بىت." باشە بوچى من وشەى "ئەم بەيانىيە" م بۆ قسەكانم زياد كرد؟ ئايا قسەپەكم نەكردبوو بەختوخۆرايى بمخاتە ژير گومانەوہ؟ دانەپەكى ترم لەو زيرانەى دوینى دابوومى، نايە دەستى. پىم گوت پيش بانگدان سەلەوات بخوینىت، براكەى بكات بە دەلال و دەستبەجى سەرانسەرى گەرەك ئاگادار بكاتەوہ.

گوتى: "برام ھاوړپەكەى نيوەكوړى هەپە، من و ئەو پێكەوہ زۆر جوان مردوو دەشۆين."

جا چ لەوہ باشتر بوو زاوا ئەفەنديمان بەدەستى نيوەكوړىك و نيمچە بوەلەپەك بشووشتەباپە؟ پىم گوت نيوەپۆ نوپۆ مردوو دەخویندريت و ئاپۆرەى زۆر لە كۆشك، نيگارخانە، دەرسانە و شوپنە فرە بەرزەكانەوہ دین. هيج شتىكم لى زياد نەكرد ببیتە ھۆى روون كردنەوہى حالى رووخسار و سەرى لەتوپەتكرایى زاوا ئەفەنديم، چونكە لە مپژ بوو بپيارم دابوو ئەم پرسە لە شوپنى بلند چارەسەر بكەم.

لەبەر ئەوہى سولتانمان بەدواداچوونى پارەى ئەو كتيبەى بە زاوامى سپاردبوو، خستبووہ ئەستۆى گەرەى خەزینەداران، پيوست بوو لە پيشدا ھەوالى مردنى زاوا بەو بگەپەنم. بەمەبەستى ئەوہى بتوانم بگەمە كۆشك، چوومە كن وەستايەكى رايەخ. كابرا لەلایەنى باوكى خوا ليخووشبوومەوہ خزمەن بوو، ھەر لە سەردەمى مندالى منيشەوہ لە دروومانخانەى بەرامبەر

دەروازەى سۆغۇكچەشمە كارى دەكرد . دەستى بەخاڵ داپۆشراویم ماچ كرد .
بە پارانەووە و لالانەووە پىم گوت ھەر چۆنىك بوو دەبىت گەورەى
خەزىنەداران ببىنم . كۆمەلىك شاگردى سەر رووتاوہ قوماشى ئاورىشمى
رەنگاوپرەنگيان لە كۆشكىاندا دووتوئى كردبوو ، سەريان بەسەدا شۆر كردبوو
و پەردەيان دەدروو . دواى ئەوہى ماوہىيەك منى لای ئەوان راگرت ، خستىمە
دواى يارىدەدەرى گەورەى بەرگدرووان . خالى بووم يارۆ بۆ كارى پىوان و
حسىب بۆ كۆشك دەچىت . لە سۆغۇكچەشمەوہ چووينە مەيدانى ئالای و بە
پىش نىگارخانەى ئەياسۆفياىدا تى نەپەرىن ، بەمەش ، لەوہ رزگارم بوو لەم
ساتەدا وەستايانى ترى نىگاركىش لە تاوانەكە ئاگادار بكەمەوہ .

مەيدانى ئالای بەردەوام شوپنىكى كپ و خامۆش بوو ، كەچى ئىستا
و ھەستم كرد پى بىت لە ژاوەژاؤ . لەبەر دەرگای لىپرسراوى سكالآ وەرگرتن ،
لەو شوپنەى سكالآكەران رۆژانى كۆيوونەوہى ديوان رىزيان لە بەردەمدا
دەبەست لەپال كۆگاكانىش كەسى لى نەبوو . سەربارى ئەوہش پىم وا بوو لە
دارتاشخانە ، نانەواخانە ، پەنجەرەى ژوورى نەخۆشان ، گەورەكان ، لە ئەسپ و
مەيتەرى پىش دەرگای دووہمى ژىر بورجى قوولەدار و ماىەى سەرسووپمانن
من و ناو دار سەرووہكانەوہ ژاوەژاؤىكى بەردەوام دەبىستم . ئەم شپىزەبىيەى
خۆم گەراندەوہ بۆ ترسى تىپەرىبوونى دواى تاوئىكى ترم بە دەرگای دووہم ، بە
باب السلام دا .

لەبەر دەرگا ، نەمتوانى سەرنج لەو گۆشەيە بەدەم كە دەگوترا جەلادەكان
ھەردەم لەوئى ساز و ئامادەن . دەرگاوانانىش تەماشايەكى تۆپە قوماشى
دەستميان كرد و من نەمتوانى شپىزەبىيى خۆميان لى بشارمەوہ . ئەو تۆپە
قوماشە بۆيە ھەلگرتبوو تا وا بزانرئت ھاوكارىي بەرگدرووى رابەر دەكەم .

ھەر ئەوئەدى چووينە مەيدانى ديوانەوہ ، ھەموو لايەك لە بىدەنگيدا نوقم
بوو . تەنانەت دەمتوانى لە دەمارەكانى تەوئىل و مليشمددا ھەست بە
بەرزبوونەوہى ترپەى دلم بكەم . لە ھاتوچۆكەرانى كۆشك و لە زاوامەوہ زۆر
وەسپى ئەم شوپنەم بىستبوو . ئىستاش وەك باخچەيەكى رەنگاوپرەنگ و

رازوهای به‌هشت له به‌رده‌مدا بوو، به‌لام هه‌ستم به‌کامه‌رانی که‌سیک نه‌ده‌کرد چوو‌بیتته به‌هشته‌وه، بگره هه‌ستم به‌ترس و ریز ده‌کرد، باش تی ده‌گه‌یشتم سولتانمان کۆله‌که‌ی جیهانه و هه‌ستم ده‌کرد منیش کۆله‌یه‌کی زۆر ساده‌ی ئه‌وم. به‌سه‌رسامی بۆ مه‌لی تاووسی چینه‌که‌ری ناو سه‌وزایی، په‌رداخ زێرینی به‌زنجیر به‌ستراو به‌کانیی خوره‌خوپکه‌ر و چاوشانی به‌رگ ئاوریشمینم روانی بیده‌نگ ده‌رۆیشتن و ده‌تگوت پی به‌زه‌ویدا نانتین. له هه‌ناوی خۆمدا هه‌ستم به‌جۆشی توانای یارمه‌تیدانی سولتان کرد. نیگاره‌کانی کتیبی نه‌ینی و نیوه‌ناچل ماوی سولتانمانم نابوو به‌هنگم و سوور بووم له‌سه‌ر ته‌واوکردنی کتیبه‌که. زه‌ق زه‌ق سه‌یری قووله‌ی دیوانم ده‌کرد و زۆر له‌نیزیکه‌وه ته‌ماشاکردنی، له‌سه‌رسامی زیاتر، ترسی ده‌خسته دلی مرۆقه‌وه. خۆیشم نه‌مه‌زانی به‌ته‌واوی چ ده‌کم، ته‌نیا ئه‌وه بوو له‌دووی به‌رگدرووی پتیشمه‌وه هه‌نگام ده‌نا.

لاوێکی ده‌رگاوان درابوو په‌لمان، له‌گه‌ل ویدا به‌ترسیکی وه‌ک ترسی ناو خه‌ونه‌کان و بی ئه‌وه‌ی نه‌مان لێوه بیت به‌باله‌خانه‌ی دیوه‌خان و خه‌زینه‌دا تی په‌رین. هه‌ستیکی وا له‌هه‌ناومدا بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی بلایت پتیشتریش لیره بووم و ئه‌م شوینه‌م دیبیت.

له‌ده‌رگایه‌کی فراوانه‌وه چووینه‌ ژووریکه‌وه به‌ژووری دیوانی کۆن ناوده‌برا. له‌ژێر قویه‌یه‌کی گه‌وره‌دا بریک وه‌ستام دی قوماش، پارچه‌ پیست، کالانی زیوینی شمشیر و سندووقی گه‌وه‌ریان له‌به‌رده‌ستدا بوو، راوه‌ستابوون و چاوه‌رێیان ده‌کرد. ده‌ستبه‌جی تی گه‌یشتم ئه‌مانه‌ گورزچی، جزمه‌چی، زیوچی، وه‌ستای قه‌دیفه، وه‌ستایانی نیگارکێشی سه‌ر ددانی فیل و سان و عوود چیکه‌رانی سه‌ر به‌تاقمی بیه‌سه‌کارانی سولتانمان. هه‌مووان به‌بیانویی وه‌ک حسییی کاری رۆژانه، کرینی که‌سه‌سه و چوونه‌وه ژووره‌وه به‌مه‌به‌ستی پیوان بۆ ئه‌نده‌روون، له‌به‌رده‌م ده‌رگای ژووری گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران کۆ بووبوونه‌وه. بی مۆله‌توه‌رگرتن، چوونه‌ ژووره‌وه بۆ ئه‌نده‌روون قه‌ده‌خه‌ بوو. خۆش‌حال بووم به‌وه‌ی هه‌چ نیگارکێشیکی ناسراوی خۆم له‌نیو

چاوه پیکه راندا نه دی.

نیمه ش کشاینه گۆشه یه که وه و که وتینه چاوه پیکردن. ناوبه ناو گویمان له دهنگی بهرزی نووسیاری خهزینه ده بوو له بهر هه بوونی هه له یه که له حسیبدا داوای دووباره کردنه وهی وشه یه کی ده کرد، دواتریش گویمان له دهنگی وه ستایه کی کلیل بوو به پیزه وه وه لآمی دایه وه. دهنگه کان زۆر به ئاسته م له چرپه تی دپه رین. دهنگی شه قه ی بالی ئه و کۆترانه ی له هه وشه دپه رین و دهنگدانه وه ی فرینیان له قوبه که دا، له دهنگی گانزنده ی پاره و که ره سه ی ئیمه ی پیشه کاران به هیزتر ده بیسترا.

کاتیک نۆره هاته سه ر من و چوومه ژووری بچووک و قوبه داری که و ره ی خهزینه داران، له وێ ته نیا نووسیاریکم دی. دهموده ست گوتم بابه تیکی گرینگ هه یه دمه ویت بیبه مه خزمه تی که و ره ی خهزینه داران و گوتم کتیبیک هه یه سوڵتانمان رای سپاردوو و زۆر بایه خه ی پی دهدات، به لآم له نیوه دا راوه ستاوه. نووسیاری خهزینه له بن لیوه وه نووزه یه کی کرد، دیار بوو شتگه لیکه له و باره یه وه بیستبوو، چاوه کانی کردبووه و منیش نیگاره کانی کتیبی زاوام پێشانی دابوو. کاتیک بینیم له بهر نامۆیی و کاریگه ربی نیگاره کان ئه قلی سه روین بوو، ناو، ناسناو و کاری زاوام گوت و لیم زیاد کرد له سوڤنگه ی ئه م نیگاره وه کوژراوه. هه موو شتیکم به خیرایی ده گوت، چونکه زۆر باش دهمزانی ئه گه ر بی گه یشتن به سوڵتانمان له کۆشک بگه ریمه وه، ده گوترا من ئه و شته ترسناکه م به سه ر زاوام هیناوه.

دوای ئه وه ی نووسیاری رویشته هه وāl به که و ره ی خهزینه داران بگه یه نیت، ئاره قه ی ساردم ده ردا. له زاوام بیستبوو که و ره ی خهزینه داران هه رگیز له سوڵتانمان جیا نایته وه، جار به جار به رمالی بۆ راده خات و هه ندیک جاریش هه لگری رازه کانیه تی. تۆ بلایت ئیستا له بهر خاتری من له ئه نده روون ده ربچیت و بیت؟ زۆریش باوه رم نه ده کرد هه وāl به ریک له دووی نیردرا بیت بۆ ئه نده روونی دلای کۆشک. باشه هه زه رته ی سوڵتانمان له کوپیه؟ تۆ بلایت له کۆشکی سه ر که ناری ده ریا دابه زبیت، یاخۆ له هه ره مه سه را بیت؟ ئه دی باشه

گه ورهى خه زینه دارانیش له گه ل ویدایه؟

زۆر دواتر بانگ کرامه ژوورئ؛ با بلیم غافلگیر کرابووم و له بهر ئه وهش ترسم به خه یالدا نه هات. به لام به بینینی نیشانه ی سه رسوورمان و ریزی سه ر رووخساری وه ستای قه دیفه له شیهانه ی ده رگادا په شوکام. دواى چونه ژووره وه شم، تاویک ترسام و پیم وا نه بوو ده توانم هیچ بلیم. میزه ریکی نه خشیندرای له وانه ی ته نیا ئه و وه زیره کان ده یانتوانی بیپوشن، به سه ره وه بوو؛ گه وره ی خه زینه داران بوو. ئه و نیگارانیه نووسیار له منی وه رگرتبوو، له سه ر میزیک دانرابوون و سه پیرانی ده کرد. وهک ئه وه ی به ده ستی خوّم کیشرابن، ترسام. دامه نی که واکه یم ماچ کرد.

گوئی: "کورم، زاوات مردووه، یان من ئه م هه واله م به هه له بیستوو؟"

تاویک، نازانم له تاو شپه زه یی بوو، یاخۆ له سه نگی هه ستکردن به تاوانه وه، نه متوانی وه لام بده مه وه و ته نیا به سه ر به لیم بۆی کرد. هه مان کات شتیکی به لای منه وه چاوه ری نه کراو رووی دا: دلۆپیک فرمیسک له چاوم هات و به به رچاوی نیگای پر له تیگه یشتن و سه رسامیه گه وره ی خه زینه دارانه وه، هیدی هیدی به روومه تمدا هاته خوارئ. ئایا بوونم له کۆشک، هاتنی گه وره ی خه زینه داران له لایه ن سولتانمانه وه، قسه کردنی له گه لمد، هینده نیزیکیبوونم له سولتانمانه وه و هه موو ئه م شتانه منی سه رسام کردبوو؟ نازانم. دلۆپی فرمیسکی تریش له چاوم هات و له دووی یه ک ده رزان. ئیدی شه رمیشم له به ر هه لگیرابوو.

گه وره ی خه زینه داران گوئی: "کورم، چه ندی ده ته ویت، بگری."

به دم هه نسکدانه وه گریام. پيشتر هه ستم ده کرد له دوازه سالی رابردوودا ته مه نم هه لکشاهه و گه یشووم به دۆخی که مال، به لام کاتیک مرۆف هینده له سولتان و دلی ده وله ته وه نیزیکی ده بیت، ده سته به جی تى ده گات مندا لیکه له و گۆره ی. باکیشم نه بوو له وه ی وه ستایانی زیو و قه دیفه له ده ره وه گوئیان له هه نسکه کانم بیت: ئیدی حالى بووم ده توانم هه موو شته کان بۆ

گهورهی خه زینه داران بگپرمه وه.

به مجوره، چۆنم به دلدا هات بۆم گپرایه وه. کاتیک دهمبینی زهماوهندی من و شه کووره، دژوارییه کانی کتیبی خه زوورم، رازی نیگار هکانی به رده ستمان، هه ره شه کانی هسه ن و ته رمی زاوام دینه به رچاوی گه وره ی خه زینه داران، من ئاسووده ده بووم. له بهر ئه وهی به ته واوی هه بوونی خۆمه وه باوه ریم وا بوو به دادوهری بی سنوور و دلۆقانیی سولتانی جیهانپه نامان نه بیت، ناتوانم له م داوه ی تیی که وتووم ده رچم، هه موو شتیکم گپرایه وه. تۆ بلیت پێش ئه وهی لیم تۆ بگات و رادهستی ئه شکه نجه ده ران و جه لاده کانم بگات، به سه ره هام به راستی بۆ سولتانی کۆله که ی جیهانمان بگوازیتته وه؟

گه وره ی خه زینه داران گوتی: "با هه ر ئیستا هه والی مه رگی زاوا ئه فه ندی له نیگارخانه رابگه یه ندریت. با هه موو ده سته و تا قمی نیگار کپیش به شداری له ناشنیدا بکه ن."

سه یرتکی رووخسارمی کرد بۆ ئه وهی بزانیت چ ناره زاییه که م له به رامبه ر ئه مه هه یه. ئه م بایه خ پیدانه متمانه ی دامی و گومانی خۆم له باره ی ئه وهی کۆ و بۆچی زاوا ئه فه ندی و زه ریف ئه فه ندی زه رکاری کوشتووه، روون کرده وه. هیمام کرد بۆ پیاوه کانی مه لای ئه رزه روومی و گوتم به بیانوی ئه وهی سازی تیدا لی دهریت و سه مای لی ده کریت، په لاماری ته کیه کان ده دن. کاتیک بینیم گه وره ی خه زینه داران به گومانه وه ده روانیت، ویستم گومانه کانی تری خۆیشمی بۆ باس بکه م: بۆم روون کرده وه له وانیه بانگکردنی من له لایه ن زاوامه وه بۆ ئه وهی نه خش و نیگار بۆ کتیبه که ی بکیشم، هه م له بهر پا ره و هه م له بهر شکۆی کاره که، له ناو ده سته و تا قمی وه ستایانی نیگار کپیشدا زه مینه ی بۆ بۆر بۆرین و ئیره یی پیدرنێک که نه یان تاونیوه خۆیانی لی ببویرن، خۆش کرد بیت. پیم گوت پێ ده چیت نه ینیبوونی کاره که بووبیت به هۆی وه گه ر خستنی ئه و گشت نه فره ت و قین و ته پکه و داوه. به لām تا من زیاتر له سه ر گوتنی ئه م شتانه به رده وام ده بووم، کتومت وه ک ئه وهی ئیستا ئیوه هه سته ی پێ ده که ن، به شپه رزه یی هه ستم ده کرد گه وره ی

خه زینه دارانش به جۆرێک له جۆرهکان لێم که وتووته گومانه وه. پهروهردگارم،
با هه موو شتیکی ئاشکرا بێت، داوای هیچی تری لێ ناکه م.

بێدهنگییهک هاته ئاراهه. گهروهی خه زینه داران به هه لۆیستیکی، وهک ئه وهی
بێژیته له بری من شهرم له قسهکانم و چاره نووسم بکات، نیگای له سهه من
هه لگرت و له نیگارهکانی سهه مێزه کهی بری.

گوته: "ئهمانه نو دانهن. ئهمه به مه رجیک ئیمه له سهه کتیبیکی ده نیگاری
له گه ل زاداوا ریک که وتبووین. زۆر زیاتر له وهی له م نیگارانده به کار
هیندراوه، کاغهزی زێری له ئیمه وه رگرتبوو."

گوتم: "هه بێت و نه بێت بکوژی بێ ئاین له ماله وه دوا یین نیگار، ئه وهی
ئاوێکی زێری زۆری به سهردا کرابوو، دزیوه."
"نه مانزانی خو شنووس کتیه."

"زاوای خوا لیخو شبووم هیشتا دهقی کتیبه کهی تهواو نه کردبوو. بۆ ئه وهی
تهواوی بکه م، چاوهروانی هاوکاریی من بوو."
"کورم، له وه ده چیت تازه بۆ ئهسته نبول گه رابیته وه."
"ههفتهیهک له مه وه بهر، سی رۆژ دوا ی کوژرانی زهریف ئه فهندی گه ی شتمه وه
ئهسته نبول."

"بۆچی مه گه ر زاوای ئه فهندیته سالیکی بوو نیگاری کتیبیکی هیشتا
نه نووسراوی به کیشان ده دا؟"
"به لێ."

"ناوه رۆکی کتیبه کهی بۆ تۆ باس کردبوو؟"
"ده یگوت ئه و شتانه ی سولتانمان ده یانخوازیت: کتیبیکی وه هابه کاتیک
هه زار سالی تهواو به سهه کوچی په یامبه رماندا تی ده په ریت و سالنامه ی
ئیسلامی سالی هه زاره هم پیشان ده دا، ترسی هیز و دهوله مه ندیی ئالی
عوسمانی شمشیر و سهروه ری ئیسلام ده خاته دلێ دۆقی قینیسیاوه. بریار
بوو ئه م کتیبه چی رۆک و نیگاری به نرخترین شتهکانی دنیا ی ئیمه، ئه و

شنانه‌ی هرگیز دستبهداریان نابین، له خو بگریت. کتومت جوړی ئه‌وه‌ی له کتیبی دانایانیشدا هه‌یه، وا نیاز بوو نیگاریکی سولتانانیشمان بخړیتته دلی کتیبه‌که‌وه. له‌بهر ئه‌وه‌ی سوود له شپوازی وهستایانی فره‌نگیش وهرده‌گیرا، چاوه‌ری ده‌کرا دوقی قینیسیا به بینینی کتیبه‌که ویستی سه‌رمامی و دوستانه‌تی له‌کن بوروژایه.

ناماژه‌ی بو نیگاره‌کان کرد و گوتی: "ئهمانه ده‌زانم، به‌لام ئایا به‌نرخترین و بنه‌ره‌تیرین شته‌کانی ئالی عوسمان ئهم سه‌گ و دارانه‌ن؟"

"زاوای خوا لیخو‌شبووم ده‌یگوت کتیبه‌که ده‌وله‌مندی سولتانان خو‌ی نا، هیزی مانه‌وی و خهمی په‌نهانی پیشان ده‌دات."

"نیگاری سولتانان؟"

"نه‌مدیوه. کی ده‌زانیت، ئیستا ده‌بیت له‌و شوینه بیت که بکوژی بی ناین لی شاردووه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه له‌ مالی ئه‌و بیت."

زاوای خوا لیخو‌شبووم ئیستا گومانی ئه‌وه‌ی لی ده‌کرا له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و زی‌ره‌ی وهرگری گرتووه، کتیبی داواکراوی ئاماده‌ نه‌کردووه، بگره‌ کو‌مه‌لیک نیگاری به‌کیشان داوه و ئیستا گهره‌ی خه‌زینه‌داران به‌ بی‌ نرخیان ده‌زانیت. بیرم کرده‌وه تو‌ بلیت گهره‌ی خه‌زینه‌داران پی‌ی وا بیت من ئه‌و کابرا هیچ له‌ باردا نه‌بووه و مایه‌ی پشت پی‌ نه‌به‌ستنهم کوشتبیت تا بتوانم کچه‌کی به‌ینم، یان بو‌ نمونه، په‌ره‌ زی‌رینه‌کانی بفروشم؟ له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌ نیگاکانیدا هه‌ستم کرد خه‌ریکه ده‌فته‌رم ده‌یچ‌رته‌وه، به‌ دواپین هه‌ول و په‌شو‌کانه‌وه قسمه‌ کرد و رووم کرده‌وه زاوام پیمی گوتووه له‌وانه‌یه یه‌کیک له‌ وه‌ستای نیگاریکیشانه‌ی ئه‌و کاری دابوونی، زهریف ئه‌فه‌ندی بیچاره‌ی کوشتبیت. باسی ئه‌وه‌م کرد چو‌ن زاوام له‌ زه‌یتوون و له‌قله‌ق و په‌پوله‌ که‌وتووه‌ته‌ گومانه‌وه، به‌لام زور دریزم نه‌دایی، چونکه نه‌ به‌لگه‌ی ته‌واوم هه‌بوو، نه‌ متمانه‌شم به‌خوم بوو. هه‌ستیشم ده‌کرد گهره‌ی خه‌زینه‌داران ئیستا وه‌ک نامه‌ریکی بووخانچی و بو‌ده‌له‌یه‌ک که له‌ پاشمله‌ قسه‌ ده‌ینیت و ده‌بات، بو‌م ده‌روانیت.

گه وره‌ی خه‌زینه‌داران گوتی پئویسته شیوه‌ی مردنی زاوا له وه‌ستایانی نیگارخانه بشارینه‌وه و رابگه‌یه‌نین به مه‌رگی ئاسایی مردووه. من ئەمەم وهک نیشانه‌ی سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی هاوکاری له‌گه‌ڵ مندا بینی و پیم خۆش بوو. نیگارخانه‌کان له‌کن گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران مانه‌وه. به ژیر نیگای وردی ده‌رگاواناندا له‌ ده‌روازه‌ی باب السلام، ئەو ده‌روازه‌یه‌ی پیم که‌میک لیوه‌ی چوو بوومه ژوووری و وهک ئەوه‌ی پیم نابیته به‌هه‌شته‌وه وه‌جۆش که‌وتبووم، ده‌رچووم و جۆری که‌سێک دوای سالانگی درێژ بوو مالی خۆی بگه‌ریته‌وه، ئاسووده بووم.

۳۷

من زاواتانم

ته دارهکی ناشتنم کتومت ئه وهی ئاره زووم ده کرد، زۆر ریکیویک به پتوه چوو. گشت ئه وه که سانهی دهمویست بێن، هاتبوون. له وه زیرانهی له سه رو به ندی مردندا له ئه ستهنبول بوون، حاجی حوسین پاشا قوبرسی و توپال باقی پاشا به ئه مه که وه یادی ئه وه خزمه ته زۆرانه یان کردوه که سه رده مایک پیشکیشیانم کردبوو. هاتنی دهفته ردار قرمزی مه له ک پاشا که له سه رو به ندی مردنی مندا ئه ستهیره ی فره دهره وشایه وه وه هه مان کات به خراپه ش باسی ده کرا، جموو جوو لی خسته هه وشه ی ساکاری مزگه وتی گه ره کی ئیمه وه. به هاتنی مسته فا ئاغای سه رۆک چاوشیش هه ر زۆر شادمان بووم. ئه گه ر ژیا بام و له ژیا نی چالاکی ده له تدا به رده وام بام، ئیستا منیش له پله و پایه ی ئه ودا ده بووم. که مه اله دین ئه فه ندیی ته زکه ره نووس؛ چاوشه کانی دیوان، ئه وانه ی هه ریه که یان، یان هاو پتی گیانی به گیانی، یاخۆ دوژمنم بوون؛ سه رت سالم ئه فه ندیی گه وری نامه نووسان که وه که هه موو کاتیک به گه شینییه وه بزه ی سه ر لیوانی ده پاریزیت؛ کارمه ندانی دیوان، ئه وانه ی پیشوه خت له ژیا نی چالاکی ده له ت کشابوونه وه؛ هاو پتیانی دهرزخانه م؛ که سانیکی تر له وانه ی به په رۆش بووم بزائم چۆن و له کوپوه هه وائی مردنی منیان زانیوه؛ خزم و که سوکار و لاوان، جقاتیکی زۆر فراوان و به وبقار و به رچاویان پیک هینابوو. شانازیم به جفات و ئه مه کداری و خه مه کانیانه وه ده کرد. هاتنی هه ریه که له حازم ئاغای گه وری خه زینه داران و سه رگه وری ده سته ی پاسه وانانی کو شک پیشانده ری ئه وه بوو هه زره تی سو لئانمان له ناخه وه بو مردنی من

خه‌مگین بووه، تۆ بلیییت ئەمه واتای ئەوه بیت هه‌ولی زۆر دهدات و ئەشکه‌نجه‌ده‌ران ده‌خاته گه‌ر بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئەو نامه‌رده‌ی بکوژم؟ نازانم. به‌لام ئیستا ده‌بینم ئەو نه‌فره‌تییه له‌گه‌ڵ وه‌ستایانی نیگارکێش و خۆشنووسانی تردا له‌ هه‌وشه‌ نیشانه‌ی ئازاریکی به‌ویقار و ئەوپه‌ری به‌سو‌ به‌ رووخسارییه‌وه‌یه و سه‌یری داره‌مه‌یته‌که‌م ده‌کات.

ده‌ستم دامینتان وا تۆ نه‌گه‌ن رقم له‌ بکوژی خۆم هه‌لسابیت و به‌دوای تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌وه‌ بم، بیان له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ ناپاکی و بێ به‌زه‌بیانه‌ کوزراوم، پۆحم هه‌راسان بیت. ئیستا من له‌ ئاستیکی ته‌واو جیاوازدام و پۆحیشم، له‌به‌ر ئەوه‌ی دوای چه‌شتنی چه‌رمه‌سه‌ریی چه‌ندین سا‌له به‌رووی دنیاوه ئیستا خۆی دۆزیوه‌ته‌وه، فره ئاسووده‌یه.

پاش ئەوه‌ی پۆچی به‌نازارم به‌شێوه‌یه‌کی کاتی له‌ جه‌سته‌م که به‌ زه‌بری پێداکێشانی قوتووی مه‌ره‌که‌ب خه‌لتانی خۆین بوویوو، هاته‌ دهر و تاویک له‌ تیشکدا له‌رزی، دوو فریشته‌ی خۆشک و دهم به‌پیکه‌نین له‌و تیشکه‌ جوانه‌دا کتومت وه‌ک ئەوه‌ی چه‌ندین جار له‌ کتاب الروح-دا خۆیندبوومه‌وه، هیدی هیدی نێزیک بوونه‌وه و وه‌ک ئەوه‌ی ئیدی من به‌ته‌نیا پۆحیک نه‌بم، بگه‌ر هیشتا جه‌سته‌یه‌که‌م هه‌بیت، ده‌ستیان دایه‌ بن پیلیم و منیان به‌رز کرده‌وه. ئای وه‌ک ئەوه‌ی له‌ خه‌ونی کامه‌راندا ده‌بیندریت، چه‌ند خێرا، به‌نه‌رمی و بێ هه‌ژان به‌رز بووینه‌وه! به‌ دارستانی ئاگریندا تۆ په‌رین، له‌ رووباری تیشک په‌رینه‌وه، چوینه‌ ده‌ریای تاریکی و چیا‌ی به‌فر و سه‌هۆلبه‌ندانه‌وه. هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ ماوه‌ی هه‌زاران سا‌لی ده‌خایه‌ند، به‌لام به‌لای منه‌وه هه‌ر هینده‌ی چاو نوقاندنیک ده‌بوو.

ئا به‌مجۆره، به‌ناو جقاتی جۆراوجۆر، بوونه‌ری سه‌یر و سه‌مه‌ره، لیتا‌و و هه‌وری تۆه له‌ مه‌گه‌ز و بالنده‌ی له‌ ژماره‌ نه‌هاتوودا تۆ په‌رین و هه‌ر هه‌وت چینی ئاسمانمان بری. له‌ هه‌ر چینیکی ئاسمان، فریشته‌ی هه‌ره‌ پێشه‌وه له‌ ده‌رگای دهدا، کاتیک ده‌پرسرا "ئوه‌ کی‌یه؟"، ئەویش به‌هه‌موو ناو و سیفه‌ته‌کانمه‌وه پێناسه‌ی منی ده‌کرد، لێی زیاد ده‌کرد و ده‌یگوت: "به‌نده‌یه‌کی

باشی خوايه!" منيش فرميسكى شادى له چاوانم دههات، به لام دهمزانى لهوانهيه هيشتا هزاران سالمان مابيت بۆ رۆزى قيامت، بۆ ئه و رۆزهى كهسانى بههشستى و دۆزخى تيدا جودا دهكرينهوه، چونكه ههموو شتيك بهكهميك گۆرانكارى بچووكهوه، وهك ئهوهى غزالى و الجوزيه و زايانانى تر له په رهكانى لهسه رگ نووسراودا باسيان كردوو، دهچوو پيش. ئه و بابتهانهى له كتيبهبهكاندا بى چارهسه ركردن مابوونهوه، يان ئه و شتانهى وهك رازى تاريك هيلدرا بوونهوه و دهگوترا تهنيا مردوو دهتوانيت بيانزانيت، ئيستايهك بهيهك به تيشكى هزار رهنگ دهبريقانهوه و رۆشن دهبوونهوه.

باشه چۆن باسى ئه و رهنگانه بكم كه له ميانهى سه رجه م ئه م به رزبوونهوه شاهانهيدا بينيم؟ بۆم دهركهوت سه رانسهرى گهردوون له رهنگ ئافريندراوه و ههموو شتيك رهنگه. وهك چۆن ههستم دهكرد ئه و هيزهى من له ههموو شتهكانى تر دادهبريت، له رهنگ دروست بووه، ئيستاش حالى دهبووم ئه و شتهى منى له ئاميز گرتوو و به سه رانسهرى گهردوونهوه دهمبهستيتتهوه، هه رهنگه. ئاسمانى رهنگ نارنجى، جهستهى جوانى رهنگ سه وزى وهك رهنگى گهلاى داران، هيلكهى رهنگ قاوهيى و ئهسپى ئهفسانهيى رهنگ شينى وهك رهنگى ئاسمانم دى. گشت شتيك وهك شتى ناو ئه و نيگار و داستانه بوو كه سالانچى زۆر بهچيزهوه سه ريرانم كردبوو، بۆيه هه م ههموو شتيك به سه رسامى و شهيدا بوونهوه دهبينى و هه م وهك ئه وه وا بوو شته بيندراوهكان بهجۆريك له جۆرهكان له بيره وهرييهكانى خۆمه وه ده رچن. حالى بووم ئه و شتهى پيم دهگوت بيره وهرى، پارچهيهكى سه رتاپاي دنيايه و سه رانسهرى گهردوونيش، له بهر ئه و زهمانه بى سنوورهى به رومدا كراوتهوه، له داهاتوودا، سه رهتا دهبيت به ئه زموونم و دواتريش به بيره وهريم. كاتيک له م ئاههنگى رهنگاندا گيانم سپارد، ئه وهش تى گهيشتم بۆچى وهك ئه وهى له كراسيكي تهنگ هاتبمه ده رى، ئاسووده بووم: له مه وپاش هيج شتيك بۆ من قهدهمخه نابيت و زهمانيك و شوينچى بى سنوورم هه بوو تا بتوانم له گشت كات و شوينچى بژيم.

هەر هیندهی ههستم بهمه کرد، به ترس و کامه رانییه وه پهیم برد به نیزیکییم له (ئهو). لهو کاته دا به نه واز شه وه ههستم به هه بوونی رهنگیکی سووری له گه ل ههچ شتیکی تر به راورد نه کراو کرد.

به ماوهیه کی کورت هه موو شتیکی نوقمی رهنگی سووری تۆخ بوو. جوانیی ئه م رهنگه له هه ناوم و له سه رانسهری گهردووندا رهنگی ده دایه وه. تا هیدی هیدی زیاتر لئی نیزیکی ده بوومه وه، له خو شیاندا له ناخه وه گریانم ده هات. شهرم له خۆم کرد، چونکه له پر و به جهسته و سه ری هیشتا خه لتانی خو ئیمه وه ده چمه خزمه ت (ئهو). لایه کی تری ئه قلم وه ک ئه وهی له کتیه کانی مه رگدا خو ئیند بوومه وه، پیمی ده گوت (ئهو) خو ئی ئیزرائیل و فریشته کانی تری به دووندا نار دووه تا بچیه خزمه تی.

تۆ بلیتیت بتوانم (ئهو) ببینم؟ پیم وا بوو له تاو هه لچوون و شپرزهی هه ناسه م پی نادریت.

ئهو شتهی نیزیکی ده که و ته وه و هه موو شو ئینیکی دابووه بهر و سه رانسهری گهردوونی له خو ئیدا ده نواند، سووریکی تا بلیتیت دانسقه و جوان بوو. بیه کرد نه وه له وهی بیه به پارچه یه ک لئی و به و ئه ندازه یه نیزیکی بوونم له (ئهو) هوه، رهوتی فرمیسیکی چاوانمی خیراتر کرد.

به لام تی گه یه شتم زیاتر لیم نیزیکی ناکه و یته وه. حالی بووم پرساری منی له فریشته کان کرد، ئه وانیش ستایشی منیان کرد. (ئهو) یش منی وه ک بهنده یه کی پابهندی فه رمووده و قه ده خه کانی خو ئی بینی و خو شمی ویست.

له پر، به گومانیک، شادیی هه لچووی هه ناوم و ئه شکی سه رکردووم ژه هراوی بوو. بۆ رزگار بوون له م گومانه، به تاوانباری و به پشووی سواره وه پرسیم:

"له بیست سالی دوایی ژیاندا که و تمه ژیر کاریگه ریی نیگاری گاوانی فینیسیا. بگره ماوه یه ک ده مو یست نیگاری خو یشم له سه ر شیوازی ئه وان بکی شری ت، به لام له مه ترسام. پاشان نیگاری گهردوون و بهنده کانت و

سولتانی سببه‌رتم له دنیا له‌سه‌ر شپۆزی گاوران به‌کیشان دا. "دهنگی خۆی نا، به‌لام له ناخی خۆمدا وه‌لامه‌که‌یم بێر که‌وته‌وه: "رۆژه‌لآت و رۆژئاواش هه‌ر هی خۆمه."

له‌ تاو هه‌لچوون و شپۆزه‌یی خۆم پێ رانه‌گیرا.

"باشه، واتای هه‌ر هه‌مووی، گشت ئهم شتانه... ئهم دنیا به‌چیه؟"

له‌ هه‌ناوی خۆمدا گویم له "راز"، یان "خۆشت بوئ" بوو، به‌لام ته‌واو دَلنیا نه‌بووم کامیان بوو.

له‌ میانه‌ی نیزیکی‌بوونه‌وه‌ی فریشته‌کانه‌وه‌ لیم، حالی بووم ئیستا له‌م چینه‌ به‌رزه‌ی ئاسمان بریاریک له‌ باره‌ی منه‌وه‌ دراوه، به‌لام پیکه‌وه‌ له‌گه‌ڵ رۆحه‌کانی تری پدیش ده‌یان هه‌زار ساڵ مردوودا، تا رۆژی قیامت، تا ئه‌و رۆژه‌ی بریاری دوا‌ییمان له‌ باره‌وه‌ دهریت، له‌ به‌رزخ ده‌می‌نینه‌وه‌. پیتشفه‌چوونی شته‌کان به‌و چه‌شنه‌ی له‌ کتێبه‌کاندا نووسرابوو، منی دَلخۆش ده‌کرد. کاتیک بۆ خواره‌وه‌ داده‌به‌زیم، له‌ کتێبه‌کانه‌وه‌ بیرم که‌وته‌وه‌ پتیویسته‌ له‌ واده‌ی ناشتمدا بگه‌مه‌وه‌ جه‌سته‌ی خۆم.

به‌لام له‌ خوا به‌زیاد بیت ده‌موده‌ست تی گه‌یشتم دووباره‌ چوونه‌وه‌م بۆ ناو جه‌سته‌م، مه‌جارتیکی ئه‌ده‌بییه. ئاپۆره‌ی مردوونیزانی مایه‌ی شانازی و یقاری من، دوا‌ی خۆیندنی نوێژ داره‌بازی منیان نایه‌ سه‌رشان و ده‌سته‌بجی به‌ره‌و گۆرستانی کوچک ته‌په‌جیکی نیزیکی له‌وئ شۆر بوونه‌وه. ئای که‌سانی ناو ئه‌و ئاپۆره‌یه‌ سه‌رباری خه‌مگینیان، چ ریکوینیکیش بوون! له‌ سه‌ره‌وه‌ ئه‌وانم وه‌ک ته‌له‌داویکی باریک و زراف ده‌بینی.

با شتیک له‌ باره‌ی شوینی خۆمه‌وه‌ روون بکه‌مه‌وه: وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌یه‌ی نێردراوی خواشدا ئاشکرایه‌ که‌ ده‌لیت: "رۆجی باوه‌رپه‌ند بالنده‌یه‌که‌ له‌به‌ری داری به‌هه‌شت ده‌خوات"، دوا‌ی مه‌رگ، رۆح به‌ رووی ئاسمانه‌وه‌ ده‌سووریته‌وه. جۆری ئه‌وه‌ی أبو عمر بن عبدالباری بانگه‌شه‌ی بۆ کردووه، ئهم فه‌رمووده‌یه‌ به‌واتای ئه‌وه‌ نییه‌ رۆح شپۆه‌ی مه‌ل له‌ خو بگریت، یان ته‌نانه‌ت

ببیت به مهل، بگره ههروهک چۆن الجوزیه زۆر به جوانی روونی کردووه تهوه،
فهرموودهکهی په یامبهر به واتای ئه وهیه رۆح له شوینگی گه رانی بالداران
دهبیت. ئه و شوینگی من لێوهی دهروانم و مامۆستایانی روانگه په رستی
فینیسایی ههز دهکهن به "گۆشه ی بینین" ناوی ببهن، لیکدانه وهکهی الجوزیه
پشتراست دهکاته وه.

له و شوینگی وهی منی لێ بووم، بۆ نمونه، هه م دهمتوانی ئاپۆره ی
مردوونیژان که له و ساته دا چوونه گۆرستانه وه، وهک ته له داویک ببینم و هه م
وهک ئه وهی چا و له نیگارێک بکه م، دهمتوانی به چێژه وه سه یری به له میک بکه م
له کۆتایی که نداوی زێرینه وه به ره و سه راییبۆرنو ده سوورایه وه، چارۆکه کانی
به هه لمژینی با ئاوسابوون و ئه ویش به که یفه وه خیراتر ده بوو. له بهر ئه وهی
له شوینگی هینده ی مناره یه که به رزه وه ته ماشام ده کرد، سه رتا پای دنیا وهک
کتیبه یکی دانسقه ده چوو له به رده ستمدا و منیش یهک به یهک په ره کانییم
هه لده دایه وه.

به لام به به راورد له گه ل که سه ێک رۆحی له جه سته ی جیا نه بوویته وه و
هاتبته ئه م به رزاییه، من دهمتوانی زیاتر ببینم. من ئه و ساته له یهک کاتدا
هه موو ئه م شتانه م ده بینی: بریک مندا ل له بۆشایی نیوان باخچه کانی پشت
گۆرستانی ئۆیسکوداری به ری که ناری ئه وه ره وه گه مه ی که ری درێژیان
ده کرد؛ خۆش خزان و به ره و پێشه وه چوونی که له کی سه و تجووتی گه وره ی
نوسسیاران به ئاوی ته نگه ی بوسفۆردا کاتیک دوازه سال و سه ی مانگ
له مه و بهر بالیۆزی فینیسایمان له کۆشکی قه راغ ئا و هه لگرت و بردمان بۆ
ئه وهی صدر العظم راغیب پاشای که چه ل پێشوازی لێ بکات؛ ژنیکی قه له و له
بازاری له نگه ی نوێ وهک ئه وهی ساوا یه کی شیره خۆری له ئامیز گرتبیت،
با وه شی به که له رمیکی گه وره دا کردبوو؛ خۆش حالیم به مردنی په مه زان
ئه فه ندیی چاوشی دیوان و پیم وا بوو به مردنی ئه و رێگه م بۆ خۆش بووه؛
سه یرکردنی کراسه سووره کانی با وه شی دایکی دایکم کاتیک له حه وشه جلی
شۆردراوی هه لده و اسی؛ غاردا نم به کۆلانه دووره کاندا گا فیک دایکی خوا

لیخۆشبووی شه‌کوره بۆ له دایکبوونی وی دهستی کردبوو به هیئنج هیئانه‌وه و من مائی مامانه‌که‌م لئ تیک چوووو؛ شوینی ئەو پشتوینه سوورە‌ی چل سال له‌مه‌ویه‌ر ونم کردبوو (وه‌سفی دزیبووی)؛ باخچه‌یه‌کی دانسقه‌ی زۆر رازاوه له شوینیکی فره‌ دوور که بیست سال له‌مه‌ویه‌ر جاریک له‌خه‌وندا دیبووم و خوا یار بیت له‌ داهاتوودا پیشانم دهدات پارچه‌یه‌ک بووه له به‌هه‌شت؛ ئەو سه‌ر و لووت و گوپیانه‌ی که‌ عه‌لی به‌گی سه‌رگه‌وره‌ی به‌گانی کورجستان پاش تیکشکاندنی یاخیبوونی قه‌لای گۆری بریبووینی و ناردبوینی؛ شه‌کوره‌ی شوخم کاتیک له‌ ژنانی هاوسی جیا ده‌بیتته‌وه، ته‌ماشای ئاگردانی حه‌وشه‌ ده‌کات و بۆ من ده‌گری.

کتیب و زایانی کۆن ده‌لین رۆح چوار نیشتمانی هه‌یه:

۱- سکی دایک، ۲- دنیا، ۳- ئەو به‌رزخه‌ی ئیستا منی لیم، ۴- به‌هه‌شت، یان دۆزه‌خ که‌ مروّف دوا‌ی قیامه‌ت ده‌یانگات.

له‌ به‌رزخه‌یش، زه‌مانی رابردوو و رانه‌بردوو له‌ هه‌مان کاتدا ده‌رده‌که‌ویت و تا ئەو کاته‌ی رۆح له‌ ناو بیروه‌ریه‌کانی خۆیدا بمینیتته‌وه، سنووریک بۆ شوین نامینیتته‌وه. مروّفیش ته‌نیا ئەو کاته‌ی له‌ زیندانی زه‌مان و شوین دیتته‌ ده‌ری، تئ ده‌گات ژیان کراسیکی ته‌نگه‌. جیی داخه‌ هیچ که‌سێک پیش مردن ناتوانیت تئ بگات هه‌روه‌ک چۆن رۆحیکی بئ جه‌سته‌ له‌ دنیا‌ی مردووان هۆکاری کامه‌رانی راسته‌قینه‌یه‌، جه‌سته‌یه‌کی بئ رۆحیش له‌ دنیا‌ی زیندووان به‌خته‌وه‌ری هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌. به‌ دلته‌نگی سه‌یری شه‌کوره‌ی خۆم کرد له‌ ته‌داره‌کی به‌شکووی ناشتندا له‌ ماله‌وه‌ خۆی بۆ من له‌توبه‌ت ده‌کرد و له‌ ختوخۆرابی بۆم ده‌گریا، له‌و سوڤگه‌یه‌وه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ پارامه‌وه‌ له‌ به‌هه‌شت رۆحیکی بئ جه‌سته‌ و له‌ دنیا‌ش جه‌سته‌یه‌کی بئ رۆحمان پئ ره‌وا ببینیت.

۳۸

من مامۆستا عوسمانم

ئۆتۈن دەزانن ئۇ پىرە كۆنانه جوامىترانه ژيانى خۇيان بە ھونەر بەخشيۈە و چۈنەتە سالەۋە، كەسانىكى چۆن. لە ھەموو كەسىك توورە دەبن. بالابەرز و زرافن و ئىسكيان بەدەرەۋەيە. دەخۋازن بەشى پاشماۋەى ژيانيان، ھاوشىۋە و دووبارەى بەشى زۆرى بەسەربردوۋى ژيانيان بىت. يەكسەر گر دەگرن، ھەلدەچن و گازندەيان لە ھەموو شتىك ھەيە. گشت لغاۋىك دەخنە دەستى خۇيان و ھەموو كەس ناچار دەكەن نەفرەتيان لى بكات. ھىچ كەسىك و ھىچ شتىك بەگەن ناكەن. من يەككىم لەوان.

ۋەستاي ۋەستايان نورالله سەلیم چەلەبى كە من ھىشتا شاگردىكى شازدە سالان بووم شانازىى ئۇ ۋەم بەركەوت شان بەشانى لە ھەمان نىگارخانەدا نىگار بكىشم، كاتىك بوو بە ھەشتا سالى، كەسىكى وا بوو (بەلام بە ئەندازەى من توورە نەبوو). ۋەستا سارى عەلش كە سى سال لەمەۋبەر بە خاكمان سپارد، ھەر وا بوو (ئەۋىش ھىندەى من بارىك و درىژ نەبوو). ئۇ تىرى رەخانەى لەو سەردەمانەدا لە پشتمەۋە لە مامۆستايانى ئەفسانەيى بەرپۆھەرانى نىگارخانەكان دراۋە. دەزانم ئىستا لە پشتمى منىش دەچەقندرىت، بۆيە دەخۋازم ئۆتۈن بزائن ھەندىك لەو قسە و ورتەورتانەى لەمەر ئىمە دكرىن، ھىچ بناغەيەكيان نىيە.

- ۱- لەبەر ئەۋەى بەراستى ھىچ شتىكى نوئى نىيە شاپەنى بەگەنكردن بىت، ئىمە ھىچ شتىكى نوئى ناپەژىنن.
- ۲- زۆرىنەى خەلك خۇيان ساۋىلكەن، بۆيە ئىمەش مامەلەى ساۋىلكەيان

له‌گه‌لدا ده‌کەین، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌هۆی لاوازیی دهماری می‌شکمان، به‌ختره‌شیمان، یان به‌هۆی که‌موکورتیه‌کی تره‌وه زیانمان پێ‌گه‌یشتبێت. (سه‌رباری ئه‌وه‌ش، خو‌ئ‌ه‌گه‌ر ره‌فتارمان له‌گه‌ل‌یان‌یادا باش بێت، بۆ ئێمه به‌پیاوه‌تی و ئاقلی داده‌نریت).

۳- جگه‌ له‌ وه‌ستا نیگارکێشانه‌ی له‌ سه‌رده‌می نیگارکێشیانه‌وه به‌ ئه‌فینه‌وه خو‌ش‌ییانم ویست‌وووه و په‌روه‌ده‌یانم کرد‌وووه، تیکه‌ل‌کردنی ناو و پروخ‌سه‌اره‌کانی تر لای من له‌ خه‌له‌فانه‌وه نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ناو و ده‌موچاوه‌کان تا پاده‌ی بۆ له‌ بیرکردن‌ شیان له‌ رهنگ و دره‌وشانه‌وه بێ به‌شن.

له‌ ته‌داره‌کی ناشتنی ته‌رمی زاوادا که‌ له‌ پ‌رووی بووده‌ل‌یه‌ی و گه‌م‌ژیه‌ی خو‌یه‌وه خوا زوو گیانی لێ سه‌نده‌وه، هه‌ولم دا ئه‌وه له‌ بیر بکه‌م کاتیک خوا لێ‌خو‌ش‌بوو سه‌رده‌مانیک منی ناچار کرد‌بوو لاسایی مامۆستایانی فه‌ره‌نگ بکه‌مه‌وه و له‌و پ‌روه‌وه تالابی ئازاری به‌ گه‌ردوومدا کرد‌بوو. له‌ گه‌رانه‌وه‌شدا به‌مجۆره‌ بیرم کرده‌وه: کوپیری و مه‌رگ وه‌ک دوو چاکه‌ی خوا بۆ منبش فره‌ دوور نین. بێگومان به‌هه‌مان ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی نیگارکه‌کانی ده‌ستکردی من خو‌شی به‌ چاوانتان ده‌به‌خشیت و خو‌نچه‌ی به‌خته‌وه‌ری له‌ دل‌تاندا ده‌بشکوینیت، یادبشم ده‌کریت‌ه‌وه. به‌لام ده‌مه‌وێت دوا‌ی مرده‌م ئه‌م شته‌ش بزانن: هێشتا زۆر شت هه‌ن له‌ کو‌تاییی ژیان و له‌ پیربووندا زه‌رده‌خه‌نه‌ بخره‌نه سه‌ر لێوم. بۆ نموونه:

- ۱- من‌دالان. (سه‌رله‌به‌ری رێسا و بنه‌ماکانی دنیا له‌واندا پوخته‌ ده‌بێته‌وه.)
- ۲- بیره‌وه‌ریی شیرین. (کو‌رانی به‌ده‌و، ژنان، به‌جوانی نیگارکێشان، دۆستایه‌تی.)
- ۳- پ‌رووبه‌پ‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل شاکاره‌کانی مامۆستایانی کو‌نی هه‌راتیدا. (ئهمه بۆ نه‌زان پ‌روون ناکریت‌ه‌وه.)

سه‌اده‌ترین واتای گشت ئه‌مانه به‌مجۆره‌یه: ئیستا من سه‌روکی نیگارخانه‌ی سو‌لتانمانم، به‌لام ئیدی وه‌ک جاران کاری دانسقه و شاهانه‌ی تیدا ناکریت.

دهببم کار به رهو خراپتربوونیش دهچیت؛ هه موو شتیک ده بریتته وه و ته واو ده بیتت. سه براری ئه وهی ته واوی ژبانمان به عه شقه وه به م کاره داوه، که چی به ئازاره وه هه ست ده که م ئیمه لیسه زور به ده گمه ن ده توانین بگهینه جوانکاریه کانی ماموستایانی کوئی هه راتی. په سه ندردنی ئه م راستییانه به بی فیزی و له خو بایبوون، ژبان ئاسان ده کات. ئاشکرایه بی فیزی شتیکه ژبان ساده تر ده کات، بویه له دنیای ئیمه دا فه زیله تیکی هیئده په سه ندرکراوه.

به هه مان خاکیه تی و بی فیزییه وه خه ریک بووم نیگاریکی ناو جه ژننامه ی به سه رهاتی شای خه ته نه سه وورانی شازاده کانه مانم راست ده کرده وه. نیگاره که هیئانی دیاری به گی به گانی میسری بو مندالی خه ته نه کراو پیتشان ده دا: شمشیریکی ورد خه ملیندراو به یاقووت، زومرود، فه یروزه و تال و به ندی زترین له سه ر قوماشی قه دیفه ی سوور. ئه سپیکی په سه نی عه ره بی، زنجیری هه وساری له زیتر و زهنگوله ی له گه وه هر و به ردی زه به رجه رد بوو. ناوچه وان قه ش، تووکی له زیو دره وشاوه تر، سه رکیش، پوزیلند و له برووسکه خیراتر بوو. زینی سه ر پشتی ئه سپه که ش به داوی زیرکفت، قه دیفه ی سوور و به سوورمه یه کی نیگاری خوژی به یاقووت له سه ر کیشراو خه ملیندراو بوو. خو م ناوه رۆکی نیگاره که م ریکخست و فلچه م به راست و چه پیدا ده هیئا. بو یاخکردنی ئه سپ، شمشیر، شازاده و ئه و بالیوزانه شی سهیری ئه وانیان ده کرد، به شاگرده کان سپارد بوو. په نگی وه نه وشه ییم له چه ند گه لایه کی دار چناری ناو مهیدان دا. دووگمه کانی بالیوزی خانی ته ته رم به ره نگی زهرد بو یاخ کرد. له وه دا بووم توژقالتیک ناوی زیتر به سه ر لغاوی ئه سپه که دا بریژم، له ده رگا درا. دهستم هه لگرت.

غو لامیکی ده رگاوان بوو. گه وره ی خه زینه داران له کو شکه وه له دوومی نار دبوو. چاوه کانم که میک ده یه شان. زه ره بببم له گیرفانی که واکه م ده ره یئا، له چاوم کرد و له گه ل کوردها به ری که وتم.

چه ند خو شه مرو ف دوا ی ماوه یه کی دریژ له کارکردن به کو لانه کانداه بسوو ریته وه! دنیا وه ک ئه وه ی دوینی له لایه ن خواوه ئافریندرا بیتت، ته واو نوی

و سەر سوور ھینەر دەھاتە پێش چاو.

سەگیکم دی، لە ھەموو نیگاری سەگیک و اتادارتر بوو. ئەسپیکم دی، وەستایانی نیگار کێشم دەتوانن نیگاری ئەسپی لەو و اتادارتر بکێشن. لە مەیدانی ئەسپان، دار چناریکم دی؛ ئەو دارە بوو کە پێش کەمیک لە نیگاردا گەلاکانیم بە پەنگی وەنەوشەیی بۆیاخ دەکرد.

ماوەی دوو ساڵ بوو نیگاری بەزمەکانی مەیدانی ئەسپم دەکێشا، بۆیە چوونم بۆ ئەوێ و ڕۆیشتنم پیایدا، وەک ئەو وە وا بوو مەوێ بچیتە ئەو شوێنە ی نیگاری کێشاو و پیایدا تێ بەریت. لە کۆلانیک با دەدەینەو؛ ئەگەر لە نیگاریکی ڤەرەنگیدا بین، لە چوارچێوە و نیگار دەردەچین و دەڕۆین؛ خۆ ئەگەر لە نیگاریکی خۆماندا بین لەوانە ی لەسەر شێوازی مامۆستایانی ھەرات دەیانکێشین، ئەوا دینە شوینی پێش نیگای خوا؛ ئەگەر لە نیگاریکی چینییدا بین، ھەرگیز دەرنەچین، چونکە نیگاری چینی بەکۆتا نایەت، ھەر درێژ دەبیتەو و دەروا.

غولامی دەرگاوان منی نەدەبرد بۆ ژووری دیوانی کۆنی شوینی بەیەگەیشتنی من و گەورە ی خەزینەداران بۆ قسەکردن لەمەر: بەخشینی کرێی کەلەگەبوو، ئەو دیاریانە ی وەستایانی نیگار کێشی ئێمە بۆ سولتانمان ئامادەیان دەکردن، کتیب، ھێلکە ی نەخشیندراوی شتر مورغ، تەندروستی و ئاسوودەیی وەستایانی نیگار کێش، بۆیاخی پتووست، دابینکردنی پەڕە ی زێر و کەرەسە ی تر، گازندە و داخواری سادە، ویست و خوۆشی و داخواری ئارەزووی سولتانان جیھانپەنامان، ئاو و ھەوا، چاوانی من، زەرەبینەکانم، ئازاری پشتم، زاوی نامەردی گەورە ی خەزینەداران و پشیلە خالدار و پلنگ ئاساکە ی. بە بێدەنگی چووینە باخچە ی تابیەت. وەک ئەو ی تاوان بەکەین، بەناو ریزیک داری لە ئێمەش کێتردا نەرم و نیان بەرەو دەریا شوێ بووینەو. لە کۆشکی یالی نێزیک دەکەوتمەو، لەو دا بووم بەخۆم بلێم کەواتە سولتانم لەوێیە و دەیبینیم، لە ڕێ دەرچووین. چوار پینج ھەنگاومان نا، لە دەرگای پشتوینەداری بالەخەنایەکی لە بەرد بنیاتنراوی پشت لەنگەرگە ی بەلەمەو

چووينه ژوورئى. بۇنى نان له نانهواخانەى پاسهوانانى كۆشك دەهات. پياوانى پاسهوانى كۆشك به پۆشاكى سووربانهوه دى.
گه ورهى خهزىنه داران و سه رگه و رهى پاسهوانانى كۆشك له هه مان ژووردا:
فريشته و ئيبليس!

سه رگه و رهى پاسهوانان، ئەو مرۆڤهەى له باخچەى كۆشك مرۆڤ بۆ سولتانمان هه لدهواسيت، ئەشكه نجهى دەدا، دهخاته بهر لپرسينهوه، داركارى دهكات، چاوى دهردههينيت و فه لاقهى دهكات، رووخوشانه بۆم پى دهكەنى. دهگوت هاوشينيتكى ورديله خۆمه، ناچار ماوم له ژوورى خانىك له گه ليدا بمينمهوه و به سه رهاتكى شيرينم بۆ دهگيرپتهوه.

به لام گه و رهى خهزىنه داران دهستى كرد به گيرانه وه، نهك سه رگه و رهى پاسهوانان: به خۆپيشاندا نيتكى شه رماوييه وه گوتى: "ئەفەنديمان سالىك له مه ويه ر دستووربان به من فه رموو زۆر به نهينى كتىبىك ناماده بكرىت تا ببىت به به شىك له دياريه كانى شاندىكى باليوزان. له سۆنگه ئى ئەم نهينيبونه وه، هه روهك چۆن نهيوست ئەركى نووسينى كتىبه كه به مامۆستا لوقمانى گه و رهى شانامه چيبان بسپىردىت، نهيوست ئۆهوش له م كاردا به شدار بن، چونكه سولتانمان شه يدای هونه رى ئيوه وه و سه رقالبوونى زۆرتانى به چه ژننامهى به سه رهاتى خه ته نه سوورانى شازاده كانه وه به رز دهنرخاند."

له گه ل چوونه ژووره وه مدا، به ترسىكى مه رگه هينه ره وه به خه يالما هات نامه ردىك زمانى ليم دا بىت و به گوتنى ئەم نىگار ه كفرى تىدايه و ئەوى ترىان هه جووتان دهكات، كارى له سولتانمان كرىبىت و بى گويدانه ته مه نم، دووچارى ئەشكه نجه بيم. له بهر ئەوهى سولتانمان راسپاردهى كتىبى به من نا، به كه سىكى تر دابوو، گه و رهى خه زىنه داران دهيوست دلم بىداته وه، بۆيه قسه كانى له و كاته دا له كن من له هه نگوين شيرينتر بوون. خۆم به سه رهاتى كتىب به كه م به زياده وه ده زانى، سه ربارى ئه وهش له ده مى گه و رهى خه زىنه دارانه وه گويم بۆ گيرانه وهى راگرت، به لام شتىكى نويم لى

هه‌لنه‌کړاند. له قسه و قسه‌لږکه‌کانیش ئاگادار بووم: بېگومان به مه‌لا نووسرته ئه‌رزه‌پروومی و کتشمه‌کتیشی ناو نیگارخانه‌شه‌وه.

هر بۆ‌ئوه‌ی پرسیاریک بکه‌م، شتیکم پرسى، ئه‌گه‌رچى خۆم وه‌لامیشیم ده‌زانى: کى کتیبه‌که ئاماده ده‌کات؟

گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران گوته‌ی: "وه‌ک ده‌زانن زاوا ئه‌فه‌ندى." چاوى پرییه ناو چاوانم و لى‌ی زیاد کرد: "به مه‌رگى ئاسایى نه‌مردوه، کوژراوه، ئایا ده‌زانن؟" وه‌ک مند‌ل‌یک به‌ساده‌یى گوتم: "نه‌مزانیوو." بیده‌نگ بووم.

گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران گوته‌ی: "سولتانمان زۆر، هر زۆر رقى هه‌لساوه." ئه‌م گيژ و ساویلکه‌یه‌ی زاوا ئه‌فه‌ندی پى ده‌گوترا، که‌سىکى ئه‌قل نیوه‌ناچل بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له زانست زیاتر، خۆ بردنه پتیشه‌وه و له ئه‌قل زیاتر، هه‌وه‌سى هه‌بوو، وه‌ستایانى نیگارکیش به‌ربارادن و پتکه‌نینه‌وه له باره‌یه‌وه ده‌دوان. له به‌پیکردنى تهرمه‌که‌شیدا هه‌ستم کرد ئه‌م ماسته موویه‌کى تىدایه. تۆ بلایت چۆن کوژرابیت؟

گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران گپرايه‌وه: زۆر دل‌ره‌قانه.

"خوایه بمانپاريزیت. کى؟"

گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران گوته‌ی: "فه‌رمانیکى سولتان هه‌یه، ده‌خوازیت ئه‌م کتیبه‌ش وه‌ک جه‌ژنامه‌که به زووترین کات ته‌واو بکړیت..."

سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان گوته‌ی: "فه‌رمانیکى تریشى هه‌یه، ئه‌گه‌ر ئه‌و بکوژه قیژه‌ون و ئیبلیسه دلپیسه له ناو ده‌سته و تاقى نیگارکیشاندایه، ده‌خوازیت بدۆزریته‌وه. سزایه‌کى زۆر توندی ده‌دات تا ببیت به په‌ند بۆ هه‌مووان و هیچ که‌سىکى تر نه‌نانه‌ت به‌خه‌یالیش بپرس له تیکدانى کتیبى سولتانمان و کوشتنى وه‌ستایانى نیگارکیشى نه‌کاته‌وه."

سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان، وه‌ک ئه‌وه‌ی بزانیته‌ سزای سولتانمان بۆ تاوانبار چیه، له‌پى هه‌لچوونیک له رووخساریدا ده‌رکه‌وت.

حالى بووم سولتانمان پیش که‌میک و له هه‌مان کاتدا ئه‌م ئه‌رکه‌ی به‌م دوو

کهسه سپاردووہ و ناچار بیانی کردووہ پیکهوه کار بۆ شتییک بکن که له ئیستاوه ناتوانیت نفرهتی خۆی لئ بشاریتتهوه. من له شهیدابوون زیاتر، ههستم به خۆشهویستی کرد بهرامبهه به سولتان. غولامیک قاوهی هینا، دانیشین.

سههگهوهی پاسهوانان گوتی: "زاوا ئهفهندی برازایهکی ههیه خۆی پهروهدهی کردووہ و سهه له نهخش و کتیب دهر دهکات: قهره." پرسیری کرد داخۆ من دهیناسم. بیدهنگ بووم. دریزهی دایئ و گوتی: "ماوهیهکی کورت لهمهویهه، له سهه بانگهتشتی زاوای، لای سهرحهت پاشای سهه سنووری عهجهمهوه بۆ ئهستهنبول گهراوهتهوه (سههگهوهی پاسهوانان به نیگایهکی پر له هیماهی گومانهوه بۆ منی روانی)، له ئهستهنبول زۆر بهباشی خۆی له زاوای نیزیک خستووتهوه و بهسههاتی کتیبی بهردهستی زاوا ئهفهندی بۆ ئاشکرا بووه. دهلیت دواي کوژرانی زهریف ئهفهندی، زاوا گوتویهتی گومانی لهو وهستا نیگارکیشانه ههیه که له نیوهی شهودا بۆ کتیبهکه دهچونه کنی. نیگاری دهستکردی ئهو مامۆستا نیگارکیشانهی دیوه: بانگهشهی ئهوه دهکات بکوژی زاوا یهکیکه لهوان و دهلیت نیگاریکی سولتانیشی دزیوه و نیگاره زۆرتین زێری تیدا بهکار هیندراوه. ئهم لاهه، ماوهی دوو رۆژ کوژرانی زاوای له کۆشک و له گهوهی خهزینهداران شاردووتهوه." بههۆی ئهوهی قهره لهو ماوهیهدا بهدهستوبرد و به پچهوانههی شهریعهتهوه کچی زاوای له خۆی ماره بریبوو، و له مالیان گیرسابوووه، ههردوکیان گومانیان لئی ههبوو.

گوتم: "ئهگهه مال و شوینی کاری وهستایانی نیگارکیشم بپشکیندریت و پههپی ونیوو لای یهکیکیان بدۆزیتتهوه، ئهو کاته دهردهکهویت ماف بهلای قهرهوهیه. بهلام ئهگهه ئهوان هیشتا ئهو مندا له خۆشهویست و نیگارکیشه دهست به پهرجووانهه بن که له سهردهمی شاگردییانهوه دهیاناسم، دهستیان ناچیته کوشتنی ههچ کهسیک."

سههگهوهی پاسهوانان بهتههسهوه ئهو ناسناوانههی من به نیگارکیشانم دابوو، بهکار دههینا و گوتی: "تا ئهوهپهه پری سنوور مال، کون، شوینی کار و

ئەگەر ھەيانبەت، دووكان و ھەموو شوپىنىكى زەيتوون، لەقلەق و پەپوولە دەپشكىن. ھى قەرەش... پاشان نىشانەيەكى بىچارەيى كەوتە سەر رووى. "لە خوا بەزىاد بىت، مۆلەتمان لە قازى ئەفەندى وەرگرتووھ لە كاتى لىپچىنەوھ لەم پرسە دژواردا پەنا بۆ ئەشكەنجە ببەين. قازى گوتى لەبەر ئەوھى كوژرانى كەسپىكى ترى نىزىك لە دەستە و تاقمى نىگاركىشان لە شاگردەكانەوھ تا وەستاكان سەرچەم تاقمى نىگاركىشان دەخاتە ژىر گومانەوھ، ئەشكەنجە ياساييەه."

بە بىدەنگى بىرم كردووه: ۱- بەگوتنى ئەوھى ئەشكەنجە ياساييە، ئاشكرا دەبىت ئەم فەرمانە لە سولتانمانەوھ دەرئەچووھ. ۲- بەگويترەي ئەوھى قازى سەرچەم وەستاين و شاگردانى نىگاركىش دەخاتە ژىر گومانەوھ؛ مەنىش تاوانبار دەكەن، چونكە وەك سەرۆكى دەستەي وەستاينانى نىگاركىش نەمتوانيوھ تاوانبارى نىوانمان دەستنىشان بكم و رادەستى بكم. ۳- بۆم دەرگەوت دەيانەوئىت پىش ئەشكەنجەدانى پەپوولە، زەيتوون، لەقلەقى خۆشەويست، دەستەي نىگاركىشانى ژىر دەسەلاتى من و ئەوانەي لەم سالانەي دواييدا ناپاكيان لىم كردبووه، بە ئاشكرا، يان بىدەنگى رەزامەندىي مەنىش وەرەگرن.

گەورەي خەزىنەداران گوتى: "لەبەر ئەوھى سولتانمان بەتەنيا جەژنامە نا، بگرە خوازيارە ئەم كەتیبە نيوەناچل ماوھش وەك پىويست تەواو بكرىت، دەترسەن ئەشكەنجە زيان بەدەست و چاو و ھونەرى نىگاركىشان بگەيەنەت." رووى لە من كرد: "وا نىيەه؟" سەرگەورەي پاسەوانان بە دەنگىكى زبر گوتى: "لە رابردوودا ئەندىشەيەكى لەو جۆرە ھەبوو. زەرەنگەرىكى خەشكار كارى چاككردنەوھى دەكرد، ئىبلىس فرىوى دابوو، وەك مندال دلى چووويوھ فنجانىكى دەسك ياقووتى نەجميە سولتانى خوشكى سولتانمان: خوشكى سولتانمان زۆر دلى بە فنجانەكەوھ بوو، ئەمەش واى كردبوو لە خەمدا نوqm بىت. لەبەر ئەوھى زىيەكە لە كوژكى ئوئىسكوودار كرابوو، سولتانمان ئەم ئەركەي بە من سپارد. دەمزانى نەجميە سولتانىش وەك سولتانمان

میهربانانە بۆ هونەر، چاو، قامکی وەستایانی زەرپهنگەر و خشلکارانی دەروانی. دەستبەجێ فەرمانم دا وەستایانی خشلکار پرووت بکریتهوه و بخریته شهخته و بۆقی ناو حەوزیکی بەستوووه. فەرمانم دا چاروبار دەرپهیندرین و بەشپوهیهک زیانیان پێ نهگات، بەلام زۆر توند رووخسار و دەستیان قامچیرێژ بکریت. ئەو خشلکارە ئیبلیس چوو بووه بن کلێشهیهوه، دواى ماوهیهکی کورت ددانی بە تاوانی خۆیدا نا و بە سزای خۆی رازی بوو. وەستایانی تری خشلکار لەبەر ئەوهی ناخیان پاک بوو، سەرباری ئاوی تەزیو، سەرما و ئەو هەموو قامچیرێژکردنە، چاو و پەنجەى هیچ کامیان سەقەت نەبوو. بگره سولتان پیمى گوت خوشکی زۆر رازی بووه و خشلکارانیش لەبەر ئەوهی تۆوی خراپی ناویان پاک کراو تهوه، بەچێژیکی زیاتر هوه کار دهکەن."

دَلنیا بووم لهوهی رەفتاری سەرگه‌ورهی پاسه‌وانان له‌گه‌ڵ مامۆستایانی نیگارکێشی مندا زۆر توندتر ده‌بیت له‌ مامه‌له‌ی له‌ته‌ک وەستایانی خشلکاردا. با رێزیش له‌ چێژی سولتانمان بۆ کتێب چێکردن بگریت، بەلام ئەویش وه‌ک زۆر کەسی تر پێی وا بوو نه‌خس و بەتایبه‌تیش نیگار شتیکه‌ له‌ سنووری بێ ئاینی نیزیک ده‌بیته‌وه، شتیکی ناپیویستی شایه‌ن به‌ سزادانه‌ و بگره‌ به‌جۆریک له‌ ژنایه‌تی داده‌نا و سووکایه‌تی پێی ده‌کرد. به‌مه‌به‌ستی دنده‌دان و توورەکردنم گوتی: "له‌ کاتیکدا ئێوه هیشتا به‌ته‌واوی هیزتانه‌وه له‌سەر کارن، وەستایانی نیگارکێشی ده‌لالتان دەستیان کردووه‌ به‌ ته‌پکه‌ و داوانه‌وه‌ بۆ ئەوهی بزاندن دواى ئێوه‌ کى ده‌بیت به‌ گه‌وره‌ی وەستایانی نیگارکێش."

له‌ خۆم پرسى تۆ بلاییت له‌ پاشمله‌ی من قسه‌ و قسه‌لۆک و داوانه‌وه‌یه‌کی نوێ له‌ ئارادا بێت؟

خۆم راگرت و بێده‌نگ بووم. رقم له‌ گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران هه‌لسابوو، چونکه‌ به‌دزی منوه‌ ناماده‌کردنی کتێبی به‌ خوا لیخۆشبووی ئەقل نیوه‌ناچل سپاردبوو. له‌ وەستایانی نیگارکێشی بێئهم‌ه‌کم په‌ست بووم، چونکه‌ به‌مه‌به‌ستی ئەوه‌ی بچنه‌ دل‌ه‌وه‌ و چوار پینج ئاکچه‌ی زیاتریان ده‌ست بکه‌ویت،

به نهی نی نیگاری ئەو کتیبەیان کیشابوو. گەورە ی خەزینە دارانیش بەزیا دەو
هەستی بەم رق هەلسان و پەستبۆنەم کردبوو.

دەمەساتیک هەستم کرد خەیاڵم چوو بە ئەو ی گەلۆ دەبیت چ جۆرە
ئەشکەنجە یەک لە هەستایانی نیگارکیشم بکەن. لە ئەشکەنجە ی لێرسینە وەدا
پێستی مەرۆف ناگروون، چونکە کاریکە لێ گەرانەو ی نییە. وەک
یاخیبووانیش لەسەر مێخزنجیر دایانانیشین، چونکە ئەمە بۆ مردنە تا کو
ببیت بە پەند. خۆ ناشکریت قرچ و هور بکەو نە گیان ئەم وەستا نیگارکیشانە
و باسک و پان و پەنجەیان بشکێنن. هێندە ی ئەو ی لەو مەرۆفە یە ک
چاوانەشەو یە کە بەزۆری لە کۆلانەکانی ئەستەنبۆل بەرچاوم دەکەوتن، تێ
گەیشتبووم، دەرھێنای چاویش، وەک ئەو ی لەم رۆژگاردا بەزۆری ئەنجام
دەدریت، بێگومان شایەنی وەستایانی نیگارکیش نییە. بەمجۆرە، کاتیک
وەستایانی نیگارکیشی خۆشەو یستم هینایە بەرچاوی خۆم لە نیوان گولە
سەوسەنی ئاوی ناو حەوزیک تەزیوی گۆشە یەکی دوور دەستی باخچە ی
تایبەتدا هەلەلەرز و بە نەفرەتەو ی بۆ یە کدی دەروان، و یستم تاویک لە دلەو ی
بکەنم. بەلام ئەگەر هینامە پیش چاوی خۆم ئەگەر گۆشتی ئەستووری
زەیتوون بە شیشی سوورە کراو داخ بکریت، چ قیزە یەکی لێ هەلەدسیت و
پێستی جەستە ی لە زنجیردراوی پەپوولە ی نازدارم چۆن سیس دەبیتەو ی،
پێچیک بە هەناومدا هات. بگرە نەمتوانی پیشبینی بکەم پەپوولە ی دەلالم، ئەو
هونەر مەندە ی زۆر جارن بە هونەر و ئەقینی خۆی فرمیسکی لە چاوی من
هیناوه، ئیستا وەک شاگردیک دز بۆ فەلا قەدان درێژ بکریت. بەسەرسامی لە
شوینی خۆم وشک بووم.

ئەقڵی پیربووم ساتیک بە ئەفسوونی بێدەنگی خۆی کپ بوو. سەردەمانیک
هەموو شتی کمان لە بێر دەکرد و پیکرا بە ئەقینەو ی نیگارمان دەکیشا.

گوتم: "ئەوانە وەستاترین نیگارکیشەکانی سولتانمان. دەستیان بۆ
مەبەن."

گەورە ی خەزینە داران بە دلخۆشی لە جێگە ی خۆی هەلسا، کاغەزیک

تۆماری لەسەر مێژیکى ئەوسەرى ژوورەكە ھەلگرت و ھینای، لە پێشم دای نا و ھەك ئەوھى ژوورەكە تارىك بێت، دوو مۆمدانى ھینایە تەنیشتمەوھ و سەپرم كرد گرى مۆمە گەورەكانى سەريان شەپۆلى دەدا. ئەمانە نىگارەكان بوون.

نازانم چۆن باسى ئەو شتەتان بۆ بگێرمەوھ كە بەدەم گىرانی زەرەبىنەكەمەوھ بەسەر نىگارەكاندا كەوتە بەرچاوم؟ لە ناخەوھ پىكەننىم دەھات، بەلام نەك لەبەر ئەوھى نىگارەكان ماىھى پىكەننى بن! پەست بووم، وھلى نەك لە سۆنگەھى ئەوھو شتگەلېك بن شاىھنى بەھەندوھرگرتن بن. دەتگوت زاوا ئەفەندى بە وەستايانى نىگارگىشى منى گوتووھ بەشپۆھىھەك نىگار بگىشن جوورى ئەوھى ئىوھ خۆتان نەبن و كەسانىكى تر بن. ھەر دەتگوت پالەپەستۆى خستووھتە سەريان بىرەوھرى نەبووى خۆيان بەبىر بەھىنەوھ و بىر لە داھاتووھەك كە ھىچ كاتىك خۆشىيان بەئاوات نىن تىيدا بژىن، بكەنەوھ و نىگار بگىشن. ئەوھى بۆ باوھركردن دەستى نەدەدا، بەكتر كوشتىيان بوو لەسەر ئەم شتە توورەھاتانە.

گەورەھى خەزىنەداران گوتى: "ئایا دەتوانن بە تەماشاكردنى ئەم نىگارەنە پىمان بلین قەلەمى كام نىگارگىش بەكام نىگاردا ھىندراوھ؟"

بەرقى ھەلساوھوھ گوتم: "بەلى. ئەم نىگارەنەتان لە كوێ دۆزىوھتەوھ؟"

گەورەھى خەزىنەداران گوتى: "قەرە خۆى ھىنايانى و رادەستى ئىمەھى كرد. دەبەوېت خۆى و زاواى خوا لىخۆشبووى بى تاوان دەرېخات."

گوتم: "لە لىپىچىنەوھدا ئەشكەنجەھى بەدن، بۆ ئەوھى بزانىن زاوا ئەفەندىمان چ نەئىنى ترى ھەھە."

سەرگەورەھى پاسەوانان بەچىژوھوھ گوتى: "پىاويكمان لە دووى ناردووھ. لە داواى خۆشى، كون و قوژبى مالى زاواى نوێ دەپشكىندرىت."

دواتر، تىشكى رووناكىبەكى سەپىر و ترس و شەپىدابوون بە رووخسارى ھەردووکیانەوھ ديارى دا. بەرزەپى راست بوونەوھ.

بى ئەوھى بەر بكەمە داوھ، حالى بووم حەزرەتى سولتانى جىھانپەنامان ھاتوونەتە ژوورى.

من ناوم ئهسته ره

وهی پیکه وه گریان چ خوشه! کاتیک خزم، خویش، ناسیاو، دۆست و گشت ژنان له پرسه‌ی باوکی شه‌کووره گیانم له ماله‌وه کۆ بووبوونه وه و ده‌گریان، منیش تا پیم کرا خۆم کوتا و فرمی‌سکم ڕشت. جاروبار پالم به کچیکی جوانی تهنیستمه‌وه ددا، به‌نهرمی خۆمان ده‌هه‌ژاند و ده‌گریاین. ناوبه‌ناویش به ژبانی کلۆل و مهینه‌تییه‌کانی خۆم دلته‌نگ ده‌بووم و له ئاستیکی ته‌واو جیاوازدا ئه‌شکم هه‌لده‌هراند. ئه‌گه‌ر هه‌فته‌ی جاریک وا بگريم، هاتوچۆی رۆژ تا ئیوارم له کۆلانان بۆ په‌یدا کردنی پارووی ژیان، قه‌له‌ویی خۆم و به‌سووک ته‌ماشاکردنم له‌به‌ر جووبوونم له‌بیر ده‌که‌م و ده‌بم به ئه‌سته‌ریکی له گشت کاتیک چه‌نه‌بازتر.

هینده‌ی ئه‌وه‌ی له ئاپۆرده‌دا له بیرم ده‌چیت من مه‌ریکی ره‌شم، ئه‌وه‌نده‌ش هه‌زم له بۆنه و ته‌داره‌ک و ئاهه‌نگه، چونکه پر به سکی خۆم ده‌خۆم. له جه‌ژندا رۆحم به‌سه‌ر پاقلاره، گیراوه‌ی نه‌عنا، نانی به باده‌م و باسووقه‌وه ده‌رده‌چیت؛ له ئاهه‌نگی خه‌ته‌نه‌سووراند هه‌زم له پلاوی به گۆشت و بۆره‌کی فنجانیه؛ له رمبازییه‌کانی سووتاندا له مه‌یدانی ئه‌سپ تامه‌زرۆی خواردنه‌وه‌ی شه‌ربه‌تی گیتاسم؛ له شایب و زهماوه‌نده‌کاندا ئالووده‌ی خواردنی هه‌موو شتیکم؛ له دوا‌ی ناشتنی مردووانیش بۆ هه‌لوا‌ی به‌کونجی و هه‌نگوین و مسکی ده‌ست و دیاری‌ی هاسو‌ی و دراوس‌ی ده‌بووریمه‌وه.

به بیده‌نگی چوومه هه‌یوان، پیللوم له پی کرد و چوومه خوار. پيش ئه‌وه‌ی روو له ئاشپه‌زخانه‌ به‌که‌م، ده‌نگیکی نامۆ له ده‌رگای نیوه‌کراوه‌ی ژووری تهنیشت پشتیره‌که‌وه هات. له‌پر دوو شه‌قاوم نا و سه‌یریکی ژوورم کرد.

بینیم شه‌وکه‌وت و ئۆزهان کوری یه‌کیک له‌و ژنانه‌ی له‌سه‌ره‌وه ده‌گرین، به‌ گوریس به‌ستووته‌وه و به‌ فلّچه‌ کۆنه‌کانی خوا لیخۆشبوو بۆیاخ به‌ سه‌روچاویدا ده‌هینن. شه‌وکه‌وت زله‌یه‌کی له‌بن گوێی کوره‌که‌ سه‌رواند و گوتی: "ئه‌گەر هه‌ولێ راکردن بده‌یت، ئاوا لیت ده‌ده‌ین."

به‌ ده‌نگی هه‌ره‌ نه‌رم و درۆژنانه‌ی خۆم گوتم: "جگه‌رگۆشه‌کانم، ئه‌وه‌ نابیت ئازاری یه‌کدی نه‌دن و به‌خۆشی یاری بکه‌ن؟"

شه‌وکه‌ت نه‌راندی و گوتی: "تۆ هه‌قت نه‌بیت!"

خوشکی بچووک، قژ زه‌رد و ترساوی کوره‌ی تیه‌ه‌ل‌دراویشم لایان بینی و نازانم بۆچی خۆم له‌گه‌لیدا به‌راورد کرد؟ ئه‌سته‌ر، هه‌موو شتیک له‌ بیر بکه‌!

له‌ ئاشپه‌زخانه‌ خه‌یرییه‌ به‌گومانه‌وه‌ بۆمی روانی.

گوتم: "هیند گریاوم هه‌ردوو چاوم وه‌ک دوو کانی وشک بوون. له‌ رای خوا که‌میک ئاوم بده‌ری."

به‌ بێده‌نگی دایمی. پێش ئه‌وه‌ی بیخۆمه‌وه‌، سه‌یری ناوچاوانی له‌به‌ر گریان هه‌ل‌ئاوساویم کرد.

گوتم: "ده‌گوتریت زاوا ئه‌فه‌ندی به‌سته‌زمان به‌ر له‌ ماره‌بیرینی شه‌کووره‌ مردووه‌. خۆ ده‌می ئه‌و خه‌لکه‌ تووره‌که‌ نییه‌ تا گری بدریت. بگره‌ ده‌لێن به‌ مه‌رگی ئاسایی نه‌مردووه‌."

ده‌مه‌ساتیک به‌ئاشکرا سه‌یری نووکی پێیه‌کانی خۆی کرد. دوایی سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ و بێ ئه‌وه‌ی بۆ من پروانیت، گوتی: "خوا له‌ بووختان بمانپاریزیت."

جووله‌ی یه‌که‌می به‌واتای "ئه‌م قسه‌یه‌ت راسته‌" ده‌هات. ئاستی قسه‌کانیشی وای له‌ مرۆف ده‌کرد هه‌ست بکات له‌ ناچاری کراون.

له‌په‌ر وه‌ک هاوڕازیک به‌چریه‌ گوتم: "چ قه‌وماوه‌؟"

به‌لام خه‌یرییه‌ی دوودل تێ گه‌یشتبوو هیچ هیوایه‌کی نه‌ماوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی دواى مردنی زاوا ئه‌فه‌ندی بالاده‌ستی به‌سه‌ر شه‌کوورده‌ا بنوێنیت. پێش که‌میکیش

لهسهروهه له ههمووان بهكولتر دهگريا .

گوټی: "ئېستا من چيم بهسەر دیت؟"

بهخووی ههوال گهياندنهوه گوتم: "شهكووره تۆی فره خوښ دهویت." سهری
یهك بهیهکی قاپه ریزکراوهکانی نئوان کوپهی دۆشاو و ترشیاتم ههلدایهوه،
ناوبهناو به نووکی پهنجه لهتیکم له یهکیکیان ههلدهگرت و تامم دهکرد،
ههنديکیشیانم تهنیا بۆ لووتم دهبرد و بۆنم دهکرد. دانه بهدانه لیم پرسى كى
كام قاپی حهلوای ناردوو.

خهیرییه یهك بهیهك دهستی به ژماردن کرد: "ئه مه هی قاسم ئهفهنديی
قهیسهیرییه، ئهوه هی ئهوه گهورهی شاگردانهیه كه مألیمان دوو كۆلان له پشت
نیگارخانهوهیه، ئهوشیان ههمدی چهپهوانههی کلیچی ناردوویهتی، ئا
ئهمیشان قاپی بووکی ئهدرنهیرییه..." شهكووره قسهی پى بری:

"ئهرى ئهوه قهلبییهی ژنی زهریف ئهفهنديی خوا لیخوښبوو نه بۆ
سهرهخوښی هات، نه ههوالی ناردوو و نه ههلو!"

له دهراگای ئاشپهزخانهوه بهرهو بهردهلالی بهردهم پلیکانهکان دهچوو.
کاتیک تى گهیشتم دهیهویت دوور له چاوی خهیرییه لهگهڵ مندا بدویت، دواى
كهوتم.

شهكووره گوټی: "زهریف ئهفهندي هیچ دوژمنایهتییهکی لهگهڵ باوکمدا
نهبوو. ئیمه له روژی ناشتنی ویدا حهلوای خویمان دروست کرد و ناردمان.
دهمهویت بزائم چ رووی داوه."

من له بیرکردنهوهی شهكووره تى گهیشتم و گوتم: "هەر ئېستا دهچم،
پرسیار دهکهم و پوونی دهکهمهوه."

لهبهر ئهوهی دویژم نهداپی، ماچمی کرد. ههواى ساردی حهوشه دهچوو
جهستهمانهوه، باوهشمان بهیهکدا کرد و بی جوول له دۆخهیدا ماینهوه.

دواپی دستم به پرچی شهكوورهی شوخمدا هینا .

گوټی: "ئهنه، دهترسم."

گوتم: "مەترسە گیانەكەم، لە ھەر كاریكدا خێریكیش ھەیه. بڕوانە چۆن دواچار شووت كرد."

گوتی: "بەلام نازانم داخۆ كاریكى راستم كردوو، یاخۆ نا. بۆیە نەمەبێشت ھیچ لێم نێزیک بكەوێتەو. شەوم لە تەنیشت باوكی كۆلمەو بەسەر برد."
چاوهكانی زۆر داچەقاند و ھەك ئەوھى بلیت "حالی دەبیت؟" لە چاوانى منى بپری.

گوتم: "حەسەن دەلیت ماربەرینەكەت بەلای قازیبەو ھیچ نرخیكى نییە. ئەم ھەوالەى بۆت ناردوو."

ئەگەرچی شەكوورە "لەمەودا نابیت" یشی گوت، كەچی یەكسەر كاغەزە بچووكەكەى ھەرگرت و دەستی كرد بەخویندەوھى كرد، بەلام ئەمجار پێمى نەگوت چی خویندووھتەو.

مافی خۆى بوو، چونكە راستە لە حەوشە باوھشمان لەیەك دابوو، بەلام تەنیا نەبووین: ئەم بەیانیبە دەریوانەى پەنجەرەى ھەیان لەبەر ھۆیەكى نەزانراو كەوتبوو ھوارەو، دارتاشیكى گالتهجار لەسەر ئ دەریوانەى چاك دەكردوھ و ھەمان كات سەیری ئیمە و ژنانى شین و شەپۆركەرى ژوورەوھى دەكرد. ھەر لەو كاتەدا كورپى ھاوسێبەكى دلسۆز لە ھەرگای حەوشەى دا و گوتى: "ھەلوا ھاتوو. خەیرییبەش لە مال ھاتە ھەر و بە غاردان دەچوو ھەرگا بكاتەو.

شەكوورە گوتى: "كاتیكى باش بەسەر ناشتندا تى پەریو. ھەست دەكەم ئیستا پۆحى باوكی بەلەنگازم بۆ دواچار و بەمەرجى ھەرگیز نەگەرانیوھ لە جەستەى جیا دەبیتەو و بۆ ئاسمان بەرز دەبیتەو."

لە باوھشم ھەرچوو، پووێ كرده ئاسمانى گەش و تاویكى درێژ پاراپیوھ. لەپەر ھەستم كرد ھیندە دوورم لە شەكوورە و پێى نامۆم، ئەگەر ھەورێك بوومایە بەو ئاسمانى پێش چاوى ئەوھو، جێى سەرسوورمان نەدەبوو لام. شەكوورەى شوخم ھەر ھیندەى لە خویندنى نزاكانى بووھو، چاوانى ماچ كرد.

گوتهی: "ئەستەر، تا بکوژی باوكم له ژياندا بێت، لەم دنيايه نه ئاسوودهی
بۆ خۆم ههيه و نه بۆ كورپهكانم."

پێم خۆش بوو ناوی مێردهكهى نههتينا.

"بپرۆره مالى زهرىف ئەفهندى، بۆنى دەمى ژنهكهى بکه و بزانه بۆ حهلوای
بۆمان نه ناروووه. بى دواکهوتن ههواڵم پى بگهيه نهوه."

گوتم: "ههچ قسهيهکت ههيه بۆ حهسهن؟"

لهبهر ئەم پرسيارهم نا، لهبهر ئەوهى له کاتى پرسيندا نهمتوانى سهيرى
رووى بکهم، ههستم بهشهرم کرد. بۆ ئەوهى شهرمهکهم پهردهپۆش بکهم،
خهيرييهم راگرت، سهرى قاپهکهم ههلايهوه. گوتم: "واخ، حهلوای برويشى
فستقداره". پارچهيهكى بچووكم نايه دەمم و گوتم: "نارنجيشيان تى کردوووه."
بهوهى بينيم شهكورووه وهک ئەوهى ههموو شتیک به رپى خۆيدا بپروات،
زهردهخهنهيهكى شيرينى بۆم کرد، دلخۆش بووم.

بوخچهم ههنگرت، دوو ههنگاو رپویشتم و نه رپویشتم، لهو پهري كۆلان قهرهم
دى. تازه ترمى غهزوريان ناشتبوو. به لووتبهرزى زواى نويدا بۆم
دهركهوت له ژيانى خۆى زۆر رازييه. بۆ ئەوهى نهبمه هۆى له دهستدانى
خۆشى و كهيف و سهفای، له رپى لام دا و چوومه بېستانيكهوه، به باخچهى
مالى جووى ههلاواسراوى براى يارى خۆشهويستى موشى هامۆنى پزىشكى
جووى ناوداردا تى پهريم. ئەم باخچهيهى بۆنى مهركى لى ديت، له هه
تپه رپوونیکم پيايدا هينده خهمم دهياتى، له بيرييم دهچيت ئيدى پيوسته
كرپارىكى بۆ بدۆزمهوه و بيفرۆشم.

ههمان بۆنى مهركى ناو باخچهكه له مالى زهرىف ئەفهنديش دههات، بهلام
شوئنهوارى دلتهنگى پتوه ديار نهبوو. وهك ئەستهريك كه سهرى به ههزاران
مالدا کردوووه و سهدان بپوهژنى ناسيووه، دهزانم ئەو ژنانهى زوو مپرديان
دهمريت، يان دهكهونه بهر ئەفسوونى تيكشكان و خهگىنى، باخ ههلاچوون و
ياخيبوون (شهكورووى خۆم له ههردووكيان بهشى خۆى وهركرتوووه). قهلبىيه

خاتوون ژههری هه‌چوونی نو‌شیبوو، بۆیه ههر له‌ویدا حالی بووم ئەمه کاری من خیراتر دهکات.

قهلبییه خاتوونیش وهک ئەو ژنه له خۆباییبانهی پتیاان وایه ژیان دل‌ه‌قانه هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لیاندا کردووه، به‌راستی گومانی ده‌کرد ئەوهی له‌ رۆژی خراپدا ده‌رگای ده‌کووتیت، دێته‌ مالی تا به‌زه‌یی پیندا بێته‌وه، له‌وه‌ش خراپتر، بۆ ئەوهی له‌ ره‌وشی پر له‌ نازاری ئەم بڕوانیت و به‌دزییه‌وه‌ خۆشی به‌حالی خۆیدا بێت. بۆیه‌ هه‌رگیز له‌ به‌رامبه‌ر مێوان قسه‌ی خۆشی به‌ زاردا نه‌ده‌هات، بۆ ئەوهی مه‌به‌ستی بیت دلی مێوان رابگریت، بۆ قسه‌ دابمپیت و شه‌ش و بیش بکات، راسته‌وخۆ دێته‌ سه‌ر کرۆکی بابه‌ت. ئەری به‌م پاشنیوه‌رۆیه‌ و له‌ کاتیکدا قه‌لبییه‌ ده‌یویست عه‌سه‌ره‌ خه‌ویک بکات، ئەسته‌ر بۆچی ده‌رگای کوتابوو؟ له‌به‌ر ئەوهی ده‌مزانێ هه‌یج بایه‌خیک به‌باشترین ئاوریشمی به‌ که‌شتی له‌ چینه‌وه‌ هاتوو، یان ده‌سمالی له‌ بۆرساوه‌ هاتوو نادات، بۆ ئەوهی وا بنوینم بوخچه‌ ده‌که‌مه‌وه، یه‌کسه‌ر به‌ گۆره‌گۆره‌ هاته‌مه‌ سه‌ر کرۆکی مه‌به‌ست و خه‌می شه‌کووره‌ی چاو به‌ فرمیسکم بۆی گپرایه‌وه. گوتم: "ئه‌ندێشه‌ی ئەوه‌ی بۆ مه‌به‌ست دلی قه‌لبییه‌ خاتوونی هاوچاره‌نووسی خۆی شکاندبیت، ده‌بیته‌ خه‌میکی سه‌رباری خه‌مانی تر بۆ شه‌کووره‌ی کلۆل."

قه‌لبییه‌ خاتوون به‌ خۆپیتشاندانێکی له‌ خۆباییبانه‌وه‌ دانای پيدا نا له‌ شه‌کووره‌ی نه‌پرسیوه‌ته‌وه، بۆ سه‌ره‌خۆشی و پرسه‌ نه‌هاتوو و بگره‌ به‌ دلایدا خه‌ووره‌ی نه‌کردووه‌ له‌لوايه‌که‌ دروست بکات و بینیریت. بێگومان شادبوونیکیش له‌ پشت خۆ به‌زله‌گرتنییه‌وه‌ به‌دی ده‌کرا و پێی نه‌ده‌شاردرايه‌وه: هه‌ست به‌ دلگرانبوونی کرابوو. ئەسته‌ری ئاو‌ه‌زیاوتان نا له‌م خالی لاوازییه‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد و هه‌ولی دا بچپێته‌ سه‌ر هۆیه‌کانی تووره‌یی قه‌لبییه‌ و ئەو رووداوانه‌ی قه‌ومابوون.

زۆری پێ نه‌چوو قه‌لبییه‌ ئاشکرای کرد له‌ پای ئەو کتێبه‌ی خه‌ریکی ئاماده‌کردنی بووه، له‌ زاوا ئەفه‌ندی په‌ست بووه. گوته‌ پیاوی خوا لیخۆشبووی ئەو کاری بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی چوار پینچ ئاکچه‌ی زیاتر نه‌کردووه،

بگره له بهر ئه وهی زاوا ئه فهندی پپی گوتوو هه م کتیبه له سه ر فه رموو ده ی سو لئا نه، ئه ویش پ را زی بو وه. به لام دو ای ئه وه ی می ردی خوا لی خو ش بو وی ده بی نیت ئه و په ره نه خ ش پ ندر اوانه ی که زاوا ئه فهندی کیشانی زه رک اری به کانی به م سپاردوو ه، هیدی هیدی له نه خ ش ده ر ده چن، ره پ و راست ده بن به نیگار و ئه م نیگارانه ش بی ئاینی، خوانه ناسی و بگره نیشانه ی کفریش له خو ده گرن، ئوقره ی لی ده پ ریت و له نیوان راست و هه له دا تیا ده م پ نیت. به لام له بهر ئه وه ی ژنیکی زور به هوشتر و ورد بی نتر بوو له زه ریف ئه فهندی، به پاریزه وه لی زیاد کرد: ئه م گومانانه به چاریک نا، له به ره وه ده ستیان پی کردبو، زه ریف ئه فه ندی ش ه یچ کاتی ک دوو چاری کفریکی ئاشکرا نه بوو بو، بویه بی ئوقره یی خو ی وه ک به دگومانی لیک دابوو ه و به ردیکی نابوو ه سه ری. ئاشکرایه زه ریف ئه فه ندی خوا لی خو ش بو و وتاره کانی مه لا نوو سه رته ی ئه رزه روومی له کیس خو ی نه ده دا و له کاتی خویدا نو یژی نه کردایه، ئوقره ی له بهر ده بر، چونکه وه ک سو فی پابه ندی ئاینی خو ی بوو. هه ره و ه ک چو ن ده یزانی هه ندی ک له هه رچی و په رچی نیگارخانه گالته ی پی ده که ن، له وه ش ئاگادار بوو ئه م گالته بی رهوشتا نه له ئیره یی بردن به هونه ر و پیشه که یه وه سه رچا وه ده گرن.

دلۆپیک فرمی سکی گهش و گهوره له چاوی گهشی قهلبییه رزا و به روومه تیدا هاته خوارئ. ئهسته ری نیازپاکیش برپاری دا له نیزی کترین هه لدا پیاویکی باشت له می ردی خوا لی خو ش بو وی بۆ بدۆزیته وه.

قهلبییه به پاریزه وه گوتی: "خوا لی خو ش بوو زور له کن من ده رده لی خو ی نه ده کرد. ئه و به لایانه ی به سه رمان هاتبوون، له ئه قلی خو مدا به راوردم کردن و که یشتمه ئه و باوه رده ی هه موو شتی ک له چاره ی نیگارمکانی زاوا ئه فه ندی به وه که ئه م له دوایین شه وی ژیانیدا سه ری لی دابوو، به سه ر ئیمه هاتوو ه."

ئهمه جوړیک بوو له بیانوو هینانه وه. منیش له وه لامدا گوتم کئ ده زانیت، له وانیه زاوا ئه فه ندی ش به ده ستی هه مان "نامه رد" کو ژرابیت و خالی چاره نووس و دوژمنی هاو به شی شه کووره و قهلبییه م خسته وه بیر، دوو

مندالی سه‌رزلیش له‌لاوه به‌وردی بۆ منیان ده‌روانی و ئەمەش رهوشی شه‌کووره و قه‌لبییە‌ی به‌یه‌ک ده‌چوواند. به‌لام لۆجیکی ده‌لالی بی‌ به‌زه‌ییی ناو هه‌ناوم، دهموده‌ست بی‌رمی خسته‌وه: شه‌کووره جوانتر، ده‌وله‌مه‌ندتر و رازدارتره. ئەوه‌ی به‌ دلمدا هات گوتم:

"شه‌کووره ده‌لێت ئەگەر قه‌باحه‌تیکم هه‌بوایه، داوای لێ‌بووردنم ده‌کرد. خوازیاره ببیت به‌ خوشک و هاوچاره‌نووسی، بی‌ر له‌مه بکه‌یتوه و هاوکاری بکه‌یت. ئایا خوا لێ‌خۆشبوو زه‌ریف ئەفه‌ندی کاتیک دوا‌بین شه‌وه له‌ مال چووه ده‌ری، به‌تۆی گوت جگه له‌ زاوا ئەفه‌ندی ده‌چێته سه‌ردانی که‌سیکی تریش؟ یان به‌خه‌یال‌تدا نه‌هات چاوی به‌ که‌سیکی تر بکه‌ویت؟"

گوته: "ته‌نیا ئەوه‌ندهم له‌ زه‌ریفی دامام هه‌لکړاند."

له‌ قوتوویه‌کی سه‌سیری سه‌رداخراوی پر له‌ ده‌رزی نه‌خش، پارچه‌ قوماش و ده‌نکه‌ گۆزی گه‌وره، کاغه‌زیکه‌ی قه‌دکراوی ده‌ره‌ینا و بۆمی درێژ کرد.

کاغه‌زی زبر و چه‌ند قات نووشتیندراوم وه‌رگرت و له‌ نێزیکه‌وه تیم‌روانی، کۆمه‌لێک دیمه‌نم بی‌نی مه‌ره‌که‌بیان به‌ ئاودا بلاو بوو‌بووه‌وه. له‌وه‌دا بووم بزائم ئەم دیمه‌نانه له‌ چ ده‌چن، قه‌لبییە بی‌ری منی خۆینده‌وه:

گوته: "ئه‌وانه ئەسپن. چه‌ندین سال بوو خوا لێ‌خۆشبوو زه‌ریف ئەفه‌ندی ته‌نیا زه‌رکاری ده‌کرد، نیگاری ئەسپی نه‌ده‌کێشا و که‌سێش داوای لێ‌ نه‌ده‌کرد نیگاری ئەسپ بکێشیت."

ئه‌سته‌ری پیرتان ته‌ماشای نیگاری زه‌وه ئەسپی به‌په‌له‌پرووزی کێشراو و مه‌ره‌که‌ب بلاوه‌بووی ناو ئاوی ده‌کرد و هی‌چیشی لێ‌ حالێ نه‌ده‌بوو.

گوتم: "ئەگەر ئەم کاغه‌زه هه‌ل‌بگرم و بۆ شه‌کووره‌ی ببه‌م، فره‌ی بی‌ خۆش ده‌بیت."

قه‌لبییە لووتبه‌رزانه گوته: "شه‌کووره ئەگەر ئەم کاغه‌زه‌ی ده‌ویت، با خۆی بی‌ت بۆ ئێره."

٤٠

من ناوم قهرهيه

لهوانهيه تا ئیستا حالی بووبن: بۆ کهسانی وهک من، واتا بۆ کهسیکی وهک منی مهکۆی خهه که دواچار ئهفین و ئازار، بهختهوهری و پهڕیشانی دهکات بهبیانوی تهنیایی ههتا هتایی، له ژياندا نه شادمانیی گهوره و نه خهمی گران پهیدا نابیت. من نایم هه کاتیک پۆچی کهسانی دی بهه ههستانه ژیر و ژورر بیت، ئیمه ناتوانین بههیچ جوریک لییان تی بگهین؛ تهواو به پێچهوانهوه، به زیادهوه لهو کهسانهه له قولایی ئهه ههستانهه دهژین، تی دهگهین. ئهه شتهه ناتوانین لی حالی بین، شپرزهییهکی سهیره و لهو ساتهه له پۆچی خۆماندا هیلانه دهکات. ئهه شپرزهییه که، ئهقل و دلمان رهش دهکات و جیی شادمانی و دلگرانییهک دهگریتهوه دهبوو له راستیدا ههستمان پی بکردبایه.

له خوا بهزیاد بیت باوکی شهکوورهه ناشت، به ههلههوان له گۆرستانهوه گهپامهوه ماله و بۆ ئهوهی سهرهخۆشی له شهکووره بکهه، باوهشم پیدای کرد. پاشان، ژنهکهه خۆی هاویشهه سهه نیمدهه و دهستی کرد بهگریانیکی بهکول. مندا لهکانیشهه بهچاوی دوژمنهوه بۆمیان دهروانی. منیشه له جیی خۆم وشک بووم. خهمی ئهه، سههرکهوتنی من بوو؛ لهپه به خهون و خهیاالی تافی لاویمهوه ژنم هینابوو، له باوکی که منی بهکهه دهزانی، رزگارم بوو، ئیدی خاوهن خیزان و سههرگهوههی ماله بووم؛ جاکێ باوهری به فرمیسهکانی من دهکرد؟ نهخیر، باوهرتان ههبیت وا نهبوو؛ ههه بهراستیشهه دهموستهه خههت بهخۆم، چونکه باوکی خۆم نا، ههردهه زاوام رۆلی باوکایهتی بۆ من گهپابوو. بهلام

نهمدهتوانی خهم بخۆم. لهوهش خراپتر، مهلای کارزانی بشۆری تهرم دهمی خۆی پێ رانهگیرابوو، قسهی پاشملهی له جۆری ئهوهی زاوا به مهرگی ئاسایی نه مردوو، ههروهک چۆن له کاتی خۆیندنی نوێژی مردودا له ههوشهی مزگهوت ههستم پێ کرد، بهناو خه لکی گه ره کیشدا ته شه نهی کردبوو. بۆیه بۆ ئهوهی توانای نه گریانم به خراپی لیک نه دریته وه، ده مویست خه مگین بێمه بهرچاو؛ ئیوه ده زانن قوڵترین ههست ئه وهیه مروۆف له وه بترسیت به دلره ق ناو ببریت.

بۆ ئه وهی کهسانی وهک من له جفا ت قوا نه درین، پوورانی هۆشمه ند بهردهوام بیانوو به کیان ههیه و ده لێن: "کابرا له ناخه وه دهگری." جا منیش له ناخه وه ده گریام و سه رم له هاوسپییانی کارزان و خزماتی دوور سوورما بوو چۆن ده یانتوانی ئاوا زووره ی گریانیان بیت. کاتیک هه ولم ده دا بۆ ئه وهی نه کهومه بهرچاوان، خۆم له گۆشه یه ک به شارمه وه و بزانه م داخۆ ده توانم وهک سه رگه و ره ی ما ل ره فته تار به کم و جله و ی ده خه که به گرمه ده ست، له ده رگا درا. ده مه ساتیک پێم وا بوو هه سه نه و شه لته ژام، به لام رازی بووم به وهی هه ر چۆنیک بووه له م ده زه خه چا و به فرمیسه که رزگارم بیت.

غولامیکی ده رگاوان بوو له کۆشکه وه هاته بوو. منیان بۆ کۆشک بانگ کردبوو. هه په سام.

کاتیک له هه وشه وه چوومه ده ری، ئاکچه یه کم له قو و لیته ی زه ویدا ده زییه وه. ئایا له بهر ئه وهی له کۆشکه وه داوام کرابوو، به و ئه ندازه یه ده ترسام؟ به لێ، ده ترسام؛ به لام رازی بووم به وهی له ده ره وه، له بهر سه رما و له کۆلان، له ناو ئه سپ و سه گ و دار و مروۆگه لدا بووم. جۆری ئه و خه یال په رسته انه ی پێش ئه وهی را ده ستی جه لاد بکری ن، له گه ل ده رگاوانی زیندان نوقمی گف تو گۆیه کی خۆش له باره ی خۆش یه کهانی ژیا ن و قیره ی ناو گۆل و هه وری ئاسمان ده بن و پێیا ن وایه به مجۆره دلره قی ی دنیا شیرین ده که ن، گوتم با منیش ده روا زه ی ها وری یه تی له گه ل ئه م غولامه ده رگاوانه ی به دوا ی مندا هاتوو بخه مه سه ره پشت، به لام مندا لێکی چاره گران، پرووترش و

کپ درچوو. کاتیک به پیش مزرگه وتی ئەياسۆفيا دا تى پەرين و به شهيدا بوونه بىنيم دار سهرووه باريک و زرافه کان به نازدارى به ئاسمانى ته مومژاويدا هه لکشابوون، گشت مووى له شم بوون به نهشتهر؛ به لام نهک له بهر ترسى دواى ئەو هه موو سآله هينانى شه کووره و پاشان مردن، بگره له بهر ئەوهى پيش ئەوهى بچينه نوينه وه و به کامى دل سه رجىيى بگهين، به دست ئەشکه نجه ده رانى کۆشکه وه به نار هوايى گيان بسپيرم.

به رهو ده روزهى ناوه راست نه چووین. من به ترسه وه سه يرى قووله کانى ئەم ده روزه يم ده کرد و ئەشکه نجه ده ران و جه لادانى ده ست چاپووک ریک له پشتيانه وه کارى خۆيان راده په راند. روومان له ده روزهى دار تاشخانه کرد. به ناو کۆگاکاندا تى پەرين، سه يرم کرد پشيله يه ک له نيوان لاقه کانى ئەسپىکى رهنگ خه نه ييدا خۆى ده لپسايه وه و بگره ئاوريشى نه دايه وه ته ماشايه کمان بکات: پشيله کesh وهک ئيمه به زياده وه گيرۆدهى چه په لىي خۆى بو.

دوو کهسى پۆشاک سه وز و وه نه وشه يى که نه مزانى پياوى کين، له پشت کۆگاکانه وه به بیده نگی منيان له غولامى ده رگاوان وه رگرت، خستميانه ژوروى تاريكى مالىکى بچووکه وه و به بۆنى ته خته کانيدا بۆم ئاشکرا بوو تازه بنیات نراوه. ده رگايان له سه رم قفل دا. له بهر ئەوهى ده مزانى قايمکردن له ژوروى تاريک يه کىکه له پیکه ينه ره کانى ته داره کى ترساندن پيش ئەشکه نجه دان، ئومىدى ئەوه م لا پهيدا بوو سه ره تاي کار به فه لاقه ده ست پى بگهن و بىرم له وه ده کرد وه درۆيه کى چۆن به و نمه وه بۆ ئەوهى خۆم له م گرفته ده ربان بگه م. پى ده چوو له ته نيش تيشه وه جه نجاليه ک هه بيت؛ له وپوه دهنگى ههرا و زهنا دههات.

بى هيچ گومانىک که سانيکتان تيدا هه يه سه يرى زمانى گالته جارانه م ده کهن و بىرتان ده روا ت بۆ ئەوهى من وهک که سىک نادویم خه ريکه بۆ ئەشکه نجه دان به کيش ده کريت. ئەوه بوو پيم گوتبوون من باوه رم وايه به نده يه کى به ختيا رى خوام. دواى چه ندين سآل کوپره وه رى و مهينه تى چه شتن

له دوو روژی رابردودا چندین مه‌لی به‌خت به‌سهرمه‌وه نیشتبوونه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌مه به‌س نه‌بی‌ت بۆ سه‌لمانندی به‌خته‌وه‌ریم، خو ده‌بی‌ت ئه‌و ئاچه‌یه‌ی کاتی له‌ حه‌وشه‌ هاتنه‌ دهره‌وم دۆزیمه‌وه، حیکمه‌تیکی هه‌بی‌ت.

له‌ کاتیکدا چاوه‌رپی ئه‌شکه‌نجه‌م ده‌کرد، به‌ ئاچه‌که‌ دای خۆم دایه‌وه و ئیدی به‌ته‌واوی باوه‌رم وا بوو ده‌مپارێزیت. ئه‌م نیشانه‌ی به‌خته‌ی له‌ خواوه‌ هاتووم نایه‌ ناوه‌لهم، ده‌ستم پێدا هینا و چه‌ند جارێک ماچم کرد. ئه‌و کاته‌ی منیان له‌ تاریکی دهره‌ینا و بردیانمه‌ ژووری ته‌نیشته‌وه و سه‌رگه‌ره‌ی پاسه‌وانان و ئه‌شکه‌نجه‌ده‌ری که‌چه‌لی کرواتیم بینی، تێ که‌یشتم ئاچه‌که‌ش پاره‌ ناکات. که‌واته‌ ئه‌و ده‌نگه‌ بێ به‌زه‌بییه‌ی له‌ ناوه‌ه‌را ده‌یگوت ئاچه‌که‌ی گیرفانت خوا نه‌یناردوه، بگره‌ یه‌کیکه‌ له‌و ئاچه‌نه‌ی دوو روژ له‌مه‌ویه‌ر به‌سه‌ر شه‌کوورده‌ا پێزانده‌بووتن و مندا‌لان نه‌یان‌توانی‌بوو ببقۆزنه‌وه، راستی ده‌کرد. به‌مجۆره‌، کاتیک خۆم راده‌ستی ئه‌شکه‌نجه‌ده‌ر کرد، هیچ خه‌یا‌لیک بتوانم متمانه‌ی پێ بکه‌م و هیچ چ‌لیک بتوانم ده‌ستی پێوه‌ بگرم، نه‌ما‌بوو.

بێ ئه‌وه‌ی خۆم هه‌ست بکه‌م، چاوه‌کانم ده‌ستیان کردبوو به‌ هه‌ل‌پ‌شتنی فرمێسک. ویستم بپارێمه‌وه، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌ون ببینم، ده‌نگم دهره‌نچه‌وو. من شه‌ر، مردن، ساته‌کانی کوشتن و ئه‌شکه‌نجه‌دانم له‌ پای سیاسه‌ت له‌ دووره‌وه‌ دیبوو، ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ ده‌مزانێ مرۆف بۆی هه‌یه‌ هه‌ر ساتیک بفه‌وتیت، به‌لام ئه‌مه‌ هیچ به‌سه‌ر خۆم نه‌هاتبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ جله‌کانم رووت بکرێمه‌وه، دنیا‌یان له‌به‌رم داده‌که‌ند.

هێله‌ک و کراسمیان دا‌که‌ند. یه‌کیک له‌ جه‌لاده‌کان له‌سه‌رم دانیشته‌، چۆکی له‌ شانم قایم کرد. ئه‌وی تریشیان، به‌جوه‌له‌ی ورد و زه‌ریف و به‌ئه‌زمونی ژنیکی چیشته‌ لینه‌روه‌ قه‌فه‌سه‌یکی کرده‌ سه‌رم و هیدی هیدی ده‌ستی کرد به‌قایمکردنی برغووه‌کانی هه‌ردوولای. قه‌فه‌س نا، مه‌نگه‌نه‌ بوو، له‌ هه‌ردوولاهه‌ ده‌ستی کردبوو به‌ جه‌راندنی سه‌رم.

تا هه‌یزم تیدا بوو هاوارم کرد، پارامه‌وه، به‌لام به‌ کۆمه‌لیک وشه‌ی بۆ تیگه‌یشتن نه‌شیاو. گریام، زیاتریش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ماره‌کانم خا‌و بووبوونه‌وه.

پراوهستان و پرسپان داخۆ من زاوا ئەفەندیم کوشتووه؟
هەناسەیهکم هەلکیشا: نەخپەر.

جاریکی تر دەستیان کردووه بە بادانی برغووهکان. دیشیت.
دیسان پرسپان: نەخپەر. کێ؟ نازانم!

کەوتمه سەر کەلکەلەهێ ئەوهی بلیم من کوشتوومه، بەلام دنیا بەشپۆهیهکی
جوان و نەرم و نیان بەدهوری سەرمددا دەخوولایهوه. دلساردبوونهوهیهک
هەناومی داگرت. لە خۆم پرسى داخۆ لهگەڵ ئازار رادییم؟ من و جەلادەکانم
تاویک بەمجۆره ماینهوه. هیچ شوینیکم ئازاری نەبوو، ئەوه نەبیت دەترسام.
بێدەنگییهکی درێژ، زۆر درێژ هاته ئاراوه.
لەوسەری ژوورهکه عوسمان ئەفەندی گەورەى وهستایانی نیگارکیشم دی.
چوومه کنى و دەستیم ماچ کرد.

گوتی: "خەم مەخۆ کوپى خۆم. ئەوه تاقى کرایتهوه."

یهکسەر لهوئى تى گەیشتم دواى زاوام، باوکىکى نویم بۆ خۆم دۆزیوتهوه.
سەرگه‌ورهى پاسه‌وانان گوتى: "سولتانمان فه‌رمانى فه‌رمووه ئیستا
ئەشکه‌نجه نەدرییت. بەگونجاویان زانی له دۆزینه‌وهی بکوژی وهستایانی
نیگارکیش و کتیب ناماده‌که‌راندا هاوکارى مامۆستا عوسمانى گه‌ورهى
نیگارکیشان بکه‌یت. له ماوه‌ى سى رۆژدا سه‌یری نیگارکه‌کانى ده‌ستکردى
خۆیان ده‌که‌ن، له‌گه‌لیان ده‌دوین و ئەو چه‌په‌له‌ ده‌دۆزنه‌وه. سولتانمان زۆر به
گازنده‌یه له ورته‌ورتى زمان درێژان له باره‌ى کتیبه‌کانى خۆى و وهستایانى
نیگارکیشه‌وه. وه‌ک سولتانمان ده‌ستوورى فه‌رمووه، من و حازم ئاغای
گه‌وره‌ى خه‌زینه‌دارانىش بۆ دۆزینه‌وه‌ى ئەو نامه‌رده‌ هاوکارىتان ده‌که‌ین.
یه‌کیکتان له خوا لێخۆشبوو زاوا ئەفەندییه‌وه نیزیکن، گویتان له قسه‌کانى
راگرتووه؛ ده‌زانن ئەو وهستا نیگارکیشانه‌ى به‌شه‌و هاتوون، چۆن کاریان
کردووه و به‌سه‌رهاتى کتیبه‌که‌ ده‌زانن. ئەویترتان وهستایه‌کی گه‌وره‌یه و
شانازى به‌وه‌وه ده‌کات سه‌رجه‌م وهستایانى نیگارکیشى تاقمى خۆى وه‌ک

ناولەپى دەستى دەناسىت. ئەگەر لە ماوەى سى رۆژدا، ئەك تەنيا ئەو بەرازە، بگرە ئەو پەرە ونبوووش نەدۆزنەوہ كە باسى بووہ بەویردى سەر زمانى خەلكى، سولتانی دادپەرورمان فەرمانى فەرمووہ، كورم فەرہ ئەفەندى، تۆ لە پيشدا بخريته بەر لپرسينەوہى بە ئەشكەنجەوہ. گومانیشمان نييە دواتر نۆرە دیتە سەر مامۆستايانى نيگارکيش."

من لە نيوان دوو دۆستى ديريى يەكتردا كە سالانىكى دريژ بوو هاوكارى يەكدى بوون، لە نيوان مامۆستا عوسمانى گەرەى وەستايانى نيگارکيش و حازم ئاغاي گەرەى خەزینەداران كە راسپاردهى خوڤى دەدايى و فەرمانى دەدا لە خەزینە كەرەسە و پارەى بۆ تەرخان بكریت، هيچ ئامازەيەكى نهيى و بەتيلەى چاوتيگەياندنېكم نەبيى.

سەرگەرەى پاسەوانان گوتى: "هەموو كەسېك دەزانيت هەر كاتيك تاوان لە قاش و ژوور و يەكینەكانى سولتانمان ئەنجام بدریت، تا يەكینە بكوژ نەدۆزیتەوہ و رادەستى نەكات، تەواوى ئەندامان تاوانبار دەكرين. خو ئەگەر يەكینەيەكيش نەتوانيت پەنجە بخاتە سەر بكوژى ناوخوڤى و بيدات بەدەستەوہ، ئەوا ئەندامانى يەكینە لە سەرەوہ تا خوارەوہ، بە مامۆستاكانيشەوہ، وەك بكوژ تۆمار دەكرين و سزا دەدرين. بۆيە مامۆستا عوسمانى گەرەى وەستايانى نيگارکيشمان هەر چاوتيكى دەكات بە چوار، بەچاوە تيژەكانى لە سەرچەم پەرەكان دەكوڤتەوہ، پەرە لەسەر ئەو ئيبليسى، فيل، فيتنە و دووزمانىيەى وەستايانى نيگارکيشى بەگژ يەكدیدا كردووہ، هەلدەداتەوہ، تاوانبار رادەستى دادپەرورەيى بى كەموكورتى سولتانی جيهانپەنامان دەكات و بەمجۆرەش يەكینەى خوڤى پاكژ دەكاتەوہ. بۆيە داواى هەرچيەكى كرديت بۆمان هيناوہ و فەرمانيش دەدەين بۆي بەدين. پياوہكانم لە مالى يەك بەيەكى وەستايانى نيگارکيش پەرە نەخشيندراوہكانى كتيبەكە كۆ دەكەنەوہ و دەهيئن."

٤١

من مامؤستا عوسمانم

پاش ئه وهی سه رگه وهی پاسه وانان و گه وهی خه زینه داران فه رمانه کانی سولتانا منیان دوویاره کرده وه و رویشتن، هه هه ر دوو کمان له ژووره که ماینه وه. بیگومان قه ره له بهر فیلی ئه شکه نجه و ترس و ئه شکی چاوان ماندوو، خه مگین و وهک مندال بیده نگ بوو. بی ئه وهی خوومی تی بگه یه نم، ههستم کرد خوشم دهویت.

سی رۆژ کاتم هه بوو بۆ وردبوونه وه له وه پهرانه ی پیاوانی سه رگه وهی پاسه وانان له مالی خو شنوو سان و وه ستایانی نیگار کیش کویان کردبوونه وه و هینابوو یان. پتویست بوو له وه ماوه یه دا وه ستایانی نیگار کیشم ده ستنیشان بکه م. ئیوه ئاگادارن کاتیک یه که مجار نیگار هکانی بۆ کتیبی زاوا ئه فهندی کیشراوم دی که قه ره به مه به ستی سه لماندن بی تاوانی خو ی بۆ حازم ئاغای گه وهی خه زینه دارانی هینابوو، چۆن هیلنجم دا. پتویسته قه بول بکریت ئه وه پهرانه ی راده یه کی زۆر هیلنج و نه فره ت لای نیگار کیشکی قالبووی ناو ئه م کاره ده رووژین، بیگومان کۆمه لیک شتی تریان تیدایه ناکریت فه رامۆش بکرین، چونکه هونه ری خراپ ته نیا ئه وه نییه هیلنجمان پی بدات. به مه راقیکی ئا له وه جوړه وه سه ره له نو ی دهستم کرده وه به سه یرکردنی ئه وه نو نیگارهی که ساویلکه ی خوا لی خو شبوو به وه ستا نیگار کیشانه ی شه وان ده چوونه کنی، به کیشانیانی دا بوو.

له سه ر کاغه زیکی خالی، وهک نیگار هکانی دی له چوار چپوه و زه رکاری زی ره یفی داماو دا داریکم دی. هه ولّم دا به خه یالمدایت ئه م داره له چ

چیرۆکیک و له کام جفاتوه هاتوو. ئەگەر داوای کیشانی نیگاری دارێک له وهستاوانی نیگارکیشم، پهپولهی خۆشه‌ویست، له‌قله‌قی ئاوه‌زیاو و زه‌یتوونی فیل‌باز بکەم، بەر له هه‌موو شتی‌ک ئەم داره وه‌ک به‌شیک له چیرۆکیک ده‌هینه به‌رچاوی خۆیان تا بتوانن به‌ئاسووده‌یی نیگاری بکیشن. ئەگەر به‌وردی سه‌رنج له‌و داره بده‌م، ده‌توانم به‌ لک و چل و گه‌لاکانیدا بزایم نیگارکیش خه‌یالی بۆ کام چیرۆک چوو. به‌لام ئەم داره، دارێکی داماو و ته‌نیا بوو؛ له پشت‌یشه‌وه هیلکی ئاسۆی باش به‌رزکراوه هه‌بوو داره‌که‌ی ته‌نیا تر پێشان ده‌دا و شێوازی مامۆستاوانی کۆنی ده‌هینایه‌وه بیرى مرۆف. به‌لام هه‌چ شتی‌کی تر له بۆشایی په‌یدا‌بووی ئەجمامی به‌رزکردنه‌وه‌ی هیلکی ئاسۆدا نه‌بوو. به‌مجۆره، داخواری کیشانی نیگاری دارێک ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ی داره له‌سه‌ر شێوازی مامۆستاوانی فه‌رنگ له‌گه‌ڵ داخواری له‌به‌رزاییه‌وه بینه‌ی دنیا له‌سه‌ر شێوازی مامۆستاوانی عه‌جم ئاوێته‌ی یه‌کدی بووبوون؛ ئەجمام: نیگارێکی خه‌مگین هات‌بووه ئاراوه نه‌ به‌ نیگاری فه‌رنگ و نه‌ به‌ نیگاری عه‌جم ده‌چوو. به‌خۆم ده‌گوت ده‌بوو دارێکی ئەو شوێنه‌ی دنیای لێ به‌کۆتا ده‌گات، به‌مجۆره بوايه. به‌لام وه‌ستاوانی نیگارکیشی من و ئەقلی خوا لێخۆشبووی گه‌مزه و ته‌خته ناته‌واو له هه‌ولیا‌ندا بۆ تیکه‌لکردنی دوو شێوازی جیا‌وان، شتی‌کی بێ به‌ش له هونه‌ریان دروست کردبوو. ئەوه‌ی منی په‌ست ده‌کرد، ئەوه نه‌بوو ئیله‌مامی نیگارکه‌ له دوو دنیای جیا‌وازه‌وه وه‌رگیرابوو، بگه‌ر ئەم بیه‌ونه‌ریه‌ی بوو.

له ته‌ماشاکردنی نیگارکه‌کانی تریشدا؛ ئەسپی ئەفسانه‌یی و بێ که‌موکورتیی و ژنی مل خوار، هه‌ستم به‌هه‌مان شت کرد. هه‌لێژاردنی بابته و ئەم دوو عه‌دال، یان ئیبله‌سه‌ش رقی منیان ئەستور ده‌کرد. ئاشکرایه وه‌ستاوانی نیگارکیشی من ئەم نیگارانه‌یان خزانده‌بوو کتییی سولتانه‌وه. جارێکی تریش شه‌یدانی توانای خوای مه‌زن بووم له پای ئەوه‌ی به‌ر له ته‌واوکردنی کتیه‌که گیانی زاوای کیشابوو. هه‌چ ئاره‌زووشم نه‌ده‌کرد ئەم کتیه به‌ئه‌جمام بگه‌یه‌نم.

بۆچی بە دەستی خۆم بوو بە نیگاری ئەو سەگە پەست نەبم کە لە سەرەوه نیگاری کێشراوه و وەک ئەوێ برامان بیت، لەبەر لوتمان راووستاوه و لە نیزیگەوه سەیرمان دەکات؟ لە سەریگەوه سەرسام بووم بە شپۆیە راوستانی ئاسایی ئەم سەگە، بە جوانیی ناو نیگاکانی لە کاتیگدا لووتی لە زەوییهوه دەژەنیت و بەتیلە چاو و ھەرپەشەوه بۆمان دەروانیت، بە سپیپیتی لە رادەبەدەری کەلەکانی، بە کورتی: بە ھونەری نیگارکێشی بکێشی ئەم نیگارە (لەویدا بووم پێشبینی بکەم قەلەمی کام نیگارکێش بەم نیگارەدا ھیندراوه). لە سەریکی ترەوه، ھەرگیز نەمدەتوانی چاوپۆشی بکەم لەوێ ئەم ھونەرە بۆ خزمەتی لۆجیکی ویستیکی توورەھات بەکار بەھیندریت. ئارەزووی لاسایکردنەوهی مامۆستایانی ھەرەنگ، تەنانت ھەرمانی سولتانیشمان بۆ دروستکردنی کتیبیک وەک دیاریی بۆ دۆق لەسەر شێوازێکی لەبار تا خەلی فیئیسیا بتوانن لیتی تێ بگەن، پاساوەبوو بۆ ھەوسای ناو نیگارەکان.

ئەقینی رەنگی سووری نیگارێکی جەنجال کە یەكسەر زانیم ھەریەك لە ھەستایانی نیگارکێشم قەلەمیان بە گۆشەپەکیدا ھیناوه، منی ترساند. دەستیك، نەمزانی دەستی کێیە، بە پەپرەوکردنی دەسلاتی لۆجیکی نھینی، نیگارەكەئە بە رەنگێکی سووری نامۆ بۆیاخ کردبوو، بۆیە دنیای ناوی بەھیمنی لە سووردا نوقم دەبوو. تاویك پێشانی قەرەم دا کێ دار چناری ناو ئەم نیگارە چەنجالە (لەقلەق)، کەشتی و مالان (زەیتوون) و فیرین و خونچە (پەپوولە)ی کیشاوه و ھەریەکەیان بە دەستی کام نیگارکێشم کێشراون.

قەرە گوتی: "کەسێکی وەک ئێو، مامۆستایەکی گەورە نیگارکێشی سەرۆکی چەندین سالە دەستەئە ھەستایانی نیگارکێش، ھەلەتە ھونەری دانە بەدانەیان، میزاجی قەلەمی ھەریەکەیان و خووی فلچەکانیان دەناسنەوه. بەلام ئەو کاتانەئە کتیبەروەرێکی سەیری وەک زاوام ھەستایانی نیگارکێشی ناچار کردوو بە پەپرەویکردن لە شێوازگەلی نوێ و نەزاندارو نیگار بکێشن، ئایا ئێو چۆن ھەستایانی نیگارکێشی خۆتان دەناسنەوه و چۆن دُنیا دەبن کێ کام نیگاری کێشاوه؟"

به‌دهم گِیرانه‌وهی به‌سه‌ره‌هاتیکه‌وه وه‌لامم دایه‌وه و گوتم: "سه‌رده‌مانیک
 سولتانیکی کتیب و نیگاریه‌روه‌ری فه‌رمانزه‌وه‌ای ئەسفه‌هان هه‌بوو تاک و ته‌نیا
 له‌قه‌لای خۆی ده‌ژیا. ئەمه‌ سولتانیکی به‌هێژ، خاوه‌ن ده‌سه‌لات و زیره‌ک،
 به‌لام بی‌به‌زه‌یی بوو. ئەو کتیبانه‌ی خۆی به‌نیگاره‌وه به‌ئاماده‌کردنی ده‌دان و
 کچه‌که‌ی لێ ده‌ربچیت، هیچ شتیکی تری خۆش نه‌ده‌ووست. ئەم سولتانه‌ له
 خۆشویستنی کچه‌که‌یدا گشت سنووریکی به‌زانده‌بوو، ته‌نانه‌ت کاریکی وای
 کردبوو ئەو دوژمنانه‌ی ده‌یانگوت سولتان عاشقی کچی خۆی بووه، به‌ناه‌ق
 دانه‌زین. به‌ئەندازه‌یکه‌ لووتبه‌رز و دلپیس بوو له‌وانه‌بوو چاری شه‌ری له‌ دژی
 هه‌ر شازاده و سولتانیکیولتانی دراوسی‌ بدایه، چونکه‌ نوینه‌ریان ده‌نارد و
 کچه‌یان بۆ خۆیان ده‌خواست. هیچ پیاویکی شایسته‌ی بۆ کچه‌که‌ی بی
 نه‌ده‌دۆزرایه‌وه، له‌ پشت چل ده‌رگاوه‌ قایم کردبوو، چل قفلێ له‌ هه‌ر ده‌رگایه‌ک
 دابوو، چونکه‌ له‌ رووی باوه‌ریکی باوه‌وه‌ له‌ ئەسفه‌هان پیتی وا ده‌بیت ئەگه‌ر
 پیاوانی تر کچی ئەم ببینن، جوانیه‌که‌ی ده‌پووکێته‌وه. ماوه‌یه‌ک راسپاردی
 کتیبی شیرین و خه‌سره‌و ده‌دات و فه‌رمان ده‌رده‌کات نیگاره‌کانی ناوی له‌سه‌ر
 شیوانی کۆنی هه‌راتی بکیشرین. پاش ته‌واوکردنی ئەو کتیبه‌ قسه‌ و قسه‌لۆک
 به‌ ئەسفه‌هاندا ته‌شه‌نه‌ ده‌کات و ده‌گوتریت ئەو شوخه‌ کزه‌ی له‌ نیگاریکی
 جه‌نجالی ناو په‌ره‌کاندا ده‌بیندریت، کچی سولتانی دلپیس! سولتان به‌ر
 له‌وه‌ی واته‌واته‌کان بگه‌نه‌وه‌ به‌رگویتی، گومان له‌م نیگاره‌ رازداره‌ ده‌کات و پاش
 ئەوه‌ی به‌ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه‌ په‌ره‌کانی کتیب هه‌لده‌داته‌وه، به‌چاوی پر له
 فرمیسه‌که‌وه‌ حالی ده‌بیت نیگاری جوانیی کچی ئەو کیشراوه. به‌گویره‌ی
 بانگه‌شه‌کان، کچی سولتانی قایمکراو له‌ پشت چل ده‌رگای کلۆمدراو خۆی
 نا، بگره‌ جوانیه‌که‌ی کتومت وه‌ک خییوی له‌ خۆ بیزار شه‌ویک له‌ ژوره‌کان
 ده‌رجوو، له‌ ئاوینه‌کاندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، به‌ کونی قفل‌ه‌کاندا تێ په‌ریوه‌ و
 وه‌ک تیشک و دووکه‌لیکی هیچ نه‌بیندراو گه‌یشتوووته‌ به‌رچاوی یه‌کتیک له‌و
 وه‌ستا نیگاریکیشانه‌ی له‌ شه‌ودا کاریان کردوو. نیگاریکیشی لاو و وه‌ستا
 نه‌یتوانیوه‌ چاو له‌سه‌ر ئەم جوانیه‌ی له‌ وزه‌ی ئەقل به‌ده‌ره‌ هه‌لبگریت، خۆی

پئی رانه گیراوه و له گۆشه ی نیگار یکی ئه و ساته ی بهره ستیدا ده یکتی سیت . نیگار که ئه وه پیشان دهدات چۆن شیرین له سهیرانی دهشت و چۆله وانی نیگاری خهسره و ده بییت و ده که ویته داوی ئه فینی ."

قه ره گوئی : " وه ستام ، ئه فه ندیم ، ئه مه ریککه و تیکی گه وره به ، چونکه ئی مه ش زۆر هه زمان له و جفات ه ی ئه و چیرۆکه یه ."

گوتم : " ئه مانه چیرۆک نین ، به سه ره اتی راسته قینه ن . گوئی بگه ره : نیگار کیشمان نیگاری کچی سولتانی وه ک شیرینی شوخ نه کیشاوه ، بگه ره وه ک به کیک له و یاوه ر و هاوده مانه ی عوود ده ژهن و خوان ده رازینه وه ، کیشاویه تی ، چونکه له و ساته دا نیگاری ئه و یاوه ره ی کیشاوه . به و شپوه یه جوانی شیرین له په نای جوانی یاوه ردا کال بووه ته وه و پارسه نگی نیگار تیک چوه . کاتیک سولتان له نیگاردا کچی خۆی ده بییت ، ده خوازیت نیگار کیشی هونه ر بازی نیگار بدوژته وه . به لام نیگار کیشی فیلباز له بهر ئه وه ی له کاردانه وه ی سولتان ده ترسیت ، نیگاری یاوه ر و کچی سولتانی به شپوازیک نوێ کیشاوه و نازانریت نیگار کیش کتیه . شوین قه له م و هونه ری زۆر یک نیگار کیشی تریش به و نیگار وه ده بییت ."

" باشه ، سولتان چۆن له ریی نیگار که وه بوئی ئاشکرا بووه کام نیگار کیش نیگاری کچی ئه وی کیشاوه ؟"

" به سه یرکردنی گوئی کانیدا !"

" به سه یرکردنی گوئی کیدا ؟ گوئی کچه ، یاخۆ نیگاری گوئی کچه ؟"

" راستیه که ی هیچ کامیان . سه ره تا به په ی پیدر نه وه سه رجه م کتیب و په ره و نیگاری ده ستکردی وه ستایانی نیگار کیشی خۆی له پیش خۆی بلا و ده کاته وه و ته ماشای گوئی که کان ده کات . هه مان ئه و شته ده بییت که چه ندین سا ل بووه زانیویه تی : وه ستایانی نیگار کیشی سولتان هونه ریان له چ ئاستیکدا بوویت ، هه ربه که یان به پیتی خۆی نیگاری گوئی کیشاوه . رووخساریک ئه وان ده یانکیشا ، سا رووخساری سولتان ، مندا ل ، شه رفانیک

تهانهت، خوايه تۆبه، رووخساری له پشت پەردەوه نەشاردراوهی پەيامبەر،
ياخۆ ڤووی ئیبلیس بوايه، هیچ جیاوازیی نەبوو. هەر نیگارکیشیک له هەموو
دۆخیکدا بەردەوام نیگاری گوئی وهک واژۆیهکی نهینی له نیگاردا بههەمان
شیوه دهکیشا.

"بۆچی؟"

"کاتیک مامۆستایانی نیگارکیش نیگاری ڤووخسار دهکیشن، تهواوی
سەرنجی خۆیان دهخەنە سەر دەربرین، ویکچوون، یان نەچوونی ڤووخسار له
کەسێک، مەهەستیانە ڤووخسار بگاته بەرزترین ئاستی جوانی و لهگەڵ قالبە
کۆنەکاندا گونجاو بیت. کاتیکیش نۆره دیتە سەر گوئی، نه له وهستایانی
نیگارکیشی ترهوه دەدزن، نه لاسایی قالبیکی تر دهکەنەوه و نه سهیری
گوئییهکی راستهقینه دهکەن، چونکه له کاتی کیشانی نیگاری گویدا هیچ بیر
ناکەنەوه، بایهخی پێ نادن و لهسەر ئەو شتە ی دروستی دهکەن، راناوستن.
بهو جوژه قهلهمی خۆیان لهبەر دهگهڕین."

قەرە گوئی: "ئەدی مەگەر گشت مامۆستایانی مەزن نیگاری دانسقهی
خۆیان بێ سەیرکردنی ئەسپ و دار و مروۆف لهبەر ناکیشن؟"

من گوتم: "راسته، بهلام ئەمه لهبەرکردنیکه دواي چهندن سال بیرکردنهوه،
لهسەر راوهستان و مێشک ماندووکردن بەدهست هاتوو. لهبەر ئەوهی
بهدریژایی ژبانی خۆیان ژماره‌ی تهواو نیگاری ئەسپ و ئەسپیان دیوه، زۆر
باش دهزانن ئەسپی زرت و زیندووی بەرده‌میان زیان به بیرۆکه‌ی بێ
که‌موکورتیی ئەسپی ناو سه‌ریان دهگه‌یه‌نیت. قه‌له‌می مامۆستایه‌کی
نیگارکیش به‌دریژایی ژبانی نیگاری دهیان هه‌زار ئەسپی کیشابیت، دواچار
به‌باشی شایه‌نی کیشانی نیگاری ئەسپی پێشبینیکراوی خوا ده‌بیت ئەمه‌شی
له میان‌ی ڤۆخ و ئەزمونه‌کانی خۆیه‌وه بۆ دەرده‌که‌ویت. ئەو ئەسپه‌ی دهستی
نیگارکیش به‌جاریک کیشاویه‌تی، به هونەر و ئازار و زانسته‌وه کیشراوه و
ئەسپیکه نێزیک له ئەسپی خوا، به‌لام گوئییه‌کی کیشراو به‌دهستیکی بێ
ئەزمون، به‌دهستیکی هیچ بیر نه‌کاته‌وه و نه‌زانیت چ ده‌کات و بێ سه‌رنجانی

گوئی کچی سولتان کیشراپیت، ھەمیشە دەبیت بە کیماسی. جا ئەمە لەبەر ئەوەی کیماسییە، لەکن ھەر نیگارکیشیک بەشتیوہیەکی جیاوازی دەبیت، واتە دەبیت بەجۆریک لە واژۆ.

دەنگی تەقوھور و جوولەپەک ھات. پیاوانی سەرگەرەوی پاسەوانان ئەو پەرانەیی لە مائی خوشتنوووسان و ھەستایانی نیگارکیشم کۆیان کردبووہوہ، دەبەردە ژووری کۆنی نیگارخانە.

ویستم قەرە بەھینمە پیکەنین و گوتم: "راستیہکەیی، گوئی، کیماسییەکی مرۆڤە. شتیکی ھەم لای ھەموو کەسیک وەک یەک وایە و ھەم جوداشە: قرژیہکەیی تەواو."

"ئەو نیگارکیشەیی بە واژۆ خوئی بەدەستەوہ داوہ، چی بەسەرھاتوہ؟"

بۆ ئەوەی قەرە لەوہ زیاتر دلگران نەبیت، نەمگوت: "کوئیر کراوہ." گوتم: "کچی سولتان خواستوہ. لەو پۆژوہ ئەم شتیواژە بۆ دەستنیشانکردنی نیگارکیش بەکار دەھیندریت، لە ناو زۆریک لە خان و پادشا و سولتانانی خواوہن نیگارخانەدا بە -شیوازی یاوہر- ناو دەبریت و وەک رازیک دەشاردریتەوہ تا ئەگەر ھەستایانی نیگارکیشیان نیگاریان کیشا و نەخشیان کرد و دواتر نکۆلیان لێ کرد، یەکسەر بناسریتەوہ. خالی گرینگی کار بریتییە لە دۆزینەوہی ئەو وردەکاریانەیی لە دلی نیگارکەدا نین، بایەخیان پێ نەدراوہ، بەخیرایی کیشراون و بەردەوام دووبارە دەبنەوہ. ئەمانە بۆیان ھەپە گوئی، دەست، گیا، گەلا، یال، یان چوارپەل و تەنانەت سمی ئەسپ بن. بەلام وریا بە، نابیت نیگارکیش بزانت ئەم تاییەتمەندیہی بووہ بە واژۆی نھینی بۆی. بۆ نمونە سمیل نابیت؛ چونکە زۆر بەی نیگارکیشان دەزانن نیگاری سمیل بەگوێزەیی شیوازی خوئیان دەکیشن و نیگاری سمیل واژۆیەکی نیوہ ئاشکرایە. بەلام بۆ دەبیت، چونکە کەس سەرنجی لێ نادات. ئیستا وەرە با بزانی کام لە ھەستایانی نیگارکیش فلچە و قەلەمی خوئیان بە نیگارکەکانی زاوای خوا لیخۆشبوودا ھیناوە.

به‌مجۆره، په‌رەکانی دوو کتیبمان له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌دانا، یه‌کێکیان به‌نه‌تی و ئه‌وی تریان به‌ناشکرا دروست ده‌کرا، له‌چیرۆک و بابه‌تدا جیاواز بوون و به‌ش‌یوازی جیاواز ده‌نه‌خش‌پندران: کتیبه‌که‌ی خوا لێخۆش‌بوو زاوا ئه‌فه‌ندی و جه‌ژنامه‌ی ئاهه‌نگی خه‌ته‌نه‌سوورانی شازاده‌مان که له‌ژێر چاودێری مندا ئاماده‌ده‌کرا. من و قه‌ره‌زه‌رهبینی منمان به‌سه‌ر په‌رەکاندا ده‌هینا و ته‌ماشایانمان ده‌کرد:

۱- له‌په‌ری جه‌ژنامه‌دا، سولتانمان له‌کۆشک‌یکه‌وه‌که‌ته‌نیا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌بنیات نراوه، ته‌ماشای تێپه‌ر‌بوونی که‌ژاوه‌ی خه‌ته‌نه‌سووران ده‌کات. وه‌ستایه‌کی پێسته‌چیی نێوان ئه‌و پێسته‌چییانه‌ی به‌به‌رده‌م سولتاناندا تی ده‌په‌رین، سه‌لته‌یه‌کی سووری پۆشیوه‌ و پشت‌وێنکی وه‌نه‌وشه‌یی به‌ستووه. ئیمه‌سه‌ره‌تا له‌باوه‌شی ئه‌ودا سه‌رنجمان له‌ده‌می کراوه‌ی پێستی رێوییه‌ک دا. دانه‌به‌دانه‌ی که‌لبه‌ی رێوییه‌که‌و که‌لبه‌کانی ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌شوم‌ه‌ی نیو ئیبلیس و نیوه‌دیوی ناو نیگارکه‌ی زاوا که‌ پێم و بێت ش‌یوازه‌که‌ی له‌سه‌مه‌رقه‌نده‌وه‌هاتووه، به‌هه‌مان ده‌ست، به‌قه‌له‌می زه‌یتوون کیشراون.

۲- له‌رۆژیکێ پر له‌به‌زمی ئاهه‌نگی خه‌ته‌نه‌سووراندا و له‌ژێر ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ی سولتانمان سه‌یری مه‌یدانی ئه‌سپی لێوه‌ده‌کات، ده‌سته‌یه‌ک له‌شه‌رقانانی بریندارانی شه‌ر و هه‌ژاری سه‌ر سنوور به‌جلویه‌رگی شه‌ر و دراهوه‌ پێشان دراون. یه‌کێک له‌ناو ئه‌وانه‌دا ده‌لێت: "سولتانم، ئیمه‌وه‌ک شه‌رقانانی قاره‌مانی تۆ کاتیک له‌پێناوی ئایندا له‌به‌رامبه‌ر گاوران شه‌رمان ده‌کرد، به‌دیل گیراین. ته‌نیا به‌دانانی خزم‌یکمان، یان برایه‌کمان وه‌ک بارمه‌ و بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رانه‌په‌یدا به‌کین، ئازاد کراین. به‌لام دوا‌ی که‌رانه‌وه‌مان بۆ ئه‌سته‌نبول بینیمان هه‌موو شتی‌ک زۆر گران بووه، هه‌رچه‌ند ده‌که‌ین پاره‌ی رزگارکردنی خزمه‌به‌بارمه‌گیراوه‌کانمان پێ کۆناکرێته‌وه‌ و پێویستمان به‌کۆمه‌کی تۆ هه‌یه؛ یان زی‌رمان بدهری، یان دیل، بۆ ئه‌وه‌ی بیانبه‌ین له‌گه‌ڵ براییانی بارمه‌ماندا بیانگۆزینه‌وه‌ و

پزگاریان بکەین. " نینۆکی پێی ئەو سەگە تەوەزەلەیی لەو ساتەدا لە گۆشەیه‌کەوه بە تاکە چاوی کراوه‌ی سەیری سولتانمان، بریندارانی نەدار و بەستەزمانمان، بایۆزانی عەجەم و تەتەری ئامادەیی مەیدانی ئەسپ دەکات، لەگەڵ نینۆکی ئەو سەگەیی لە کتێبه‌کەیی زاوادا گۆشەیی جقاتی پر کردووه‌تەوه و بەسەرھاتی ئاکچە پێشان دەدات، ئاشکرایە بەھەمان قەلەم، بەدەستی لەقلەق کێشراون.

۳- جادوو‌بازێکی کەچەڵ، هیلەک وەنەوشەیی و سک رووتی لەوانەیی لە بەردەم سولتانمان تەقلە لێ دەدەن و هیلکە بەسەر تەختەدا دەپەن، کاتیک لە قەرەغەوه چۆکی ناوہتە سەر فەرشیکی سوور و دەف دەژەنیت، قامکەکانی کتومت لە پەنجەیی ئەو ژنە دەچیت کە لە نیگاری کتیبی زاوادا سینییەکی بە دەستەوه گرتووه (زەیتوون).

۴- دەستەیی چێشتلینەران لە مەنجەلێکی گەورەیی سەر ئاگردانێکی ناو گالیسەکەییەکی پێچکەداردا دۆلمەیی کەلەرم بە گۆشت و پیازووه دەکوڵین و گالیسەکەییان بەپاڵ پێوہنان بە پێش سولتانماندا تێ دەپەرتین. بەردی شینی سەر گلی وەنەوشەییی ژیر پێی وەستایانی چێشتلینەر لەگەڵ بەردی سووری ئەو خاکە شینە تۆخەیی کە شتە نیمچە تارماییەکەیی ناو ئەو نیگاری زاوا ناوی مەرگی لێ نابوو، بەئاستەم پێی پێدا دەنیت، بەھەمان قەلەم کێشراون (پەپوولە).

۵- پەیکبەرانی تەتەر ھەواڵ دەھینن و چار دەدەن سوپای پادشای عەجەم کەوتووتە خوۆ بۆ پەلاماریکی نوێ بۆ سەر دەولەتی عوسمانی. بایۆزی عەجەمیش بەردەوام ھەول دەدات سولتانانی جیھانپەنمان قایل بکات بەوہی پادشای عەجەم دۆستە و جگە لە براپەتی، ھێچ ھەستیکی تری لە بەرامبەر سولتانمان نییە. لەپر کۆشکی رازاوہی بایۆز تەخت دەکریت و گسکی لێ دەدریت. پیاوانی ئاوکیش غاریان داوہ بۆ دامرکاندەنەوی ئەو تۆزەیی لە میانەیی ھەلچوون و رووخانەکەوه لە مەیدانی ئەسپ بەرز بووتەوه. ئاپۆرەیک بەنیازن پەلاماری بایۆز بدەن، بەلام کۆمەلێک پیاوی

مەشكە لە كۆل فریا كەوتوون بە ژاندى رۆنى كەتان بەسەرياندا
هيوريان بكەنەوه. شىوھى ھەلگرتنى پىتى ئاوكيشان و پياوانى مەشكەى
پر لە رۆنى كەتان لە كۆل لە كاتى راكردندياندا، لەگەل شىوھى ھەلگرتنى
پىتى ئەو سەربازانەى لە نىگارە بە سوور كيشراوھەكەدا رادەكەن، بەھەمان
دەست كيشراون (پەپوولە).

زەرەبىنى دەستم لە راستەوه بۆ چەپ و لەم نىگارەوه بۆ ئەو نىگار دەبرد و
ھەرچەندە خۆم بەتەواوى جەلەوى گەران لە دووى نيشانەم گرتبووه دەست،
بەلام ئەم دەستنيشانكردنەى كۆتايى ھى قەرە بوو، نەك من، چونكە لە ترسى
ئەشكەنجە و بەئومىدى شادبوون بە ژنەكەى لە مالاھو، ھەر چاوتىكى كردبوو
بە چوار. وردبوونەوه لە -شىوازی ياوەر- لە نۆ نىگارەكەى پاشماوھى زاواى
خو لىخۆشبوووى و لە شوپن پەنجەى وەستايانى نىگار كيشانمان بە
نىگارەكانەوه و دواتر شىكردنەوهى زانىارىيەكان، ھەموو كاتى دواى
نيوەرۆمانى برد.

زاواى خو لىخۆشبوووى قەرە ھىچ پەريەكى بە قەلەم و ھونەرى يەك
نىگار كيش نەسپاردبوو، ھەرسى مامۆستاي نىگار كيشم جى دەستيان بە
نىگارەكانەوه ديار بوو. ئەمەش بەلگە بوو بۆ ئەوھى نىگارەكان مالا و مالىان
پى كراوھ و ئەم ھاتوچۆيەش چر و پر بووھ. كاتىك، جگە لە وەستايانى
نىگار كيشى ناسراوى خۆم، ھەستم بەھەيوونى جى دەستىكى پىنجەمى
نەزان بە نىگارەكانەوه كرد، بىرم كردەوه بكوژى نامەرد چەند بى توانا بووھ و
لەوھدا بووم ھەلچم، بەلام باش بوو قەرە بەشىوھى بۆياخكردنى بەپارىژدا جى
دەستى زاواى خو دەستنيشان كرد و بەمەش لە گەران بەدواى جى دەستى
ھەلدا رزگارمان بوو. بەگومانى من، زەريف ئەفەندى كۆل جاروبار فلچەى
بە ديوار و گەلا و ھەورەكاندا ھىنابوو، ھەمان ئەو زەر كاربيانەى بۆ
جەژننامەى ئىمەى كردبوو، كتومت وەك خو بۆ كتيپى زاواشى كردبوو
(بەلئى، بىگومان دل شكابوو). بە وەلاوھنانى زەريف ئەفەندى، بى چەند و
چوون ئاشكرا دەبوو تەنيا جى پەنجەى سى لە وەستايانى نىگار كيشى ھەرە

لپهاتووم به نیگار هکانه وه دیاره. ئەمانه سی هونهرباز و جگەرگۆشەیی خۆم
بوون و له سەر دەمی شاگردییانە وه به ئەقینە وه پێم گه یاندبوون: زهیتوون،
پهپوله، له قلهق...

دوان له مه پ هونهر و وهستایی و خووی هه ریه که یان به ئومیدی ئەوهی له
دۆزینه وهی خالی مه به ستدا هاوکاریمان بکات، به ته نیا قسه کردن نییه له
باره ی ئەوانه وه، هه مان باسکردنی ژبانی خۆشمه:

خه سلته کانی زهیتوون

ناوی راسته قینه ی وه لیجانه. ناشزانم ئەگەر ناسناوی تری جیاواز له وهی
من پێم به خشیوه هه بیت، چونکه نه مدیوه واژۆی خۆی خستبێته سه ر هه یج
شتیک. له سەر دەمی شاگردیی خۆیدا رۆژانی سێ شه مه ده هات و منی له
ماله وه ده برد. زۆر به خۆی ده ناژیت؛ ئەگەر بتوانیت خۆی دا بگریته خواره وه بۆ
ئاستی واژۆکردن، ئەوا خوازیاره ببیندریت و بنا سریت، ئەمه ش به واتای
نه شار د نه وهی واژۆکی دیت. خوا به زیاده وه لپه اتوویی پێی داوه. له
زه پارییه وه بگره بۆ هیلکێشان، هه موو شتیکی له ده ست دیت و با شترین
کار ده کات. ئەو لپه اتووترین نیگار کێشی نیگار خانه ی منه له کێشانی نیگاری
دار و رووخساری ئازهل و مرو قدا. پێم وا بیت وه لیجان ده سالان بوو کاتیک
باوکی هینایه ئەسته نبول. باوکی، په ره ده ی به رده ستی سیاوشی
نیگار کێشی رووخساری نیگار خانه ی پادشای سه فه وی بوو له ته وریز و
زنجیره ی مامۆستایانی ئەو تا مه گۆله کان درێژ ده بێته وه. له ژیر کاریگه ری
مه گۆل-چیندایه و وهک په ره وه ستایانی سه د و په نجا سال له مه وه به ری
نیشته جێی سه مه رقه نه د و بوخارا و هه رات رووخساری ئەقیندارانی لاو
به نه ریتی چینی له سه ر شپوه ی مانگ ده کێشیت. نه له سەر دەمی شاگردیی و
نه له دورانی وه ستاییدا نه متوانی تو یکلێ ئەو گوێزه سه خته ی خۆی
تێخزان دبوو، بشکینم. خوازیار بووم له شیواز و نموونه ی مامۆستایانی
مه گۆل-چین-هه راتی هه شار دراو له قولایی رۆحی خۆیدا بیته ده ری و

تهانهت ئەگەر پتووست بێت، له بیریان بکات. کاتیک ئەمانەم پتی دەگوت، ئەو دەیگوت وەک زۆربەیی ئەو وەستا نیگارکێشانەیی نیگارخانە و ئەم ولات و ئەو ولاتیان کردوو، له بیری چوو و بگره هەر فیریشیان نەبوو. نرخێ زۆربەیی وەستایانی نیگارکێش دەگەریتەووە بۆ ئەو قالبە دانسقانەیی له سەری بیر و هەری خۆیاندا شار دوویانەتەووە، بەلام ئەگەر وەلیجان ئەمەیی له بیر خۆی ببردایەتەووە، دەبوو به نیگارکێشی گەرەتر. ئەو شتانەیی له مامۆستاکانیەووە فیر بوو و له قولاییی پۆچیدا وەک تاوان شار دوویەتیەووە، بئ ئەوەیی خۆی پتی بزانی، دوو سوودی هەیە: ۱- ئەمە هەستی تاوانباری و نامۆیی دەدات و ئەم هەستەش کامبوونیک دەدات به هونەری نیگارکێشی لێهاتوو ۲- کاتیک تەنگاو دەبێت، ئەو شتەیی دەلێت له بیرم کردوو، دەکەوێتەووە بیری، یەکتیک له قالبە کۆنەکانی هەرات بەکار دەهێنێت، له بابەتیکی نوێ و میژوویەکی نوێ و جقاتیکی به ئیمە نائاشنادا در دەکەوێت. لەبەر ئەوەیی دوو چاوی باشی پێوہیە، ئەو شتانەیی له قالبە کۆنەکان و له وەستایانی دێرینی شا تەھماسپەووە فیریان بوو، دەزانی تە ئاھەنگەووە له نیگاری نویدا بیانگونجیت. نیگاری هەرات و نەخشی ئەستەنبول بە گونجانەووە لەسەر دەستی ئەو ئاویتەیی یەکتەر دەبن.

وەک ئەوەیی لەگەڵ سەرچەم وەستایانی نیگارکێشدا دەیکەم، جارێکیان بئ ئەوەیی پێشتر ئاگاداری بکەمەووە، دام بەسەر مالهەکیدای. به پێچەوانەیی من و زۆر مامۆستای نیگارکێشی ترەو، لەو گۆشەییەیی لێی دادەنشیت و کاری دەکرد، بۆیاخ، فلچە، مۆری له گویچکە ماسی هەلکۆلدرای و میزەکەیی، هەر هەمووی بەسەر یەکدا پزابوون، پەرش و بلۆ و له قرێژیدا نوقم بوون. ئەمە رازیک بوو بەلای منەووە: بەلام ئەو بگره شەرمیشی لەم حالە نەکرد. ئەووش نەبوو بۆ بەدەستەینانی چوار پینج ئاکیەیی زیاتر له دەری کار نەکات. دواي کێرانیەووە ئەم شتانە، قەرە پوونی کردوو زواي خوا لێخۆشبووی گوتویەتی له هەموو کەسێک زیاتر زەیتوون هەوەسی له شێوازی مامۆستایانی فەرەنگ بوو و خۆی لەگەڵیدا گونجانوووە. تئ دەگەیشتم به بۆچوونی ئەو گەمزە خوا

لیخۆشبووه ئەمە مایەى شانازیکردن بووه. دەمزانى دەستنیشانکردنیکی
 هەلەش بوو. ئاگادار نیم زەیتوون زیاتر لەوہی پتوہی دیارە، بەنەیتى پابەندى
 مامۆستایانى کۆن، سەر دەمى ژيانى بەهزاد و ئەو شىپوزانەى هەرات بىت کە
 لە سیاوشى وەستای باوکى و موەزەفەرى وەستای سیاوشەوہ پىی
 گەیشتووه. بەلام ئەمە وای لىم کردووه بەردەوام بىر بکەمەوہ شتى تری
 شاردراوہ و نەیتى لەکن زەیتوون هەیه. ئەو بىدەنگترین، داخراوترین،
 تاوانبارترین، ناپاکترین و قرىژترین (ئەمانەم لە ناخەوہ گوت) نىگارکىشى
 ناو وەستایانى نىگارکىشى منە. کاتىک باس دىتە سەر ئەشکەنجەى
 سەرگەورەى پاسەوانان، پىش هەموو کەسىک، ئەوم بەخەيالدا دىت. (هەم
 دەمەوێت ئەشکەنجە نەدرىت و هەم دەخوایم بدرىت.) چاوانى وەک چاوى
 جنۆکە دەچن؛ هەموو شتىک دەبىنەیت، هەستى پى دەکات، تەنانەت
 کىماسىبەکانى منىش؛ بەلام بەپارىزىکى نابەجىتوہ دەچىتە گشت قالىکەوہ،
 بەدەگمەن دەم دەکاتەوہ و هەلەکانمان پىشان دەدات. قرىژە، بەلئى، بەلام بە
 بۆچوونى من بکوژ نىبە. (ئەمەشم بە قەرە نەگوت.) باوهرى بەهىچ شتىک
 نىبە. باوهرى بە پارەش نىبە، بەلام بەترسەوہ کۆى دەکاتەوہ. سەرچەم بکوژان
 بە پىچەوانەى بۆچوونى باوہوہ لە ناو باوهرمەندانەوہ پەيدا دەبن، نەک لە ناو
 بى باوهرانەوہ. هەمووان دەزانن نەخش دەروازەبە بۆ مەيدانبازى لەگەل نىگار
 و نىگارپىش دەرزاوہبە بۆ، خوايە تۆبە، مەيدانبازى لەگەل خوادا. بەم واتايە،
 زەیتوون لە رووى بى باوهرى خۆبەوہ نىگارکىشىکى راستەقىنەبە. بەلام
 ئىستا بىر دەکەمەوہ لىهاتوویى زەیتوون لە پەپوولە و تەنانەت لە لەقلەقىش
 کەمترە. خوازىار بووم زەیتوون کورى من بوایە. ئەمەم بۆبە گوت بۆ ئەوہى
 قەرە ئىرەبى بە زەیتوون ببات؛ بەلام ئەو تەنیا چاوہ رەشەکانى هەلەپنایەوہ و
 بە سەرئىچىکى مندالانەوہ سەبرى کرد. ئەو ساتە پىم گوت کاتىک زەیتوون
 بەرىبازى قەلەمى رەش کارى دەکرد و دانە بەدانەى شەرپانان، نىگارى
 راوچىيان، دىمەنى پى لە لەقلەق و قاز و قولىنگى بە نەرىتى چىنى، کورانى
 شوخى شىعر خوینەر و عوودزەنى دانىشتووى ژىر سىبەرى دارانى بۆ

دهفتهری نیگار دهکیشا، یان نیگاری خه می ئهفیندارانی ئهفسانهیی، توورهیی پادشایهکی خه مگین و شمشیر بهدهست و ترسی سه ر رووخساری قارهمانیکی له هیرشی ئهژدیها ههلهاتووی دهکیشا، هونهرمهندیکی بی وینه بوو.

قهره گوتی: "دوور نهبوو کیشانی دوایین نیگار که رووخسار و شیوهی دانیشتنی سولتانیان وهک فهرهنگهکان بهوردی پیشان دعات، بهو بسپردرایه."

ئایا دهیویست سه رم لی بشیوینیت؟

گوتم: "ئهگهر وا بیت، دواى کوشتنی زاوا، زهیتوون چ پیویستی بهبردنی نیگاریک بوو که خووی پیی دهزانی؟ یاخو بوچی بو بینینی ئه و نیگاره زاوا بکوژیت؟"

تاویک پتکهوه بیرمان کردهوه.

قهره گوتی: "چونکه کیماسییهک له و نیگاردا ههیه، یاخو له بهر ئهوهی له شتیک پهشیمان بووتهوه و ترساوه. یان... کهمیک بیری کردهوه: "یان دواى ئهوهی زاواى دامامی کوشتووه، ئایا نیگارکهی بو ئهوه نهبردوه تا زیانیک بگهیهنیت، یاخو وهک بیرهوهرییهک لای خووی بیپاریزیت، یان شتیکی بی هق بکات؟ زهیتوون نیگارکیشیکی گهورهیه و بیگومان پرز له نیگاری جوان دهگریت."

من تووره بووم و گوتم: "باسی ئهوهمان کرد زهیتوون نیگارکیشیکی گهورهیه، بهلام هیچ کام له نیگارانهی زاوا جوان نین." قهره چاونهترسانه گوتی: "هیشتا دوایین نیگارمان نهدیوه."

خهسلتهکانی پهپوله

به هسهن چهلهبیی بارووتخانه ناسراوه، بهلام ههموو کاتیک بو من پهپولهیه. ئه م ناوهی بهردهوام مندالیی جوان و لاویی ئهوم بیر دهخاتهوه:

به‌ئەندازەيەك جوانە، ئەوەي سەيرى دەكات، باوهر به‌چاوانى خۆى ناكات و دەخوازىت جارىكى تر تەماشائى بكاتەوہ. پەرچووہيەكە من بەردەوام پىي سەرسامم: بارتەقائى جوانيەكەي، لىھاتوویشە. وەستائى رەنگە، ئەمە بەهيزترين لايەنى ئەوہ؛ ھەر دەلىيت بۆ چىژى رەنگکردن دىت و دەچىت و بە ئەقىنەوہ نەخش دەكات. بەلام بە قەرەم گوت پەپوولە بەرزەفر و بى ئامانچ و دوودلىشە. بە ئەندىشەي دادپەرورەبوونيشەوہ لىم زياد كرد: نىگاركىشىكى راستەقىنەيە و بەدل نىگار دەكىشىت. ئەگەر نەخش بۆ ئەقل، بۆ بانگکردنى ئازەلى ناو ناخمان، ياخۆ بۆ پياھەلدانى شكۆى سولتانمان نەبىت، بگرە بۆ خۆشى چا و بكشىرئىت، ئەوا پەپوولە نىگاركىشىكى راستەقىنەيە. وەك ئەوہى لە وەستائى چل سالى لەمەوبەرى قەزوينەوہ وانەي وەرگرتىت، ھىلى فراوان، ئاسوودە، بەختەوہر و بازنەيى دەكىشىت، چاوەترسانە رەنگى برىقەدار و بىگەردى لى دەدات و بەردەوام بازنەيەك لە نەزمى شاردرەوى نىگارى ئەودا ھەيە، بەلام من پىم گەياندووہ، نەك ئەو وەستائى قەزوين كە لە مېژە مردوون و لى بوونەتەوہ. رەنگە لەم سۆنگەيەوہ بىت وەك كورى خۆم و بگرە زياترئىش لە كورى خۆم خۆشم دەوئىت، بەلام ھەرگىز ناتوانم شەيدائى بم. لە سەردەمى مندائى و سەرەتائى تافى لاوبى ئەودا، وەك ئەوہى لەگەل ھەموو شاگردەكاندا كردووہ، بە دەسكى قەلەم و راستە و بگرە بە تەختەش لىم داوہ، بەلام رىزنەگرتنم لى لەم سۆنگەيەوہ نىيە، چونكە خۆ بە راستە زۆر داركارىي لەقلەقىشم كردووہ، كەچى رىزئىشى لى دەگرم. بە پىچەوانەي باوہوہ، داركارىي دەستى وەستا جنۆكەي ھونەر و ئىبلىسى ناو ھەناوى شاگردى لاو چاوترسىن ناكات، بگرە بۆ ماوہيەك دوائى دەخات. ئەگەر ئەمە داركارىكردنىكى باش و رەوا بىت، ئەوا جنۆكە و ئىبلىس دواتر ھار دەبن و نىگاركىشى پىگەيشتوو بۆ كار ھان دەدەن. داركارىكردنى پەپوولە لەسەر دەستى من، ئەوى كردووہ بە نىگاركىشىكى بەختەوہر و گوئىرئىل.

دواتر ديسان بە پىويستم زانى لەكن قەرە بە شان و بالائى پەپوولەدا ھەلدەم: گوتم نەخشى پەپوولە بەلگەيەكى باشە بۆ ئەوہى كە نىگارى ئەو

كامه راننپهه شاعير له مه سنه ويى خويدا پرسيارى دهكات، ته نيا به هونه رى رهنكيكي به هرهى خوايى مهيسره دهبيت. كاتيك نه مه ته گيشتم، حالش بووم سهقه ته له په پوهله دا چپيه: نهو ده مه ساتى بى باوه رپيهه جاميى شاعير به "شوى تاريخى روج" ناوى ده بات، له ودا نييه. وهك نه وهى نيكار كيشك بيت و له به هه شت به كامه رانى نيكار بگيشت، به باوه، به خته وه رى و به نيازى كيشانى نيكارى شاده وه دست به كار دهكات و هر به راستى نهو نيكاره شاده ده كيشت. گه مارودانى قه لاي دويو له لايه ن سوپا كانمانه وه، ماچكردى پتي سولت انمان له لايه ن باليو زى هه نكار ستانه وه، در چوونى په يام به رمان بو حوت نه وى ناسمان به سوارى بوراق: هه لبه ته هه ريه كيك له مانه رووداويكى شاده، به لام هه ريه كه يان له سه ر ده سته په پوهله ودرده گه رپته سه ر شاديه كه راسنه قينه، بال ده گريت و له په رهى نيكار دپته درى. له نيكار كيدا من فه رمانى كيشانيم پى دابيت، نه گه ر به زياده وه هه ست به تاريخيى مهرگ، يان به هه ندوهر گرتنى كو بوونه وهى ديوان بكرت، من به په پوهله ده ليم: "به نار هزووى خو ت رهنكي بكه." بهو جو ره، نهو نه تهك، گه لا، نالا و در يايانه ي كه وهك نهو دپنه پيش چاو تا نهو ساته خو لى مردوويان به سه ردا كرابيت، ده سته جي به بايهك شه پو ل دهن. جارويار بير ده كه مه وه خوا ده خوازيت دنيا بهو شيويه ببيندريت كه په پوهله نيكارى ده كيشت و فه رمانى داوه ژيان شادى بيت. نه مه دنيايه كه رهنكه كان تيايدا به گونجانه وه شيعرى بى كيماسى بو په كتر ده خوينه وه، زه مانى تيدا راوه ستاوه و هيچ كاتيك ئيبليسى پى ناكات.

به لام په پوهله خو يشى ده زانيت نه مه كه مه. هه نديك به گو پى نه وياندا چرپان دووه - به لى، قسه ي نه وان بوو - له نه خشى نه ودا هه موو شتيك وهك رو زانى جه زن شاده، به لام له قولايى بى به شه. شانزاده گه لى مندال و ژنانى خه له فاوى حه رهم سه راي روو له مهرگ چيژ له نيكارى وى ودرده گرن، نهك نهو پياوانه ي له چه قى ژياندا راده وه ستن و ناچارن به رهنكاري خراپه كاري ببنه وه. په پوهله ي داماو زور باش ناكاي له م قسه و قسه لوكانه ي دژ به خو يه ته، بو يه

هەندیک جار تەنیا لەبەر ئەوەی جنۆکە و ئیبلەسیان ھەیە، ئیرەیی بە
وەستایانی نیگارکێشی خوار ئاستی خۆی و بێ ھونەر دەبات. بەلام ئەو
شتەئەو بە ئیبلەسی و جنۆکەیی دەزانیت، زۆربەئەو جار خراپەئەو پەتی و
ئیرەیی پێبەردنە.

من لێی زیز دەبم، چونکە لە کاتی نەخشاندنی نیگاردا لەبەری ئەوەی لەو
دنیا شاھانەئەو و ن و شاد بێت، بەخەئەو بەستایانی نیگارەکانی بەدلی
کەسانیکێ تر دەبن، شاد دەبێت. بێر لەو پارانە دەکاتەو کە وەریان دەگریت
و من تەننات لەو بێرکردنەو ھەئەو زویر دەبم. پێراوێرکێشی تری ژیان: فرە
نیگارکێشی تری خوار ئاستی لێھاتووئەو ئەو ھەن نیگار دەکێشن و لەو زیاتر
دەچنە قولایی پێشەئەو خۆئەو.

پێداوێستی پێرکردنەو ئەم سەقەتییە، پەپوولەئەو خستووئەو سەر
کەلکەئەو ئەو بێسەلمێت خۆئەو بۆ نەخش بەخت کردووئەو. جۆر
نیگارکێشانێ مێشک بچووکی وەک مێشکی مەل و ئەوانەئەو نیگاری بەئاستەم
بەچاوی رووت بێندراو لەسەر نینۆک و دەنکی برنج دەکێشن، مەراقی لە کاری
بچووکی و زراف داوہ. جارێک لێم پرسی داخۆ ئالوودەبوونی ئەم تەماحەئەو و
بووہ بەھۆی کوێربوونی زۆر لە وەستایانی نیگارکێش لە تەمەنیکێ زوودا،
لەبەر شەرمکردنەئەو لەو بەھرە زۆرەئەو خوا بەزیادەو پێی داوہ؟ تەنیا
وەستایانی نیگارکێش بێ بەھرە و ئەوانەئەو دەیانەوئەو تەئەو ناواینگ
دەربکەن و خۆیان لە بەرچاوی سەردارانێ سەرھەئەو شیرین بکەن، دەدەنە
دوای مەراقی وەک کێشانێ نیگاری دانە بەدانەئەو گەلای دار لەسەر دەنکی
برنج.

کێشانێ نەخش و نیگار بۆ چاوی کەسانی تر، نەک بۆ چاوی خۆئەو ئەم
پێداوێستی خۆ لەبەر دلان شیرینکردنەئەو کە چەندی دەکات ناتوانیت تیایدا
سەرکەوتوو بێت، پەپوولەئەو لە ھەموو کەسێک زیاتر کردووہ بە کۆئەو
دڵخۆش کردن. پەپوولەئەو ترسنۆک بۆ قایمکردنی پشتی خۆئەو، خوارپارێش
بوو بێت بە گەورەئەو وەستایانی نیگارکێش. قەرە ئەم بابەئەو کردووہ:

گوتم: "بهآئی، دهزانم دهستی کردوو به دارشتنی نهخشه و پاشقولگرتن بۆ ئەوهی له پاش مه‌رگم جیم بگریته‌وه."

"دهتوانیت له‌م سۆنگه‌یه‌وه برائانی نیگارکیشی بکوژیت؟"

"له‌وانه‌یه، چونکه مامۆستایه‌کی گه‌وره‌یه، به‌لام به‌مه نازانیت و کاتیکیش نیگار ده‌کیشیت، دنیای پۆ له‌بیر ناکریت."

هر هینده‌ی ئەمه‌م گوت و نه‌گوت، ئەوه‌ش حالی بووم ده‌مه‌وێت دوا‌ی مردنم په‌پووله‌ بگریته به‌سه‌رۆکی نیگارخانه. متمانه‌م به‌زه‌یتوون نییه. باوه‌رم وایه له‌قله‌کیش له‌ناکامدا و بۆ ئەوه‌ی خۆی پتی بزانتیت، ده‌بیت به‌ئامی‌ر بۆ شپ‌وازه‌کانی فه‌رهنگ. کاتیک بیر ده‌که‌مه‌وه په‌پووله له‌دهستی دیت مروّف بکوژیت، خه‌مگین ده‌بم، به‌لام وره و توانای ئەو بۆ خۆ شیرینکردن، شتیکی پت‌ویسته بۆ به‌ریت‌ه‌بردی نیگارخانه و رازیکردنی سوڵتان له‌هه‌مان کاتدا. ته‌نیا هه‌ستاری په‌پووله و و بروابوونی ئەو به‌رهنگ ده‌توانیت ببیت به‌له‌مپه‌ر بۆ ئەو هونه‌ره ته‌فه‌رده‌ری بینه‌ران که نیگاری کاردیناله‌کانی فه‌رهنگ، پرد، به‌له‌م، مؤمدان، دیز، گه‌ور، گا و پێچکه‌کانیان، وه‌ک ئەوه‌ی هه‌مان به‌هایان لای خوا هه‌بیت به‌سێبه‌ر و گشت ورده‌کارییه‌کانیه‌وه ده‌کیشیت و وه‌ک نیگار نا، جووری شتی راسته‌قینه ده‌یخانه پێش چاو.

"وه‌ک ئەوه‌ی له‌گه‌ڵ وه‌ستایانی نیگارکیش ترتاندا ده‌تانکرد، ئایا هیچ ریک که‌وتوو له‌ناخافله‌ بدن به‌سه‌ر مائی ئەویشدا؟"

"هر که‌سێک سه‌یری نیگارخانه‌کانی بکات، بۆی ده‌رده‌که‌وێت په‌پووله زۆر باش ده‌زانیت به‌دله‌ه‌ز بکات و خه‌مبار بیت و له‌یه‌که‌م نیگاشه‌وه به‌های ئەفین تی ده‌گات. به‌لام وه‌ک گشت رهنگه‌روه‌رانی تر ده‌که‌وێته به‌ر شنه‌بای هه‌وه‌س و به‌ئاسانی ده‌گۆریت. له‌به‌ر ئەوه‌ی فره‌هه‌زم له‌و په‌رجووی هونه‌ر و هه‌ستاری رهنگه‌یه که خوا پتی داوه، له‌تافی لاویدا زۆر چاودیریم کردوو به‌هه‌موو شتیکی ده‌زانم. بیگومان وه‌ستایانی تری نیگارکیش ده‌م‌ده‌ست ئیره‌یی به‌م ره‌وشانه‌ده‌بن، ئەمه‌ش زیان به‌پت‌ه‌ندیی وه‌ستا-شاگرد ده‌که‌ینیت و دژواری ده‌کات. په‌پووله چرکه‌ساتی ئەفینی زۆری هه‌یه و تیاپاندا

هەرگیز له پرته و بۆلەى كەسانى تر نەترساوه. ماوهیهك له مه و بهر دواى ئەوهى كچى جوانى به قالى گه رهكى خواست و هیناى، هه م له دلم نهى خواست و هه م بواريشم نه بوو بچمه سهردانى.

قه ره گوتى: "دهگوتريت له گه ل لايه نگرانى مه لای نهرزه رووميدا دانوستاندنى هه يه. جهژننامه كانى ئيمه له چيشتلينه ره وه بۆ كه له كچى، له ئەهلى ته ريفته وه بۆ لوتى، له وه ستاى كه باب به وه بۆ ئاسنگر، نيگارى گشت كه سيك له خو ده گرن، شه رنامه كانيشمان شه ر، چهك، ساتى ئاسايى و ده مى خو ئنرپشتن پيشان دهن، به لام به بيانوى ئەوهى سوخته كانى مه لای نهرزه روومى هار ده كهن و پيچه وانهى ئاين، قه ده خه ده كرين و ده ليين به گه رانه وه بۆ كتیب و قابه كانى مامۆستايانى كوڤى عجه م، په پوه له م كاره سوودمه ند ده رده چيت."

دلره قانه گوتم: "ئه گه ر ته نانه ت به هونه ر و سه رفرزيشه وه بگه رپينه وه سه ر نيگاره دانسقه كانى پاشماوهى سه رده مى ته يمورى له نگ و خو مان بخزينينه ناو ژيان و ئەو ورده كاربيانهى پيشه وه كه له قله قى هه ره ئاوه زياو له دواى من دريژه بان پي دهن، بي سووده و دواچار سه رله به ريان فه رامۆش ده كرين، چونكه هه موو كه سيك ده خوازيت له سه ر شتياوى فه ره نگ نيگار بكتيشيت."

ئايا بړوام به م قسه رق هه لسينانه هه بوو؟

قه ره له سه ره خو گوتى: "زاواشم واى گوتبوو، به لام ئەو كه شبن بوو."

خه سلته كانى له قله ق

ديبووم به ناوى شپوه سازى گوناھبار مسته فا چه له بيه وه واژۆى كردبوو، چونكه بي ئەوهى سه رى خو ى به مه سه له كانى وهك - شتياو تكم هه يه، نييه؛ ده بيت هه مبيت؛ ئەگه ر هه مبيت، پيوسته به واژۆ بيخه مه روو؛ وهك مامۆستايانى كوڤن بيشارمه وه؛ بي فيزى پيوستى به واژۆ كردن هه يه، نييه - يه وه بجه رپنيت، به دم زه رده خه نه و به هه ستركدن به سه ركه وتنه وه واژۆى خو ى ده كات.

چاۋنەترسانە مىلى رېنگەيەكى گىرت مىن ئابوۋمە بەرى، شىتگەلىكى تىرى دى كەسى تر نىگارىيانى نەكىتسابو، بەلام ئەم خىستىنە سەر كاغەز، ئەۋىش كىتومت ۋەك مىن فوۋ پىۋەكىردى ۋەستاي شوۋشە بە كەرەسە تىۋاۋەى ناۋ فېرنەۋە ۋە ۋەرسوۋرانى بۇ دروستكىردى سوراخى شىن ۋە شوۋشەى سەۋز، قالد ۋە دەرزى ۋە چەرمى ئەۋ پىنەدۆزانەى تەۋاۋى ھۆشى خۆيان خىستوۋەتە سەر دروۋنى پىلاۋ ۋە جىمە، كەۋانەى جوانى جۆلانەى مەيدانى يارى لە رۆژى جەژندا، پەستەرى تۆۋ ۋە پۆن بەرھەمەينەر، تەقىنى تۆپەكانى روۋ لە دوژمانمان ۋە لولە ۋە برغۋوى تەنگەكانمانى دى ۋە بى ئەۋەى بلىت ۋەستايانى كۆنى سەردەمى تەيموۋرى لەنگ، مامۆستايانى نىگاركىشى ئەفسانەيى تەۋرېز ۋە قەزۋىن سازشيان نەكىردوۋە ۋە نەيانكىشاۋە، نىگارى ھەموۋيانى كىشا. يەكەم نىگاركىشى مولمانىشە بۇ سازدانى ئامادەكارى بۇ شەپنامە چوۋتە شەپ ۋە بۇ كىشانى نىگارى قەلاكانى دوژمن، تۆپ، سوپا، ئەسپى برىندارى خويىن لەبەر رۆيشتوۋ، تەرم ۋە ئەۋانەى لە گىيانەلادان، بەچىژەۋە سەرنجى داۋە ۋە سىپوساغ گەراۋەتەۋە.

بەر لە شىۋازى، بە بابەتىدا ۋە پىش بابەتى، بە تىروانىنىدا بۇ ئەۋ وردەكارىيانەى كەس بايەخىيان پى نادات، مىن ئەۋ دەناسمەۋە. دەتوانم رېكىخست ۋە رېزكىردى پەرە ۋە بۇياخكىردى بچوۋكىرتىن وردەكارى نىگاركىكى بە ويژدانىكى ئاسوۋدەۋە پى بسپىرم. بۇيە بەراسىتى دۋاى مىن، سەرۋىكايەتىكىردى ۋەستايانى نىگاركىش مافى ئەۋە. بەلام فرە تەماحكار ۋە خۆ بەزلزانە، بەچاۋىكى زۆر نزم سەيرى ۋەستايانى تىرى نىگاركىش دەكات ۋە ئەمەش دەبىتتە ھۆى ئەۋەى كارى ئەۋ ھەموۋ خەلكەى پى رايى نەكىرېت ۋە كىشتيان رابىنېت. ئەگەر بەدەستى ئەۋ بىت، پىۋىست بوۋ تەنيا خۆى ۋە بە پىشتەبىست بە لېھاتوۋىيى خۆى سەرجم نىگارەكانى نىگارخانەمانى بىكىشاۋا. خۆ ئەگەر بخوازېت، لە دەستى دېت. مامۆستايەكى گەۋرەيە. كارى خۆى دەزانېت. خۆى خۆش دەۋىت. چەند بەختەۋەرە.

جارىك لە رۆيشتنى كىتوپرېمدا بۇ مالى، بەسەر كارەۋە دىم: پەرەى

نەخشىندراو بۇ كىتابى سولتائمان و بۇ من، پەرى بە پەلەپرووزى
 نەخشىندراوى پۇشاكنامە بۇ كىتابى توورەھاتى ئەو گەرۆكە گەمزەنەى
 فەرەنگ كە بەچاوى سووك بۇ ئىمە دەروان، پەرى نىگارىكى سى پەرىبى
 نەخشىندراو بۇ پاشايەكى خۇ بەشتزان، چەند نىگارىك بۇ دەفتەرى نىگار،
 يان تەنەت بۇ چىژى خۇى... ھەر ھەمووى -بەنىگارىكى ئابرووبەرەنەى
 جووتبوونىشەو- لەو ناوہ لەسەر مېز و سندوقى چووك و نىمدەرەكان
 بوون. لەقلەقى بالابەرز و زرافم وەك ھەنگ كارى دەكرد، لەم نىگارەوہ بازى
 دەدا بۇ ئەو نىگار و گۆرانى دەگوت. شاگردەكەى خەرىكى بۇياخ تىكەلكردن
 بوو، ئەمىش دوو قامكى دەستى خۇى دەھىنايە سەر شىوہى مقەست و
 گارىكى شىرىنى لە گۆناى دەگرت. گالتەيەكى تىكەل بە نىگار دەكرد، پىشانى
 ئىمەى دەدا و بەسەرسامى بۇ خۇى لە قاقاى پىكەنىنى دەدا. ئەو، وەك
 وەستايانى ترى نىگاركىش كە بە ھاتنى من پىرۆيىيان لە دابى رىزنواندن
 دەكرد و دەستيان لە كار ھەلدەگرت، كارى رانەدەگرت، بگرە تەواو بە
 پىچەوانەوہ، شادمانانە بەدەستوبرد و لىوہشاوہى (لە ھەمان كاتدا كارى
 ھەشت نۆ نىگار دەكات) بەھرى خوا پىداوى و ھونەرىكى پىشان دەدا لە
 ئەنجامى كارى بەردەوامەوہ بەدەستى ھىنابوو. ئىستاش، ھەست دەكەم
 بەدزىيەوہ بىر لەوہ دەكەمەوہ ئەگەر بكوژى نامەرد يەككە بىت لە سى
 وەستاي نىگاركىش، دەلىم خوا بكەم لەقلەق بىت. لە سالانى شاگردىدا،
 كاتىك رۆزانى ھەينى لەبەر دەرگا دەمدى، ھىندەى بىنىنى پەپوولە، بە بىنىنى
 ئەويش دلخۆش نەدەبووم.

لەبەر ئەوہى نالۆجىكانە رىزى لە گشت جۆرە وردەكارىيەكى سەير و
 سەمەرە دەگرىت (ئەو شتانەى بەچاوا نابىندرىن)، ھەلوئىستى ئەو لە نىگاردا
 وەك ھەلوئىستى مامۆستايانى فەرەنگ دەچىت. بەلام لەقلەقى تەماحكارى من
 بە پىچەوانەى وەستايانى نىگاركىشى فەرەنگەوہ، رووخسارى يەك بەيەكى
 مروگەل تايبەت و وەك شتى جىاواز نابىنىت و جودا نىگارىان ناكىشىت. پىم
 وا بىت لەبەر ئەوہى بەدزى و بەئاشكرا رقى لە گشت كەسىكە، ھىندە بايەخ

به رووخساری مروّف نادات. زاوای خوا لیخوْشبوو کیشانی نیگاری سولتانامانی بهو نەسپاردبوو.

تەنانەت لە کیشانی بەدەر بەسنتترین بابەتیشدا تا سەگیتی بەگومانی لە دوورەوه سەیرکەری رووداو نەخاتە گۆشەیهکی نیگارەوه و نیگاری سوالکەرێکی تیدا نەکیشیت بۆ ئەوهی بە چەپەلی و پەڕیشانی خۆی لە بەهای دەولەمەندی و ورشە و بریسکانهوهی تەدارەک کەم بکاتەوه، دلی ئاو ناخواتەوه. بارتەقayı گالتهکردن بە نیگاری دەستکردی خۆی و بابەت و خۆی، بروای بەخۆی هەیه.

قەرە گوتی: "کوشتنی زەریف ئەفەندی و فریدانی بۆ ناو بیر، وەک رووداوی یوسف دەچیت کاتیک براکانی ئیرەیی پی دەبن و دەبخەنە بیرەوه. کوژرانی زاواشم هاوشیوهیه لەگەڵ مردنی لەپری خەسەرە لەسەر دەستی ئەو کوپە گەنجەیی چاوی لە شیرینی ژنی جحیلی باوکی بریبوو. هەموو کەسیک دەلیت لەقلەق شیت و شەیدای کیشانی نیگاری شەر و مەرگی خویناوییه."

"ئەو کەسەیی پیتی وایە دەبیت نیگارکیش لەو بابەتە بچیت کە نیگاری خۆی کیشاوه، هیچ شتیک نە لە من و نە لە وەستایانی نیگارکیشم تی نە گەیشتوو. ئەو شتانەیی دەماندەنە دەستەوه، بابەتگەلیک نین کەسانی تر بە ئیمەیان سپاردبیت -ئاشکرایە ئەو بابەتانه هەموو کاتیک ویک دەچن-، بگرە هەستارییهکی نادیارە و لە کاتی ئیزیکبوونەوهمان لە بابەتەکان دەبخەینە نیگارەوه: بۆ نمونە، رووناکیی دزەکردوو لە ناو نیگارەوه؛ پەیی بردن بە شەرم، یان هەلچوون لە کاتی ریزکردنی مروّف و ئەسپ و داردا لەسەر پەرەکان؛ دەربرینی خەم و ئارەزووی دار سەروو لە کشانیدا بەرەو ئاسمان؛ کاتیک بە ئەقینتیکی چاو کوپرکەرانهوه فەخفوویری سەر دیواری ناو نیگار دەنەخشین و هەستی پشتبەستن بە خوا و پشوو درێژی تی دەخەین... ئەوانە نیشانە شاردراوەکانی ئیمەن، نەک ئەو ئەسپە راوەستاوانەیی کە مروّف پیتی وایە دووبارە کەرەوهی یەکتەرن. کاتیک نیگارکیش نیگاری هەلچوون و

تيئرهويي ئەسپ دەكيشيت، ھەلچوون و تيئرهويي خۆي ناكيشيت؛ بگرە ھەول
دەدات بە كيشانى بى كيماسيترين نيگارى ئەسپ ئەفيني خۆي لە بەرامبەر
دەولەمەنديي و بەدپهينەرى دنيا و رەنگەكانى جوړيك لە ئەفيني ژيان پيشان
بدات و ھيچى تر.

۴۲

من ناوم قەرەيە

لەگەل عوسمانى مامۆستاي مەزندا پەرەي كۆمەلىك كىتەبىمان خىستبوو بەردەم خۆمان. ھەندىك لە كىتەبەكان دەقيان بۆ نووسرابوو، بىرئىكياڭ بەتەواوى ئەنجام درابوون، بەشىكياڭ رەنگ نەكرابوون و ھەشيان بوو، سا لەبەر ھەر ھۆيەك بىت، بە نيوەناچلى مابوونەو. دوا نيوەرۆيەكى تەواومان بەقسە ردىن لەمەر پەرەي كۆمەلە كىتەبى مامۆستايانى نىگاركىش و كىتەبى زاوام و بەدەم دروستكردى خىستەي ھەلسەنگاندنەو بۆيان بەسەر برد. وامان زانى پياوانى بەرپىز، بەلام رەفتار وشكى سەرگەرەي پاسەوانان، دواى ھىنانى ئەو پەرەنەي لە بەسەردادان و پشكىنى مالى مامۆستايان و خۆشنووساندا كۆيان كىرەبوونەو (ھەندىك لە تابلۆكان ھىچ پىوھىندىيان بە دوو كىتەبەكەي ئىمەو نەبوو، بىرئىكش لە پەرەكان بەلگەيەكى تر بوون بۆ ئەوئەي بەشىك لە ھەستايانى نىگاركىش لە پىناوى چوار پىنچ ئاچەدا بەنەينى كارى چەپەليان بۆ دەرەوئەي كۆشك كىرەوئەي)، ئىدى پىيان لىرە براوھ و چىدى ناپەنەو، كەچى يەككى لە ھەموويان زياتر بەخۆباوھر لە مامۆستاي گەرە نىزىك كەوتەو و كاغەزىكى لە پشوتىنى خۆي دەرھىنا.

سەرەتا وام زانى داخووزىنامەي باوكىكە لەو باوكانەي خوازىارن كورەكانيان بكن بە شاگرد و بۆ گەياندى داخووزىنامەيەك، خۆيان دەگەبەنن بە زۆرىك لە سەرانى نىگارخانە و گەرەي تاقمى ھەستايانى نىگاركىش. بۆيە خۆم تىي نەگەياندى. بە سەرنجدان لە تىشكىكى لاوازى لە دەرەوھەتوو ھالى بووم خۆرى ھەلھاتووى سەرلەبەيانىي ئەمرۆ ئاوا بوو. بۆ ئەوئەي پشووئەي بە

چاوه‌کانم بدهم، ئه‌و جووله‌یه‌م ده‌کرد مامۆستایانی کۆنی شیرازی ده‌یانگوت
 ئه‌گەر نیگارکیش بخوازیت له‌ ته‌مه‌نیکی بچووکدا کوپژ نه‌بیت، ده‌بیت بیکات و
 بۆ ئه‌وه‌ی هیچ خالیکم لێوه‌ دیار بیت، هه‌ولم دا له‌ خۆمه‌وه‌ سه‌یری دوورایی
 بکه‌م. له‌و ساته‌دا کاغه‌زی ڕه‌نگ شیرینی ده‌ستی مامۆستام ناسیه‌وه‌. ئه‌و به‌
 نیگاریه‌کی پڕ له‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کرد و شی‌وه‌ی
 نووشتانده‌وه‌یشی دای منی خستبووه‌ تریه‌ترپ. کتومت دانه‌یه‌ک بوو له‌
 نامانه‌ی شه‌کووره‌ به‌ ئه‌سته‌ردا بۆ منی ده‌نارد. هه‌نده‌ی نه‌مابوو جووری
 گه‌مزه‌یه‌ک بلایم "ئه‌مه‌ چ ڕیککه‌وتیکه‌!". وه‌ک نامه‌ی یه‌که‌می شه‌کووره‌،
 نیگارێکی کیشراو له‌سه‌ر کاغه‌زی زبریشی له‌گه‌ڵدا بوو!

مامۆستا عوسمان کاغه‌زی نیگاره‌که‌ی بۆ خۆی لادایه‌ لاوه‌ و نامه‌که‌ی دایه
 ده‌ستی من. منیش ئه‌و ساته‌ به‌شه‌رمه‌وه‌ تۆ گه‌یشتم له‌ شه‌کووره‌وه‌ بۆم
 هاتوو.

"قه‌ره‌ی ئه‌فه‌ندیم، ئه‌سته‌رم نارده‌ لای قه‌لبییه‌ی ژنی بپه‌ژن
 که‌وتووی خوا لێخۆشبوو زه‌ریف ئه‌فه‌ندی تا بۆنی ده‌می بکات.
 له‌وێ، ئه‌م کاغه‌زه‌ نه‌خیشندراوه‌ی بۆ تۆم نارده‌وه‌، پێشان داوو.
 دواتر چومه‌ مائی، خۆم له‌ ده‌وری گێرا، له‌به‌ری پارامه‌وه‌ و
 به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی سوودی هه‌بیت، توانیم ئه‌م کاغه‌زه‌ی له‌ ده‌ست
 ده‌ربه‌ینم. ئه‌و کاته‌ی زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی داماو له‌ بیر ده‌ره‌یندراوه‌،
 ئه‌م کاغه‌زه‌ی پێ بووه‌. قه‌لبییه‌ سویند ده‌خوات و ده‌لێت که‌س
 مێردی خوا لێخۆشبووی ئه‌وی ڕانه‌سپاردوو بۆ کیشانی نیگاری
 ئه‌سپ. ئه‌ی که‌وا بیت کۆ ئه‌م نیگاره‌ی کیشاوه‌؟ پیاوانی
 سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان ماله‌وه‌یان پشکنی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاری
 ئه‌م ئه‌سپه‌ به‌په‌له‌یه‌، بۆیه‌ بۆتم نارده‌. مندا لان ده‌ستت ماچ ده‌که‌ن.
 هاوسه‌رت شه‌کووره‌."

وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ باخچه‌یه‌ک به‌بایه‌خه‌وه‌ سه‌یری دوو گۆلی سووری دانسقه
 بکه‌م، دوو جاری تر به‌ڕیزه‌وه‌ دوو وشه‌ی کۆتاییی نامه‌ی شوخی خۆم

خویندهوه. دواتر منیش چاوم له کاغهزهکه نيزیک خستهوه. ماموستا عوسمان به زهړهبینی دهستی بهوردی بوی دهروانی: یهکسهه بوم دهرکهوت ئهوی بیچمانهی مهرکهه بیان بلاو بووتهوه، نیگاری ئهسپن لهسهه رپبازی ماموستایانی دیرین و بهجاریک دهکشیریت بۆ راهینانی دست.

ماموستا عوسمان له کاتیکدا به بیدهنگی نامهکی شهکوورهی دهخویندهوه، پرسى: "کی ئهमेی کیشاوه؟"

پاشان ههه خوی وهلامی دایهوه و گوتی: "بیگومان ههمان ئهوی نیگارکیشهی نیگاری ئهسپی کتیبی زاوی خوا لیخوشبووی کیشاوه."

ئایا تا ئهوی رادهیه دلنیا بوو له قسهی خوی؟ خو جارئ هیچ دلنیا نهبووین لهوهی داخو کئ نیگاری ئهسپی ناو کتیبهکهی کیشاوه. نیگاری ئهسپی ناو ههه نۆ پهړهکهمان دهرهینا و بهوردی کهوتینه سهرنج لیدانیان.

ئهمه نیگاری ئهسپیکي خهنهیی جوان و ساده بوو مروّف له سهپرکردنی تیر نهدهبوو. باشه بهراستم بوو کاتیک دهمگوت مروّف له سهپرکردنی تیر نهدهبوو؟ ئهوی کاتانهی لهگهل زاوام و دواتریش بهتهنیا بهدیار ئهم نیگارانهوه دهمامهوه، کاتیکي زورم ههبوو بۆ رامان لهم ئهسپهه، بهلام ههلوتستهه نهکردبوو له ناستی. ئهسپیکي جوان، بهلام ساده بوو: بهئندانزیهک ساده بوو تهنانهت نهمانتوانی بزانهی بهدهستی کئ کیشراوه. خهنهییهکی توخ نهبوو، له بابتهی خهنهییی زهردباو بوو، سوورایییهکی نادیاریش له پهنگه خهنهیییهکهیدا بهدی دهکرا. لهبهه ئهوهی ئهم ئهسپههم ئهوهنده له کتیب و نیگاری تردا دیبوو، مروّف حالی دهوو نیگارکیش بئ ئهوهی بیرى کردبیتهوه و لپی ورد بووبیتهوه، لهبهه کیشاویهتی.

تا ئهوی کاتهی زانیمان رازیکي له خویدا شاردووتهوه، بهههمان چاو سهپری ئهسپهکهمان کرد. ئیستاش جوانییهکم تیدا بینی وهک دووکهل له پیش چاوم دهلهرزی و هیزیکم تیدا دی خرۆشی ژیان و فیروون و له نامیزگرتنی ههموو شتیکي دهرووژاند. تاویک، وهک ئهوهی له بیرم چوبیت

يارۆ بكوژيكي نامهرده، له خۆم دهرسى: "تۆ بليت ئه و نىگار كيشه دست به پهرجوه كى بيت كه نىگارى ئه م ئه سپه ي له روانگه ي خواوه كيشاوه؟" ئه سپه كه وهك ئه وه ي ئه سپه يكي راسته قينه بيت، له به رده مم بوو، به لام به گوشه يه كى ترى ئه قلم دهمزاني ئه وه ته نيا نىگار يكه. ئه فسوونى تيامانىش له نيوان ئه م دوو بير كردنه وه يه دا هه ستى سه رتا پا گيرى و بى كى ماسي بوونى له كنم ده وروژاند.

تاويك نىگارى ئه و ئه سپانه ي بق رايه تىنانى دست كيش را بوون و مه ره كه بيان بلاو بوو بووه وه، له گه ل نىگارى ئه سپه ي ناو كتيبى زاواماندا به راورد كرد و دهموده ست حالى بووين به هه مان دست كيش راون: نه سه ره وتن له شى واژى وه ستانى ئه سپه كاندا به دى ده كرا، نهك ئارامى: له خويابى، به هيز و زهريف بوون. سه رسام بووم به نىگارى ئه سپه ي ناو كتيبى زاوام. گوتم: "ئه م ئه سپه هينده جوانه مرؤف ده خوازيت يه كسه ر كاغه زيك بخاته به رده ستى خوى و نىگارى ئه سپه يكي وهك ئه مه و دواتر يش نىگارى گشت شتيك بكيشيت."

مامؤستا عوسمان گوتى: "خؤشترين قسه و ئاور ليدانه وه به لاي نىگار كيشه وه ئه وه يه پيى بليت نىگار هكانت له كن ئيمه ش خروشى نىگار كيشان ده وروژينيت. به لام ئيستا ئيمه با له برى هونه رى ئه و ئيبليسه، به دواى خويدا بگه ريئن. ئايا زاواى خوا ليخؤشبوو هيج گوتبووى ئه م ئه سپه نىگارى چيرؤكيكى چؤنه؟"

"نه يگوتبوو. به بؤچوونى ئه و، ئه سپه يك بوو له و ئه سپانه ي له سه رجه م و لاتانى ژير قه له مره وى سولتانى ئه فه نديماندا ده زين. ئه سپه يكي جوانه: ئه سپه ي ئالى عوسمانه. شتيكه ده وله مه ندى و ولاتانى مولكى سولتانا مان پيشانى دؤقى فينيسيا هدادت. به لام وهك ئه وه ي به گشت ئه و شتانه وه دياره كه مامؤستايانى فه رهنگ نىگاريان ده كيشن، مه رج بوو ئه م ئه سپه له ئه سپه به رچاوى خوا زيندووتر بيت، ديارى ئه سته نبول بيت به پشتير و مه يته ره وه تا دؤقى فينيسيا بليت ئالى عوسمان، به و پييه ي وه ستايانى نىگار كيشيان له

گۆشه نىڭىگى ئىمەۋە دەروانن و لەسەر شىۋازى ئىمە نىگار دەكىشن، دەستىيان كىرۋە بە لاسايىكىرەننە ۋەمان. مەبەست لەم ھەنگاۋەش ئەۋەيە دۆقى قىنىسىيا ھىز و دۆستايە تىكىردنى سولتائمان پەسەند بىكات. كاتىك مەۋف دەستى كرد بەۋەى نىگارى ئەسپىك بە شىۋازىكى جىاۋان بىكىشىت، تەۋاۋى دىناش بە شىۋازىكى جىاۋان دەبىنىت. بەلام ئەم ئەسپە سەربارى نامۆىى و سەمەرىيى خۆى، لەسەر رېبازى مامۆستايانى كۆن كىشراۋە."

قىسە كىردنى زۆرمان لە بارەيەۋە، يەكسەر ئەم ئەسپەى لەبەر چاۋى من سەرنجىركىشتر و بەنرختر كرد. دەمى كەمىك داچەقاندوبو، زمانى لە نىۋان ددانەكانىيەۋە دىار بوو، چاۋانى دەدرەشانەۋە و رانەكانى بەھىز و جوان بوون. باشە ئەۋ شتەى نىگارىك دەكات بە ئەفسانە، نىگارەكە خۆيەتى، ياخۇ ئەۋ شتانەى لە بارەيەۋە دەگوتىرن؟ مامۆستا عوسمان ھىدى ھىدى زەرەبىنى بەسەر نىگارى ئەسپەكەدا دەگىرا.

لە ناخەۋە گوتم: "ئەم ئەسپە دەيەۋىت چ بلىت؟ بۆچى ئەم ئەسپە ھەيە؟ بۆچى ئەم ئەسپە! ئەم ئەسپە چىيە؟ بۆچى ئەم ئەسپە من دەھىنىتتە جۆش و خرۆش؟"

مامۆستا عوسمان گوتى: "سولتان و پادشا و پاشايانى كىتېدۆست كىتومت ۋەك ئەۋەى لە رېى كىتېى پاسپاردەى خۆيانەۋە دەيكەن، لە رېى نىگارېشەۋە ھىز و دەسەلاتى خۆيان پىشان دەدەن و ئەم كارانەيان لەكن جوانە، چونكە ئاۋى زېرى بەكار ھىندراۋ تىباپاندا و رەنجى تا رادەى كوېرېبوونى ۋەستايانى نىگار كىش، بەلگەى دەۋلەمەندى ئەۋانە. جوانى نىگار ۋەك زېرى بەكار ھىندراۋ تىباپاندا، چونكە جۆرى ھونەرى نىگار كىش دەگمەنە و بەلگەيە بۆ شتېكى گرانبەھا. ئەۋانەشى سەيرى نىگارەكە دەكەن و كىتې ئەمدىو و ئەۋدىو دەكەن، لە پروۋى بابەتەۋە و لەبەر ئەۋەى نىگارى ئەسپەكە ۋەك ئەسپ دەچىت، ئەسپى خوا، يان بەراستى ئەسپى خەيالە، بەجوانى دەزانن و ھۆى ئەم ھەستى بەراستى زانېنەش بۆ ھونەر دەگىرنەۋە. بۆ ئىمەش، جوانى نىگار بە پرواتايى و زەرافەت دەست پى دەكات. ئىستا پاش ئەۋەى بۆمان

دەرکهوت لهم ئهسپهدا، جگه له ئهسپهکه خۆی، جی پهنجهی بکوژ و نیشانهی ئیبلیسیش هیهه، بیگومان رادهی واتای نیگارکه زیاتر بوو. شتیکی تریش هیهه، مروف دهییت نیگار خۆی نا، ئهسپی نیگارکیشراو بهجوان بزانییت. پیویسته جوړی ئهسپیک تهماشای نیگاری ئهسپهکه بکریت، نهک وهک سهیرکردنی نیگاریک.

"ئهگهر وهک ئهوهی بۆ ئهسپیک پروانن سهیری نیگار بکن، چی دهبین؟"
"دهتوانم له گهورهیههکی پروانم و بلیم ئهسپی میدیلی (*) نییه، له ملی درێژ و کهوانهیی پروانم و بلیم ئهسپیک باشه بۆ غاردان و له تهختایی پشتی پروانم و بلیم ئهسپیک گونجاوه بۆ گهشتی درێژ. لهوانهیه لاقی نازداری واتای ئهوه بگهیهنیت وهک ئهسپی عههب چوست و جهربهزه بیت، بهلام ئهسپی عههبی نییه، چونکه جهستهی درێژ و زهبله. بهپیی قسهی فهدلانی زانای بوخارایی له بهیتارنامهی سهبارت به ئهسپی شیاودا، زهرافهتی لاقهکانی پیشاندهری ئهوهیه ئهگهر جوگهلهی بیه پش، ئهسپهکه مان ناسلهمیتهوه، بۆ ترس و بهناسانی باز دهدات و لیتی دهپهپتهوه. ئهوه بهیتارنامهیه لهسه دهستی فیوزیی پزیشکی ئازهلانی کۆشک به زمانیکی خۆش وهرگیردراوه و پره له وتهی جوان سهبارت به ئهسپی شیاو. من سهرلهبهری ئهوه وتانهم لهبهره و دهتوانم بۆ ئهم ئهسپه خهنهیهیهی بهردهم خۆمان بهکاریان بهینم: ئهسپی باش ئهوه ئهسپهیه رووخساریکی جوانی ههبییت، چاو مامزی و گوپیهکانی بهوینهی گهلاهی قامیش و نیوان ههردوو گوپی فراوان بیت؛ ددان ورد، ناوچهوان خپ، برۆ قیت، بالابهزن، پرچ درێژ، ناوقهده تهنگ، لووت و شان بچووک و پشت پان بیت؛ کولم داگرتوو، بهژن بهرز، سنگ فراوان، کلک پان و نیوان رانهکانی گۆشتن بیت؛ له خۆبایی و زهریف بیت و وا بروات بهرپوه وهک ئهوهی سلّو له ههردوولای راست و چهپ بکات."

(*) ئهسپی میدیلی: رهگهزیکي ئهسپه به بالای کورتی و یالی درێژ و بههیزیدا دهناسرپتهوه.

بەسەر سامی سەیری نیگارەكەم كرد و گوتم: "ئەمە رێك ئەسپە خەنەبیبەكەى ئیمەیه."

مامۆستا عوسمان بەهەمان زەردەخەنەى شەرمەنەوه گوتى: "تۆ گەشتىن ئەسپەكەمان كامیانە، بەلام چ جێى داخە بەدەردى دۆزىنەوهى نیگار كێشەكەى ناخوات، چونكە دەزانم هیچ نیگار كێشێكى ئاوهزىاو لە كێشانى نیگارى ئەسپدا تەماشای ئەسپى راستەقىنە ناكات. بێگومان وهستایانى نیگار كێشى من، نیگارى ئەسپ لەبەر و بەهەلمەتێك دەكێشن. بەلگەشم بۆ ئەم قەسەبەم ئەوهیه لە سەرى سمەوه دەستیان كردووه بە كێشانى هێلەكانى تری دەرەوهى جەستەى ئەسپ."

جۆرى ئەوهى داواى لێبووردن بكەم، گوتم: "بۆچى مەگەر لە لاقەكانەوه دەست پى ناكړیت تا ئەسپەكە پى لە زهوى بێت؟"

"وهك ئەوهى جەمالەدىنى قەزوينى سەبارەت بە نیگارى ئەسپ گوتووێتى، ئەگەر مرۆف هەموو ئەندامى جەستەى ئەسپى لەبەر نەبێت، ناتوانیت نیگارى ئەسپێك، ئەگەر لە لاقیبەوه دەستى پى كړبێت، بەتەواوى بەئەنجام بگەيەنیت. ئاشكرايە ئەگەر مرۆف بىر بكاتەوه و بىرى خۆى بەنیتەوه، لەوش گالته جارانه تر، ئەگەر تەماشای ئەسپێكى راستەقىنە بكات و نیگارى بكێشیت، سەرەتا مل و دواتریش لە ملەوه بەرەو جەستەى دەكێشیت. دەلێن هەندێك نیگار كێشى فەرەنگ هەن نیگارێكى ئەوتۆ، وانا بە دوودلى نیگارى بارگىرىكى سادە و بىندراو لە كۆلان تاقى دەكەنەوه، بە شىواوى دەكێشن و بە بەرگدروو و قەسەبەكانى دەفرۆشن. نیگارێكى لەو چەشنە ئىدى باسى واتای دنیا و جوانكارى ئافرێندراوى خوا ناكات. بەلام دلنایام تەنانەت ئەوانیش دەزانن نیگارى راستەقىنە بە هاوكارى ئەو شتەى چا و لەكاتەدا دەبێنیت، نا، بگرە بەراھانى دەست و بىرھێنانەوه دەكێشێت. نیگار كێش بەردەوام بەسەر كاغەزى خۆبەوه تەنیا، بۆبەردەوام بپویستى بە بىرھێنانەوه هەبە، ئیستا هیچ شتێكى تەمان لە دەست نایەت ئەو نەبێت - شىواوى یاوەر - بخەینە كار بۆ دۆزىنەوهى واژۆى شاردرەوهى ناو نیگارى

ئەسپەكەمان، ئەو نىگارەى بەجوولەى خىرا و بەھونەرى دەست، لەبەر كىتسراو. تۆيش بەباشى سەيرى ئەمە بكە.

جوۆرى ئەوەى لە نەخشەيەكى زۆر وردكىتسراوى سەر پارچە پىستىك لە گەنجىنەيەك بگەرئىت، هيدى هيدى زەرەبىنى بەسەر ئەسپى دانسقىدا دەھىنا.

وەك قوتابىيەك چۆن بۆ ئەوەى جىيى رەزامەندىي مامۆستاي خوۆى بىت يەكسەر دەكەوئىتە بەر شىپرزەيى دۆزىنەوہيەكى نوئى، گوتم: "بەلئى، دەتوانىن رەنگەكانى بەرگى رەخت و زىنەكەى لەگەل بەرگى زىنى ناو نىگارەكانى تردا بەراورد بكەين."

"مامۆستايانى نىگاركىشى من هىچ كاتىك فلچە بەم نەخشەندا ناھىتەن. ئەوە شاگرەدەكانن نەخشى پۆشاك و رايەخ و بەرگ و رەشمالى ناو نىگارەكان دەكىشن. لەوانەيشە خوا لىخۆشبوو زەريف ئەفەندى كىشايىەتى. واز لەوہ بەئىنە."

بەشىپرزەيى گوتم: "گوئىيەكانى؟ گوئى ئەسپەكانىش..."

"نەخىر. ئەمانە گوئى گەلا قامىشىي ئاشنا بە ئىمەن و لەو قالىبانەى لە سەردەمى تەيموورى لەنگەوہ بۆمان ماونەتەوہ، لايان نەداوہ."

خەرىك بوو بلىم: "ھۆننەوہى پرچى يال و شانەکردنى تال بەتالى"، بەلام لەبەر ئەوہى حەزم لەم گەمەى وەستا و شاگرەدە نەبوو، بىدەنگىم ھەلبىزارد. خۆ ئەگەر شاگرديش بىم، دەبىت سنوورى خۆم بزانم.

مامۆستا عوسمان وەك پزىشك كە دوومەلى پەتايەك پىشانى پزىشكىكى تر دەدات و دەنگىكى بەگازندە، بەلام وردبىنانەى لى دەردەچىت، گوتى: "سەيرى ئىرە بكە. دەبىنىت؟"

ئىستا زەرەبىنى دەستى ھىنابووہ سەر سەرى ئەسپەكە، لە رووى نىگارى دوور دەخستەوہ و هيدى هيدى لە خۆمانى نىزىك دەكردەوہ. سەرم نىزىك كرەوہ تا ئەو شتەى زەرەبىنەكە گەورەى دەكردەوہ، بەباشى بىنم.

لووتی ئەسپەکه شتیکی سەیر بوو. کونی لووتی.

مامۆستا عوسمان گوتی: "بینیت؟"

پتویست بوو چاوم بەتەواوی بخەمە بەرامبەر زەرەبینهکە بۆ ئەوەی دڵنیا بم لەو شتە دیبووم. کاتیک مامۆستا عوسمانیش هەمان شتی کرد، لە بەرامبەر زەرەبینهی دەستی روومەتمان بەریەک کەوت. هەستکردن بە ریشی و شکەه‌ل‌هاتووی و گۆنای چرچەو‌ه‌بووی لەسەر گۆنام، تاویک ترساندمی. پێدەنگیەک پەیدا بوو. وەک بلایت لە ناو نیگاری بستیک لەو‌لای چاوی ماندووی من‌وه شتیکی شاهانه ده‌قه‌وما و ئیمەش بە‌ریز و سەرسامییە‌وه دەبووین بە بینەری رووداو.

زۆر دواتر توانیم بە‌چ‌رە بلیم: "ئەو شتە‌ی ناو لووتی چیه؟"

مامۆستا عوسمان بۆ ئەوەی چاوی لەسەر نیگارکە هەلب‌گ‌رت، گوتی: "لووتی بە‌ش‌پ‌وه‌یه‌کی ناقۆلاً کیشراوه."

"دەستی نیگارکیش وەرچە‌رخاوه؟ ئایا ئەمە سە‌قه‌تییه؟"

ه‌یشتا سە‌یری ئەم‌جۆری کیشانه نامۆ و بۆ وێنە‌یه‌ی لووتیمان دە‌کرد.

مامۆست عوسمان بە دەنگی گالته‌جارانه‌وه گوتی: "ئە‌رێ ئەو شتە‌ی هە‌موو کە‌سیک، بە گە‌وره وە‌ستایانی نیگارک‌یشی چینی‌شه‌وه، بە لاسایی‌کردن‌وه‌ی فەرەنگە‌کان شیوازی پێ دە‌لێن ئە‌مه‌یه؟"

وام زانی ئە‌وه‌ی گالته‌ی پێ دە‌کات، زاوای خوا لی‌خۆ‌ش‌بوومه، بۆ‌یه د‌ل‌گران بووم: "زاوای خوا لی‌خۆ‌ش‌بووم دە‌یگوت کیماسی ئە‌گەر لە لێ‌نه‌هاتوویی، یان کە‌م هونە‌رییه‌وه نا، لە قولایی رۆ‌حی نیگارک‌یش‌وه ب‌یتە‌ ده‌ری، ئە‌وه ئیدی شیوازه."

چ لە نیگارک‌یش و چ لە ئە‌سپە‌که‌ خۆ‌یه‌وه، یان لە چ‌یه‌وه دە‌ب‌یت با ب‌ب‌یت، جگە لە‌م لووتە، ه‌یچ نیشانه‌یه‌کی تر نە‌بوو بۆ دۆ‌زین‌وه‌ی ئە‌و نامە‌رده‌ی ب‌کوژی زاوام، چونکە نە‌ک هەر لە دە‌ست‌نیش‌ان‌کردنی کونی لووتی نیگاری ئە‌و ئە‌سپە مە‌رە‌کە‌ب پە‌ر‌ش‌بووانە‌ی لە گ‌یرفانی زە‌ریف ئە‌فە‌ندیی بە‌ستە‌زماندا

دۆزراپووه، بگره له ههڵبژاردنی لووتهکانیشدا دژواریمان دهکیتشا .
 کاتیکى ژۆرمان بهسهر برد بۆ دۆزینهوهی ئه‌و نیگاری ئه‌سپانهی که
 وهستاىانی نیگارکیتشى خۆشه‌ویستی مامۆستا عوسمان ئه‌م سالانهی دواى
 بۆ کتیبى جۆراوجۆر کیشابوویانن و بۆ گهران به‌دواى کیماسى له لووتدا . له
 کۆی دووسهد و په‌نجا نیگاری پێشاندهرى جفات و کهژاوهی تێپه‌رپوو به‌پیش
 سولتانمادا که بۆ جه‌ژنامهی روو له ته‌واوبوون کیشراپوون، به‌ده‌گمه‌ن
 نیگاری ئه‌سپ هه‌بوو، بۆیه‌ پیاو ره‌وانه‌ی باره‌گای نیگارخانه کران بۆ هینانى
 هه‌ندیک کتیبى نمونه و بریک له‌و کتیبانه‌ی تازه قالمبیا ته‌واو کرابوو .
 بریکى تر نێردران بۆ ئه‌ندهروون و سه‌ره‌مه‌سه‌را -بیگومان هه‌ره‌مه‌مووی
 به‌ده‌ستووری سولتانمان- بۆ هینانى هه‌رچى کتیبى شارداوه و قفل له‌سه‌ر
 قفل لێدراوى ناو گه‌نجینه هه‌یه .

له سه‌ر په‌ره‌کانى ده‌ستنووسى زه‌فه‌رنامه‌یه‌کى له ژوورى شازاده‌یه‌کى
 گه‌نجه‌وه هیندراو، له نیگارکى دووپه‌ریه‌یى پێشاندهرى ته‌داره‌کى
 به‌خاکسپاردنى سولتان سلیمانى قانونى که له کاتى گه‌مارۆدانى
 زیگه‌تقاردا کوژراپوو، سه‌ره‌تا سه‌یرى ئه‌سپى که‌نه‌یى ناوچه‌وان قه‌ش،
 ئه‌سپى تری بۆزى چاو مامزى پراکیشهرى گالیسه‌که‌ی ته‌رم و چه‌ند
 ئه‌سپى که‌مه‌گینمان کرد بۆ ته‌داره‌کى ناشتنى ته‌رمى سولتان سلیمان زین
 و ره‌ختى به‌زێر نه‌خیشندراو و سه‌رزینى شاهانه‌یان لى نرابوو . به‌رده‌وام
 په‌پوله، زه‌یتوون و له‌قله‌ق ئه‌م نیگارانه‌یان کیشابوو . چ گالیسه‌که‌ی پێچکه
 گه‌وره‌ی دارهباز رابکێشن، یان چ به‌چاوى ته‌ره‌وه سه‌یرى جه‌سته‌ی
 سه‌رداریان له ژێر قوماشیکى سوورى تۆخدا بکه‌ن و سالۆی لى بکه‌ن،
 به‌هه‌مان وه‌ستانى زه‌ریفى وه‌رگیراو له مامۆستاىانی کۆنى هه‌رات -لاقىک
 به‌زرافه‌ت له پێشه‌وه و لاقه‌که‌ی تر له ته‌نیشته‌وه چه‌سپاو- پراوه‌ستابوون .
 گشت به‌ژن درێژ و که‌وانه‌یى، کلک گرێدراو، یال هه‌لپاچراو و شانکه‌راو بوون،
 به‌لام ئه‌و کیماسیه‌ی ئیمه‌ بۆ ده‌گه‌راین، له لووتى هه‌چ کامیاندان هه‌بوو .
 ناته‌واوییه‌که له لووتى هه‌چ به‌کێک له‌و سه‌دان ئه‌سپه‌شدا نه‌بوو که له

تهدارهکی به خاکسپاردندا به شدراپوون، له سهه گردهکانی دهووبهه
فهرماندهی سهه بازی، زانا و ماموستایانیان لی سوار بووبوون و سلوویان له
داره بازی خوا لیخووشبوو سولتان سلیمان دهکرد.

که میک له خه می ئەم تهداره که خه مگینهی به خاکسپاردن دهه بازی ئیمهش
بوو. ماموستا عوسمان و وهستایانی نیگارکیشی وی رهنجیکی زوریان
رژاندبووه ئەم کتیبانهوه و کاتیک ئیمه دهمانبینی دریندراوه، یان ژنانی
هه ره مسهرا و شازادهکان له کاتی جووتبوونیان هیلیان به گشت شوینیکیدا
هیپناه و شتیان له سهه نووسیوه، دلگران دهبووین. له ژیر داریکی جی
راوگهی باپیری سولتانمان به دهستنووسیکی خراپ نووسرابوو: "هه زه تی
ئه فه ندیم، به پشووی ئەم داره وه توّم خووش دهویتی و چاره پیت دهکه م." ئا به م
هسته ئالۆز و پر له خه مه وه ئەم دهست و ئەو دهستمان به کۆمه لیک کتیبی
ئه فسانهیی کرد به قسه به سه رهاتی دروستکردنی یه که به یه کیانم بیستبوو،
به لام به بینین نه مدیبوون.

له بهرگی دووه می هونه رنامه دا که شوین قه له می ههرسی نیگارکیشی پتوه
دیار بوو، به سه دان ئەسپی شین، خه نهیی، بۆز و رهنگی تری ژیر ئەفسه رانی
به شان و شه و که تی قه لغان به دهست و شمشیر هه لکیشراومان دی به
زرتپووش و ته وای کی ره سه ی تا قمه وه، خش و هوپ له پشت توپه زرمه لی
هه لساوه کان و ریزهکانی پیاده وه له گرده په مه ییبه کان ئاودبو دهبوون. به لام
لووتی هیچ یه کیک له وه ئەسپانه ناقولا نه بوو. ماموستا عوسمان به دم
سهه کردنی په ره یه کی نیگاری دهروازهی هوما یۆن و مهیدانی ئالای، ئەو
شوینهی ئیمه له وه کاته دا لی بووین، گوئی: "ئه ری ناقولایی چییه؟! ته ماشای
نیگاریکمان کرد بچووک بوو به ئەندازهی جیکردنه وهی نه خووشخانهی لای
راست، ژووری پیتشوازیکردن و دارهکانی هه وشه له چوارچپوهی خویدا و
گه وه بوو هیپندهی بایه خ پیدانی ئەقلی ئیمه، به لام ئەو نیشانه یه ی بوی
دهگه راین له لووتی ئەسپی رهنگ جووراو جوری ژیر دهه گاوون و چاوش و
نووسیه رهکانی دیوانی ناو نیگاره که دا نه بوو. سههیری نیگاری ئەو دهه مان

کرد کاتیک یاوز سولتان سه‌لیمی باپیره گه‌وره‌ی سولتانمان له سه‌روبه‌ندی په‌لاماردانی میرنشینی دولقه‌ردا له که‌نار چه‌می کوسکون ره‌شمال هه‌لده‌دات، راو ده‌کات و تاژی کلک سوور به کارمامزی که‌فه‌ل بلند و که‌رویشکی ترساوه‌وه ده‌نیت. پلنگ‌یکیشمان دی سولتان خه‌لتانی خوینی کردبوو، گیانی دده‌ا و پیستی وه‌ک گول ده‌می کردبووه‌وه. ئەو نیشانه‌یه‌ی ئیمه‌عه‌ودالی بووین، نه به‌ئه‌سپی خه‌نه‌یی و ناوچه‌وان قه‌شی سولتانه‌وه و نه به‌ئه‌سپی ژیر ئەو بازه‌وانانه‌وه بوو که باز له‌سه‌ر ده‌ست و ئاماده له پشت گرده سووره‌کانی به‌رامبه‌روهه راوه‌ستابوون.

تا تاریکیایی سه‌ر له ئیواره نیگاری سه‌دان ئەسپی ده‌ستکردی پینج سالی رابردوی زه‌یتوون، پوپوله و له‌قله‌قی وه‌ستایانی نیگارکیشی مامۆستا عوسمانمان بینی: ره‌وه ئەسپی خه‌نه‌یی خالدار، ره‌ش و زه‌ردی گوئی جوانی محمه‌د گیراری فه‌رمانه‌وای قره‌م؛ ره‌ویک ئەسپی شینی بۆز و ره‌نگ خۆله‌میشی له‌وانه‌ی له شه‌رگه له پشت گرده‌کانه‌وه ته‌نیا ملیان ده‌بیندیت؛ ئەسه‌په‌کانی حه‌یدره‌ پاشا کاتیک له تونس قه‌لای خلق الواد له ژیر ده‌ستی گاورانی ئیسپانی دهرده‌هینیت و ره‌وه ئەسپی ره‌نگ سووری خه‌نه‌یی و سه‌وزی فستیقی یه‌کیک له‌و ئیسپانیانه‌ی له کاتی هه‌لهاتنی له ده‌ستی ئەم، به‌سه‌ر روودا ده‌که‌ویت؛ ئەسپیکی ره‌ش که وای له مامۆستا عوسمان کرد بلایت "ئهمه‌م به‌سه‌ردا تی په‌ریوه، تو بلایت کی له که‌له‌ی دابیت و کیشابیه‌تی؟"؛ ئەسپیکی سوور به‌ریزه‌وه گوئی قولاغ کردبوو بۆ ده‌نگی عوودی ده‌ستی غولامیکی دانیشتویی ژیر داریک؛ شه‌ودیز، ئەسپی شه‌رمن و زه‌ریفی وه‌ک شیرینی خاوه‌نی کاتیک ئەو له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وه له گولدا خۆی ده‌شوات و ئەم چاوه‌رپی ده‌کات؛ ئەو ئەسپه‌ له‌شسووکانه‌ی جریدبازان سواریان ده‌بن؛ ئەسپی گه‌رده‌لوول و مه‌یته‌ری جوان که نازانم بۆچی وای له مامۆستا عوسمان کرد بلایت "له تافی لاویمدا زۆر خۆشه‌ویستیم کرد و ئیستا فره‌ ماندوو بووم"؛ ئەسپیکی زێرینی هاوشی‌وه‌ی ره‌نگی خۆر خوا بۆ خۆپاراستن له هیرشی بتپه‌رستان بۆ چه‌زته‌ی ئەلیاسی ناردبوو، به‌لام له

نیگار هکه دا باله کانی بهه له به حه زه تی ئه لیا سه وه لکتندرابوون؛ ئه سپی ره سه نی ئه ندام را کشاو، ته ن زه لام، سه ر بچووک و رهنگ بۆزی سو لتان سلیمان قانوونی که له بهر ئه وهی پیشتر سی کوری جوانه مرگ بوو بوون، کوری ما وهی له گه له خۆیدا بردبووه راو و به چاوی پر له خه مه وه بۆ شازادهی خوینشیرینی ده روانی؛ ئه سپی تووره؛ ره وه ئه سپ له کاتی غاردا؛ ئه سپی شه که ت و ماندوو؛ ئه سپی جوان؛ ئه سپی بایه خ پی نه دراو؛ ئه و ئه سپانهی هه چ کاتیک له م په رانه ده رناچن؛ ره وه ئه سپیک وه ک ئه وهی بیانه ویت له بیزاری ئه م په رانه بیته ده ری، چوارچێوهیان ده دری و بازیان ده دا.

ئو واژۆیهی ئیمه بۆی ده گه راین، له لووتی هه چ کامیاندانه بوو.

سه رباری ئه وه سه ستی بیزاری و خه مه ی با لی به سه رماندا کیشابوو، خرۆشی هه ناومان که می نه ده کرد: یه ک دوو جار ئه سپمان له بیر کرد و نو قمی جوانی نیگار هکانی به رده ستمان و رهنگه کانی به رده ستمان بووین، چونکه له پر مرۆقیان دیل ده کرد. مامۆستا عوسمان، له سه رسوورمان زیاتر، به خرۆشی یادکردنه وه سه یری نیگار هکانی ده کرد، ئه گه رچی زۆربه شیان له ئاماده کردن و کیشانی خۆی بوون و هه ر خۆی چاوی پتیا ندا گتیرابوو وه. جاریکیان ئامازه ی کرد بۆ گیای وه نه وه سه یی دامینی سووره چادری شه ری سو لتان سلیمان با پیره گه وره ی سو لتانمان و گو تی: "ئه مه هی قاسمی قاسم پاشاییه! هه رگیز نه بوو به مامۆستا، به لام ما وهی چل سا ل ئه م گژ و گیا پینچ گه لایی و یه ک گو لیانه ی له جیی خالی نیگاردا کیشا. دوو سا ل له مه و به ر مرد و برایه وه. له بهر ئه وهی له هه موو که سیک باشتر نیگاری ئه م وردیله گیایه ی ده کیشا، من به رده وام به وم ده سپارد." که میک بیده نگ بوو، پاشان مامۆستام گو تی: "حه یف، حه یف!" به سه رتا پای جه ستم هه ستم کرد به م قسه یه کۆتایی به کۆمه لیک شت هاتوو و په رده به سه ر چاخیکدا دا درا وه ته وه.

خه ریک بوو ده ور به ر تاریک داده ات، له پر ژوو ره که پر بوو له رووناکی و هه ست به جووله یه ک ده کرا: دلی وه خوربه که وتووم یه کسه ر له هه موو شتیک

حالی بوو: فرمانرې هوای دنیا، حهزرتی سولتنامان کتوپر هاتبوونه ژووری. خوځم فریدایه بهر پتی. چمکی که وایه که یم ماچ کرد. سهرم دسوورایه وه. نه مده توانی سهیری ناوچاوانی بکه م.

به لام بگره ئه وان له میژ بوو له گه ل ماموستا عوسمانی گهره ی وه ستایانی یگارکیش سهری قسه یان دامه زانده بوو. قسه کردنیان له گه ل ئه و که سه ی پش که میک له تهنیشت یه که وه دانیشتبووین و سهیری نیگارمان ده کرد، هه ناوی منی پر ده کرد له ناگری شانازی. توانای باوه پرکردنم نه بوو، به لام حهزرتی سولتنامان له شوینی دانیشتنی که میک له مه وه بهری من دانیشتبوون و کتومت وهک من به وردی گوئیان بۆ قسه کانی ماموستام راگرتبوو. له سه ریکه وه چاویان له گهره ی خه زینه داران، گهره ی بازه وانان و چند یاوه ریکی تری به من نااشنا خافل نه ده کرد و له سه ریکی تریشه وه زۆر به وردی ته ماشای نیگاری سهر په ره کراوه کانی ده کرد. هه رچی غیره تم هه بوو کۆم کرده وه و تاویک، با له تهنیشتیشه وه بوویت، دوور و دریژ سهیری پووخسار و چاوانی سولتانی فرمانرې هوای دنیا م کرد. ئای خواجه چند جوان بوو! چند راست و ره وان و ریکوپیک بوو! ئیدی دلشیم به جۆشه وه لپی نه ده دا. ریک له و ساته دا بۆ منی روانی و نیگامان یه کانگیر بوو. له تاو په شوکانی خوځم، به شیک له قسه کانیم له ده ست دا.

"... زۆر خه مگین بووم، هه ریه که له م تابلویانه ی ئه و به ئاماده کردنی داون، شاکاریکه بۆخوی و ئه مه ش دلدا نه وه یه که بۆ مرۆف. ئه و گاوری فینیساییه ئه مانه ببینیت، سهری سوور ده مینیت و له ئه قلی من ده ترسیت. ئیدی کاتی ئه وه ها تووه به لووتی ئه م ئه سپه دا بزائن ئه و نیگارکیشنه نه فره تیه کتیه. ئه گه ر نا، ئه شکه نجه دانی سه رجه م وه ستایانی نیگارکیش نا په وایه، به لام پتویسته."

ماموستا عوسمان گوتی: "حهزرتی سولتانی جیهانپه نام، ئه گه ر هه ریه ک له ماموستایانی نیگارکیشم بی ئه وه ی بیر له هیچ چیرۆدیک بکاته وه و به خیرایی نیگاری ئه سپیک له سه ر کاغه زیکی خالی بکیشیت، له وانیه بۆمان

روون بېټه وه و بتوانين حالى بين ئەم قەلەم وەرچەرخانه کارى کتیه. " سولتانمان زۆر ئاقلانە گوتى: "بېگومان، ئەگەر ئەمە لووتىكى راستى بېت و ئاکامى وەرچەرخانه قەلەم بېت. "

مامۆستا عوسمان گوتى: "سولتانم، ئەگەر جارى بدرېت ئیوه فەرمانتان داوه هەر ئەمشه و پیشبرکىیهک بۆ ئەمە ساز بکریت: شهو له دەرگای یهک به یهکی وهستایانى نیگارکیشستان بدریت و داوایان لى بکریت ههریه که یان به دهستوبرد و له سهر کاغزىكى خالى نیگارى ئەسپىک بۆ ئەم پیشبرکىیه بکیشیت... "

سولتانمان، به نیگایهک که "گویت لى بوو؟" لى بهدى دهکرا، بۆ سهرگه وهرى پاسه وانانى روانى: "تایا دهزانن مهيلم له کام چیرۆكى پیشبرکىی نیزامی شاعیره؟"

به شیک گوتیان: "دهزانن"، بریک گوتیان: "کامیان؟" و ئەوانى تریشمان وهک من بیدهنگ بوون.

سولتانى شوخم گوتى: "هزم له چیرۆكى شاعیرانى پیشبرکىیهک و له چیرۆكى ئاوینه دارى پیشبرکىی نیگارکیشانى چین و رۆم نییه؛ ههره زیاد هزم له چیرۆكى ئەو پزیشکانه یه که پیشبرکىی ئەوه یانه کامیان له پیشدا ئەوى تر بمریتیت."

هەر ئەوهندهى ئەمەى گوت، له پىر ئیمەى به جى هیشت و رۆیشت تا فریای نوێزى ئیواره بکه ویت.

دواتر، کاتیک بانگى ئیواره ده درا و پاش ئەوهى به نیمچه تاریكى له دهروازەکانى کۆشک دەرچووم، به کامه رانى خه یالم چووه سه ر شه کوره، مندا لان و ماله که مان. به دەم ههنگاوى خیراوه به رهو گه رەک، به ترسه وه ئەو چیرۆكى پیشبرکىی پزیشکانه م بیر که و ته وه:

یهکێک له دوو پزیشکەى له بهردهم سولتانەکان دهکونه پیشبرکىیه، ئەوه یان که بهردهوام به پۆشاکى په مەییبه وه نیگارى دهکیشريت، له ژههرىکى

بەھىزى فىلكوژ دەنكۆلەيەكى سەۋزى دروست كىردوۋە و داۋىيەتى بەۋى تر .
ئەۋىش سەلتەيەكى شىنى كەۋەي پۇشيوە، سەرەتا دەنكۆلە ژەھراۋىيەكەى
قووت داۋە، بەدۋاى ويدا دەنكۆلەيەكى دژە ژەھرى ھەر لەۋىدا گىراۋەى نۆشى
گىان كىردوۋە و بەزەردەخەنەى شىرىنىدا ئاشكرايە ھىچى لى نەھاتوۋە.
سەربارى ئەۋەش، ئىستا نۆرەى ھاتوۋە كارىك بەسەر دژبەرەكەى بەھىت
بۆن بەمىردنەۋە بكات. ھىدى و لەسەرەخۆ و بەدەم چەشتنى تامى ئەۋەى
ئىستا نۆرەى دەستوھشاندى ھاتوۋە، گۆلئىكى پەمەيى لە باخچە كىردوۋەتەۋە،
لە لئوى خۆى نىزىك خىستوۋەتەۋە و بەسرتە و بى ئەۋەى كەس گۆپى لى بىت،
شىعەرىكى نەزاندراۋى بەسەردا خۆپىندوۋە. دواتر بەجۋولەى زۆر بەخۇباۋەپروە
ئەم گۆلەى بۆ پىزىشكى پۇشاك پەمەيى درىژ كىردوۋە تا بۆنى بكات. ئەم گۆلە
جگە لە بۆنەكەى، ھىچ خەسلەتتىكى ترى نەبوۋە، بەلام پىزىشكى پۇشاك
پەمەيى بەئەندازەيەك لە ھىزى شىعەرى خۆپىندراۋ بەسەر گۆلەكەدا نىگەران
بوۋە، ھەر ھىندەى لە لووتى نىزىك خىستوۋەتەۋە و بۆنى كىردوۋە، لە ترساندا
كەوتوۋە و مىردوۋە.

٤٣

بیم ده لاین زهیتوون

پیش نویژی ئیواره بوو، له دهرگا درا، کردمه وه: یه کیک له پیماوانی سرگه وره ی پاسه وانان له کوشکه وه هاتبوو. نهوجه وانیکی خاوین، جوان، لئو به خنده و پیکپوش بوو. قوتیله که یه کی به دهسته وه بوو له بری پۆشنکردنه وه، سبیهی به سهر پووخسارییه وه دروست کردبوو. به دهسته که ی تریشی کاغز و تهخته ی نووسینی هه لگرتبوو. یه کسه دهستی کرد به گپرا نه وه: سولتانیان فهرمانی داوه، پتسبیرکینه ک پیکخراوه بۆ نه وه ی بزانی کئ له مامۆستایانی نیگارکیش به هه لمه تیک جوانترین نیگاری ئه سپ ده کیشیت. فهرمان دراوه هه ئیستا له زهوی دانیشم، ئه م کاغزه بخره سه تهخته و تهخته ش بخره سه نه ژنۆم و له و شوینه ی پیشانم دهریت، له چوارچێوه ی نیگارا، به خیرایی جوانترین نیگاری ئه سپی دنیا بکیشم.

میوانم هینایه ژوورئ. به قه له مباریک چووم باریکتین قه له می له مووی گوپی پشیله دروستکراو و مه ره که بی خۆم هینا. له زهوی دانیستم و ده مه ساتیک کپ بووم! تۆ بلیت فرت و فیل و گه مه یه ک له م کاره دا هه بیت به نرخی سه ر و گیانم ته واو بیت؟ له وانه ی شه! به لام ئه دی مه گه ر سه رجه م ئه فسانه کانی مامۆستایانی دیرینی هه راتیش به م هیله باریک و زراقه ی نیوان مه رگ و جوانی نه کیشراوه؟

هه ناوم پر بوو له چپژی نه خشاندن، به لام وه ک بیژیت جووری گشت مامۆستایانی دیرین له نیگارکیشان ترسام و خۆم راگرت.

که مه تیک سه بیری کاغزه م کرد و چاوه پیم کرد تا رۆحم له نیگه رانی

دابمالزیت، هیز و سەرنجی خۆم گرد بکەمەوه و تەنیا بیر لەو ئەسپە جوانە بکەمەوه کە بەنیازی کێشانی نیگاری بووم.

تا ئەو پۆژە هەرچی نیگاری ئەسپم کێشابوو، یان دیبوو، هەر هەموویان دەستیان کردبوو بە تێپەرین بەپیش چاومدا. دانەپەکیان بۆ کێماسیترینی هەموویان بوو. ئەو نیگاری ئەسپەیی کەس بۆی نەکێشرا بوو، ئیستا من دەمکێشا. بریاردەرانه هینامە بەرچاوی خۆم؛ گشت شتیکی تر سەردرایەوه، دەتگوت تاویک خۆم، دانیشتم لێرە و تەنانت نیگارکێشانیشم لە بیر چوو. دەستم لە خۆیەوه قەلەمی کردبوو بە قوتووی مەرەکەبدا و پێک بەئەندازەی قەلەم مەرەکەبی هەلگرتبوو. دەی دەستم، ئیستا ئەو ئەسپە دانسقیەیی پیش چاوت بکە بەراست. دەتگوت من و ئەسپ ئاویتەیی بەکتر بووین، لەودا بووین لەم دنیا بە جێی خۆمان بکەینەوه.

لەپەر و بەگومانیکەوه لە کاغەزی خاڵیی چوارچێوە تێگیراودا بەدوای ئەو جێیەدا گەڕام. لە خەیاڵی خۆمدا ئەسپەکەم خستە ئەوتۆ و لەپەر:

بەلێ، وەک ئەوهی هێشتا خۆم بیرم نەکردبێتەوه، دەستم لە خۆیەوه جوولۆ و بریاردەرانه، بروانە چەند جوانە، لە نووکی لاقی ئەسپەوه دەستی پێ کرد، دەستبەجێ پێچی کردووه و ناوتەنگی باریک و جوانی بری و بەرهو ژوور هەلکشا. کاتیک بەهەمان بریاردانەوه لای چۆکی بایداپەوه و بەخیرایی گەیشتە ژێر سنگی، لەپەر نەشئەم گرت! ئا لێرەوه پێچ بکەرەوه و بە سەرکەوتنەوه روو لە سەری بکە: ئای سنگی چەند جوان جێ بوو! سەری باریک بوووه و بوو بە مل، پێک وەک ئەسپی پیش چاوم. بۆ ئەوهی قەلەم لەسەر کاغەز هەلبگرم، لە گۆنایەوه بەرهو خوار دابەزیم و گەیشتمە دەمی بەهیزی و بەکەمیک بیرکردنەوهوه بەکراوهیی کێشام. چوومه دەمییهوه و گوتم "ئێرە بەمجزۆرەیه، ئەی ئەسپ دەمی خۆت زیاتر داچەقینە" و زمانی جوانیم هینایە دەری. لەسەرەخۆ بەدەوری لووتیدا - دوودلی مەنوینە - سوورامەوه. ئەو کاتە بەپێکی هەلەکشامە سەری، تاویک سەیری سەرتاپایم کرد و کاتیک بینیم هێلەکەم پێک وەک ئەوهی ناو خەیاڵی خۆم کێشاو، لە بیرم چوو نیگار

دهكيشم و دهتگوت خۆم نا، بگره دهستم ئەو گوپيانه و ئەو لاربوونهوه بى
 وپنهيهى مى كيشاوه. كاتيك له بهر و دهستبرد نىگارى زينهكهيم دهكيشا،
 دهستم له خۆيهوه راوهستا و له قوتوو مهركهه بى بۆ قهلهمهكهه هه لگرت.
 زۆريش دلخۆش بووم بهكيشانى پشت و گۆشتى نوورت و بهرز و ئەستورى و
 ههناوم پر بوو لهم نىگارهى دهستكردى خۆم. تاويك ههستم كرد له شانى ئەم
 ئەسپهى ناو نىگارى دهستكردى خۆمهوه راوهستاوم. بهنهشهوه دهستم
 بهكيشانى كلكى كرد، ئەمه ئەسپى شهرفانان و ئەسپى غاردان بوو. كلكىم
 كرد به گري و بهكامه رانى بهرهو ژوور هه لكشام: كاتيك كلك و كهفه لىم
 دهكيشا، پىم وا بوو له سه ر سمت و كونى قنگى خۆم ههستم به فينكيهكى
 خۆش كرد و بههه مان كه يفخۆشى، نه رمهى جوانى پشتى و به خىرايى و
 به حه زه وه سمى لاقى چه پى پشته وهى بۆ دواوه دريژكراويم كيشا. شهيداي
 دهستم بووم، چونكه كتومت راوهستانى زه ريفى ناو خه يالى خۆمى به لاقى
 چه پى پيشه وهى به خشى و به نىگارى ئەسپى دهستكردى خۆم سه رسام بووم.
 دهستم هه لگرت، چاوانى خوڤينى، به لام خه مگينى و كه ميك به دوودلى و
 به خىرايى كونه لووته كانى و سه رپۆشى زينه كه يم كيشا؛ وهك ئەوهى
 به خۆشه ويستيه وه دهستان پيدا بهينم، تال به تال مووى يالىم به شانكراوى
 كيشا، لغاوم لى به ست، په له يه كى سپىم له سه ر ناوچه وانى كيشا و قه شم
 كرد. به چيژ و به پىوان، به لام به قه وارهى گه و ره كوون و كيريشم بۆى كيشا تا
 هه موو شتيكى ته واو بيت.

من كاتيك نىگارى شاهانهى ئەسپىك دهكيشم، خۆم ده بم به و ئەسپه.

۴۴

يېم دەلېن پەپوولە

يېم وا بېت كاتى نوپۇزى ئىوارە بوو. كەسپك لەبەر دەرگا بوو: گىرپايەوہ: سولتانم فەرمانى پېشېركېيى داوہ. سەر دل و سەر سەرم سولتانم، جا لە من بترازىت، كېي تر ھەيە جوانترين نيگارى ئەسپ بكىشيت؟!

كاتىك زانيم ديسان پېويستە بى بەكارھىنانى بۇياخ و بە رىبازى قەلەمى رەش نيگار بكىشريت، تۆزىك دوودل بووم. بۇچى رەنگ بەكار ناھىنين؟ ئايا لەبەر ئەوہيە من باشترين رەنگرەوہم؟ كى برپار دەدات كام نيگار باشترين نيگارە؟ بۇنى دەمى نەوجەوانى ناوشان پان و لىتو پەمەيى و جوانى لە كۆشكەوہ ھاتووم كرد و ھەستەم كرد مامۇستا عوسمانى گەرەھى و ھستايانى نيگار كېش لە پشت ئەم كارەوہيە. بى ھىچ گومان و پارايىيەك، مامۇستا عوسمان بە ھونەرى من دەزانىت و لە ناو سەرچەم ھستايانى نيگار كېشدا منى لە ھەمويان زياتر خۇش دەويت.

بەمجۆرە، ئەو كاتەى نيگام لە كاغەزى خالى برىبوو، شىوہى و ھستان و نيگا و خۇپيشاندانى ئەسپەكە ھاتە پېش چاوم و دەمزانى ھەردوو كيان، سولتانمان و مامۇستا عوسمانىش، ئەمەيان بەدل دەبېت. ئەم ئەسپە پېويستە بەگور و نەسرەوت بېت و ھك ئەسپەكانى دەستكردى دە سال لەمەوہەرى مامۇستا عوسمان، بەلام گران و سەنگين بېت جۇرى ئەو ئەسپانەى بەردەوام سولتانمان دلې پېوہيانە. دەبېت ھەردوو لاقى پېشەوہشى بەرز كردبېتەوہ تا ھەردوو كيان سەبارەت بەجوانىيەكەى ھاورا بن. لە دلې خۇمدا پرسىم تۆ بلىيت چەند دانە زېر بە خەلات بدرىت؟ مير موسەوير ئەم نيگارەى چۆن

دهكيشا؟ ئەدى بەهزاد چۆنى دهكيشا؟

لهپر وهك بروسكه شتيك به ئەقلمدا هات و ههتا من ههولم دا بزانم چييه، دهستی بهرازم پری به قهلهمدا كردبوو، بگره دهستی كردبوو بهكيشانی لاقی چهپی پيشهوهی ئەسپی دهگمەن و بهخهياالی كهسى تردا نههاتوو. دواى ئەوهی دهقهی شانيم گهيانده جهستهی، بهبویری و خیرایی و چيژهوه دوو كهوانم كيشا. ئەگەر بتاندييا، دهتانگوت ئەم هونهربازه نيگار كيش نيه، خوښنوسه. دهستم گوپرايهالی كهسى نهدهکرد، له خوڤيهوه دهجوولا و منيش وهك ئەوهی دهستی كهستيكي تر بيت، بهسهرسامی تهماشام دهکرد. ئەم كهوانه بيويخانه بوون به ورگی خرپن و خريله، سنگی پتهو و ملی قوو ئاسای ئەسپی بئى هاوتام و ئیدی لهبهروه حسیبی تهواوبوو بئى نيگار دهکرا. واى چەند دەست به هونهرم! بينيم دهستم له خوڤيهوه بهدهوری دەمی کراوه و لووتيدا سووراوهتهوه و ناوچهوان و گوڤيهکانی ئەسپی بهختهوهر و بههيز و ئاقلی كيشاوه. دواتر، ئای دايه پروانه، چەند جوانه، وهك ئەوهی پيتيک بنووسم، كهوانیكي ترم كيشا، چ بهختهوهریيهكه؛ هيندهی نهمابوو پئى بکهنم. له كهوانهی ملی ئەسپی راوهستاومهوه تا زينهكهی دابهزيم. دهستم زينهكهی دهكيشا؛ بهشانازييهوه سهیری شيوهی وهدهرکهوتوو جستهی قهلهو و خرپنيم کرد و ریک وهك جهستهی خوڤم دهچوو: ههمووان شهيدای ئەم ئەسپه دهبن. پيشيني ئەو قسه شیرينانهی سولتانا منم کرد که له کاتی بردنهوی خهلاتهکهدا دهیانکات: کيسهيهک زيرم دهياتی، کاتيکيش هينامه پيش چاوی خوڤم چۆن له مالهوه دانه بهدانه دهیانژميرم، له ناخهوه ئارهزووم لئى بوو پئى بکهنم. لهو ساتهدا به تيلهی چاوم تهماشام کرد دهستم زينهکهی تهواو کرد، قهلهمهکهم چوو به قوتوو مەرکهکهدا و دهرچوو، پاشان بهدهم پيکهنينهوه و وهك ئەوهی گالتهيهک بکهم، پشتيم كيشا. بهخیرایی بهدهوری کلیکیدا سوورامهوه. كهفهليم وهك قوونی شیرینی نهوجهوانیكي تاس و لووس که ئارهزووم دهکرد ئەو ساته بينيمه ژيرم، بهحهز و ويستی بهدهستهينانهوه، چەند شیرين و خړ كيشا. کاتيک من پئى دهکەنيم، دهستی ئاوهزياوم لاقهکانی

دواوهی ته واو کرد و قه‌له‌مم راوه‌ستا: بوو به جوانترین ئه‌سپی له‌سه‌ر پاشووان راوه‌ستاوی ئه‌م دنیا‌یه. هه‌ست‌یک‌کی شادی هه‌ناومی داگرت؛ به‌شادمانی بیرم ده‌کرده‌وه چۆن ئه‌سپه‌که‌م به‌گه‌ن ده‌که‌ن و من وه‌ک هونه‌رمه‌ندترین نیگارکیش، بگره‌ هه‌ر له ئیستاوه وه‌ک گه‌وره‌ی وه‌ستا‌یانی نیگارکیش را‌ده‌گه‌یه‌نن. به‌لام هه‌مان کات و له‌پر حالی بووم ئه‌م گه‌مزانه ئاوه‌هاش ده‌لین: چه‌ند چاپووک و یاریبازانه کیشاویه‌تی! که‌وتمه‌ دل‌ه‌راوکی و گوتم ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌ نیگارکه‌م وه‌رناگرن. به‌مجۆره، یال، کونی لووت، ددان، مووه‌کانی کلک و سه‌رپۆشی زینیم به‌وردی و به‌جوانی نه‌خشاند تا ببینن چ‌ره‌نجیکم له‌م نیگارده‌دا کیشاوه. ده‌کرا له‌م باری وه‌ستانه‌دا، لای پشته‌وه‌ گه‌ل و گونی ئه‌سپه‌که‌هه‌ ببندریت، به‌لام گوتم نه‌بادا ژنان خه‌یالی پتوه لی‌بدن، نه‌مکیشا. به‌له‌ خۆباییبوونه‌وه‌ سه‌یریم کرد: هه‌لساوه‌ته‌ سه‌رپی، جۆری گه‌رده‌لولو نه‌سه‌روه‌ته، به‌هیز و گوره‌! له‌وه‌ ده‌چوو بایه‌ک هه‌لی کردبیت و هیل‌ه‌ بازنه‌ییه‌کانی وه‌ک پینه‌کانی نووسینیک خستبیته‌ جووله، به‌لام ئارامیش بوو. هه‌روه‌ک چۆن به‌شان و بالی به‌هزاد و میر موسه‌ویردا هه‌لده‌ن، ستایشی بکیشی ئه‌م نیگارده‌ش ده‌که‌ن و منیش ده‌چمه‌ ریزی ئه‌وانه‌وه.

من کاتیک نیگاریک‌کی شاهانه‌ی ئه‌سپ ده‌کیشم، ده‌بمه‌ نیگارکیشیک‌کی تری بکیشی نیگاریک‌کی شاهانه‌ی ئه‌سپ.

٤٥

پيم ده لئين له قلهق

دواى نوټيزى ئىواره بوو، له وهدا بووم دهرېچم و برؤم بؤ قاومخانه؛ گوتيان كه سټك له بهر دهرگايه. خټره. چووم: كه سټك له كوشكه وه هاتيوو؛ گټرايه وه. باشه: جوانترين ئه سټى دنيا. ئيوه پيم بلين بؤ هر دانه يه كه چهند ئاچه دهدن تا من پينج شه ش دانه له جوانترين ئه سټى دنيا تان بؤ بكتشم.

به لام به پاريزه وه ره فتمارم كرد و وام نه گووت، نه وچه وانى راوه ستاوى ناو شيپانه ي دهرگام هينا يه ژوورئ. بېرم كرده وه: جا خو جوانترين ئه سټى دنيا هه بوونى نييه تا من نيگارى بكتشم. من ده تانم نيگارى ئه سټى شه ي، ئه سټى كه ته ي مه گوئى، ئه سټى ره سه نى عه ربه ي، ئه سټى له خو پندا كه وزاوى قاره مانان و ته نانه ت نيگارى بارگيرى به دبه ختى راكيشه رى گاليه سكه ي به رد و گوټيزه روه ي به رد بؤ بيناسازى بكتشم، به لام كئ به مانه ده لټت جوانترين ئه سټى دنيا؟ بټگومان يه كسه ر حالى بووم سولتانمان به گوتنى "جوانترين ئه سټى دنيا" دانسقه ترين و ده گمه نترينى ئه و ئه سپانه ي ده وټت كه پټستر له ولاتى عه جه م هه زاران جار به ته واوى رټسا و قالب و وه ستانيه وه نيگاريان كيشراوه. بؤچى؟

هه لبه ته ئه مه شيان له بهر ئه وه يه تا من نه توانم كيسه يه كه زټر ببه مه وه. ئه گه ر پيم بلين نيگارى ئه سټى كى ئاسايى بكتشه، نه بوونى تواناى كه سانى تر بؤ پټشېركئ له گه ل نيگارى ئه سټه كانى مندا، شتېكى زانراوه. تؤ بلټيت كئ سولتانمانى فريو دابټت؟ سه ربارى گشت پرته و بؤله و قسه و قسه لؤكى به رچاوته نگان، سولتانمان ده زانټت من هونه رمه ندرين نيگار كيشم و حه ز له

نیگاری دەستکردی من دەکات.

دەستم، وەک ئەوێ بیهوێت سەرچەم ئەم حەسێبانە بنیته لاوه، لە پڕ بەهەلچوونەوه کەوتە جوولە و لە نووکی پێیهوه دەستم پێ کرد و بەهەلمەتیک نیگاری ئەسپێکی راستەقینەم کیشا. ئێوه ئەم ئەسپانە لە کۆلان و لە شەرەکان دەبینن. ماندوو، بەلام گورجوگۆل... دواتر و بەهەمان هەلچوونەوه نیگاری ئەسپی ئەفسەرێکی سوارەشم کیشا، جوانتریش دەرچوو. هیچ کام لە وهستایانی نیگارکیشی نیگارخانە ناتوانن شتی وا جوان بکیشن. خەریک بووم دانەیهکی تریش لەبەر بکیشم، بەلام ئەو کورەیی لە کۆشکەوه هاتبوو، گوتی: "دانەیهک بەسە."

لەو هەدا بوو پڕ بەداتە کاغەزەکه و پڕوا، من پام گرت، چونکە وەک ناوی خۆم دەزمانی ئەو نامەردانە نەیان دەهتشت کیسهیهک زێر بۆ ئەم ئەسپانە بدریت. ئەگەر بە شتیوازی خۆم بیکیشم، ناهێلن کیسهیهک زێرم بدریت! خۆ ئەگەر ئەم کیسه زێرەش وەر نەگرم، ئەوا لەمەودا ناویانگم لەکەدار دەبیت. بیرێکم کردەوه. بە کورەم گوت: "پراوهستە." چوومه ژووری، دوو زێری قەلب و بریقەداری فینیساییییم هینا و خستە دەستی کورەیی لە کۆشکەوه هاتوو: ترسا و جاوهکانی داچەقاند. گوتم: "تۆ لاویکی شیر ئاسایت."

دەفتەرێکی قەلبم هەبوو لە هەموو کەسێکم دەشاردەوه و بەدزییهوه جوانترینی ئەو نیگارەنەم تیدا کیشابوووه که بەدزیژاییی سالانی رابردوو دیوومن. ئەم دەفتەرەم هینا و نامە بەردەمم. وەک تریش، ئەگەر دە زێر بەدیت بە جەزمییی بستمەبالی سەرۆکی گەنجینه، ئەوا ئەو ناپیاوه باشتترین دار، ئەژدیها، مەل، راوچی و شەرڤانانی سەر پەرەیی کتیبە نەینی و قفل لەسەر داخراوهکانی گەنجینهت بۆ دەگریتهوه و دەیداتە دەستت. ئەم دەفتەرەم شاکاریکه لەو گۆرەیی، بەلام نەک بۆ ئەو کەسانەیی دەیانەوێت لە نەخش و نیگاردا دنیای ئەمڕۆ ببینن، بگره بۆ ئەوانەیی خوازیارن مامۆستایانی دێرین و داستانە کۆنەکانیان بێر بکەوێتەوه.

په په کانسټنټ ټيکه لى په کدى ده کرد و پيشانى کورې له کوشکه وه هاتووم د هدا و باشترينى ئه سپه کانم هه لېزارد. به دهرزى دستم کونم له سهر هيله کانم دروست کرد و به خيراى به سهريدا تى په پريم. کاغه زيکى خاوينم خسته ژير قالبه که وه. بريکى زور توژى خه لوزم به سهريدا کرد، که ميک راموه شانم بؤ ئه وهى به باشى بچيته ژيرييه وه. قالبم لابرډ. توژى خه لوزکه خال به خال، له سهر کاغه زى ژيره وه ته واوى شيوهى ئه سپه کهى دهرخستيوو. به بينينى خو شحال بووم.

د دستم دايه قه ليم. ئه وساته به ئيلهاميکى هه لقولاو له ناخه وه و به جوولهى خيرا و بريار دهرانه خاله کانم به جوانى و زهرى به به که گيانم. بويه کاتيک سک و مى جوان و لووت و پشتيم کيشا، له ناخه وه به خو شويستنه وه هه دستم پى ده کرد. گوتم: "ئوه تا. جوانترين ئه سپى دنيا. هيج کام له که مژهکانى تر ئه م نيگارهيان پى ناکيشريت."

سى دانه زيرى ترى قه ليم دا به کورې له کوشکه وه هاتوو تا ئه ويش باوهر بکات و نه خه له تيت بؤ سولتانهانى بگيرپته وه من به چ ئيلهاميک ئه م نيگارهم کيشاوه. ناراسته و خو ش تيم گه ياند ئه گهر کيسه به که زيرم دست بکه ويت، زيرى زياترى ددهمى. سهربارى ئه وهش، ژنه کهم به دهمى داچه قيوه وه بؤمانى دهروانى و کورېش خه يالى له وه دابوو بتوانيت جاړيکى تر بيبينيته وه. زور کهس هه ن پيان وايه به کيشانى نيگارپکى باشى ئه سپ دهن به نيگارکيشى باش. ئه مه به مهرچيک ته نيا کيشانى باشترينى نيگارى ئه سپ بهس نييه بؤ ئه وهى ببيت به باشترينى نيگارکيش، بگره پيوسته سولتانهان و گه مژهکانى دورويه ريشى بخه يته سهر باوهرپک تو باشترينى نيگارکيشيت.

ته نيا ئه وه دهمه دهم به خو م کاتيک نيگارپکى شاهانهى ئه سپ ده کيشم.

٤٦

دوا جارِييم ده لَين بكوژ

ئەري توانيتان به شيوازی كيشانی نيگاری ئەسپه كه دا حالی بن من كيم؟
هەر هيندهی بيستم داوام لئ كراوه نيگاری ئەسپيک بکيشم، تئ گهيشتم
پيشبرکئ له ئارادا نييه و دهبانه ویت له پري كيشانی نيگاری ئەسپيکه وه
دهستنيشانم بکن. ئاگادار بووم له وهی ئەو نيگاری ئەسپانهی له سه
کاغه زيکی زبر بۆ گهرمکردنی دهست كيشابوومن، له سه لاشهه زهریف
ئهفه نديی به له نگاز به جي مابوو، به لام هيچ سهقه تي و شيوازيكم نه بوو تا
بتوانن له پري سهيرکردنی نيگار هکانی ئەسپي دهستکردی خۆمه وه بمدۆزنه وه
و بزائن من كيم. بۆ دنيایي، له مه دنيایي بووم، به لام سهبراری ئەوهش، له
کاتی كيشانی نيگاری ئەسپه كه دا شله ژام. ئایا کاتيک ئەسپه كه ی زاوام
كيشابوو، شتيکی وام کردبوو تا بمدات به دهسته وه؟ ئیستا دهبوو نيگار يکی
جياواز بکيشم. ئەمجاره بيرم له شتی تهواو جياواز کرده وه، "خۆم راگرت" و
نه بووم به خۆم.

به لام من بۆخۆم كيم؟ ئایا من كه سيكم دمه ویت له پيناوی په سه ندرکردنی
شيوازی نيگارخانه دا شاكارهکانی ناخی خۆم بشارمه وه؟ داخۆ كه سيكم
بتوانم رۆژيک له رۆژان به سهرکه وتنه وه نيگاری ئەسپي ناو هه ناوی خۆم
بکيشم؟

تاويک به ترسه وه ههستم به هه بوونی نيگار كيشی ناو هه ناوم کرد. دهتگوت
رۆحیکی تر له ناخمه وه ته ماشام دهکات، شهرم ليی کرد.
دهمزانی له ماله وه خۆم پئ راناگيريت، بۆيه رووم له دهري کرد و به په له به

کۆلانه تاريکه كاندا رۆيشتم. شېخ عوسمان بابا له بهسه رها تي خۆيدا نووسيوه تي ئەگر عه و دآلي راسته قينه بخوازيت ئيبليسي هه ناوي له دواي خۆي به جۆ بهيلايت، پيوسته به دريژايي ته من به ريوه بيت و له هيج شوينيك زياد نه مينيتته وه. به لام دواي شهست و ههوت سال له م شار و ئەو شار كردن، له ههلهانن له دهستي ئيبليس پروزه ي لئ براوه و خۆي پادهستي كر دوه. ئەم ته مه نه؛ ته مه ني كوڤر بوني وه ستاياني نيگار كيش، گه يشتن به تاريكايي خوايي، بون به خاوه ني شيوازيكي نهويستراو و هه مان كات، ته مه ني پرگار بونه له سه رجه م نيشانه كاني شيوازي.

جۆري ئەوه ي منه ي شتيك بگه م، له بازا ري مريشك فرۆشان و مه يداني چۆلي بازا ري دي ل فرۆشان، به ناو بۆني خۆشي دووكاني شوڤبا و نوڤ فرۆشاندان سوورامه وه. به پيش سه رتا شخانه، ئوتووخانه ي ده رگا داخراو و خالۆيه كي نانه وادا تي په ريم. يارۆي نانه وا به سه رسوورمانه وه بۆ مني ده پرواني و پارهي ده ژمارد. به به رده م دووكاني به قالايدا رته ت بووم بۆني مسك له ترشي و ماسيي شوڤر كراوي ده هات. ته نيا له به ر ئەوه ي نيگام چوه سه ر رهنه گه كاني، چوومه دووكانيكي عه تاري و بينيم خاوه نه كه ي له ژوره وه هيشتا به ته رازوو خه ريكي كيشاني چه ند شتيك بوو. له وي، جۆري ئەوه ي له دلآوه بۆ مرۆڤ ده روانم، به سه رسام ي له به ر رۆشناييي چرايه ك سه يري جه وآلي قاوه، زه نه جه فيل و دارچيني، قوتووي رهنه گاو رهنه گي بنيشت، فه رده ي زي ره، ره شكه، كو نجي و زه عفه رانم كرد و راسته وخۆ بۆنيان له ميژه كه وه ده گه يشته به رلو وتم. جا رويار خوازيارم هه موو شتيك ببه م بۆ ده م و له سه ر كاغه زيكي خالي نيگاري گشت شتيك بكيشم.

چوومه شوينيك هه فته ي رابردو دووجار گه ده ي خۆم لئ پر كرديوو. ئەو شوينه م ناو نابوو ئاشخانه ي خه فه تباران - راستيه كه ي، ده بوايه بمگوتبايه ئاشخانه ي بي نه وايان. - ده رگاي ئەم شوينه، بۆ ئەو كه سانه ي پيي ده زانن، تا نيوه ي شه و كراويه. ژوره وه چه ند كه سيكي له سه زي هه لآوسين هه لآهاتوو، يه ك دوو داماو له به رگي ئەسپ دزاندا، چه ند نامۆيه ك له وانه ي له تاو

به‌دبختی و نائومی‌دی وهک ئەفییۆنکیشان دەستیان لەم دنیا‌یه شووشتووه و بۆ به‌هه‌شته‌کانی تر دەر‌وانن، دوو سو‌وال‌کەری خۆ‌نە‌سازین له‌گه‌ڵ ئادابی شوپنه‌که و ئەفهن‌دییه‌کی لی بوو. ته‌ماشام کرد کابرای ئەفهن‌دی خۆی له‌م گشت جه‌نجالییه دابریوه و خۆی خزان‌دووه‌ته‌ گۆشه‌یه‌که‌وه. سلاویکی ناسکم له‌ چیش‌تلینه‌ری هه‌له‌بی کرد. قاپه‌که‌م پر کرد له‌ دۆلمه‌ی که‌له‌رم به‌گۆشت، ماستم به‌سه‌ریدا کرد، یه‌ک دوو چنگ بیبه‌ری سوورم خسته‌ سه‌ری و له‌ ته‌نیش‌ت کابرای ئەفهن‌دییه‌وه دانیشتم.

هەر شه‌وه‌ی ته‌می دل‌گرانی و خه‌می‌کم لی ده‌نیش‌تیت. برایان، برایان، ژه‌هراوی ده‌بین، دهر‌زین، ده‌مرین، تا زیاتر بژین، ده‌توینه‌وه، تا بینا‌ق‌اقامان نو‌ق‌می په‌ریشانی ده‌بین. هه‌ندی‌ک شه‌وان له‌ خه‌ون‌دا ده‌بینم له‌ بیر هاتووه‌ته‌ دهر‌ی و دوام که‌وتووه، به‌لام خۆ ئی‌مه‌ گل‌یکی زۆرمان به‌سه‌ردا کرد و ناتوانیت له‌ گۆر راست بیته‌وه.

یارۆی ئەفهن‌دی لووتی له‌ شو‌ربای به‌رده‌می ژه‌نی‌بوو، من پیم وا بوو سه‌رتاپای دنیا‌ی له‌ بیر کردووه، که‌چی دەر‌گای ده‌مه‌ته‌قیی خسته‌ سه‌رپشت. ئەری ئەمه‌ نیشانه‌یه‌کی له‌ خواوه‌ نێردراو بوو بۆ من؟ گوتم به‌لی، گۆشته‌که‌ جوان جندراوه و دۆلمه‌ی که‌له‌رمم زۆر به‌تامه‌. پرسیم: گوته‌ تازه‌ دهر‌زخانه‌ی بیستی ته‌واو کردووه و به‌ ناوونیشانی نووسیار له‌کن عارف پاشا دامه‌زراوه. لیم نه‌پرسی بۆچی به‌م کاته‌ی شه‌و له‌ کۆشکی پاشا، مزگه‌وت، یان له‌ ماله‌وه له‌ پێخه‌وی ژنه‌که‌یدا نییه‌ و له‌م ئاشخانه‌یه‌ی چه‌ته‌ و رێبیرانی سه‌لت و زگورتیا‌نه. ئەو لیمی پرسى خه‌لکی کویم و کیم. منیش تاویک بیرم کرده‌وه و گوتم: "من ناوم به‌هزاده. له‌ هه‌رات و ته‌وریزه‌وه هاتووم. شاهانه‌ترین نیگار و باوه‌ر پێ نه‌کراوترین شا‌کارم کیشاوه. چه‌ندین سه‌ده‌یه‌ له‌ گشت نیگارخانه‌یه‌کی موس‌لمانی عه‌جه‌مستان و عه‌ره‌بستان ده‌گوتریت: کاتیک لی دهر‌وانیت، وا ده‌زانیت راستییه‌ وه‌ک نیگاری به‌هزاد."

بێگومان ئەمه‌ کرۆکی مه‌به‌ست نه‌بوو. نیگاری من شتی‌ک ده‌نه‌خشینیت که‌ ئەقل ده‌بیینیت، نه‌ک چاو. نیگاریش، وه‌ک ده‌زانن، که‌یف و سه‌فای سازکراوه

بۆ چاۋ. ئەم دوو بېرۆكەيە ليك بدەن، دنيای منتان دیتە پيش چاۋ، واتا:

ئەليف: نىگار بەرجهسته کردنى بىندراوهكانى ئەقلە بۆ بەزم و سهفای چاۋ.
لام: ئەو شتهى چاۋ له دنيا دەبىينیت، بەئەندازەى خزمەتکردنى ئەقل دەچیتە
نىگارەوه.

مىم: كەواتە جوانى بریتىيە لەوهى چاۋ له دنيا سەرلەنوۆ ئەو شتانه
بدۆزیتەوه كە ئەقل له خۆيەوه دەیانزانیّت.

من ئەم لۆجىكەم كتوپر له قولايىي رۆحى خۆم دەرھىنا، بەلام ئايا ئەفەندىي
تازەدەرچووى دەرزانەى بيستی لىي تى گەيشت؟ نەخىر، چونكە ماوهى سى
سال لەبەر پىي مامۆستای دەرزانەى گەرەكى قەراغ شار كە رۆژى بە بيست
ئاكچە وانە دەلئیتەوه (لەم رۆژگارەدا بيست نان بەم پارەيە دەكردىت)،
دانىشتووه و ھىشتا نازانىت بەھزاد كىيە. ئاشكرايە مامۆستا ئەفەندىي
بيستىش نەيزانىوه بەھزاد كىيە. باشە، با باسى بكەم.
گوتم:

"من نىگارى گشت شتىكم كيشاوه، گشت شتىك: دانىشتنى پەيامبەرمان
پىكەوه لەگەل ھەر چوار يارانى لە بەردەم مىحرابى سەوزى مرگەوت؛ دوايى
لە كىتیبكى تردا چوونى نىردراوى خوا بەسوارىي بوراق لە شەوى ميعراجدا
بۆ بەھشەى قاتى ھەوتەم؛ ئەسكەندەر، كاتىك لە پىي چىن بۆ ترساندى ئەو
جانەوهرەى بە گىژەلۆكە دەريای ھىناوھتە شەپۆل لىدان، دەھۆلى پەرسنگای
قەراغ دەريا دەدزىت؛ سولتانىك بەدەم گوڤگرتن لە دەنگى عودەوه لە ھەوزدا
سەيرى مەلەى شوخانى رووت و قوتى ھەرەمسەرا دەكات و دەستپەر لى
دەدات؛ زۆرانبازيكى نەوجەوان دەلئیت سەرجم فىلەكانى ھەستام دەزانم و
دەببەزىنم، ھەستاشى بە دوايىن فىل كە فىرى ئەوهى نەكردووه، دەببەزىنیت و
لە پيش سولتان دەدبات بە زەويدا؛ لەيلا و مەجنونى مندال، چاخىك لە
دەرزانەيەكى ديوار بەوردى نەخشىندراو لە تەنىشت يەكەوه لەسەر چۆك
دانىشتوون، قورئانى پىرۆز دەخوين و دليان دەچیتە يەك؛ لە ئەفیندارانى

هەرە شەرمەنەوہ بۆ بئی ئابرووترینیان و ئەوانەى دەکەن و دەکوژن ناتوانن چاو بېرنە ناو چاوی ئەفیندارانى خۆیان؛ بەرد لەسەر بەردى بنیاتنانى کوژشک و سەراکان، سزادانى تاوانباران بە ئەشکەنجەدان، فرینى هەلۆ، کەرویشکى گالتهچى، پلنگى ناپاک، دارى سەروو، چنار و ئەو قەلەباچکانەى هەموو جارێک بە سەریانەوہ دەمکیشا، مەرگ، شاعیرانى پێشبریکتەر، خوانى سەرکەوتن و کەسانى وەک تۆ کە لەسەر خوان جگە لە شۆربا شتیکی تر نابین.

نووسىارى بەپاریز چیدی نەدەترسا، بگرە منى بە قۆشمەباز دەزانى و پى دەکەنى.

گوتم: "لە بوستانى سەعدیدا بەسەرھاتیک هەیه من فرە حەزم لێیەتى. دەبیت مامۆستای بەریتز فیرتانى کردبیت و بیزانیت. ئەها دارا شا کاتى راو خۆى لە ئاپۆرەى دەوروبەرى دادەبەریت و بەمەبەستى گەران دەجیت بۆ سەر گرد و تەپۆلەکەکان. لەو کاتەدا پیاویکی نەناسراو و ترسناک لە بەردەمیدا قوت دەبیتەوہ. پادشا دەشلەژیت، ریک ئەو دەمەى بەسەر ئەسپەوہ دەست دەداتە تیر و کەوان، کابرای ریش بزى دەپارێتەوہ و دەلێت پادشام راوەستن و تیرەکەتان مەھاوێژن، چۆن منتان نەناسیەوہ؟ من مەیتەرى دلسۆز و راستگۆى خۆتانم و بەسەدان ئەسپ و تاینى سەربازتان پیم سپاردوہ. ئەدى مەگەر زۆر جار ان منتان نەبینیوہ؟ من رووخسارى یەک بەیەکی سەد ئەسپى ئیوہ بەخوو و رەفتار و رەنگیانەوہ دەناسمەوہ. باشە چۆن سەرەرای ئەو هەموو یەکتربینیەمان زەینتان ناچیتەوہ سەر کۆیلەيەک لە کۆیلەکانى ژیر دەستى خۆتان؟"

هەر جارێک نىگارى ئەم جفا تە دەکیشم، نىگارى ئەو ئەسپە رەش و خەنەبى و سببیا نەى مەیتەر بەدلۆقانى بۆیان دەروانیت، هیندە بەختەوارانە و بەئاسوودەبى لە دەشتیکى سەوزبى بەهەشتبى بە گۆل داپۆشراودا دەکیشم، تەنانەت گەمژەترین خويندەرى پەندى ئەم چیرۆکەى سەعدى تى دەگات: جوانى و پازى ئەم دنیا، تەنیا کاتیک دەردەکەوێت ئەگەر بەخۆشەويستى،

بایه خ پیدان و میهره بانی بۆی بروانیت. ئەگەر دهتانه ویت له بههشتی شوینی ژيانی ماین و ئەسپی بهخته وهری بژین، ئەوا هەر چاویکتان بکهن به چوار و به سه رنجه وه له رهنگ و ورده کاری و خوشیه کانی ئەم دنیا به پروانن و ببینن. شاگردی پیگه یشتووی به ردهستی مامۆستای بیست ئاچهیی له سه ریکه وه چیژی له قسه کانم وهرده گرت و له شه ریکی تره وه لیم دهرسا. دهیویست که وچکی دهستی دابنیت و له دهستم رابکات، به لام یه خهیم به رنه دا.

گوتم: "به هزادی مامۆستای مامۆستایان له و نیگاره دا پادشا و مهیته ر و ئەسپه کانی به جوړیک کیشاوه، دوی تیپه رپوونی سه د سائیش هیشتا کهس له لاسایکردنه وه یان تیر نه بووه. هه ریه کیک له و ئەسپانه ی ئەو له خه یال و دلێ خۆیه وه هینا بوویانی و کیشا بوویانی، بوو به قالب. سه دان نیگار کیش - منیش له ناویاندا - نیگاری ئەو ئەسپانه له بهر ده کیشین. تو هه رگیز نیگاری ئەسپت بینیه؟"

"رۆژیک له دوو تپی کتیبکی ئەفسوونا ویدا که مامۆستایه کی گه وهری زانی زانیان دابووی به مامۆستای خوا لیخۆشبووی من، نیگاری ئەسپکی بالدارم دی."

ئاشکرایه ئەم گیژ و ویژه له گه ل مامۆستای خۆی کتیبی عجائب المخلوقات - به هه ند وهرگرتووه. ئایا سه ری بنیمه مه نه لئ شۆرباکه و لیره بیخنکینم، یاخۆ لئی بگه ریم به زیاد پێوه نانه وه باسی ئەو نیگاری ئەسپه بکات که تاکه نیگاره له ژیانیدا دیویه تی؟ کێ ده زانیت له به رگی راوهیه کی چه ند خراپیشه! ریگهی سپیه مم دینه وه، که وچکم دانا و ده رپه ریمه ده ره وه ی ئاشخانه. دوی ریکردنیکي دوور و دریژ چومه ته کیه ی چۆلکراو و هه ستیکی ئاسووده یی هه ناومی داگرت. ده وره به ری خۆم سه ری، خاویتم کرده وه و بۆ ئەوه ی هه یچ شتیکی تر بکه م، گویم بۆ بیده نگی راگرت.

پاشان ئاویتم له شوینی شاردنه وه ی ده ره ینا و نام به کورسیی قورئانه وه. نیگاریکی دوو په ره یی و ته خته ی کارم نایه باوه شم. هه ولم دا له و شوینه وه ی

لئی دانیشتبووم، رووخساری خۆم له ئاوینهکهدا ببینم و به قهلهمی رهزوو نیگاری رووم بکیشم. پشوودریژانه ماوهیهکی درێژ کارم کرد. دواى کاتیکى زۆر سه‌رنجم دا رووخساری سه‌ر کاغه‌زه‌که دیسان وه‌ک رووخساری خۆم ناچیت، هه‌ناوم پر بوو له خه‌م و سه‌سه‌ره‌ت و ئاو زایه‌ چاوانم. ئه‌ری وه‌ستایانی نیگارکیشی فینیسایی، ئه‌وانه‌ی زاوا به‌و شیرینییه‌ باسیانی ده‌کرد، چۆن ئه‌م کاره‌یان ده‌کرد؟ بیرم کرده‌وه و گوتم ئه‌گه‌ر تاویک خۆم بخه‌مه جتی به‌کینک له‌وان و به‌هه‌ستی ئه‌وانه‌وه نیگار بکیشم، له‌وانه‌یه‌ بتوانم نیگاری خۆم به‌شێوه‌یه‌ک له‌ خۆم بچیت، بکیشم.

دواتر وه‌ستایانی نیگارکیشی فه‌رنگ و زاواشم به‌نه‌فه‌ره‌ت کرد، ئه‌وه‌ی کیشابووم، سه‌رپه‌وه، دیسانه‌وه سه‌هیری ئاوینه‌م کرد و ده‌ستم کرده‌وه به‌ نیگارکیشان.

زۆر دواتر، سه‌ره‌تا خۆم له‌ کۆلانه‌کان و پاشان له‌م قاوه‌خانه‌ ریسوا و په‌ریشانه‌ دینه‌وه. بگه‌ نه‌مه‌زانی چۆن گه‌یشه‌توومه‌ته ئێره. کاتیک چوومه ژووره‌وه، له‌ پای تیکه‌لبوونم به‌م نیگارکیش و خو‌ش‌نووسه‌ په‌ریشانانه به‌ئه‌ندانه‌یه‌ک شه‌رمم به‌ خۆمدا هاته‌وه، ناوچه‌وانم له‌ ئاره‌قه‌ نیشته‌.

هه‌ستم ده‌کرد سه‌بیرم ده‌که‌ن، باشه‌ ئه‌وه‌تا ده‌بینم به‌کتر راده‌گرن، ئاماژه‌م بۆ ده‌که‌ن و پێ ده‌که‌ن. هه‌ولم دا ئاسایی بم و له‌ گۆشه‌یه‌ک دابنیشتم. له‌لایه‌کی دی، چاوانم بۆ مامۆستایانی نیگارکیشی تر و برایانی خو‌شه‌ویستم گێرا، ئه‌وانه‌ی سه‌رده‌مانیک پیکه‌وه شاگردیمان بۆ مامۆستا عوسمان کردبوو. دلنایام ئه‌وانیش هه‌ریه‌که‌یان نیگاریکى ئه‌سپی کیشاوه، ده‌مزانی ئه‌و گه‌مژانه‌ پیشبریکه‌یان به‌هه‌ند وه‌رگرتوو و که‌وتوووته‌ په‌له‌قاژه‌.

هیشتا چیرۆکبێژی ئه‌فه‌ندی ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ت نه‌کردبوو، بگه‌ هیشتا نیگاریشی هه‌لنه‌واسیوو، بۆیه‌ ناچار بووم له‌ نیزیکه‌وه تیکه‌ل به‌ئاپۆره‌ی ناو قاوه‌خانه‌ بم.

باشه، با راستیتان پێ بلێم: وه‌ک هه‌موو که‌سیک گالته‌ ده‌که‌م، به‌سه‌ره‌اتی

سەر دەكەوئیت، ئەوی تر له دواى خۆى بهجى دەهیلآیت و منیش دەتوانم له ئاکامدا لایەنى كپ و ناهەزى خۆم له بىر بكم. ئەو كاتە بەزم و رەزىمى رۆژانى جەژنى سەر دەمى مندالیم بىر دەكەوتەو، ئەو بەزمانەى وەك خۆم لەگەل هەمووان تیايدا بەشدار دەبووم. بەلام بێدەنگییهك له هەناومدا هەبوو سەربارى ئەم گشت گالته و جەفەنگە، منى له ناوەراستى ئەم ئاپۆرەیدا تاك و تەنیا دەهیشتەو.

كئ ئەم رۆحە بێدەنگ و بئى بەزەبىیهى -ئەو رۆح نەبوو، جنۆكە بوو- تاخەرەو و دەپەڕىنى منى له جفات خستبوو هەناومەو؟ ئىبلىس؟ ئەم رۆحە بە بەدرەوشتییهكانى ئىبلىس نا، بگرە تەواو بە پێچەوانەو، تەنیا بەبێدەنگی هەناوم و بە بێگەردترین بەسەرھاتى رۆح وروژینەر ئاسوودە دەبیت و دادەساكیت.

بەنیازى بەخشىنى ئەو ئاسوودەبىیه پێم، له ژێر كاریگەرى شەرابدا دوو چیرۆك گێرايەو. شاگرد خۆشەنوسىكى بالابەرزى مەلەول، بەلام پىست سى، چاوە سەوزەكانى له چاوانم برىبوو، چووبووە خەیاڵەو و زۆر بە سەرنجەو گوتى بۆم راگرتبوو.

دوو چیرۆك سەبارەت بە كوێرى و شىواز كه نىگار كیش بۆ دلدانەوئى تەنبايى رۆحى خۆى گێرايەو

ئەلیف

كیشانى نىگارى ئەسپ بە دەم سەیر كردنى ئەسپەو، بە پێچەوانەى بۆچوونى باو، داھنانى مامۆستاىانى فەرەنگ نىیە، بگرە يەكەمجار بىرۆكەى جەمالە دىنى مامۆستای قەزوينى بوو. پاش ئەوئى ئوزون حەسەنى خاقانى ئاكوۆيونلو قەزوين دەخاتە ژێر قەلەمرەوى خۆیەو، مامۆستا جەمالى بەسالچوو هەر بەوئەندەو ناوەستیت بەچێژەو بەچیتە نىگارخانەى خاقانى سەرکەوتوو، بگرە پئى دەلئیت خوازيارە لەگەلیدا بچیتە شەر و نىگارى جفاتى ئەو شەرەانەى بەچاوى خۆى مێژوویان دەبىنیت، بکیشیت. بەمجۆرە، ئەم

مامۆستا گورهیه که ماوهی شهست و دوو سال بئی ئەوهی شهپری دبییت،
 نیگاری ئەسپ و ئەسپسوارى و شهپری کیشابوو، بۆ جارى یهکهم دهچیته
 شهپ. بهلام پیش ئەوهی تیکرژانى توند و بههرا و زهنای ئەسپه به ئارهقه
 تهربووهکان ببینیت، به تۆپیکى ههلا دراو له ریزهکانى دوژمنهوه، کوپر دهپیت و
 ههر دوو دهستى له مهچهکهوه له دهست هدات. ئاشکرایه مامۆستای بهتەمەن
 جۆرى مامۆستایانى گهوره و راستهقینه، کوپری به خهلاتیکى خوابی زانیوه
 و چاوهپیتی کردووه. له دهستدانى دهستهکانیشى به سهقهتییهکی گهوره
 دانهناوه و گوتویهتی بیرهوهری نیگارکیش به پێچهوانهئى قسهئى ئەوانهئى پى
 دادهگرن و دهلین له دهستدایه، له ئەقل و له دلدایه و ئیستا دواى کوپربوون،
 ئەو نیگار و دیمەن و ئەسپه بئی کیماسى و پهسهناهی که خوا فرمانى
 بینینایى پى دها، دهبینیت. بهمهبهستى دابهشکردنى ئەم شاکارانه لهگهلا
 نهخشپهروهراندا، شاگرد خۆشنووسى بىلابهرزى مهلول، بهلام پیتست
 سپى و چاوسهوز پهیدا دهکات. ئەو ئەسپه نایابانهئى له تاریکایى خاویدا
 دینه پیش چاوى، بهوشیوهیهى بیتوانیبایه قهلهمى بهدهستهوه بگرتایه و
 خۆى نیگاربانى بکیشابایه، بۆ شاگردهکهى دهگيرتتهوه و بهدهستى ئەو
 بهکیشانىان هدات. دواى مردنى مامۆستا، خۆشنووسى شوخ سپسه و سى
 چیرۆكى کیشانى نیگارى ئەسپ که ههریهکهیان له لاقى چهپى پیشهوه
 دهستى پى کراوه، به ناوونیشانى نهخش و رهوت و ئەقینى ئەسپ له سى
 بهرگدا کۆ دهکاتهوه و سهردهمانیک له ههر ولاتیک سپبهرى دهسهلاتى
 ئاکفۆیونلوى بهسهروهه بووبیت، زۆر ههزى پى کراوه و منهئى کراوه، نووسین
 و لاساییکردنهوى جۆراوجۆرى دهرچووه، وهستایانى نیگارکیش و شاگرد و
 فیرخوازان بهش بهشيان لى لهبهر کردووه، وهک کتیبى بهردهست کهلکى لى
 وهرگیراوه، بهلام دواى سپنهوه و گسکدان له دهولهتى ئاکفۆیونلوى ئوزون
 هسهن و پاش بالادهستبوونى نهخشى ههراتى له سهراوسهرى ولاتى عهجهم،
 سى کتیبهکه له بیر دهچنهوه. بێگومان هیزى لۆجیکى بههیز لهوهدا هیه
 کاتیک کهماله دین رهزای ههراتى له کتیبیکى خۆیدا بهناوى ئەسپهکانى کوپر،

به توندی ره‌خنه‌ی له‌م سى كتيبه گرتووه، به‌پيويستى زانيوه بسووتيندرين و بانگه‌شه‌ى كردووه: ئه‌و ئه‌سپانه‌ى جه‌ماله‌دينى قه‌زوينى له‌ كتيبه‌كانى خویدا باسيان ليوه ده‌كات، هيچ كاميان نابن به‌ ئه‌سپى خوايى؛ چونكه بيگه‌رد نين؛ له‌بهر ئه‌وه‌ى ماموستاي به‌سالآچوو، دواى بينينى جفاتى راسته‌قينه‌ى شه‌ر، با ته‌نيا جارئك و بو تاويكيش بووبيت، باسى ئه‌و ئه‌سپانه‌ى گي‌راوته‌وه. له‌بهر ئه‌وه‌ى سولتان محمه‌د فاتيح گه‌نجينه‌ى نوزون حه‌سه‌نى ئاكوؤيونلو به‌تالان ده‌بات و ده‌يه‌نينته‌ ئه‌سته‌نبول، پيويسته مرؤف توشى سه‌رسوورمان نه‌بيت تاك و ته‌راى ئه‌م سئسه‌د و سى چيرؤكه‌ى ئه‌سپ له‌ هه‌نديك كتيبا له‌ ئه‌سته‌نبول بينيت و ته‌نانه‌ت بوى ده‌ربكه‌ويت بريك له‌ نيگارى ئه‌سپه‌كان به‌و شيويه‌ى له‌م چيرؤكانه‌دا پيشان ده‌درت، كيشراوه.

لام

له‌ هه‌رات و شيراز، كوئيربوونى وه‌ستاي نيگاركيش له‌ پاى كارى زور له‌ خه‌زاني ته‌مه‌ندا، به‌ته‌نيا وه‌ك نيشانه‌يه‌كى وه‌ى نيگاركيش چاوى لى نه‌ده‌كرا، بگه‌ هه‌مان كات ده‌بوو به‌ مايه‌ى شانازى بوى و ده‌گوترا خوا پاداشتى رنج و هونه‌رى ئه‌و ماموستا نيگاركيشه‌ گه‌وره‌يه‌ى داوته‌وه. بويه سه‌رده‌مانيك له‌ هه‌رات به‌چاوى گومانه‌وه سه‌يرى بريك له‌ ماموستايانى كوئن، له‌وانه‌ى سه‌ربارى هه‌لكشاني ته‌مه‌نيان كوئر نه‌ده‌بوون، ده‌كرا. ئه‌مه پالى به‌زور ماموستاي گه‌وره‌وه ناوه له‌ پيرى خوياندا هه‌لوهداي كوئيربوون بن. هه‌نديك له‌وانه‌ خويان كوئر كردووه و له‌برى ئه‌وه‌ى بو پادشايه‌كى تر كار بكن، يان ناچار بن شيواز بگورن، ملي رتي ماموستايانى ئه‌فسانه‌ى خو كوئر كردوويان گرتووته‌به‌ر و سه‌رده‌مانتيكى دريژ به‌سه‌رسامى و شه‌يدايى يادبان كراوته‌وه. ئه‌بو سه‌عه‌يدى كوره‌زاي ميران شاي نه‌وه‌ى ته‌يمورى له‌نگ، دواى گرتنى تاشقهند و سه‌مه‌رقه‌ند نيگارخانه‌يه‌كى دامه‌زراندووه، تيايدا فره‌ زياتر ريزى له‌ نه‌ریتی كوئيربوون گرتووه وه‌ك له‌ كوئيربوون خوى و به‌م كاره‌ى ده‌روازه‌ى دنيايه‌كى نوئى خستووته سه‌رپشت. نيگاركيشى پير

قهره وهلیی سهرچاوهی ئیلهامی ئهبو سه عید، پئی گوتووہ ئاشکرایه
 نیگارکیشی نابینا له تاریکیدا ئهسپهکانی خوا دهبنیت و هونهری رهسهن
 ئهوهیه نیگارکیشی بینا و چاوساغ بتوانیت له روانگهی کویرهوه سهیری دنیا
 بکات. به تهمنهنی شهست و ههوت سالی، سهرهرای ئهوهی چاوانی تا کوئایی
 لهسهر کاغهنیکی کراوه دهبنیت، بی ئهوهی بیر له کاغهنی بهردهمی بکاتهوه و
 هیچ بینیت، نیگارکی ئهسپ به نووکی قهلهمیدا دیت، دهکیشیت و بهمش
 قسهی خوئی دهسهلینیت. میران شایش له کوئایی ئهه تدارهکی
 نیگارکیشانهدا وهک هاوکارییهک بو ماموستای ئهفسانهیی، فهرمانی داوه
 موزیکژهنانی کهر عوود بژهنن و چیرۆکبێژانی لایش چیرۆک بگێرنهوه. دواتر
 نیگاری ئهسپی نایابی دهستکردی قهره وهلی ماوهیهکی درێژ لهگهڵ
 نیگارکانی تری ئهسپی ماموستای گهرهدا بهراورد دهکات و دهبنیت هیچ
 جیاوازییهک له نیتوانیادا نییه. دهربارهی ئهه دۆخه که بووه بههوی دودایی
 میران شا، ماموستای ئهفسانهیی گوتوویهتی نیگارکیشی خاوهن هونهر
 چاوی کراوه بیت، یاخۆ نووقاو، بهردهوام له روانگهی خواوه ئهسپ دهبنیت.
 به بۆچوونی وی، ئهگهر قسه بێته سهه ماموستایهکی گهرهه نیگارکیش،
 هیچ جیاوازییهک له نیتوان کویر و چاوساغدا نییه: دهست ههموو جاریک
 ههمان نیگاری ئهسپی دهکیشا، چونکه ئهه رۆژگار، داهینانی فهرهنگ که
 شیوازی پئی دهلین، پهیدا نهبووبوو. ئهسپهکانی ماموستای گهرهه قهره وهلی
 ماوهی سهه و ده سال له لایهن سهه رجهم وهستایانی نیگارکیشی موسلمانهوه
 لاسایی کراوتهوه. بو خویشی، دواي دۆرانی ئهبو سه عید و رووخاندنی
 نیگارخانهکهی، له سههه رقهندهوه دهچیتته قهزوین. دواي دوو سال، بهتاوانی
 ئهوهی ویستوویهتی بو نیازی خراب ئایهتی "ئایا کویر و چاوساغ دهبن
 بهیهک"ی قورئانی پیرۆژ پوچهل بکاتهوه، سههرتا کویر دهکریت و پاشان
 لهسهه دهستی سهه ربازهکانی نيزام شای نهوجهوان دهکوژدیت.

لهوانه بوو چیرۆکی سێیه میشم بگێراییهوه و باسی خو کویرکردنی
 بههزاد، برپاری بو ههرگیز دوور نهکوتنهوهی له ههرات، بۆچی هیچ نیگاری

نه کيشابوو کاتيک به زور بۆ ته وريز براجوو، پابه ندبوونی به شياوای نىگارخانه وه و فره ئه فسانه ی تریش که له ماموستا عوسمانم بیستبوون، بۆ شاگرد خو شنووسی چاو جوان بگردبايه، به لام هوشم چوبوو سه ر چیرۆکبیژی ئه فهندى. ئه رى له کوپوه دهمزانی ئه م ئیواره یه به سه رهاتى ئیبلیس ده گيریته وه؟

له ناخه وه ویستم بلیم: "ئه وه ی یه که مجار - من - ی به زماندا هاتوه، ئیبلیسه. ئیبلیس خاوه نى شیاوزه. هر ئه ویشه رۆژه لات و رۆژئاوا ی له یه کتر دابریوه."

چوانم لیک نا و نیگاری ئیبلیس وه که ئه وه ی له دلمه وه ده رچوو، له سه ر کاغزی هه رزان به های چیرۆکبیژ کیشا. کاتيک من نیگاره که م ده کیشا، چیرۆکبیژ خوی و شاگردی، وه ستایانی تری نیگارکیش و فزولیه کان پی ده که نین و منیان تاو ددها.

ئایا به رای ئپوه من شیاو زیکم هه یه، یاخۆ ئه مه کاریگه ریی شه رابه؟

٤٧

من ئییلیسم

من حەزم له بۆنی بیبهری سووری سوورهوهکراو له رۆنی زهیتوندا، بارینی باران بهسەر ده‌ریای مه‌نگ له گزنگی به‌یادا، ده‌رکه‌وتنی له‌ناکاوێ ژنیک له په‌نجهره‌ی کراوه‌دا، بیده‌نگی، بیرکردنه‌وه و پشوودریژییه. متمانهم به‌خۆم هه‌یه و بێ باکم له‌و شتانه‌ی زۆربه‌ی کات له باره‌ی منه‌وه ده‌گوترین. به‌لام ئەم ئیواریه هاتمه ئەم قاوه‌خانه‌یه تا برایانی نیگارکیش و خۆشنووسم له‌مه‌ر چه‌ند قسه‌یه‌کی پاشمله، درۆ و ده‌له‌سه، قسه و قسه‌لۆک هۆشیار بکه‌مه‌وه.

بێگومان ده‌زانم، ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌سی ناخپوه‌ر منم، ئیوه ناماده‌ن رێک باوه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ی قسه‌کانم بکه‌ن. به‌لام به‌شی ئەوه ئاقلن بزانی پێچه‌وانه‌ی ته‌واوی قسه‌کانی من گشت کاتیک راست نین و به‌شی ئەوه‌ش هه‌ستیارن به‌ته‌واوی گوێ بۆ قسه‌کانم رابگرن تا تووشی خه‌یاڵسکاندن نه‌بن. ئیوه ده‌زانن په‌نجا و دوو جار ناوم له‌ قورئانی پیروژدا هاتوه‌ و ناوم یه‌کیکه له‌و ناوانه‌ی زۆرتین ناماژه‌ی پێ دراه.

باشه، با له‌ کتیبی خوا، له‌ قورئانی پیروژه‌وه ده‌ست پێ بکه‌ین. ئەوه‌ی له‌ویدا له باره‌ی منه‌وه‌ گوتراوه، سه‌رله‌به‌ری راسته. ده‌مه‌وێت بزانی کاتیک ئەم قسه‌یه ده‌کم، بێ فیزیم نواندوه‌وه، چونکه‌ پرسى شیوازیش له‌ ئارادایه. بچووک پێشاندانی من له‌ قورئانی پیروژدا، به‌رده‌وام مایه‌ی ئازار بووه بۆ من. ئەم ئازاره شیوازی ژبانی منه. من لێره ئەمه تاوتوێ ناکهم.

به‌لێ، خوا له‌ پێش چاوی ئیمه‌ی فریشته‌گه‌ل مرۆڤی ئافراند. پاشان داوی لیمان کرد کرێنۆشی بۆ به‌هین. به‌لێ، وه‌ک له‌ سووره‌تی العراف—دا نووسراوه، سه‌رجه‌م فریشته‌کان کرێنۆشیان برد، به‌لام من نارازی بووم. به‌بیرم هه‌تایه‌وه

ئادەم لە گۆل و منیش لە ماددەبەدەنەکی بەنرختر، وەک ھەمووتان دەزانن، لە ئاگر ئافریندراوم. کڕنۆشم بۆ مرۆف نەبرد. خواش منی بە "ڕۆی لئ بزربوو" دانا. گوئی: "لە بەھەشت دەرچۆ دەری، مافت نییە لێرە گەورەیی بنوینیت". گوتم: "تا قیامەت و ھەلسانەوێ مردوووان مۆلەتی ژیانم بەدەری".

دایمێ. منیش گوتم تەواوی ئەو ماوەیە کار دەکەم بۆ بەلاریدا بردنی نەوێ ئادەم، چونکە من لە سۆنگەیی کڕنۆش نەبردنمەوێ بۆ ئەو سزا دراوم. ئەویش گوئی ئەوانەیی لە ڕێیان دەر دەکەیت، ڕەوانەیی دۆزەخیان دەکەم. خۆتان ئاگادارن ئێمە لەسەر ئەم کارەمان لە دژی یەکتەر بەردەوامین. هیچ شتیکی زیاترم نییە بیخەمە سەر ئەم بابەتانە.

کەسانیک بانگەشە دەکەن ئەو کاتە پەیمانیک لە نیوان خوای مەزن و مندا دارپێژاڤیت. بەپێی ئەم لۆجیکە، من سەر لە بەندەکانی خوا دەشیوینم و لە تاقیکردنەوێیاندا ھاوکاریی خوا دەکەم: ئەوانەیی باشن، بپاری باش دەدەن و لە ڕۆی لانادەن، ئەوانەشی خراپن، خۆیان ڕادەستی نەفس دەکەن، تاوان ئەنجام دەدەن و دەچنە دۆزەخ. ئەگەر ھەموو کەسیک بچووبایە بەھەشت، کەس ترسی نەدەما و کاری دنیا و دەولەت تەنیا بەنیازی باش ڕایی نەدەبوو. ئەوێ من کردم، زۆر گرینگ بوو، چونکە لەم دنیا بە خراپە ھێندەیی باشە و خێریش بەئەندازەیی شەڕ پێویستە. ئازاری پەنھانی من بریتی بوو لە "خراپ" بوونی من و ھەرگیز وەر نەگرتنی مافی خۆم، ئەمە سەرباری ئەوێ نەزمی خوا لە سایەیی مندا (مەگەر بۆچی مۆلەتی پێم دا بوو تا قیامەت بژیم؟) و بەدەستووری خوای مەزن پێک ھاتبوو. کەسانی وەک ھەلاجی مەنسور و ئەحمەد غەزالیی بۆی ئێمام غەزالیی ناودار تا کۆتاییی ژیانیان لەبەر ڕۆشنایی ئەم لۆجیکە لە بەرژەوێندیی من ھەلسووړاون، بە نووسین و بەقسە کاریان گەیاندووەتە سنووری ئەوێ بلێن تاوانەکانی من بەو پێیەیی بەدەستوور و ویستی خوا ئەنجام دەدرین، ویستی خوایە و چاکە و خراپەش بوونی نییە، چونکە گشت شتیکی لە خواوەیە و تەنانەت منیش بەشیکم لە خوا.

ھەندیک لەو بۆ ئەقلانە سزای خۆیان وەرگرت و لەگەڵ کتیبەکانیان

سووتیتدران و کوژزان، چونکه بیگومان چاکه و خراپه هه‌یه، کیشانی سنووریک له نیوان ئەم دووانه‌دا ئەرکی هه‌موومانه، من، خواپه تۆپه، خوا نیم و منیش ئەو قسه قۆرانه‌م نه‌خزاندووته میشکی ئەو بئ ئەقلانه‌وه، بگره ئەوان خۆیان بیریان لهو شتانه کردبووه‌وه.

ئەمەش دهمهینتته سه‌ر نارەزایی دووهمم: من سه‌رچاوه‌ی سه‌رجه‌م خراپه و تاوانه‌کانی دنیا نیم. زۆربه‌ی مرۆگه‌ل، بئ ئەوه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی من هان درابن، له خشته‌م برابن و پارام کرابن، له‌به‌ر ته‌ماح، چیتزی زایه‌ند، بئ بریاری و نامه‌ری خۆیان و به‌شی هه‌ره زۆریشیان له گه‌مژه‌یی خۆیان‌وه تاوان و گوناھ ئەنجام ده‌دن. هه‌ولێ بریک له سوؤفیانی خوینده‌وار بۆ دامالینی من له سه‌رجه‌م تاوان و گوناھه‌کانم، چهند کاریکی تووره‌هاته، دانانی منیش به سه‌رچاوه‌ی هه‌موو تاوانیک به‌و ئەندازه‌یه پێچه‌وانه‌ی قورئانی پیرۆزه. ئەوه من نیم ئەو میوه فرۆشه‌ی قولی کرپاری خۆی ده‌بریت و سیوی رزیوی پئ ده‌فرۆشیت، هه‌ر مندالیک درۆزن، هه‌ر که‌سیکی سالووسکار، هه‌ر پێرکی بینه‌ری خه‌یالی بئ ئابرووانه و هه‌ر نه‌وجه‌وانیکی ده‌ستپه‌ر لێده‌ر فریو ده‌ده‌م. بگره خوای مه‌زن له‌م دووانه‌ی دوا‌ییدا هیچ خراپه‌ک نابینت ببیته هۆی بیرکه‌وتنه‌وه‌ی من. بیگومان من زۆر هه‌ول ده‌ده‌م بۆ ئەوه‌ی گوناھی گران ئەنجام بدریت، به‌لام بریک مه‌لا ده‌نووسن ته‌نانه‌ت ئەو که‌سانه‌ی ده‌میان داچه‌قاندوووه و باویشک ده‌دن، ئەوانه‌ی ده‌پژمن، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی ده‌سترن، من له خشته‌یان ده‌به‌م. ئەم شتانه وا ده‌گه‌یه‌نن ئەو که‌سانه هیچ له من نه‌گه‌یشتوون.

ده‌توانن بلێن جا با تئ نه‌گه‌ن، ئەوسا تۆ ده‌توانیت ئاسانتر فریویان بده‌یت. راسته، به‌لام منیش شکۆیه‌که‌م هه‌یه و پتویسته بیرتانی بخه‌مه‌وه هه‌ر ئەمه‌شه نیوانی منی له‌گه‌ل خوای مه‌زن تیک داوه. سه‌رباری ئەوه‌ی له ده‌یان هه‌زار کتێبدا نووسراوه من ده‌جمه هه‌موو به‌رگیکه‌وه و به‌تایبه‌تیش له شپوه‌ی ژنی جوانی هه‌وه‌س بزویندا رئ به باوه‌رمه‌ندان ده‌گرم، ئایا برایی نیگارکێشم لێره ده‌توانن پیم بلێن بۆچی هیشتا نیگاری من وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ترسناکی

دەموچاۋ ئاۋلادى، خوار و خىچ، شاخدار و كلكدار دەكىشەن؟

بەمجۆرە ھاتىنە سەر كرۆكى پىرسى بىنەرتىمان: نەخش. ئاپۋرەيەك لەوانەى كۆلانەكانى ئەستەنبوليان پىر كر دوۋە و لەلايەن مەلايەكەۋە، ناۋەكەى نالېم بۆ ئەۋەى نەبادا دواجار دلتان بىشەيت، دنە دەدرېن و دەلېن بانگدان بە مەقامەۋە، كۆيۈنەۋە لە تەكەيە، زىكر كردن لە باۋەشى يەكتردا، لە ھۆش خۆچوون بەدەم گويگرتن لە دەنگى سازەۋە و قاۋە خواردەۋە، پىچەۋانەى فەرموۋدەى خۋابە. ھەندېك لەۋ ۋەستا نىگار كىشانەى لەۋ ئاپۋرەيە دەترسن و ئىستا لىرە لە ناۋماندان، بىستم گوتوۋيانە نىگار كىشان لەسەر شىۋانى فەرەنگى، بەفەيتى من دەكرىت. بەسەدان سالا درۆى لە ژماردن نەھاتوۋ بەدەمى مەۋە كراۋە، بەلام ھىچ كامىيان ھىندەى ئەمە دوور نەبوۋە لە راستىيەۋە.

با بگەرېتتەۋە بۆ دەسپىكى ھەموو شتەكان. لەبەر ئەۋەى ھۆشى گشت كەسىك دەچىتتە سەر ئەۋەى من ميوەى قەدەخەم دەر خواردى ھەۋا داۋە، ھەموو كەسىك دەسپىكى راستەقىنە لە بىر دەكات. نەخىر، سەرەتا لەۋ خالەشەۋە دەست پى ناكات كاتىك خۋاى مەزن منى بە رى لى بىر بوۋ دانا. دەسپىكى سەر جەم شتەكان بۆ خاللىك دەگەرېتتەۋە؛ ئەۋ، مرۆقى پىشانى من و فرىشتەكانى تر دا و وىستى كر نۆشى بۆ بىبەن، كاتىك فرىشتەكانى تر كر نۆشيان بۆ مرۆف برد، بىر يارىكى زۆر بەجىي من ھەبوۋ:

من كر نۆش بۆ مرۆف نابەم

ئايا بەراى ئىۋە رەۋايە داۋى ئافراندىنى من لە ئاگر بىم بلىت:

كر نۆش بىبە بۆ مرۆف

ى ئافرىندراۋ لە كەرەسەيەكى بى نرختەر؟ براكانم، با وىژدانان سەرپىشك بىت و پىم بىلېن. باشە، دەزانم ھىچ شتىك لىرە لە نىۋان خۇماندا نامىنېتتەۋە و (ئەۋ) بىش گويى لە گشت چرپەيەكە و خەمى ئەۋەتتەنە رۆژىك دىت حىسبىتان لى بخۋازىت و لەۋ رۋوۋە دەترسن. كەۋابوۋ ناپىرسم بۆچى وىژدانى پىتان

داوه، دهلیم هەقی خۆتانه بترسن و ئەم پرسیارەم و جیاوازی نیوان ئاگر و گل لە بیر خۆم دەبەمەوه. بەلام شتیک هەیه هەرگیز لە بیرى ناکەم، بەلێ بە شانازییەوه بیرم دەکەوێتەوه:

من کړنۆش م بۆ مروڤ نه برد

ئەمە لە حالیکدا مامۆستایانى نوێی فەرەنگ ئیستا ریک ئەم شتە دەکەن. نیگاری گشت شتیک وەک خۆی، نیگاری بەگ، قەشە، بازارگانانى دەولەمەند، تەنانهت رەنگی چاوی ژنان، پێستی خاویان، کەوانەى بى ھاوتای لیوانیان، سێبەرى جوانی نیوان مەمکانیان، چرچ و لۆچی ناوچەوانیان، ئەنگوستیلەى قامکیان و مووی قێزەونى دەرپەریو لە گوتیانەوه دەکێشن و هەر بەوئەندەشەوه راناوہستن، بگره وەک ئەوہى مروڤ بوونەوہریکی شایەنى کړنۆش بۆ بردن بێت، ریک لە چەقى نیگارەکانى خۆیاندا جیکیری دەکەن و ئەم نیگارانه وەک بت بۆ پەرستن بە دیواردا ھەلدەواسن. ئەرى مروڤ بوونەوہریکی ھیندە گرینگە تا بەو ھەموو وردەکارییەوه، بە سێبەریشییەوه، نیگاری بکیشتریت؟ ئەگەر مالاەکانى گەرەکیک لە نیگاردا وەک ھەلەى بینینی چاوی مروڤ تا دەچیت بچووکتەر بکیشتریت، ئایا بەواتای ئەوہ نییە لەبرى خوا، مروڤ دەخریتە چەقى دنیاوہ؟ خواى گورہ و بەدەسەلات ئەم شتانه باشتر دەزانیت. بەلام بێم وا بێت ئیستا لاتان روونە شتیکى چەند توورەھاتە کاتیک بانگەشەى ئەوہ دەکریت من بپروکەى ئەم نیگارنەم بەخشییت. خۆ دەزان من کړنۆش بردنم بۆ مروڤ رەت کردووتەوہ، لەو پرووہە ئازار و تەنیاى زۆرم چەشتووه، لە بەرچاوى خوا کەوتووم و جنیوم پى دراوہ. بریک مەلا نووسیویانە و ھەندیک پيشنوێژ گوتوویانە سەرچەم مندالان بەھوى منەوہ دەستپەر لى دەدەن و ھەر منم ھەموو کەس دەدەم بە تریندا. ئەم قسانە زیاتر دەچنە ئەقلەوہ وەک لەو قسە توورەھاتانەى لە بارەى نیگارەوہ دەدرینە پالم.

دەمەوێت لەمبارەبەوہ دواىین شت بلێم، بەلام رووی قسەم لە مروڤلێک نییە لەبەر خولیای تەوش و توورەھات بەردەوام خەلەفابن و ئالوودەى ھەوسى خۆدەرخستن، چێژى زایەند و پارەن! تەنیا خواى مەزن بە ئەقلی بى سنوورى

خۆی له من تۆ دهگات: مهگەر تۆ نهبوویت کاریکی وات کرد فریشتهکان کرئوش بۆ مرۆف بهن و هەر خۆت نهبوویت مرۆفت فیتری له خۆباییبوون کرد؛ ئیستاش خۆیان ئهو شتانهی له فریشتهکانی تۆوه فیتری بوون، دهکهن، کرئوش بۆ یهکدی دهبن و خۆیان دهخهنه چهقی دنیاوه. گشت کهسیک، تهناته بهنده هه ره راستگۆکانیشت دهیانوهیت لهسهه شیوازی فرهنگی نیگاریان بکیشریت. ئهجامی ئهم بهخۆ شهیدا بوونه، بهم نیزیکانه وهردهگه پتته سهه له بیرکردنی تۆ و من ئهمه وهک ناوی خۆم دهزانم. پاشانیس، هه رچی تاوانی له بیرکردنی تۆ ههیه، دهیخهنه ئهستۆی من.

چۆن بۆتان باس بکهه، بهئهندازهی ئهوهی پیشبینی دهکریت، من باکم بهم هه مو شته نییه؟ بێگومان بهپیشاندانی ئهوهی سهدان ساله سهریاری بهردهبارانکردم بۆ بهزه بیبانه، جنیو پیدان، به نهفره تکردن و تووک لیکردنم، هیشتا سپوساغم و لهسهه پتی خۆم راوهستاوم. ئهگه دوژمنانی پروکهش و هه لچووم، ئهوانه ی بههۆ و بۆ هۆ جنیو بارانم دهکهن، بیریان بیت خوی مهزن مۆلهتی داوه تا قیامهت بژیم، ئهوا کاری هه موومان ئاسان دهبوو. خۆ ئه و ته مه نه ی ئه وان دهتوانن له خوی وهر بگرن، به ئاسته م شهست هه فتا سال تۆ ده په ری نیت. ده شزانم ئه گه ر بلیم هه ر ه یچ نه بیت قاوه بخۆنه وه بۆ ئه وه ی ته مه نتان درێژ بیت، هه ندیکتان ده لێن "مادام ئیبلیس ئه مه ی ده ویت، با ئیمه ته وا و پپچه وانه که ی بکه یین" و ئه وان هه رگیز قاوه ناخۆنه وه، یان خوار ده بنه وه و هه ول ده دن قاوه به سهه قوونی خۆیاندا بریژن.

پێ مه که نن. کاکل نا، رواله تی بیر گرینگه. ه یچ گرینگ نییه نیگارکیش چی کپشاه، بگه شیوازی نیگارکیش گرینگه، به لام پپویسته ئه مه ه یچ کاتیک به ناشکرای نیه بیت. ده مو یست له کۆتاییدا چیرۆکیکی ئه فین بگێرمه وه، وه لی وهرهنگ که وتووین. مامۆستای چیرۆکبێژ ئه مرۆ له بری من قسه ی کرد و به ئینی دا سه به ی نا، دو سه به ی، شه وی چوار شه مه، کاتیک نیگاری ژنیک به دیواردا هه لده واسیت، به زمانی شیرینی خۆی ئه و چیرۆکی ئه فینه مان بۆ بگێریتته وه.

۴۸

من شەكۈرەم

لە خەۋەندە باۋكەم دى، شەتتەكى پىم دەگوت و من لىتى خالى نەدەبووم. خەۋەنكى ترسناك بوو؛ بىدار بوومەۋە. شەۋكەت و ئۆرھان لە ھەردوۋلاۋە توند باۋەشيان پىمدا كىردبوو، منىش لەبەر گەرمىي ئەۋان ئارقەم دەردابوو. شەۋكەت دەستى نابوۋە سەر سىم. ئۆرھانىش سەرى تەپبوۋى بە سىنگمەۋە نووساندبوو. سەرھەراي ئەۋەش، بى ئەۋەي ئەۋان ھۆشيار بىكەمەۋە، تۈنم لە نوۋن و ژوۋرەۋە دەرىچم.

ھەيۋانم برى و بەكىپى دەرگاي ژوۋرى قەرەم كىردەۋە. لەبەر پۆشنايى مۆمدانى دەستىم، خۇي نا، پىخەۋى سىپى ويم دى جۆرى مردوۋىيەكى كىفنىراۋ لەۋ ژوۋرە تارىك و سارده پاكشايبوو. دەنگوت تىشكى مۆمدانى دەستىم دەكات و دەكۆشپت ناتۈنپت بىگاتە نوۋنكەي.

زىاتر دەستىم نىزىك كىردەۋە، لەبەر تىشكى رەنگ نارنجىي مۆمەكە، رووخسارى شەكەت و رىش دەرھاتوۋى و شانە پوۋتەكانى دى. بەباشى لىي نىزىك بوومەۋە، ئەۋىش جۆرى ئۆرھان، ۋەك كىرم لوۋلى خواردبوو. ھىماي كچىكى نوۋستوۋ بەسىمايەۋە دىار بوو.

بەخۆم گوت: "ئەمە مېردى منە." ھىندە دوور بوو لىم و پىم نامق بوو، ھەستىم كىرد پەژىۋانىيەك ھەناۋمى داگرت. ئەگەر خەنجەرىكىم بەدەستەۋە بۋايە، دەمكۆشت. لەبەر ئەۋە نا بەراستى نىازى كۆشتىم ھەبىت، تەنيا لەبەر ئەۋەي ۋەك ھەموومان بەمنداۋى كىردوۋمانە، بىرم دەكرەۋە چۆن دەبىت ئەگەر بىكۆژم. نە باۋەرم بەۋە ھەبوو سالانىك بەيادى مەۋە ژىابىت و نە باۋەرىشىم

بههيمای بيگهردی زارۆكانه‌ی سه‌ر پروخساری ده‌کرد.

نووكی پێی خاوسم له شانی ژهنی و هۆشیارم كرده‌وه. به‌بيني من، زیاتر له‌وه‌ی بکه‌وتنه‌ به‌ر كاریگه‌ری و جۆش و خروۆش، رێك وه‌ك خۆم ده‌مویست، ئه‌گه‌ر بۆ تاویكیش بی‌ت، ترسا. پێش ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی خه‌و به‌ری به‌دات، پرسیم:

"باوكم دی له‌ خه‌وندا، شتیکی زۆر ترسناکی پێم گوت: تۆ كوشتوته..."

"كاتێك باوكت كوژرا، مه‌گه‌ر ئێمه‌ پێكه‌وه نه‌بووین؟"

گوتم: "منیش ئه‌مه‌ ده‌زانم، به‌لام تۆ ده‌زانای باوكم به‌ته‌نیا له‌ مال ده‌می‌نێته‌وه."

"نه‌مه‌زانای. تۆ منداڵه‌كانت له‌گه‌ڵ خه‌یرییه‌ ره‌وانه‌ كرد. ته‌نیا خه‌یرییه‌ و له‌وانه‌یه‌ ئه‌سته‌ریش پێی زانیبیت. خۆیشت باشتر ده‌زانای كێی تر پێی زانیبیت."

"جاروبار هه‌ست ده‌كهم ده‌نگێك له‌ ناخه‌وه‌ ده‌یه‌وت پێم بلێت بۆچی گشت شتیك به‌ئاقاری خراپه‌دا چووه‌ و خوازیاره‌ رازی ئه‌م هه‌موو به‌لا و نه‌گه‌تییه‌م بۆ بدرکێتیت. ده‌میش ده‌كه‌مه‌وه تا ئه‌و ده‌نگه‌ بی‌ته‌ ده‌ری، به‌لام وه‌ك ئه‌وه‌ی خه‌ون ببینم، ده‌نگ له‌ قورگم ده‌رناچیت. تۆیش چیدی ئه‌و قه‌ره‌ باش و بیگه‌رده‌ی ناسیاوی سه‌رده‌می منداڵیم نیت."

"خۆت و باوكیشت ئه‌و قه‌ره‌ بیگه‌رده‌تان قاو دا."

"ئه‌گه‌ر بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌ باوكم منت خواستبیت، ئه‌وا تۆله‌ت كرده‌وه.

به‌لام ره‌نگه‌ له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ بێ منداڵه‌كان هه‌یچ تۆیان خۆش ناویت."

گوتی: "ده‌زانم." به‌لام ئه‌مه‌ی به‌خه‌مه‌وه‌ نه‌گوت. "شه‌و، پێش ئه‌وه‌ی بنووم و كاتێك تۆ له‌ خواره‌و بوویت، ئه‌وان به‌ ده‌نگێك كه‌ منیش بتوانم گویم لێ بی‌ت، ده‌یانگوت: قه‌ره‌، قه‌ره‌، درزی قوونم قه‌ره‌."

له‌ پێشدا گوتم: "لێت بدانا‌یه‌." به‌راسته‌یش ده‌مویست لێی بدانا‌یه‌. به‌لام

دوا‌یی به‌شپه‌رزه‌یی گوتم: "ده‌ستیان لێ به‌رز بکه‌یته‌وه‌، ده‌تکوژم."

گوتی: "ئا وەرە جینگەو، رەق بوویتەو،"

"لەوانەییە ھەرگیز نەییەمە ئەو جینگەییەتەو. لەوانەییە ھەردوو کمان بەم زەماوەندە کاریکی چەوتمان کردبێت. دەلێن ئەو مارەبەرییە بەتالە. شەو پێش خەوتنم گویم لە دەنگی پێی ھەسەن بوو. لە بیرت نەچیت، کاتی ژیانم لەگەڵ پیاوی خوا لێخۆشبووم، سالانی سال گویم لە دەنگی پێی ھەسەن بوو. منداڵەکان خۆشیان دەوێت. بۆ بەزەبێشە. شمشیریکی سووری ھەیە. خۆتی لێ بپاریزە."

شتیکی فرە سەخت و ماندووم لە نیگای قەرەدا دی و حالی بووم ناتوانم بیترسینم.

گوتم: "شادمانتر و خەمگینتری ھەردوو کمان ھەر تۆیت. من بۆ ئەووی خەم دەبەخت نەبم و منداڵەکانم بیاریزم، کەلەرەقی دەنوینم. تۆیش بۆ خۆسەلماندن کەلەرەقی دەکەیت، نەک لە سۆنگەیی خۆشویستنی منەو."

بەدوور و درێژی بۆمی گێرایەو تا چ رادەیک منی خۆش دەوێت و بەردەوام لە کاروانسەرا خالییەکان، لە چیا رووتەلەکان و لە شەوانی بەفر باریندا بیری لە من کردووەتەو. ئەگەر ئەمانەیی نەگوتایە، منداڵەکانم لەو خەو ھەڵدەسەند و ھەر بەو شەو دەگەراینەو مالی میدردی پێشووم. لەبەر ئەووی لە ناخەو بۆم ھاتبوو، لەپەر گوتم:

"جاروبار پێم وایە میدردی پێشووم بۆی ھەیە ھەر ئان و ساتیک بگەریتەو. ترسی ئەووم نییە نیووی شەو لەگەڵ تۆ لە ژووریکدام و منداڵەکانم پێ بزائن، ترسی ئەووم ھەیە ھەر ھێندەیی چووینە باوھشی یەکتەرەو، ئەو لە دەرگا بدات."

لە دەرەو، لای دەرگای ھەوشەو، قیژە و ھاواری پشیلەیی بەشەر ھاتوو ھات. دواتر بێدەنگییەکی درێژ ھاتە ئاراو. تاویک وام زانی ھەنسک دەدم. نە دەمتوانی مۆمدانی دەستم بخرەم سەر میژەکە و نە دەمتوانی بگەریتەو ژوورەکەم بۆ کن منداڵەکانم. بەخۆم گوت تا بەتەواوی قایل نەبم دەستی لە کوشتنی باوکمدا نییە، ئەم ژوورە بەجی ناھێلم.

پېم گوت: "به چاوی سووک بۆمان دەروانیت. له و کاته وه منت هیناوه، لووت کردووه به ئاسماندا. له بهر نه گه رانه وهی میردم، دلت پیمان دسووتا. ئیستاش له بهر مردنی باوکم به زه بییت پیماندا دیته وه."

به وردی گوتی: "شه کووره خاتون، خویشت دهنایت ئەمانه راست نین. گشت شتیک بۆ تۆ ده کم." پیم خویش بوو به مجوره دهستی به قسان کرد.

"که وابوو له نوینه کهت بیره دهری و وهک من به پتوه راوهسته."

بوچی گوتیووم چاوه پیتی شتیکم؟

به شه رمه وه ئامازهی کرد بۆ لیفه کهک و جلی خه وئنی بهری و گوتی:

"ناتوانم."

مافی خوئی بوو. به لام سه رباری ئه وهش، له بهر ئه وهی به قسه می نه کرد،

تووره بووم.

گوتم: "پیش کوشتنی باوکم وهک پشیله یه کی شیر رشتوو خۆت بهم ماله دا ده کرد. ئیستاش کاتیک ده لیت شه کووره خاتون، خویشت باوه رت بهم قسه یهت نییه و پی ده چیت به ویت ئیمهش بزاین باوه رت پی نییه." له بهر هه لچوونم نا، له تاو سه رما، وهک ئه وهی شه خته یان به ران و پشت و ملمه وه نابیت، ده له رزیم.

گوتی: "وه ره جیگه مه وه و ببه به ژنم."

گوتم: "نامه ردی بکوژی باوکم چۆن ده دۆزیته وه؟ ئه گه ر دۆزینه وهی کاتیکی درێژ بخایه نیت، مانه وهی من له گه ل تۆ له م ماله راست نابیت."

"له سایه ی تۆ و ئه سته ردا، مامۆستا عوسمان گشت سه رنجی خوئی خستوه ته سه ر ئه سپه کان."

"مامۆستا عوسمان دوژمنی خوینخووری باوکی خوا لیخویشبووم بوو. باوکم ئیستا کاتیک به بانانه وه ده بینیت بۆ دۆزینه وهی بکوژی وی، ناچاری هاوکاری مامۆستا عوسمانین، نازار ده چێژیت."

له پیر له جیگه ده رپه ری و رووی له من کرد. منیش نه متوانی ته نانه ت له جیی خویشم بجوولیم. به لام به پچه وانه ی بۆچوونی منه وه، مۆمی مۆمدانی

دهستی منی به دهست کوژاندهوه و راوهستا، تاریکی ئەنگوستهچاو هه موو شوپننکی داپۆشی.

به چرپه گوتی: "باوکت ئیدی هه رگیز ناتوانیت بمانبیت. هه ردووکمان ته نیاین. شه کووره، ئیستا پیم بلّی: پاش ئەوهی له دواي دوازده سال گه رامه وه ئیره، تو وات لیم کرد هه ست بکه منت خووش دهویت و ده توانیت له دلّی خوژدا جیگه م بکه یته وه. دواتر زه ماوه ندمان کرد. به لام له و کاته وهی زه ماوه ندمان کردوه، خوژ له خووشیستی من ده دزیته وه."

به چرپه گوتم: "له ناچاری شووم پیت کرد."

بی به زه بیبانه ههستم ده کرد هه ر وشه یه کم، فزولی گوته نی، وه ک بزمار له جهسته ی که له و تاریکیه دا ریک له به رامبه رم راوه ستابوو، ده چه قی.

دیسان به چرپه گوتم: "ئه گه ر هه زم لیت بوايه، به مندالی خوژتم ده ویست."

گوتی: "ئه ی شوخی ناو تاریکی، له کونی دیواره وه سهیری گشت وه ستایانی نیگارکیشی هاتوچۆکه ری مالی خوژتان کردوه وه هه موویانت ناسیوه. پیم بلّی به بۆچوونی تو بکوژ کامیانه؟"

خوژحال بووم به وهی هیشتا دلگه ش بوو. میردم بوو.

"سه رامه."

نايه ته وه بیرم ئەمه م گوتبیت. ده ستمان کرد به راموسانی یه کتر. کاتیک هیشتا له تاریکیدا مؤمدانه که م به دهسته وه بوو، زمانی نه رمی قه دیفه ئاسایم نایه ده مم. فرمیسه کانم، قژم، جلویه رگی نووستنم، له رزیم وه هه موو شتیک، ته نانه ت جهسته ی ئەویش جوان بوو. نووساندنی لووتم به و سه رمایه به روومه تی گه رمیبه وه وه گه رمبوه نه وه شی خوژ بوو، به لام شه کووره ی ترسنۆک خوژی راگرت، له کاتی ماچ و موچدا خوژی له بیر نه کرد، بیرى له مؤمدانی دهستی، باوکی به بان سه رانه وه، میردی کۆنی و مندالانی له جیگه دا نووستووی کرده وه.

به ده م قیزانده وه گوتم: "که سیک له ماله وه یه." پالیکم پیوه ی نا و چومه هه یوان.

٤٩

من ناوم قهرهيه

له تاريخايي به ره به ياندا، بئ ئه وهى كهس بمبينيټ، بيدهنگ وهك ميوانى كه تنباز له مال دهرچوم و دوور و دريژ به كو لانه قوراوييه كاندا رويشتم. له هه وشه ي مزگه وتى بايه زيد دهستنويزم گرت، چوممه مزگه وته وه و نويزم دابهست. به سال اچويهك به هونه ريكه وه كه مه گهر مروف به چل سال بتوانيت به دهستي بخات، به دم نويز كردنه وه دريژه ي به خه وتنيش دها. جگه له و مه لا ئه فه ندى، كهسى تر له ژوره وه ي مزگه وت نه بوو. ههروهك چون جارى وا ههيه له خه ونى شه وان و بيروه رى ناشادماندا ههست دهكهن خوا بو ساتيك سه رنجى لي مان داوه و ئيمه ش به ئوميدى ئه و كه سه ي به چيژه وه سكالانامه يهك دهكه يه نيته دهستي سولتان، داواى شتيكى لي دهكه ين: منيش له خوا پارامه وه ماليكم بداتى پر بيت له كه سانتيك منيان خوش بويت.

كاتيك گه يشتمه ماليان، ههستم كرد ماموستا عوسمان به ههفته يهك له هزرى مندا هيدى هيدى جى زاواى خوا ليخوشبوومي گرتوه ته وه. له زاوام چه پتر و دوورتر بوو بو من، به لام باوه رى كتيب نه خشاندى ماموستا له هى زاوام قولتر بوو. ماموستا عوسمان به كه سيك نه دهچوو سالانتيكى دريژ له ناو وه ستايانى نيگار كيشدا باى ترس و شهيدايى و ئه قينى هه لكرديت، بگره زياتر له دهر ويشتيكي به سته زمان دهچوو.

كاتيك ئه و به پشتى كه ميك كو ماوه وه به سه ر ئه سپه وه و منيش به پشتى توژنيك چه ماوه وه له تهنيشت ئه سپه وه ريم دهكرد و له مالى ماموستاوه بو كوشك دهچوو ين، پئ دهچيت وهك دهر ويشتى پير و موريدى لاوى ناو نيگاره

هه‌رزان به‌هاکانی خه‌مئینه‌ری چیرۆکه دیرینه‌کان چووین.

له‌کۆشک، سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان و پیاوه‌کانیمان له‌خۆمان شاد و ئاماده‌تر دی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سوڵتانمان دُنیا بوو له‌وه‌ی ئیمه‌ سه‌رله‌به‌یانی ئه‌مرۆ سه‌یری نیگار هکانی ئه‌سپی ده‌ستکردی هه‌رسی مامۆستای نیگارکیش ده‌که‌ین و نیگاری به‌په‌له‌ کیشراوی بکوژی ناره‌سه‌ن ده‌دۆزینه‌وه، فه‌رمانیان دابوو ته‌نانه‌ت بۆ پرس پیکردنی خۆیان، ئه‌و نامه‌رده‌ ئه‌شکه‌نجه‌ بدریت. به‌مجۆره‌، ئیمه‌یان نه‌برد بۆ کانی و هه‌وزی به‌رده‌م جه‌لاد تا هه‌مووان بیبین و په‌ندی لێ وه‌ربگرن، بگه‌ر براهنه‌ مائیکی بچووک و په‌رپووتی گۆشه‌ی ئه‌وپه‌ری باخچه‌ی تایبه‌ت. بۆ لیکۆلینه‌وه و لێپرسینه‌وه‌ی نه‌ینی و رووداوه‌کانی هه‌لۆاسین، ئه‌م ماله‌ به‌باشتر ده‌زانرا.

لاییکی زه‌ریف و ناسک که‌ بۆ ئه‌وه‌ نه‌ده‌شیا پیاوی سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وانان بیت، به‌جۆولگی به‌خۆباوه‌رپه‌وه‌ سی به‌رپه‌ی له‌سه‌ر مێزیک دانا.

مامۆستا عوسمان ده‌ستی برد بۆ ده‌ره‌پنانی زه‌ره‌بین و دلم ده‌ستی کرد به‌ تریه‌ترپ کرد. زه‌ره‌بین و چاوی به‌رده‌وام له‌ هه‌مان دووریه‌وه‌ راده‌گرت و ریک وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌لۆیه‌ک بیت و به‌ زه‌رافه‌ت به‌سه‌ر کیلگه‌یه‌که‌دا بفریت، هیدی هیدی به‌سه‌ر هه‌ر سی نیگاری شاهانه‌ی ئه‌سپیدا گێرا. جۆری هه‌لۆیه‌ک مامزیکی نیچیری دبیت، تاویک له‌سه‌ر لووتی ئه‌سپه‌کان خاوی ده‌کرده‌وه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی په‌وتی خۆی تیک بدات.

دواتر به‌خوینساردییه‌وه‌ گوتی: "نییه‌."

سه‌رگه‌وره‌ی پاسه‌وان گوتی: "چی نییه‌؟"

منیش وام ده‌زانی مامۆستای گه‌وره‌ کاره‌که‌ به‌هه‌ند وه‌رده‌گریت و هه‌ر له‌ یاله‌وه‌ تا سم، له‌ هه‌ر خائیکی ئه‌سپه‌کان ورد ده‌بیته‌وه‌.

مامۆستا عوسمان گوتی: "بکوژی ناره‌سه‌ن هه‌چ جۆر په‌نجه‌یه‌کی له‌ دوا‌ی خۆی به‌جۆر نه‌ه‌یشتوووه‌. له‌م نیگارانه‌وه‌ روون نابیته‌وه‌ داخۆ کۆ نیگاری ئه‌سپی خه‌نه‌یی کیشاوه‌."

زەرەبىنى ئەوم ھەلگرتەوۈ و تەماشاي كۈنە لووتى ئەسپەكانم كرد: قسەى مامۆستام راست بوو. شتېكى ھاوشىۋەى ئەو كۈنە لووتە سەيرەى ئەسپى خەنەبى كېشراو بۆكتىبى زاوام، لەو سى ئەسپەدا نەبوو.

لەو كاتەدا ھۆشم چووہ سەر ئەشكەنجەدەرانى لە دەرەوہ راوہستاو. ئامپرىكىيان بەدەستەوہ بوو من چەندى كردم سەرم لە چۆنەتېى بەكارھىنانى دەرئەچوو. كاتېك ھەولم دەدا لە درزى دەرگاۋە سەيرىيان بەم، بىنېم يەكېكىيان ۋەك ئەوہى جنۆكە دەستى لى ۋەشاندىت، بەرەو پاش راى كرد و لەپشت دار توويەكەوہ خۆى مەلاس دا.

ئا لەو دەمەدا بوو سولتانی كۆلەكەى جىھانمان ۋەك تىشكىكى رۆشكەرەوہى بەرەبەيانى خۆلەمىشى خۆى كرد بەژورۇيدا. مامۆستا عوسمان دەستبەجى بۆى روون كردهوہ نەيتوانيوہ ھىچ شتېك لەم نىگارى ئەسپانە ھەلگرتىت. سەربارى ئەوہش، كۆلى نەدا تا سەرنجى سولتانمانى لەم نىگارنەى ئەسپى شاھانەدا پاكىشاىە سەر ھەئسانەوہى سەر ھەردوو لاقى يەكېك لە ئەسپەكان، جوانكارى، زەرافەتى ۋەستانى ئەويتريان، شكۆ و يقارى ئەسپى سىيەم و ئەمەش تەنبا لە كىتېبە زۆر دېرىنەكاندا دەبىندىت. ھەمان كات پىشېبىنى كرد دانە بەدانەى نىگارى ئەسپەكان بەدەستى كام نىگاركىش كېشراوہ. ئەو نەوجەوانەى لە شەودا دەرگا بەدەرگا بەسەر مالى ۋەستاىانى نىگاركىشدا گەرابوو، پىشېبىنكىردنى مامۆستا عوسمانى پىشتراست كردهوہ.

مامۆستا گوتى: "سەرتان سوور نەمىندىت ئەگەر ۋەستاىانى نىگاركىشم ۋەك ناولەپى دەستى خۆم بناسم. بەلام سەرم لەوہ سوورماوہ چۆن ھىلېكى بە من نامۆ لە دەستى يەكېك لەو ۋەستاىانى نىگاركىشم دەرچووہ! ھىچ ناتەواوبى نىگاركىشېك بى بناغە نىبە."

سولتانمان گوتى: "واتا؟"

"حەزرتى سولتانى جىھانپەنا و خاۋەن شكۆ، بە بۆچوونى من، ئەم واژۆ

نینهییهی له لووتی ئەم ئەسپە خەنەییەدا دەییین، کیماسییەکی بێ واتا و توورەهاتی نیگارکێش نییە، بگرە شتیکە ریشەیی بۆ کۆن دەگەریتەوه، بۆ نیگاری تر، بۆ شیوازگەلی دی و لەوانەیه بۆ ئەسپی تریش. ئەگەر پەرەیی ئەو کتێبە دانسقانەیی تەمەنیان سەدان ساڵە و ئێوه له گەنجینە و له ژێرزەمینی به قفل لەسەر قفل کۆمدرار و له سندووقی ئاسندا شارووتانەتەوه، هەلبەدەینەوه، لەوانەیه بۆمان روون ببیتەوه ئەو شتەیی ئەمرۆ ئێمە بەهەڵەیی دەزانین، شیواز بێت و دەتوانین ببەینەوه سەر قەڵەمی یەکیک له سی نیگارکێشەکانمان."

سولتان به سەر سوورمانەوه گوتی: "دەتەوێت بچیتە گەنجینەیی ئەندەر وون؟" مامۆستام گوتی: "بەلی."

ئەمە داخواریک بوو هێندەیی داخواری چوونە ژوورەوهی حەرەمسەرا بێ پەروا بوو. هەمان کات ئەمەشم بۆ روون بوووه: بەلەخانەکانی حەرەمسەرا و گەنجینە وهک ئەوهی له دوو گۆشەیی هەرە دلگیری حەوشەیی ئەندەر وونی بەهەشتیی کۆشکی سولتانمان بنیات نرابوون، بەهەمان شیوه له دوو گۆشەیی هەستیاری رۆحی سولتانماندا جێیان گرتبوو.

هەولم دا به سیمای جوانی سولتانماندا که تازه غیرەتم دابوو بهر خۆم سەیری بکەم، بۆم دەریکەوێت چ دەقەومێت، کهچی ئەوان لەپەر رۆیشتن. ئایا بەرێزیان توورە و دلگران بوون؟ تۆ بلیت لەبەر ئەم بێ ئابرووییهی مامۆستام هەر هەموومان، تەنانهت گشت وەستایانی نیگارکێش سزا نەدرین؟

سەیری سی نیگاری ئەسپەکەیی پیش خۆم دەکرد، هێنانه پێش چاوم جارێکی تر شەکوورە نابینم و بێ ئەوهی سەرچییی لهگەڵ بکەم، دەکوژریم. ئەم ئەسپە دانسقانە، سەرباری گشت جوانییەکانیان، ئیستا من پیم وا بوو له جیهانیککی زۆر دوورەوه دەرچووین و هاتین.

هەر وهک چۆن به مندالی وەرگرتنی مرۆف له ئەندەر وون، گەورەبوون، پێگەیشتن و بەسەر بردنی ژبانی له دلی کۆشکدا واتای بوون به کۆیلەیی

سولتانمان و مردن له پیناوی ویدا دهگهیه نیت، لهو بیده نگیه ترسناکه دا زۆر باش ئەومم به ئەقلدا هات کیشانی نیگاریش واتای بوون به کۆیلهی جوانییهکانی خوا و مردن لهو پیناوه دا دهگهیه نیت.

زۆر دواتر، کاتیک پیاوهکانی سه رگه وهی پاسه وانان ئیمه یان دایه پیش بۆ سه ره وه به ره و ده رگای ناوه راست، مه رگم له خه یال بوو؛ بیده نگی مه رگ. به لام کاتیک به باب السلامی شوینی هه لواسینی ده یان پاشادا ده رباز بووین، پێ ده چوو ده رگاوانان ئیمه یان هه ر نه دبیت. نه مه یدان دیوان که دوینی ده مگوت به هه شت خۆیه تی و به بینینی ئاوی چاوم داها تبوو، نه قووله و نه تاووسه کانیش نه یان توانی بموولین. حالێ بووم زیاتر ده برتینه ژووره وه، بۆ ناو ئەنده روونی دلی نه پینی سولتانمان.

به مجۆره، به ده رگای وادا تی په رین ته نانه ت وه زیرانی پایه بلندیش ناتوان بی مؤلته رووی تی بکن. جۆری مندالیک چوو بته داستانیکه وه، بۆ ئەوهی چاوم بهو شاکار و جانه وه رانهی له به رده مم قووت ده بنه وه، نه که ویت، چاوم له زهوی هه لته ده بری. ته نانه ت نه متوانی سه یری ژووری پیش سوازش بکه م. سه یری ئەوه ش تاوێک چاوم لای کرد به لاره، نیگام چوه سه ر دیوارهکانی سه ره مسه را، دار چناریکی سادهی هاوشیوهی هه ر داریکی تر و پیاوێکی بالابه رز. کابرا سه لته یه کی پرشنگداری له ئەتله سی شین دووراوی له به ردا بوو. به نیوان ستوونه به رزهکاندا تی په رین. له به رده م ده رگایه کی گه ره و رازاوه و قوبه داری گران راوه ستاین. چه ند ئاغایه کی سه لته دره وشاوه له شیپپانهی ده رگاکه دا راوه ستابوون و یه کیکیان خۆی به سه ر قفله که دا چه مان دیووه.

گه ره ی خه زینه داران چاوی برییه ناو چاومان و گوتی: "چ به خته وه رن له به ر ئەوهی سه زه رتهی سولتانمان ده ستووری داوه بی ری نه ئەنده روون. ته ماشای کتیبی هه چ که سه نه دیوو، په ره ی زێرین، نیگاری له وزه ی ئەقل به ده ر ده که ن و وه ک راوچی له شوینی ده گه رین. سولتانم فه رمانی دا بیرتان بخه مه وه سی رۆژ مؤلتهی به مامۆستا عوسمان داوه و رۆژی یه که م تی په ری.

مامۆستا له ماوهی دوو رۆژدا، تا نیوه‌رۆی پینجشهمه، نارهمسەنی ناو وەستایانی نیگارکێش دەدۆزیتەوه و پێمان دەلێت. خۆ ئەگەر پێی نەدۆزرایەوه، ئەوا سەرگه‌وره‌ی پاسه‌وانان به‌ ئەشکه‌نجە له‌م کاره‌ دێته‌ ده‌ری.

بۆ ئەوه‌ی هیچ کلێلێکی تری تێ نەخریت، کونی قفلێکه‌ مۆر کرابوو. سەرته‌تا زه‌رفی مۆری سەر قفلی هه‌لواسراویان لا‌برد. که‌ده‌خوای خه‌زینه‌ و دوو ئاغا به‌ئاماژه‌ی سەر پرایان گه‌یانده‌ مۆر له‌ جێی خۆی بووه. مۆر دێندرا، کاتیک کلێل کرا به‌ کوندا، له‌ بێده‌نگیه‌کی مایه‌ی سه‌رنج لێدانی هه‌مووماندا قفل کرته‌ی لێوه‌ هات و کرایه‌وه. رووخساری مامۆستا عوسمان به‌جاریک ره‌نگی خۆله‌می‌شیی لێ نیشته‌. پاش ئەوه‌ی تاکی ده‌رگایه‌کی ته‌خته‌ی نەخشێندراو خرایه‌ سه‌رپشته‌، ده‌تگوت تیشکیکی ره‌شی پاشماوه‌ی زه‌مانیکی زۆر دێرین له‌ رووخساری مامۆستای دا.

گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران گوتی: "له‌ خۆرا نییه‌ سوڵتانم داوای گه‌وره‌ی نووسیاران و ده‌فته‌ردارانێ تۆمارکه‌ری شتومه‌کی کردووه. پارێزه‌ری کتێبیش مردووه و که‌سه‌یکی تر نییه‌ له‌بری ئەو کاری کتێب پرای بکات. بۆیه‌ سوڵتانمان ده‌ستووری دا ته‌نیا جه‌زمی ئاغا له‌گه‌لتان بێته‌ ژووری."

ئهمه‌ گرگنێکی چاو دره‌وشاوه‌ بوو. ته‌مه‌نی، لانی که‌م هه‌فتا سالی دهنواند. شیوه‌ی میزه‌ری سه‌ری ده‌چوووه‌ سه‌ر بابری که‌شته‌ی و له‌ خۆی ناخۆلاتر بوو.

"جه‌زمی ئاغا حسێبی مالی خۆی بۆ ژووره‌وه‌ ده‌کات. له‌ هه‌موو که‌س باشته‌ر به‌ شوینی کتێبه‌کان و گشت شتیکی تر ده‌زانیت."

بسته‌بالای به‌سالچوو له‌ خۆبایی نه‌بوو. چاوی ده‌گێزرایه‌وه‌ به‌ مه‌قاله‌یه‌کی پایه‌ زیوین، ده‌ستشۆرێکی ده‌سک به‌ سه‌ده‌ف خه‌ملێندراو، قوتیلکه‌ و مۆمدان کاتیک لاوانی نه‌زانی گه‌نجینه‌ ده‌یانگواسته‌نه‌وه‌.

گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران گوتی دیسان ده‌رگامان له‌سه‌ر دا‌ده‌خریت و به‌ مۆری هه‌فتا سالی یاوز سوڵتان سه‌لیم قفل ده‌دریت. دوا‌ی نوێژی ئیواره‌، به‌ئاماده‌بوونی ئاپۆره‌ی ئا‌غایان و به‌به‌رچاوی ئەوانه‌وه‌ سه‌رله‌نوێ مۆر

هه‌لده‌گیریت و ده‌رگا ده‌کریته‌وه. داوای کرد ئاگامان له خو‌مان بیت "به‌ه‌له" شتی‌ک نه‌که‌و‌یتته‌ه جلوبه‌رگ، پۆشاک، گیرفان و پشتو‌ینه‌کانمانه‌وه، چونکه له ده‌رچووندا تا سه‌ر ده‌ری‌یکانمان ده‌پشکیندریت.

به‌نیو ئا‌غایانی ریزبو‌ودا چووینه ژووری. ژووره‌وه سارد و سه‌ر بوو. داوای ئه‌وه‌ی ده‌رگا داخرا، له‌په‌ر تاریکی با‌لی به‌سه‌ر گشت شتی‌کدا کیشا. هه‌ستم به‌بۆنی که‌روو، تۆز و شی کرد و بۆنه‌که‌که‌روومی تۆزانه‌وه. ئه‌و ناوه به‌سه‌ریه‌کدا شی‌وابوو؛ شتومه‌ک، سندووق، خوده و هه‌موو شتی‌ک به‌سه‌ریه‌کدا ر‌ژابوون و تۆپه‌ل بو‌بوون. هه‌ستی‌کی وام له‌کن ورو‌ژا وه‌ک ئه‌وه‌ی له زۆر نی‌زیکه‌وه سه‌یری شه‌ری‌کی گه‌وره بکه‌م.

پروناکییه‌کی نامۆ له نیوان قه‌ه‌ه‌سی ئاسنینی ئه‌ستووری په‌نجه‌ره‌کانی سه‌ره‌وه، له‌و پلیکانانه‌ی به‌دری‌ژایی دیواره به‌رزه‌کان هه‌ل‌واسرا‌بوون و ده‌گه‌یشتنه نه‌ومی ناوه‌راست و له درزی ته‌خته‌ی شوینی گه‌رانی نه‌ومی دوومه‌وه له هه‌موو شوینی‌کی ده‌دا. چاو‌م به‌و پروناکییه ر‌اهات. ئه‌م ژووره له‌به‌ر په‌نگی قوماشی قه‌دی‌فه و رایه‌خ و کلیم سوور ده‌چوووه. به‌نه‌وازشه‌وه هه‌ستم به‌چوونه شه‌ی، خوین ر‌شتن، شار تالانکردن و کو‌تایی ئه‌و گه‌نجینانه کرد که له پیناوی گشت ئه‌م ده‌وله‌مه‌ندی و که‌له‌که‌کردنی ئه‌م شتومه‌کانه‌دا کرا‌بوون.

بسته‌با‌لی به‌سال‌چوو وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌بری من بدو‌یت، گو‌تی: "ترسان؟ هه‌رکه‌سه‌یک جاری په‌که‌م بیته ژووری، ده‌ترسیت. شه‌وانه، رو‌چی ئه‌م شتومه‌کانه به‌سه‌رته ده‌دوین."

ئه‌وه‌ی مایه‌ی ترس و سام بوو، بیده‌نگی شار‌دراوه‌ی ناو ئه‌م شتومه‌که زۆرانه بوو. گو‌یمان له کرت‌ه‌ی مۆره‌که بوو کاتی‌ک له قف‌لی ده‌رگای پشتمانه‌وه درا و بی ئه‌وه‌ی جووله‌مان لینه‌و بیت، به‌سه‌رسامی ته‌ماشامان ده‌کرد.

شم‌شیر، ددانی فی‌ل، سه‌لته، مؤمدانی زیوین و ئال‌ای له ئه‌تله‌س دروستکراوم دی. قوتووی له گه‌وه‌ر چیکراو، سندووقی ئاسنین، گول‌دانی ده‌ستکاری چین، که‌مه‌ره‌به‌ند، سان، زرئ، بالی‌فی ئاو‌ریشمین، تۆپی پ‌یشاندهری

دنیا، جزمه، پیسته، شاخی کهرکه‌دهن، هیلکه‌ی نه‌خشیندراوی شترمورغ،
 تفنگ، تیر و که‌وان، گورز، دۆلاب و دۆلاب و دیسان دۆلابم دی. گشت جتی‌ه‌ک
 تژه بوو له قوماش، فهرش، ئەتله‌س و ده‌تگوت ئەمانه تۆپ تۆپ و به‌گرانی له
 نهۆمه به‌ته‌خته داپۆشراوه‌کانی سه‌ره‌وه، له درزی نه‌خش و نیگاری ته‌خته‌یی
 ده‌وری پلیکانه‌کانه‌وه، له دۆلابی ناو دیوار و له تاخی هه‌لکۆل‌دراوی ناوه‌راستی
 دیواره‌کانه‌وه به‌سه‌رماندا ده‌رژین. تیشکیکی بی وینه‌ی پیشتر له هیچ شوین
 نه‌دیوم ده‌یدا له قوماش، قوتوو، سه‌لتە‌ی سولتانی، شمشیر، مۆمی په‌میی و
 گه‌وره، می‌زەر، بالیفی به‌مرواری نه‌خشیندراو، زینی به‌داوی زێرین
 خه‌ملیندراو، چه‌قۆی ده‌سک ئەلماس، گورزی ده‌سک به‌یاقووت پازیندراوه،
 کلاو، شانە، سه‌عاتی سه‌مه‌ره، ئەسپی هه‌لکۆل‌دراو له ددانی فیل و په‌یکه‌ری
 فیل، نیرگه‌له‌ی سه‌ر به‌ئەلماس، کشاوی له گه‌وه‌ر داتاشراو، شانە‌ی ئەسپ،
 ته‌زیحی ده‌نک گه‌وره، خووده‌ی یاقووت و فه‌یروونه تیگی‌راو، مه‌سینه و
 خه‌نجر. ئەم تیشکه لاوازی له په‌نجره‌کانی سه‌ره‌وه دزه‌کردوو، کتومت وه‌ک
 ئەو تیشکی هه‌تاوه‌ی له رۆژیکی هاویندا له کلاورۆژنه‌ی قوبه‌ی مزگه‌وتیکه‌وه
 دیته ژووری، گه‌ردیله‌ی تۆزی ناو ژووره نیوه تاریکه‌که‌ی رووناک ده‌کرده‌وه،
 به‌لام ئەمه تیشکی هه‌تاو نه‌بوو. له سایه‌ی ئەم تیشکه نامۆیه‌دا ده‌تگوت هه‌وا
 بووه به‌شتیکی به‌رجه‌سته و له سۆنگه‌ی ئەم تیشکه‌وه وا ده‌هاته به‌رچاو وه‌ک
 ئەوه‌ی سه‌رجه‌م کالاکانی ئیره له هه‌مان که‌ره‌سه دروست کرابن. پاش ئەوه‌ی
 هه‌موومان پیکه‌وه ماوه‌به‌کی تریش بووین به‌بینه‌ری کپی و خامۆشیی
 ژووره‌که، حالی بووم ئەو شته‌ی په‌نگی سووری ژووره سارده‌که‌ی کز ده‌کرد و
 گشت شتومه‌که‌کانی ده‌خسته هه‌مان به‌رگی پازداره‌وه، له تیشک زیاتر،
 تۆژیک بوو هه‌موو شوینیکی داپۆشیبوو. ئەو شته‌ی ناپۆره‌ی ئەم گشت
 کالایانه‌ی ترساکتر ده‌کرد، ناو‌یته‌بوونی چاو بوو له‌گه‌ل ئەو شته سه‌یر و
 نادیارانه‌ی که له نیگای دووم و سیتی‌میشدا ئاشکرا نه‌ده‌بوون چین. شتی‌کم
 ده‌بینی و وام ده‌زانی سندوقه، پاشان ده‌مگوت می‌زه و دواتریش ده‌گه‌یشتمه
 ئەو باوه‌ره‌ی ئامی‌ریکی نامۆی فه‌رهنگ بیت. وام ده‌زانی سندوقی گه‌وه‌ره‌ی

ناو سه‌لته و شانەى به‌په‌له دەر‌هیندراو له سنووقه‌کان، کشاوێکی
سه‌رنجراکتیشی نیردراوی چاری مۆسکۆیه .

جەزمی ناغا وهک ئەوهی له‌سه‌ری راهاتبوو، مه‌قاله‌ی له ناو ناگردانی دیوار
دانا .

مامۆستا عوسمان به‌چرپه‌ گوئی: "کتیبه‌کان له کوپن؟"

بسته‌بالا گوئی: "کام کتیبه‌انه؟ ئەوانه‌ی له عەرهبستانه‌وه هیندراون،
قورئانی کوفی، ئەوانه‌ی حەزره‌تی یاوز سولتان سه‌لیم خانی به‌هه‌شتنشین له
ته‌وریزه‌وه هیناونی، کتیبه‌ی ئەو پاشایانه‌ی له دار دراون و ده‌ست به‌سه‌ر مال
و مولکیاندا گیراوه، ئەو ده‌ستنووسانه‌ی بالیۆزی فینسیا به‌دیاری بۆ باپیری
سولتانمانی هیناوه، یاخۆ ئەو کتیبه‌انه‌ی کرسیانی که میژوویمان بۆ سه‌رده‌می
سولتان محمه‌د فاتیح ده‌گه‌رپته‌وه؟"

مامۆستا عوسمان گوئی: "ئەو کتیبه‌انه‌ی سی ساڵ له‌مه‌وپه‌ر شا ته‌هماسپ
به‌دیاری بۆ حەزره‌تی سولتانمانی نارده‌وه."

بسته‌بالا ئیمه‌ی برده‌ به‌رده‌م دۆلابیکی ته‌خته‌ی گه‌وره . مامۆستا عوسمان
دواى ئەوه‌ی ده‌رگای دۆلابی کرده‌وه و چاوی به‌ ده‌ستنووسه‌کان که‌وت،
ئۆقره‌ی لی برا . ده‌ستنووسیکی کرده‌وه، ناوونیشانه‌که‌ی خوینده‌وه و
په‌ره‌کانی هه‌لدايه‌وه . هه‌ردووکه‌مان به‌سه‌رسامی سه‌یری په‌ره‌کان و نیگاری
خانانی چاوماسیمان کرد و دانه به‌دانه‌ی نیگاری هه‌ریه‌ک له‌وانه‌ش به‌بایه‌خ
پیدانیکى فره‌وه کیشرابوون .

مامۆستا عوسمان به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی ده‌ستنووسه‌که‌وه گوئی: "جەنگیز
خان، چاتای خان، تولوی خان، کوبیلای خانی فه‌رمانه‌وه‌ی چین. " ئەو
ده‌ستنووسه‌ی داخست و دانه‌یه‌کی تری به‌ده‌سته‌وه گرت .

نیگارێکی جوانی له وزه‌ی ئەقل به‌ده‌ر که‌وته پێش چاومان، نیگارێکی
پێشاندهری ئەو جفاتیه‌ی کاتیک فه‌ره‌اد به‌هیزی ئەفینى خۆی، شيرینی
دلدارى و ئەسپه‌که‌ی ده‌داته دواى خۆی و به‌ ئازاره‌وه رای ده‌کشیت. تاوێری
شاخه‌کان، هه‌ور، گه‌لا، لک و چلی سێ دار سه‌رووی ره‌سه‌نی گه‌واهدهری

ئەفینى فەرھاد بۆ پيشاندانى سەودايى و خەمى ھەردوو دلدەر، بەدەستىكى خەمگىن و لەرزۆك و ھىندە بەئازار كىشرا بوو كە خەم و تامى فرمىتىكى گەلا وەرپوھەكانى پەرىپىھە بۆ من و مامۆستا عوسمانىش. ئەم جقاتە دلتەزىنە، ھەك ئەوھى مامۆستايانى گەورە دەيانكرد، ئاماژە نەبوو بۆ پيشاندانى ھىزى بازووى فەرھاد، بگرە بۆ ئەو نەخشىندرابوو تا پيشانى بدات ئازارى ئەفین لە يەك كاتدا لە سەرانسەرى دنيا ھەستى پى دەكرىت.

مامۆستا عوسمان دەستنوسەكەى دانايەوھ شوىنى خۆى، دانەبەكى ترى دەرھىنا و گوتى: "ئەمە يەكئىكە لە لاسايكردنەوھەكانى بەھزاد و ھەشتا سال لەمەوبەر لە تەوريز كراوھ."

ئەمە نىگارئك بوو دۆستايەتى دژواری پشیلە و مشكى ناو كەلەلە و دىمەنى دەخستە روو. لە كىلكە، مشكى بەستەزمانى گىرخواردووى نىوان شالووى سمۆرەى سەر زەوى و بالندەى كۆلەمارى ئاسمان، رزگاربوونى خۆى لە دەستى پشیلەى بىچارەى ناو داوى راوچىدا دەبىنئىت. رىك دەكەون: پشیلە جۆرى دۆستىكى خۆى، بە مېھربانى مشكە دەلئىستەوھ. مشكەش بەپارئىزەوھ پشیلە لە داو رزگار دەكات. بەر لەوھى فرىا بكەوم و بتوانم لە ھەستىارى نىگارئكش بگەم، مامۆستا دەستنوسەكەى خستەوھ تەنىشت ئەوانى تر و بى بىركردنەوھ پەرى كىتئىكى ترى كردهوھ. ئەمە نىگارئكى جوانى ژنىكى رازدار و پىاوئىك بوو. ژنە دەستىكى بەشپوھىكى جوان كردهوھ و پرسىارى شتىكى دەكرد. دەستەكەى ترىشى لەسەر سەربەگى سەوزىپوھ خستبوھ سەر ئەژنۆى. پىاوھكەش ئاورى دابوھ و بەسەرنجەوھ گوئى بۆ قسەى ژنە راگرتبوو. ئىرەبىم بە نىزىكى و ئەفین و دۆستايەتى نىوانيان برد و بەچىژەوھ تەماشام كرد.

مامۆستا عوسمان ئەوئىشى دانا و پەرى كىتئىكى ترى ھەلدایەوھ. سواری ھەردوو لەشكرى ئىران و توورانى دوژمنى لە مئىژىنەى يەكتر، تەواوى زرى، و خوودە، ئەژنۆوانە، تىر و كەوان و تىردانىان پۆشىبوو، سان و ئامادە بوون و سواری ئەسپى جوان و ئەفسانەبىبى تا گرئىم لە زرى

ههكيشراو بووبوون. چهند جوان له چۆلكى رهنگ وهك رهنكى تۆزى زهوى بهريز له بهرامبهر يهك راوهستا بوون و رووى ريمه نووك رهنكارهنگ نهخشيندراوهكانيان كردبووه يهكدى و پيش ئهوى بكهونه هيرش بردن بۆ كوشتنى يهكتر، پشوودرژانه سهيرى شهپى فرماندهكانى خويان دهكرده كه بۆ بهرهنكاربوونهوى لايهنى بهرامبهر چووبوونه مهيدان. خهريك بووم بهخۆم دهگوت چ ئهمرۆ كيشرابييت و چ سهه سال لهمهويه، چ جفاتيكى شهري بيت، ياخۆ ئهفين، ئهوى نيكاركيشى باوهر پتهو دهيكيشيت و پيشانى ديدات، شهري كردنيهتى لهگهله خويدا، كهواته ئهوى نيكاركيش كيشاويهتى، پشوودرژيى خويهتى. لهو دهمهدا مامۆستا عوسمان گوتى: "ئهمهش نيه" و دهستنوو سه قورسهكهى داخستهوه.

له دهفتهريكى نيكاردا، نيكارى ديمهنيكى فراوانمان دى، ئهمه ديمهنيك بوو تا دهچوو دريژ دهبووه و شاخهكانى ناوى له پشت پهله ههورهكانهوه وون دهبوون. بيرم كردهوه ئهم نيكاره لهو جۆرانهيه كاتيك مرۆف نيكارى ئهم دنيا بكيشيت و وهك نيكارى ئهو دنيا پيشانى ديدات. مامۆستا عوسمان چيرۆكى ئهوى گيرايهوه چۆن ئهم نيكاره چينييه له بوخاراوه بۆ ههرات، له ههراتهوه بۆ تهويريز، له تهويرزهوه بۆ كووشكى سولتان چووته كتيبي جۆراوجۆرهوه، ليديان دهچووه، بهرگى دريندراوه و دواتر لهگهله نيكارى تردا بهرگى تيگيراوهتهوه و باسى گريمانهى هاتنى نيكارهكهى له چينهوه بۆ ئهستهنبول كرد.

بريک نيكارى شهري و مهرگ يهك لهيهك ترساكتر و باشتتر كيشراومان دى: رۆستهه لهگهله شا مازندهران؛ رۆستهه هيرش دهباته سهه لهشكرى ئهفراسياو؛ رۆستهه وهك شهرفانكيى نهناسراو و پارذارى زريپوش... له دهفتهريكى ترى نيكاردا چهند سوپايهكى نامۆ به ئيمه و بريک جهستهى بى بهزهيبانه لهتوپهتكراوى كاتى شهريمان دى. خهنجهرى سوربوو به خوئين و شهرفانمان دى وهك پياز وردورد يهكترىان دهجنى. كى دهزانييت چهندهمين ههزار جار بوو مامۆستا عوسمان سهيرى ئهم نيكارانهى دهكرده: نيكارى

خۆشبوشتنی شیرین له بهر تریفه‌ی مانگ له گۆدا و سه‌یرکردنی له‌لایهن
 خه‌سه‌روه‌وه؛ نیگاری بوورانه‌وه‌ی هه‌ردوو ئه‌فیندار له‌یلا و مه‌جنوون کاتیک
 دوا‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ سه‌رله‌نوێ یه‌کدی ده‌بینه‌وه و نیگاری شادمانی
 هه‌لهاتنی سه‌لمان و ئابساڵ له ده‌ست دنیا و ژیا‌نیان له دوورگه‌یه‌کی
 به‌خته‌وه‌ری پر له دار و گۆل و گۆلزار و جریوه‌ی مه‌ل. وه‌ک مامۆستا‌یه‌کی
 راسته‌قینه و گه‌وره‌ش، ته‌نانه‌ت تا په‌نجه‌ی نه‌خسته‌بایه‌ته سه‌ر کیماسی و
 ناته‌واویی خراپترین نیگار و پیتسانی منی نه‌دایه، جا با ئه‌و کیماسییه له
 لاوازی نیگارکیشه‌وه بووبیت، یان به‌هۆی ده‌مه‌ته‌قی‌ی خۆیه‌خۆی نیوان
 په‌نگه‌کانه‌وه بێت، ده‌ستی هه‌له‌ده‌گرت: کاتیک شیرین و خه‌سه‌ره‌و له زمانی
 یاوه‌رانه‌وه گو‌نیان بۆ به‌سه‌رهاتی شیرین راگرتبوو، کام نیگارکیشه‌ی
 به‌ده‌خت و نیاز خراپ کونده‌به‌بوویه‌کی شوومی خسته‌بووه سه‌ر لکی داریک
 که نه‌ده‌بوو به‌هیچ جو‌زیک بخه‌ریته سه‌ری؟ ئه‌و ده‌مه‌ی ژنانی میسر به‌ده‌م
 سه‌یرکردنی یوسفی به‌ده‌وه‌وه نارنجی شیرین پاک ده‌که‌ن و قامکی خۆیان
 ده‌برن، کێ ئه‌و کوره شو‌خه‌ی به پۆشاکێ ژنانه‌وه خزانده‌وته په‌ری ژنانه‌وه؟
 ئه‌و نیگارکیشه‌ی نیگاری به تیر کو‌ی‌ربوونی ئه‌سه‌فه‌ندیاری کیشه‌ش، ئایا
 ده‌یتوانی پیتسبینی بکات خۆیشی له ئاکامدا کو‌ی‌ر ده‌بیت؟

ئه‌و فریشتانه‌ی ساتی به‌رزبوونه‌وه‌ی چه‌زه‌تی په‌یامبه‌رمان ده‌وره‌یان داوه،
 ئه‌و به‌سالا‌چوووه پیتست بۆر و شه‌ش باڵ و ریش درێژه‌ی ئه‌ستیره‌ی زوجه‌لی
 ده‌نواند و رۆسته‌می کو‌رپه‌له‌مان دی له ژیر نیگای دایکی و دایه‌نه‌کانیدا
 به‌ئاسووده‌یی له بێشکه‌ی گه‌وه‌رپێژدا نووستبوو. مردنی په‌نازاری دارا له
 باوه‌شی ئه‌سکه‌نده‌ردا، چوونه‌وه ژووره‌وه‌ی به‌ه‌رام گو‌یر و کچه‌ شانزاده‌ی
 رووس بۆ ژووری سوور، تپه‌رپوونی سیاوش به ئه‌سپیکێ ره‌شی واژۆی
 شاردراره‌و له لووتدا نه‌بوو به ئاگریکدا و ته‌داره‌کی ماته‌مینی ناشتنی
 خه‌سه‌روه‌ی به‌ده‌ستی کو‌ری خۆی کو‌ژراومان دی. مامۆستا عوسمان به‌ده‌م
 هه‌لبژاردنی ده‌ستنووسه‌کان و دانانه‌وه‌یانه‌وه به‌په‌له، جاروبار نیگارکیشه‌ی
 ده‌ناسییه‌وه و پیتسانی منی ده‌دا. واژۆیه‌کی به‌شه‌رمه‌وه شاردراره‌وی ناو

گولان، گۆشه‌ی ویرانه‌یه‌ک، یان له گۆشه‌ی بیریکی تاریکی شوینی
 خۆشاردنه‌وه‌ی جنۆکه‌ی دهمۆزیه‌وه و ده‌ری ده‌هینا. پاشان سه‌یری واژۆکان و
 ناوونیشانه‌کانی ده‌کرد و روونی ده‌کرده‌وه کۆ چی له کیوه وهرگرتوه.
 به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی چهند نیگارکمان بکه‌وێته به‌رچاو، ماوه‌یه‌کی درێژ په‌ره‌ی
 هه‌ندیک ده‌ستنووسیکی ئه‌مدیو و ئه‌ودیو کرد. جاروبار بێده‌نگیه‌کی درێژ
 ده‌هاته ئاراوه و ته‌نیا ده‌نگی به‌ئاسته‌می هه‌لدا‌نه‌وه‌ی په‌رکه‌نمان ده‌بیست.
 هه‌ندیک جاریش مامۆستا عوسمان ده‌نگی "یا! ی! ی! ی! به‌رز ده‌بووه‌وه و منیش
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌مه‌زانی سه‌ری له چی سوورماوه، بێده‌نگ ده‌بووم. نیگارکه‌کی
 ده‌کرده‌وه، ده‌بخسته به‌رده‌م و بیرى منى ده‌خسته‌وه نه‌زمى هه‌ندیک له‌م
 په‌رانه و ریزکردنی دار و سواره‌کانمان له ده‌ستنووسی تر و جقاتی تری
 چیرۆکی تری ته‌واو جیاوازدا دیوه. نیگاری ناو ده‌ستنووسیکی یه‌کێک له
 پینج خشته‌کییه‌کانی نیزامیمان له‌گه‌ڵ نیگاری ناو ده‌ستنووسیکی تردا
 به‌راورد. گوتی ئه‌وی یه‌که‌میان سه‌رده‌می شا په‌زای کورپی ته‌یمووری له‌نگ،
 واتا نێزیکه‌ی دووسه‌د ساڵ له‌مه‌وبه‌ر به‌ئه‌نجام گه‌یه‌ندراوه و ئه‌وی
 دووه‌میشیان هه‌فتا هه‌شتا ساڵ به‌ر له ئیستا له ته‌وریز به دروستکردن
 دراوه. له منی پرسى لۆجیکی ئه‌وه له چیدایه که وه‌ستایانی نیگارکیش بۆ
 ئه‌وه‌ی یه‌کتریان دبیت، هه‌مان نیگاریان کیشاوه؟ دواتریش هه‌ر خۆی وه‌لامی
 ده‌دایه‌وه و ده‌یگوت:

"نیگارکیشان بریتیه له بیره‌ینانه‌وه."

ده‌ستنووسه‌ کۆنه‌کانی ده‌کرده‌وه و دایانی ده‌خست، له به‌رامبه‌ر
 شاکاره‌کان خه‌م دای ده‌گرت (چونکه ئیدی کهس به‌مجۆره نیگاری
 نه‌ده‌کیشا). له ئاست بۆ تواناییه‌کانیش خۆشحال ده‌بوو، چونکه له راستیدا
 سه‌رجه‌م نیگارکیشان برا بووین! ئه‌و شته‌ی نیگارکیش بیرى ده‌که‌وته‌وه،
 نیگاری کۆنی دار، فریشته، سه‌یوان، پلنگ، ره‌شمال، ئه‌ژدیه‌ها و شازاده
 لێبه‌باره‌کانی پێشان دده‌ا و ئاماژه‌ی ده‌کرد بۆ: سه‌رده‌مانێک خوا دنیای له
 بۆ وینه‌ترین دۆخیدا بینیه‌وه، باوه‌ری به‌جوانیه‌ی ئه‌م شته‌ی به‌رچاوی خۆی

هیناوه و بۆ بهندهکانی خوێ بهجی هیشتوووه. کاری ئیمه‌ی نیگارکیش و ئه‌وانه‌ی سه‌یری نیگار ده‌که‌ن و حه‌زی لێ ده‌که‌ن، ئه‌وه‌یه ئهم دیمه‌نه‌ی خوا بینویه‌تی و بۆ ئیمه‌ی به‌جی هیشتوووه، به‌بیر به‌پیننه‌وه. گه‌وره‌ترین وه‌ستایانی هه‌ر نه‌وه‌یه‌کی وه‌ستایانی نیگارکیش سه‌رتاپای ژیا‌نی خو‌یان له‌سه‌ر داناهه‌، تا کو‌پژ بوون کاریان کردوه، گه‌وره‌ترین هه‌ول و ئیلهامیان خستووته‌ کار بۆ گه‌یشتن به‌و شاکاره‌ی که‌ خوا گوتویه‌تی "بیبینن" و کاریان کردوه بۆ کیشانی نیگاری. کاریک ئه‌وان کردویه‌نه، وه‌ک ئه‌وه ده‌چیت مرۆف بیره‌وه‌رییه‌ زێرینه‌کانی خو‌ی بێر بکه‌وێته‌وه. به‌لام جی‌ی داخه‌ ته‌نانه‌ت گه‌وره‌ترین مامۆستایانیش کتومت وه‌ک به‌سال‌اچووانی شه‌که‌ت و ماندوو و ئه‌و نیگارکیشانه‌ی به‌هۆی کاری وزه‌ پرووکینه‌وه کو‌پژ بوون، چه‌ند ره‌هه‌ندیکی که‌م نه‌بێت، نه‌یان‌توانیوه ئه‌و نیگاره‌ شاکاره‌ به‌بیر خو‌یان به‌پیننه‌وه. ئه‌مه‌ش هۆکار بوو بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ستایانی نیگارکیش سه‌رباری نه‌بینینی به‌ره‌می یه‌کدی و بگره‌ هه‌بوونی مه‌ودای سه‌دان سال له‌ نێوانیاندا، نیگاری داریکی مامۆستایانی کۆن، مه‌لیک، نیگاری شازاده‌یه‌ک له‌ کاتی خو‌ش‌ووشتن له‌ گه‌رماو و کچیکی راوه‌ستاوی ناو چوارچێه‌ی په‌نجه‌ره‌یان ده‌کیشا و جاروبار ئه‌م نیگارانه‌ وه‌ک په‌رجوویه‌ک له‌یه‌ک ده‌چوون.

زۆر دواتر، پاش ئه‌وه‌ی تیشکی سووری ناو ژووری گه‌نجینه‌ که‌می‌ک تاریک داها‌ت و ئاشکرا بوو هیچ کام له‌و کتیبانه‌ی شا ته‌هماسپ به‌دیاری بۆ سو‌لتانمانی نارده‌بوو، له‌ دۆلابدا نه‌بوو، مامۆستا عوسمان هه‌مان لۆجیکی به‌بیر هینایه‌وه:

"جاروبار با‌لی مه‌لیک، شیوه‌ی لکاندنێ گه‌لا به‌داره‌وه، پێچ و په‌نای که‌ناری کو‌پسو‌نانه‌یه‌ک، شیوه‌ی راوه‌ستانی هه‌ور له‌ هه‌وادا و زه‌رده‌خه‌نه‌ی ژنیک، له‌ وه‌ستاوه بۆ شاگرد، پشتاوپشت پێشان ده‌دریت، بۆ فێرکردن ده‌گوتریته‌وه، له‌به‌ر ده‌کریت و به‌سه‌دان سال ده‌شاردریته‌وه. مامۆستای نیگارکیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م ورده‌کاریانه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستای خو‌ی فێر بووه و باوه‌ری وایه‌ قالبه‌، به‌ئهن‌دازه‌ی باوه‌ر هینانی به‌ نه‌گۆریی قورئانی پیرۆز، باوه‌ری به‌

نه‌گۆرپى قالب هه‌يه و وهك له‌به‌ركردنى قورئانى پيرۆز له‌ميشكى خۆيدا هه‌لده‌كۆلت و هه‌رگيز له‌بيرى ناكات. به‌لام پيويسته له‌بيرمان نه‌چيت ئەم له‌بير نه‌چوونه به‌واتاي ئەوه نيبه وهستاي نىگار كيش به‌رده‌وام ده‌ست بۆ ئەم ورده‌كارىيانه ببات و به‌كارىيان به‌ئيت. جاروبار نه‌زمى ئەو نىگارخانه‌يهى نىگار كيش بينايى چاوى خۆى تيدا له‌ده‌ست ده‌دات، خو و په‌وشتى ئەو وهستا سه‌ركيشه‌ى له‌ته‌نشتيه‌وه نىگار ده‌كيشيت و چيژى ره‌نگ و به‌زمه‌كانى سولتان بواردن نىگار كيش ئەم ورده‌كارىيانه بكيشت، بۆيه نىگارى بالى مه‌ليك، يان زه‌رده‌خه‌نه‌ى ژنيك...

منيش گوتم: "ياخۆ لووتى ئەسپيک.."

مامۆستا عوسمان بۆ ئەوه‌ى پى بکه‌نيت، گوتى: "ياخۆ لووتى ئەسپيک.. مامۆستايانى مه‌زن ئەمانه وهك ئەوه‌ى له‌قولايى رۆحياندا هه‌شار دراوه، ناكيشن، بگره به‌پى دابونه‌ريتى ئەو نىگارخانه‌يهى نىگار كيش له‌و كاته‌دا كارى تيدا ده‌كات، جوژى ئەوانى تر نىگار ده‌كيشيت. حالى ده‌بيت؟"

له‌شيرين و خه‌سه‌ره‌ى نيزاميدا كه‌ تا ئەو ساته ته‌ماشاي ژماره‌يه‌كى زۆر له‌ده‌ستنووسه‌كانيمان كردبوو، له‌په‌ره‌يه‌كى نه‌خشپندراو و پيشاندهرى شيرين له‌سه‌ر ته‌خت، نووسراوئىكى له‌سه‌ر به‌رد هه‌لكۆلداوى سه‌ر ديوارى كۆشك خوينده‌وه: خواى گه‌وره‌م، هيز و ده‌سه‌لات و ولاتى كورى ته‌يموور خانى سه‌ر كه‌وتوو و خاقانى دادپه‌روه‌ر و سولتانى ره‌سه‌نزه‌مان بپاريزه بۆ ئەوه‌ى هه‌م به‌خته‌وه‌ر بيت (له‌سه‌ر به‌ردى لاي چه‌پ نووسرابوو) و هه‌م ده‌وله‌مه‌ند بيت (له‌سه‌ر به‌ردى لاي راست نووسرابوو).

زۆر دواتر پرسيم: "له‌كوئى ئەو نىگارانه ده‌دۆزينه‌وه كه‌ نىگار كيشان تياياندا لووتى ئەسپيان وهك ئەوه‌ى له‌بیره‌وه‌ريياندا هه‌يه، كيشاوه؟"

مامۆستا عوسمان گوتى: "پيويسته ده‌ستنووسى ئەو شانامه‌ى شاكاره‌ى شا ته‌هماسپ به‌ديارى ناردويه‌تى، بدۆزينه‌وه. پيويسته بگه‌رپينه‌وه بۆ ئەو سه‌رده‌مه جوان و كۆن و ئەفسانه‌يبىيانه‌ى كاتيك خوا تىكه‌ل به‌ نىگار ده‌بوو. هيشتا سه‌يرى زۆر كتىبى تر ده‌كه‌ين."

بیرم کردهوه ئامانجی بنه رهتیی مامۆستا عوسمان په یادکردنی دۆزینه وهی ئه سپی لووت نا قۆلا نه بوو، بگره دهیه ویت تا بۆی ده کرتیت ته ماشای ئه م نیگاره شاکارانه ی دور له چاوان پارێزراوی گه نجینه بکات. ئه وهنده ئۆقره م لی برابوو بۆ دۆزینه وهی بیانوو به مه بهستی گه یشتن به شه کووره ی له ماله وه چاوه ری کردووم، نه مه دووست باوه ر بکه م مامۆستای گه وه ده خواریت تا بۆی ده لویت ماوه یه کی درێژتر له م ژووره سارد و رچیوه ی گه نجینه به مینیته وه.

به مجۆره، به رێپێشان دانی بسته بالای به سالاجوو، دۆلاب و سندووقی ترمان کردهوه و به ردهوام بووین له سه یرکردنی نیگاره کان. جاروبار له م نیگاره ویکچوانه بیزار ده بووم، نه مه دووست جاریکی تر سه یری هاتنی خه سره و بکه م کاتیک دیته بن په نجره ی کۆشکی شیرین بۆ بینینی، بگره بی ئه وه ی ته ماشای لووتی ئه سپی خه سره و بکه م، له مامۆستا دور ده که وتمه وه و هه ولم ده دا له په نای مه قاله که خۆم گه رم بکه مه وه، یان ده رگای به سه ری هه کدا کراوه ی ژووره کانی گه نجینه م ده کردهوه و به ریز و به سه رسامی به ناو قوماشی ترسناک، زێر، ده سته گه وتی شه ی و چه ک و کۆمه لی زریدا ده رۆیشتم. جاروباریش له به ر ئه وه ی مامۆستا ده نگیکی لی به رز ده بووه وه، یاخۆ به ده ست جووله یه کی ده کرد، خه یالم ده چوو بۆ ئه وه ی دوا جار له ده ستنووستیکدا شاکاریکی نوێ، یان، به لی، ئه سپیکی لووت نا قۆلا په یدا بوویت و به غاردان خۆم ده گه یاندی. روانم مامۆستا له سه ر رایه خیکی ئوشاقی پاشماوه ی سه رده می سولتان مه مه د فاتیح خۆی گرمۆله کردهوه و دانیشتووه. کاتیک له نیوان ده سته که میک له رزۆکه کانیدا سه یری په ری هه کم کرد، لووتم به نیگاریکدا ته قییه وه تا ئه و ساته هه رگیز نه مدیبوو؛ نیگاری ئیبلیس گافیک به دزییه وه سه رده که ویته سه ر که شتی حه زره تی نوح.

ته ماشای بریک نیگاری ئه و سه دان پادشا، قرال، سولتان و فه رمانه وایانه مان کرد که هه ر له زه مانی ته یمووری له نگه وه تا سه رده می سولتان سلیمانی قانونی له سه ر ته ختی ده وله تی جوړاوجۆر دانیشتبوو و له م نیگارانه دا به کامه رانی و خۆشحالی له ناو ئاسک و شیر و که رویشکدا

راویان دهکرد. له نیگارنیکدا بینیمان یارۆیهکی بئ ئابروو تهختهی له قاچی دواوهی حوشتریک بهستوو، کردوویهتی به پلکانه و خوئی به ئاژلهی بهسته زمانهوه ناوه. تهناهت ئیبلیسش له تاو ئهم بئ رهوشتییه پهنجهی خوئی گهستوه و شهرم دای گرتوو. له کتیبیکی عهرهیی له پئی بهغداوه هاتوودا بینیمان بازگاننیک دهستی به قاچی بالندهیهکی ئهفسانهیهوه گرتوو و بهسهر دهریاکاندا دهفریت و سهیریان دهکات. له پهراهی بهکهمی دهستنوووسی دواى ئهوهدا که له خوئیهوه کرایهوه، ئهو جقاتهه دی کاتنیک شیرین سهیری نیگاری ههلواسراوی خهسرهو به لقی دارهوه دهکات و عاشقی دهبت. من و شهکووره زۆر ههزمان لهو جقاتانه دهکرد. نیگاری لووله کاغهن، تۆپ و مهلی جیگیرکراوی سهری پشتی فیلیکمان بینی. نیگارنیکمان دی تایهت بوو به پيشاندانی چۆنیهتی کارکردنی سهعاتیکی ئالۆزی له پهیکهری بچووکى عهرهه دروستکراو و بهوهدا کاتمان بیر کهوتهوه.

بۆم نابریتهوه سهریهک گهلۆ چهندی تر له دهستنوووسیکهوه بۆ یهکیکی تر و له نیگارنیکهوه بۆ دانهیهکی دی بهو جۆره سهیرمان کرد. دهنگوت زهماننیکى زيرینی ههركیز نهگۆر و پراوهستاوی دهراهویشتهی نیگارنهکانی بهردهستمان ئاویتتهی ئهو زهمانه بووه که ئیمه له ژووری شیدار و که پرووگرتووی کهنجینه بهسهرمان دهبرد. ئهو پهراڤهیهی بهدریژایی سهدان سال بهدهم داهاتنی کوپرایى وهستاينی نیگارنیکهوه له نیگارخانهی ئهو گشت پادشا، شاناده، خان و سوولتانانه کیشرابوون، ئیستا دهنگوت دواى ئهو ماوه دریزهی شاردهوهیان له سندوووقدا، خوده، شمشیر و خهنجهری دهسک ئهئاماس، زری، فنجان، عوودی نازدار و تۆز لئینیشتوووی له چینهوه هاتوو، بالیف و کلیمی بهمرواری خهملیندراو و ئهسپی جۆراوجۆری دهوروبهزمان دهخهنه جووله و گیان بهبهریاندا دهکهن.

"ئیستا بۆم روون دهبیتتهوه ههزاران نیگارنیکش بهدریژایی سهدان سال بهردهوام هیدی هیدی و بهنهینی ههمان نیگاریان کیشاوه و نیگاری گۆرانی نهینی و لهسهرخۆی دنیایان بۆ دنیایهکی تر کیشاوه."

دانی پیدا دهنیم نه متوانی به ته و اوئی تئی بگم مامؤستای گه و ره دهیه ویت چی بلّیت. به لّام ئەو سهرنجدانهیی مامؤستام له و هه زاران نیگارهی به دریزایی دووسه سالی رابردو له بوخارا و هه راته وه بۆ ته وریز و به غدا و تا ئەسته نبول کیشرابوون، ئیدی مه بهستی دۆزینه وهی نیشانهی ناقۆلای لووتی ئەسپه کانی زۆر تئی په راندبوو. ئیمه تهره کی شهیدایوونیکی به خهم بارگاویکراومان دهگهیرا بۆ ئیلهام و هونه و پشوودریژی سهرجه م ئەو مامؤستایانهی چه ندين سه ده بوو له م سهرزه وینه نه خش و نیگاریان دهگیشا. بۆیه کاتیک ده می نوژی ئیواره ده رگای ژووری گه نجینه کرایه وه، مامؤستا عوسمان پیمی گوت هیچ داخوونیکی نییه بۆ چوونه ده ره وه و ئەگه ر تا به ره به بیان لیره له بهر تیشکی مؤم و قوتیکه سهیری نیگار بکات، ئەوسا ده توانیت ئەرکی پئی سپردراو له لایه ن سولتانه وه به ته و اوئی راپه رینیت. به خه یالما هات له گه ل و ی و - کابرای بسته بالآ- لیره بمینیه وه و ئەمه شم پئی گوت.

ده رگا کرایه وه، کاتیک مامؤستام ئەم بریارهی به و ئاغایانهی له ده ره وه له چاوه روانیی ئیمه دا راوه ستابوون، راگه یاند و ویستی مؤلّه ت له گه و ره ی خه زینه داران وه برگیریت، من ده موده ست په ژیوان بوومه وه. تاسه ی شه کووره و مالّم کردبوو. بیرم ده کردوه چۆن خۆی و منداله کان شه و به ته نیا به سه ر ده بن و ده ریوانه ی تازه چاکراوی په نجه ره کان توند داده خه ن. ده تگوت له سه ر تۆپه له درک دانیشتووم.

له میانه ی تاکیکی کراوه ی ده رگای ژووری گه نجینه وه، دار چناری ته ر و گه و ره ی باخچه ی ئەنده روونم دی وه ک ئەوه ی له ته میکی ته نکدا نوقم بووین. دوو کوپی گه نجی خزمه تکاریش له و باخچه کامه رانه دا وه ک که ران به ئامازه ی ده ست ده وان تا ده نگیان نه گاته سولتانه مان و ئارامیی لی نه شیویت. جوولّه ی داره کان و هه ردوو ئەو کوره ش منیان بۆ ژبانی نایابی ده ره وه بانگ کرد، به لّام من به هه ستی شه رم و خۆ به تاوانبارزانینه وه له جوولّه که وتم.

۵ .

ئىمە دوو عەوداللىن

باپىرانى ھەزرەتى سولتانمان بەدرىزايبى سەدان سالل دەستيان بەسەر سەدان ولاندا گرتوۋە، تالانىان كىردوون و گەنجىنەى خويان لى پر كىردوۋە. قسە و قسەلۆكى سەبارەت بە ھەبوونى نىگارى ھەردووكمان لە نىوان پەپرىەى لە چىن و سەمەرقەند و بوخاراۋە ھاتوۋى ناو دەستىنوسى دەفتەرىكى نىگارى نەينىترىن گۆشەى ئەو گەنجىنەى، بەئەگەرى زۆر لە پىپى جەزمى ئاغاي بىستەبالاۋە بەناو دەستەى نىگار كىشاندا تەشەنەى كىردوۋە. بۆيە پىيمان وايە ئەگەر ئىمەش ئىدى بەسەرھاتى خۆمان بەشىۋازى خۆمان بگىرىنەۋە، ئەوا خوا يار بىت، كەسىك لە ناو ئاپورەى ھەلبىزىردراو و تۆپەلبوۋى ئەم قاۋەخانە دلگىرە، زىز نابىت.

سەد و دە سالل بەسەر مەرگى ئىمەدا تى پەپرى. چل و يەك ساللىش بەسەر داخستنى تەكىە كانماندا تى پەپرى و ھۆى داخستنىشيان ئەۋە بوو گوايە وارگەى زەندىق و ھىلانەى ئىبلىسن و تەنانەت مەھالە بەئىندرىنەۋە سەر پىپى راست و دەگوترا ئاشكرايە لايەنگرى عەجەمن. بەلام بىروانن و اىن لە پىش چاۋتان. بۆچى؟ چونكە لەسەر شىۋازى فەرەنگ نىگارمان كىشراۋە! ۋەك لەم نىگارەشدا دەبىندرىت، ئىمەى عەودال ھەردووكمان، رۆژىك لەم ولاتەى سولتانمان لە شارىكەۋە بۆ شارىكى دى دەچوۋىن.

پى خاۋس، سەرقووت، نىۋەرۋوت بوۋىن و ھەرىكەمان ھىلەكەپك و پىستىكى ئاسكى پۇشيبوۋ. ھەرىكەمان پىشتوۋىنىكى كىردبوۋە پىشت و گۆچاننىكى سەرشكاۋى بەدەستەۋە بوو. تۈپشۋومان بەزنجىر بە ملمانەۋە

هه‌لۆاسیبوو. یه‌کیکیشمان ته‌وریکی بۆ دار برین و ئه‌ویتیشمان که‌وچکیکی پئی بوو بۆ خواردنی هه‌ر شتیکی خوا به‌ تویشهمانی بده‌یه‌.

پۆژتیک من و دۆستی نازدار و خو‌شه‌ویست و برای خو‌م سه‌رقالی ده‌مه‌ته‌قیی باوی خو‌مان بووین: کی له‌ پێشدا که‌وچک به‌ده‌سته‌وه‌ بگریت و له‌ خواردنی ناو تویشوو بخوات؟ کاتیک ئیمه‌ هیشتا "نا، من له‌ پێشدا و نه‌خپر تو له‌ پێشدا" مان ده‌کرد، گه‌ریده‌یه‌کی سه‌رنجراکتیشی فه‌ره‌نگ ئیمه‌ی له‌ شوپین هه‌وانه‌وه‌ی که‌نار کانیه‌ک راگرت. دوو سه‌کی زیوینی قینیسایی پیمان دا و ده‌ستی کرد به‌ کیشانی نیگارمان.

فه‌ره‌نگه‌ و سه‌رسووره‌ینه‌ره‌: وه‌ک ئه‌وه‌ی ره‌شمالی سولتانمان بین، ئیمه‌ی له‌ ناوه‌راستی کاغه‌ز جیگیر کرد و کاتیک به‌م حااله‌ نیوه‌پروته‌مانه‌وه‌ نیگارمانی ده‌کتشا، یه‌کسه‌ر شتیکی به‌ئه‌قلمدا هات و به‌ هاو‌پتی گیانی به‌ گیانی خویشم گوت. بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک دوو هه‌ژاری راسته‌قینه‌ و دوو ده‌رویشی سووالکه‌ر و قه‌له‌نده‌ر بکه‌وینه‌ به‌رچاوان، ره‌شاییی چاومان برده‌ ناوه‌وه‌ و سپینه‌ی چاومان هینایه‌ ده‌ری و وه‌ک کوپر ده‌مانروانی. ئیمه‌ وه‌ک ده‌رویش له‌م دۆخه‌دا سه‌یری دنیای ده‌ره‌وه‌مان نه‌ده‌کرد، بگه‌ر بۆ دنیای ناو سه‌ری خو‌مانمان ده‌روانی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ری هه‌ریه‌که‌مان لیوانلیو بوو له‌ پاز و نیاز، دیمه‌نی ناوه‌وه‌ زۆر دلگیرتر بوو.

له‌په‌ر دیمه‌نی ده‌ره‌وه‌ زیاتر تیک چوو، چونکه‌ گویمان لی بوو مه‌لا ئه‌فه‌ندییه‌ک به‌ده‌م هاواره‌وه‌ بانگی ده‌کرد.

ده‌ستمان به‌ دامپنتان ئیستا با ئه‌مه‌ به‌هه‌له‌ لیک نه‌دریته‌وه‌. هه‌فته‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر له‌م قاوه‌خانه‌ دلگیره‌ گوتمان مه‌لا ئه‌فه‌ندی و ئه‌مه‌ش به‌هه‌له‌ لیک درایه‌وه‌. ئه‌م مه‌لا ئه‌فه‌ندییه‌، هه‌روه‌ک چۆن هه‌زه‌تی مه‌لا نووسه‌رت خو‌جعی ئه‌رزه‌روومی نییه‌، مه‌لا خووسه‌رتی باوک نادیاریش نییه‌. ئه‌و مه‌لا سیواسیه‌ش نییه‌ که‌ خو‌ی و ئیبلیس به‌سه‌ر داره‌وه‌ سواری یه‌کتر ده‌بوون. ئه‌وانه‌ی گشت شتیکی به‌هه‌له‌ لیک ده‌ده‌نه‌وه‌، گوته‌ویانه‌ ئه‌گه‌ر جاریکی تر له‌ به‌رامبه‌ر هه‌زه‌تی مه‌لا ئه‌فه‌ندی زماندیزی بگریت، ئه‌وا زمانی چیرۆکیژی

ئەفەندى دەپرین و قاووخانەكەى بەسەردا دەرووخچىن.

سەد و بىست سال بەر لە ئىستاش، ئەم مەلا ئەفەندىيەى باسى دەكەين، لەبەر نەبونی قاو، دووكەلى توورەيى و ھەلچوون لە كەپوويەو دەھاتە دەرى و دەيگوت: "بۆچى نىگارى ئەمانە دەكيشيت ئەى گاورى فەرەنگ؟! ئەم قەلەندەرە ريسوايانە دزى دەكەن، دەگەپژن و سوال دەكەن، ئەفيۆن دەكيشن، شەراب دەخۆنەو، سوارى يەكتەر دەبن و بەحالى نيوەرپووتياندا ديارە نازانن نوپژ، پارانەو، مال، خيزان و ولات چيە و مايەى شەرمەزارين بۆ دنيا. لە كاتيكدا ئەم ولاتەى ئيمە تژەيە لە جوانى، تۆ بۆچى نىگارى ئەم پەريشانىيە دەكيشيت، بۆ ئەوەى ببيت بە مايەى خراپە بۆمان؟"

يارۆى گاور گوتى: "نەخىر، چونكە نىگارى حالى پەريشانى ئيوە پارەى زياتر دەكات. "ئيمەى عەودالى ناو ئەم نىگارە سەرمان سوورما لە ئاقلېى كابرأى نىگاركتيش.

مەلا ئەفەندى گوتى: "ئەگەر پارەى زۆر بكات، ئايا ئيبليسش جوان پيشان دەدەيت؟" ھەولې دا يارۆى فەرەنگ بۆ ناو گفتوگۆيەكى فيلبازانە بەكيش بكات، بەلام ھەك لەم نىگارەشمانەو دەردەكەويت، نىگاركتيشى فەرەنگى ھونەرمانەندىكى راستەقىنە بوو، ھۆشى لاي پرتە و بۆلەى بى تام نەبوو، بىرى لە پارە دەكردەو و مەلا ئەفەندىيە فەرامۆش كرد.

بەمجۆرە كابرأى گاور نىگارى ئيمەى كيشا، نىگارى نايە جلدبەندى پشت ئەسپەكەى و بۆ ولاتى خۆى گەرايەو. بەلام لەبەر ئەوەى لەشكرى سەرکەوتووى عوسمانى ئەو شارەى كەنار رووبارى توناشى گرت و بە تالانى برد، ئيمە ھەلتەك ھەلتەك گەراينەو بۆ ژوروى گەنجينە لە ئەستەنبول. لەويتش بەدەم سەيرکردنمانەو لەبەرمان گىرايەو و لە دەفتەرىكى نەيتىيەو ھاتينە كتيبيكى ترەو و دواچار گەيشتینە ئەم قاووخانە كامەرانە، ئەم شوپنەى ھەك ئىكسىر خواردنەو قاوويەكى لى دەخوريتەو رۆح بەبەر رۆحدا دەكات. ئىستا:

راگه یان دنیکی کورت سه بارهت

به نیگار، مهرگ و جیگه مان له دنیا

ئهو مه لا ئهفه ندییه قوئیا یییهی تۆزیک له مه وه بهر باسمان کرد، له جتییه کی کتبیکیدا که ئامۆژگارییه کانی خۆی تیدا کۆ کردووه ته وه و نووسیوونی، وای فه رمووه: قه له نده ران زیاده ی دنیان، چونکه مرۆگه له دنیا به سه ر چوار چیندا دابه ش ده کرتین: ۱- به گ، ۲- بازگان، ۳- جووتیار، ۴- پیشه کار. قه له نده ران له ناو هیچ کام له مانه دا نین، که واته زیاده ن.

ههروه ها فه رموویه تی: "ئهمانه به رده وام به جووته ده سوو پینه وه و هه موو کاتیک پرته و بۆله ی ئه وه یانه کامیان له پیتشدا به تاکه که وچکی ده ستیان نان بخوات." ئه مه هیمایه که بۆ کرۆکی مه به ستیشیان، بۆ ئه وه ی کی له پیتشدا سواری ئه وه ی تریان بیت. ئه وانه ی نازانن، بی ئه وه ی تی بگن، پی ده که ن. به قوربانان بین با ئه مه به هه له لیک نه دریتته وه: هه زه رته ی مه لاش له به ر ئه وه ی له گه ل ئیمه، سه رجه م کورانی شوخ، ده سه ته ی شاگردان و وه ستایانی نیگار کیتشدا پێبواری هه مان ریگه بوو، له رازی ئیمه تی گه شتنبوو.

به لام رازی بنه رته ی

ئه مه به: گاوری فه رهنگ له کاتی کیتشانی نیگاری ئیمه دا هینده شیرین بۆمانی ده روانی، خۆیمان خۆش ویست و به کیتشانی نیگارمان له سه ر ده ستی وی، خۆش حال بووین. به چاوی رووته وه بۆ دنیای ده روانی و نیگاری شتیکی به رچاوی خۆی ده کیتشا، بۆیه کاریکی چه وتی ده کرد. به مجۆره نیگاری ئیمه ی له راستیدا چاوساگی وه که ئه وه ی کوپر بین، ده کیتشا، به لام ئیمه گویمان پتی نه دا. ئیستا زۆر رازین. به قسه ی مه لا ئه فه ندی بیت، ئیستا ئیمه له دۆزه خین، به بۆچوونی هه ندیک که سانی بی باوه ریش، لاشه ی رزیوین و له روانگی ئه وه ی وه ستایانی نیگار کیتشی ئاقلی تۆپه لبووی ئیره شه وه نیگارین و له به ر ئه وه ی نیگاریشین، وه ی چ جوانه، له زیندوو ده چپن و له به رده متانداین. دوا ی به کتر بینیمان له گه ل مه لا ئه فه ندی، له قوئیا وه به ره سوواس سی قوئاغ و

ههشت گوندمان به‌دهم سولکردنه‌وه بری، هه‌تا شه‌ویک به‌فر و سه‌رمایه‌کی
سه‌خت زۆری بۆمان هێنا، ئێمه‌ی عه‌وداڵ باوه‌شمان به‌یه‌کدا کرد، نووستین،
ره‌ق بووینه‌وه و مردین. پیش ئه‌وه‌ی بمرم، له‌ خه‌وندا دیم نیگارم ده‌کیشری‌ت
و بینیم نیگارم دوای هه‌زاران ساڵ ژیان به‌سه‌ربردن چوه‌ به‌هه‌شت.

من ماموستا عوسمانم

له بوخارا به سه رهاتیکي پاشماوهی سه ردهمی عه بدولا خان هه یه. دهگوتریت ئویزهک خان فه رمانه وایه کی رارا بووه. ئەگه رچی لاری نه بووه له وهی هه مان کات قه له می چه ند نیگار کیشیک به نیگار یکدا به پندریت، به لام هه رگیز حزی نه کردووه وه ستایانی نیگار کیش په ره یه کتر ببین و لاسایی یه کدی بکه نه وه، چونکه ئەگه ر تاوانیک به دهستی وه ستایانی نیگار کیش ئە نجام بدرایه، ئیدی ئەگه ری ده ستنیشان کردنی نیگار کیشی تاوانبار له نیوان دوو نیگار کیشی لاسایی که ره وه یه کتر دا مه حال ده بوو. له وهش گرینگتر، ئەو وه ستا نیگار کیشانه ی دزییان له یه کتر ده کرد، دوا ی ماوه یه ک، له بری ئە وهی خۆیان ماندوو بکه ن و له تاریکیدا به دوا ی بیره وه رییه کانی خوادا بگه رین، له سه ر شانوه سهیری که سی ته نیشتی خۆیان ده کرد و ئە وهی ده یانبینی، ته مه ل و ته وه نه لانه ده یانکیشایه وه. ئویزهک خان به کامه رانی و رووی خۆش پیشوازی له دوو وه ستای نیگار کیشی هه له اتوو شه ر و دهستی پادشایانی زۆردار کردووه. یه کیک له نیگار کیشه کان لای باشووره وه، له شیرازه وه و ئە ویتریان لای رۆژه لاته وه، له سه مه رقه نده وه هاتوو. به لام سه یکردنی نیگاری یه کتر له م دوو هونه ربازه ناوداره قه ده خه ده کات و دوو ژووری نیگار کیشانی ئە مپه ر و په وپه ری گۆشه ی کۆشکیان ده دات. به مجۆره، ئە م دوو ماموستا گه وره یه به درێژایی سی و هه وت سا ل و چوار مانگ وه ک ئە وهی گوی بۆ داستان رابگرن، له خانه وه گویان لی ده بیت له کام خه سه لتدا له یه کتر جیاوازن و له چ روویه که وه تا راده ی سه رسوورمان وه ک یه ک ده چن و سوویان ده بیته وه بۆ ببینی نیگاری یه کدی. پاش ئە وهی خانی ئویزهک

جۆری کیسه‌ل ته‌مه‌نیکی دریژ به‌سه‌ر ده‌بات و ده‌مریت، هه‌ریه‌ک له‌و دوو نیگارکتیشه به‌سالآچوو ه‌ غار ده‌دات بۆ ژووری ئه‌وی دی به‌مه‌به‌ستی بینینی نیگاره‌کانی. دواتر، کاتیک کتیبه‌کانی یه‌کتر ده‌نینه باوه‌ش، له‌مه‌سه‌ر و ئه‌وسه‌ری نیم‌ده‌ریک داده‌نیشن و سه‌یری ئه‌و نیگارانه‌ی خۆیان ده‌که‌ن که له‌ ری‌ی داستانه‌کانی عه‌دولاً خانه‌وه پتییان ناشنا بوون، تووشی خه‌یال‌شکاندن دین، چونکه نیگاره‌کان ئه‌فسانه‌یی نین وه‌ک ئه‌وانه‌ی ئه‌مان چیرۆکه‌کانیان له‌ خانه‌وه بیستوهه، بگره‌ جۆری ئه‌و نیگارانه‌ی له‌و سالانه‌ی دوا‌ییدا بینیبووین، بۆ تایبه‌تمه‌ندی و بۆ تیشک و ته‌موم‌ژاوی ده‌بن. هه‌ردوو مامۆستای گه‌وره پاش ماوه‌یه‌کی کورت به‌یه‌ک‌جاری بینایی چاوان له‌ ده‌ست ده‌دن و دوا‌ی کو‌ری‌بون‌شیا‌ن ه‌یشتا تۆ نا‌که‌ن ته‌موم‌ژه‌که له‌ دا‌هاتنی کو‌ریایی چاوی خۆیا‌نه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوهه. هه‌تا له‌ ژیا‌ندا ده‌بن خۆیا‌ن به‌ له‌ خسته‌براو ده‌زانن، باوه‌ریان وا ده‌بیت خه‌یال فره‌ جوان‌تره له‌ نیگار و هه‌ر به‌و باوه‌ره‌شه‌وه ده‌مرن.

نیوه‌ی شه‌و له‌ ژووری ته‌زیوی گه‌نجینه به‌ په‌نجه‌ رچیوه‌کانم په‌ری ئه‌و کتیبانه‌ی چل سال بوو خه‌یال‌م لێیان دا‌بوو، هه‌له‌ده‌ایه‌وه و سه‌یریانم ده‌کرد و من له‌ قاره‌مانه‌کانی ئه‌و به‌سه‌ره‌هاته سه‌ختانه‌ی بوخارا زۆر کامه‌رانتر بووم. کتیبی وا هه‌بوون من به‌دریژایی ژیا‌ن ته‌نیا داستانیانم بیستبوو، ئیستا کاتیک به‌ر له‌ کو‌ری‌بوون و مردنم به‌ده‌ستمه‌وه ده‌گرتن، جۆشم ده‌هاتی و کاتیک ده‌مبینی ئه‌و په‌رانه‌ی هه‌لیان ده‌ده‌مه‌وه، زۆر شاهانه‌ترن له‌و داستانه‌ی پێشتر له‌ باره‌یا‌نه‌وه بیستومه، له‌بن لێوه‌وه ده‌مگوت: "سوپاس، سوپاس، سوپاس خوا‌یه."

بۆ نمونه، کاتیک شا ئیسماعیل هه‌شتا سال له‌مه‌وبه‌ر له‌ روویار ده‌په‌ریته‌وه و به‌ نووکی شمشیر هه‌رات و سه‌رانه‌سه‌ری خۆراسان له‌ ئۆیزه‌که‌کان ده‌سینیته‌وه، سام میرزای برای ده‌کات به‌ والی هه‌رات. ئه‌ویش بۆ پیرۆزکردنی ئه‌م شادمانییه، فه‌رمانی دروستکردنی کتیبیک ده‌دات، داستانیکی له‌ جۆری ئه‌وه‌ی له‌ کۆشکی میر خه‌سه‌ره له‌ ده‌له‌ی بیستوویه‌تی،

دەگىرپتەوۋە دەستور دەدات كىتپى "پىكگە يىشتى ئاستىرەكان" سەرلەنۈي بنووسرىتتەوۋە نىگارى بۆ بكتىش رىت. ۋەك ئەۋەي لە داستانەكانەوۋە بىستىووم، نىگارپكى ناۋ ئەم كىتپە دوو فەرمانرەۋا پىشان دەدات لە كەنارى رووبارىك بەيەك دەگەن و سەر كەۋىتن و بەيەكگە يىشتى خۆيان پىرۆز دەكەن. سەرۋچاۋى ئەم دوو فەرمانرەۋا يە ھەم ۋەك كەيقوبادى سولتانى دلەھى و بوغرا خانى باۋكى و فەرمانرەۋاى بەنگال دەچوۋ - كىتپەكە لە بارەى ئەۋانەوۋە بوۋ، ھەم لە شا ئىسماعىل و مىرزا سامى براى دەچوۋ. ھەر ئەمانىش ھۆكارى سەرلەنۈي دروستكردەۋەي كىتپەكە بوون. كاتىك بەتەۋاۋى دلىا بووم ئەگەر ھەر يەككە لە چىرۆكەكان بخەمە خەيالى خۆم و تەماشاي نىگارەكان بەكەم، ئەۋا لە رەشمالى سولتاندا رووخسارى پالەۋانەكانى ئەۋ چىرۆكەى خەيالىم لىي داۋە دەبىنم، سوپاسى خۋاى خۆم كرد لە پاى رەخساندى ھەل بۆم بۆ بىننى ئەم پەرە پەرچوۋىيەنە.

شىخ محەمدى مامۆستاي گەۋرەى ئەۋ سەردەمە ئەفسانەيىيە، نىگارى بەندەيەكى ھەژارى كىشەۋە. شەيدايى و خۆشەۋىستىي ئەم بەندەيە لە بەرامبەر سولتانى خۆي گەيشتوۋەتە ئاستى ئەفەن. كاتىك سولتان بەسەر پىشتى ئەسپەۋە يارىي گۆۋانئى دەكەت، ئەم بەئومىدى ئەۋەي ئى ئەمە خۋايە تۆپ روۋ لە من بكات و منبىش ھەلىگرمەۋە و بىدەم بە سولتان، پشودرپژانە چاۋەرى دەكەت. ھەر بەراستىش نىگارەكە ۋا كىشراۋە كاتىك تۆپ لە پارۆ نىزىك دەبىتتەۋە، ئەم ھەلى دەگىرپتەۋە و دەيدات بە سولتان. رەۋشى پەرىشانى ئەۋ بەندەيەى تۆپەكەى بەدەستەۋەيە و چەندى ھەۋل دەدات ناۋىرپت سەبرى رووخسارى سولتان بكات، بە تىكەشتىكى فرە ناسك و قولەۋە كىشراۋە و پىشاندىرى ئەۋ ئەفەن و شەيدايى و خۆرا دەستكردەن رەۋايەيە كە بەندەيەكى ھەژار لە بەرامبەر خانىكى گەۋرە، سولتانىكى مەزن، ياخۆ شاگردىكى نەۋجەۋان و شوخ لە بەرامبەر مامۆستاي خۆي ھەستى پى دەكەت و منبىش لە ژيانى خۆمدا زۆرم لە بارەيەۋە بىستوۋە. كاتىك مرؤف بۆ ئەم پەرەيە دەرۋانئىت، ۋەك ئەۋەي منبىش لە قولايىي ناخەۋە ھەستم پى دەكرد، تى دەكەت

گه وره ترين كامه رانيي ئهم دنيايه چهنده له وه دايه ببيت به مامؤستاي شاگردى گهنج و جوان و تيگه يشتوو، هيندهش له وه دايه تا رادهى كوڤلايه تى، شاگردى وه ستايه كى گه وره بكه يت. خه مگين بووم بؤ ئه و كه سانهى نه ياتوانيبوو به شى خوڤان له م مافه وهر بگرن.

ئهو دهمه ي من په رهم هه لده دايه وه و به وردى و به له ز سه يرى هه زاران مه ل، ئه سپ، سه ربار، ئه فيندار، حوشتر، دار و په له هه ورم ده كرد، بسته بالاي كامه راني گه نجينه وه ك پادشايه كى سه رده ماني كوڤن هه لى پيشاندا نى ده وله مهنديي خوڤى بؤ ره خسابوو، بى په روا وه سپى ده كرد، كتىبى نوڤى له سندووقه كان ده رده هينا و ده يخسته به رده مى من. له ناو ئهم كتىبه شاكارانه، ده ستنوسى ئاسايى و ده فته رى نيگارى تيكه ل و پيكه لدا دوو كتىب له دوو گوڤه ي جياوازي سندووقى كى ئاسنه وه ده رچوو بوون. به كه كيان به رهنكى گيلاسى رزيو و له سه ر شى واو زى شيراز به رگى تيگيرابوو. به رگى ئه وپتريشيان له هه رات به گاريگه ريبى شى واو زى چينى وارنيشى تاريكى لى درابوو. په رهنكى ئهم دوو كتىبه نازداره زؤر له به كه ده چوون، بويه سه رته تا واى بؤچووم له به ر يه كتر گيرابنه وه. به دم هه ولدانه وه بؤ زانينى ئه وه ي كاميان ره سه نه و كاميان لاساييكر دنه وه يه، له ناوونيشاناندا سه يرى ناوى خوڤنوسه كانم كرد، به دواى ئه و واژؤ شاراوانه دا كه رام كه ده متوانى بيانينم و دواچار به دم مچوپ كه يه كه وه تى گه يشتم ئهم دوو كتىبه ئه فسانه يييه، دوو ده ستنوسى نزامين و له سه ر ده ستى شىخ عه لى ته وريزي بؤ جيهان شاي خاقانى قه ره قوڤونلو و ئوزون حه سه نى خاقانى ئاكوڤيونلو ئاماده كراون. شاي قه ره قوڤونلو، به مه به ستى ئه وه ي نه بادا هاوشپويه كى به رگى يه كه م بؤ كه سيكى تر دروست بكات، گه وره مامؤستاي نيگار كيش كوڤر ده كات، به لام مامؤستاي مه زن په نا بؤ خاقانى ئاكوڤيونلو ده بات و به كوڤرى و له به ر، دانه يه كى باشت له به رگى يه كه مى بؤ چى ده كات. له كتىبه ئه فسانه يييه كاندا ديبووم نيگارى دووم، ئه وه ي به كوڤرى ده كيشريت، ساده تر و بيگه رده تر، به لام ره نكه كانى نيگارى يه كه م زيندووتر و پرتن له

ژیان. بهمه‌شدا بیرم که‌وته‌وه بیره‌وه‌ریبی کوپران ساده‌یی بی به‌زه‌بییانه‌ی ژیان ده‌خاته روو، به‌لام زیندوو بوونی ژیان ده‌کوژیت.

وه‌ستایه‌کی راسته‌قینه و گه‌ورهم و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای بینهر و پتیزانی گشت شتیکیش بیگومان ئه‌مه ده‌بینیت، ده‌زانم خویشم پوژیک له‌ پوژان کوپر ده‌یم، به‌لام ئایا ئیستا ئه‌مه‌م ده‌ویت؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ تاریکایی بی وینه و به‌سامی ژووری گه‌نجینه هه‌ست ده‌کرا خوا زور نیزیکی بیت، من جووری که‌سپک سزای هه‌لواسینی بۆ بردرا بیته‌وه و بیه‌ویت پیش په‌راندنی سه‌ری، جاریکی تر تهماشای دیمه‌نی ده‌وروبه‌ری بکات، به‌ خوای بلند و گه‌ورهم گوت: "با سه‌رجه‌م ئه‌م نیگاران به‌بینم و چاوم له‌ بینینیان تیر بیت."

وه‌ک حیکمه‌تیککی خوایی، له‌و په‌رانه‌ی هه‌لم ده‌دانه‌وه، زور به‌چری داستان و مه‌ته‌لی کوپری ده‌که‌وته به‌رچاوم. شیخ‌ه‌لی په‌زای شیرازی له‌ نیگاری جفاتی به‌ناوبانگی چوونی شیرین بۆ سه‌یران له‌ دهشت و دهر و بینینی نیگاری خه‌سره‌وه به‌ لکی دار چناره‌وه و عاشقبوونی، دانه به‌دانه‌ی گه‌لاکانی داره‌که‌ی به‌شپه‌وه‌یه‌ک کیتشاوه سه‌رانسه‌ری ئاسمانی گرتوه‌ته‌وه. بۆ وه‌لامی هه‌ر گه‌مژه‌یه‌ک که‌ سه‌یری نیگاره‌که‌ی بگردابه‌ و بیگوتبایه‌ دار چنار نا، بگره‌ کچی جوان بابه‌تی سه‌ره‌کیی ئه‌م نیگاره‌یه، هه‌لی په‌زای شیرازی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ له‌ خو‌باییبوونه‌وه بیسه‌لینیت بابه‌تی سه‌ره‌کیی نه‌خش ئه‌قینی کچی جوانکیله‌ نییه، بگره‌ ئه‌قینی نیگاریکیش خو‌به‌تی، هه‌ولنی دابوو هه‌مان دار چنار به‌سه‌رجه‌م گه‌لاکانیه‌وه له‌سه‌ر ده‌نکی برنج بکیشته‌وه. هه‌وت سال و سی مانگ دوای ده‌ست به‌کاربوون، مامۆستای گه‌وره کوپر بوو، بۆیه‌ توانی ته‌نیا نیوه‌ی کار به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت. داری سه‌ر ده‌نکه‌ برنجه‌که‌ نا، به‌لام ئه‌م ئه‌گه‌ر ئه‌و واژویه‌ی وا به‌ له‌ خو‌باییبوونه‌وه خراوته ژیر پتی جوانی یاوه‌ره خو‌ینشیرینه‌کانی شیرین، سه‌رم لی تیک نه‌دات، که‌واته ئیستا من نیگاری شاهانه‌ی داری سه‌ر کاغه‌زی مامۆستای کوپرم له‌ به‌رده‌سته. له‌ په‌ره‌یه‌کی تریشدا کوپرکردنی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌ تیری نووک دووسه‌ری روسته‌م مینی. نیگاریکیش وه‌ک ئه‌وه‌ی ناشنای شتیوازی هندستان بیت، به‌شپه‌وه‌یه‌کی په‌نگین

و ورشه‌دار ئەم نیگاره‌ی کێشاوه و کاریکی وای کردووه سه‌یرکردنی کوپیری که خولیای به‌رده‌وام و خواستی شاردراو‌ی نیگارکێشی دانسقه بووه، وه‌ک سه‌یری شایی و به‌زم بیته به‌رچاوی ته‌ماشاکه‌ری نیگار.

چۆن که سێک سالانێکی درێژ داستانی ئەم گشت نیگار و ده‌ستنووسانه‌ی بیستبیت و به‌جۆشه‌وه بخوازیت به‌چاوی خۆی سه‌یریان بکات، منیش به‌شپرزهبیی به‌سال‌اچووێه‌کی درک کردووه به‌وه‌ی دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت به‌یه‌کجاری توانای بینین له‌ ده‌ست ده‌دات، ته‌ماشام ده‌کرد. قوماشه‌کانی ژووری گه‌نجینه به‌هۆی رهنگی تۆز و له‌به‌ر پۆشنایی سه‌یری مۆمی ناو مۆم‌دانه‌کان رهنگیکی سووری تاریکی گرتبوو. یه‌که‌م جار بوو رهنگیکی له‌و جۆرم ده‌بینی. کاتیک له‌وێ دهنگیکی سه‌رسووermanم لێ به‌رز ده‌بووه‌وه، قه‌ره و بسته‌بالا جاروبار ده‌هاتنه‌ لام و له‌سه‌ر شانمه‌وه سه‌یری په‌ره‌ی شاکاری به‌رده‌ستی میان ده‌کرد. منیش خۆم پێ رانه‌ده‌گیرا، ده‌مگێرایه‌وه و ده‌مگوت:

"ئهمه سووره، هه‌مان سووری میرزا بابا ئیمامی مامۆستای گه‌وره‌ی ته‌وریزی و هه‌ر خۆیشی رازی ئەم رهنگه‌ی له‌گه‌ڵ خۆیدا برده‌ گۆپه‌وه. لێواری رایه‌خ و نیشانه‌ی قزلباشی به‌کلاوی شای سه‌فه‌ویه‌وه‌ی پێ سوور کردووه. بڕوانن، له‌م په‌ره‌یه‌شدا سکی شیریک و لیره‌شدا سه‌لته‌ی ئەم کوره‌ نازداره‌ی پێ بۆیاخ کردووه. ئەم رهنگه سووره جوانه، له‌ پزاندنی خۆینیا‌ندا نه‌بیت، خوا راسته‌وخۆ پێشانی به‌نده‌کانی خۆی نه‌داوه، به‌لام به‌مه‌به‌ستی ئەوه‌ی هه‌ول‌ بده‌ین و بیدۆزینه‌وه، له‌ هه‌ناوی میرووی ده‌گه‌من و له‌ نێوان تاشه‌به‌ردا شار دوویه‌تی‌ه‌وه. به‌چاوی پروتیش، ته‌نیا له‌ قوماشی ده‌ستکردی مرۆف و نیگاری به‌ره‌می مامۆستایانی مه‌زندا ده‌بیندریت." ئەمه‌شم لێ زیاد ده‌کرد:

"سوپاس بۆ خوا له‌ پای ئەوه‌ی ئێستا ئەم رهنگه‌ پێشانی ئێمه‌ ده‌دات."

زۆر دواتر، دیسان خۆم پێ رانه‌گیرا و گوتم: "سه‌یری ئەمه‌ بکه‌ن." نیگاریکی شاهانه‌م پێشانیان دا. نیگاریک بوو بۆ ئەوه‌ ده‌شیا بخه‌یته‌ هه‌ر کتێبێکی غه‌زله‌وه‌ که باس له‌ ئەقین، دۆستایه‌تی، به‌هار و کامه‌رانی بکات. سه‌یری داره‌کانی به‌هارمان کرد و بینیمان به‌گشت رهنگی خۆیا‌نه‌وه‌ چڕۆیان

کردوهه. ته ماشای دار سهرووی ناو باخچهی بهه شستی و بهخته وهری دآدارانی ناو ئەو باخچانه مان کرد و بینیمان شهاریان ده نۆشی و شیعریان دهخویندهوه. له ژووری سارد و سړی گهنجینه، له بری بۆنی تۆز و که پروو، ههستمان به بۆنی گۆلی بههار و پیستی نهرم و نیانی عاشقانی بهخته وهر کرد. گوتم: "بروانن، نیگار کیش چهند له دلهوه نیگاری باسکی ئەفینداران، پیی خاوس و جوانیان، زهرافه تی وهستانیان و شادمانیی پۆله مهلی هه لفریوی دهووبه ریانی کیشاوه. کهچی دار سهرووه کهی پشته وهی چهند قه به کیشاوه! ئەمه نیگاری لوتفیی بوخارایییه. ئەم نیگار کیشه له بهر سه رکیشی و شه رانگیزی خۆی، هه موو نیگار یکی به نیوه ناچلی به جی هیشتوه و له بهر ئەوهی ده بکوت کوا بزائم چی له م نیگاره تی دهگن، له گه ل پادشا و خانان لیی ده بوو به هه را و نهیده توانی له هیچ شار یک بمینته وه. ئەم مامۆستا گه ورهیه به دهم شه ره وه له کۆشکی پادشایه که وه ده چوه کۆشکی یه ککی تر، ئەم شار و ئەو شاری ده کرد، هیچ فه رمان ره وایه که نهیده توانی بۆ کتیب ئاماده کردن دالدهی بدات و رای بگریت. ئەمیش دوا جار پیوهندی دهکات به نیگار خانهی به گینگی گومناوی فه رمان ره وای ناوچه یه کی شاخاوی پرووت و ره جاله وه و ده لیت ره نگه ولاته که ی بچووک بیت، به لام خان له نیگار تی دهگات. بیست سالی کۆتاییی ژیا نی له وئ پاده بوو ریت. تا ئەم رۆژگارهش مایه ی ده مه ته قی و گه بچار پیه داخۆ زانیویه تی، یان نه یزانیوه خانی گومناو کویر و نابینا بووه."

ماوهیه کی درێژی دوا ی نیوه شه و گوتم: "ئایا ئەم په ره به ده بینن؟" ئەم جار هه ردوکیان به مۆمدانی ده ستیا نه وه به قه له م بازیک خۆیان گه یانده من. ئەم کتیبه له هه راته وه تا ئیره، له سه رده می نه وه ی ته یمووری له نگه وه تا ئەم رۆ، له ماوه ی سه د و په نجا سا لدا ده خاوه نی گویریوه. "هه رسیکمان پیکه وه به زه ره بینی من، واژۆ، ده قی به دیاری پیشکیش کردن، رسته ی میژووی سه ر کون و قوژبنی به رگی ناوه وه و ناوی ئەو سو لتانا نه ی له ژیا نی راسته قینه دا ده ستیا ن چوو بووه خوینی یه کدی و ناوه کانیان له سه ر به رگی کتیبه که

خزیندرابوونه پال یهک و تهنیشت یهکه وه، گه وره کرده وه و خویندمانه وه: "ئهم کتیبه، به هاوکاری خوا له سالی هه شسه ت و چل و نۆی کوچی له هه رات، له سه ر دهستی خویشنوو سولتان وه لیلی کوری موزه فه ری هه راتی، بۆ عصمت الدنیای هاوسه ری محمه د جوکی برای سه رفرازی بایسونگوری فه رمانه وه ای جیهان ته وا و کراوه. "خویندمانه وه: "ئهم کتیبه دواتر که وتووته دهستی سولتان خه لیلی ئاکقوینلو، له ویشه وه بۆ یاقوب به گی کوری، له میشه وه بۆ سولتانه کانی ئویزه که له باکور. هه ریبه کیک له م سولتانه ماویه که به کامه رانی گه مه ی به م کتیبه کرده وه، یهک دوو نیگاری لی دهره یناوه، یهک دوویه کی تری لی زیاد کرده وه، هه ر له یه که م خاوه نییه وه رووخساری جوانی ژناتی خوین له نیگاره کان داوه و به شانازییه وه ناوی خوین له سه ر به رگه که ی نووسیوه. کاتیک سام میرزای برای شا ئیسماعیل شاری هه رات دهگریت، کتیبه که ده که ویتته دهست وی، ئه ویش ده قیقی پیشکیشکردنی جودای له سه ر دهنوو سی ت و به دیاری ده نیگریت بۆ کاک. شا ئیسماعیلش کتیبه که ده باته ته وریز و له وی فه رمان ددات ناماده بگریت بۆ دیاری و ده ستور ددات ده قی پیشکیشکردنیسه له سه ر بنوو سریت. پاشان یاوز سولتان سه لیمی به هه شتنشین له شه ری چالدیران شا ئیسماعیل تیک ده شکینیت، کوچی هه شت به هه شت له ته وریز تالان ده کات و کتیبه که له گه ل شه رفانانی سولتانی سه رکه وتودا بیابان و چیا و رووبار ده بریت و دینه ئهم ژووری گه نجینه یه له ئه سته نیول.

ئه ری قه ره و بسته بالآ تا چ راده یه که هاویه شی سه رنج و جو ش و خرۆشه کانی منی به سالآچوو بوون؟ تا زیاتر ده ستنوو سی ترم ده کرده وه و په رگانه م هه لده ادایه وه، له ناخی خۆمدا هه ستم به خه م و سه ره تی هه زاران نیگاریکیش ده کرد له وانهی له سه دان شاری گه وره و بچووک له خزمه تی پادشایانی زۆردار و خان و به گانی خو و ره وشت له یه کتر جیاواز تا کویریایی چاوانیان داهاتوو، نیگاریان کیشاوه و هونه ریان پیشان داوه. کاتیک به شه رمه وه په ری کتیبیکی ساکاری پیشانده ری شیواز و ئامیره کانی

ئەشكەنجەم ھەلەدەدایەو، ھەستەم بە تێھەلداھەکانی سەردەمی شاگردی ھەموومان، لێدانی گۆنمان بە پشتی راستە تا سووربوونەو و لێدانی سەری تاشراومان کرد بە مۆری مەرەم. من نازانم ئەم کتێبە چەپەلە لە گەنجینەیی عوسمانی چی دەکات؟ ئاشکرایە گاورانی گەرۆک، لەبری ئەوێ ئەشكەنجەیی ژێر چاودێری قازی وەك شێوازێکی ناچاری بۆ سەپاندنی دادپەوهریی خوا لە دنیا ببین، بۆ ئەو بەکاری دەھینن تا بۆ ھاوئایینی خۆیانی بسەلێن ئێمە چەند زۆردار و دلرەقین و ھەندیک نیگارکێشی بۆ پەوشتی ئێمەش لە بەرامبەر چوار پێنج زێر لە دەستیان دیت ئەم نیگارە بۆ بەھایانەیان بۆ بکێشن. بەلام من ھەستم بەشەرم کرد لە پای ئەو چێژە چەپەلەیی نیگارکێش کە لە کاتی کێشانی نیگاری ھەموو ئەم شتانەدا ھەییوو و من ئیستا پەیم بۆ دەبرد: فەلاقە، دارکاریکردن، لە چوارمیخەدان، ھەلواسین، ھەلواسینی سەربەرەوخوا، لە قولاپدان، دانیشاندن لەسەر میخزنجیر، خستە ناو توپ و فراندن، خنکاندن، مل پەراندن، خستە بەر سەگی برسی، قامچیرپێژکردن، خزانەنە جەوالەو، لە مەنگەنەدان، لە ئاوی سارد ھەلکێشان، قژ رینەو، شکاندنی پەنجە، گروونی لەسەرخۆی پێست، لووت شکاندن و چاودەرھێنان. تەنیا مامۆستایانی راستەقینەیی وەك ئێمە؛ لەبەر ئەوێ بەدرێژایی سالاخی شاگردیمان فەلاقە کراوین، ھەر لە خۆو تێمان ھەلداو، بەر زلە دراوین بۆ ئاسوودەکردنی دلی مامۆستایەك کە ھێلی چەوتی کێشاو و توورە بوو، بەمەبەستی کوشتنی ئیبلەسی ھەناومان و گۆرینی بۆ جنۆکەیی نیگارکێشان چەندین سەعات بە تێلا و راستە لێمان دراو؛ دەتوانین ئەو چێژە قوولە لە کێشانی نیگاری فەلاقە و ئەشكەنجە وەرگرین و دەتوانین وەك بۆیاخکردنی فرۆکەیی منداڵ بە رەنگی گەش و ورشەدار بۆیاخیان بکەین.

ئەوانەیی ئاورپێک لە دنیای ئێمە دەدەنەو، رێک وەك ئەوانەیی دواي سەدان سال لە کتێبەکاندا تەماشای نیگارەکانی دەستکردی ئێمە بکەن، لە دوورەو و بۆی حالیبوونی تەواو سەرنجیان لێ بدەن و خوازیار بن نێزیک ببینەو و لێیان تێ بکەن، بەلام پشووگورتیشن، مەگەر ھەر ئەوان بتوانن پەیی بەو شەرم

و کامه‌رانی و ئازاره قولّه و چپژئی چاوه ببه‌ن که من به‌دم سه‌یرکردنی نیگار‌ه‌کانه‌وه له‌م ژووره سارده‌ی گه‌نجینه‌هه‌ستی پئی ده‌که‌م، به‌لام باوه‌ریش ناکه‌م بتوانن به‌ته‌واوی لیتی تی‌بگه‌ن. کاتیک قامکی پیری له‌ تاو سه‌رما هه‌ست لیب‌راوم په‌ره‌کانیان هه‌لده‌دایه‌وه، زه‌ره‌بینی ده‌سک گه‌وه‌هر و ره‌نجکیشم و چاوی چه‌پم وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌قله‌قیکی کۆچه‌ری بی‌ت و گشت دنیا گه‌را‌بی‌ت، بی‌ سه‌رسوورمان، به‌لام به‌ شه‌یدا‌بوونه‌وه ته‌ماشای دیمه‌نی ژیر خۆی ده‌کرد، شتی نو‌پی ده‌خوینده‌وه و تی‌په‌ر ده‌بوو. له‌و په‌رانه‌وه‌ی سالان‌تیکی درپژ پيشانی ئیمه‌ نه‌درابوون و داستانی هه‌ندیکیانم بیستبوو، حالی بووم کام نیگار‌کیش له‌ کی‌وه‌ فی‌ری چی بووه؛ ئه‌و شته‌ی ئه‌م‌پۆ پئی ده‌لین شی‌وان، له‌ کام نیگار‌خانه و له‌ سایه‌ی کام پادشادا قالبی گرتووه؛ کام مامۆستی ئه‌فسانه‌یی له‌ خزمه‌تی کیدا کاری کردووه؛ یان بۆ نموونه، من خۆم ده‌زمانی په‌له‌هه‌وری سه‌ر شی‌وانی چینی به‌هۆی کاریگه‌ری چینه‌وه له‌ هه‌راته‌وه هاتووه و له‌ سه‌رانسه‌ری ولاتی عه‌جه‌م بلاو بووه‌ته‌وه، به‌لام کاتیک زانیم له‌ قه‌زوبنیش به‌کار هیندراوه، جاروبار و خۆبه‌خۆی خۆم "وا‌ی! ه‌کم لی‌ به‌رز ده‌بووه‌وه، به‌لام ئه‌و ئازاره‌ی له‌ شو‌پن‌تیکی قول‌تری هه‌ناومدا هه‌ستم پئی ده‌کرد و ئه‌و خه‌م و شه‌رمه‌ی توانای ئه‌وه‌م نی‌یه ئی‌وه‌ی تیدا بکه‌م به‌هاوبه‌ش، پتوه‌ندیی به‌م شتانه‌وه هه‌بوو: ئه‌و ئازارانه‌ی که وه‌ستایانی نیگار‌کیشی شوخ و رووخسار وه‌ک مانگ (له‌ سه‌رده‌می شاگردیاندا رووخساری زۆربه‌یان له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستا‌کانیان ده‌شو‌پن‌درا)، چاو جۆری چاوی ئاسک و به‌ژن و پینه‌ی چلی ره‌یحان له‌ پیناوی نیگاردا ده‌یک‌تشن؛ سووکایه‌تی پیکردنیان؛ ئه‌و جۆش و ئومیده‌ی هه‌ستی پئی ده‌که‌ن؛ چه‌که‌ره‌کردنی ئه‌فین له‌ نیوان ئه‌مان و مامۆستا‌کانیاندا؛ ئه‌فینی هاوبه‌شی نیگار و له‌ بیر‌چوون و ئه‌و کو‌پریه‌ی له‌ کۆتاییی سالانی ته‌مه‌ندا پئی ده‌که‌ن.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سالان‌تیکی درپژ بوو نیگاری شه‌ر و خۆشیم بۆ سول‌تانمان ده‌کیشا، به‌و خه‌م و شه‌رمه‌وه چوومه دنیا‌ی هه‌سته‌ جوان و زرافه‌کانه‌وه و رۆحم خه‌ریک بوو به‌ بیده‌نگی ئه‌گه‌ری کیشانی نیگاری ئه‌م دنیا‌یه‌ی له‌ بیر

دهکرد. له دفته‌ریکی نیگاردا کورپکی لپو سوور و قه‌د باریکم بینی، ئه‌ویش وهک ئه‌وهی من له‌و ساته‌دا ده‌مکرد، کتیبکی نابوو‌ه باوه‌شی. به‌دینتی ئه‌و نیگاره شتیکم بیر که‌وته‌وه سه‌رجه‌م پادشایانی ئالووده‌ی زپړ و ده‌سه‌لات له بیرى ده‌که‌ن: گشت جوانیه‌ک هی خواجه. له په‌ره‌ی دفته‌ریکی تری نیگاردا دوو دل‌داری گهنجی له راده‌به‌ده‌ر جوان و عاشقی یه‌کترم دی به‌ده‌ستی مام‌وستایه‌کی لاوی ئه‌سفه‌هانی کپش‌رابوو. به‌ده‌م هه‌لرشتنی فرمیسکه‌وه سه‌یرم کرد و ئه‌فینی شاگرده‌ جوانه‌کانی خوم بۆ نیگار بیر که‌وته‌وه. کچه‌ی شوخ، لپو گیلایسی، چاو باده‌می، لووت بچووک و به‌ژن وهک چلی رهیحان بوو. کوره‌ش، پی بچووک وهک کچه، پیست ئال و باریکه‌لانه بوو. به‌باه‌خه‌وه قو‌لی خو‌ی هه‌لگردبوو، پیستی بازووی، سه‌ره‌تا ئاره‌زووی ماچ و دواتریش مردنی ده‌رووژاند. بۆ پیتشاندانی هتیزی ئه‌فین و پابه‌ندبوونی به‌کچه‌وه، به‌ ئاگر سی نیشانه‌ی بچووک و قو‌لی ئه‌فینی له‌سه‌ر مه‌چه‌کی جوانی کیشابوو، مه‌چه‌کی پیتشانی کچه‌ی ده‌دا و ئه‌ویش وهک ئه‌وه‌ی سه‌یری سی گولی جوان بکات، به‌سه‌رسامی بۆ نیشانه‌کانی ده‌روانی.

ترپه‌ی دل‌م به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌یر زیادی کرد. چین چین ئاره‌قه له ته‌ویلم نیشت. له سالانی سه‌ره‌تای شاگردیشمدا، شه‌ست سال له‌مه‌ویه‌ر، کاتیک سه‌یری ئه‌و نیگاره بی ئه‌ده‌ب و نیوه‌رووتانه‌م ده‌کرد که له ته‌ورپزه‌وه ده‌هیندران، به‌شی‌وازی قه‌له‌می ره‌ش و سپی ده‌کپش‌ران و کورپی جوانی پیست مه‌رپه‌ری و کچی به‌ژن زراف و مه‌مک بچووکیان پیشان ده‌دا، به‌هه‌مان شیوه‌ جه‌ستم له ئاره‌قه‌ ده‌نیشت. پاش یه‌که‌م شه‌قاوم به‌ره‌و وه‌ستایی و چه‌ند سالتیک دوی ژن هینانم، کورپکی رووخسار فریشته‌یی، چاو باده‌می و پیست جوانی گول ئاسا بۆ شاگردی هیندرابوو نیگارخانه. ئیستا، ئه‌و قولایی بیرکردنه‌وه و ئه‌فینی نیگارهم بیر ده‌که‌ویته‌وه که ئه‌و ده‌مه له کاتی سه‌یرکردنی ئه‌و کورده‌دا هه‌ستم پی کردبوو. تاویک به‌هتیزه‌وه هه‌ستم کرد نیگارکپشان پتوه‌ندی به‌شه‌رم و خه‌مه‌وه نییه، بگره‌ په‌یوه‌سته به‌ خواسته‌یکه‌وه که من بیرم لپی ده‌کرده‌وه؛ هونه‌ری وه‌ستای نیگارکپش

دهسپيک خواستی خوئی ودردهگهړینیتته سهړ ئهفینى خوا و ئهفینى خواش ودردهگړیتته سهړ ئهفینى دنيايهى بهرچاوى خوا. بؤيه وام دهرانى سهرحم ئه و سالانهى بهدانىشتهوه تهختهى نىگارکیشم نابووه باوهشم و کورپى پشتم دهرپهړاندبوو، گشت ئه و تپههآدانانهى بؤ فیربوونى هونهر خواردبووم، سووربوونم لهسهړ ئهوهى له نىگارکیشاندا خوّم کويز بکهم و ههموو ئه و نازارانهى نىگارکیشان که ههم خوّم چهشتبووم و ههم دهرخواردى خهلکى ترم دابوو، وهک سهړکهوتن و نوّشینی چیژى شادى بهپړى کردووه. وهک سهیرکردنى شتیكى تابوو، ماوهیهكى دريژ بیدهنگ و بهههمان چیژهوه بؤ ئه م نىگارم روانى. زور دواتر، هیشتا ههر تهماشام دهکرد، دلؤپيک فرمیسک له چاوم پړا، به گؤنامدا هاته خوارى و تیکهآل بهرپشم بوو.

یهکیک لهو مؤمدانانهى هیدی هیدی له ژوورى گهنجینه دهگهړان، بهرهو من هات. دهفتهرى نىگارم داخست و له گؤتره یهکیک لهو دهستنوسانهم کردهوه که پتیش کهمیگ بستهبالا له تهنیشتمهوه دای نابوو. ئههمش دهفتهریكى نىگار بوو بهتایهت بؤ پادشایان ئاماده کرابوو: له کهنارى سهوزاییهکه دوو ئاسكى دلدارى یهکترم دى رهویک چهقهآل ئیرههیبیان پیمان دهبرد. ئه و پهړهیهم ههآدایهوه: نىگارى رهویک ئهسپى خهنهى و شیم بینى و له دلئى خوّمدا گوتم مهگهر ههر مامؤستایانى دیرینى ههرات بتوانن نىگارى وا بکیشن. چهند جوانن! ئه و پهړهیهشم ههآدایهوه: نىگارى نووسیاریکم دى بهمتمانه بهخؤبوونهوه دانیشتبوو: نىگارکى چهفتا ساله بوو. دیار بوو نهمدهتوانى بهرووخساریدا بزائم کتیه، چونکه وهک گشت کهسپک دهچوو. خهریک بووم بلیم ههواى نىگارکهه و بؤیاخکردنى ریشى کابراى دانیشتوو بهچهند رهنگیک چهند شتیكى هینایهوه بیرم. لیدانى دلّم خیراتر بوو، دهستى دانسقهى ناو نىگارکههکم ناسیهوه، دلّم بهر له خوّم پهى پى بردبوو، تهنیا ئه و دهبتوانى دهستیكى هینده جوان بکیشیت. ئه م نىگار هدهستکردى مامؤستای گهوره بههزاد بوو. وا ههستم کرد تیشکىكى درچوو له نىگارکههوه له رووخسارى منى دابیت.

ماوهیهکی زۆر له مه‌وه‌به‌ر، چه‌ند جا‌ریک نی‌گاری ده‌ست‌کردی مام‌ۆس‌تای گه‌وره به‌ه‌زاد‌م دی‌بوو، به‌لام له‌وانه‌یه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ته‌نیا خۆم نا، ب‌گره سالانیک له‌مه‌وه‌به‌ر له‌گه‌ڵ مام‌ۆس‌تایانی تر‌دا سه‌یرم کرد‌بوو، یاخۆ به‌هۆی ئه‌وه‌ی ته‌واو د‌ل‌ن‌یا نه‌بووین نی‌گاری به‌ه‌زادی مه‌زن ب‌یت، هه‌رگیز وه‌ک ئ‌یستا چاوم ره‌شکه و پ‌یشکه‌ی نه‌کرد‌بوو.

وه‌ک ب‌ل‌ی‌ت تاریکی ئه‌نگ‌ۆسه‌چاوی ژووری گه‌نجینه‌ی پ‌ر له‌ بۆنی که‌ر‌وو به‌م نی‌گاره‌ رووناک بو‌وه‌وه. ئه‌م ده‌سته جوان ک‌ی‌ش‌راوه، له‌گه‌ڵ ئه‌و باسکه جوان و ده‌گمه‌نه‌ی ن‌ی‌شانه‌ی ئه‌ف‌ینی له‌سه‌ر داخ ک‌راوه و که‌م‌یک له‌مه‌وه‌به‌ر بینیم، له‌ سه‌رمدا یه‌کیان گرت. سوپاسی خوا‌م کرد له‌ پای ئه‌وه‌ی پ‌یش کو‌ی‌ر‌بوونم، ئه‌م جوان‌کاریانه‌ی پ‌یش‌انم داوه. له‌ کو‌ی‌وه ده‌زانم به‌م زو‌وانه‌ کو‌ی‌ر ده‌بم؟ نازانم! قه‌ره‌ مۆم‌دان‌یکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، ل‌ی‌م ن‌ی‌زیک که‌وته‌وه‌ و سه‌یری په‌ره‌ی به‌رده‌ستی منی کرد. تاو‌یک هه‌ستم کرد ده‌توانم ئه‌م په‌ی پ‌ی‌ب‌رد‌نم به‌و ب‌ل‌ی‌م، به‌لام ش‌تیکی ترم له‌ ده‌م ده‌ر‌چوو.

"سه‌یری جوانی ئه‌م ده‌سته ب‌که. کاری به‌ه‌زاده."

وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی نه‌رم و پ‌ی‌ستی قه‌د‌یفه‌یی له‌و شا‌گرده‌ منداله‌ جوان‌کی‌لانه ب‌گرم که له‌ تافی لاویمدا هه‌ریه‌که‌یانم به‌جۆ‌ریک خۆش ده‌ویست، ده‌ستم هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ ده‌ستی قه‌ره‌ی گرت. ده‌ستی ته‌خت و سا‌غ‌له‌م بوو؛ له‌ ده‌ستی من گه‌رم‌تر بوو؛ ئه‌و ج‌یی‌ه‌ی ماسوولکه‌کانی مه‌چه‌کی و قۆلی به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن، وه‌ک من ئاره‌زووم ده‌کرد، ته‌نک و پا‌ن بوو. له‌ گه‌نج‌یمدا، به‌ر له‌وه‌ی ناو‌له‌پی ده‌ستی شا‌گر‌دی‌کی مندال ب‌گرم و ف‌یری ب‌که‌م چۆن فل‌چه به‌ده‌سته‌وه‌ ب‌گریت، به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ چاوم له‌ چاوی تر‌ساو و جوانی ده‌بری. به‌هه‌مان ش‌پۆه‌ بۆ قه‌ره‌شم رووانی. گ‌ری مۆمه‌کانی ناو مۆم‌دانی ده‌ستیم له‌ گل‌ینه‌ی چاوه‌کانیدا دی. گوتم: "سه‌رجه‌م ئ‌یمه‌ی وه‌ستایانی نی‌گارک‌یش براین، به‌لام ئ‌یستا کۆتایی به‌گ‌شت ش‌تیک د‌یت."

"چۆن؟"

مامۆستایه‌کی گه‌وره له‌وانه‌ی ته‌مه‌نی خۆی به‌خاقتیک، یان شازاده‌یه‌ک به‌خشیوه و له‌نیگارخانه‌ی ئه‌ودا به‌پێبازی مامۆستایانی دێرین شاکاری ئافراندوو و ته‌نانه‌ت هه‌ولێ داوه‌ نیگارخانه‌ شیوازیکێ تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بێت، پاش ئه‌وه‌ی خانی داڵده‌ده‌ر له‌گشت شه‌ره‌کاندا ده‌دۆرێت، ئه‌م ده‌زانیت ئه‌و سه‌رده‌اره‌ نوێیانه‌ی له‌ دوا‌ی روه‌ سه‌ربازی تالانکه‌ری دوژمنه‌وه‌ دینه‌ شاره‌وه‌، نیگارخانه‌که‌ی تیک ده‌ده‌ن، به‌رگی کتێبه‌کانی ده‌درن و په‌ره‌کانی ده‌شیوین، ئه‌و شته‌ بچووکانه‌ی له‌ داھینانی خۆی بوون، له‌ نه‌خسدا باوه‌ری پێیان هه‌بووه‌ و جۆری مندالی خۆی خۆشیانی وێستوو، دوژمن سووکایه‌تیان پێ ده‌کات و خراپیان ده‌کات، بۆیه‌ له‌و کاته‌دا ده‌یه‌وێت کوێر بیت و ده‌لێت: "ئێستا کو‌تایی به‌گشت شتیک دیت." منیش قسه‌که‌ی خۆم به‌هه‌مان جۆر کردبوو. به‌لام پێویست بوو به‌جۆرێکی تر ئه‌مه‌ بۆ قه‌ره‌ بگێرمه‌وه‌.

گوتم: "ئه‌م نیگاره‌ کاری شاعیری گه‌وره‌ عه‌بدو‌لا هاتفییه‌. ئه‌مه‌ شاعیریکی فره‌ پایه‌ بل‌ند بووه‌. کاتیک شا ئیسماعیل ده‌جێته‌ هه‌راته‌وه‌، هه‌مووان سالووسی و مامه‌حه‌مه‌یی بۆ ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و له‌ جێی خۆی نابزوێت. شا ئیسماعیلیش پێ به‌پێی ئه‌و تا ماله‌که‌ی له‌ ده‌روه‌ی شار ده‌روات. ئێمه‌ له‌ رووخساری هاتفییه‌ به‌ده‌ستی به‌هزاد کیشراوه‌وه‌ نا، به‌ نووسینه‌که‌ی ژیریدا تێ ده‌گه‌ین ئه‌مه‌ نیگاری هاتفییه‌. وا نییه‌؟"

قه‌ره‌ به‌چاوانی جوانی بۆ منی رووانی و گوتی: "به‌لێ."

گوتم: "کاتیک بۆ ده‌موچاوی شاعیری ناو نیگار ده‌روانین، ده‌بینین رووخساریکه‌ وه‌ک هه‌موو سیمایه‌کی تر. عه‌بدو‌لا هاتفییه‌ خوا لیخۆشبوو ئه‌گه‌ر ئێستا لێره‌ بوایه‌، نه‌مانده‌توانی به‌سه‌یرکردنی رووخساری له‌م نیگاره‌دا بیناسینه‌وه‌، به‌لام ده‌مانتوانی به‌سه‌رجه‌م نیگاره‌که‌دا بیناسینه‌وه‌: شتیکی‌ و له‌ هه‌وای نیگاره‌که‌، وه‌ستانی هاتفی، رهنه‌نگه‌کان، زه‌پکاری و ئه‌و ده‌سته‌ جوانه‌ی ده‌ستکردی مامۆستا به‌هزادا هه‌یه‌ که‌ ده‌سته‌بجێ و له‌ مرۆف ده‌کات به‌ ئه‌قلیدا بیت ئه‌مه‌ نیگاری شاعیریکه‌، چونکه‌ له‌م

نیگارهماندا، واتا پیش شیوه کهوتووه. ئیستا ئهگهر بهلاسیایکردنهوهی
مامۆستایانی فه‌رنگ و ئیتالی ده‌ست بکریت به‌کیشانی نیگار بۆ ئه
کتیبه‌که‌ی که سولتانمان زاوی خوا لیخۆشبووی راسپاردبوو بۆ
ئاماده‌کردنی، ته‌واوی ئه‌م دنیای واتایه به‌کوژتا دیت و دنیای شیوه ده‌ست پێ
ده‌کات به‌شیوازی فه‌رنگ...

قه‌ره به‌زبری گوئی: "زاوی خوا لیخۆشبووم کوژراوه."

وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌پێژه‌وه ده‌ست به‌ده‌ستی بچووکێ شاکردیکی لاودا به‌ینم که
چاوه‌ری ده‌کریت له‌ داهاتوودا شاکار بنا‌فرینیت، په‌نجه‌کانی قه‌رم له‌ ده‌ستی
خۆمدا گو‌شی. ماوه‌یه‌ک به‌ بیده‌نگی و پێژه‌وه سه‌یری شاکاره‌که‌ی به‌هزادمان
کرد. دواتر قه‌ره ده‌ستی له‌ ده‌ستم ده‌ره‌ینا. گوئی:

"سه‌یری لووتی ئه‌سپه‌ خه‌نه‌یییه‌کانی په‌رێی پیشووترمان نه‌کرد و به‌زوویی
بازمان دا به‌سه‌ریدا."

گوتم: "هیچی تیدا نه‌بوو." بۆ ئه‌وه‌ی بشیبینیت، په‌رێی پیشووترم
هه‌لدایه‌وه: هیچ شتیکی نا‌ئاسایی له‌ کونی لووتی ئه‌سپه‌کاندا نه‌بوو.

قه‌ره وه‌ک منداڵ پرسی: "که‌ی ئه‌سپه‌ لووت نا‌قۆلاکان ده‌دۆزینه‌وه؟"

به‌لام کاتیک من و بسته‌بالا له‌ کاتی ئیوان نیوه‌شه‌و و به‌ره‌وه‌ی‌ماندا
شانامه‌ی ئه‌فسانه‌یی شا ته‌هماسپمان له‌ ژیر قوماشی ئاوریشم و ئه‌تله‌سی
سه‌وزی ناو سندوقی ئاسندا دۆزییه‌وه، قه‌ره له‌سه‌ر رایه‌خیکی سووری
ئوشاق خۆی لولدابوو، سه‌ری نابوو سه‌ر بالیفیکی قه‌دیفه‌ی به‌ مرواری
نه‌خشیندراو و خه‌وی لێ که‌وتبوو. دوا‌ی ئه‌و گشت سا‌له، هه‌ر هینده‌ی چاوم
به‌ کتیبی ئه‌فسانه‌یی که‌وت، یه‌کسه‌ر ناسیمه‌وه. بۆ من رۆژ تازه ده‌ستی پێ
ده‌کرد.

ئه‌م کتیبه‌ هینده‌ گه‌وره و گران بوو من و جه‌زمی ئاغا به‌زۆر به‌رزمان
کرده‌وه و گواستمانه‌وه. بیست و پینج سا‌ل له‌مه‌وه‌ر له‌ دووره‌وه چاوم به
به‌رگه‌که‌ی که‌وتبوو. کاتیک ده‌ستم بۆی برد، بۆم ده‌رکه‌وت چه‌رمه‌که‌ی ته‌خته‌ی

تیدایه. پیش بیست و پینج سال، کاتیک سولتان سلیمانی قانونی دهمریت، شاته‌ماسپ هینده خوْشحال دهبیت به رزگاربوون لهو سولتانه‌ی سۆ جار ته‌وریزی داگیر کردبوو، له‌گه‌ل باری چه‌ندین حوشت ر دیاری، ده‌ستوووسیکی دانسقه‌ی قورئانی بیروز و ئەم کتیبه که جوانترین کتیبی گهنجینه‌ی خوْی ده‌بیت، بۆ سولتان سه‌لیمی جیگره‌وه‌ی سولتان سلیمانی قانونی دهنیریت. کتیبه‌که له پیشدا له‌گه‌ل شانیدیکی سیسه‌د که‌سی عه‌جه‌م ده‌چیته جیپراوگه‌ی زستانه‌ی سولتانی نوْی له ئەدرنه. کاتیک له‌گه‌ل دیاریه‌کانی تر به‌سه‌ر پشتی حوشت و هیس‌تروهه بۆ ئەسته‌نبول ده‌هیندریت‌ته‌وه، پیش ئەوه‌ی ببریته گهنجینه و قفلی له‌سه‌ر دابخریت، قهره مه‌می گهره‌ی وه‌ستایانی نیگارکیش و ئیمه‌ی سۆ مامۆستای گهنجی وی، هه‌ر چوارمان چووین بۆ سه‌بیرکردنی. ئەو رۆژه ئیمه‌ش جوْری ئەو ئەسته‌نبولیانه‌ی بۆ ته‌ماشاکردنی فیلی له هندستانه‌وه هاتوو، یان زه‌رافه‌ی له ئەفریقاوه هاتوو بۆ کوْشک ده‌چن، روومان له کوْشک کرد و له رینگه له مامۆستا قهره مه‌میم بیست مامۆستای گه‌وره به‌هزاد به‌پیری له هه‌راته‌وه چووته ته‌وریز، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی کوْیر بووه، ده‌ستی به‌م کتیبه‌وه نه‌داوه.

ئەو سه‌رده‌مه، سه‌بیرکردنی کتیبیک به دووسه‌د و په‌نجا نیگاری گه‌وره‌وه، بۆ ئیمه‌ی وه‌ستایانی نیگارکیشی عوسمانی شه‌یدای کتیبیکی ئاسایی هه‌وت هه‌شت نیگاری وه‌ک ئەوه وا بوو سه‌رجه‌م دانیشتوانی ناو کوْشکیکی شاهانه نووستبن و ئیمه به‌ناویدا بگه‌رپین. جوْری ئەوه‌ی ته‌ماشای باخچه‌کانی به‌هه‌شت که به‌چه‌رجوویه‌ک بۆ ماوه‌یه‌کی کورت هاتبیته پیش چاومان، به نه‌وازشیکی بیده‌نگ و بی ئەوه‌ی ورته‌مان له دم بیته‌ ده‌ر، سه‌یری په‌ره له راده‌به‌ده‌ر جوانه‌کانی ئەم کتیبه‌مان کرد.

به‌دریژایی بیست و پینج سالی دوا‌ی ئەو رۆژه باسی ئەم کتیبه‌ی له گهنجینه قفل له‌سه‌ر داخراومان کرد.

دوا‌ی بیست و پینج سال، جوْری ئەوه‌ی ده‌رگای زه‌به‌لاحی کوْشکیک بکه‌مه‌وه، به‌رگی ئەستووری شانامه‌ی ئەفسانه‌یه‌ییم هه‌ل‌دایه‌وه، به‌لام به‌ده‌م

هه‌لدا نه‌وهی په‌رېه‌کانییه‌وه که هه‌ریه‌که‌یان خشه‌یه‌کی خوشی لپوه ده‌هات، له‌بری سه‌ر‌سامبوون، هه‌ستیکی خه‌مگین له ناخمدای چه‌که‌ره‌ی کرد.

۱- له‌به‌ر قسه و قسه‌لۆکی سه‌بارت به‌وه‌ی سه‌رجه‌م وه‌ستایانی نیگار‌کیشی ئه‌سته‌نبول شتیان له په‌ر‌ه‌کانی ئه‌م کتیبه‌ دزیوه و به‌کاریان هیناوه، نه‌مه‌توانی هۆشی خۆم ب‌خه‌مه سه‌ر نیگار‌ه‌کان.

۲- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌واوی سه‌رنجی خۆم خسته‌تبووه سه‌ر ئه‌وه‌ی بگه‌ره له گۆشه‌یه‌ک چاوم به‌ده‌ستیکی کیشراو به‌ده‌ستی مامۆستا به‌زاد بکه‌ویت، نه‌مه‌توانی هۆشی خۆم ب‌خه‌مه سه‌ر ئه‌و شاکارانه‌ی که له هه‌ر پینج شه‌ش په‌ر‌یه‌کی کتیبه‌که‌دا جارێک ده‌رده‌که‌وتن. (تاهموراس چه‌ند بریار‌ده‌رانه و به‌زرافه‌ته‌وه گورزی له سه‌ری ئه‌و ئیبلیس و دیوانه ده‌وشاند که ده‌بوو دواتر له سه‌رده‌می ئاشتیدا فیری ئه‌لفوی و زمانی یۆنانی و زمانی تری جوړبه‌جوړیان بگر‌دایه‌!)

۳- کونی لووتی ئه‌سپه‌کان و هه‌بوونی قه‌ره و بسته‌بالا ئاسته‌نگ بوون له به‌رده‌م وردبوونه‌وه‌ی ته‌واوم له و شتانه‌ی ده‌مبیین.

پیش ئه‌وه‌ی په‌رده‌ی ره‌شی قه‌دیفه‌یی که وه‌ک چاکه‌ی خوا له سه‌رجه‌م وه‌ستایانی نیگار‌کیشی گه‌وره نێزیک ده‌بیته‌وه، به‌سه‌ر چاومدا دا‌بدر‌یته‌وه، من له ئه‌نجامی هه‌ل په‌خساندنیکي جوامیرانه‌ی خواوه توانیم تیری دل سه‌یری ئه‌م کتیبه‌ ئه‌فسانه‌یییه بکه‌م. ئه‌مه هینده‌ی ئه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ریه‌کی گه‌وره بوو بۆ من، ئه‌وه‌نده‌ش مایه‌ی خه‌م بوو بۆم، چونکه زیاتر به ئه‌قل سه‌یرم ده‌کرد، نه‌ک به‌دل. ژووری گه‌نجینه تا ده‌هات زیاتر له گۆر ده‌چوو. تا ئه‌و ده‌مه‌ی تیشکی به‌یانی خۆی پیدا کرد، من ته‌ماشای سه‌رجه‌م دووسه‌د و چل نۆ (په‌نجا نه‌بوو) نیگاری ناو ئه‌م کتیبه‌ شاکاره‌م کرد. به ئه‌قل سه‌یرم کرد؛ با وه‌ک زانایانی عه‌ره‌بی مه‌راق‌داری ئه‌قل، جیایان بکه‌مه‌وه و باسیان بکه‌م.

۱- له ناو ئه‌م ئه‌سپانه‌دا چاوم به ئه‌سپیک نه‌که‌وت کونی لووتی هاوشپوه‌ی نیگار‌ه‌که‌ی بکوژی نامه‌رد بیت: ره‌وه ئه‌سپیکسی جوړاو‌جوړ کاتیک

پړوسته م له کاتې راوانانې ئه سپ دزاندې له توران دهيانينيت؛ ئه و ئه سپه دانسقانه ي شا فهرهيدوون گاښک سولتاني عه رب مؤلّت نادات و ئه مان به ماله له ئاوي ديچله دهپه رنه وه؛ ئه و ئه سپه بوزانه ي له دووره وه به خه مباري سهير دهکن چؤن توور ناپياوانه و نامهردانه ئيره جي براي سرده بريّت له تولّهي ئه وه ي باوکیان ولّتي رؤمي دووري دابوو به يه کيک له کوره کاني و ولّتي چيني دوور تریشي دابوو به کورپيکي تري، به لام ولّتي خوښ و دلگيري ئيراني بؤ ئيره جي کورپي هره بچووکي دانابوو، تووريش ئيره يي پتي برد و به و درده ي برد؛ ئه سپه کاني سوپاي قاره ماني ئه سکه ندر، سوپاي پشتنه ستور به سواره ي هزارا (*)، ميسري، به ريه ر و عه رب و نوقمي زري، قه لغانی ئاسن، خووده ي دره وشاوه و شمشيري له شکان نه هاتوو؛ ئه و ئه سپه ئه فسانه ييه ي که نار گولپيکي سهوز به شتويه يکي چاوه پروان نه کراو و به دادپه روه ري خوا شا يازديگرد دهکوژيت. ئه م شا به له بهر ئه وه ي به رهنگاري ئه و چاره نووسه بوو بووه وه که خوار بؤي نووسيبوو، به رده وام خوین له لووتی دره ویش و ئه و رژه چووبوه که ناري گؤل به ئومتيدي ئه وه ي ئاوه که ي چاکي بکاته وه؛ له م سه دان ئه سپه ئه فسانه يي و راسته قينه يه دا که سه رجه میان به دهستي شش حوت نيگارکيش کيشرا بوون، ئه و نيشانه يه م نه دؤزييه وه؛ به لام له رؤژيک زياتر کاتم هه بوو بؤ ئه وه ي چاو به کتيبه کاني تري گهنجينه دا بگيرم.

۲- بانگه شه يه که له ئارادا هه يه و ماوه ي بيست و پينچ سالي رابردوو به رده وام بابه تي قسه و قسه لؤکي ناو وه ستاياني نيگارکيش بووه: نيگارکيشيک به ده ستووري سولتان چووته ئه م گهنجينه هيج که س پي نه گه يشتووه، ئه م کتيبه شاکاره ي دؤزيوته وه، کردوويه تيه وه، له بهر تيشکي موم و له دهفته ري نمونه ييدا زور ئه سپ، دار، هور، گؤل، مه ل، باخچه و جقاتي شه ر و ئه قيني له بهر گرتووته وه و دواتر به کار

(*) هزارا: گه ليکه له ئه فغانستان.

هیندراوه... هر کاتیک نیگارکیشیک شتیکی دانسقه و له وزهی ئەقل بەدەری بکیشایه، ئەوانی تر له تاو ئیرهیی پێبردن ئەم بانگەشەیهیان بۆی دەکرد. کهمیکیش مه‌به‌ستیان بوو ناوی بزپین، سووکی بکه‌ن و بلین ئەم نیگاره له ته‌وریزه‌وه هاتوه و کاری عه‌جه‌مه. ئەو سه‌رده‌مانه ته‌وریز ولاتی سو‌لتانمان نه‌بوو. کاتیک ئەم بووختانه بۆ من ده‌کرا، هه‌ستی هه‌لچوونیکێ ڕه‌وا و شانازییه‌کی شاردراوهم له‌کن ده‌رووژا و کاتیک بۆ که‌سانی تریش کراوه، من باوه‌رم کردوه. ئیستا به‌خه‌مگینی و به‌شێوه‌یه‌کی سه‌یر ده‌مبینی ئیمه، ئەو چوار نیگارکیشه‌ی بیست و پینج سال له‌مه‌وبه‌ر نه‌یا جارێک سه‌یری ئەم کتیبه‌مان کردوه، له‌بیره‌وه‌ری خۆماندا هه‌لمان گرتوه، به‌دریژایی ئەو ماوه‌یه له‌میشکی خۆماندا هیناومانه و بر دوومانه‌وه، بی‌ری خۆمان خستوه‌وه و له‌کتیبی سو‌لتانه‌کاندا نیگاریمان کیشاوه‌ته‌وه. خه‌فته‌م بۆ دل‌ره‌قی ئەو سو‌لتانه راپرایانه نه‌ده‌خوارد که ئەم کتیبه، یان کتیبی تریشیان له‌گه‌نجینه‌ی خۆیان ده‌رنه‌ده‌هینا و نه‌یانه‌خسته‌ پێش چاوی ئیمه، بگره‌ به‌رکه‌وته‌ی ئەوه‌ بووم دنیای نه‌خش و نیگاری ئیمه‌ چه‌ند سنودار بوو. چ مامۆستایانی گه‌وه‌ی هه‌رات و چ مامۆستایانی نوێی ته‌وریز و سه‌رجه‌م وه‌ستایانی نیگارکیشی عه‌جه‌م، به‌به‌راورد له‌گه‌ل ئیمه‌ی وه‌ستایانی نیگارکیشی عوسمانی، نیگاری بی‌ کیماسیتر و شاکاریان کیشاوه.

تاویک بیرم کرده‌وه شتیکی باش ده‌بیت ئەگه‌ر دوا‌ی دوو ڕۆژی تر خۆم و سه‌رجه‌م وه‌ستایانی نیگارکیشم ئەشکه‌نجه‌ بدرین. له‌ نیگاره‌کانی به‌رده‌مدا رووخساریک پێش ئەوانی تر که‌وته به‌رده‌ستم و به‌ نووکی قه‌له‌متاشه‌که‌م دل‌ره‌قانه‌ چاوانیم هه‌لکۆلی. ئەمه‌ چیرۆکی زانایه‌کی عه‌جه‌م بوو سه‌یری ته‌خته‌ی دامه‌ و ڕیک داشی ده‌کرد با‌لیۆزی هندستان هینابوونی. یارۆی عه‌جه‌م فیزی یاریی شه‌تره‌نج بوو، یه‌کسه‌ر دوا‌ی فیدبوونیشی، له‌ کابرای هندستانی بردبووه‌وه! درۆی عه‌جه‌م! چاوی یه‌ک به‌یه‌کی گه‌مه‌که‌رانی شه‌تره‌نج و پادشا و پیاوانی بینه‌ری گه‌مه‌شم هه‌لکۆلی. په‌ره‌کانم بۆ دواوه

هه‌لدايه‌وه، بئى به‌زه‌بىيانه چاوى يه‌ك به‌يه‌كى ئه‌و پادشايانه‌ى دله‌رقانه شه‌ريان ده‌كرد، سه‌ربازانى زرتيپوشى سوپا رازاوه‌كان و چاوى سه‌ره بر‌دراوه‌كاني سه‌ر زه‌ويشم هه‌لكوئى. دواى ئه‌وه‌ى ئه‌م كاره‌م له‌ سى‌ په‌رده‌ا كرد، قه‌له‌م‌تاشم نايه‌وه پشتوئين. ده‌سته‌كانم وه‌له‌رزىن كه‌وتبوون، به‌لام هه‌ستم نه‌ده‌كرد زور خراپ بم. له‌ ماوه‌ى په‌نجا سالى ژيانى نيگار‌كيشيدا تووشم بووبوو به‌ تووشى ده‌يان شى‌ته‌وه له‌وانه‌ى ئه‌م كاره سه‌مه‌ره‌يه‌يان كردبوو. ئايا ئىستا من تى ده‌گه‌يشتم ئه‌وان له‌ كاتى كردنى ئه‌و كارهدا هه‌ستيان به‌چى كردووه؟ ده‌مويست له‌و چاوانه‌وه‌ى هه‌لكوئىبوون، خوئين بر‌زايه‌ته نيوان په‌ره‌كاني كتىبه‌كه‌وه.

۳- ئه‌مه‌ش ده‌مگه‌يه‌نيته سه‌ر ئيش و دل‌دانه‌وه‌ى كوئايى ته‌مه‌نم. شا ته‌ه‌ماسپ ماوه‌ى ده‌ سال وه‌ستايانى نيگار‌كيشى عه‌جه‌مى خستبووه كار و ئه‌م كتىبه نازداره‌ى پييان ناماده كردبوو، به‌لام قه‌له‌مى ماموستاي گه‌وره به‌هزادى پيدا نه‌هاتوو و ده‌سته جوانه‌كاني نيگاريان له‌ هيچ شوئي‌نكي‌دا نه‌كيشاوه. ئه‌مه پشتراستى ده‌كرده‌وه ئه‌و كاته‌ى به‌هزاد له‌ هه‌راتى له‌ به‌رچاو كه‌وتوووه و چووته ته‌وريز، كويز بووه. به‌مجوره جاريكى تريش به‌ خووشحالييه‌وه تى گه‌يشتم ماموستاي گه‌وره پاش ئه‌وه‌ى به‌درىزايى ته‌مه‌نى كاري كر‌دوو و گه‌يشتووته پله‌ى بئى كيماسيبوونى ماموستايانى كوئن، خوئى به‌ده‌ستى خوئى كويز كر‌دوو تا نيگار‌ه‌كاني تىكه‌ل هيچ نيگار‌خانه و خواستى هيچ پادشايه‌ك نه‌بىت.

قه‌ره و ياروئى بسته‌بالا له‌و ساته‌دا ده‌ستنووسىكى ئه‌ستورريان كر‌دوو و خستيانه به‌رده‌مم.

بئى ئه‌وه‌ى كه‌له‌ره‌قى بنويتم، گوتم: "نه‌خيز ئه‌مه نييه، ئه‌مه شانامه‌يه‌كى مه‌گولييه: ناواخنى ئه‌سپى سواره‌ى له‌ ئاسن دروستكراوى سوپاي ئه‌سكه‌نده‌ر پر له‌ نه‌وت ده‌كرىت، ئاگرىان تى به‌رده‌درىت، وه‌ك چرا داده‌گيرسىن، له‌ كوني لووتيانه‌وه ئاگر دىته‌ درئ و هيرش ده‌كه‌نه سه‌ر دوژمن."

سهیری ئەم سوپا له ئاسن دروستکراوهی ناو ئاگرمان کرد و بینیمان له سهەر شیوازی نیگاری چینی کیشراوه.

گوتم: "جهزمی ئاغا، ئیمه دواتر له سههلیمنامه دا نیگاری ئه و دیاریانه مان کیشا که بیست و پینج سال له مه و بهر بالیۆزانی عه جه م له گه ل ئەم کتیبه ی شا ته هه ماسیدا هینابوو یان..."

یه کسه ر ده ست نووسی سهه لیمنامه ی دۆزییه وه، هینای و له بهردهستم دای نا. له بهرامبه ر ئه و په رییه ی پتیشکیتشکردنی دیارییهکانی تری بالیۆزان به سوڵتانی خوا لیخۆشبوو پتیشان ده دات و به رهنگی دره وشاوه بوایخ کراوه، له ناو ئه و دیاریانه ی ناوی یه ک به یه کیان نووسرا بوو، چاوانم له خۆیا نه وه شتیکیان دۆزییه وه که پتیشتریش خۆیندبوومه وه، به لام وهک بلایت له بهر ئه وه ی باوه رم پی نه کردوه، له بیرم کردبوو:

ده رزی په ره موچی زێرین و ده سک له فهیرووزه و سه ده فی نه خشیندراو، ئه و ده رزییه ی به هزادی مامۆستای مامۆستایان و سه ر به مامۆستایانی دێرین بۆ کوێرکردنی خۆی به کاری هیناوه.

له بسته بالام پرسی ده ست نووسی سهه لیمنامه ی له کوێ دۆزیوه ته وه. له تاریکی تۆزای ناو ژووری گه نجینه دا پتچاوپتچ به ناو سندووق، قوماش و کۆمه له رایه خ و به ژێر پلیکانهکاندا رۆیشتین. بینیم سیبه ره کانمان جارێک گه وه ر و جارێک بچووک ده بووه وه و به سه ر قه لغان و ددانی فیل و پتستی پلنگدا ده رۆیشت. له به کتیک له ژوورهکانی تری نوومی هه مان رهنگی قوماشی سوور و قه دیفه، له ته نیشت ئه و سندووقه ئاسنه ی شانامه مان تیدا دۆزبووه وه، له ناو کتیبی تر، سه ریۆشی خه ملیندراو به تالی زیوین و زێرین، به ردی خاوی سه یلان و خه نجه ری ده سک یا قووت، هه ندیک له دیارییهکانی شا ته هه ماسپ، رایه خی ئاوریشمی ئه سفه هانی و تا قمیکی شه تره نجی له ددانی فیل دروستکراوم دی. نیگام چووه سه ر قوتوویه کی قه له م و به ئەژدیهای چینی و لق و پۆپی دار و خۆری له گه وه ر نه خشیندراوی سه ریدا یه کسه ر ئاشکرا ده بوو پاشماوه ی سه رده می ته یمووری له نگه. قوتووه که م کرده وه،

دەرزىي پەرەمووچى زىرپىن، دەسك بە فەيرووزە و گەوھەر نەخشىندراوى لى دەرچو لەگەل سووكە بۇنىكى كاغەزى سووتاو و بۇنى گولدا . دەرزىيەكەم ھەلگرت، وەك سىيەر گەرامەو ھە بۇ شوپىنى خۆم .

دواى ئەو ھى بەتەنيا مامەو، ئەو دەرزىيەى مامۆستا بەھزاد چاوى خۆى پى كۆپر كەربوو، لەسەر پەرەى ھەلداو ھى شانامە دانا و سەيرم كەرد . نەك بىنىنى بەھزاد، بگرە بىنىنى ئەو دەرزىيەى خۆى پى كۆپر كەربوو، يان ھەر شتىكى تر ئەو دەستى پەرچووى خۆى پىو ھەدايىت، مچوركەى بە مندا دەھينا . لە خۆم پرسى بۆچى شا تەھماسپ ئەم دەرزىيە ترسناكەى لەگەل كىتەبەكەدا بەيارى بۇ سولتان سەلیم ناردبوو؟ بە مندالى وانەى نىگاركىشى لە بەھزاد وەرگرتبوو، لە تافى لاويدا دەستى وەستايانى نىگاركىشى گرتبوو، لە پىريدا شاعيران و دەستە و تاقمى نىگاركىشانى لە خۆى دوور خستبوو ھە و خووى دابوو ھەو ھەستى . تۆ بلەيت لەو سۆنگە ھەو ھەيت؟ ئايا ھەر لەم روو ھەو ھەرازى بوو ئەم كىتەبە شاكارەى لە دەست دەربچىت، ئەگەرچى گەرەترىن مامۆستايان ماو ھى دە سال كارىان تىدا كەربوو؟ تۆ بلەيت ئەم دەرزىيەى بۇ ئەو مەبەستە ناردىت تا گشت كەسك بزانىت كۆتايى نىگاركىش برىتايە لە خۆ كۆپر كەردنى ئارەزوومەندانە، ياخۆ وەك ئەو ھى ماو ھەك باو بوو دەگوترا ئەو ھى جارىك پەرەكانى ئەم كىتەبە دانسكە ھە بىنىت، ئىدى نايەو ھىت لە دنيا چاوى بە شتىكى تر بکەو ھىت؟ بەلام جۆرى ئەو ھى زۆر ھەى فەرمانرەوايان لە پىرى خۆياندا دەيكن، پادشا بەھۆى ئەو ھى لە ترساندا پەژبووان بوو ھەو ھەو لەو ئەفینەى لە تافى لاويدا بۇ نىگار ھەببوو، ئىدى ئەم كىتەبە لەكن وى شاكارىك نەبوو .

ئەو چىرۆكانەم بىر كەوتەو كاتىك وەستايانى نىگاركىشى بەخترەش لە پىريدا تووشى خەيالشكاندن دەبن و دەيگىر نەو ھە: ئەو دەمەى لەشكرى جىهان شای قەرەقۆيونلو لەو ھەدا دەبىت بچىتە شارى شىراز ھەو، گەرەى وەستايانى نىگاركىشى ئەفسانەى بىن حسام دەلەيت: " مەن بەشىو ھەكى تر نىگار ناكىشم . " ئەمە دەلەيت و بەدەستى بەكك لە شاگردەكانى، چاوانى خۆى بە

داخکردن دەدات. وهستايهكى بهسالآچووى عهجهم، لهوانهى كاتيك سوپاي ياوز سولتان سهليم لهشكرى شا ئيسماعيلى تىك شكاند، چووه تهريرزهوه و كوشكى ههشت بهههشتى تالان كرد و لهگهڵ كۆمهڵێك نىگار كيشى تردا هينانیه ئهستهنبول، بهپى ئه و قسه و قسه لۆكهى دواتر بلاو بووهوه، له رىگه به نهخوشى نا، بگره له بهر ئه وهى گوتبووى ناتوانم بهشيوازى عوسمانى نىگار بكيشم، به داووده زمان خوى كوێر كردبوو. منيش له ساتهكانى تووره بووندا بهمه بهستى ئه وهى بۆ وهستاى نىگار كيشم ببیت به نمونه، باسى خۆ كوێر كردنى به هزادام دهگيرايه وه.

باشه هيج رىگه يهكى تر نبییه؟ ئه دى ئه گهر مامۆستاى نىگار كيش له پهناوه شيوازه نوپيه كان په سهند بكات، ئايا ناتوانیت سه رجه م نىگار خانه و شيوازى مامۆستاى كۆن كه مپك رىگار بكات؟

دهرزى په ره موچ فره به جوانى بارىك كرابووه و ره شاييهك به نووى زۆر تيزيه وه بوو، به لام چاوى ماندووم بوى نه برايه وه سه ريهك داخو خوينه، يان شتىكى تره. زه ره بينم لى نيزىك خسته وه و به هه مان خه مى سه ير كردنى جفاتىكى ئه هينه وه دوور و دريژ ته ماشام كرد. هه ولم دا بيه ينمه پيش چاوى خۆم به هزاد ئه م كارهى چۆن كر دووه. وهك ده گوترا، مرؤف يه كسه ر كوێر نابیت، بگره كتومت وهك ئه وهى له به سالآچوانى له خۆوه كوێر بوو دهقه ومیت، دواى چهند رۆژىك و هه ندىك جارىش چهند مانگىك ئه وسا تارىكى قه دى فه يى به سه ر چاواندا داده دريته وه.

له چووندا بۆ ژوروى ئه و ديو دى بووم؛ هه لسا م و سه ير م كرد، له وى بوو؛ ئاوينه يه كى دروستكراو له ددانى فىل، قه راغ بادراو، چوارچيه ئه ستور و وهك گول به شيوازى نووسىنى دريژ رازيندرا بووه وه. له شوينى خۆم دانى شتم و له ئاوينه دا سه يرى چاوانم كرد. گرى مؤمدانى زي پين چهند جوان له گلينه ي چاواندا شه پۆلى هدا، ئه و چاوانه ي شه ست سا ل بوو نه خش و نىگار م پيان ده كيشا و سه يرى نىگار م پيان ده كرد.

جارىكى ترىش به ئاره زووه وه له خۆم پرسى داخو مامۆستا به هزاد ئه م

کاره‌ی چۆن نه‌نجام داوه؟

بئى ئه‌وه‌ی گلپنه‌ی چاوانم له‌سه‌ر ئاوپنه‌هه‌لبگره‌م، ده‌سته‌كانم وه‌ك ده‌سته‌ی ژنیک خوازيار بئیت كل له‌ چاوبكات، له‌ خۆيانه‌وه‌ ده‌رزیه‌كه‌یان دۆزیه‌وه‌. چۆری ئه‌وه‌ی مرۆف سه‌ری هیلکه‌ی شترمورغی بۆ بۆیاخکردن دانراو کون بکات، بئى دوودلی نواندن، بویرانه‌، به‌ئارامی و به‌هێزه‌وه‌ ده‌رزیم له‌ بیلبیله‌ی چاوی راستم چه‌قاند. له‌ ناخه‌وه‌ خۆم خوارده‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ نا هه‌ستم به‌ کاره‌که‌م کردبوو، بگره‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بینیم به‌ئنده‌زی چواریه‌کی په‌نجه‌یه‌ك ده‌رزیه‌که‌م به‌ چاومدا کرد و ده‌رم هئینا.

له‌ به‌یته‌ شیعری خه‌ملپنه‌ری چوارچیه‌ی ئاوپنه‌ی ناو ده‌ستما، شاعیر هیوای جوانی به‌رده‌وامی و پروناکیی له‌ برانه‌وه‌ نه‌هاتوو بۆ سه‌یرکه‌ری ئاوپنه‌ و بۆ ئاوپنه‌ خۆیشی، ته‌مه‌نیکى سه‌رمه‌دی ده‌خواست. به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه‌ هه‌مان شتم به‌سه‌ر چاوی چه‌پیشم هئینا. ماوه‌یه‌کی درێژ بئى ئه‌وه‌ی جووله‌م لئوه‌ بئیت، چاوه‌رێم کرد. سه‌یری دنیا کرد. سه‌یری گشت شتیک.

وه‌ك من بۆی چوو بووم ره‌نگه‌كانی دنیا ره‌ش نه‌بوونه‌وه‌، بگره‌ وه‌ك بلیت هئیدی هئیدی به‌یه‌كدا چوون، به‌لام هئیشتا كه‌م و زۆر هه‌موو شتیکم ده‌بینی. دواى تاویك، تیشکی لاوازی خۆر دای له‌ نیوان قوماشه‌كانی ره‌نگ سووری تۆخ و ره‌نگ خۆینینی ژووری گه‌نجینه‌. گه‌وره‌ی خه‌زینه‌داران و پیاوانی دیسان به‌گیڕانی هه‌مان ته‌داره‌ك مۆریان هه‌لگرت و قفل و ده‌رگایان کرده‌وه‌. جه‌زمی ئاغا ده‌ستشۆر و چرا و مه‌قاله‌ی گۆری، نانی گه‌رم و تویی وشکی بۆمان هئینا و پیمانگی گوت له‌ ناو کتیه‌كانی سوڵتانماندا به‌رده‌وام ده‌بین له‌سه‌ر گه‌ران به‌دواى ئه‌سپی لووت ناقلادا. جا چ له‌وه‌ خۆشتر هه‌یه‌ مرۆف سه‌یری جوانترین نیگاره‌كانی دنیا بکات و هه‌ول بدات دنیاى به‌رچاوی خوی بیر بکه‌وێته‌وه‌؟

۵۲

من ناوم قهرهیه

به یانی، دواى ئه وهى گه وره ی خه زینه داران و ئاغایان به تدارهک دهرگیان کرده وه، چاوانم به ته وای به رهنگی سووری قه دیفه یی ژووری گه نجینه راهاتبوو، بویه کاتیک تیشکی سه رله به یانی زستان له حه وشه ی ئه نده روونه وه خوی به ژووریدا کرد، وا هاته به رچاو وهک ئه وهی شتیکی ترسناک بیت و بۆ خاپاندنی بینهر دروست کرابیت. منیش کتومت وهک مامۆستا عوسمان له جیی خۆم نه جوولام: وهک بلایت ئه گهر جووله بکه م، ئه وا هه وای پر له بۆنی که روو، تۆزای و به رجه سته ی ژووری گه نجینه و ئه و به لگانه ی بۆیان ده گه راین، له دهرگاوه دهرده چن و هه لدین.

مامۆستا وهک ئه وهی یه که مجاری بیت سهیری شتیکی شاهانه بکات، به سه رسامی بۆ ئه و تیشکه ی دهروانی که له نیوان سه ری ئاغایانی به دوو ریز پاره ستاوی ناو شیپانه ی دهرگاوه له ژووره وهی ده دا.

شه ویش، کاتیک سهیری نیگاره کانی ده کرد و په ره کانی شانامه ی شا ته هماسپی هه ل ده دایه وه، من له دووره وه به وردی بۆم دهروانی و ده مبینی هه مان هیمای سه رسوورمان ناویه ناو له سه ر رووی دهرده که وت. سیبه ری ئه و به سه ر دیواره که وه جاروبار له ره یه کی له سه ره خوی ده کرد، به پارێزه وه سه ری له زه ره بینی ده ستی نیزیک ده خسته وه، وهک ئه وهی خوی بۆ درکانندی پارێک ئاماده بکات، نه رمه نیشانه یه که ده که وته سه ر لێوه کانی و دواتریش به دم ته ماشا کردنی نیگاریکه وه به سه رسامی، لێوه کانی له خۆه ده که وتنه جووله .

پاش داخستنی دهرگا، به دم بی ئۆقره ییه کی به رده وام روو له زیاده بوونه وه

و به ناآرامی ئەم سەر و ئەوسەر بەنیوان ژوورەکاندا هاتم و چوو،
بەشپرزەیی بیرم چوو بۆ ئەوەی لە کتێبەکانی گەنجینه‌وه زانیاریمان دەستگیر
نابێت و کات بەش ناکات. لەبەر ئەوەی هەستم کردبوو مامۆستا عوسمان
وهک پێویست سەرنجی خۆی نەداوێتە ئەم کارە، نیکەرانییەکانی خۆم بۆی
گێڕایەوه.

وهک مامۆستایەکی راستەقینەیی راها توو لەسەر دەستەپێنان بە سەری
شاگردەکانیدا، بەشیوەیەکی جوان دەستمی گرت. گوتی: "کەسانی وهک ئێمە،
جگە لە هەولێدان بۆ بینینی دنیا بەو شیوەیەیی خوا دەبینیت و پەنابردن بۆ
خوا نەبێت، هیچ چارهیهکی تێمان نییه. تەنانەت لە هەناویشمدا هەست
دەکەم ئەم دوو شتە لێرە، لە ناو ئەم نیگار و شتومەکاندا لە یەکتەر نێزیک
دەبنەوه. چەندەیی مرۆف لەوه نێزیک بێتەوه دنیا بەشیوەی بینینی خوا
ببینیت، ئەوێندەش دادپەرورەیی ئەومان لێ نێزیک دەکەوتێتەوه. بپروانە ئەو
دەرزیهیی که مامۆستا بەهزاد خۆی پێ کۆیتر کرد..."

ئەو بەسەرھاتی دلێرقانەیی دەرزیهیی دەگێڕایەوه، منیش بۆ ئەوەی باشتەر
بیبینم، زەرەبینم لێ نێزیک خستەوه، بەوردی سەیری نووکی ئەم شتە
ناجۆرەم کرد و تەرییەکی پەمەیی پێویستی بینی.

مامۆستا عوسمان گوتی: "گۆڕینی هونەر و ڕەنگ و شیواز لەکن
مامۆستایانی کۆن پرسی وێژدان بوو، چونکە ئەوان سەرتاپای ژبانی خۆیان
لەو پێناویدا دەبەخشی. ئەوان بە بێ ڕەوشتیان دەزانی ئەگەر وهک ئەوانەیی
ئەمرۆ دنیا بەشیوەیەکی ببینن جۆری ئەوەی که ڕۆژیک پادشای ڕۆژھەلات و
ڕۆژیک تر فەرمانڕەوای ڕۆژئاوا دەلێت: ببینە."

چاوه‌کانی، نە سەیری چاوانی منیان دەکرد و نە پەری بەردەستی. وهک
بلیت تەماشای سپێتی شوێنیکی دووری دواو، شوێنیکی مرۆف
هەرگیز پێ نەگەیشتوو دەکرد. لە پەری شانامەیی بەردەستیدا هەردوو
لەشکری ئێران و تووران بەتەواوی هیزی خۆیانەوه ڕژابوون بەناو یەکدا،
ئەسپ شانیان نابوو بەیەکەوه، رمی شەرقانانی سوارە زریان کون دەکرد و

جەستەى شەرھانان لەتۆپەت دەبوو، سەر و قۆڵیان دەپەرى، جەستەى دوولەتکارو لە زەوى كەوتبوون و لە خوێندا گەوزابوون، خوێن بەرچاوى شەرھانانى پالەوانى گرتبوو، بە نەشئە و رەنگى ئاھەنگەو شمشىرىيان ھەلكيشابوو، سەليان نەدەكردهو و يەكدييان دەكوشت.

"ئەو مامۆستا گەورانەى سەردەمى كۆن كە ناچار دەكران دواى شىوازى لايەنى سەرکەوتوو بکەون و لاسايى نىگارەکانيان بکەنەو، پاش ئەوھى لە پىناوى پاراستنى ئابرووياندا قارەمانانە كارى خۆ کوێردنيان بە دەرزى ئەجام دەدا و پيش ئەوھى تاريكايى روونى خوا وەك خەلاتىك برژىتە چاوانيانەو، نىگارتيكيان دەخستە بەردەستى خۆيان و چەندىن سەعات، بگرە جارى وا ھەبوو چەندىن رۆژ بى پسانەو تەماشايان دەکرد. لەبەر ئەوھى مامۆستايانى قارەمان بى ئەوھى سەرى خۆيان ھەلبىرن، چەندىن سەعات سەيريان دەکرد و ھىدى ھىدى بەرچاويان تاريك دادەھات و بەرھو کوێر بوون دەچوون، دنيا و واتاي ئەم نىگارانە كە جاروبار خوێنى رژاو لە چاوانيان دەرژايە سەريان و پەلەى لەسەر دەنەخشان، بەئەسپايى جىي خراپەى ھەناويانى دەگرتەو! وھى چ بەختەو ھەريەكە! ئايا دەزانيت ھەزەم دەکرد تا گەيشتن بە تاريكايى كوێر بوون سەيرى چ نىگارتيك بکەم؟"

وا دەھاتە پيش چاو بە تىپەربوونى كات گلئەنى چاوى بچووكتر و سىپئەكەى فراوانتر ببىتەو. وەك ئەوانەى ھەول دەدەن بىرەو ھەريەكى سەردەمى منداليان بىر بکەوتەو، چاوانى برىبووھ شوئىتىكى دوور، دەتگوت ئەو شوئەنە لە دەروھى ژوورى گەنجينەيە.

"ئەو جفاتەى بەرپىيازى مامۆستايانى كۆنى ھەراتى كيشراو، خەسرەو پيشان دەھات كاتتيك بە سوارىي ئەسپ دىتە بناوانى كۆشكى شىرىن، بە ئەفنى شىرىن لە ناخەو قەرچەى سوتانى دىت و چاوەرى دەكات!"

لەوانە بوو وەك پياھەلانىك بۆ كوێر بوونى مامۆستايانى كۆن، بەھەواى خەمگىنى شىعەرىكەو ھەساي ئەو نىگارەم بۆ بگىرتىتەو، بەلام من لەپر قسەم پىي برى و گوتم: "مامۆستاي گەرەم، ئەفەندىم، شتىك كە بەردەوام خوازيارم

سهیری بکه، پرووخساری نازداری جانانی منه. سی رۆژه خواستوو مه. ماوهی دوازده سال بهتاسهوه بیرم لی کردهوه. ئەو جقاتی کاتیک شیرین نیگاری خهسرهو دهینیت و ئەفینداری دهیت، هه موو جاریک ئەوم بیر دهخاتهوه.

هیتما، یان مهراقیک به پرووخساری مامۆستا عوسمانهوه بوو پیی نهدهشاردرایهوه، بهلام پیوهندی به بهسهههاتی من و جقاتی شهیری خویناوی بهردهمیهوه نهبوو. دهنگوت چاوه پیی مزگینیهک دهکات لهسه رهخۆ نیتیک بیتهوه. دواي ئەوهی بهتهواوی دلنیا بووم نامبینیت، لهپر دهرزیی په ره مووچم هه لگرت و لهوئی دوور که وتمهوه.

له شوینتیکی ژووری سییه می گهنینه، له گۆشهیهکی تاریکی ته نیشته گه رماو جیهک هه بوو بهسه دان سه عاتی گه وره و سه مه ره ی لی که له که کرابوو. ئەمانه دیاریی پادشا و فه رمان په وایانی فه رهنگ بوون و دواي ماوهیهکی کورت له نارنیا، تیک چده چوون و په کیان ده کهوت. چوومه ئەوئی و ژۆر وردتر سه رنجم لهو دهرزییه دا که مامۆستا عوسمان ده لیت به هزاد خۆی پی کویر کردوو.

له بهر رووناکیی سووری خۆر، ئەو تیشکه ی له چوارچیه ی زیترینی سه عاته توژاوی و تیکچوو هکان و جامی کریستالیان و ئەلماسه کانیانی دها و دهسکایه وه، نووکی زیترینی به شله یه کی په مه یی دا پۆشراوی دهرزییه که تاوانا تویک ده بریسکایه وه. ئایا به هزادی مامۆستای ئەفسانه یی به راستی به م ئامیره چاوی خۆی کویر کردبوو؟ تو بلتیت مامۆستا عوسمان ئەم کاره ترسناکه ی به هزادی به سه ره خۆی هینابیت؟ رۆژئاوا یییه کی به رازی به قه ده په نه یی ده ستیک و به رهنگی جوړاوجۆر بو یاخکراوی لکیندراو به خووله کژمیری په کیک له سه عاته گه وره کانه وه، دهنگوت به نیگا پیتم ده لیت: "به لی!" دیار بوو ئەمه گالته یه کی پادشا ی هابسبورگ و سه عاتچییه ژیره که ی بوو. هه ر جاریک سه عات چهنه بوا یه، ئەم پیاوه به کلادی عوسمانیه وه سه ری دهرده هینا، هینده ی ژماره ی سه عاته کان خۆی ده له رانده و به مجۆره

شادیی دهخسته دلّی سولتان و ژنهکانی حهره‌مه‌سهرایه‌وه.

سه‌یری زۆر کتیبی ئاساییم کرد: وهک ئه‌وه‌ی بسته‌بالا رای گه‌یاندبوو، ئهم کتیبانه به‌شیک بوون له شتومه‌کی ئه‌و پاشایانه‌ی سه‌ریان په‌ریندرا‌بوو، پاشان ده‌ست به‌سه‌ر مو‌لک و سامانیاندا گیرابوو. ئه‌وه‌نده پاشا خنکیندرا‌بوون، ئهم ده‌ست‌نووسانه هیچ به‌کو‌تا نه‌ده‌هاتن. بسته‌بالا به‌خۆش‌حالییه‌کی بی‌به‌زه‌ییانه‌وه گو‌تی ئه‌و پاشایه‌ی به‌ سامان و هیز مه‌ست ده‌بیت، له بیرری ده‌چیت له کو‌یله‌یه‌ک زیاتر هیچی تر نییه و کتومت وه‌ک سولتان و پادشاکان راده‌سپێریت به‌ناوی خۆیه‌وه کتیبی بو‌ ئاماده بک‌ریت و به‌ ناوی زێر بنه‌خشیند‌ریت، هه‌ر له زووه‌وه شایه‌نی ئه‌وه‌یه سه‌ری په‌ریند‌ریت و ده‌ست به‌سه‌ر سامان و مو‌لکیدا بگیریت. ته‌نانه‌ت له‌م کتیبانه‌شدا، که هه‌ندیکیان دیوانی به‌ نه‌خش و نیگار بوون و ئه‌وانی تریان ده‌فته‌ری نیگار بوون، هه‌ر کاتیک ده‌گه‌یشه‌تمه نیگاری ئه‌و جفا‌ته‌ی شیرین تیایدا چاوی به‌ نیگاری خه‌سره‌وه ده‌که‌و‌یت و عاشقی ده‌بیت، راده‌وه‌ستام و تیر تیر سه‌یرم ده‌کرد.

نیگاری ناو نیگار، واته ئه‌و نیگاره‌ی خه‌سره‌وه که شیرین له کاتی سه‌یرانی ده‌شت و ده‌ردا ته‌ماشای ده‌کات، هیچ کاتیک روون و ئاشکرا نه‌بوو. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌بوو بل‌ییت وه‌ستایانی نیگارک‌نیش شتیکی بچو‌وکی وه‌ک نیگاری ناو نیگاریان وه‌ک پ‌یویست به‌باشی نه‌ک‌یشابوو، چونکه زۆربه‌ی ئه‌و وه‌ستا نیگارک‌یشانه‌ی نیگاره‌که‌یان ک‌یشابوو، ه‌ینده ورده‌کار بوون ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر نینۆک و ده‌نکی برنج و ته‌نانه‌ت ته‌لی ق‌ژیش نیگاریان ده‌ک‌یشا. ئی ئه‌گه‌ر وایه بو‌چی رووخسار و چاوی خه‌سره‌وی ق‌وزیان ه‌ینده روون نه‌ک‌یشابوو تا بناس‌ریته‌وه؟ کاتیک‌ی دوا‌ی نیوه‌رۆ، له‌وانه‌یشه بو‌ له بیرکردنی به‌ده‌ختی خۆم بو‌بیت، به‌ده‌م بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی ئهم په‌رسیارانه له مام‌وستا عوسمان بکه‌م، له خۆمه‌وه په‌ره‌کانی ده‌ست‌نووس‌یک‌ی په‌رپو‌وتم هه‌ل‌ده‌ایه‌وه. له نیگار‌یک‌ی سه‌ر قوماشی پ‌یشاند‌ه‌ری به‌زمی شاییدا، ئه‌سپ‌یک سه‌رنج‌می را‌ک‌یشا. له‌په‌ر ترپه‌ی لیدانی دل‌م ش‌یوا.

لهوئ، ئەسپىكى لووت ناقولام له بەردەمدا بوو، بووکیكى نازدارى بەسەر
پشتى خۆیەوه دەگواستەوه و بۆ منى دەروانى. دەنگوت ئەم ئەسپە
ئەفسووناوییه خوازبارە رازیکم بۆ بدرکیتیت. وهک له خەوندایم بیستم هاوار
بکەم، بەلام دەنگم دەرئەدەچوو.

هەر ئەوهندەى دەستم دایە کتیبەکه، بەناو شتومەک و سندوووقەکاندا بۆ کن
مامۆستا عوسمان غارم دا و پەرەکەم له بەردەمى کردەوه.
سەیری نیگارەکەى کرد.

کاتیک پرووناکیم بە رووخسارییهوه نەبینى، ئۆقرەم لى برا و گوتم: "کونى
لووتى ئەسپەکه کتومت وهک ئەو ئەسپە وایە که بۆ کتیبى زاوام کیشراوه."
زەرەبینى دەستى هینایە سەرى، چاوى خۆى بەرادەیهک هیندەى نەمابوو
لووتى له پەرەکه بکەوئیت، له نیگار و زەرەبین نێزیک خستەوه.

خۆم له بەرامبەر درێژبوونەوهى بیدەنگى پى رانەگیرا و گوتم: "وهک دەبین
ئەمە ئەسپیک نیه بەرپىاز و شىوازی ئەسپى ناو کتیبى زاوام کیشراوئیت،
بەلام لووتى هەمان شتە. نیگارکیش هەولى داوه دنیا بەشێوهى بینینى
چینییهکان ببینیت." کەمیک بیدەنگ بووم. "بەزمى زەماوەندیکە. هەر دەلایت
نیگارى چینییه، بەلام نیگارکیش چینی نیه، کەسێکه وهک ئیمە."

ئىستا مامۆستام وا خۆى دەنواند وهک ئەوهى زەرەبینى خستبێتە سەر
نیگار و لووتیشى نابێتە سەر زەرەبین. نەک تەنیا چاوى، بگرە سەر، سەرجهم
ئەندامەکانى لەشى، پشتى چهماوه و تەواوى هیزى شانەکانى بۆ بینین
خستبووه کار. بیدەنگییهکى درێژ هاوێ ئاراوه.

زۆر دواتر بەدەم هەناسەدانەوه گوتم: "لووتى ئەسپەکه بێدراوه."

سەرم نا بەسەرییهوه. ماوهیهکى درێژ له رکیفی یەکتەر سەیری کونە
لووتەکه مان کرد. لەپەر بەخەمبارى هەستم کرد نەک هەر لووتى ئەسپەکه
بێدراوه، بگرە مامۆستا عوسمانیش له بینیندا دژوارى دەبینیت.

"دەبینن، وا نیه؟"

گوتی: زۆر کەم، تۆ باسی ئەسپەکەم بۆ بکە."

بە خەمگینی گوتم: "بە من بێت ئەمە بووکی خەمگینە، سواری ئەسپێکی بۆزی لووت بردراو بوو، لەگەڵ پارێزەرانی نامۆ بەخۆی و هاوڕێیانی پێدا بۆ شووکردن دەروات. پیاوێک بە رووخساریان، هێمای وشکی دەموچاویان، ریشی رەش و ترسناکیان، پێکادانی چارهیان، سمیلێ باپر و ریشی تیکئالقاویان، ئیسکی ئەستووریان، جبەیی سادە و تەنکیان، پێلاوی زرافیان، سەرپۆشی لە پێستی ورجیان، تەور و شمشیری دەستیاندا و دێنە بەرچا و لە تورکمانەکانی ئاکقۆیونلوی ماوراء النهرین بن. ئەم بووکە بەپێی ئەوێ لەگەڵ یاوهرانیدا بەشەو لەبەر تیشکی قوتیلکە و مەشخەل رێ دەکات، رێگەپەکی درێژی لەبەرە و لەوانەیشە کچە شانزادەپەکی خەمگینی چینی بێت."

مامۆستا عوسمان گوتی: "یان نیگارکێش بۆ سەلماندنی بۆ کەموکورتیی جوانی بووک وەک نەریتی چینی بۆیاخی سپیی لە رووخساری داو، چاوانیشی وەک چاوی چینی نەخشاندوو و ئیستا ئیمە پێمان وایە چینییه." گوتم: "هەر کێیەکە با بێت، من بەزەمبیم بەم بووکە خەمگینەدا دیتەووە کە بەم نیووشەووە لە ناوهراستی ئەم بیابانەدا بە یاوهریی پاسەوانانی نامۆ بە بووکی بۆ لاتیکی نامۆ و بۆ زاواپەکی هەرگیز نەدیتووێ دەبریت." دواتر یەکسەر پرسیم: "چۆن بە کونی لووتی بردراوی ئەسپ ژیریدا حالی دەبین نیگارکێشی لەمەر ئیمە کێیە؟"

مامۆستا عوسمان گوتی: "پەرەکانی دەفتەری نیگار هەلبەدرەو و وەسپیی ئەو نیگارنەم بۆ بکە کە دەیانبینیت."

پێش کەمێک، کاتێک من پرم دایە دەستنوسەکە و بە غاردان هێنم، بەستەبالام دی لە سەر دەستشۆرەکەیی دانیشتبوو، بەلام ئیستا هاتبوو کەن ئیمە، من پەرەکانم هەڵدەدایەو و هەرسێکمان سەیرمان دەکردن.

کچانی شۆخی چینیان بینی لەسەر شتواری بووکی خەمگینمان نیگاریان کێشراو، لە باخچەپەک کۆ بووونەو و عوودیکی سەیریان دەژەند.

ریزه مائی چینی، کاروانی خەمباری سەر ڕیی دوور و درێژ، داری
 چۆلەوانی و دیمەنی بیابانمان بینی هێندەى بیرەوهری کۆن، جوان بوون.
 ریزەداری پێچاوپێچی بەنەریتی چینی کیشراو، گولانی بەهاری بەهەموو
 هیزی خۆیانەو پشکووتوو مان دی. لەسەر چلی دارانیش بولبولی دلشاد و
 شوخ و شەنگمان بینی. شانزادەگەمان بینی بەشیتواری خۆراسانی لە
 رەشماندا دانیشتبوون باسی شیعر و شەراب و ئەقینیان دەکرد. باخچە و
 بەگی قۆز و پۆشتهمان دی هەریەکەیان بازیکى شاهانەى نابوو سەر قۆلی و
 بەسەرپشتی ئەسپی رەسەنەو بۆ راو دەچوون. دواتر، وەک بلایت ئیلبیسک
 بەناو پەرەکاندا تى پەرى و ئیمەش هەستمان کرد زۆرەى جارێ خراپەى ناو
 نیگار لە سۆنگەى ئاقلیبەو ئەنجام دراو. ئایا نیگارکیش رەهەندیکى کالتە
 ئامیزی تیکەل بەجوولەى شانزادەیهى پالەوان کردبوو لە کاتیکدا بە ڕمی
 زەبەلاحی خۆی ئەژدیها دەکوژیت؟ چیتى لە هەژاری و نەداری کۆمەلێک
 دێهاتی کۆل و داماو وەرگرتبوو کلتیک لە بەردەم شیخ دانیشتووون و
 چاوەڕپى شەفای لى دەکەن؟ ئەرى ئەو دەمانە نیگارکیش زیاتر چیتى لە
 کیشانی نیگاری چاوی خەمگینی سەگی پێکەو نووساو وەرگرتوو، یان ئەو
 کاتەى ئیلبیسانە بە رەنگیکى سوور دەمى داچەقیوی بریک ئنى بۆیاخ کردوو
 کە بە دەم پێکەننەو سەیری سەگە نووساوەکان دەکەن؟ دواتر ئیلبیسەکانى
 نیگارکیش خۆشیمان بینی: ئەم بوونەوهرە سەمەرانە هاوشیوەى ئەو جنۆکە
 و دێوانە بوون کە مامۆستایانى کۆنى هەرات و هەستایانى نیگارکیش
 شانامەش زۆر جارێ کیشابووینان، بەلام هونەرى نیگارکیشى قۆشمە
 کاریکى وای کردبوو بوونەوهرەکان خراپکارانەتر، هیرشەرانەتر و زیاتر وەک
 مەرۆف بنوین. ئیلبیسى ترسناکمان بینی شیوەیان بە مەرۆف دەچوو، بەلام
 جەستەیان خواروخێچ بوو، چەندین بست شاخیان هەبوو، کلکیشیان لە
 کلکى پشیلە دەچوو. پێکەننەمان بەمە هات. هەر هێندەى من پەرەکانم
 هەلدا، ئیلبیسى رووت و قووتى برژانگ ئەستور، رووخسار خری، چا و
 ئەبلەق، ددان تیز، نیۆک درێژ و پێست وەک پێستی پیران چرچ و لۆچ

دهستیان کرد به شهر و زوران، ئەسپێکی که تەیان دزی تا بیکەن بە قوربانی بۆ خۆی خۆیان، تەقلەیان لێ دەدا و سەمایان دەکرد، داریان دەبری، پریان بە سووتانی جواندا کرد، بە تەخت و تاراجەوێ فراندیان، کەوتنە گرتنی ئەژدیها و تالانکردنی گەنجینە. ئەم دەستنووسە قەلەمی نیگارکێشی جۆراوجۆری پێدا هیندرابوو. کاتیک من حالی بووم قەلەمی رهشی هەمان نیگارکێشی خاوەن نیگارەکانی ئیبلیس، نیگاری دەرویشی قەلەندەری سەرتاشراو، پۆشاک پەرپووت، زنجیر لە مل و گۆچان بە دەستی کێشاوه، مامۆستا عوسمان دانە بەدانە خالە ویکچووێکانی پێم دووبارە کردووه و بەوردی گوێی بۆم راگرت.

پاشان گوتی: "پیرینی لووتی ئەسپ نەریتێکی سەدان ساڵە می مەگۆلە بە مەبەستی ئەوێ ئەسپ باشتر هەناسە بدات و درێژتر غار بدات. سوپاکانی هۆلاکو خان بە ئەسپەکانی خۆیان سەرانسەری ولاتانی عەرەب، عەجەم و چینیان گرت و کاتیک چووێ بە غداوه، سەرچەم خەلکی شاریان دایە بەر شمیشر، تالانیان کرد و هەرچی کتێب هەبوو خستیانە دێجلەو. خۆشنووسی بە ناوبانگ و دواتریش نیگارکێش ابن شاکر بە مەبەستی هەلھاتن لە شار و لە دەست رەشەکوژی، لاسایی کەسانی تری نەکردووه و بەرەو باشوور نەچوو، بگرە رووی لە باکور کرد، لەو شوێنە سوارە می مەگۆلی لێو هاتبوو. ئەو سەردەمە بە بیانووی ئەوێ قورئانی پیرۆز قەدەخە می کردووه، لە کتێبدا نیگار نەدەکێشرا و وەستایانی نیگارکێشیش بە هەند نەدەگیران. ئێمە لە گەورەترین رازی پیشە می خۆماندا، واتە بینینی دنیا لە بانیزە می منارووه، هەبوونی بەردەوامی هیلێ ئاسۆ چ بە شاردراو می و چ دیار و لە بۆیاخکردنی گشت شتێکدا هەر لە هەورەو بۆ میروو بە رەنگی گەشبەین و زیندوو قەرداری پیر و مامۆستای گەورەمان ابن شاکرین. بیستوومه مامۆستامان لە رێبواری دوور و درێژی خۆیدا کە تا ناو جەرگە می سوپاکانی مەگۆل درێژە می کێشاوه، لە رۆشتنیدا بەرەو باکور سەری لووتی ئەسپەکانی کردووه. دوا می ئەوێ بە سالیک بۆ گوێدانە سەرما و گەرما خۆ می

گه ياندبووه سه مه رقه ند، له وئ ده ستي كر دبوو به كيشاني نيگاري ئه سڤ بؤ نه خشاندي كتيب. به لام ئه ونده ي من دي بووم و بيستبووم، لووتي هيچ ئه سپيكي ئه و نه بر دابوو، چونكه ئه سپي ئه فسانه يي و بي كي ماسي به لاي ئه مه وه ئه سپي به هيز و سه ركه و تووي مه گؤل نه بووه، بگره ئه سپي عه ره بيي نازدار بووه. ئه م به ته مه ني گه و ره يي ئه سپي مه گؤلي ديوه، به لام ئه سپي ره سه ني عه ره بي به شيك بوو له سه رده مي پر كامه راني تافي لاي و له دوي خؤي به جتي هيشتبوو. بؤيه لووتي ناقؤلاي ئه سپي نيگار كي شراو بؤ كتيبي زوات، نه ئه سپي مه گؤل و نه ئه م شيوازه شي بيرم خسته وه كه مه گؤله كان له خؤراسان و سه مه رقه ند جيگيريان كر دبوو.

مامؤستا عوسمان به دم گيړانه وه وه جاروبار سه يري كتيبه كه و ناوبه ناويز سه يري مني ده كرد، به لام وهك ئه وه وا بوو ئيمه نا، بگره شته كاني ناو خه يالي خؤي ببينيت.

"جگه له بر دراويي كوني لووت و نيگاري چيني، شتيكي تر كه له پتي سوپا كاني مه گؤله وه به ولاتي عه جه م و ته نانه ت به ئيره ش گه يشتووه، ئيبليس هه كاني ناو ئه م كتيبه يه. ئيوه ده زانن ئه وانه باليؤزي خراپه كارين و له لايه ن هيزي تاريكي نادياره وه ره وانه كراون، پر ده دنه ژياني ئيمه ي مرؤف و ئه و شتانه ي به لمانه وه گرينگن و ده مانبه ن بؤ ژيرزه ميني تاريكي و مه رگ. هه وور، دار، شتومه ك، سه ك، كتيب و گشت شتيكي تري ئه و دنياي ژيرزه مينه رؤحيان هه يه و ده دوين."

پيري بسته بالا گوتي: "به لي، خوا به بان سه ره وه ئاگاي لييه هه نديك له و شه وانه ي ده رگام له سه ر قفل ده دريت، نه ك ته نيا ئه م سه عاتانه، قاپ، ده وري چيني و ئه م كاسه كريستالانه ي كه هه ر له خؤيانه وه زرنگه يان ديت، بگره رؤحي سه رجهم ئه م تفهنگ، شمشير، قه لغان و خووده خؤيناوييانه ئؤقره يان لي ده بري ت و ده ست ده كه ن به قسه و ئه م ژووري گه نجينه يه له تاريكي دا و مه رده گه رپته سه ر مه يداني شه رپكي مه حشه ري."

مامؤستا عوسمان گوتي: "ئه و ده رويشه قه له نده رانه ي نيگار هه كانيان ده بين،

ئەم باوەرەیان لە خۆراسانەووە هینایە ولاتی عەجەم و لەوێشەووە بۆ ئەم ئەستەنبولەیی ئیمە. کاتیک یاوز سولتان سەلیم شا ئیسماعیلی تیک شکاند و کۆشکی هەشت بەهەشتی بەتالان برد، بەدیعو زەمان میرزای نەووی تەیمووری لەنگ ناپاکیی لە شا ئیسماعیل کرد و بەخۆی و دەروێشە قەلەندەرەکانییەووە هاتە ناو عوسمانییەکانەووە. کاتیک یاوز سولتان سەلیمی بەهەشتنشین بە تۆفان و بەناو بەفری زستاندا بۆ ئەستەنبول گەراپەووە، سەرباری دوو ژنی پێست سپی و چاو بادەمی ناو دەستەیی ژنانی شا ئیسماعیلی لە شەری چالێزان دۆراو، سەرەجەم ئەم کتیبانەشی لەگەڵ خۆیدا هینابوو. کتیبەکان، پاشماوەی مەگۆل، ئیلخانی، جەلایر و قەرەقۆیونلوی خاوەنانی پێشووی تەوریز و ئەو کتیبانە بوون کە پادشای دۆراو لە پەلاماردا بۆ سەر ئۆزبەک، عەجەم، تورکمان و نەوەکانی تەیمووری لەنگدا بەتالانی بردبوونی و لە کونجی کتیبخانەیی کۆشکی هەشت بەهەشتی ئاخیبوون. تا ئەو کاتە سولتانمان و گەورەیی خەزینەداران لێرە دەرم دین، من سەیری ئەم کتیبانە دەکەم."

ئەو نیشان نەپێکانەیی لای کەسانی کوێر بەدی دەکرا، ئیدی لە نیگای ئەمیشدا دەبیندرا؛ زەرەبێنە دەسک گەوهرەکەیی بۆ سەیرکردن نا، بگرە لەبەر ئەووی لەسەری راهااتبوو، بەدەستەووە دەگرت. کەمێک بێدەنگ بووین. بستیەبالا وەک ئەووی گوێی بۆ مەتەلێک راگرتبیت، گوێی بۆ سەرەجەمی ئەم چیرۆکە راگیرابوو. مامۆستا عوسمان بەوردی وەسپی بەرگی دەستنووسیکی بۆی کرد و داوای لێ کرد بۆی بەئینیت. داوی رویشتنی بستیەبالا، بە ساویلکەیی لە مامۆستام پرسی:

"ئەدی دەبیت کۆ نیگاری ئەسپی ناو کتیبی زاوامی کیشابیت؟"

گوئی: "هەردوو ئەسپەکە کونی لووتیان بردراو، بەلام وەک گوتم چ لە سەمەرقەند بیت و چ لە ماوراء النهرین، نیگاری ئەم ئەسپە لەسەر شێوازی چینی کیشراو. ئەسپە جوانەکەیی ناو کتیبی زاوای تۆیش، وەک ئەسپە شاکارەکانی مامۆستایانی هەراتی لەسەر شێوازی عەجەم کیشراو. ئەسپێکی هێندە جوانە مرووف بەدەگمەن شیووی لەم دنیاپەدا دەبیت! ئەووە"

ئەسپىكى ناو نىگارە، ئەسپى مەگۈلى نىيە. "
بەچرپە گوتم: "بەلام كۈنى لووتى ۋەك ئەسپىكى راستەقىنەي مەگۈلى
بىردراۋە."

"چۈنكى ئاشكرايە دۋاي پاشەكشەي مەگۈلەكان ۋە دەست پىكرىنى
سەردەمى تەيموورى لەنگ ۋە كورانى ئەو، تا دووسەد ستال لەمەۋبەرىش
مامۇستايانى نىگاركىش لە كاتى كىشانى نىگارى ئەسپدا لە ھەرات، پان لە
ژىر كارىگەربى بىنىنى ئەسپى مەگۈلىدا بوون، ھىناۋىەتيانەۋە بىرى خۇيان ۋە
كىشاۋايانە. جا ۋەستاي بىكىشى ئەم نىگارە كەۋتوۋتە ژىر باندورى نىگارى
يەككىك لەو مامۇستايانە ۋە نىگاركىكى شاكارى ئەسپى بە كۈنە لووتى
بىردراۋەۋە كىشاۋە. كەس نەيدەزانى بۆ چ پادشاھەك كىشراۋە ۋە كام پەرى
كىزان كىتب بوۋە: بەلام دلىنام ئەو كىتب ۋە نىگارە لە كۆشكىك، كى دەزانىت،
لەۋانەپە زۆر بەلى يارىكى نازدارى پادشا بوۋىت لە ھەرەمسەرا ۋە ۋەسپى
كرابىت ۋە سەردەمىك بوۋىت بە داستان! لەبەر ئەۋەي بەمجۆرەپە، دلىنام
سەرجەم ۋەستايانى نىگاركىشى ئاسايى ئىرەبىيان بەم ئەسپە لووت بىردراۋە
بىردوۋە، تا بۆيان كراۋە باسيان كىردوۋە ۋە پىپاندا ھەلداۋە، لاسايان
كىردوۋەتەۋە ۋە لەبەريان گىرتوۋتەۋە. بەو شىۋەپە، كۈنى لووتى ئەسپەكەش
لەگەل ئەسپى دانسقى خۆي بوۋە بە قالىب ۋە لە بىرەۋەرىي ۋەستايانى
نىگاركىشى ئەو نىگارخانەپەدا ھەلكۆلداۋە ۋە لەبەر كراۋە. دۋاي سالانىكى
درىژ ۋە پاش ئەۋەي سەردارنى ئەو ۋەستا نىگاركىشانە لە شەردا دۆراون،
كتومت جۆرى ئەو ژنە ھەمگىنانەي ۋە لە ھەرەمسەراي تر دەكەن، ئەمانىش
پادشا ۋە شازادەي نوپىيان بۆ خۇيان دۆزىۋەتەۋە. كاتىكىش شار ۋە ولاتيان
كۆزىۋە، لووتى بەزەرافەت بىردراۋى ئەسپى ھەلكۆلداۋى ناۋ بىرەۋەرىي
خۇشىيان لەگەل خۇيان بىردوۋە. ئەم لووتە بىردراۋەي نووستوۋى ناۋ
گۆشەپەكى بىرەۋەرىي زۆرەي ۋەستايانى نىگاركىش، لەۋانەپە لەبەر شىۋان ۋە
مامۇستاي تىرى نىگارخانەكانى دى، ھىچ كاتىك بۋار بەكىشانى نەدرابىت ۋە
دۋاجار لە بىر كرابىت. بەلام بىرىك لە ۋەستايانى نىگاركىشى تر لەو

نیگارخانانەیی بنەیان لی خستوو، هەر بەکیشانی نیگاری ئەسپی لووت بەزەرەفات برێدراو وە نەگیسراونەتەو، بگرە دەیانگوت لەبەر ئەوێ مامۆستایانی کۆن وایان دەکرد، ئەم هونەرەیان فێری شاگردە جوانەکانی خۆشیان دەکرد. بەمجۆرە، تەنانەت دواي چەندین سەدە لە کشانەوێ مەگۆلەکان، ئەسپە لووت برێدراو و بەهێزەکانیان لە ولاتانی عەرەب و عەجەم و دەست پیکردنی ژيانیکی نوێ لەو شارانەیی مەگۆلەکان سووتاندبوویان و تالانیان کردبوون، هەندیک نیگارکیش باوەریان وا بوو ئەمە قالبە و درێژەیان داو بەکیشانی نیگاری ئەسپ بە کونی برێدراوی لووتەو. لەوێش دانیام هەندیکیان بۆ ئەوێ ناگیان لە شەرپانانی سوارەیی مەگۆل و کونی لووتی برێدراوی ئەسپەکانیان بۆت، کوتووینە ئەمە قالبە و جۆری نیگارکیشەکی لەمەر خۆمان نیگاری ئەسپی کیشاوه.

بەهەستیکی سەرسوورمانەو گوتم: "مامۆستای ئەفەندیم، شێوازی یاوەرەتان بەراستی وەک ئومێدەوار بوون، ئەنجامی دا بەدەستەو. هەر نیگارکیشیک واژۆیەکی نەپنیشی هەیە."

بە لە خۆبایی بوونەو گوتی: "هەر نیگارکیشیک نا، هەر نیگارخانەییەکی، تەنانەت هەموو نیگارخانەییەکی نا. لە هەندیک نیگارخانەیی بەختەرەش، کتومت وەک ئەوێ لە هەندیک خیزانی نەگبەتدا پروو دەدات، سالانی سالی لە هەر سەرێک دەنگیک دەردەچیت و کەس تۆ ناگات شادمانی لە گونجانەو و گونجانیش لە شادمانییەو سەرچاوه دەگریت. بەشیک هەول دەدات بەشێوازی چینی، هەندیک بە تورکمانی، بریک بە شیرازی و تاقمیکیش بەشێوازی مەگۆلی نیگار بکیشیت. بۆیە وەک ژن و پیاوی ناموراد سالانیک درێژ بە شەرپە دین و تەنانەت نابن بە خاوهن شێوازی هاوبەشیش."

ئێستا بەئاشکرا لە خۆباییبوون سیمای داپۆشیبوو، نیگای مەرۆقیکی گەللەرەقی خوازیری کۆکردنەوێ گشت هێزەکان لە دەستی خۆیدا جێی ئەو هیمای پیری خەمبار و دلسووتاوهی گرتبووهو کە سەردەمیکی درێژ من بە رووخسارییهو دیبووم.

گوتم: "مامۆستام، ئیوه ماوهی بیست سال نیگارکیشی خاوهن خوو و خولیاى جیاوازی هر چوارگۆشهى جیهانتان له ئهستهمنبول له كهشیکى گونجاودا پهكخست و شیوازی عوسمانیتان داھینا."

ئهرى ئه و سهرسامیبیهى پيش تۆزیک له قولایی دلمدا ههستم پى کردبوو، ئیستا کاتیک پوو پهروو قسهه له گه لیدا دهکرد، بۆچی وهرگه رابوو ه سه دوورووی؟ ئایا ئه و كهسهى ئیمه شهیدای هونهر و وهستایی ئه وین، پیویسته بهباشی له هیز و دهسه لات بکهویت و كهمیک به لهنگاز بیت تا ئیمه بتوانین له ناخه وه ههستی خۆمانی بۆ دهربرین؟

گوئی: "ئهرى ئه و بسته بالایه چی به سه رهات؟"

وهك كه سیکى خاوهن هیزی جۆرى ئه وانهى مامهحه مهبی و پیا هه لدانیا ن پى خۆشه، به لام به ئاسته م بیریا ن ده كه ویتته وه كه نابیت پتیا ن خۆش بیت، ئه م قسه یه ی کرد: بۆ ئه وه ی بوو پيشانى بدات خوازیاری گۆزینی بابته.

به چرپه گوتم: "سه رباری ئه وه ی مامۆستایه کی گه وه ی داستا ن و شیوازه کانی عهجه من، دنیا په کی نیگارکیشی جیاوازی شایه ن به شكۆ و هیزی عوسمانیتان ئافرا ند. ئیوه بوون هیزی شمشیری عوسمانی، رهنگه گه شبینه کانی سه رکه وتن، سه رنجی مه راقی شتومه ک و ئامیر و سه ره بستی ژیا نیکى خۆشگوزهر انترتان هینابه ناو نیگار هوه. مامۆستام، گه و ره ترین شانازی ژیا نی من ئه وه یه لیره هاوشانى ئیوه سه یری شاکاره کانی مامۆستایانی کۆنى ئه فسانه یی بکه م..."

ماوه یه کی دریژ له سه ر ئه م ریتمه به چرپه قسه م بۆی کرد. دۆخی په رش و بلاوی ژووری گه نجینه ی هاوشیوه ی مه یدانیکی چۆلکراوی شه ر و نیزی که بوونه وه ی جه سه ته مان له تاریکی ساردا، چرپه کانی منی وهرده گه رانده سه ر جۆزیک له متمانه.

دواتر، جۆری کوپریک هیتماکانی سه ر رووخساری خۆی پى جله و نه کریت، له چاوانی مامۆستا عوسماندا نیگای كه سیکى نوقمبوی چۆز به دهرکه وت.

به نه فره تیک که هه ندیک جار له دلّه وه و ناوبه ناویش له به رامبهر کوپران ههستی پئی دهکم، مچورکم پتدا هات و دوور و درپژ به شان و بالئی وهستای بیرمدا هه لدا.

به قامکه سارده کانی، دهستمی گرت، دهستی به مه چه کمدا هینا و پاشان بردی بۆ رووم، ههستم کرد هیز و پیری ئه وه له په نجه کانیه وه بۆ من په ریبه وه. بیرم له شه کووره کرده وه و دهمزانی له مال چاوه ریم دهکات.

په ره ی کراوه مان له به ردهست بوو و بی ئه وه ی جووله بکهین، تاوئیک وهستاین. دهنگوت پیا هه لدا نه کانی من و شهیدا بوونی ئه وه به خوئی و دلسووتاوییه که ی، هه ر دوو کمانی ماندوو کردوو و پشوومان دها. شه رمیک له نیتوانماندا هه بوو.

دیشان پرسی: "بسته بالا چیی به سه رهات؟"

دلنیا بووم ئه وه گرگنه چه په له خوئی خزاند بووه گو شه یه که وه و چاودیری ئیمه ی ده کرد. وهک ئه وه ی به نیگا کانم به دوا ی ئه ودا بگه ریم، شان ه کانم بۆ لای راست و چه پدا وه رچه رخاند، به لام زۆر به سه رنجه وه چاوم له چاوانی مامۆستا عوسمان بریبوو. بیرم کرده وه داخۆ کویره، یاخۆ ده یه ویت خوئی و کهسانی تریش به کوپربوونی خوئی قایل بکات؟ هه ندیک له مامۆستایانی کوئی بی هونه ر و بی توانای شیرازی، به مه بهستی ئه وه ی له پیریدا ریزیان لی بگیریت و سه رنه که وتنیان له ژیان به روویاندا نه درپتته وه، لاسایی کوپریان کردوو هته وه.

گوئی: "دهمه ویت لیره بمرم."

به سالووسی کردنه وه گوتم: "مامۆستای گه وره م، ئه فه ندیم، له م رۆژگاره خراپه دا که نرخ بۆ نیگار دانانریت، له بری ئه وه ریز له پاره ی له نیگار به دهست هاتوو ده گیریت، بایه خ به مامۆستایانی کۆن دانانریت و گرینگی به کهسانی لاسایی که ره وه ی فره نگ ده دریت، من زۆر باش له قسه کانتان حالی ده بم و ئه مه ش وا دهکات فرمیسک له چاوانمدا کۆ ببیتته وه. به لام پاراستنی

وہستایانی نیگارکیشیشتان لہ دوژمنانیان ئەرکی سەر شانی ئیوہیہ. تکایہ
پیم بلّین چ ئەنجامیکتان لہ -شێوازی یاوەر-ہوہ وەگیرکەوت؟ ئەو
نیگارکیشەیی نیگاری ئەو ئەسپەیی کیشاوہ، کئیہ؟"
"زەیتوون."

ئەمەیی بەشپۆہیەک درکاند بگرہ ہەلی سەرسوورمانی بۆ من نہہیشتەوہ.
کەمیک بیدەنگ بوو.

بەئارامی گوئی: "بەلام لەوہش دانیام زەیتوون نہ زاوای تۆی کوشتووہ و نہ
زەریف ئەفەندیی داماو. شیمانہی ئەوہی زەیتوون نیگاری ئەسپەکەیی
کیشابیت، لەوہوہ دەرەخەم کە ئەو لہ گشت کەسێک زیاتر پابەندی
مامۆستایانی کۆنہ، ئەو لہ ھەمووان زیاتر لہ نیزیکەوہ و لہ دلەوہ شارەزای
داستان و شێوازەکانی ھەراتە و بنەداری وەستاکانی وی تا سەمەرقەند درێژ
دەبیتەوہ. دەرنام تۆ ناپرسیت باشە بۆچی ئەم کیماسییہی لووتمان لہو
ئەسپانہی تردا نہبینی کە چەندین ساللہ زەیتوون دەیانکیشیت؟ من گوتبووم
جاری وا ھەییہ سەرباری ئەوہی وردەکارییەک، بآلی مەلێک و وەستانی
گەلایەک بە داروہوہ، لہ وەستاوہ بۆ شاگرد، نہوہ دواي نہوہ لہ بیرەوہریدا
دەپاریزیت، بەلام بەھۆی شەرانیگیزی و وشکیی وەستای نیگارکیش، چێژی
سووتان و کەش و ھەوای نیگارخانە ھەرگیز ناکەویتە پروو. کەواتە ئەمە ئەو
ئەسپیکە زەیتوونی خۆشەویست لہ سەردەمی مندالیدا راستەوخۆ لہ
مامۆستایانی عەجەمەوہ فیتری بووہ و ھەرگیز لہ بییری نہکردووہ. ھاتنە
ئاراوہی ئەم ئەسپە بۆ کتیبی زاوای گەمژہ، گەمەییەکی بی بەزەبیانہی خواہ
لہ بەرامبەر من. مەگەر ھەر ھەموومان وەک پتویست مامۆستایانی کۆنی
ھەراتمان بە نمونہ و پێشەنگ وەرئەگرتووہ؟ کتومت وەک ئەوہی چۆن
نیگارکیشی تورکمان نیگاری ژنی شوخ دەھینیتە بەرچاوی خۆی، ئایا
ئێمەش کاتیک باس ھاتبیتە سەر نیگاری جوان، بیرمان لہ شاکارەکانی
مامۆستایانی کۆنی ھەراتی نہکردووہتەوہ؟ گشتمان شەیدای مامۆستایانی
کۆنی ھەراتین. لہ پشت سەرچەم وەستاوانی نیگارکیشی گەورەوہ ھەراتی

به‌هزاد و له پشت هه‌راتیشه‌وه ئه‌سپه‌کانی مه‌گۆل و چین هه‌یه. زه‌یتوونیک هێنده گرتدراوی داستانه‌کانی هه‌رات بێت، بۆچی ده‌بێت زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی داماوی کوشته‌بیت. زه‌ریف ئه‌فه‌ندی له‌ویش زیاتر په‌یوه‌ستی شیوازه‌ کۆنه‌کان بوو، بگره‌ کوپزانه‌ش دابوو په‌ دووی؟

گوتم: "کۆ؟ په‌پووله؟"

گوته‌ی: "له‌قله‌ق! دلم ئه‌مه‌شم پێ ده‌لێت، چونکه‌ شاره‌زای ته‌ماحیم و ده‌زانم له‌بهر لێهاتووایی له‌ خۆی بایی بووه. گوێ بگره‌ بۆ ئه‌مه: به‌ئه‌گه‌ری زۆر زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی به‌سته‌زمان به‌ده‌م ئه‌نجامدانی زه‌رکاریه‌وه‌ وا حاالی بووه‌ کتیبی زاوات به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی شیوازه‌کانی فه‌رنگ بێ ئاینی و کفر و خاوه‌ناسی له‌ خۆ ده‌گریت و له‌مه‌ ترساوه. له‌لایه‌ک، له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌شی ئه‌وه‌ بێ ئه‌قل بووه‌ تا گوێ بداته‌ گاله‌گاڵ و قسه‌ی پروپوچی مه‌لای ئه‌رزه‌روومی - زه‌رکاران له‌ وه‌ستا‌یانی نیگارکێش زیاتر له‌ خواوه‌ نێزیکن، به‌لام مخابن وه‌رپه‌سکه‌ر و گه‌مژنه‌، له‌لایه‌کی دیش، له‌بهر ئه‌وه‌ی زانیویه‌تی کتیبی زاوای بووه‌ له‌ت کاریکی نه‌یینی و گه‌وره‌ی سوڵتانمانه، ترس و گومانی له‌کن تیکه‌ل بووه: ئایا بپروا به‌ سوڵتانی خۆی بکات، یان به‌ مه‌لای ئه‌رزه‌روومی؟ من ئه‌م جگه‌رگۆشه‌یه‌ی خۆم وه‌ک ناوله‌پی ده‌ستم ده‌ناسی و ئه‌گه‌ر کاتیکی تر بوایه، ده‌هاته‌ کن منی مامۆستای خۆی و ده‌ردی هه‌ناوی خۆی بۆم هه‌لده‌رێشت. به‌لام له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌ می‌شکی بچووکی خۆی زۆر باش حاالی بووه‌ که ئه‌نجامدانی زه‌رکاری بۆ کتیبی زاوات به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی فه‌رنگان به‌واتای ناپاکیکردنه‌ له‌ من و نیگارخانه، منه‌ی که‌سه‌یکی تری کردووه. له‌بهر ئه‌وه‌ی شه‌یدای هونه‌ری له‌قله‌قی فی‌لباز و ته‌ماحکار بوو، له‌ باوه‌ر پیکردندا که‌وتووه‌ته‌ هه‌له‌وه، به‌ ئه‌قل و ئا‌کاریشی سه‌رسام بووه‌ و ده‌ردی دلی خۆی بۆی هه‌لرێشتووه. من زۆر جار دیومه‌ له‌قله‌ق سوودی له‌م شه‌هیدابوونه‌ وه‌رگرتووه‌ و زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی به‌کار هێناوه. سا ئیدی بزانه‌ چ ده‌مه‌قاله‌یه‌ک له‌ نێوانیاندا رووی داوه‌ و له‌قله‌ق ئه‌وی کوشتووه. به‌هۆی ئه‌وه‌ی زه‌ریف ئه‌فه‌ندی پێشتر ترسی خۆی لای پیاوانی ئه‌رزه‌روومی درکاندووه، ئه‌وانیش بۆ

ئەوھى بە تۆلەسەندەنەوھوھ ھىزى خۇيان پىشان بەن، زاواى تۆ، زاواى شەيدا و سەوداسەرى فەرەنگيان بە لىپرسراوى كوشتنى ھاورىكەكى خۇيان زانىوھ و كوشتوويانە. ناتوانم بلېم ئەم تاوانە منى زۆر خەمگىن كىردوھ. زاوات سالانىكى زۆر لەمەوبەر سولتانمانى لە خىشتە برد و بەدەستى نىگاركىشىكى فەرەنگى -ناوى سەبىستانۆ بوو- نىگارى سولتانمانى ھەك ئەوھى پادشاى گاوران بىت، بەكىشان دا. دواتر ئەو نىگارە قىزەھى ھەك نمونەبەك خىستە بەردەم و منى و ناچارى شتىكى چەپەل و شكۆ برىنداركەرى كىرد بۆ ئەوھى سەيرى بەكەم و ھەك خۆى بىكىشمەوھ. منىش لە ترسى سولتانمان بى ئابرووانە لاساىى ئەو نىگارەھى لەسەر شىوازى گاوران كىشراوم كىردوھ. ئەگەر نەمكىرداىە، ئەوا لەوانە بوو بۆ كوشتنى زاوات خەمبار بووماىە و ئەمىرۆ بەخۆ بەكەوتىام بۆ دۆزىنەوھى ئەو نامەردەھى كۆتايى بە ژيانى ھىناوھ. بەلام خەمى من زاواى تۆ نىبە، نىگارخانەكەمە. بەھۆى زاواتەوھ، ھەستايانى نىگاركىشم، ئەوانەھى ھەرىكەيانم بە ئەقىنەوھ لە مندا لانى خۆم زىاتر خۆش وىستووھ و ماوھى بىست و پىنج سال بە لەرزەلەرز پىيانم گەياندووھ، ناپاكيان لە من و سەرچەم نەرىتەكانى نىگاركىشىمان كىرد و بەبىانووى ئەوھى ئىدى سولتانمان واى دەوئىت، دەستيان كىرد بە لاساىكىردنەوھى مامۆستايانى فەرەنگ! ئىمەھى ھەستايانى نىگاركىش، ئەگەر لە پىشدا بىبىن بە كۆيلەھى ھونەر و پىشەھى خۆمان، نەك كۆيلەھى سولتانى كار پىدەرمان، ئەوا بەھەشت بۆ خۆمان مسۆگەر دەكەبىن. ئىستا دەمەوئىت تەنبا سەيرى ئەم كىتەبە بەكەم."

ئەم وتەھىھى كۆتايى جۆرى پاشايەكى ماندوو دەرپىرى، پادشاىكە، لىپرسراوى دۆرانى شەرى خرابىتە ئەستۆ و لەوھدا بىت سەرى بەپىندىرئىت. بىستەبالا كىتەبىكى نابووھ بەردەستى، ئەم پەرەكانى ھەلداىەوھ و بە دەنگىكى توورەوھ فەرمانى پى دا پەرەھى مەبەستى بۆ بدۆزىتەوھ. بەم دەنگەھى پىر لە تاوانباركىردنەوھ بەكسەر بووھوھ بە گەرەھى ھەستايانى نىگاركىشى ناسراوى نىگارخانە.

دوور که و تمه وه، به ناو بالیفی به مرواری نه خشیندراو، تفهنگی قوئاغ گه وه هیرین و لووله ژهنگاوی و دوآلبدا کشامه وه گۆشه یهک و له دووره وه ته ماشای مامؤستا عوسمانم کرد. کاتیک گویم بۆ ئەو راگرتیوو، گومانیک به ههناومدا که وته هات و چوون و سه رتا پای جهسته می داگرت: زۆر به جوانی خه یالم چوو بۆ ئەوهی ئەم سه رهتا زه ریف ئەفه ندییی داماو و دواتریش زاوامی به کوشتن دابیت بۆ راگرتنی لاساییکردنه وهی فه رهنگ له کتیبی سولتانا مندا و له م پروه وه خۆم تاوانبار کرد له پای ئەو ههستی شهیدا بوونهی پیش تۆزیک به رامبه ر به مامؤستا عوسمان هه مبوو. له سه رتیکی تره وه، به مویت و نه مویت زۆر ریزیشم هه بوو بۆ ئەو مامؤستا گه وره یه که به هه موو ههسته وه له نیگاری به ردهستی خۆیدا نوقم بوو بوو، چاوانی چ کویر بن و چ نیوه کویر، وا دهاته پیش چاو وهک ئەوهی به گنج و لۆچی پیستی رووخساری، سهیری نیگاری به ردهمی بکات. کاتیک باش له وه گه یستم ئەو بۆ پاراستنی شیوازی کۆن و نه زمی نیگارخانه و رزگار بوون له کتیبی زاوام و بۆ ئەوهی سه ره له نوئ ببیته وه به ده لالی تاقانهی سولتان، نهک ته نیا یه کیک له وه ستایانی نیگارکیشی خۆی، بگره ئاماده بوو منیش به ئاسانی بخاته بهر ئەشکه نهجی سه رگه وره ی پاسه وانان، هیزی خه یالی خۆم به دوور و درێژی خسته کار بۆ ئەوهی بتوانم خۆم له وه ئەفینهی به دوو رۆژ منی پابه ندی ئەو کردبوو، رزگار بکه م.

کاتیک زۆر تی په ری و سه رم لی تیک چوو بوو. ته نیا بۆ هیتورکردنه وهی ئیبلیسه کانی هه ناوم و بلاوه پیکردنی سه رنجی جنۆکه بی ئۆقره کان، چه ندین په ری ده ستنوو سی به نیگار نه خشیندراوم له سندوو قه کان ده ره ئنا و له خۆمه وه ماوه یه کی درێژ سهیری نه خش و نیگارم کرد.

ئای چ که سانیک زۆر، چ پیاو، چ ژن، ده ستیان نابوو ده می خۆیان! ئەم جووله یه له ماوهی دووسه سالی را بردودا هه ر له سه مه قه ندوه تا به غدا له سه رجهم نیگارخانه کان وهک نیشانهی سه رسوو رمان به کار هیندرا بوو: کاتیک که یخه سه ره وی قاره مان له لایه ن دوژمنانیه وه تهنگی پی هه لده چنریت،

که له کچیی رازی نابیت له گه ل خوی هه لیبگریت و ئەم به یارمهتی خوا به ئەسپه ره شه که ی له رووباری جهیهوون ده په ریتته وه، که له کچیی نامهرد و سهول لیده ری به سه رسوورمانه وه ده ستیان ناو ته ده می خو یان. گافیک شیرین به پیستی جوانی وه ک تریفه ی مانگه وه له گولی زیوین و ره شه له اتووی دیریندا خوی ده شوات و خه سره وه که مجار جوانیه که ی ده بییت، له تاو سه رسامی په نجه ده نیتته ده می خوی. ئەوانه ی وردتر و ماوه یه کی دریتتر لیتیان ورد بوومه وه، ژنانی حه ره مه سه رای قامک له ناو ده م بوون له ده رگای نیوه کراوه ی کۆشک و په نجه ره ی که سه پینه گه یشتووی قوله ی قه لا و پشت په رده وه ده که وتنه به رچاو: دوا ی ئەوه ی ته ژاف له شه ری دژ به ئیرانییه کانداتیک ده شکیت، تاجی خوی ون ده کات و له مه یدان ی شه ی هه لیت، ئەسپینووی جوانی جوانان و گولی ته ژاف له په نجه ره ی حه ره مه سه را به خه م و سه رسامیه وه په نجه ی ناو ته ده می، سه یری ده کات و به چاوانی له من ده پاریتته وه و ده لیت مه هیله بکه ویتته ده ستی دوژمن. ئەو ده مه ی یوسف له پای بووختانی "ده ستی بۆ ئابرووم دریت کرد" ده ستگیر ده کریت و بۆ ژووری زیندان ده بریت، زوله یخای بووختانچی له په نجه رده ا قامکی ناو ته ده می جوانی، به لام له بهر سه رسوورمان نا، بگره به ئیبلسی و بۆ هه وه سه بزواندن. کاتیک دوو ئەفینداری به خته وه ر، به لام خه مگینی ناو هه لبه ستیک له باخچه یه کی به هه شت ئاسا به هیزی ئەفین و شه راب له هۆش خو یان چوون، یاوه رپکی نیازخراب قامکی ناو ته ده می سووری و سه ریان ده کات، به لام له بهر ئیره یی پخبردن، نه ک به هۆی سه رسوورمانه وه.

سه رباری ئەوه ی ئەم جووله یه قالیکی نه خشیندراوه له ده فته ری نمونه و له میتشکی سه رجه م وه ستایانی نیگارکیتشدا، قامکی دریت هه ر جاره ی به زه رافه تیکه وه ده چیت به ده می ژنی جواندا.

تۆ بلیت بینینی ئەم نیگاران ه تا چ راده یه ک دلی منیان دابیتته وه؟ به ره به ری رۆژئاوا بوون چوومه کن مامۆستا عوسمان و وام گوت:

"مامۆستام، ئەفه ندیم، کاتیک ده رگا کرایه وه، من به ده ستووری ئیوه له

گەنجینە دەپۆم.

گوتی: "خپەرە! هیشتا شەویک و چیشتەنگاویک کاتمان ھەیه. چ زوو چاوانت لە سەیرکردنی جوانترین نیگارەکانی دنیا تیر بوو!"
کاتیک ئەمەیی گوت، سەری لەسەر پەرەیی بەردەستی ھەلنەبری، بەلام ئەو لیلاییەیی لە بیلبیلەیی چاوانیدا بەدی دەکرا، بەلگەیی ھیدی ھیدی کوپربوونی بوو.

بوپرانە گوتم: "رازی کونی لووتی ئەسپەکەمان بۆ ئاشکرا بوو."
گوتی: "ھا! بەلێ! ئیدی سولتانمان و سەرگەرەیی پاسەوانان دەزانن چ دەکەن. لەوانەیشە لە ھەموومان خۆش بن."

نایا ناوی لەقلەقی وەک بکوژ دەدانی؟ من لە ترساندا ئەمەم ھەر نەپرسی، چونکە ترسی ئەوم ھەبوو مۆلەتی چوونە دەرەوم ئەدات. لەوێش خراپتر، لەبەرەو ھاوێر دەکرد منیش تاوانبار دەکات."

گوتی: "ئەو دەرزییە پەرەمووچەیی بەھزاد خۆی پێ کوپێ کرد، ون بوو."
گوتم: "پێ دەچیت بستیەبالا ھەلێ گرتبیت و خستیبتیەو شویینی خۆی. ئەم پەرەییەیی ئێو سەیری دەکەن، چ جوانە!"

پروخساری وەک رووی مندالیک گەشایەو، بزەیک کەوتە سەر لێوی و گوتی: "ئەم ئەو نیگارەیی کاتیک خەسرەو بەشەو بەسواری ئەسپ دیتە دامینی کۆشکی شیرین، بە ئەقینی ئەو لە ناخەو قرچەیی سووتانی دیت و چاوەرێ دەکات. بەشیوازی مامۆستایانی کۆنی ھەراتی کیشراو."

ئەمجار بەشیوہیک دەپروانی وەک ئەوہی نیگارەکە ببینیت، بەلام تەنانەت زەرەببیشی بەدەستەو نەگرتبوو.

"نایا تۆ جوانیی وەدەرکەوتووی یەک بەیەکی گەلای دارانی وەک گۆلی بەھاران و ئەستێرەیی شەوان کە دەلێیت لە تاریکییی شەویدا لە خۆیانەو دادەگیرسین، نابینیت؟ ئەدی پشوو بی فیزیی بەکارھیندراو بۆ نەخشانندی دیوارەکان، زەرەفتی بەکارھینانی ئاوی زێر و گونجاندنی سەرچەم نیگارەکە

دەبىنەت؟ ئەسپى چەلەنگى خەسرەو، ھىندەى ژنىك زراف و شوخە. مى شىرىنى خۆشەويستى لە پەنجەرى سەرەودا خوار، بەلام لە رووخساردا بەخۇنازە. نىگارکىش وردەکارانە و بە ئەفینەو نىگارى بۇياخ کردوو و پىک وەك ئەو وایە ھەردوو عاشق لەو تىشكەى لە رەنگەکان و ھۆننەوئى نىگار و پىستى خۇيانەو دەردەچىت، بۆ ھەتا ھەتايە لەوئ دەمىننەو. دەبىنەت، رووى سەريان تا رادەبەك لە يەكتەرە، بەلام رووى نىوئى جەستەشيان لە ئىمەپە، چونکە دەزانن ئەو شتەى تىيدا راولەستاون نىگارە و لە ئىمەشەو ديارە. بۆيە ھەرگىز ھەول نادنەن کتومت ھاوشىوئى ئەو شتەنە بن کە ئىمە بەردەوام دەيانىن. تەواو بە پىچەوانەو، ناراستەوخۆ تىمان دەگەنەن ئەوان لە بىرەوئى خواو ھاتونەتە دەرى. ئەمەش وای کردوو لەوئ، لەو نىگارەدا زەمان رابووستىت. گىرپانەوئى بەسەرھات بە نىگارەو ھەرچەندىش خىرا بىت، ئەوان وەك كچى گەنجى شەرمەن و رىزدارى باش پەروەدەكراو، بى ئەوئى بەدەست و قوئل و جەستەى نازدار و تەننەت چاوشيان جوولەپەكى نەشیاو بکەن، تا كۆتايى لەوئ دەمىننەو. ھەموو شتىكى ناو شەوئى شىنى تۆخ لەگەل ئەوان لە جوولە دەكەون: بالندەى ئاسمان ھەم جوئى دلى ئەفیندارانى بەپەلە بەشپرزەبى بە تارىكايى و بەناو ئەستىرەکاندا دەفرىت و ھەم لەو دەمەساتە بى وینەپەدا، وەك ئەوئى بەئاسمانەو لکابىت، تا كۆتايى لەوئ دەمىننەتەو. وەستايانى دىرىنى ھەرات كاتىك ھەستيان دەکرد و خەرىكە تارىكايى قەدىفە ئاساى خوا وەك پەردەبەك بەسەر چاوياندا دادەدرىتەو، زۆر باش دەيانزانى ئەگەر ماوئى چەندىن ھەفتە بى ئەوئى جوولە بکەن، سەبرى نىگارىكى لەم جوئە بکەن و دواتر كوئىر بىن، ئەوا دواجار روچيان ئاويئەى زەمانى ناکۆتايى نىگارى بەردەستيان دەبىت.

لەگەل بانكى ئىوارەدا بەھەمان بەزم و جەنجالى دەرگای گەنجىنە کراپەو، بەلام ماموستا عوسمان ھىشتا لە پەرى بەردەستىدا تەماشای مەلى راولەستاوئى ئاسمان و جوولە لە خۇبرىوى دەکرد. بەلام ئەوانەى ھەستيان بە رەنگى كالى گلنەکانى چاوانى دەکرد، حالى بوون بەشيوەپەكى سەير و نامۆ

بۆ پەرهی بەردەستی خۆی دەروانیت، ریک وەک ئەوەی کاتیک کوپەر لە
گۆشەییەکی هەلەو دەست بۆ قاپی بەردەمی خۆی دەبات.

چاوشەکانی قاوشی گەنجینە لەبەر ئەوەی هەواییان زانی مامۆستا
عوسمان چاری لە ژووری دەمینیتهوه و جەزمی ئاغا لەبەر دەرگایە، منیان
بەوردی نەپشکنی و نەیانتوانی بگەنە دەرزایی پەرەمووچی ناو دەرپیکەم. دواى
ئەوەی لە دەروازەکانی کۆشکەو هاتمە کۆلانی ئەستەنبول، چوومە
پەنایەکەو و ئەو شتە ترسناکەى مامۆستا بەهزادی کوپەر کردبوو، لە دەریم
دەرھێنا و خستە پشنتوینەکەمەو. وەک ئەوەی رابکەم بە کۆلانیکاندا
رۆیشتم.

سەرماى ژوورەکانی گەنجینە هیندە چووبوو ناخەمەو، هەوای دەرووم پێ
خۆش بوو، بوژامەو و وام دەزانی هەوایەکی خۆشی سەرەتای بەھار لە
کۆلانیکان هەلی کردوو. بەپیش دووکانی بەقال، سەرئاش، بۆنفرۆش،
میوہفرۆش و خەلووزچییانی ئیسکیخاندا کە یەک بەیەک دادەخران، تی
پەریم، کەمیک هەنگاوم خاوە کردوو و لەو دووکانە گەرمانەى قوتیلکە
رووناکیانی دەکردهو، بەوردی سەیری بەرمیل، سەرپۆش، گێزەر و مەرکانەم
دەکرد.

کۆلانی مالى زاوام - ئەو هەچ هیشتا نەمدەگوت "کۆلانی خۆم"، تەنانەت
هیشتا نەمدەتوانی بە کۆلانی شەکوورەش ناوی بەینم -، دواى ماویەکی دوو
رۆژی، نامۆتر و دوورتر هاتە بەرچاوم. بەلام لە خۆشیی ئەوەی بە سپوساگی
گەپشنبوو مەو شەکوورەى خۆم و بەگوێزەى ئەوەی ئیدی دەکرا بگوتریت بکوژ
دۆزراوەتەو، لۆجیکى ئەوەى دەمتوانی ئەمشەو بچمە نوینی جانی جانانمەو،
منی ئەوئەندە لە گشت دنیا نیزیکی دەخستەو، بەجۆرێک بەدیتنی دار هەنار و
دەریوانەى چاککراو و داخراو بەزۆر خۆم راگرت بۆ ئەوەى نەبم بەو
جووتیارەى کە لەمبەرى چەمەو بۆ ئەو بەر بانگ دەکات. دەمویست هەر
ئەوئەندەى شەکوورەم دی، بە: "ئاشکرا بوو بکوژی نامەرد کێیە" دەست بە
قسان بکەم.

دەرگای حه‌وشه‌م کرده‌وه. ئایا له‌به‌ر جیره‌ی دەرگا بوو، له بیباکیی ئه‌و چۆله‌که‌یه بوو که به‌سه‌ر ده‌ولکه‌ی بیره‌که‌وه ئاوی ده‌خواره‌وه، یان به‌هۆی تاریکیی ماله‌که‌وه بوو، نازانم، به‌لام به‌درک پیکردنی گورگانه‌ی پیاویکی دوازده سال به‌ته‌نیا ژیاوه‌وه یه‌کسه‌ر حالێ بووم که‌س له مال نییه. ئه‌گه‌رچی مرۆف به‌ نازاره‌وه تێ ده‌گات تاک و ته‌نیا‌یه، به‌لام سه‌رباری ئه‌وه‌ش سه‌رجه‌م دەرگا و دۆله‌که‌کان ده‌کاته‌وه و داده‌خات و ته‌نانه‌ت سه‌رقاپی مه‌نجه‌له‌کانیش هه‌له‌داته‌وه و داده‌نیته‌وه. منیش هه‌روام کرد. بگره‌ سندوقه‌کانیشم کرده‌وه و سه‌یری یه‌ک به‌یه‌کیانم کرد.

ته‌نیا شتیکی به‌دریژایی گشت ئه‌و بیده‌نگیه‌ گویم لی بوو، تریه‌ی دلی خیرا وه‌لیدان که‌وتووم بوو. وه‌ک به‌ساله‌چوو یه‌ک ئاردی بیژایت، کاری خۆی به‌ ئه‌نجام که‌یانده‌یت و هیله‌کی به‌دیواردا هه‌لواسیبت، پاش ئه‌وه‌ی شمشیری له‌ دوورترین سندوقدا شاردراه‌م دهره‌ینا و له‌ پشتم به‌ست، تاویک هه‌ستم به‌دله‌وا‌یی کرد. به‌دریژایی ئه‌و سالانه‌ی به‌قه‌له‌می خۆم کارم په‌یدا کردبوو، شمشیری ده‌سک له‌ ددانی فیل دروستکراوم به‌رده‌وام ئاسووده‌یی ده‌روونی و هاوسه‌نگی (هاوسه‌نگی رۆیشتنیش) پیم داوه. ئیمه‌ پیمان وایه‌ کتیب دلدانه‌وه‌یه بۆ به‌دبه‌ختی مرۆف، به‌لام چینیکی تر ده‌خاته سه‌ر ناشادیمان.

دابه‌زیمه‌ حه‌وشه. چۆله‌که‌که‌ فریبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ که‌شتیه‌کی لیواری نوقمبوون دهر‌بچم، مالم بۆ بیده‌نگی و تاریکاییی بالکیشاو به‌جی هیشته‌ و دهر‌چووم.

دل‌م زیاتر متمانه‌ی به‌خۆی بوو، پیمی ده‌گوت غار بده، برۆ بیان‌دۆزه‌ره‌وه. غارم دا. به‌لام سه‌رباری ئه‌وه‌ش، له‌ شوینه‌ جه‌نجاله‌کان و له‌وه‌وشه‌ی مزگه‌وتانه‌ی من بۆ قه‌دبر پیااندا تێ په‌ریم، سه‌گه‌ل له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زمیان دۆزیبووه‌وه، به‌ کلک بادانه‌وه دوام که‌وتبوون و هه‌ر کاتیک ژماره‌یان زیادی ده‌کرد، من هه‌نگاوه‌کانم خاوه‌ده‌کرده‌وه.

۵۳

من ناوم ئەستەرە

خەریک بووم بۆ نانی ئیوارە شۆربای نیکینەم لى دەنا کاتیک نەسیم گوتى:
"یەکیک لەبەر دەرگایە. " گوتم: "با بنى شۆرباکە نەسووتیت!" کە وچکەم دایە
دەستى، دەستى پیریم نایە ناولەپى دەستم و دوو جار کە وچکەم بەناو
مەنجەلەکەدا هینا و برد، چونکە ئەگەر پێشانی نەدەیت، دوور نییە چەندین
سەعات کە وچکە لە شۆربادا رابگریت و هیچ تیکی نەدات.

کاتیک قەرەم لەبەر دەرگا بینى، تەنیا دلم پى سوتتا. شتیکى وا
بەر ووخسارییەو دەیار بوو مەژۆف دەترسا پرساری لى بکات چ قەوماو.
گوتم: "تۆ مەیه ژوورى، ئیستا من خۆم دەگۆرم و دیمە دەرى."

جلى پەمەیی و زەردم پۆشى. بەزەمەکانى پەمەزان، خوانى دەولەمەند و
شایبى درێژخایەن نەبیت، ئەم جلالە بۆ هیچ بۆنەیهکی تر لەبەر ناکەم.
بوخچەى جەژنانەم هەلگرت و بە نەسیمی دامام گوت: "دواى هاتنەووم
شۆرباکەم دەخۆم."

دووکە لکپشەکانى گەرەکی جوولەکانیش وەک مەنجەلە هەژارەکانیان
بەئاستەم دووکەلیان لى بەرز دەبوو. پێش ئەوەى کۆلانى یەکەمى گەرەک
بیرین، بە قەرەم گوت:

"مێردى پێشوو شەکوورە لە شەر گەر اوتهوه."

تا لە گەرەک دەرجوین قەرە بیدەنگ بوو. رووخساری لە دەرەنگانى
ئىواریدا خۆلەمیشى دەینواند.
زۆر دواتر پرسى: "لە کوین؟"

به مجوره حالی بووم شه کووره و منداله کانی له مال نین. گوتم: "له مالی خوینان." له بهر ئه وهی مه بهست له م قسه یه مالی پیشووی شه کووره بو، به کسه ره ههستم کرد دلی قهره چزه ی لیوه هات و داخ بو، بویه به وشه ی دووم دهر گایه کی ئومیدم خسته سه رپشت: "پیم وا بیت."

چاوی برییه ناو چاوانم و پرسى: "تۆ میرده له شه ره گه راوه کهیت بینی؟"

"من نه ئه وم بینوه و نه دیومه شه کووره مال به جی بهیلتیت."

"له کوپوه زانیت مالیان به جی هیشتووه؟"

"له رووخساری تۆوه."

به شپوهیه کی بریار دهرانه گوتی: "هه موو شتیکم بۆ بکیره وه."

ئهم ئه سته ره بۆ ئه وهی ببیت به ئه سته ریک بتوانیت میرد بۆ دهیان کچی خه یال په رستی چا و له په نجه ره و گوئ له دهرگا بدۆزیته وه و به دلی ئاسووده وه دهرگای دهیان مالان بکوتیت، پیویست بوو هیچ کاتیک هه موو شتیک نه گپرتیه وه، به لام قهره هینده خه مبار بوو توانای تیگه یشتنی ئه مه ی نه بوو.

گوتم: "حه سه نی برای میردی پیشووی شه کووره چووه ته مالتان - کاتیک گوتم مالتان، بینیم دلخوش بوو-، به شه وکه تی گوتوه باوکتان خه ریکه له شه ره ده گه رپته وه، لای عه سر ده گاته مال و ئه گه ر منداله کانی و دایکیان له ماله وه نه بینیت، زۆر دلته نگ ده بیت. ئه گه رچی شه وکه ت هه واله که ی به شه کووره گه یاندووه، به لام ئه و به پاریزه وه هه لسوکه وتی کردووه و نه یوانیوه بگاته بریاریک. دانی عه سر شه وکه ت له مال هه له اتووه و په نای بۆ مامی و باپیری بردووه."

"تۆ ئه مانه له کوپوه دهر زانیت؟"

مه گه ر شه کووره پیتی نه گوتوت ماوه ی دوو ساله حه سه ن سه رقالی نه خشه کیشان و فروقیله بۆ بردنه وه ی شه کووره بۆ مالی پیشووی؟ ماوه یه ک حه سه ن نامه ی به مندا بۆ شه کووره دهنارد."

"ئایا شه کووره هیچ وه لامی ده دایه وه؟"

به‌شانانزيبه‌وه گوتم: "گشت جوړه ژنيكي ئه‌سته‌نبول دهناسم، كه‌سيان وټه‌ني شه‌كووره به مال و مي‌رد و ئابرووي خوږه‌وه په‌يوه‌ست نيبه."

"به‌لام ئيستا من مي‌ردى ئه‌وم."

له‌دنگيدا هه‌ست به بي متمانه‌يبي پياوان ده‌كرا. ئه‌مه هه‌موو جاريك من دلته‌نگ ده‌كات. شه‌كووره بچوويابه هه‌ر لايه‌ك، له لايه‌كه‌ي دى هه‌لوه‌شانه‌وه ده‌ستي پي ده‌كرد.

"هه‌سهن له كاغه‌زيكدا نووسيبووي شه‌وكه‌ت به‌مه‌به‌ستي چاوه‌ريكردي باوكي بو مال گه‌راوته‌وه، به‌هوي ئه‌و باوكه‌ نوئي و مي‌رده ساخته‌يه‌ي شه‌كووره به ماره‌برينيكي پوچ شووي پي كرده‌وه، شه‌وكه‌ت ناشاده و ناگه‌ريته‌وه. نامه‌كه‌ي دا به من بو ئه‌وه‌ي بيگه‌يه‌نم به شه‌كووره."

"شه‌كووره چي كرده؟"

"به‌دريژايبي شه‌و تاك و ته‌نيا خوئي نوره‌اني به‌سته‌زمان چاوه‌ريتي توياي كرد."

"ئه‌دي خه‌يرييه؟"

"خه‌يرييه چهندين ساله له هه‌ل ده‌گه‌ريته بو ئه‌وه‌ي ژنه جوانه‌كه‌ي تو له كه‌وچنيك ئاودا بخنكيتت. هه‌ر بو ئه‌و مه‌به‌سته‌ش ده‌چووه پيخه‌وي زاواي خوا ليخوشبووه‌وه. هه‌سهن كاتيک بيني شه‌كووره شه‌وان به‌ته‌نيا و به‌ترسي بكور و خپوه‌وه به‌سه‌ر ده‌بات، نامه‌يه‌كي تري به مندا بوئي نارد."

"چي نووسيبوو؟"

"سوپاس بو خوا له پاي ئه‌وه‌ي ئه‌م ئه‌سته‌ره كلوله خوږنده‌واربي نيبه. كاتيک سه‌رداراني تووره و باوكاني رق هه‌لساو ئه‌م پرسياره ده‌كهن، من واياي پي ده‌لييم: من نامه‌م پي ناخوږيندريته‌وه، ته‌نيا ده‌توانم له كاتي خوږنده‌وه‌ي نامه‌كاندا رووخساري كچاني جوان بخوږنمه‌وه."

"چت خوږنده‌وه؟"

"بيچاره‌يي."

ماوهیهکی دريژ هیچ قسهمان نه کرد. کونده به بوویه کم بینى به سهربانى کلیتسایهکی بچوکی رۆمیهوه نیشتبوووه و چاوه رپئی هاتنى شهوى ده کرد. مندالانى چلمنى گهره کم دى به پۆشاک و بوخچه که م پئی ده که نین. سه گیکى گهرم بینى له بهر دا هاتنى شهو، به دهم خو خوراندنه وه به خووشحالی له گۆرستانى پر له دار سه رووه وه به رهو گهره که ده هاته خواری.

دواتر بانگی قهره م کرد و گوتم: "هیدی به! من ناتوانم وهک تۆ بهم هه ورازه دا سه ریکه وم. بهم بوخچه یه ی ده ستمه وه بۆ کویم ده به یه ت؟"

"پیش نه وه ی تۆ من به به یه ت بۆ مالى حه سه ن، من تۆ ده به مه کن پیاوانى جوامیر. نه و پیاوانه بوخچه که ت ده که نه وه، ده سمالى گولدار، پشتوینى ئاوریشم و کیسه ی پارهى به تالى زیو نه خشیندراو بۆ یاره نه یینییه کانیا ن ده کرن."

ئه مه شتیکی باش بوو قهره هیشتا بتوانیت بهم حاله شپه ی خو یه وه گالته بکات، به لام یه کسه ر په هه ندی راستی ناو گالته کهیم بۆ روون بووه وه: "ئه گهر له شکرێک کۆ بکه یته وه، من هه رگیز ناتبه م بۆ مالى حه سه ن. من به بینى شه ر و تپه ه لدان زاره تره ک ده بم."

گوته ی: "ئه گهر تۆ ئه سته رى ئاقلی هه رده م بیت، نه شه ر ده بیت و نه تپه ه لدان."

له ئاکسه رای تى په رین و له پشته وه چووینه سه ر رپگه یه ک که به ره و باخه کانی سه وزه ده چوو. قهره له سه ره وه ی ئه و رپگه قوراوییه، له گه رپه کیتی سه رده مانیک خو شگوزه رانی به خو وه دیو، چوو سه رتاشخانه یه کی هیشتا دانه خراوه وه. شاگردیکی رووخسار پاک و ده ست ناسک له بهر رووناکیی چرا وه ستای ته راش ده کرد. بینیم قهره له گه ل وه ستادا که وته قسه کردن. هینده ی پئی نه چوو کابرای سه رتاش، شاگرده جوانه که ی و دوو پیاوی تر له ئاکسه رای دایانه پالمان. ئه مانه شمشی ر و ته وریان به ده سته وه بوو. له لاکۆلانیکی گه ره کی شانزاده باشیش، قوتابییه کی شمشی ر به ده ست هاته ریزمانه وه. ئه مه یان به هیچ جوړیک شه قاوه یی لئ نه ده وه شایه وه.

گوتم: "به نوژی نیوهیۆ له شاردا په لاماری مال ددهن؟"
قهره به خۆپیشاندانیکهوه که زیاتر له خۆ رازیبوونی پێوه دیار بوو وهک له
گالته، گوئی: "بهیۆژ نا، بهشهو."

گوتم: "هینده متمانهت بهخۆت نه بیت له بهر ئهوهی لهشکرکی پیاوت کۆ
کردووه تهوه. با یه نیچه ره نه بین سوپایهک ساز و ته یار به چه که وه
ده سوورپهته وه."
"کهس نابینیت."

"دوینی پیاوانی ئه رزه روومی له پيشدا چوونه ته سه ر مه یخانه یهک و
دواتریش له ساغر قاپی هیرشیان کردووه ته سه ر ته کیه ی جهراح و ده ستیان
به هر که سیک گه یشتوو، دارکاریان کردوو. پیاویکی پیر ته خته بهر سه ری
که وتوو و مردوو. له وانه یه له شهوی ئه نگوسته چاودا به وائتان بزائن."

"چوو بوو پته مالی زه ریف ئه فهندی داماو، خوات لی رازی بیت نیگاری
ئه سپه مه ره که ب بلا بووه کانت که وتبووه بهرچاو و هه وائت به شه کووره
گه یان دبوو. ده گوتریت زه ریف ئه فهندی سه ر و سه ودای له گه ل پیاوانی ئه م مه لا
ئه رزه روومیه دا زۆر خۆش بووه."

گوتم: "ئه گه ر له و ماله که میک ده م کردیته وه، بیرم له وه کردووه ته وه
له وانه یه سوودیکی بو شه کووره ی کلۆم هه بیت. من خۆم به مه به سته
پیشاندانی قوماشی تازه ی به که شتی له فلاندرستانه وه هاتوو چومه
ئهوئی. نهک بو ئه وه ی خۆم تیکه لی کاری شه رعی و سیاسی ئیوه بکه م،
چونکه ئه قلی جووله کانه و ده سته وستانی من سه ر له و کارانه ده رناکات."
"ئه سته ر خاتوون، تو زۆر ژیریت."

"مادام ئاوام، با ئه مه شت پی بلیم: پیاوانی ئه م مه لا ئه رزه روومیه هارتر
ده بن و زۆرداری زیاتر ده نوین. لیان بترسن."

کاتیک چووینه کۆلانی پشت چارشی قاپی، له ترساندا لیدانی دلم زیادی
کرد. لق و چل و پۆی رووت و ته ری دار شابه روو و تووه کان له بهر تریفه ی

مانگه‌شه و ددره‌وشانه‌وه. بایه‌ک، وه‌ک ئه‌وه‌ی جنۆکه و خپو فووویان پیدا کردبیت، ریشووی قه‌راغ بوخچه‌که‌می ده‌له‌رانده‌وه، فیکه‌ی له‌ داره‌کان هه‌لساند و یۆنی ئاپۆره‌ی ئیمه‌ی گه‌بانده‌ سه‌رجه‌م سه‌گه‌لی له‌ بۆسه‌دا نووستووی گه‌ره‌ک. هه‌ر هینده‌ی ئه‌وان به‌تاک و به‌جووت ده‌ستیان کرد به‌ وه‌رین، من ماله‌که‌م پیشانی قه‌ره‌ دا. تاویک سه‌یری سه‌ربانی تاریک و ده‌ریوانه‌ داخراوه‌کانیمان کرد. قه‌ره‌ پیاوه‌کانی خۆی له‌ ده‌روویه‌ری مال، بیستانی چۆل، هه‌ردوولای ده‌رگای هه‌وشه‌ و پشت دار هه‌نجیره‌کانی دواوه‌ جیگیر کرد.

گوتم: "له‌م ناوه‌ سوالکه‌ریکی ریسوای ته‌ته‌ر هه‌یه. کویره، به‌لام له‌ موختار باشتر ده‌زانیت کێ هاتوچۆی کۆلان ده‌کات. جۆری مه‌یمونه‌ بئێ ئابرووه‌کانی سولتان، به‌رده‌وام خه‌ریکی ده‌سته‌په‌ر لێدانه. ئه‌گه‌ر ده‌ستی لێ نه‌دن و هه‌شت نۆ ئاکچه‌ی به‌دنی، هه‌موو شتیک دهرکینیت."

له‌ دووره‌وه‌ بینیم قه‌ره‌ له‌ پیشدا پاره‌ی دایه‌ کابرای ته‌ته‌ر، دوا‌یی شمشیری خسته‌ سه‌ر گریتملی و ته‌نگاوی کرد. پاشان نازانم چۆن وا که‌وته‌وه، شاگردی سه‌رتاشه‌که‌ که‌ من پیم وا بوو چاودێری ماله‌که‌ ده‌کات، به‌ده‌سکی ته‌ور که‌وته‌ لێدانی یارۆی ته‌ته‌ر. که‌میک سه‌یرم کرد و به‌خۆم گوت ئیستا وازی لێ ده‌هین، به‌لام کابرای ته‌ته‌ر ده‌ستی کرد به‌گریان. به‌هه‌له‌داوان خۆم گه‌پاندنی، کابرای ته‌ته‌رم به‌زیندووپی له‌ ده‌ستی رزگار کرد.

شاگردی سه‌رتاشه‌که‌ گوتت: "جنیوی به‌ دایکم دا."

قه‌ره‌ گوتی: "ده‌لێت هه‌سه‌ن له‌ مالێ نییه. ئایا قسه‌ی ئه‌م کویره‌ راسته‌؟" له‌ویدا نامه‌یه‌کی نووسی و بۆمی درێژ کرد: "بیگره‌ و بیبه‌ بۆ مال، بۆ هه‌سه‌ن. ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌ مال نه‌بوو، بیده‌ باوکی."

به‌ده‌م وه‌رگرتنی نامه‌که‌وه‌ گوتم: "هیچت بۆ شه‌کووره‌ نووسیوه‌؟"

قه‌ره‌ گوتی: "ئه‌گه‌ر به‌جیا نامه‌ی بۆ بنووسم، پیاوانی ئه‌م ماله‌ هه‌تر ده‌بن. پێی بلێ بکوژی نامه‌ردی باوکیم دیوته‌وه."

"به راست؟"

"تو وا بلی."

یاروی تهتر هیشتا دهگریا و دهینالاند، لئی نووره بووم و کیم کردهوه. گوتم: "ئو کارانهی بۆ تۆم کردووه، له بیریان مهکه." بۆم دهرهکهوت ئه م شتانه بۆیه دریز دهکهمهوه تا لهوئ نه پۆم.

باشه بۆچی من لووتم له م هه موو کارانهوه ژهنیبوو؟ دوو سال له مه ویه ر ژنکی بوخچه گتیر له ئه درنه قاپی به لئین به پیاویک ده دات ژنکی بۆ بدۆزیته وه، به لām دوای ئه وه ژنه شوو به پیاویکی تر ده کات، هه ردوو گوئی ژنه ی بوخچه گتیریان بری و کوشتیان. دایکی دایکم هه موو جاریک پیممی ده گوت تورکه کان زۆر جار ان بۆ هۆ و له خۆرا مرۆف ده کوژن. شوڤبای نیسکینه که م هاته به رچاو، پیشببینیم کرد ئیستا نه سیمی خۆم له ماله وه دانیشتوووه و ده یخوات. ئه گه رچی لاقه کانم ده یانویست بۆ دواوه بگه رینه وه، به لām بیرم کرده وه شه کووره له وئ بیت و چووم بۆ ماله که. مه راقیش هه ناومی ده کرۆشت.

"بوخچه گتیر: ئاوریشمی له چینه وه هاتووم هه یه بۆ جلویه رگی جه ژن."

هه ستم کرد تیشکی ره نگ نارنجیی دزه کردوو له درزی ده ریوانه کانه وه وه جووله که وت. ده رگا کرایه وه. باوکی ریزداری هه سه ن منی برده ی ژووری. ماله وه جووری مالی خواپیداوان گه رم بوو. شه کووره و مندا له کانی له به ر رۆشناویی چرایه ک له ده وری خوانیک دانیشتبوون. هه ر ئه وه منده ی منی دی، هه لسا یه سه رپی.

گوتم: "شه کووره، میردت هاتوووه."

"کامیان؟"

گوتم: "تازه که یان. خوئی و پیاوانی چه کداری ئابڵۆقه ی مایان داوه. ئاماده ن بۆ شه ر له گه ل هه سه ن."

غه زووری ریزدار گوئی: "هه سه ن له مال نییه."

"وهی له ده ورت گه ریم، باشتر که له مال نییه." وهک ئه وه ی نیردراویکی

پۆزبَلد و له خۆبایی بم و بریاری بئی بهزه بییانهی سولتان بگهیهنم، نامه کهم دایی و گوتم: "ئا ئەمه بگره و بیخوینهوه."

غه زووری پزدار دهستی کرد به خویندنه وهی نامه که. شه کوره گوتی: "ئەستەر، وهره شووبایی نیسکت بدهمی تا گهرم بیتهوه."

دهسپیک گوتم: "ههزم لی نییه." هیچ ههزم به قسه کانی نه کرد، چونکه بوئی ئەوهیان لی دههات ئەم ماله ی به گهن کرد بیت، به لام کاتیک حالی بووم دهیه ویت به ته نیا بمبیت، که وچکم هه لگرت و دوی که وتم."

به چرپه گوتی: "به قهره بللی هه مووی له چاره ی شه وکه ته وه رووی دا. دوینی به ترسی بکوژوه به درژایی شه و به ته نیا له گه ل نوره اندا چاوه ریم کرد. نورهان شه و تا بهیان هه لده له رزی. منداله کانم له یه که دایر ابوون! کام دایک له مندالی خوئی داده بریت! دوی ئەوه قهره بو مال نه گه رایه وه، هه وایم بو هات ئەشه که نجه دارانی سولتانمان هیناویانه ته گو و دهستی له کوشتنی باوکمدا هه یه."

"کاتیک باوکت کوژرا، مه گهر قهره له گه ل تودا نه بوو؟"

شوخی خویم چاوانی رهش و گه وره و جوانی کرده وه و گوتی: "ئەستەر، دهستم دامینت، هاوکاریم بکه."

"پیم بللی بوچی گه رایته وه ئیره تا تی بگه م و هاوکاریت بکه م."

گوتی: "بوچی پیت وایه ده زانم بوچی گه رایمه ته وه؟" تاویک وا خوئی نواند وه که ئەوه ی بگری. گوتی: "قهره له شه وکه ت تووره بوو. کاتیکیش هه سه ن گوتی باوکی راسته قینه ی منداله کان گه راوته وه، باوه ریم پیی کرد."

به لام له چاوانیه وه حالی بووم درق ده کات و ئەویش له حالیبوونی من تی گه یشت. به چرپه گوتی: "به قسه ی هه سه ن فریوم خواردا!" هه ستم کرد دهیه ویت من له مه وه وا تی بگه م ئەو هه سه نی خویش ده ویت، به لام ئایا شه کوره له وه حالی ده بوو زیاتر بیر کردنه وه ی له هه سه ن له سونگه ی شوو کردنییه وه یه به قهره؟

دەرگا کرایه‌وه، خه‌یرییه هاته ژووره وه و ناټیکی تازه له تهنور دهره‌ندراوی به‌دهسته‌وه بوو بۆنی مسکی لئ ده‌هات. به‌بینینی من هیچ خوشحال نه‌بوو. یه‌کسه‌ر له رووخساریدا بینیم ئەم ده‌عبا به‌سته‌زمانه نه به‌که‌لکی فریدان دیت و نه فرۆشتن و له دواى مردنی زاوا ئەفه‌ندی، وه‌ک به‌لایه‌ک به‌ میرات بۆ شه‌کووره ماوته‌وه. پاش ئەوه‌ی شه‌کووره به‌ نانی گه‌رمه‌وه گه‌رایه‌وه کن مندا‌له‌کانی، کرۆکی راستی حالی بووم: چ باوکی راسته‌قینه‌یان، چ هه‌سه‌ن و چ قه‌ره بیت، ئەوه‌ی شه‌کووره بۆی ده‌گه‌را و پتی نه‌ده‌دۆزرایه‌وه، مێردیک نه‌بوو ئەم خۆشی بویت؛ کاری دژوار، په‌یداکردنی باوکیک بوو بتوانیت ئەم مندا‌له ترساو و چاو له‌به‌ر ترس داچه‌قوانه‌ی خۆش بویت. شه‌کووره ئاماده بوو به‌ نیازی پاکه‌وه هه‌موو مێردیکی باشی خۆش بویت.

بئ ئەوه‌ی هیچ بیر بکه‌مه‌وه، گوتم: "ئو شته‌ی ده‌ته‌ویت، به‌دل بۆی ده‌گه‌ریت. به‌لام پێویسته به‌ ئەقل بریار بده‌یت."

گوته‌ی: "هه‌ر ئیستا خۆم و مندا‌لان ده‌گه‌رێینه‌وه بۆ کن قه‌ره، به‌لام چه‌ند مه‌رچیکم هه‌یه!" که‌میک بیده‌نگ بوو. "هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل شه‌وکه‌ت و ئۆرهان باش ده‌بیت. نابیت له‌به‌ر په‌نا هینانم بۆ ئیره‌ حسێم لئ بخوزازیت و پابه‌ندی مه‌رجه‌کانی شوو کردنم -خۆی ده‌زانیت- ده‌بیت. دوینی شه‌و منی به‌ته‌نیا له‌ مال بۆ بکوژ،

دز، شوومی و هه‌سه‌ن به‌جی هیشته‌ت."

"هیشته‌تا بکوژی باوکتی نه‌دۆزیوه‌ته‌وه، به‌لام داواى لیم کرد پیت بلیم دۆزیویه‌تی‌وه.

"بچه‌مه‌وه لای؟"

من هیشته‌تا فریا نه‌که‌وتبووم وه‌لام بده‌مه‌وه، غه‌زوری پێشوو که له‌ مێژ بوو له‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ بووبوه‌وه، گوته‌ی: "به‌ قه‌ره ئەفه‌ندی بلین کوره‌که‌م له‌ مال نه‌بیت، ناتوانم خۆم بخرمه‌ ژیر به‌رپرسیاریه‌تی گه‌راننده‌وه‌ی بووکی خۆم بۆ کن وی."

بۆ گىچەل پىكرىن، بەلام بە دەنگىكى نەرم گوتىم: "كام كور؟"
 گوتى: "حەسەن." لەبەر ئەو ھى پىاويكى رېزدار بوو، شەرمى كرد.
 "دەگوتىت كورى گورەم لە ولاتى عەجەم دەگەرپتەو. گەواھىدەر ھەن."
 گوتىم: "حەسەن ھا لە كوئى؟" دوو كەوچىم لە شۆرباكەى شەكورە خوارد.
 بە ھالى مندا لانەى پىاوانى باش و گەمژەى درۈنە زانەو گوتى: "چوو ھى
 كۆكردنەو ھى نووسىاران و بارھەلگران و پىاوانى بەرپو ھەراپەتتى گومرك.
 پاش ئەو رەفتارانەى دوپنى پىاوانى ئەرزەپرومى نواندىان، ئەمشەو
 يەنچەرەكانىش لە گەرەك و كۆلانەكانى."
 من لە رۆيشتنمدا بەرەو دەرگا گوتىم: "ئىمە ھىچمان نەدى. ئەمە دوپىن
 قسەت بوو."

بەمەبەستى چاوترساندن ئەمەم لە غەزور پىرسى، بەلام شەكورە زۆر
 جوان تى گەيشت من پىسىارم ئاراستەى ئەو كردو. ئايا بەراستىش ھىندە
 سەرى لى شىوا بوو، ياخۇ رازىكى شاردارو ھى ھەبوو، بۆ نمونە چاوپەتى
 گەرانەو ھى حەسەن و پىاوەكانى دەكرد؟ راستىيەكەى، خۇشحال بووم كاتىك
 لە نىگەرانى و دوولپى شەكورە ھالى بووم.
 شەوكت بوپرانە گوتى: "ئىمە قەرەمان ناويت. تۆيش جارىكى تر مەيە ئپىرە
 ھى قەلو."

گوتىم: "بەلام كى ئەم سەرپۆشى رىشوو دار و دەسمالى بە گول و مەل
 خەملىندرانەى دايكت حەزىان لى دەكات و ئەو كراسە سوورانەى تۆ
 حەزىان لى دەكەيت، بۆ دايكى جوانت دەھىنەت؟" بوخچەكەم لە ناو پراستى
 ژورەكە بەجى ھىشت: "تا دىمەو، بىكەنەو و سەير بكن. چىتان ويست
 لەبەرى بكن و بە خۇتانبىو ھە بكن. ھەرچىتان بەدل بوو، بىبىر و بىدروون."
 لە دەرچوونمدا خەمىكم لى نىشتبوو: ھىچ كاتىك چاوانى شەكورەم وا
 بەپىرى نەدىبوو. ھەر ھىندەى بە سەرمای دەرەو ھاتم و نەھاتم، قەرە
 شمشىر بەدەستەو مەنى لە رىگەى قوراوى راگرت.

گوتم: "حه‌سه‌ن له مآل نییه. له‌وانه‌یه چوویتته بازار بۆ کرینی شه‌راب به‌مه‌به‌ستی پیرۆزکردنی گه‌رانه‌وه‌ی شه‌کووره. له‌وانه‌یشه وهک ئه‌وان ده‌یانگوت، ها‌کا به‌خۆی و پیاوه‌کانیه‌وه گه‌رایه‌وه. ئه‌وسا ده‌بیتته شه‌رتان، چونکه ئه‌و شیتته. جا ئه‌گه‌ر ئه‌و شمشیره سووره‌ی به‌رز بکاته‌وه."

"شه‌کووره چی گوت؟"

غه‌زوری گوتی نییه، نابیت، بووکی خۆم ناده‌مه‌وه. به‌لام تۆ له‌و نا، له شه‌کووره بترسه. ئه‌گه‌ر له من ده‌پرسیت، ژنی میتشک جه‌نجالت، دوو رۆژ دوا‌ی کوژرانی باوکی حاالی بوو هه‌م له ترسی بکوژ و هه‌ره‌شه‌ی هه‌سه‌ن و هه‌م به‌هۆی ئه‌وه‌ی تۆ بۆ ئا‌گادارکردنه‌وه ون بوویت و دیار نه‌مایت، ناتوانیت شه‌ویکی تر له هه‌مان مآل به‌سه‌ر بیات و بۆ مآله غه‌زوران گه‌راوه‌ته‌وه. پیشیان گوتوه تۆ ده‌ستت هه‌یه له کوشتنی باوکیدا... به‌لام گه‌رانه‌وه‌ی می‌ردی پیشووی شه‌کووره و شتی تری له‌و بابته‌ه له ئارادا نییه. وا دیاره شه‌وه‌کت و باوکی هه‌سه‌ن باوه‌ریان به‌ درۆکه‌ی هه‌سه‌ن کردوه... شه‌کووره نیازی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌ی بۆ لای تۆ، به‌لام چه‌ند مه‌رجیکیشی هه‌یه."

چاوم برییه ناو چاوانی قه‌ره و مه‌رجه‌کانم بۆی ژمارد. وهک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل نێردراویکی راسته‌قینه‌دا بدویت، به‌کسه‌ر به‌ خۆپیشاندانیکی فه‌رمییه‌وه مه‌رجه‌کانی په‌سه‌ند کرد.

گوتم: "منیش مه‌رجیکم هه‌یه. ئیستا دیسان ده‌چمه‌وه ئه‌و مآله."

ته‌خته‌کانی په‌نجه‌ره‌ی پشته‌وه‌ی غه‌زورم پیشانی دا.

"دوا‌ی که‌میک په‌لاماری ئه‌وئ و ده‌رگا بده‌ن. کاتیک من هاوارم کرد، ئیوه ده‌ست هه‌له‌دگرن. ئه‌گه‌ر هه‌سه‌ن هات، بۆ سله‌مینه‌وه شه‌ر بکه‌ن."

بی‌گومان گشت ئه‌م قسانه‌وته‌ی نێردراویک نه‌بوو بخوازیت زیان به‌خۆی بگه‌ینه‌یت، به‌لام ئه‌م ئه‌سته‌ره خۆی له هه‌موو شتیک هه‌له‌دقه‌ورتی‌ت. هه‌ر هێنده‌ی بانگم کرد "بوخچه‌گی‌ر"، ئه‌مجار ده‌رگا ده‌موده‌ست کرایه‌وه. راسته‌وخۆ له پیش غه‌زور قووت بوومه‌وه.

گوتم: "سهرانسهری گه رِهک، قازی ئەمبەر و گشت کەسێک دەزانن شەکوورە لە میژە جیا بووئەتەو و بە پێی فەرموودی قورئانی پیرۆز دیسان شووی کردووئەتەو. کورە لە زووئەو مردووئەتە ئەگەر تەنانەت زیندووئەتە بووئەتە و لە بەهەشت لای حەزەرەتی موساوە بگەرێتەو، ئیدی لە شەکوورە جیا بووئەتەو، پارە ناکات. ژنی بەشوو دەفرینن و ئێرە دەستی بەسەردا دەگرن. قەرە ویستی پیتان بلیم پیش قازی، خۆی و پیاوکانی سزاتان دەدەن."

غەزور زرافانە گوئی: "کارێکی هەڵە دەکات. ئی خۆ ئیمە شەکوورەمان نەفراندوو! من، لە خوا بەزیاد بیت، باپیری ئەم مندالانەم. حەسەن مامیانە. کاتیک شەکوورە بەتەنیا مایەو، چ بکات؟ پەنای بۆ ئیمە هێنا. ئەگەر مەیلی لێ بیت، دەتوانیت هەر ئیستا لەگەڵ مندالەکانیدا بگەرێتەو. بەلام لە بیرت نەچیت، ئێرە مائی خۆیەتی، ئەو مالهێ مندالەکانی تیدا هێناوئەتە جیهانەو و بە کامەرانی تیایدا پەرور دەیانێ کردوو."

بێ بیرکردنەو گوتم: "شەکوورە، ئایا دەتەوێت بگەرێتەو مائی باوکت؟" لەبەر قەسە مائی کامەران دەستی بەگریان کردبوو. گوئی: "باوک نییە"، یان من وام بیست؟ مندالەکانی، لە پیتیدا دامەنی کراسەکیان گرت، دواتر دایان نیشاندا و خۆیان بە سنگیەو نووساند؛ گشتیان لەبەک ئالان، گرمۆڵە بوون و دەستیان کرد بەگریان. ئەم ئەستەرە هەرگیز گەمژە نەبوو: زۆر باش حالێ دەبووم شەکوورە دەبویست بەگریان هەردوولا رازی بکات و هیچ لایەک هەلنەبژێریت، بەلام حالیش بووم لە دلەو دەگری، چونکە منیش دەستم کردبوو بەگریان. دواى تۆزیک سەیرم کرد خەیریە ماریش دەگریا.

غەزوری پێژدار و چاوسەوز تاکە کەسێک بوو لەو مالهێ دەهەگریا. ئەوئەو دەرهقەتی غەزور هات، هێرشێ قەرە و پیاوکانی بوو کە ساتیک بوو دەستی پێ کردبوو. دەست کرا بە لێدانی تەختە پەنجەرە و پالنان بە دەرگاوه. دوو کەس پالیان بە دەرگاوه دابوو، بە شتیکی وەک سەری بەران پیاواندا دەکتیشا و پالیان پتووه دانا، هەر لێدانیکیان لە مالهێ وەک زرمەتی تۆپ دەنگی دەدایەو.

به غیرهت وهرگرتن له فرمیسکه کانم به غه زوورم گوت: "تۆ پیاویکی بهرپیز و خاوهن ئەزموونیت، دەرگا بکەرەوه و بلی شەکوورە دیت، ئەمە بکە تا ئەو سەگە هارانە ی دەرەوه رابووستن."

"ئەگەر تۆ بیت له جیی من، ژنیکی بیکەس هانای پۆت هینابیت و سەرباری ئەوه بووکیشت بیت، ئایا فری دەرەیتە کۆلان بۆ بەردەم ئەو سەگانە؟"
گوتم: "خۆی دەرەیت پروات. لووتم لەبەر گریان گیرابوو، به دەسمالی وەنەوشەبیم سڕیم."

گوتی: "کەوابوو دەتوانیت دەرگا بکاتەوه، دەرپچیت و پروات."
لەتەنیشت شەکوورە و مندالەکانییەوه دانیشتم. لەبەر زرم و کوتی ئەوانە ی شانیان له دەرگا قایم کردبوو، هەر جوولەیه کی نوێ دەبوو بەبیانوو بۆ هەلرشتنی فرمیسکی زیاتر: مندالەکان دەستیان کرد بەگریانیکی قایمتر. بەلام ئیمە هەردوو کمان دەمانزانی حسیب بۆ کوتانی تووند و مالموێرانکەری دەرگا و هاوار و هەرەشەکانی دەرەوه دەکەین و بۆ کات بە دەستخستن دەگرین.

گوتم: "شەکوورە ی شوخم، غه زوورت مۆلەتی دا، قەرە ی میردت دەستبەجی هەموو مەرجه کانتی پەسەند کرد، به ئەقینەوه چاوەرپیت دەکات، ئیدی تۆ چ کاریکت نییه لەم ماله. جلی دەرەوه بپۆشه، پەچەت دادەرەوه، بوخچه و مندالە کانت هەلبگره، دەرگا بکەرەوه و با ئیدی هیدی هیدی بگەرپینهوه بۆ ماله کەت."

ئەم قسانەم فرمیسکی مندالەکانی خیراتر کرد. چاوانی شەکوورەشی کردەوه.

گوتی: "له حەسەن دەترسم، چونکه بەپیتی خۆم هاتمه ئیره. دوایی تۆلە ی سەخت و ترسناک دەبیت. درندهیه."

گوتم: "ئەمە هەرگیز شووکردنی نویت هەلناوەشینتەوه. چارەت نەماوه، بیگومان پەنا بۆ شوینیک دەبەیت. میردەکەت له هەموو شتکیک خۆش بووه و

پیشوازیت دهکات. حهسه‌نیش، چۆن چه‌ندین ساله به ده‌مانه‌وه گرتووه، به‌هه‌مان شیوه رای‌ی ده‌کین. "بزه‌یه‌کم بۆی کرد.

گو‌تی: "من خۆم ده‌رگا ناکه‌مه‌وه، چونکه نه‌گه‌ر وا بیت، که‌واته به نار‌ه‌زووی خۆم گه‌راومه‌ته‌وه."

گوتم: "گیانه‌که‌م شه‌کووره، منیش نایکه‌مه‌وه. تویش ده‌زانیت نه‌گه‌ر من بیکه‌مه‌وه، واتا لووتم له‌ کار‌ی ئی‌وه ژه‌نیوه. سه‌خت‌تر تو‌له‌ی نه‌م‌م لی ده‌که‌نه‌وه."

له‌ چاوانیدا ببینیم قسه‌کانم به‌راست ده‌زانیت. گو‌تی: "که‌واته هیچ که‌سیک ناتوانیت ده‌رگا بکاته‌وه. با بیشکین و بینه ژووره‌وه و به‌زۆر بمانبه‌نه‌وه."

یه‌کسه‌ر تی‌ گه‌یشتم نه‌مه‌ باشترین چاره‌سره بۆ شه‌کووره و منداله‌کانی. ترسام و گوتم: "به‌لام نه‌گه‌ر وا بیت، خوین ده‌رژیت. نه‌گه‌ر قازی نه‌یاته نیتوانه‌وه، خوین ده‌که‌ویتته نه‌م کاره‌وه و سه‌ندنه‌وه‌ی تو‌له‌ی خوین چه‌ندین سال دریزه ده‌خایه‌نیت. که‌سیک بخوازیت به‌سه‌ربه‌زی بژی، هه‌رگیز له‌وه خو‌ش نابیت ده‌رگای مالی بشکیندریت و پی‌ بنریتته مالی و ژنی ناوی ببریت."

کاتیک شه‌کووره له‌بری وه‌لامیکی گونجاو منداله‌کانی له‌ نامیز گرت و به‌ته‌واوی هی‌زی خو‌یه‌وه ده‌ستی کرد به‌گریان، جاریکی تریش به‌په‌ژیوانی حالی بووم نه‌م ژنه‌ چ موخه‌نه‌ت و حس‌بخوازه. ده‌نگیک له‌ ناخه‌وه ده‌یویست گشت شتیک به‌جی به‌یلم و پرۆم، به‌لام ئیدی منیش نه‌مه‌توانی خۆم له‌ ده‌رگا نیتزیک بکه‌مه‌وه، چونکه وا لپی ده‌درا خه‌ریک بوو ده‌شکا. نه‌وه‌شم به‌خه‌یا‌لدا هات قه‌ره متمانه‌ی به‌ منه و له‌ گه‌وره‌بوونه‌وه‌ی کاره‌که ده‌ترسیت، ده‌توانیت هه‌ر ساتیک پیاوه‌کانی بکیشیتته‌وه، به‌لام نه‌مه‌ش غیره‌تی ده‌کرده‌وه به‌به‌ر غه‌زوردا. به‌باشی له‌ شه‌کووره نیتزیک بوومه‌وه و تی‌ گه‌یشتم به‌درۆ ده‌گری، به‌لام له‌وه‌ش خراپتر، به‌شیوه‌یه‌ک ده‌له‌رزی مه‌حاله‌ وه‌سپ بکریت.

له‌ ده‌رگا نیتزیک که‌وته‌وه و به‌هه‌موو هی‌زی خو‌مه‌وه هاوارم کرد: "راوه‌ستن، به‌سه‌ ئیدی!"

جوولەى دەرەوۈە و گريانى مالەوۈە بەجاريك راوستا .

بە ئېلھامىكى لەپىر و وەك ئەوۈى بۆ مندالېك بدوېم، بە دەنگىكى شىيرين گوتم: "با نۆرھان دەرگا بۆ دايكى بکاتەوۈە. ئەو دەيەوېت بگەرېتەوۈە بۆ مالى خۆى و كەس لېى زوير نايېت."

من ھېشتا قسەكەم تەواو نەكردبوو، نۆرھان لە بن قولە شلكردوۈەكانى دايكى دەرچوو، جوۆرى كەسىك سالانېكى درېژ لەم مالە ژيايېت، لە پېشدا سولگى، پاشان تەختە و دواترېش نېرەوانەى دەرگاى كردهوۈە و دوو شەقاو بەرەو پاش گەرپايەوۈە. دەرگا لە خۆيەوۈە كرايەوۈە و سەرمای دەرەوۈى پېدا ھاتە ژوورې. بېدەنگىيەكى قول ھاتە ئاراوۈە. ھەموومان لە دوور گويمان لە سەگىكى خوېرى بوو ھەر بۆ ئەوۈى شتېك بکات، دەوېرى. نۆرھان گەرپايەوۈە باوۈشى دايكى و شەكوورە ماچى كرد. لەو دەمەدا شەوكت گوتى: "بە مامە ھەسەنم دەلېم."

بە بىنىنى ئەوۈى شەكوورە ھەلسا سەربەگى بەدەستەوۈە گرت و بوخچەى ئامادە كرد، ھېندە ئاسوودە بووم ترسى ئەوۈم ھەبوو پېكەنېن بىگرېت. دانېشتم و دوو كەوچك لە شوڤباى نېسكىنەكە خوارد.

قەرە، بەوۈى ھېچ لە دەرگا نېزىك نەكەوتەوۈە، ئاقلېيەكى ترى نواند. ماوۈەك شەوكت چوۈە ژوورى باوكى خوا لېخۆشبوۈى، لە ناوۈە سولگى دەرگاگەى داخست و خۆى زېندانى كرد. سەربارى ئەوۈى بانگى قەرەمان كرد بېت بۆ كردنەوۈى دەرگاگە ھاوكارىمان بکات، بەلام ھەنگاۈى نەنايە مالەوۈە و مۆلەتى ھاتنە ژوورەوۈى پياوۈكانېشى نەدا. لەبەر ئەوۈى دايكى مۆلەتى دايى خەنجەرە دەسك ياقووتەكەى مامە ھەسەنى ھەلېگرېت، شەوكتېش پارى بوو لە مال دەرېچېت.

غەزورر گوتى: "ترسى شمشېرە سوورەكەى ھەسەنتان ھەبېت." قسەكەى كەمتر بۆنى دۆران و تۆلەسەندنەوۈى لى دەھات و زياتر نېگەرانىى پېدو ديار بوو. دەستى بە قژى كورەزاكانېدا ھېنا و ھەردووكيانى ماچ كرد. شتېكىشى

چرپاند به گوپی شه‌کوره‌دا .

بینیم بۆ دواپین جار به‌په‌له سه‌یریکی دهرگای مال و دیوار و ئاگردانی کرد . به‌مه‌دا جاریکی تر بیرم که‌وته‌وه شه‌کوره کامه‌رانتیرین ساله‌کانی ژیانی له‌گه‌ل می‌ردی پێشوویدا لێره رابواردوو . ئایا شه‌کوره ده‌بیینی ئیستا هه‌مان ئه‌و ماله بووه به‌ په‌نا و ئارامگای دوو پیاوی به‌دبخت و بۆنی مردنی لی دیت؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دلمی شکاندبوو ، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا لپی ئیزیک نه‌که‌وته‌وه .

ئه‌وه‌ی دوو مندالی هه‌تیو ، سی ژنی که‌نیزه‌ک و بیوه‌ژن و جووی له‌سه‌ر ریگی گه‌رانه‌وه له‌یه‌ک نیزیکی ده‌خسته‌وه ، ساردی و تاریکی شه‌و نه‌بوو ، بگره‌ که‌ره‌که نامۆکان و ته‌نگه‌به‌ریی ئه‌و کۆلانه‌ی ده‌مانبری و ترسی حه‌سن بوو . کاروانی ئاپۆره‌ی ئیمه له‌لایه‌ن پیاوه‌کانی قه‌روه‌وه ده‌پاریزا و کتومت وه‌ک کاروانی گوێزه‌ره‌وه‌ی گه‌نجینه به‌ ریی چه‌پ ، کۆلانه‌کانی پشته‌وه و دووره گه‌ره‌کی وادا تی ده‌په‌ری که نه‌ بالنده‌ی به‌سه‌ردا ده‌فیری و نه‌ کاروانی لیوه ده‌رباز ده‌بوو . ئامانجیش ئه‌وه بووه نه‌که‌وینه داوی ئیشکگران ، یه‌نچه‌ره ، لات ، شه‌قاوه‌ی فزوولی گه‌ره‌که‌کان ، چه‌ته‌گه‌ل و بۆسه‌ی حه‌سه‌نه‌وه . له‌به‌ر تاریکی چاو چاوی نه‌ده‌بیینی ، جاروبار بۆ ری دۆزینه‌وه خۆمان به‌یه‌کتر و به‌دیواردا ده‌کیشا . وامان ده‌زانی خپو و جنۆکه و ئیبلیس له‌ ژیرزه‌وییه‌وه ده‌رده‌چن ، له‌ تاریکیدا پرمان پیتدا ده‌که‌ن و ده‌مانفرین ، بۆیه به‌توندی باوه‌شمان به‌یه‌کدا کردبوو . له‌ودیوی ئه‌و دیوار و ده‌ریوانه داخراوانه‌ی ده‌ستمان به‌ریان ده‌که‌وت و هه‌ستمان پیتان ده‌کرد ، گوپمان له‌ خه‌لکانی نووستبوو بوو له‌ تاو سه‌رمای شه‌و پرخه‌یان ده‌هات و ده‌کۆکین . ته‌نانه‌ت ناله‌ی ئاژه‌لی ناو گه‌وره‌کانشمان ده‌بیست .

من ، ئه‌م ئه‌سته‌ره ، گه‌ره‌که هه‌ره هه‌ژار و نه‌داره‌کانی شوینی نیشه‌جیی کۆچه‌به‌ران و میله‌ته‌ی به‌دبختی جۆراوجۆری لی دهرجیت ، سه‌رانسه‌ری ئه‌م کۆلانه‌ی ئه‌سته‌نبولم دابوو ژیر پتوه و وه‌ک به‌ری ده‌ستم شاره‌زیان بووم . هه‌رچه‌نده جاروبار پیم وا بوو به‌م تاریکیه به‌ کۆلانی داخراودا ده‌رۆین و ده‌خوولپینه‌وه ، به‌لام سه‌رباری ئه‌وه‌ش ده‌متوانی هه‌ندیک له‌و گۆشانه

بناسمهوه که بهرژ بهبوخچهی دستمهوه لهسرهخۆ پیاواندا دهرۆم: لهبهر ئەوهی دیوارهکانی کۆلانی تهرزببایشی؛ پشتیرهکهی تهنیشت باخچهی مهلا نورالله که نازانم بوچی ریخهکهی وهک دارچین بوئیکی توندی لی دههات؛ شوینی سووتای گهرهکی تهنافبازان و دهروازهی بازهوانان و کانیی کویره حاجیم ناسییهوه، حالی بووم روومان له مائی باوکی خوا لیخۆشبووی شهکووره نییه، بگره بهرهو مائیکی تری به من نامۆ دهرۆیشتین.

یهکسهه تۆ گهیشتم قهره شوینیکی تری دۆزیوهتهوه بو شارندهوهی خێزانکههه له هسهه و ئیبلیسسی پیاوکوژ. هسهه ئهگهر تووره بیت، نازانریت چی لی دهوهشیتهوه. ئهگهر بهو شوینهه بزانیبا، ههر ئیستا لیره بو ئیوه ئاشکرام دهکرد و بهیانیی رۆژی دواتریش به هسههه دهگوت. نهک لهبهر خرابی و موخهنتیی خۆم، بگره بههۆی دلنیابونم لهوهی شهکووره دهیویست دیسان هسههه بایهخی پۆ بداتهوه. قهرهی ئاوهزیاو ئیدی بههیچ جوریک متمانهی به من نهمابوو. مافی خۆیشی بوو.

تازه گهیشتبووینه کۆلانیکی تاریکی پشت بازار ی دیل فرۆشان، لهوسهههه تری کۆلانهکهوه گویمان له هاوار و بانگ و قیره بوو. دهنگی بینه و بگره و پال پیوهنانیک کهوته بهرگویمان. بهترسهوه دهنگی ههراو زهنای کاتی پیکاهه پڕزانی تهور، شمشیر، تیلو و دهست پیکردنی شهه و ئهوه هاوارانهه ناسییهوه که له تاو نازار له مرۆف بهرز دهبیتهوه.

قهره شمشیره گهرهکهی خۆی دا به یهکیک لهو پیاوانهه متمانهی پیدیان بوو، بهزۆر خهنجهرهکهی له دهستی شهوکهت دهرهینا و خستیه گریان، خهیریهه و شهکووره و مندالکهکانی لهگهڵ شاگردی سهرتاشهکه و دوو پیاوی تردا دوور خستهوه. گوتی کوره قوتابیههکه به قهدیردا دهتگهیهنیتهوه مال؛ نهیهیشت لای ئهوان بمینمهوه. ئایا ئهمهه ریککهوت بوو، یاخۆ بو ئهوه بوو فیلبازانه شوینی خۆشاردنهوهیان له من بشاریتهوه؟

لهوهپههه کۆلانیکی تهنگ که ناچار بووین پیدیا تۆ پهههه، دووکانیکی لی بوو بووم بووهوه قاوهخانههه. وا بزانه شههه شمشیر پيش دهست

پیکردن به کۆتا هاتبوو. ئاپۆرهبهک به دەم هاوارکردن و قیژاندن هه دهچوونه ژووری و دههاتنه دهڕی و قاوهخانه کهیان - له پێشدا وام زانی تالانی دهکهن - به سه ره کهدا دهشیواند. سه رهتا فنجان، قاوهجۆش، په رداخ و کورسییان به وریایی دههینایه دهڕی بۆ ئه وهی ئیمه ی فزوولی له بهر رۆشنایی مه شخه ل سه یر بکه ین و په ند وه ریگرین، دواتریش به به رچاوی هه موومانه وه شتومه که کانیا ن دهشکاند. که سه ێک هه ولی دا رایان بگریت، که سه ێک دارکاریان کرد، به لام دواچار توانی خۆی رزگار بکات. ده سه ێک، به گۆیره ی ئه وهی ده گوترا، وام زانی ده ردی ئه وان ته نیا به قاوه وه په یوه سه ته. باسی زیانه کانی قاوه یان ده کرد؛ چۆن چا و گه ده خراپ ده کات، مێشکی مرۆف تیک ده دات و له ئاین ده ری ده کات. ده یانگوت ژه ره ێکی فه رهنگیه و باسی ئه وه یان ده کرد چۆن ئیبلیس چووته به رگی ژنیکی شوخه وه، قاوه ی ناوته به رده م چه ره ته ی محمه د و ئه ویش ره تی کردووته وه. ده تگوت شه وه ئاهه نگیکی په روورده و فێرکردنه و بیرم له وه ده کردوه له گه رانه وه ما بۆ ما ل خۆم له نه سه یم تووره بکه م و بلیم: "زۆر له و قوزه لقرته مه خۆره وه."

له بهر ئه وهی ئه و ده وروبه ره ژووری که سانی سه لت و خانی هه رزانی زۆر لی بوو، به ماوه یه کی کورت ئاپۆرهبه ک له که سانی بێکار، ئه وانه ی به قاچاخ هاتبوونه شار و له هه یچ شوپێنێک ناویان تو مار نه کرایوو، ده سه ته و تا قمی له یاسا هه لها توو بۆ سه یرکردن کۆ بوونه وه و ئه مه ش غیره تی زیاتری نایه بهر ئه م دوژمنانه ی قاوه. ئه و کاته حال ی بووم ئه مانه پیاوه کانی مه لا نووسره تی مه لای به ناویانگی ئه رزه روومین. ده گوترا ئه مانه ئه سه ته نبۆل له ناوه ده کانی شه راب، گونا هکاری و قاوه خانه پاک ده که نه وه، سه زای ئه وانه ده دن که له ری ی چه ره ته ی محمه د لایان دا وه و له ژێر په رده ی خوا په رسته یدا له ته که یه به دەم موزیکه وه سه ما ده که ن و قوون با ده دن. جنیویان به دوژمنانی ئاین، هاوکارانی ئیبلیس، بته په رستان، زه ندیق و وه ستایانی نیگار کیش ده دا. ئیستا بیرم که وته وه، ئه مه هه مان قاوه خانه یه که نیگار به دیواره کانی دا هه لده واسریت، تیا یدا زماندریژی ده کریته سه ر ئاین و مه لای ئه رزه روومی و

بەدرەوشتی تیدا دەکریت.

شاگرد قاوچییەک بە دەموچاوی خویناوییەو هاته دەروە، من وام زانی دەکەوێتە سەر زەوی، بەلام بە چەمکی کراسەکەیی خوینی تەوێل و سەر گۆنای خۆی سەری، هاته ناومانەو و لە شانی ئیمەو تەماشای بەزمەکەیی دەکرد. ئاپۆرەکە ترسابوون و کەمیک کشابوونەو دواو. قەرە کەسێکی لە ناو ئاپۆرەکەدا بینی. چاوم پێو بوو تاوێک دوودل بوو. بەخۆ گورجکردنەوی ئەرزەرۆومیەکاندا حالی بووم بەنیچەرە، یان ئاپۆرەکەیی تری تێلا بە دەست بەرەو ئێرە دین. مەشخەلەکان کوژانەو و ئاپۆرە بەیەکدا چوو.

قەرە دەستمی گرت، خستمیە دواي کورە قوتابییهکە و گوتی: "بە لاکۆلانەکاندا برۆن. ئەم کورە دەتباتەو بە مال." کورەیی قوتابیش دەیویست هەرچی زووترە هەلبێت، وەک ئەوێ رابکەین، لەوێ دوور کەوتینەو. هۆشم لای قەرە بوو، بەلام ناخر ئەگەر ئەم ئەستەرە لە دەروەیی رووداوەکان بمینیتەو، ناتوانیت پاشماوێ ئەم بەسەر هاتەتان بۆ بگێریتەو.

٥٤

من ژنم

چیرۆکبیتژی بهرێز، ده‌لێن تۆ ده‌توانیت لاسایی گشت شتێک بکه‌یته‌وه، به‌لام ناتوانیت ببیت به‌ ژن! لاف لێدانی من ته‌واو پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌یه. به‌لێ، به‌هۆی ئه‌وه‌ی ئێمه‌ شار به‌شار ده‌گه‌ڕێین و تا نیوه‌شه‌و له‌ شای، ئاهه‌نگ و قاو‌مخانه‌کان تا ده‌نگمان ده‌نووسیت لاسایی هه‌موو شتێک ده‌که‌ینه‌وه و چیرۆک ده‌گێڕینه‌وه، زه‌ماوه‌ند و ژنه‌پێنان نه‌بوو به‌ به‌شمان. به‌لام ئه‌مه‌ به‌هیچ جو‌زێک به‌و واتایه‌ نایه‌ت ئێمه‌ په‌گه‌زی ژن نه‌ناسین.

من ژنان زۆر باش ده‌ناسم؛ بگه‌ به‌خۆم پێکه‌وتی چواریانم کردووه، رووخساریانم دیوه و له‌گه‌لیان دواوم. ئه‌وانه‌:

١- دایکی خوا لی‌خۆش‌بووم. ٢- پووری خۆشه‌ویستم. ٣- ژنی برای گه‌وره‌م که به‌رده‌وام لێمی ده‌دام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چاوی پێم ده‌که‌وت، ده‌یگوت: "له‌ ژوره‌که‌ برۆ ده‌رێ." (یه‌که‌مجار عاشقی ئه‌و بووم.) ٤- ئه‌و ژنه‌ی له‌ میان‌ه‌ی گه‌شت و گه‌ڕانه‌کاندا تاویک له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌کی کراوه له‌ قونیا بینیم. سه‌رباری ئه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌کیشم له‌گه‌لیدا نه‌کردبوو، سالانێکی درێژ و ئێستاش له‌ به‌رامبه‌ری هه‌ستم به‌چێژ کردووه و ده‌که‌م. له‌وانه‌یشه‌ ئێستا مرده‌بیت.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌یرکردنی ژنێکی روو دانه‌پۆش‌راو، دواندنی و دیتنی په‌هه‌نده‌ مرۆیییه‌کانی، له‌کن ئێمه‌ی پیاوگه‌ل پێ بۆ ورووژاندنی ئاره‌زووی جووتبوون و ئازاری قوڵی مانه‌وی خۆش ده‌کات، وه‌ک ئایمان فه‌رمانی پیمان داوه، باشت‌ترین شت ئه‌وه‌یه‌ پیاو پێش ماره‌هرپین به‌هیچ جو‌زێک ژن،

به‌تایبه‌تیش ژنی جوان نه‌بینیت. مرؤف ناچاره بۆ دامرکاندنه‌وهی چه‌زوو و ئاره‌زوو منه‌ی دۆستایه‌تی کورانی جوان بکات، ئه‌و کورانه‌ی هیجیان له ژن که‌متر نییه و ئه‌مه‌ش دواچار ده‌بیت به‌ خوویه‌کی شیرین. له شاره‌کانی فه‌رنگ ژنان نه‌ک ته‌نیا رووخساریان ناشارنه‌وه، بگره‌ قژی دره‌وشاوه‌یان، پاشان ملیان، مه‌چه‌کیان و گهردنی جوانیان که به‌سه‌رنجراکیشتترین به‌شی له‌ش و لاریان داده‌نریت و ته‌نانه‌ت ئه‌گهر ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت راست بیت، تا نیوه‌ی رانیشیان رووت ده‌کهن و ئه‌وسا ده‌گه‌رین. بۆیه‌ پیاوانیان به‌رده‌وام له پیتشه‌وه‌ بستیکیان ره‌ق ده‌بیت، به‌ده‌م شه‌رم و نازاره‌وه‌ ری ده‌کهن و هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ش کۆمه‌لی گۆج کردوه. هه‌ر له‌و رووه‌شه‌وه‌یه‌ گاوری فه‌رنگ هه‌ر رۆژه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر سوپای عوسمانی قه‌لایه‌ک له‌ ده‌ست ده‌دات.

هیشتا ده‌سپێکی سالانی گه‌نجیم بوو تی گه‌یشتم باشترین ریگه‌ بۆ ئاسووده‌یی و کامه‌رانیی رۆح ئه‌وه‌یه‌ مرؤف دوور له‌ ژنانی جوان بژی، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ زیاتر مه‌راقم له‌ ژن دا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ جگه‌ له‌ دایکم و پوورم، ژنی ترم نه‌دیوو، په‌رۆشیم بۆ ژن ره‌هه‌ندیکی رازداری وه‌رگرت، میتشکم شه‌ش و بیدی ده‌کرد و پیم وا بوو ته‌نیا به‌ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌کانی ئه‌وان، به‌ خواردنی ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان ده‌بخۆن، به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی قسه‌کانیان، لاسایکردنه‌وه‌ی حالیان و پۆشینی جلویه‌رگیان ده‌توانم بزانه‌م ئه‌وان چۆن هه‌ست ده‌کهن. به‌مجۆره‌، رۆژیکی هه‌ینی، دایکم، باوکم، کاکم و پوورم هه‌موویان چوون بۆ باخی گۆلی باپیرم له‌ قه‌راغ ئاوی فاه‌رنگ. من گوتم فره‌ نه‌خۆشم و له‌ مال مامه‌وه.

دایکی خوا لیخۆشبووم گوتی: "وه‌ره‌ له‌ چۆله‌وانی سه‌یری سه‌گ و دار و ئه‌سپ بکه‌، لاساییان بکه‌ره‌وه‌ و بمانه‌یتنه‌ پتکه‌نه‌ین. به‌ته‌نیا چی ده‌که‌یت له‌ مال؟"

نه‌توانی بلێم: "دایکه‌ گیان، جله‌کانی تۆ له‌به‌ر ده‌که‌م و لاسایی ژن ده‌که‌مه‌وه‌." گوتم: "سکم زۆر دیشیت."

باوکم گوتی: "خۆتمان لی مه‌که‌ به‌ نه‌خۆش. وه‌ره‌، زۆران ده‌گرین."

پاش ئووهی ئەوان رۆیشتن، من یەک بەیەک جلو بەرگی ژێرەوه و پۆشاکێ
دایکی خوا لیخۆشبووم و پوورم پۆشی. ئیستا هەستی خۆم و باسی ئەو
پازانەیی بوون بە ژن کە ئەو رۆژە بەیم پێ برد، بۆ ئێوهی برایانی نیگارکێش و
خۆشنووسانم دەگێرمەوه. دەسپێک دەتوانم بەکسەر ئەمە بلێم: بە پێچەوانەیی
ئەوهی زۆر جار لە کتێبیدا خۆیندوو مانەتەوه و لە مەلایانەوه گوێمان لێ بووه،
کاتێک مرۆف دەبێت بە ژن، لە راستیدا هەست ناکات ئیبلیس بێت.

تەواو بە پێچەوانەوه: دواي ئەوهی دەریپێی خووری گول لەسەر چندراوی
دایکی خوا لیخۆشبووم لە پێ کرد، هەستیکی شیرینی چاکە سەرتاپای
هەناومی داگرت و هەستم بەخۆم کرد منیش وەک ئەو هەستیارم. کاتێک
کراسی سەوزی رەنگ فستیقی پوورم کە خۆی دەستی تێ نەدەچوو لەبەری
بکات، گەیشته سەر پێستی رووتم، لە ناخدا شەپۆلێکی خۆشەویستی
بەرامبەر بەسەر جەم مندا لێ، تەنانەت بەرامبەر خۆیشم بەرز بووهوه.
ئارەزووم بوو چێشت بۆ سەرانسەری دنیا لێ بنێم و گشت کەسێکم شیر
بدابایە، ئەگەر مەمک هەبوا یە چۆن هەستم دەکرد؟ بەمجۆرە دواي تۆزێک
تیگەیشتن، ئەو شتە بنەرەتییهی مەراقم لێ دا بوو، ئەو بوو بزاتم هەستیکی
چۆنە ئەگەر مرۆف ژنتیکی مەمک گەورە بیت. بۆیە زۆر شتم -گۆرەوی،
خاوی- خزاندە سنگمەوه و کاتێک ئەو دەریقینە زەبەلاحەم بینی، بەلێ،
باشە، وەک ئیبلیس هەستم بە لە خۆباییبوون کرد. لەبەر ئەوهی یەکسەر حالی
بووم ئەگەر پیاوان تەنانەت بەتەنیا سێبەرەکەشی ببینن، بەهەلەداوان دواي
دەکەون، دەپارێنەوه و خۆیان دەگەوزێنن بۆ ئەوهی بینینە دەمیان، هەستم کرد
زۆر بەهێزم، بەلام ئایا خۆم دەمویست بەهێزیم؟ ئەقلم شتێواوو بەسەر یەکدا:
بەلام دەمویست بەهێزیم، دلێان پێم بسووتیت؛ هەم دەمویست پیاویکی
دەولەمەند، بەهێز و ئاقلی نااشنا بەخۆم وەک شیت منی خۆش بویت، هەم
دەسترسام. دایکم بازنگە زێرەکانی لە گۆرەویی تەنیش سەرپۆشی بە گەلا
نەخشیندراوی بنی باوێ بوو کتێبیدا شار دەبووهوه، دەرم هێنان و لە دەستم
کردن؛ ئەو سووراوی دایکم لە کاتی گەرانەوهی لە گەرماو بۆ ئەوهی

گۆناکانی سوورتر بنویخت له پرووی خۆی دهدا، دهرم هینا و له پرووی خۆم دا؛ سههره‌رگی سه‌وزی رهنگ وهک داری پینووسی پوورم له‌به‌ر کرد؛ قژی خۆم تۆپه‌ل کرد و په‌چه‌ی ته‌نکی له‌هه‌مان رهنگم پۆشی. کاتیک له‌ئاوینه‌ی چوارچپوه‌گه‌وه‌ره‌یندا خۆم بینی، مچورکم پيدا هات. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هه‌یج ده‌ستیشم پتوه‌ نه‌دابوون، که‌چی ئیستا چاو و برژانگم بوو بوون به‌ چاو و برژانگی ژن. ته‌نیا چاو و گۆناکانم به‌ده‌روه‌ بوون، به‌لام ژنیکی زۆر شوخ بووم و ئه‌مه‌ش شادمانی زۆری دامی. ئاره‌زووی پیاوه‌تیشم پتیش خۆم هه‌ستی به‌م جوانیه‌ی وروژابوو. ئه‌مه‌ش منی ناشاد کرد.

له‌ ئاوینه‌ی به‌رده‌ستدا سه‌یری دلۆپیک فرمیسکم کرد له‌ چاوی جوانمه‌وه سه‌ری کرد. ئه‌و ساته‌ شیعریک به‌نازاره‌وه له‌هه‌ناومه‌وه هات و هه‌رگیز له‌ بیرم نه‌چوو، چونکه به‌ ئیلهامیک که‌ خوای مه‌زن هه‌ر ئه‌و دهمه‌ بۆ منی نارد، شیعره‌که‌م به‌ ئاوازه‌وه وهک گۆرانی خۆینده‌وه و هه‌ولم دا خه‌می خۆم بده‌مه ده‌م باوه:

دلێی پارام ده‌لێت له‌ رۆژه‌لات بم، گه‌ره‌که‌م له‌ رۆژئاوا و

له‌ رۆژئاواش بم، دهمه‌وێت له‌ رۆژه‌لات بم.

ئه‌ندامه‌کانی تری له‌شم ده‌لێن ئه‌گه‌ر پیاو بم، خوازیارم بېم به‌ ژن و

ئه‌گه‌ر ژنیش بم، ئاره‌زوومه‌ بېم به‌ پیاو.

چهند دژواره‌ مرۆف بیت، له‌ویش سه‌ختتر ژيانیکی مرۆفانه‌یه.

ده‌خوایم به‌ پتیش و به‌ پاش، به‌ رۆژه‌لات و

به‌ رۆژئاوا چپژ وه‌ر بگرم.

دهمه‌وێت بلیتم بۆ خاتری خوا با ئه‌و گۆرانییه‌ی له‌ دلمه‌وه هه‌لقولا و گوتبووم، نه‌گاته‌وه به‌رگویی برایانی ئه‌رزه‌روومی، چونکه زۆر تووره‌ ده‌بن. ئه‌ری من بۆچی ده‌ترسم؟ له‌وانه‌یشه‌ تووره‌ نه‌بن، چونکه سه‌رنج بده‌ن من مه‌به‌ستم زه‌مکردن نییه، به‌لام ئه‌و هه‌زه‌تی ئه‌فه‌ندییه‌ مه‌لا به‌ناویانگه، ئه‌و ناخووسه‌ته، ژن بلیت، هیناویه‌تی، به‌لام وهک بۆ منیان گپراوته‌وه ئه‌ویش

کومت جۆری ئیوهی وهستایانی نیگارکیشی ههستیار، کوری جوانی له ئیمهی ژنان زیاتر خۆش دهوێت. بهلام من خۆم له بهر ئهوهی بهخرایی دهزانم، ههچ گوێی پێ نادهم، زۆر پیره. دانهکانی کهوتوون و بهقسههی ئهوه کورپه جوانانهی لێی نیزیکی کهوتوونهتهوه، بۆنیککی پیس له دهمی دیت، بمبوورن توخوا، ریک وهک بۆنی قوونی.

باشه. چه نهی خۆم دهگرم و دهگه پیمه وه سه ره به سه ره هاتی خۆم: هر ئه وهندهی حالی بووم زۆر جوانم، ئیدی نه مویست وهک که نزهک جلو به رگ و قاپ و قاجاخ بشۆم و بچمه بازار. هه ژاری و فرمی سک و به به ختی، سه یرکردنی به رده وامی ئاوینه، خه یال شکاندن، گریان و خه فته کاری ژنانهی دزیوه. پێویسته میردیک بدۆزمه وه من بخاته سه ره دهستی خۆی، به لام ئه وه کامه یه؟

به مجۆره له درزی دیواره وه که وتمه سه یرکردنی ئه وه کورپی پاشا و به گزادانهی که باوکی خوا لیخۆشبووم به بیانوو و بێ بیانوو بۆ ماله وه بانگیانی ده کرد. ده مویست رهوشی من له حالی ژنیک بچیت دوو مندالی هه یه، دم بچوکه، جوانیه کهی ئاشکرایه و سه رجه م وهستایانی نیگارکیش گرفتاری ئه قینی بوون. باشتر وایه به سه ره هاتی شه کوره ی کلۆلتان بۆ بگێرمه وه. به لام راوهستن، من به لێنم دابوو پۆزی چوارشه مه ئه مه تان بۆ بگێرمه وه:

ئهو چیرۆکی ئه قینهی که ئیبلیس به ژنیک به گێرانه وهی داوه

راسته یه کهی، زۆر ساده یه. ئه م رووداوه له یه کتیک له گه ره که که می ک هه ژاره کانی ئه سه نه نوآمان، له که مه ره ئویستوو قه و ماوه. چه له بی ئه حمه د یه کتیک ده بیت له پیاوانی ناسراوی گه ره ک و کاری نووسیا ری بۆ واسف پاشا ده کات، که سه یکه به پیتی خۆیه وه، ژنی هیتاوه، دوو مندالی هه یه و مرۆقیکی به رپزه. رۆژیک له په نجه ره یه کی کراوه وه بۆشناقیکی به ژن زراف، قژ ره ش، چاو قه ترانی، بالابه رز و پیست زیوین ده بیینیت و دلای تی ده چیت. به لام ژنه

به‌شوو، هیچ دلی به چله‌ببیه‌وه نییه و میردی قوزی خوی خوش دهویت. به‌مشیویه چله‌ببیه دامو ناتوانیت دهردی دلی خوی بۆ کهس هه‌لبیژیت، له تاو ئەفین ده‌بیت به داری ژه‌قنه‌بووت، شه‌راب له کابرای رومی ده‌کریت و ده‌یخواته‌وه، به‌لام دواچار وای لی دیت ناتوانیت ئەفینی خوی له خه‌لکی گه‌ره‌ک بشاریته‌وه. ئەوانیش به‌هوی ئەوهی خوشیان شه‌یدای چیرۆکی ئەفینداری ده‌بن، چه‌له‌ببیان زۆر خوش ده‌ویت و ریزی لی ده‌گرن، ده‌سپیک ریز له ئەفینشی ده‌گرن، یه‌ک دوو گالته ده‌کهن و چاوپوشی له شته‌که ده‌کهن. به‌لام کاتیک چه‌له‌ببیه ئیش و ئازاری بیچاره‌ی خوی پی رام ناکریت، هه‌موو ئیوارانیک سه‌رخۆش ده‌بیت و له‌به‌ر ده‌رگای ئەو ماله‌ی که شوخی پیست زیوین له‌گه‌ل پیاوه‌که‌ی به کامه‌رانی تاییدا ده‌ژین، داده‌نیشیت و وه‌ک منداڵ ده‌ست ده‌کات به‌گریان، ئەوسا سه‌رجه‌م خه‌لکی گه‌ره‌ک ترسیان لی ده‌نیشیت. گشت ئیوارانیک، ئەو ده‌مه‌ی دلدار به‌ده‌م ئازاره‌وه ده‌گری، ئەوان نه‌ ده‌توانن لپی بدن و ده‌ری بکه‌ن، نه‌ ده‌توانن دلی به‌ده‌نه‌وه. چه‌له‌ببیش، بی ئەوه‌ی قسه به‌که‌س بلایت و زماندریژی بکات، له ناخه‌وه ده‌گری. هیدی هیدی خه‌فه‌تی بیچاره‌ی له سه‌رانسه‌ری گه‌ره‌ک ته‌شه‌نه ده‌کات و ده‌بیت به خه‌فه‌ت و به‌دبه‌ختی هه‌مووان؛ خوشییان له ده‌ست ده‌چیت، ئەویش، وه‌ک کانیه‌که‌ی مه‌یدان که بی وچان ئاوی لی هه‌لده‌قولیت و به‌خه‌مه‌وه له‌به‌ری ده‌روات، ده‌بیت به سه‌رچاوه‌ی خه‌م. به‌مجۆره، له پیشدا وشه‌ی خه‌م، دواتر قسه‌ی شووم و نه‌گه‌به‌تی، پاشان بیروکه‌ی بی فه‌ری له گه‌ره‌ک بلاو ده‌بیته‌وه و په‌سه‌ند ده‌کریت. هه‌ندیکیان بار ده‌کهن و ده‌گوازنه‌وه بۆ شوینی تر، کاروباری بریکیان خراب ده‌روات و به‌شیکیشیان له‌به‌ر ئەوه‌ی چپژ له ده‌ست ده‌دن، ئیدی ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر پیشه‌ی خویندا ناشکیت. دوا‌ی چۆلپوونی گه‌ره‌ک، رۆژیک چه‌له‌ببیه ئەفینداریش ژن و مندا‌له‌کانی هه‌لده‌گریت و ده‌گوازیته‌وه بۆ شوینیکی تر. ژنه‌ی پیست زیوینی شوخ و میردی تاک و ته‌نیا له گه‌ره‌ک ده‌مپنه‌وه. ئەو کاره‌ساته‌ی ئەوان هۆکاری هه‌لگیرسانی بوون، ئەفینیان سارد ده‌کاته‌وه و نیوانیان تیک ده‌دات. تا کۆتایی ته‌مه‌ن پیکه‌وه ده‌ژین، به‌لام

هەرگیز بهخته‌وهر نابن.

له‌وه‌دا بووم بلیم زۆر هه‌زم له‌م چیرۆکه‌یه، چونکه باسی ئه‌وه ده‌کات ئه‌فین
و ژنان چهند مه‌ترسیدارن. ئه‌رێ کوره‌ خو له بیرم چوو، جا ئه‌قل له سه‌رمدا
ماوه؟ به‌و پێیه‌ی ئیستا من خۆم ژنم، ده‌بوو شتیکی تر بلیم. باشه، شتیکی
له‌م بایه‌ته:

ئاخ، ئه‌فین چهند خو‌شه!

به‌لام ئه‌و کهسه نامۆیانه کین له ده‌رگاوه دینه ژووری؟

۵۵

پیم ده‌لین په‌پووله

به بینینی ئاپۆره‌که حالی بووم پیاوانی ئه‌رزه‌پروومی وه‌ستایانی نیگارکتیشی قۆشمه و گالته‌چیمان ده‌کوژن.

قه‌ره‌ش له ناو ئاپۆره‌که‌وه سه‌یری په‌لاماره‌که‌ی ده‌کرد. خه‌نجه‌ریکم به‌ده‌ستییه‌وه بینی و له هاوشانیشی، چهند پیاویکی سه‌رنج‌پاک‌یش، بوخچه‌گێپری ناسراو ئه‌سته‌ر و یه‌ک دوو ژنی تری بوخچه به‌ده‌ستم دی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی بینیم ئه‌وانه‌ی له قاوه‌خانه‌که ده‌رچوون، بئ‌ی به‌زه‌ییانه دارکاری ده‌کرین و قاوه‌خانه‌ش به‌سه‌ریه‌کدا شتویندراوه، پاکردنم به‌خه‌یالدا هات. پاشان ئاپۆره‌یه‌کی تر، له‌وه ده‌چوو یه‌نیچه‌ره بن، نێزیک ده‌که‌وته‌وه. پیاوانی ئه‌رزه‌پروومی مه‌شخه‌له‌کانیان کوژانده‌وه و هه‌له‌هاتن.

که‌س له‌به‌ر ده‌رگای تاریکی قاوه‌خانه نه‌بوو، که‌سیش ته‌ماشای نه‌ده‌کرد. چوومه ژووری: هه‌موو لایه‌ک تزه بوو له شتومه‌کی شکاو؛ پیم له پارچه‌ی فنجان، قاپ، په‌رداخ، مه‌نجه‌ل و جام نا و پیم کرد. چرایه‌کی هه‌لواسراو به‌بزماریکی به‌رزایی دیواره‌وه به‌دریژایی ئه‌م هه‌را و زه‌نایه نه‌کوژابوووه. زه‌وی به‌پارچه‌ی شتومه‌کی شکاوی ناو قاوه‌خانه، کورسیی شکیندراو و پارچه ته‌خته‌ی پاشماوه‌ی میز داپۆشرا‌بوو. چراکه‌ش ته‌نیا په‌له‌هه‌سی بنمیچی قاوه‌خانه‌ی رۆشن ده‌کرده‌وه، نه‌ک زه‌وی.

نیمده‌رکانم خسته سه‌ریه‌ک، چوومه سه‌ریان، خۆم بۆ چراکه دریژ کرد و دام گرت. له‌گه‌ل روناکبوونه‌وه‌ی به‌رپیمدا جه‌سته پاکشاوه‌کانی سه‌ر زه‌ویم دی. ده‌مدی که‌سه‌کان سه‌روچاویان خه‌لتانی خوینه، نه‌مه‌ده‌توانی بۆیان ب‌روانم

و له یه کیکی تر نيزیک ده بوومه وه. جهسته ی دوهم دهینالاند؛ کاتیک چرای دهستمی دی، وهک منداڵ دهنگیک له دهمیه وه دهرهات، گه رامه دواوه.

که سیکی تریش هاتبووه ژووره وه. سه رهتا ترسام، به لام ههستم کرد قه رهیه. بیکه وه له جهسته ی سییه می راکشای سهر زهوی نيزیک که وتینه وه. چرای دهستم له رووی نيزیک کرده وه. شتی کمان دی له میژ بوو هه رهیه که مان به گو شهیه کی نه قلی خو ی ههستی پی کرد بوو: چیرۆکبیژیان کو شت بوو.

دهموچاوی به بو یاخ وهک ژن چویندرا بوو، خوینی پیوه نه بوو، به لام چه ناگه، چاو و دهمی به بو یاخ سوورکراوی پلیش یندرابوونه وه، ملی شین و مؤر هه لگه رابوو، دیار بوو گو شرابوو. دهسته کانی له ههردوو لاهو بق پشته وه دریژ بوو بوون. هیچ دژوار نه بوو مرو ف پیتشبینی بکات یه کیک ههردوو دهستی کابرای پیری جلو به رگی ژن پو شییوی له پشته وه گرتوه، نهوانی تریش به مسته کو له دهموچاویان داگرتوه ته وه و دواتر خنکاندوو یانه. تو بلایت گوت بیتیان "ئهو زمانه ی بپر که بق هه زهته می له ئەفهندی دریژی کردوو" و پاشان دهستیان به م کاره کرد بیت؟

قه ره گوتی: "ئا چرا کهت بینه ئیره." له ته نیشته ئاگردانه که وه تیشکی چرای دهستم دای له قاوه هاره کانی ناو قوراو و قاوه ی پرژاوی سهر زهوی، هیلکه، نه رازوو و پارچه ی فنجانی شکاو. لهو گو شهیه ی هه موو ئیوارانیک چیرۆکبیژ نیگاری لی هه لده واسی، قه ره له بهر رو شنائیی چرا نامیره کانی کار، پشتوین، پشتگیر و داری شه قه شقه کهری کابرای مردووی پشکنی. چرای له دهستم وهرگرت، رووی رووناکي له دهموچاوم کرد و گوتی نیگاره کانی له خه ییالدا یه: به لی، به قسه ی ئه، من دوو دانه یانم له بهر خاتری هاو رتیه تی کی شابوو. ته نیا کللوی خوا لیخو شبوومان دوزییه وه، دهستکاری عه جه م بوو، هه موو روژیک له سه ری رووت و قووتی خو ی ده کرد.

بی ئه وه ی تووشی کهس بین، له دهرگای پشته وه که دهچووه وه سه ره کو لانیکی ته سک، دهرچووین بو ناو تاریکایی شه و. وهستیانی نیگاری کیشی ناو قاوه خانه ده بوا یه کاتی په لاماره که له م دهرگایه وه دهر بچوونایه و

هه‌لبهاتبان، به‌لام کۆمه‌له گۆلدانی لاره‌وه‌کراو و فهرده قاوه‌ی گلۆره‌وه‌بوو
پیشانیان دهدا له‌ویش شه‌ر و پێکاهه‌لپێژان رووی داوه.

په‌لاماردانی قاومخانه، کوشتنی بێ به‌زه‌ییانه‌ی وه‌ستای چیرۆکبێژ و
تاریکایی سامداری شه‌و، من و قهره‌ی له‌یه‌کتر نێزیک کرده‌وه. پیم وا بێت
بێده‌نگی نێوانیشمان له‌به‌ر هه‌مان هۆ بوو. دوو کۆلانمان بری، قهره‌ چرای
ده‌ستی خۆی دایه‌ من بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لی بگرم، پاشان خه‌نجهری دهره‌ینا و نایه
سه‌ر ملم.

گوتی: "ده‌چین بۆ مالی تۆ. ده‌مه‌وێت ئه‌وی بپشکنم، بۆ ئه‌وه‌ی وێژدانم
ئاسوده‌ بێت."

گوتم: "ئێ خۆ پشکنیان". ئه‌مه‌م گوت و بێده‌نگ بووم.

ته‌نیا هه‌ستم به‌ خۆچووک بینیتیک کرد، تووره‌ نه‌بووم. ئایا باوه‌ره‌ینانی
قهره‌ به‌و قسه‌ و قسه‌لۆکه‌ ریسوایانه‌ی له‌ پاشمله‌ له‌ باره‌ی منه‌وه‌ ده‌کرا،
به‌لگه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش ئیره‌یی پێبه‌ریکی ساده‌ و ساکاری جووری که‌سانی
تره‌؟ خه‌نجهره‌که‌شی به‌شپۆه‌یه‌ک گرتبوو وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌توانیت زۆر متمانه
به‌خۆی بکات.

ماله‌که‌م، ریک پێچه‌وانه‌ی ئه‌و کۆلانه‌ بوو که‌ له‌ دهرگای پشته‌وه‌ی
قاوه‌خانه‌که‌وه‌ بۆی دهرچوو بووین و پیایدا دهرۆشیتین. بۆیه‌ بۆ ئه‌وه‌ی تووشی
ئابۆره‌که‌ نه‌بین، به‌ناو کۆلان و له‌ گه‌ره‌که‌کان جارێک به‌لای راست و جارێک
به‌لای چه‌پدا بامان ده‌دایه‌وه‌، به‌ چه‌ند باخچه‌یه‌که‌دا تێ په‌رین بۆنی داری ته‌ر
و تاقانه‌ی خه‌مگینان لێ ده‌هات. به‌ رێ و رۆشیتنمان که‌وانه‌یه‌کی فراوانمان
کێشا. به‌ده‌وری قاوه‌خانه‌دا سووراینه‌وه‌ و ئه‌و هه‌را و هوریایه‌ی له‌وێوه
ده‌هات، برانه‌وه‌ی بۆ نه‌بوو. له‌ کۆلانه‌کانیش گویمان له‌ پیاوانی ئه‌رزه‌روومی،
یه‌نیچه‌ره‌، پاسه‌وانی گه‌ره‌ک و لاوان بوو دواي ئه‌رزه‌روومییه‌کان که‌وتبوون.
نیوه‌ی رێگه‌مان بری و گه‌یشتی نه‌ شوینیک. قهره‌ گوتی:

"دوو پۆژ بوو له‌گه‌ڵ مامۆستا عوسمان له‌ ژووری گه‌نجینه‌ سه‌یری شاکاری

مامۆستایانی دیرینمان دهکرد.

ماوهیهکی درێژ بیدهنگ بووم. زۆر دواتر قییراندم: "دواى بهسه‌ریردنی ته‌مه‌نیک، نیگارکیتش ئە‌گەر ته‌ناهت له‌گه‌ڵ به‌هزادیش له‌سه‌ر هه‌مان کورسیش دانیشیت، ئە‌و شتانه‌ی ده‌یانبینیت، ته‌نیا خۆشیی به‌چاو و ئاسووده‌یی و خرۆش به‌ رۆحی ده‌به‌خشن، هونه‌ره‌که‌ی ده‌وله‌مه‌ند ناکهن، چونکه نه‌خس کاریکه به‌ چاو نا، به‌ده‌ست ده‌کریت. مرۆف نه‌ک له‌ ته‌مه‌نی مامۆستا عوسماندا، بگره‌ ئیدی له‌ ته‌مه‌نی منیشدا زۆر به‌ئاسته‌م فی‌ر ده‌بیت."

به‌ ده‌نگی به‌رز قسه‌م ده‌کرد، به‌لام نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌م گه‌مزه‌ داماو، خه‌نجه‌ر به‌ده‌ست و له‌ خۆباییه‌م به‌هه‌ند وه‌رگریتیت، بگره‌ بۆ ئە‌وه‌م بوو ژنه‌ جوانه‌که‌م که‌ دانیایا بووم له‌ ماله‌وه‌ چاوه‌ریمی ده‌کرد، تی‌ بگات ته‌نیا نیم، چونکه نه‌ده‌مویست رووی به‌ته‌قی‌ت به‌رووی قه‌رده‌ا.

پاش ئە‌وه‌ی له‌ ده‌رگای هه‌وشه‌ چووین به‌دیویدا، هه‌ستم کرد تیشکی پرته‌پرتکه‌ری چراکه‌م له‌ ماله‌وه‌ دی، به‌لام ئیستا له‌ خوا به‌زیاد بیت گشت کون و قوژینی ماله‌وه‌ تاریک بوو. مائی به‌هه‌شت ئاسام جێیه‌که‌ ته‌واوی کاتی خۆمی به‌ده‌م گه‌ران له‌ دووی بی‌ره‌وه‌رییه‌کانی خوا و نیگارکیتشانه‌وه‌ تیدا به‌سه‌ر ده‌به‌م. هه‌ر کاتیکیش چاوانم ماندوو ده‌ب، له‌گه‌ڵ جانانی جوانی گشت دنیام ده‌چینه‌ نوینه‌وه‌ و یه‌کتر ده‌گه‌وزهنین. ئیستاش هاتنه‌ ژووره‌م بۆ ماله‌وه‌ له‌ ژێر زه‌بری خه‌نجه‌ری ئاژهلێکدا، بۆ من ده‌ستدریژییه‌کی بی‌ به‌زه‌بیانه‌ بوو بۆ سه‌ر ژیا‌نی تاییه‌تیم و سویندم خوارد تۆله‌ی ئە‌مه‌ له‌ قه‌ره‌ بکه‌مه‌وه‌.

چرای ده‌ستی له‌ کاغه‌زه‌کانم، په‌رپه‌یه‌کی نیوه‌ ته‌واوکراو -ئە‌و سزادراوانه‌ی بۆ پرزگاربوون له‌ کو‌تی قه‌رداری له‌ سو‌لتان ده‌پاران‌ه‌وه‌ و خه‌یریان لێی وه‌رده‌گرت-، بۆیه‌کانم، میز و کورسییه‌کانم، چه‌قۆکانم، پارچه‌کانم، فلچه‌کانم، له‌ گشت شته‌کانی سه‌ر لیواری ته‌خته‌ی نووسینه‌که‌م، دیسان له‌ کاغه‌زه‌کانم، مو‌ره‌کانم، قه‌له‌متاشه‌کانم، نیوان قوتووی قه‌له‌م و کاغه‌زه‌کانم، دۆلابی سه‌ر زه‌وی، ژێر نیمده‌ری سوور و نه‌رم و دوا‌یش ژێر رایه‌خه‌که‌ نێزیک کرده‌وه‌ و

سهیری کرد. پاشان سه‌له‌نوئۆ سوورایه‌وه و له نووکه‌وه ته‌ماشای سه‌رجه‌م شته‌کانی کرده‌وه. ئەو کاته‌ی خه‌نجه‌ری لیم هه‌لکیشا، گوتی ماله‌که‌ت ده‌گه‌رپیم، به‌لام ئیستا ژووری نیگارکیشانه‌که‌می ده‌پشکنی. جا ئەگه‌ر مه‌به‌ستم شارده‌وه‌ی شتیک بوایه، بۆ نه‌مه‌توانی له‌و ژووره‌ی بشارمه‌وه که ئیستا ژنه‌که‌می لێیه و له‌ کونی دیواره‌وه سه‌یرمان ده‌کات؟

گوتی: "ده‌گوتریت نیگارێکی کۆتایی ئەو کتێبه‌ی زاوام به‌ ناماده‌کردنی دها، هه‌یه. ئەو که‌سه‌ی کوشتویه‌تی، نیگارکه‌ی دزیوه."

یه‌کسه‌ر گوتم: "له‌وانی تر جیاوازتر بوو. زاوای خوا لێخۆشبووت له‌ گۆشه‌یه‌کیدای نیگاری دارێکی به‌ده‌ستی من به‌کیشان دابوو. له‌ شوینێکی پشته‌وه... ده‌بوو نیگاری که‌سیک به‌خریته‌ ناوه‌راست و پێشه‌وه؛ پیم وا بوو شێوه‌ی سوڵتانمان ده‌بوو. شوینه زۆر گه‌وره‌که‌ی ناماده‌ بوو، به‌لام نیگاری نه‌کیشرابوو. وه‌ک ئەوه‌ی فه‌رهنگ ده‌یکه‌ن، له‌به‌ر ئەوه‌ی شته‌کانی پشته‌وه‌ی ناو ئەم نیگاره‌ بچووک بوون، داوای لیم کردبوو نیگاری داره‌که‌ی به‌بچووک بۆ بکیشم. نیگارکه‌ تا زیاتر ده‌چووه‌ پێش، هه‌ستێکی وای له‌کن مرۆف ده‌وروژاند وه‌ک ئەوه‌ی سه‌یری نیگار نا، بگره‌ له‌ په‌نجه‌ره‌یه‌که‌وه سه‌یری دنیا بکات. ئەو کاته‌ حالێ بووم له‌ نیگارێکدا له‌سه‌ر شێوازی روانگه‌ی فه‌رهنگی کیشرابیت، هیلکاری و زه‌رکاری جێی چوارچێوه‌ی په‌نجه‌ره‌که ده‌گرنه‌وه."

"زه‌ریف ئەفه‌ندی زه‌رکاری چوارچێوه‌که‌ی ده‌کرد."

"ئەگه‌ر ئەمه ده‌پرسیت، پێشتر پێتم گوت من نه‌مکوشتوه."

به‌په‌له‌ گوتی: "مرۆف ئەگه‌ر بشکوژیت، نالیت کوشتومه." لیمی پرسى له‌ کاتی په‌لاماردانی قاوه‌خانه‌ کارم چی بووه له‌وئ.

چرای ده‌ستی که‌میک له‌ولای ئەو نیمده‌ره‌ی له‌سه‌ری دانیشتبوو، له‌ نێوان کاغه‌زه‌کانم و ئەو په‌رانه‌ی نه‌خشانده‌بووم، به‌شێوه‌یه‌ک دانابوو رووم رووناک بکاته‌وه. بۆخۆیشی به‌ تاریکایی ژووره‌که‌دا وه‌ک سێبه‌ر ده‌هات و ده‌چوو.

جگه‌ له‌و شتانه‌ی به‌ ئێوه‌م گوتبوو که‌ به‌راستی که‌م ده‌چمه‌ قاوه‌خانه‌ و

به پیکهوت له وپوه تې په ریوم، پیم گوت دووان له و نیگارانه ی به دیواردا هه لده واسران، من کیشابوومن، به لام رووداوه کانی قاومخانه م هیچ پې خوښ نه بوو. گوتم: "چونکه نه گهر نیگارکیش هیزی له هونه ری نیگارکیش، نه فینی نه خش و ویستی گهیشتن به خوا وهرنه گریت و له ویستی بچووکردنه وه ی خراپه کارییه کانی ژیان و سزادانه وه وهری بگریت، واتای وایه دواچار هه لی خو بچووکردنه وه و سزادانی خو ی ره خساندوه، جا نه وه ی بچووکي ده کاته وه، چ مه لای نه رزه روومی بیت یا خو ئیبلیس خو ی، شتیکی تریش هه یه، نه گهر نه و قاومخانه یه قولی پیاوانی نه رزه روومی به دهمدا نه برادیه، له وانه بوو نه مشه و په لامار نه درایه."

نه و نامه رده گوتی: "به لام سه رباری نه وهش، هاتوچو ی نه ویت ده کرد."

ده چووم، چونکه له و ی چیژم له به زمگیران وهرده گرت. "بیرم کرده وه تو بلایت حالی بوویت چهند دروست دهدوام؟ لیم زیاد کرد و گوتم: "نیمه ی نه وه ی ناده میزاد، سه رباری نه وه ی به ویزدان و نه قلیش دزمانین فلان شت چه پل و هه له یه، که چی ده توانین بیکه ی و چیژیسی لی وهر بگرین. شه رمیشم ده کرد له چیژوهرگرتن له نیگاره هه رزان به هاکان، لاسا بیکردنه وه، چیروکی ئیبلیس، پاره، سه گ و نه و چیروکانه ی بی کیش و سه روا بوون و به زبری ده گیدرانه وه."

"تې که و ابوو بوچی ده چوویته نه و قاومخانه ی بی نایانه؟"

به گوپراه لیکردن له دهنگیکی هه لقولاو له ناخمه وه گوتم: "باشه، جاروبار منیش گومانیکم هه یه وهک گورگ له ناووه هه ناوم ده خوات، با بیلیم: له و کاته وه ی نه که ته نیا ماموستا عوسمان، بگره سولتانیشمان دیویه تی من هونه ربارترین و لیه اتووترین ماموستای نیگارخانه م، هینده له ئیره یی وه ستایانی تری نیگارکیش ترساوم، ده لیم نه بادا له که وچکیک ناودا بمخنکین، نه گهر که میکیش بیت، ده چمه نه و شوینانه ی نه وان بو ی ده چن، له گه ل نه وان هه لده سم، راده بم و هه ول دده م له وان بچم. تې ده گه یته؟ له و کاته وه ی ده ست کراوه به گوتنی نه وه ی گوایه من سه ر به تا قمی مه لای

ئەرزەروومىم، دەمگوت بۇ ئەوھى كەس پروا بەم بووختانه دەكات، دەچومە
ئەو قاموخانە رىسوايەى بى ئاينان.

"مامۆستا عوسمان گوتى زۆر شتى كردووھ لە پای داواى لىببوردن لە
ھونەر و توانای تۆ."

"چى ترى گوت لە بارەى منەوھ؟"

"دەيگوت تۆ بەمەبەستى ئەوھى خەلك پروا بكەن بۆ نەخش ژيانت وەلا ناوھ،
لەسەر دەنكى برنج و نینۆك نىگارى بچووك و توورەھات دەكیشیت. دەيگوت
لەبەر ئەوھى شەرم دەكەیت لەو توانايەى خوا پىتى داوھ، بەردەوام لە ھەولى
ئەوھادیت لەكن كەسانى تر خۆت شیرين بكەیت."

لە ناخوھ گوتم: "مامۆستا عوسمان لە پلە و پایەى بەھزادايە. چى تر؟"

ئەو نامەردە گوتى: "بى سەلمینەوھ كەموكورتییەكانیشتى گوت."

"كەموكورتییەكانم بلى."

"گوتى سەربارى ھونەرەكەت، لە سۆنگەى ئەشىنى نەخشەوھ نىگار
ناكیشیت، بۆ ئەوھ دەيكیشیت تا خۆت لە كەسانى تر بېھیتە پىشى. ئەو
شتەى كاتى نىگار كىشان تۆ لە گشت شتىكى تر دلخۆشتر دەكات،
پىشبینىكردنى ئەو چىزەى كە بىنەران لە نىگارى دەستكردى تۆ وەرى دەگرن.
بە بۆچوونى ئەو، تۆ دەبوايە بتوانیت بۆ چىزى نىگار كىشان خۆى نىگار
بكیشیت، نە بۆ رازىكردنى كەسانى تر."

لەبەر ئەوھى مامۆستا عوسمان وا بىباكانە بۆچوونى خۆى لە بارەى منەوھ
بۆ یارۆیەكى بى تام گىراوھتەوھ كە لەبرى نىگار ژيانى خۆى بۆ نووسىارى،
نامەبەرى و مامەھەمەبى تەرخان كردووھ، دلمى برىندار كرد. قەرە شتى
تریشى گوت:

"دەيگوت گەرە مامۆستايانى دىرىن ھەرگىز سەريان بۆ ھىزى پادشايەكى
نووى و بەزمى شازادەيەكى تازە، ياخۆ ئارەزووى چاخىكى تر دانەنوادووھ،
دەستبەردارى ئەو شىواز و رىبازانە نەبوون كە سەرتاپای ژيانان بۆ

به‌دهسته‌پینانی به‌خت کردوه و بۆ ئه‌وه‌ی ناچار نه‌کریڤن رێباز و شی‌وازی
خۆیان بگۆرن، قاره‌مانانه‌ خۆیان کوێر کردوه. به‌لام ئیوه‌ به‌بیانوی ئه‌وه‌ی
سوڵتانمان وای ویستوه، بۆ کتیبی زاوام به‌ چێژه‌وه و بۆ ئابرووانه‌ لاسایی
مامۆستایانی فه‌ره‌نگتان کردوه‌ته‌وه.

گوتم: "عوسمانی مامۆستای گه‌وره و سه‌رۆکی وه‌ستایانی نیگارکێش
مه‌به‌ستی شتیکی خراپ نه‌بووه. کوا با چای ئیخلاموور بۆ میوانی خۆم لێ
بنیم."

چوومه ژووری ته‌نیشته. پۆچی ره‌وانم کراسی خه‌وی له‌ ئاوریشمی چینی
بردارو و له‌ ئه‌سته‌ری بوخچه‌گێر کێراوی له‌به‌ر کرد، به‌ده‌م لاساییکردنه‌وه
ده‌ستی بۆ کێرم برد و گوتی: "با چای ئیخلاموور بۆ میوانی خۆم لێ بنیم!"
له‌ بنی نێزیکترین دۆلاب له‌ پێخه‌وه راخراوه‌که‌مانه‌وه و له‌ ژێر ئه‌و
سه‌رچه‌فانه‌ی بۆنی گه‌لای گولیان لێ ده‌هات، شمشیری ده‌سکه‌ ئه‌قیقم
هه‌لگرت و له‌ کێلان ده‌رم هێنا. ئه‌م شمشیره‌ قه‌راغه‌کانی هێنده‌ تیزن ئه‌گه‌ر
ده‌سمالی ئاوریشمی به‌هاوێژیه‌ سه‌ر، ده‌یکات به‌ دووله‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر په‌رپی
زێرینی بخه‌یه‌ سه‌ر، پارچه‌کان وای رێک ده‌رده‌چن وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ راسته
کێشرا بن.

شمشیرم شارده‌وه و گه‌رامه‌وه ژووری نیگارکێشان. قه‌ره‌ ئه‌فهندی هێنده
به‌ لێپرسینه‌وه‌ی من رازی بوو، هێشتا به‌ خه‌نجه‌ری ده‌سته‌یه‌وه‌ به‌دووری
نیمده‌ره‌ سووره‌که‌دا ده‌سوورایه‌وه. په‌رپه‌کی نیوه‌ نه‌خشێندراوم خسته‌ سه‌ر
نیمده‌ره‌که‌ و گوتم: "سه‌یری ئه‌مه‌ بکه." به‌په‌رۆشه‌وه‌ چۆکی دادا و هه‌ولی دا
تێ بگات.

چوومه‌ پشتیه‌وه، شمشیرم هه‌لکێشا، به‌ هه‌لمه‌تیک خۆم دا به‌سه‌ریدا و
خستم. خه‌نجه‌ری ده‌ستی که‌وت. سه‌ریم گرت و نامه‌ سه‌ر زه‌وی، له‌ ژێریشه‌وه
شمشیرم نایه‌ سه‌ر ملی. ده‌مه‌وێروو دام به‌ زه‌ویدا، جه‌سته‌ی قورسی خۆم دا
به‌سه‌ر جه‌سته‌ی باریک و زرافیدا و به‌ چه‌ناکه‌ و ده‌ستم پاله‌په‌ستۆم خسته

سەر سه‌ری تا ڕاده‌ی ئه‌وه‌ی ملی به‌ر قه‌راغی تیژی شمشیره‌که‌م بکه‌وێت. به‌ده‌ستیکم قه‌ه چلک‌نه‌که‌یم گرتبوو، ده‌سته‌که‌ی تریشم شمشیری نابوو سه‌ر پیستی ناسکی ملی. ئاق‌لیی کرد و جوول‌ه‌ی لێوه‌ نه‌هات، چونکه‌ یه‌کسه‌ر خۆینیم ده‌رپشت. نیزیکیبوم له‌ قژی لoolی و گوێیه‌ دزیوه‌کانی و گریملی، ده‌ماره‌کانی می‌شکمی گرژتر کرده‌وه. گریملی ئاشکرا هاواری ده‌کرد و ده‌یگوت پیمدا بکیشه، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر کاتیکی تر بوايه‌ بی ئه‌ده‌بانه‌ زله‌یه‌کم تی ده‌سه‌رواند. وه‌ک ئه‌وه‌ی ڕازیک به‌ گوێیدا بچرپینم، گوتم: "به‌زۆر خۆم ڕاگرته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌م شوێنه‌ نه‌تکوژم."

خۆش‌حال بووم به‌وه‌ی فره‌ی لێوه‌ نه‌هات و وه‌ک مندالی گوێرایه‌ڵ گوێی بۆ قسه‌کانم ڕاگرت. به‌چرپه‌ گوتم: "له‌ شانامه‌ی ئه‌فسانه‌یییه‌وه‌ ده‌یزانیت، شا فره‌به‌دوونی باوک کاریکی هه‌له‌ ده‌کات و کاتیکی ولاته‌که‌ی بۆ سی پارچه‌ دابه‌ش ده‌کات، دوو له‌ خراپترین ولاتان به‌ دوو کوره‌ گه‌وره‌کانی و باشترین ولاتیش ده‌دات به‌ ئیره‌جی کوره‌ بچووکی. تووری هه‌له‌وه‌دای تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی ئیره‌جی به‌ر به‌ ئیره‌جی برا بچووک، ڕۆژیک له‌ خسته‌ی ده‌بات و پێش ئه‌وه‌ی سه‌ری ببریته‌، وه‌ک چۆن ئیستا من قژی تۆم گرتوو، ئه‌ویش قژی ئیره‌ج ڕاده‌کێشیت و جووری ئیستای من به‌ته‌واوی جه‌سته‌ی خۆیه‌وه‌ خۆی ده‌دات به‌سه‌ر براکه‌یدا. هه‌ست به‌ قورساییی له‌شم ده‌که‌یت به‌سه‌ر خۆته‌وه‌؟"

وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، به‌لام چاوانی وه‌ک چاوانی به‌رخ‌ی قوربان‌ی بۆمیان ده‌روانی و له‌مه‌وه‌ تی گه‌یشتم حالی بووه. هه‌مان کات ئیله‌هامیکم بۆ هات: "به‌ته‌نیا له‌ نیگارکێشاندا نا، له‌ شمشیر خسته‌نه‌ سه‌ر مل و سه‌ره‌برینی ورده‌کارانه‌شدا پابه‌ندی شیواز و ڕیبازی عه‌جه‌مم. ئه‌م جفاته‌ زۆر حه‌زی لی ده‌کریت و من جوژیکی تریم له‌ نیگارنه‌کانی پێشانده‌ری چۆنیه‌تی کوشته‌نی شا سیاوشدا دیوه‌."

قه‌ره‌ به‌ بیده‌نگی گوێی بۆم ڕاگرتبوو، منیش به‌دوور و درێژی بۆم باس کرد سیاوش چۆن خۆی بۆ تۆله‌ی براکانی ئاماده‌ کرد، سه‌رجه‌م کۆشک و مال و موگی خۆی سووتاند، گه‌ردننازادبی له‌ ژنه‌که‌ی کرد، خۆی هه‌له‌دایه‌ سه‌ر

پشتی ئەسپ و چوو بۆ شەری؛ چۆن شەری دۆراند، بە قژراکیشان لە تۆز و خۆلی شەپگەیی بە لاشەیی کوژراوان داپۆشراودا راکیشرا، وەک ئەوێ ئیستا من لە گەڵ وی دەکم، دەمەپروو تەخت کرا و دواچار خەنجەر لە ملی نرا؛ چۆن کاتیک پادشای ئەفسانەیی لەم دۆخەدا دەبیت، دۆست و دوژمنانی دەست دەکەن بە گفتوگۆ و دەلین گەلۆ بیکوژین، یان لێی خۆش بین و چۆن پادشای دۆراو پرووخساری بە زەوییهو نراوه و گوێی لە سەرجهەم ئەم گفتوگۆیانەیه. لە قۆچی قوربانیی خۆم پرسی: "هەزرت لەو نیگارە هەیه؟ کێرووی بکوژ لە پشتەوه نێزیک دەبیتەوه، خۆی هەلەداتە سەر پشتی سیاوشی لەسەر زەوی راکیشراو و شمشیر دەنیتە سەر ملی، ئا ئاوا قژی دەگریت و سەری دەپریت. خوینی پزواوی لە پێشدا دووگەلێکی پەش لە زەوی دەپم بەرز دەکاتەوه و پاشان لەویدا گۆلێک دەپریت."

کەمیک بێدەنگ بووم و گویمان لە پیاوانی ئەرزەرپروومی بوو لە دور، بەنیو کۆلانەکاندا رایان دەکرد و هات و هاواریان بوو. کارهسات و ترسی دەرەوه ئێمەیی بەسەرێهکەوه راکشاوی زیاتر لە یەکدی نێزیک خستەوه.

قژی قەرەم لە دەستی خۆمدا زیاتر راکیشا و گوتم: "بەلام لە سەرجهەم ئەو نیگارنەدا هەست بەدژواری بەزەرافەت کیشانی نیگاری دوو کەس دەگریت ئەوانیش وەک ئێمە هەم جەستەیان چوو بەیەکدا و هەم نەفرەتیش لە یەکتر دەکەن. لەوه دەچیت ناپاکی، ئیرەیی و ئالۆزیی شەری پێش ئەو ساتە ئەفسووناوی و دانسقیهیی سەربرین تۆزیک بە پێوهناوە خەزیندراپیتە نیگارەکەوه. بگرە گەرترین مامۆستایانی قەزوینیش لە کیشانی نیگاری دوو پیاوی بەسەرێهکەوهدا دژواریی دەبینن؛ گشت شتیک تیکەل بەیەکتر دەبیت. بەلام بڕوانە، من و تۆ پێکەوه ریکوینکتر و زەریفترین."

نووژەیهکی کرد و گوتی: "شمشیرەکەت دەمپریت."

"سوپاست دەکم لە پای قسەکردنت گیانی خۆم، بەلام ناتپریت. ئاگادارم، هیچ شتیک ناکەم بپیتە هۆی تیکدانی زەرافەتی ئەم پراوەستانە جوانەمان. گەرە مامۆستایانی دیرین لە کیشانی سەرجهەم جقاتەکانی ئەشین و مەرگ و

شەردا نىگارى جەستە بەيەكداچووه و كانيان وەك جەستەى تاكە كەسپىك كىتشاوہ و تەنيا بەمجۆرەش توانىويانە فرمىسك لە چاوانمان بەيەن. پروانە: سەرم وەك ئەوہى بەشپىك بىت لە جەستەى تۆ، لە گرېمىلت نىزىك بوو تەوہ. ھەست بە بۆنى قىژ و گرېمىلت دەكەم. ھەردوو پانم ھىندە بەجوانى بەملا و ئەولای پانەكانى تۆدا پاكشاون، ئەوہى بۆمان پروانىت، وا دەزانىت ئازەلىكى چوارپىي زەرىفەن. لەسەر پشت و قوونت ھەست بە ھاوسەنگىي قورساييم دەكەيت؟" بىدەنگىيەك ھاتە ئاراوہ، بەلام پالەپەستۆم نەخستە سەر شمشىرەكەم، چونكە بۆى ھەبوو برىندارى بكات. بەئەسپايى چرپاندم بەبن گوويىدا: "ئەگەر قسە نەكەيت، ئەم گوويەت دەگەزم."

كاتىك لە چاوانيدا بينيم بۆ قسە كردن ئامادەيە، جاريكى تر ھەمان پرسىيارم كردوہ: "ھەست بە ھاوسەنگىي قورساييم دەكەيت لەسەر جەستەت؟"

"بەلى."

گوتم: "خۆشە؟" پرسىيم: "ئايا ئىمە جوانين؟ بەئەندازەى ئەو قارەمانە ئەفسانەيىيانەى لە شاكارەكانانى مامۆستايانى كۆندا بەزەرافەتەوہ يەكدى دەكوژن، جوانين؟"

قەرە گوتى: "نازانم. لە ئاوتنەدا خۆمان نايينم."

كاتىك بەخەيال ئەوہم ھىنايە پىش چاوم ژنەكەم لە ژوورى تەنىشتمانەوہ سەيرمان دەكات و ئىمە لەبەر پروناكىي چراى قاوہخانە چۆن دەبينىت، تاوم سەند و لەوہ ترسام بەراستى گووى قەرە بگەزم.

گوتم: "ئەى ئەو قەرە ئەفەندىيەى بە خەنجەرەوہ ھاتوويە ناو مال و ژيانى تايبەتم و خوازىارىت لىم بپچىتەوہ، ئايا ئىستا ھەست بەھىزى من دەكەيت بەسەر خۆتەوہ؟"

"ھەستيش دەكەم قسەى تۆ راستە."

"چ پرسىيارىكت دەويت، ئىستا ديسان بپرسە."

"بۆم بگيرەوۋە مامۇستا عوسمان چۆن دەستى پىتدا دەھينا؟"
"لە سەردەمى شاگرديدما، كاتىك لە ئىستا زراف و نازدار و جوانتر بووم،
من چۆن ئىستا خۆم بەسەر تۇدا كىشاۋە، ئەۋىش بەھەمان شىۋە لەسەر من
درېژ دەبوو. دەستى بە مەجەكماندا دەھينا، جاروبار ئازارېشى پىم دەگەياندا،
بەلام لەبەر ئەۋەى شەيداي زانيارى و ھونەر و ھىزى وى بووم، ئەم رەفتارانەم
پى خۆش بوو، بىرم بۆ شتى خراب نەدەچوو، چونكە خۆشم دەۋىست.
خۆشۋىستنى مامۇستا عوسمان بۆ من رېگەى خۆشۋىستنى نىگار كىشى،
رەنگ، كاغەز، قەلەم، جوانى نىگار، ھەر شتېك نىگارى بكىشېرېت و
بەمجۆرەش خۆشۋىستنى دنيا و خوا بوو. مامۇستا عوسمان بۆ من لە باوك
زىاترە."

پرسى: "زۆرى لىت دەدا؟"

"ۋەك باوكىك پىۋىست بكات لە مندالى خۆى بدات، لە جىى خۆى و بە
ھەستى دادپەۋەرانە لىمى دەدا و ۋەك ۋەستايەكىش ئازار و سزامى دەدام و
بەمەبەستى فېربوون داركارىمى دەكرد. ئەمىرۆ ھەست دەكەم لە پرووى ئىش و
ترسى ئەو راستانەى بە نىنۆكەكانمىدا دەكىشا زۆر شت فرە باشتر و خىراتر
فېر بووم. لە سەردەمى شاگرديدما، بۆ ئەۋەى كاكۆلم نەگرېت و سەرم
نەكىشېت بە دىواردا، دەستم بۆ بۇياخ نەدەبرد، ئاۋى زېرم سەرف نەدەكرد،
پىچى لاقى ئەسپم لە سەرى خۆمدا دەكىشا، ھەلەى ھىلگىشانم دەشاردەۋە،
فلچەكانم لە كاتى خۆيدا پاكژ دەكردەۋە و فېر بووم تەۋاۋى سەرنج و رۆجى
خۆم بخەمە سەر كاغەز. لەبەر ئەۋەى لە بەرامبەر ھونەر و ۋەستايى خۆم
قەردارى ئەۋ تېھەلدا نانەم، ئىستا بەۋپەرى ئاسوودەبىيى دل لە شاگرەكانى
خۆم دەدم. تەنانەت داركارىكردنى نارەۋاش، ئەگەر شكۆى شاگرد برىندار
نەكات، دەزانم دواچار سوۋدى بۆ مندالان دەبېت."

"بەلام دىسانىش كاتىك شاگردىكى رووخسار جوان، نىگا شىرىن و
فرىشتەخوۋ داركارى دەكەيت و بۆ چىژى خۆت جارناجارتىك جەلەۋى خۆت لە
دەست دەدەيت، تى دەگەيت مامۇستا عوسمانىش ھەمان شتى بەسەر تۆ

هیناوه، وا نییه؟"

"جاری وا هه‌بووه به مۆزی مه‌رمه‌ر هینده قایم له پشتی گویمی داوه، چه‌ندین رۆژ گویم زرنگاوته‌وه و گیتژ بووم. هه‌ندیك جار زله‌ی واى پیمدا كیشاوه، گۆنانم چه‌ندین هه‌فته فرمیسكى چاومیان پیدا رژاوه و سووتاونه‌ته‌وه. ئەمانه‌م بێر ده‌كه‌وتنه‌وه، به‌لام مامۆستاى خۆیشم خۆش ده‌وێت."

قه‌ره‌ گوتی: "نه‌خێر، لێی زیز ده‌بووێت. كتیبى زاوام به‌لاساى كرده‌وه‌ی فه‌ره‌نگ ئاماده‌ ده‌كرا و تۆیش نیگارت بۆی كیشاوه. به‌مجۆره، تۆله‌ی ئەو رقه‌ت ده‌كرده‌وه كه له ناخى خۆتدا به‌رامبه‌ر به مامۆستا عوسمان كه‌له‌كه‌ت كرده‌وه."

"تۆ به‌هیچ جۆریك وه‌ستایانى نیگار كیش نانا سیت. ته‌واو پێچه‌وانه‌ی ئەمه راسته. ئەو تیه‌ه‌ل‌دانه‌ی منداڵ له‌سه‌ر ده‌ستی وه‌ستای خۆی ده‌یخوات، تا مردن نیگار كیش به‌ ئەفینكی قول به‌ وه‌ستاوه‌ گریژ ده‌دات."

"قایم‌كردنى شمشیر له‌سه‌ر ملی ئیره‌ج و سیاوش له‌ پشته‌وه، وه‌ك ئەوه‌ی ئیستا تۆ به‌ منى ده‌كه‌یت و سه‌ر بېرىنى زۆردارانه و ناپاكانه‌ی ئەوان له‌ رووی ئیره‌یى برايانه‌وه‌یه. ئیره‌یى برايانه‌ش له‌ شانامه‌دا به‌رده‌وام له‌ لایه‌ن باوكی نادادپه‌وه‌روه‌ه‌ رێی بۆ خۆش ده‌كریت..."

"راسته."

بى ئابروانه‌ گوتی: "ئەو باوكه‌ نادادپه‌روه‌ره‌ی ئیوه‌ی به‌رداوه‌ته‌ گیانی به‌كدی، ئیستا ش‌خه‌ریكى ناپاكی ئاماده‌كردنه‌ له‌ دژتان." نا‌لاندی و گوتی: "ناخ، مه‌كه، ده‌بیریت." به‌ده‌م ئازاره‌وه‌ كه‌مێكى تریش هاواری كرد. گوتی: "به‌لێ، بېرىنى ملم و رژاندنى خوینم كاری چركه‌یه‌كه، به‌لام ئەگه‌ر پێش گوێگرتن له‌ قسه‌كانم ئەمه‌ بكه‌یت -هه‌رچه‌نده‌ باوه‌ریش ناكه‌م تۆ كاری وا بكه‌یت، ناخ، به‌سه- به‌ سالان ئەقلت به‌و شته‌وه‌ ده‌جه‌ریت كه ئیستا بۆت باس ده‌كه‌م. كه‌مێك شمشیره‌كه‌ت شل بكه‌روه‌ه." شلم كرده‌وه. "ئەو مامۆستا

عوسمانه‌ی له منداڵیی ئیوهوه چاودێری هه‌موو هه‌نگاوێک و گشت هه‌ناسه‌دانیکتێکان ده‌کات و به‌ شادمانی ده‌بینیت به‌هره و لیهاتووویی خاوپیداوی ئیوه به‌ چاودێری ئه‌و جۆری شکۆفهی به‌هار ده‌پشکویت و ده‌بیت به‌ هونه‌ر، ئیستا له‌ پیناوی پاراستنی ئه‌و نیگارخانه‌یه‌ی له‌گه‌ڵ ئیوه سه‌رتاپای ژیانی خۆی له‌ پیناویدا به‌خت کردووه و بۆ پاراستنی شیوازی نیگارخانه، پشت له‌ ئیوه ده‌کات.

"بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته‌وه شته‌ی شیوازی پێ ده‌لێن شتیکی چه‌ند دزیوه، ئه‌و رۆژی زه‌ریف ئه‌فه‌ندیان ناشت، من سی چیرۆکم بۆت گنیرایه‌وه."

قه‌ره به‌وریایی گوتی: "ئه‌وانه له‌ باره‌ی شیوازی نیگارکیشه‌وه بوون، به‌لام هه‌ولی مامۆستا عوسمان بۆ پاراستنی شیوازی نیگارخانه‌یه‌ه."

به‌ دوور و درێژی باسی کرد و گنیرایه‌وه چۆن سوڵتان بایه‌خی به‌ دۆزینه‌وه‌ی نامه‌ردی بکوژی زه‌ریف ئه‌فه‌ندی و زاوای داوه، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته ته‌نانه‌ت ده‌رگای گه‌نجینه‌ی ئه‌نده‌روونی بۆ خسته‌وونه‌ته سه‌رپشت، چۆن مامۆستا عوسمان ئه‌م هه‌له به‌کار ده‌هینیت بۆ خراپکردنی کتییی زاوای و سزادانی ئه‌وانه‌ی ناپاکیان لێ کردووه و ده‌ستیان کردووه به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی مامۆستایانی فه‌ره‌نگ. گوته‌شی بۆ ئه‌سه‌په‌ لووت بره‌راوه‌که، له‌ رووی شیوازه‌وه له‌ زه‌یتوون به‌گومانه، به‌لام وه‌ک گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکیش له‌قله‌ق راده‌ستی جه‌لاده‌کان ده‌کات، چونکه به‌قسه‌ی خۆی، له‌ تاوانباریی ئه‌و دنیایه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستم ده‌کرد له‌ ژێر زه‌بری شمشیره‌که‌مدا راستی ده‌لێت و وه‌ک منداڵ نو‌قمی گنیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهات بووه، ده‌مویست ماچی بکه‌م. هه‌یچ نه‌ترسام له‌و شتانه‌ی بیستم: چونکه دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له‌قله‌ق به‌واتای ئه‌وه ده‌هات له‌ دوا‌ی مرده‌نی مامۆستا عوسمان -خوا به‌ دره‌نگی بخات-، من ده‌بم به‌ گه‌وره‌ی وه‌ستایانی نیگارکیش.

ئه‌و شته‌ی ئۆقره‌ی له‌ من بریبوو، شیمانه‌ی به‌دینه‌هاتنی هه‌یچ کامیک له‌م شتانه بوو که ئه‌و ده‌یگنیرانه‌وه، نه‌ک به‌دیته‌نتی. ئه‌و بۆشایییه‌ی له‌ نیوان وشه‌کانی به‌سه‌رهاته‌که‌دا هه‌ستم پێ کرد، به‌واتای ئه‌وه ده‌هات مامۆستا

ھیندە تەق و ھورمان کردبوو، دلتیا بووین لەوہی لە ژوورەوہ نەنووستووہ.
 قەرە ئەو شتەئێ گوت کە ھەردووکمان بیرمان لێ دەکردوہ: بچینە ژوورئ؟
 بەلای کولی خەنجەرەکەئێ قەرە زۆرم بۆ ئاسنی قفلئ دەرگای ھەوشە ھینا
 و شلم کردوہ، پاشان خەنجەرم کرد بە نۆوان دەرگادا، سووارم کرد، لەقاندەم و
 قفلەم شکاند. لە ژوورەوہ بۆئێ شئ و پیسی و تەنیاپیی چەندین سالە دەھات.
 لەبەر تیشکی چراکە، پێخەوئیکئ پەرش و بلأومان بینی، پشتوئینی بە نارئیکئ
 لەسەر نیمدەرەکان فرئیدراو، ھیلەک، دوو مئیزەر، کورتەک، فەرھەنگئ فارسی-
 تورکئیی نعمةالله نقشبندی، کلاودان، قوماشئ چۆغە و داو و دەرزی بۆ
 دروومان، قاپئیکئ مسئ پئ لە توئیکلە سئو، ژمارەئیکئ زۆر نیمدەر،
 سەرچەقئیکئ قەدیفە، بۆیاخ و فلچە و سەرچەم کەرەسەکانئ نەخشکاری
 نئگارکئشمان دی. ھئچئ وای نەمابوو بکەومە ناو کاغەزەکانئ نووسئنی
 سەر سئدووئیکئ بچووک، چئن چئن کاغەزئیی ھئدیئ بەسەرئنجەوہ بئردراو و
 پەرە نەخشئندر اوھکان، بەلام خۆم راگرت، چونکە دەمزانئ ھئچ خئزئ پئوہ
 نابئت ئەگەر مامۆستایەئیکئ نئگارکئش دەست بخاتە کەرەسەئ نئگارکئشئیکئ
 کەم ھونەرتر لە خۆئوہ. زەھئوون بە پئچەوانەئ ئەوہئ لئئ دەزانرا، لئھاتوو
 نەبوو؛ تەنئا تامەزرۆ بوو. تئ دەکوؤشئت بە شەئدابوونئ مامۆستایانئ کۆن
 کئماسئیی ھونەرئ خۆئ پەردەپۆش بکات. بەلام ئاشکرائە داستانئ کۆن تەنئا
 خەئالئ نئگارکئش تاو دەدات؛ ئەوہئ نئگار دەکئشئت: دەستە.

کاتئیک قەرە سەرچەم سئدوووق و ناو قوتووھکان تا دەگاتە بنئ سەبەتەئ
 جلی چلکن، گشت شتئیکئ بەوردئ پشکنئ، من بئ ئەوہئ دەست بەھئچ
 شتئیکەوہ بدەم، چاویم بئربووہ خاویلیئە بۆرسایئەکانئ زەھئوون، شانەئ لە
 دارئ بەبەننوس، خاویلی چلکنئ گەرماو، شووشەئ ئاوی گۆل، پەشتەمائئیکئ
 سەمەرەئ دەستکاری ھئندستان، سەرئبەرگئ پئنەدار و قورس و چلکن،
 سئنیئەئیکئ مسئ قووئاو، رایەخە قریژەکانئ و شتومەئیکئ ھەرزان و خراپئ.
 دیار بوو بەگوئەرئ ئەو پارەئەئ دەستئ دەکەوت، ئەم شتانەئ دەکەرئ.
 زەھئوون، یان زۆر رژد و دەستقايم بوو، و پارەئ خۆئ دەشاردەوہ، یان لە

نه‌بوو. به‌لام نه‌ك به‌خق ماندوو‌كردنه‌وه وه‌ك بق ئه‌وه‌ی بق كتی‌بی زاوات ده‌مكرد، زور به‌خیرایی و جوری ئه‌وه‌ی ده‌ستم ده‌یخواست، كیشام. ئه‌وانی تریش به‌هه‌مان شیوه، له‌وانه‌یه ئه‌و نیگارانه‌ی بق كتی‌بی نه‌ینی زاوات كیشابوویان، هه‌ر بق گالته و رابواردن قه‌به‌تر و ساده‌تر بق چیرۆكبێژیان كیشابیت.

پرسی: "كی ئه‌سپه‌كه‌ی كیشاوه؟ ئه‌وه‌ی كونی لووتی بردراوه."

چراكه‌م نێزیک خسته‌وه و به‌سه‌رسامی سه‌یری نیگاری ئه‌سپه‌كه‌مان كرد. وه‌ك ئه‌و نیگاری ئه‌سپه‌ ده‌چوو كه بق كتی‌بی زاوی كیشرابوو، به‌لام خیراتر و بی‌باه‌ختر بق چێژی‌کی بی‌نرختر كیشرابوو. ده‌تگوت كه‌سیك هه‌ر به‌وه‌نده‌وه نه‌گیرساوه‌ته‌وه پاره‌یه‌کی كه‌م بدات به‌ نیگارکیش و هه‌ردوو پتی لی بکات به‌ كه‌وشیکدا، بگره‌ زوری بق هینابوو نیگاری ئه‌سپه‌کی قه‌به‌تر بکیشیت و دیار بوو هه‌ر رێك له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه ناچاری کردبوو نیگاری ئه‌سپه‌کی زیندوو بکیشیت.

گوتم: "له‌قله‌ق له‌ هه‌موو كه‌سیك باشتر ده‌زانیت کی نیگاری ئه‌م ئه‌سپه‌ی كیشاوه. ئه‌و بو‌ده‌له‌ی له‌ خۆباییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بی‌گوێگرتن له‌ قسه‌ و قسه‌لۆکی وه‌ستایانی نیگارکیش ناتوانیت بژی، هه‌موو ئیوارانیک ده‌چیته‌ قاوه‌خانه. دلنیا‌م له‌وه‌ی له‌قله‌ق ئه‌م نیگاری ئه‌سپه‌ی كیشاوه."

۵۶

پیم ده لاین له قلهق

په پووله و قهره له نیوهی شهودا هاتن، یهک به یهکی نیگارمکانیان له سه زهوی بلاو کردهوه و داوایان لیم کرد پیمان بلیم کام نیگارم بۆ کى کیشاوه. به مندالی گهمه "کلاو هی کتیه" مان دهکرد؛ ئەمەش لهوه دهچوو: له سه کاغز نیگاری کلاوی مهلا، ئەفسهه، ژن، جهلاد، دهفتهردار و نووسیار دهکتیشرا و داوا دهکرا ئەوانه و کۆمه لیک ناوی نه بیندراوی سه کاغزیکى هه لگه راوه یهک بخريت.

گوتم خۆم نیگاری سه گه کهم کیشاوه. گشتمان چیرۆکیمان بۆ چیرۆکیژى نامەرد کوژراو گتیراوه تهوه. روونم کردهوه ئەو نیگاری مه رگه ی لهو ساته دا تیشکی چراکه به سه ریه وه ده له ریت ته وه، ده ستکردی ئەم په پووله خۆشه وسته یه که ئیستا خه نجه ری له لم قایم کردوو. بیریشم دیت زهیتوون چیرۆکی زۆروه نیگاری ئیبلیسه که ی کیشابوو؛ له وانه یشه خوا لیخۆشبوو خۆی چیرۆکی بۆی داریشت بیت. نیگاری داره که من دهستم پی کرد، گشت ئەو نیگار کیشانه ی ده چونه قاوه خانه، گه لاکانیا ن کیشاوه. هه ر ئیمه ش چیرۆکمان بۆی داریشت. رهنگه سووره کهش هه ر وا بوو؛ دلۆپه یه کی سوور که وتبووه سه ر کاغزیک؛ چیرۆکیژى پیسه که ده یگوت جا ئەمه تابلوی لی پهیدا ده بیت؟ سووری زیاترمان به سه ردا چۆراند، دواتر سه رجه م وه ستایانی نیگار کیش هه ر به کیشانی شتی سووره وه له گۆشه یه کی نیگاردا رانه وه ستان، بگره ده ستیا ن کرد به گتیرا نه وه ی چیرۆکی ئەو شتانه ی کیشابوو یان تا چیرۆکیژى دایبیرۆیت ته وه و بۆ ئیمه ی بگتیریت ته وه. ئەم ئەسه په جوانه، ده سه تکانی

خۆش بن، زهیتوون کیشای. بیریشم کهوتهوه پهپووله نیگاری ژنه خه مگینه کهی کیشابوو. لهو ساته دا پهپووله خه نجه ره کهی لهسه ر قورگم هه لگرت و به قهره ی گوت به ئی ئیستا بیرى کهوتهوه خوئی نیگاری ژنه جوانه کهی کیشاوه. پاره کهی بازار هه موومان و دوو عه و داله کهش، بیگومان زهیتوونی به ره چه لهک عه و دالی قه له ندهر کیشاویه تی. مه زه بهی ئه مانه پشت به ده رزه کردن و گایینی کوری جوان ده به ستیت، أوحده الدین کرمانی سی شیخی ئه مانه دووسه د و په نجا سال له مه وه بهر کتیبی ئه م کاره ی نووسیوه و به شیعر گوتوویه تی جوانی خوی له رووخساری جواناندا بینوه.

ئوان هه ر له سه به ته وه تا سندووقیان کردبووه وه و به چیژه وه قوماشی چۆغه، په رۆی به نه خوین، پشتوینی هاوینه ی له ئاوریشمی هندستانی و له خام چندراو و جاوی عه جه می و کراسی بنیان ده بشکنی. ژیر رایه خ و نیمده ره کان و نیوان په ره ی نه خشیندراوی ئاماده کردووم بۆ کتیبی جوراوجور و ناو په ره ی کتیبه ده ستنووسه کان ده گه ران. منیش له بهر ئه وه ی نه بادا ئه و شته یان بۆ نه دۆز زیته وه که بۆی ده گه رین، بۆ ئه وه ی له پر نه چنه ژوره ره که ی تر و ناچار نه بم دهستم بچیته خوینیان، ده مگوت: مامۆستایانی نیگار کیشی برام، زۆر بمبوورن له بهر په رش و بلایی ناو ماله کهم، عاف لگیر کراین. نه توانیمان قاوه به کی عه نه برینتان بدهینی و نه بۆمان کرا نارنجی شیرینتان بۆ ده ره بنین، چونکه ژنه کهم له ژوره که ی تر نووستووه.

سه رباری ئه وه ش ددانی پیدا ده نیم چیژم وه رگرت له وه ی وهک ئه وه ی لینیان بترسم، هه ئسوکه وتم ده کرد: هونه ری نیگار کیش پشت به وه ده به ستیت نیگار کیش هه م فره به وردی سه رنج له جوانی ئه م ده مه ساته بدات و سه رجه م شته کان به ته واوی ورده کارییه وه به هه ند وه ر بگریت و هه م وهک ئه وه ی هه نگاو یک بۆ دواوه به او یژیت و سهیری ئاوینه بکات، مه ودا و ماریفه تی گالته یه ک بخاته نیوان ئه م ده مه ساته و دنیای زۆر به هه ندگرتووی خویه وه.

به مجۆزه له وه لامی پرساری ئه واندا گوتم: به ئی، له کاتی په لاماره کی پیاوانی مه لای ئه رزه روومیدا ئاپۆره یه ک له قاوه خانه بوو. له ژوره وه، به من و

زهیتوون، ناسری هیئکیش، جهمالی خوئنوس، دوو گهوره شاگردی نیگارکیشی لاو، ئەو نیگارکیشە لاوانەى ئیستا لهگەل ئەوان هەلەسن و دادەنیشن، رەحمیی شاگردی جوانی جوانان، چەند شاگردیکی تری شوخ، شاعیر، سەرخۆش، ئەفیۆنکیش، شەش حەوت کەسى دەستەى عەودالان و بەو کەسانەى ترەو کە توانیبووین قاوەچى رازى بکەن و تیکەلئ ئەم ئاپۆرە کامەران و نووکتەبازە بن، نۆزیکەى چل کەسێک دەبووین. گێرامەو و گۆتم کاتیک پەلامار دەستی پئ کرد، شپرزەییەک پەیدا بوو، ئەو ئاپۆرە بئ تامەى شەیدای بئ ئەدەبى کە قاوەچى کۆیانى کردبوو، بەشپرزەبى و بەخۆ بەتاوانبارزانینەو لە دەرگاگانى پێشەو و پاشەوئى قاوەخانەو هەلەهاتن و کەس ئەقلئ نەچوو بۆ ئەوئى مەردانە بەرگری لە چیرۆکبێژى پیر و داماوئى پۆشەرى جلو بەرگى ژن بکات. ئایا بەمە خەمگین دەبووم؟ بەئئ! چاوم بریە ناو چاوى پەپوولەى کوشتەى دەستى ئیرەبى، چاوم بەفرمیتسک و حال وەک حالئى کورانى خرین و مێشک بچووکی جۆرى مێشکى بالندە و گۆتم من، شپۆسەساز مستەفا کە سەرتاپای ژيانى خۆم لە ناخەو بۆ نەخش بەخت کردوو و ناوئەکەى ترم لەقلەقە، بەپێویستى دەزانم هەموو ئیوارانیک لەگەل برایانى نیگارکیشم لە شوینیک دابنیشم، دەمەتەقئ و گالته و گەپ بکەم و وشەى جوان و شیعەر و وتەى توپکێدار بێم. ئەم پەپوولەبەى ئیوئە کە چاوانى هێشتا وەک چاوى مندال جوانن، لە سەردەمى شاگردیدا جوانیکى هەست ناسک و پێست نەرم بوو.

بەمجۆرە، دیسان لە وەلامى ئەواندا گێرامەو و گۆتم: چیرۆکبێژى بەسالچوو شار بەشار و گەرەک بەگەرەک دەگەرە و کارى پەیدا دەکرد. لە رۆژى دووئى چیرۆک گێرانەوئى ئەم لەو قاوەخانەى وەستیانى نیگارکیش روویان تئ دەکرد، نیگارکیشیک، لەوانەبە سەرخۆشى قاووش بووئیت، بۆ گالته نیگاریکى بە دیواردا هەلئاسى. چیرۆکبێژى چەنەباز لە بەرامبەر ئەمە و هەر بۆ خوئشى، وەک ئەوئى خوئى سەگى ناو نیگارەکە بیت، دەستى کرد بە قسە. دواى ئەوئى ئامادەبووان ئەمەیان زۆر پئ خوئش بوو، ئیدى هەر

ئىوارەيەك نىگار كېشىك نىگار تىكى دەكىشا، شتىكى بەگۈنى چىرۆكېژدا دەچرىپاند و بەمچۆرە دىژە بە گالته و گپ درا. دەرزی ئاژنکردنى مەلای ئەرزەرۈومى لەلایەن چىرۆكېژەو، ھەم ئەو ھەستا نىگار كېشەنى داخۆش دەکرد كە لە توورەيى و ھەلچۈونى مەلا دەترسان و ھەم بىر تىكى زۆر كىپارى نوپى بۆ قاوھخانە رادەكىشا، بۆيە قاوھچىي ئەدرنەيىش ھانى دەدا.

قەرە و پەپولە گوتيان لە پەلاماردانى مالىي خالىي زەيتوونى براماندا دەستيان بەسەر ئەم نىگارەنى بەردەستماندا كە چىرۆكېژ ھەموو ئىواران تىك لە پشت خۆيەو ھەلپانى دەواسى، گرتووە و لە پا و لىكدانەو ھى منيان پرسى. گوتم پتويست بە لىكدانەو ناكات، قاوھچىش ھەك زەيتوون ەو دالىكى قەلەندەر، نامەردىكى سۈالگەر و دز و نامۆ بوو. گوتم زەريف ئەفەندىي سادە و ساويلكە لە بەرامبەر قسەكانى مەلا ئەفەندى مووى لەشى دەبوو بە نەشتەر و بەتايبەتیش زراوى لە وتارەكانى ھەينى تۆقيبوو، دلىيام چووە لەكن ئەرزەرۈومىيەكان گازندەي لەوانەي قاوھخانە كردووە. گوتم ياخۆ بەئەگەرى زۆر، كاتىك زەريف ئەفەندى ھۆشيارىي داوہ و پتپانى گوتووە كارى وا مەكەن، زەيتوونى سەر ھەمان رېبازى قاوھچى بى بەزەيبىيانە زەرپكارىي داماوى كوشتووە. پياوانى ئەرزەرۈومىش بەم كارە تووشى ھەلچوون بوو. پى دەچىت زەريف ئەفەندى باسى كتپىي زاواي بۆيان كرىدبىت، لەوانەيە ئەوانىش زاوايان بە لىپرسراوى كوژرانى زەريف ئەفەندى زانىبىت و لەو سۆنگەيەشەو كوشتوويانە. ئەمرۆش -تۆلەسەندەو ھى دووہم- ھەلپان كوتايە سەر قاوھخانەكە.

پەپولەي خرىلە و قەرەي بەدەرىبەست (ئەو لە خىپو دەچو) گشت قەباغىكيان كەردووە و ھەرچى بەردىك ھەبوو ھەلپاندايەو و بەچىژەو شتومەكەكانى منيان بەسەرىكەدا شتواند، بەلام داخۆ تا چ رادەيەك بايەخيان بە گىرانەو ھەكانى من دەدا؟ كاتىك دەستيان بە جزمە، زرى و كەرەسەي شەرى ناو سندوقە دار گۆيزەكەدا گىترا، ئىرەي پىدردنىكم لە رووخسارى مندالانەي پەپولەدا بەدى كرد و ديسان بە شانازىيەو ھەمان

شتم راگه یاند که هه مووان زۆر باش دهیزانن: من یه کهم نیگار کیشی موسلمانم له گه ل سوپادا چومته شه و بهوردی سه رنجم داوه له ناگری توپ، قسوله ی قه لاکانی دوژمنان، رهنکی جلویه رگی سه ربا زانی گاور، راکشانی تهرمی کوژراوان، که له که کردنی که لله ی سه ر به درێژایی رووباران، ریزبه ستنی سواره ی زریپۆش و هێرش بردنیان و ئه وه ی بینووومه، له زه فه رنامه کاندای کیشاومه.

پاش ئه وه ی په پوله داوای لیم کرد پێشانی بدهم چون زری له بهر ده کهم، بێ دوا که وتن کورته کی به فه رووی که رویشکی رهش بهر تێگی راو، کراس، شه روا ل و ده رپیم دا که ند. پیم خو ش بوو له بهر رووناکیی ناگردانه که سه ری میان ده کرد. ئه وه ده رپێ درێژ و پا که ی له ژیر زریوه ده مپۆشی و کراسیکی ئه ستووری له چۆخه چندراو که روژانی سارد له ژیر زریوه له بهرم ده کرد، پۆشی، گۆزه ویی له خووری چندراو و جزمه ی له پستی زهر دروستکراوم له پێ کرد و پوزوه وانهم لێ به ست. زریم له زریدان ده رهیتنا و به چیژه وه له سنگ به ست، پشتم له په پوله کرد و وهک ئه وه ی فه رمانم به لاوانی خزمه تکار دابیت، زریم له پشته وه توند پێ گری دا و وهک جوړی فه رمانی پێ بدهم، دوام لێ کرد قۆله کانی شم بۆ به ستیت. داوی ئه وه ی بازو به نده کانم له قۆل کرد، ده سته وانهم له ده ست کرد، شمشیر به ندی له تووکی حوشر دروستکراوم له ناوقه دی خو م به ست و دوا جاریش ئه وه خووده سوورمه ییهم پۆشی که ته نیا له بو نه کاندای له سه رم ده کرد. به له خو با ییبوونه وه گوتم له مه ودوا جفا ته کانی شه ی هه رگیز وهک ئه وه ی له رابردودا هه بووه، ناکی شری ن. گوتم ئیدی ئه وه نابیت نیگار کیش جاریک به رووی پشته وه و جاریک به رووی پێشه وه ی هه مان قالب نیگاری سواره ی دوو له شکری به ریکو پێکی له به رامبه ر به کتر بکیشیت. له مه ودوا له نیگار خانه کانی ئالی عوسمان نیگاری جفا ته کانی شه ی، وهک ئه وه له شکرانه ی من دیومن و نیگاریانم کیشاوه، به تیکه لکردنی ئه سپ و زری و تهرمی خه لتانی خوینه وه ده کیشری ن!

په پوله به ئیره یی پێ بردنه وه گوته: "نیگار کیش ئه و شته ی خو ی ده یبیتیت

نا، ئۇ شتە دەكىشىت كە خوا دەبىنیت.

گوتم: "بەلى، بەلام ئاشكرايە خىواي گەورە شتە بىندراوھەكانى ئىمە دەبىنیت."

پەپوولە ۋەك ئەۋەى لۆمەم بكات، گوتى: "ھەلبەتە خوا شتە بىندراوھەكانى ئىمەش دەبىنیت، بەلام ئەۋ شتەكان ۋەك ئىمە نابىنیت. ئەۋ شەرەى ئىمە لەبەر سەرسامبوون بە تىكەلى و پىكاهەلپىژاۋ دەبىنن، ئەۋ زۆر لە نىزىكەۋە ۋەك دوو لەشكرى رىك رىزبووى بەرامبەر يەكدى دەبىننیت."

بىگومان ۋەلامم ھەبوو. وىستىم بلىم: "با باۋەر بە خوا بەينن و تەنيا نىگارى ئەۋ شتەنە بكىشىن كە پىشانمان دەدات، نەك ئەۋانەى پىشانمان نادات." بەلام بىدەنگ بووم، ۋەلى نەك لەبەر ئەۋەى ترسم ھەبىت پەپوولە من بەلاساىكىردنەۋەى فەرەنگ تاۋانبار بكات، ياخۇ بەھۇى ئەۋەى بەبىانووى تاقىكىردنەۋەى زىكەمەۋە دلرەقەنە خەنجەرى بە خىودەكەم و پشتىمدا دەكىشا. وام لىك دەدايەۋە تەنيا بەخۇراگرتن و قازانجىردنى ئەم گەمژە چاۋ جۋانە و قەرە دەتوانم لە تەپكە و داۋى زەيتوون رىگار م بىت.

ھەر ھىندەى خالى بوون ئەۋ شتەى بۆى دەگەرېن، لىرە پىيان نادۆزرىتەۋە، ئاشكرايان كىرد بۆچى دەگەرېن. گوتىيان نىگارېك ھەيە بكوژى نامەرد دىزىۋىتەى... گوتم ئى خۇ پىشتر بۆ ئەم مەبەستە مال پىشكىندرا و لەۋە بەدۋاشەۋە بكوژى ئاۋەزىاۋ نىگارەكە لە شوپىنكى ھىچ كەس دەست پىنەگەبىشتو دەشارىتەۋە (زەيتوونم لە خەيال بوو)، بەلام ئايا تا چ رادەيەك سەرنجىان لە قەسەكانم دا؟ قەرە دوور و درىژ باسى نىگارى ئەسپە لووت بىردراۋەكە و لەبەرەۋە بەسەرچوونى ئەۋ سى رۆژە مۆلەتەى كىرد كە سولتانمان داۋىتەى بە مامۇستا عوسمان. كاتىك من پىم داگرت لەسەر ئەۋ شتەى ئامازە بۆ ئەسپە كۈنە لووت بىردراۋەكان دەكات، قەرە چاۋى بىرىيە ناۋ چاۋم و گوتى: "مامۇستا عوسمان سەرەداۋىكى دۆزىۋەتەۋە و كىشانى نىگارەكەى بە زەيتوونەۋە گرى داۋە، بەلام لە بەتەماحىي تۆ دلىيايە و ھەرە زىاد گومان لە تۆ دەكات."

له یه کهم نیگادا وا دهاته پیش چاو هاتبنه ئیره بۆ ئوهی باوهر بهیمن بو
 بکوژم و بیانه ویت ئەمه بسەلمین، بەلام بەبروای من ئەمه هۆی تهواری
 هانتیان نهبوو. له بهر ته نیایی و بیچاره بیشیان بوو له ده رگای منیان دابوو.
 کاتیک ده رگام کردهوه، ئه و خه نجه ره ی په پوه له منی بهرز کردبووهوه،
 ده له رزی. له سه ریکه وه زراویان له وه چوو بوو ئه و بکوژه نامه رده ی که چه ندی
 ده یان کرد پییان نه ده دۆز رایه وه، به دم زه رده خه نه ی دۆست یکی کۆنه وه
 بیان خزی نته گۆشه یه که وه و سه ریان به ریت، له سه ریکی تره وه له ترسی
 ئه وه ی سولت انمان و گه وه ی خه زینه داران ریک که وتبن و ئەمان رادهستی
 ئەشکه نجه ده ران بکات، خه ویان زرا بوو. ئاپۆره ی ئه رزه روومیه کانی ده ره وه ش
 وره یانی روو خاند بوو. له م شپه زه ییه دا ده یانویست من دۆستی ئەوان بم. به لام
 مامۆستا عوسمان ته و او پیچه وانه ی ئەمه ی پتیا ن گوت بوو. ئیستا، وه ک ئه وه ی
 ئەوان له دل و گیانه وه خۆزگیان ده خواست، پیویست بوو به نه زا که ته وه
 بۆیان بسەلمینم پیچه وانه ی قسه کانی مامۆستا عوسمان راسته .

ئه گه ر بگو ترا به مامۆستا عوسمان هه له یه و خه له فاوه، به واتای ئه وه بوو
 یه کسه ر په پوه له م ده خسته خانه ی دژ به ری خۆمه وه، چونکه هه ستم ده کرد
 هیتا له چاوانی ته ماوی و برژانگ جوانی په پوه له دا که به خه نجه ری دهستی
 ده بیکیشا به زیی به رما، گری خامۆش بووی ئەقینی ئەوم بۆ مامۆستا
 عوسمان ده بینی و ئەم وه ک هه موو کاتیک نازداری مامۆستا بوو. له سالانی
 که نجیما نیزیکی نیوان ئەم دووانه، وهستا و شاگرد، له ناو وه ستایانی
 نیگار کیشی تردا به ئیره یی پییردنه وه ده رزی ئاژن ده کرا، به لام ئەمان بی باک
 بوون، به بهر چاوی هه مووانه وه تا هتیزیان تیدا ده ما، چاویان ده بریبه ناو
 چاوی یه کتر، بۆنی یه کیان ده کرد و ده واتر مامۆستا عوسمان دل ره قانه رای
 گه یاند قه له م ره وانترین و فلچه ی ره نگ ساغ له مترین که س په پوه له یه. ئەم
 به ریار دانه زۆره ی کات راست بوو، به لام ریتی خۆش ده کرد بۆ ئه وه ی
 وه ستایانی نیگار کیشی بهر چاوته نگ قه له م، فلچه، قوتووی مه ره که ب و
 قه له مدان به پیش و پاشخستنی وشه ی له بن نه هاتوو، بۆ کینایه ی بی ئابروو،

ھیمای ئیبلیسانە و ئاماژە ی رووت و ئاشکرا بە کار بەھێن. بۆیە من تاکە کەسێک نەبووم ئەم رۆژانە بانگەشە ی ئەووم بلۆ کردبیتەوہ گواہە مامۆستا عوسمان خوازبارە لە دوا ی خۆ ی، پەپوولە بکریت بە سەرۆکی نیگارخانە. ئەو کاتانە ی پەپوولە باسی شەرانگیزی و سەرکێشی و کەللەرەقیی منی بۆ کەسانی ترد دەکرد، ماوہیەکی درێژ بوو تی گەیشبووم راستییەکە ی ئەم شتانە لە ژێر سەری مامۆستا عوسماندا یە. لە بۆچوونیدا سەبارەت بەوہ ی من لە زەیتوون و پەپوولە زیاتر مەیلە لە شتێوازەکانی فەرەنگە، نالیم "مامۆستایانی کۆن ھەرگیز نیگاری لەم جۆرەیان نەدەکێشا" و پشت لە داخوازی نوێ ی سولتانمان ناکەم، نیشانی پیکابوو.

دەزانم دەتوانم لەم خالەدا ھاوکارییەکی پتەو لە گەڵ قەرەدا بکەم: چونکە زاوای نوێ و بەجۆشمان، تەواوکردنی کتێبی زاوای تەنیا بە مەبەستی بەدەستھێنانی دلای شەکوورە ی شوخ و بۆ پیشاندانی توانای جیگرتنەوہ ی باوکی نییە، بگرە دەبیت بۆ ئەوہشی بیت بەقەدیر خۆ ی بگەییەنیتە سولتانمان و خۆ ی لە بەرچاوی ئەوان شیرین بکات.

بەمشێوہیە من سەری پەتم لە شوینێکەوہ بەدەستەوہ گرت ئەوان ھەرگیز چاوەرێ ی نەبوون: بە گوتنی: کتێبی زاوا پەرجووہی کەمەرانی بی ھاوتا و بی وینەہی، سەری بابەتم کردوہ. ئەم شاکارە، ئەگەر وەک بەو جۆرە ی سولتانمان فەرمانی فەرمووہ و بەپێ ی ویستی زاوا ئەفەندیی خوا لیخۆشبوو تەواو بکریت، ئەوا سەرانسەری دنیا پەنجە بۆ ھێز و دەولەمەندیی سولتانان عوسمانی، ماریفەت و زەرافەت و ھونەری ئیمە ی ھونەرەندانی عوسمانی دەگەزیت. ئەوان لە خۆمان و ھێز و دلەرەقیمان دەترسن، دەروان بۆ خەم و دەرد و ئەو شتانە ی لە شتێوازەکانی فەرەنگ وەرمان گرتووہ، بۆ رەنگە شوخ و شەنگەکانمان، بۆ تیروانینمان بۆ سادەترین وردەکاری دەگمەن دەکەن و بەترسەوہ ھەست بەو شتە دەکەن کە ژیرترین سولتانیش بەئاستەم پە ی پی دەبات: ئیمە ھەمان کات لە شوینێکی دنیای ناو نیگاری دەستکردی خۆمان و لە جێیەکی زۆر دووری نیوان مامۆستایانی کۆن راوہستاوین.

پهپوله، سه رهتا بۆ ئهوهی بزائیت زریکهه راسته قینهیه، یان نا، وهک مندال پیایدا دهکیشا، پاشان جووری برادهریک کهوته لیدانی بۆ تا قیکردنهوهی پتهوییه کهی، دواتریش وهک داخ له دلێک که نهیتوانی به دوو بیانوهه کهی تر بهجوژیک زریکهه کون بکات و ئازارم پئی بگهیه نیت، کهوته لیدانم. راستییه کهی، تی دهگهیشتم من له وهه رمه ندرتم و له وهش زیاتر، دهبوو به ئازاره وههستی بگردایه ماموستا عوسمانیش ئهم راستییه ده زانیت. پهپوله له بهر ئهوهی له پای ئهوه لینهاتوو یییهی خوا پئی دابوو وهستایه کی بی وینه بوو، ئیرهیی پبگردنه کهی، هیندهی دی مایهی شانازی بوو بۆ من: له بهر ئهوهی من وهک ئهوه به گرتنی قامیشی وهستام نا، بگره به هیزی قامیشی خۆم بوو بووم به وهستا، ههستم دهکرد دهتوانم پئی بسه لیم من ماموستای ئهوم.

دهنگم بهرز کردهوه و گوتم چ جیی داخه که سانیک هه نه دهخوازن ئهم کتبه په رجوهی سولتانمان و زاوا تیک بدن. ماموستا عوسمان باوک و ماموستای هه موومان بوو؛ گشت شتیک له وهه فیر بووین! به لام له گهنجینهی سولتانمان سهردهادی دوزیوه ته وه و دای حالیبوون له وهی که بکوژی نامهرد زهیتوونه، له سۆنگه ی هۆیه کی نه زانراوه وهه ولی شارده وهی داوه. گوتم دلنیام زهیتوون مادام له مالی خۆی پهیدا نه کراوه، که واته له تهکیه ی قه له ندرانی چۆلکراوی نیزیکی له فه نه رقاپی خۆی هه شار داوه. خسته مه وه بیران ئهم تهکیه یه شوینیک بووه بۆ ریسوایی و بی رهوشتی، به لام نهک له بهر ئهم هۆیه، بگره له سهردهمی باپیری سولتانماندا به هۆی شه ره نه براوه کانی عهجه مه وه داخراوه و زهیتوونیش سهردهمانیک شانازی به "ئیشکگرتن" به دیار ئهوه تهکیه داخراوه وه دهکرد. گوتم ئه گه ر متمانه تان پیم نییه و بیرتان دهچیت بۆ ئهوهی تهله و داو له پشت قسه کانه مه بیت، ئهوا خه نجه ر به دهستی خۆتانه وهیه و دهتوانن هه ره له ویدا به سزای خۆم بگه یهن.

پهپوله دوو گورزی تری گرانی خه نجه ری تیم سهرواند. کهم زرئ هه یه بهرگه ی ئهوه گورزانه بگریت. قه ره پشتیوانیی له قسه کانی من دهکرد، پهپوله رووی تی کرد و وهک مندال به سه ریدا قیراند. له پشته وه لئی نیزیکی بوومه وه،

قوئی ناو زریکه‌م له ملی ئالاند و به‌رهو لای خۆم به‌کیشم کرد. به‌دهسته‌که‌ی
ترم قوئیم بادا و خه‌نجه‌ری له ده‌ست که‌وته خواره‌وه. راستییی‌ه‌که‌ی، نه
به‌ته‌واوی شه‌رمان ده‌کرد و نه‌گه‌مه. چیرۆکی جفاتییکی شانامه‌م گێراییه‌وه.
ئهم جفاتیه‌ که‌م ده‌زانریت:

به‌مجۆره ده‌ستم به‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ کرد: "له رۆژی سییه‌می
رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی هه‌ردوو له‌شکری ئیران و تووراندایه‌ سه‌رجه‌م زری و
که‌ره‌سه‌ی شه‌ره‌وه له دامینی چیا‌ی ه‌اماران، توورانه‌کان شه‌نگیلی لێهاتوو
ده‌نێرنه مه‌یدان بۆ ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌و شه‌ره‌فانه‌ی پارزاداری ئیرانی کتیه‌ که‌ هه‌ر
رۆژه‌ی شه‌ره‌فانێکی گه‌وره‌ی توورانی ده‌کوژیت. شه‌نگیل، شه‌ره‌فانی پارزادار بۆ
مه‌یدان بانگ ده‌کات و ئه‌ویش په‌سه‌ندی ده‌کات: زری سه‌ربازانی سوپای
هه‌ردوولا له‌به‌ر تیشکی خۆری نیوه‌رۆ بریسک و باسکیانه‌ و خۆشیا‌ن
هه‌ناسه‌ له‌ خۆیا‌ن ده‌بێن و سه‌یر ده‌کهن. هه‌ردوو ئه‌سپی زری له‌به‌ری دوو
شه‌ره‌فانه‌که‌ هێنده‌ به‌خێرایه‌ به‌یه‌کدا ده‌چن، تیشکی هه‌لقو‌لاوی زری‌کان
په‌ستی ئه‌سه‌په‌کان ده‌سووتینیت. شه‌ر ماوه‌یه‌کی درێژی خایاند. شه‌ره‌فانی
توورانی تیری هاویشته‌، شه‌ره‌فانی پارزاداری ئیرانی شمشیر و ئه‌سپی زۆر
باش به‌کار هێنا و دوا‌جار، ده‌سپێک کلکی ئه‌سپی شه‌ره‌فانی توورانی گرت و
ئه‌وی به‌ردایه‌ خواره‌وه. ئه‌و هه‌له‌هات، ئه‌م خۆی گه‌یاندی و له‌ پشته‌وه‌ به‌ زری
به‌ریه‌وه‌ باوه‌شی پێدا کرد و ملی گرت. شه‌ره‌فانی توورانی مه‌راقیه‌تی بزانیته‌
شه‌ره‌فانی پارزادار کتیه‌، دۆزانی خۆی قه‌بول کرد و به‌ بیچاره‌یی ئه‌و شته‌ی
پرسی که‌ چه‌ندین رۆژ بوو به‌په‌ره‌وشه‌وه‌ ده‌بیرسرا: -تۆ کتیت؟- شه‌ره‌فانی
پارزادار گوتی: -بۆ تۆ ناوم مه‌رگه‌. -ئه‌وه‌ کتیه‌؟"

به‌په‌ووله‌ وه‌ک منداڵ به‌خۆشیه‌وه‌ گوتی: "پۆسته‌می داستانه‌."
لاملیم ماچ کرد. گوتم: "هه‌موومان نا‌پاکیمان له‌ مامۆستا عوسمان کردوه‌.
ئێستا پێش ئه‌وه‌ی ئه‌و سزایان بدات، پتویسته‌ ئیمه‌ زه‌یتوون بدۆزینه‌وه‌، ئه‌و
ژه‌هره‌ی ناو خۆمان توور هه‌لبه‌دیه‌ن و به‌باشی له‌ نیوان خۆماندا رێک به‌که‌وین
بۆ ئه‌وه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر دۆژمانی به‌رده‌وامی نیگار و ئه‌وانه‌ی خوازیارن به‌

چەقەنەيەك پادەستى ئەشكەنچەدانمان بگەن، پتەو رابوہستين. لەوانەيشە بەگەيشتەنمان بۆ تەكەيەى چۆلكراوى زەيتوون بۆمان روون ببیتەوہ ئەو بكوژە بى ويزدانە كەسيك نەبیت لە ئيمە.

پەپوولەى داماو ورتەى لە دەم نەهاتە دەر: چەند ھونەرباز و دەمھەراش و پشت ئەستووريش بىت، ئەميش چۆرى سەرچەم وەستايانى ترى نيگارگيش و ئەوانەى سەربارى ئيرەيى بەيەكتەر بردن ناتوانن لەيەك دابريتن، لە چوونە دۆزەخ و بەتەنيايى مانەوہ لەم دنيايە زراوى تۆقيبوو.

لە ريگەى فەنەرقاپى، رەنگيكي زەردى سەوزباو و سەير بە ئاسمانەوہ بوو، بەلام تريفەى مانگ نەبوو. ديمەنى شەوانى ئەستەنبول كە لە دارى سەروو، قوبە، ديوارى بەردين، خانووى تەختە و شوينى سووتاوى پىك ھاتبوو، تەنيا لە رووى ئەم تيشكەوہ بوو شوينى خۆى بۆ ھەستىكى نامۆيى چۆل كرديبوو كە مەگەر تەنيا قەلايەكى دوژمن لەكن مرۆف بپورووژيئەت. دواى ئەوہى گەيشتەينە بەرزايى، زۆر لە دواوہ، لە شوينىكى نزمى پشت مزگەوتى بايەزیدەوہ ئاگرگيمان دى.

لە تاريكايى ئەنگوستەچاودا تووشمان بوو بە عەرەبانەيەكى دواى گاوہ تا نيوہى پر بوو لە فەردەى ئارد و ئەويش وەك ئيمە بەرەو شووراكان دەچوو. دوو ئاچمەمان دا و سوار بووين. قەرە نيگارەكانى پى بوو، بەھۆشيارى دانىشت. پاش ئەوہى دريژ بووم، سەيرى پەلە ھەورە نزمانەم كرد، بينيم بە گرى ئاگرەكە رووناك دەبنەوہ و يەكەم دۆيى باران كەوتە سەر خودەكەم.

دواى رى برينىكى دريژ، لەو گەرەكەى خۆى شەوان وەك چۆلكراو دەھاتە بەرچاو، لە گەرماناندا بۆ دۆزينەوہى تەكەيەى چۆلكراو ھەرچى سەگى گەرەك ھەبوو، ھەلمانساندەنە سەرى. ھەرچەندە لە ناو چەند مالىكى بەردينەوہ تيشكى چراى لەبەر ئيمە ھەلكراویشمان بينى، بەلام دواى ليدانى چوار دەرگا، ئەوسا دەرگای چوارەم بە رووماندا كرايەوہ. مامەيەكى پيرى كلاًو لەسەر كە لەبەر تيشكى چراى دەستى وەك ئەوہى خيوى ديپت سەيرى ئيمەى دەكرد، بى ئەوہى لووتى بداتە بەر بارانى لەو كاتەدا تاو سەندوو،

ناوونیشانی ته‌کیه‌ی چۆل‌کراوی بۆمان هه‌لدا. به‌چیتیش‌ه‌وه لێی زیاد کرد و گوتی به‌لام ئازاری دهستی جنۆکه‌ی خراپ، دێو، درنج و خێویش ده‌چێژن.

له باخچه‌ی ته‌کیه، بۆنی گه‌لای رزیو و کپیی دار سه‌رووه له خۆباییه‌کانی بی باک له باران پیشوازییان لێمان کرد: ده‌سپێک چاوم خسته سه‌ر دیواری به‌ته‌خته داپۆشراوی ته‌کیه، دواتریش له درزی ده‌ریوانه‌ی په‌نجه‌ره‌یه‌که‌وه روانیم و له‌به‌ر تیشکی چرایه‌ک سی‌به‌ری ترسناکی که‌سی‌کم دی نوێژی ده‌کرد، یان لاسایی نوێژخویندنی بۆ ئێمه ده‌کرده‌وه.

۵۷

بیم ده لاین زهیتوون

ئایا راست ئەو بوو نوێژەكەم و ببیرم، دەستبەجی هەستەمە سەری و دەرگایان لی بکەمەو، یاخۆ لەبەر تەواوکردنی نزا و پارانەوێکانم، ئەوانم لەبەر باران رابگرتایە؟ کاتیک حالی بووم بەدزییەو تەماشام دەکەن، هیچ گویم نەدای و تا کۆتایی نوێژی خۆم خویند. کاتیکیش دەرگام کردەو و لە پیش خۆم پەپوولە، لەقلەق و قەرەق و قەرەق لەمەر خۆمانم دی، هاواریکی خۆشی لە قورگم هاتە دەر. بەو جۆش و خرۆشەو ئامیزم بە پەپوولەدا کرد.

سەرم نا بە شانییەو و بە دەم نالینەو گوتم: "چیمان بە سەرھات، چی! چیمان لیتمان دەوێت؟ بۆچی دەمانکوژن؟"

جۆریک لە شپرزەیی دابرا بە رووخساریانەو بوو. من بەدریژایی ژایانی نیگارکیشیم ناویەناو ئەمەم بەرووی وەستایانی نیگارکیشەو دیبوو. تەنانەت لە ناو تەکیەکەش لە یەکدی جیا نەدەبوونەو.

گوتم: "مەترسن، دەتوانین چەندین رۆژ لێرە خۆمان بشارینەو."

قەرە گوتی: "ترسی ئەو وەمان هەبە ئەو کەسە پیویستە لی بترسین، لە نێوان خۆماندا بیت."

گوتم: "منیش چەندی بیر لەم بابەتە دەکەمەو، ترس دام دەگریت، چونکە منیش ئەو قسە و قسەلۆکانەم بیستوو، قسە و قسەلۆک لە پیاوانی سەرگەورەیی پاسەوانانەو گەیشتوو تەو بە وەستایانی نیگارکیش و گوتوو یانە گواپە پەردە لەسەر نەپێنی کوشتنی زەریف ئەفەندی و زاوای خوا لێخۆشبووت هەلمالدر او، دەگوتریت بکوژ یەکیکە لە ئیمە و وەک

ئاشكرايشه، ئىمه رووناكىي چاومان له پىناو ئەو كىتبه‌دا دانا.

قەرە پرسىارى ئەوهى كرد داخۆ چەند نىگارم بۆ كىتېبى زاواى كىشاوه.

"يەكەميان نىگارى ئىبليس بوو. نىگارى ئىبليسكى ژېر زهويم بۆى كىشا له جۆرى ئەوهى كه مامۆستايانى دىرىنى نىگارخانه‌كانى ئاكوۆيونلو به‌زۆرى ده‌بانكىشا. چىرۆكبېژ خۆى هاويشته سەر رېگەم؛ بۆ ئەويش نىگارى دوو عەودالم كىشا. من پىشنيازم كرد ئەم نىگارە بخرىته كىتېبى زاواته‌وه، كارىكم كرد بروا بكات ئەم دەر وپشانه‌ش له ولاتى عوسمانى خاوەن پىنگەى خۆيانن."

قەرە پرسى: "هەر هەمووى ئەوهنده بوو؟"

دواى ئەوهى گوتم گىشتى هەر ئەوهنده بوو، قەرە جۆرى ئەوهى شاگردىكى به‌سەر دزىكرده‌وه گرتبىت، فىل‌بازانه رووى له دەرگا كرد، له دەرەوه توومارىكى كاغەزى تەرىبووى بەر بارانى هینا و وهك دايكه پشيله‌يهك مه‌لى بريندار بۆ بېچوووه‌كانى به‌ئىت، خستيه به‌رده‌ستى هەرسى ئىمه‌ى نىگاركىش.

هيشتا هەر به‌ژېر بالييه‌وه بوون من ناسيمنه‌وه: ئەو نىگارانه بوون كه له سه‌روبه‌ندى په‌لامارى ئەمشه‌ودا له قاوه‌خانه دەستم دابوونى و له‌گه‌ل خۆم هينابوون. هېچ نەمپرسى چۆن چوونه‌ته مالم و ئەمانه‌يان هيناهه. سه‌ربارى ئەوه‌ش، به‌رېزه‌وه دانه به‌دانه‌ى ئەو نىگارانه‌مان پيشان دا كه من و په‌پووله و له‌قله‌ق پىكه‌وه بۆ چىرۆكبېژمان كىشايوو. به‌مجۆره ئەسپىك، ئەسپىكى زۆر جوان به‌ مىلى خواره‌وه له تەنىشت نىگارەكانى تر مايه‌وه. باوه‌رتان هەبىت به‌هېچ جۆرىك له كىشانى نىگارىكى ئەسپ ئاگادار نەبووم.

قەرە وهك مامۆستايه‌كى دار به‌دهست گوتى: "تۆ ئەم نىگارى ئەسپه‌ت كىشاوه؟"

گوتم: "من نەمكىشاوه."

"ئەدى ئەوهى ناو كىتېبى زاوام؟"

"ئەو ئەسپه‌ش من نەمكىشاوه."

گوتی: "به شیوازندا ئاشکرا دهبیت تو کیشاوته. بگره مامۆستا عوسمانیش له مه حالی بووه."

گوتم: "جا خو من شیوازم نییه. ئەمه بهشانازییه وه له بهرامبهه بای هه لکردووی ئەم رۆژانه نالیم. بۆ سه مانندی بی تاوانیی خویشم نییه، چونکه ئەگهه من خاوهنی شیوازی تاییهت بهخۆم بم، ئەمه بۆ من له مروف کوشتنیش خراپتره."

قههه گوتی: "تۆ جیاوازییه کهت ههیه له مۆستایانی کۆن و کهسانی توت جیا دهکاتهوه."

بزهیه کم بۆی کرد. دهستی کرد به گێرانهوهی شتگه لیک پیم وا بیت ئیوه مانان هه مووتان دهیزانن. فره بهوردی گویم راکرت بۆ باسی: گه پانی دووبه دووی سولتانمان و گه وهی خهزینه داران له چارهیهک بۆ روهستانندی تاوانهکان؛ بهخشیینی سی رۆژ مۆلهت به مامۆستا عوسمان؛ شیوازی یاوه؛ کونه لووتی ئەسهپهکان؛ پهرجووی گه وهی چوونه ژووره وهیان بۆ گه نجینهی ئەندهروون و به راستی ته ماشاکردنی کتیه به دست پیرا نه گه شتوووهکان. له ژیانی هه مووماندا کاتی وا ههیه ههه لهو ساته ی تیدا دهژین تی دهگهین له مه وداو شتی کمان به سهه دیت و تا ماوهیهکی درێژ له بیرى ناکهین: بارانیکی خه مگین دهباری. پهپوله وهک ئەوهی داوا ی لیبوو رین له بارانه که بکات، خه مگین دههاته بهرچاو و چنگی له خه نجهه قائم کردبوو. پشتی زرییه که ی له قلهق له ئاردا سپی بوویوو، به جرای به دهسته وه چاوقایمانه به رهو ناوه وهی تهکیه دهچوو. ئەم وهستا نیگار کیشانه ی که سیبه رهکانیان جوژی خێو به سهه دیوارهکانی تهکیه وه دهگه پان، براییانی من بوون و جا چه ندیش خو شیانم ده مویست! ههستم به شادمانی دهکرد له پای ئەوهی نیگار کیشم.

له قه ره م پرسى: "دهزانی دانیشتن له هاوشانی مامۆستا عوسمان و چه ندین رۆژ ته ماشاکردنی شاکارهکانی مامۆستایانی کۆن چ به خته وه رییه که؟ ئایا تو ی ماچ کرد؟ دهستی به رووخساری جواندا هینا؟

دهستتی گرت؟ شهیدا و سهوداسه‌ری هونەر و زانیاری وی بوویت؟"
 قهره گوتی: "مامۆستا عوسمان له ناو شاکاری مۆمستایانی کۆندا ئه‌وه‌ی
 پێشانم دا که تۆ شێوازێکی تایبەت به‌خۆت هه‌یه. فێرمی کرد شێواز شتیکی
 نییه نیکارکێش به‌ ئاره‌زووی خۆی هه‌لیبژێریت، بگره‌ رابردووی نیکارکێش و
 بیره‌وه‌رییه‌ له‌ بیرکراوه‌کانی ئه‌م کیماسییه‌ شاردراره‌یه‌ ده‌خاته‌ روو. ئه‌وه‌شی
 پێشانم دا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی رێبازی کاری مامۆستایانی فەرهنگ ئیدی له‌
 سه‌رانسه‌ری دنیا ته‌شه‌نه‌ی کردووه، ئه‌و کیماسی و لاوازی و خه‌وشه‌
 نه‌ئینیانه‌ی سه‌رده‌مانیک شه‌رمان لێیان ده‌کرد و ده‌مانشاردنه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی
 ئێمه‌ له‌ مامۆستایانی کۆن دانه‌بریت، له‌مه‌ودا به‌ -تایبیه‌تمه‌ندی که‌س- و -
 شێواز- ناوده‌بریت و دیته‌ ئاره‌وه‌. به‌هۆی ئه‌و گه‌ژانه‌ی به‌خۆیان ده‌نان،
 دنیا له‌ ئێستا به‌دواوه‌ رهنگینتر، به‌لام فره‌ گه‌ژه‌تر و بێگومان له‌وه‌ش زیاتر
 سه‌قه‌ت ده‌بیت."

به‌ له‌ خۆبایبوونه‌وه‌ باوه‌رپێنان به‌ قسه‌کانی خۆی، پێشانده‌ری ئه‌وه‌ بوو
 قهره‌ خۆشی یه‌کێک بێت له‌و گه‌ژه‌ و ده‌به‌نگه‌ نوێیانه‌.

پرسیم: "باشه‌ مامۆستا عوسمان توانی روونی بکاته‌وه‌ به‌درێژایی چه‌ندین
 ساڵ نیکاری سه‌دان ئه‌سپی کونه‌ لووت راست و په‌وانم بۆ کتێبه‌کانی
 سوڵتانمان کێشاوه‌؟"

"له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ پای ئه‌و ئه‌قینه‌ی هه‌ر له‌ سه‌رده‌می مندالی‌تانه‌وه‌ پێتانی
 به‌خشیوه‌ و له‌ رووی دارکاریکردنتانه‌وه‌ هه‌م بووه‌ به‌ باوکتان و هه‌م به‌
 خۆشه‌ویستتان، ئه‌ویش ناتوانیت تێ بگات که‌ هه‌مووتانی به‌خۆی و ئێوه‌شی
 له‌ ناو خۆتاندا به‌یه‌کدی چوواندووه. ئه‌و خوازیار بوو نیکارخانه‌ی عوسمانی
 بپیت به‌ خاوه‌ن شێوازی خۆی، نه‌ک ئێوه‌. ئێوه‌ش له‌ سایه‌ی شه‌یدا بوونتان
 به‌و، کیماسییه‌کانی هه‌لقولاوی هه‌ناوی خۆتان و شته‌کانی دهره‌وه‌ی قالب و
 جیاوازییه‌کانتان له‌ بیر ده‌کرد. تۆ کاتیک نیکارت بۆ کتێب و په‌ره‌ی تری
 نابه‌دلی مامۆستا عوسمانت کێشا، هه‌مان کات ئه‌و نیکاری ئه‌سپه‌ت کێشا
 که‌ سالانیکی درێژبوو له‌ هه‌ناوتدا نووستبوو."

گوتم: "دایکی خوا لیخو شبووم ژنیکی زور له باوكم ئاوه زیاوتر بوو. ئیوارانیک له مال، نهک بهتینیا له بهر لیدانی ماموستا عوسمان، بگره له تاو تیپه لیدانی ماموستایانی وشک و توورهی دی و ژانی ئه و راستانهی چاودیر بو چاوترساندمان لیمانی دابوو، دهگریام و دهمگوت ناتوانم جاریکی تر بگره یمه وه نیگارخانه. ئه و دمه دایکم گوتی له دنیا دا دوو جوړ مروث هه: ئه وانهی به مندالانی له ژیر دارکاریکردندا چاوترسین دهکرین. دایکی خوا لیخو شبووم دهیگوت ئه وانه بهر دهوام به چاوترساوی و چهوساوهی دهمیننه وه، چونکه لیدان وهک ئه وهی نارم زوو دهکریت، ئیبلیسی هه ناویان دهکوژیت. بریکی تری مروثی بهخته وهر هه ن دارکاریکردن ئیبلیسی هه ناویان ناکوژیت، بگره دهیترسینیت و دهسته موی دهکات. ئه وانش هه رگیز ئه م بیره ورییه تاله ی سهردهمی مندالیی خو یان له بیر ناکه ن، به لام - دایکی خوا لیخو شبووم دهیگوت ئه م به کهس نه لیتیت - له بهر ئه وهی رادین له گه ل ئیبلیس هه ل بکه ن، له گشت که سیک باشتر ده توانن فیلباز بن، شتی نه زانراو بزانه، دوست پهیدا بکه ن، دوژمن بناسن، له کاتی پیویست هه ست به فیل و ته له که ی دژ به خو یان بکه ن و منیش ئه مه ی لی زیاد ده که م و ده لیم: له هه موو که سیک باشتر ده سه لاتیان به سه ر نیگار کی شیدا ده شکیت. به بیانوی ئه وهی نه مده توانی نیگاری لک و چله کانی داریک به شیوهیه کی بیکه وه گونجاو بکیشم، ماموستا عوسمان زله ی وای به بن گویتما ده کیشا فرمیسی نازار له چاوانم ده چورا و دارستانیک ده هاته بهر چاوم. به تووره یی ده بیک شیا به سه رمدا و دهیگوت مه گه ر کیماسییه کانی کوتاییی په ره که نابینیت؟ پاشان به ئه فینه وه ئاوتینه ی به دهسته وه ده گرت و بو ئه وهی له خووگرتن به چاوه وه رزگارم بیت، دهیخسته سه ر په ره که، گوئی دنا به گونامه وه، له نیگاری ناو ئاوتنه که دا به پیچه وانه وه ده بینرا و که موکو رتییه کان له پر ئاشکرا ده بوون. ئه ویش به ئه فینیکی وا به هیزه وه دانه به دانه ی کیماسییه کانی پيشانم ددا که من هه رگیز نه ئه و ئه فینه م له بیر کرد و نه ئه و به ژن و بالایه ی. سه ره له بیانیی ئه و شه وهی که له بهر ئه وهی به بهر چاوی هه مووانه وه لیم زویر بوو بوو، به

راسته له شانمی دابوو و منیش به شکۆی شکاومهوه له نوینی شهودا گریابووم، بهحهزهوه شانمکانمی ماچ کرد و من به ئەقینهوه باوهپریم دهکرد رۆژیک له رۆژان دهیم به نیگارکێشیکێ ئەفسانهیی. ئەو نیگاری ئەسپه من نه مکیشاوه.

"ئیمه -مه بهستی له قلهق بوو- له تهکیه بۆ ئەو دوایین نیگاره دهگهڕێن که ئەو به نهفرهت بووهی بکوژی زاوام درزیوهتی. تۆ ئەو دوایین نیگارته دیبوو؟"
گوتم: "شتیک بوو نه سولتائمان، نه ئیمه ی وهستا یانی نیگارکێشی پابهندی مامۆستا یانی کۆن و نه هیچ موسلمانیکێ په یوهست به ئایینی خۆیه وه پێی قووت دهچوو." ئەمهم گوت و بێدهنگ بووم.

ئهم قسه یه یه لیک زیاتری به ده میدا هێنایه خواری، خۆی و له قلهق دهستیان کرد به گهراو و ناو تهکیه یان ژێر و ژوور کرد. یهک دوو جار ته نیا بۆ ئەوهی کارناسانیان بۆ بکه م، چومه کنیان. له یه کێک له ژووری دهرویشان که بنمیچه که ی دۆزپه ی دهکرد، ئاماژه م کرد بۆ چا ئێک و مه به ستم ئەوه بوو هم تیی نه که ون و هم ئەگه ر ئاره زوویان لێ بیت، بپیشکن. خۆم گه یاندنی و کله ی ژووریکێ بچوو کم دانی. ئەم ژووره، سی سال له مه وه به ر و پێش ئەوه ی هاتو چۆ که رانی ته کیه تیکه ل به به کتاشیه که ان ببن، ژووری بابۆ بوو. به خۆشحالی چوونه ژووره وه، به لام کاتیک بینیان یه کیک له دیواره کان لایه کی نه ماوه و باران راسته وخۆ دیتته ژوورێ، بگره هه ر نه شیان پشکنی.

خۆشحال بووم به وهی په پووله نه یدا بووه پال ئەوان، به لام هه ستم دهکرد ئەگه ر به لگه یه ک بۆ تاوانبارکردنم بدۆزیتته وه، ئەویش دهچیتته ریزی ئەوانه وه. قه ره و له قلهق ترسی ئەوه یان هه بوو مامۆستا عوسمان رادهستی ئەشکه نجه ده رانمان بکات، ده یانگوت پێویسته له به رامبه ر ئەو پشتیوانی له یه کتر بکه ین، به هیزه وه به ر نه نگاری گه وه ی خه زینه داران ببینه وه و ئەم هه لۆیسته ش ئەوانی به باشی له یه کدی نێزیک کردبووه وه. تێ گه یشتبووم ئەو شته ی پالی به قه ره وه دنا، به ته نیا دۆزینه وه ی بکوژی زاوی نه بوو تا وه ک دیاری راسته قینه ی زهماوند پێشکێش به شه کووره ی شوخی بکات، بگره

خواریار بوو وهستا یانی نیگار کیشی عوسمانی بخاته سهر ری مامۆستایانی
 فه رهنگ و به مجۆرهش دهیویست بهو چه رده پاره نوپانهی له سولئانمانه وه
 دیت و به لاساییکردنه وهی مامۆستایانی فه رهنگ (ئهمه شتیك بوو له
 سووکایه تی پیکردن زیاتر، مایه ی پیکه نین بوو) کتیبی زاوای ته واو بکات.
 بیگومان حالیش ده بووم ئه و له قله قه ی که لکه له ی پۆستی گه وره ی وه ستایانی
 نیگار کیش که وتبووه سهری (چونکه هه موو که سیك پیشینی ده کرد مامۆستا
 عوسمان خواریاری په پووله بیت) و ئاماده بوو له پیناوی به خت گشت شتیك
 تاقی بکاته وه، دهیویت له ئاکامی ئهم ته پکه و داوه دا له ئیمه و ته نانه ت له
 مامۆستا عوسمانیش رزگاری بیت.

تاویک سهرم لی شیوا، به دهم گوینگرتنه وه له باران، ماوهیه کی درپژ بیرم
 کرده وه. پاشان وهک ئه و که سه ی خواریاره له ئاپۆره بیته ده ری و
 سکالانامه ی خو ی بداته ده ست فه رمان ره وا، یان گه وره ی وه زیران که له و
 کاته دا به سهر ئه سپه وه به ویدا تی ده په ریت، به ئیله مایکی قوله وه له له قله ق و
 قه ره نپزیک که وتمه وه. له هه یوانیکی تاریک و ده رگایه کی فراوانه وه
 هه ردووکیانم برده شوینیکی ترسناک. ئهم شوینه سه رده مانیک وهک
 چیشخانه سوودی لی وه رده گیرا. لیتانم پرسی داخۆ له که لاهه که دا شتیکیان
 دۆزیوه ته وه یاخۆ نا؛ هه لبه ت بۆیان نه دۆزرا بووه وه. هه یچ پاشماوهیه کی ئه و
 قازان و قاپ و قاچاخ و کوورانه ی سه رده مانیک بۆ چیشتلینان بۆ که سانی
 نامۆ و هه ژار و نه دار به کار ده هیندران، به دی نه ده کرا. هه یچ کاتیکیش هه ولّم
 نه دا بوو ئهم شوینه به سامه ی به ته ونی جالجالۆکه، تۆز، پاشه رو ی سه گ،
 پشیله و دار و په ردوو داپۆشرا و پاک بکه مه وه. له ژووری، بایه کی وهک هه رده م
 سه رچاوه نادیار، به لām به گور له هه ر چوار لاهه گفه ی ده هات، تیشکی
 چراکه ی کز ده کرد، سیبه ری ئیمه ی جاروبار کال ده کرده وه و ناوبه ناویش
 تاریکی ده کرد.

گوتم: "گه ران، به لām گه نجینه ی نهینی منتان پی نه دۆزرایه وه."

به لی راهاتنه وه قه راغی دهستی خۆم وهک گسک به کار هینا، خۆله میشی

ناو ئەو وپزانەییە سی سال لەمەوبەر وەك ئاگردان كەلكی لی وەرگیرابوو، لا دایە لاو، قەباغی ئاسنی فرنەكە دەرکەوت، دەسكیم گرت، جیرەم لی هەڵساند و كردمەوه. چراكەم لە پێش دەمی بچووکی فرنەكە راگرت. هەرگیز ئەووم لە بیڕ ناچیت لەقلەق پێش قەرە شالۆی برد و پری دایە کیسه چەرمەکانی ناو فرنەكە. خەریک بوو هەر لەوئێ بیانکاتەوه، بەلام لەبەر ئەووی من گەرامەوه ژووڕه گەرەكە و قەرەش لە بەتەنیا مانەوه لەوئێ ترسا و بەدوامدا هات، لەقلەقیش بە لاقە باریک و درێژەکانیەوه دوامان کەوت.

دوای ئەووی بینیان گۆرهویی خووری پاک و خاویتم، شەرۆڵەكەم، دەرپیتی سوورم، نایابترین کورتهكەم، کراسی ئاوریشم، گۆیزانەکانم، شانە و شتومەكەکانی ترم لە کیسه هاتنە دەرئێ، ماوهیک دوودلی بآلی بەسەریاندا کیشا. قەرەش کیسهیهکی تری قورسی کردەوه و پەنجا و سێ زێری فینیسایی، ئەو پەرە زێرانەیی ئەم سالانەیی دوایی لە نیگارخانە دزیبووم، دەفتەری قآبلی لە گشت کەس شاردراووم و پەرە زێرینە دزراوهکانی نیوان پەرەکانی، کۆمەلێک نیگاری بی ئابروو کە بەشیکیان خۆم کیشابووم و بریکیشیانم لێره و لەوئێ کۆ کردبووهوه، ئەنگوستیلەیهکی ئەقیقی یادگاری دایکی خۆشەویستم و چەپکێک لە قژی سپیی وی، باشترین قەلەم و فلچەکانمی لی هاتە دەرئێ.

بە لە خۆباییبوونێکی گەمژانەوه گۆتم: "ئەگەر من بکوژ بام وەك ئەووی ئێوه بۆی دەچن، ئەوا ئەو دوایین نیگارە لە گەنجینەیی شاردراووم دەهاتە دەرئێ، نەك ئەم شتومەکانە."

لەقلەق پرسی: "بۆچی ئەم شتانەیی لی هاتە دەرئێ؟"

"کاتیک پیاوانی سەرگەرەوی پاسەوانان مالی منیان پشکنی -کتومت وەك ئەووی مالی تۆیشیان پشکنی-، بی ئابرووانە دووان لەم زێرانەیی کە بەدرێژایی تەمەن کۆم کردوونەتەوه، لە گیرفانی خۆیان نابوو. بیرم کردەوه لە رووی ئەو بکوژە نامەردەوه جاری تریش دەمانپشکن و مافی خۆیشم بوو وا بیڕ بکەمەوه. ئەگەر ئەو دوایین نیگارە لەکن من بوایه، لێره دەبوو."

گوتنی ئەم رستهیەى دواييم هه‌له‌ بوو، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد داساکاون و ئىدى ترسى ئەوه‌يان ئىم نىيه‌ له‌ سووچىكى تارىكى ته‌کيه‌ ده‌ست بنىمه‌ بىناقايان. ئايا ئۆه‌ش باوه‌رتان پىم کردوه‌؟

به‌لام ئەمجار بى ئۆقره‌بىه‌ک هه‌ناومى داگرت: ئەم هاوپى نىگارکيشانه‌ى ناسىاوى سه‌رده‌مى مندا‌لىم، بۆيان ئاشکرا بوو من ماوه‌بىه‌کى درىژه‌ پىسه‌کىم کردوه‌، پارهم پاشه‌که‌وت کردوه‌، زىرم دزيوه‌ و له‌وه‌ش خراپتر نىگار بى ئاپرووه‌کان و ده‌فته‌ره‌کانى منيان دىبوو. به‌لام ئەمه‌ هۆکارى ئەو شته‌ نه‌بوو که‌ له‌ ناوه‌وه‌ هه‌ناومى ده‌کروشت، بگره‌ به‌پاستى له‌وه‌ په‌شىمان بووم سه‌رجه‌م ئەم شتانه‌م له‌ ساتىكى په‌رۆشىدا پيشانى دۆستانى نىگارکيشم دابوو. ده‌شيت ته‌نيا رازى که‌سنىک که‌ زۆر بى سه‌روه‌رانه‌ و به‌پىکه‌هوت ژيان به‌سه‌رببات، به‌و ئاسانىيه‌ هه‌لبىژىرت.

زۆر دواترى قه‌ره‌ گوتى: "سه‌ربارى ئه‌وه‌ش، ئەگه‌ر مامۆستا عوسمان بى ئەوه‌ى هىچ شتىک بلىت، که‌سمان ده‌ستنىشان بکات و بى بايه‌خانه‌ ياده‌ستى سه‌رگه‌وره‌ى پاسه‌وانانمان بکات، با بريار بده‌ين له‌ ژىر ئەشه‌که‌نجه‌دا چ بلىن."

هه‌ستم ده‌کرد دۆشداماوى و بىزاريمان پىوه‌ ديار بوو. له‌قله‌ق و په‌پووله‌ له‌به‌ر تيشكى لاوازى چرا سه‌يرى نىگار بى په‌رده‌کانى ناو ده‌فته‌ره‌که‌مىان ده‌کرد. له‌ دۆخىکدا بوون بى باک له‌ هه‌موو شتىک؛ ته‌نانه‌ت تا ئەندازه‌بىه‌کى ترسناک کامه‌ران بوون. له‌به‌ر ئەوه‌ى زۆر باش پيشىبنىم ده‌کرد سه‌يرى کام په‌رپه‌ ده‌که‌ن، هه‌ستىكى به‌تىنى ته‌ماشاکردنم له‌کن په‌يدا بوو، له‌ شوينى خۆم هه‌لسام، له‌ پشت هه‌ردووکیانه‌وه‌ ياره‌ستام و وه‌ک ئەوه‌ى سه‌رله‌نوئى بىر له‌ يادگارىيه‌کى فره‌ کۆنم بکه‌مه‌وه‌، به‌خروشه‌وه‌ و بىده‌نگ سه‌يرى نىگارى بى ئابرووى ده‌ستکردى خۆم کرد. قه‌ره‌ش هاتىبووه‌ نىوانمانه‌وه‌. له‌به‌ر چى بوو، نازانم، به‌لام ته‌ماشاکردنى ئەو نىگار له‌لايه‌ن هه‌ر چوارمانه‌وه‌ له‌ قولايى ناخدا ئاسووده‌بى ده‌دامى.

دواى ساتىكى زۆر درىژ له‌قله‌ق گوتى: "ئايا کوپىر و چاوساغ هه‌رگىز ده‌بن

بهیهک؟" تۆ بَلّیت سهرباری بّی رهوشتیی ئەو نیگارانەى سهیرمان دهکردن، مه بهستنی ئاماژهکردن بووبیت بۆ چێژی بینینی خوایدادومان؟ بهلام لهقلهق هیچ کاتیک سهری لهم شتانه دهرنهدهکرد و ههرگیز قورئانی پیرۆزی نهدهخویندوه. دهمزانی مامۆستایانی کۆنی ههرات پهیتاپهیتا ئەم ئایهتهی قورئانی پیرۆزیان دههینایهوه بیرى خۆیان. مامۆستایانی گهوره ئەم گوتهیهیان له دژی دوژمنانی نیگار بهکار دههینا، چونکه دهیانگوت بهپیی ئاینی ئیمه نیگارکیشان قهدهخهیه و وهستایانی نیگارکیش له رۆژی قیامهتدا رهوانهى دۆزهخ دهکرین. بهلام تا ئەو ساته ئهفسووناوییه من ههرگیز ئەو گوتهیهم نهبیستبوو که دهتگوت له خۆیهوه له دهمی پهپوله هانتبووه دهری:

"ئارهووم بوو نیگارکیک بکیشم ئەوه بخاته روو که کوێر و بینا نابن بهیهک!"

قهره به ساویلکهیی گوتی: "کوێر و بینا کین؟"

پهپوله گوتی: "کوێر و بینا نابن بهیهک - وما يستوي الأعمى والبصير".
دریژهی دایى و گوتی:

"تاریکی و رووناکی نابن بهیهک.

سێبهه و جیی گهرمیش نابن بهیهک.

زیندووان و مردووانیش نابن بهیهک."

بیرم له چارهنووسی زهریف ئهفهندی، زاوا و برای چیرۆکبێژمان که ئەم ئیوارهیه کوژرابوو، کردهوه و مچورکم پیداهات. ئایا ئەوانی تریش بهئهندازهی من ترسابوون؟ ماوهیهک هیچ کهسێک له شوینی خۆی جوولەى نهکرد. لهقلهق هیشتا دهفتهرهکهی منی بهکراوهیی بهدهستهوه بوو. ئەگهرچی هیشتا سهیری ئەو نیگاری بّی رهوشتییهى دهستکردی منمان دهکرد، کهچی لهوه دهچوو ئەو نهبیینیت!

لهقلهق گوتی: "منیش خوازبار بووم نیگاری رۆژی قیامهت بکیشم، زیندوووبونهوهی مردووان، جوێکردنهوهی تاوانباران و بّی تاوانان له یهکتر.

به لأم بۆچی بۆمان نبیه نیگاری قورئانی پیروزمان بکیشین؟"

کاتیک له سالانی لایماندا له هه مان ژووری نیگارخانه کارمان دهکرد، کتومت وهک ئه وهی وهستایانی به سالآچوو بۆ حه سانه وهی چاو دهیانکرد، جاروبار سه رمان له سه ر میز و ته خته ی کار هه لدهگرت و ئا به مجۆره له باره ی بابه تیکی تری ته واو جیاوازه وه که ئه و ساته به خه یالماندا دههات، سه ری قسه مان داده مه زراند. ریک وهک ئه وهی ئیستا سهیری دهفته ره کراوه که ی به رده ستمان ده که ی، ئه و سه رده مانه ش کاتی قسه کردن سه بارهت به و شتانه ی دلمان ده خواست، سهیری به کترمان نه ده کرد، چونکه به مه به سته ی حه سانده وه، له په نجه ره ی کراوه وه چاومان له ده ره وه ده بری. نازانم ئایا له بهر خرۆشی بیرکه وتنه وهی جوانیه کی رۆژانی کامه رانی شاگردی بوو، یاخۆ به هۆی له ناخه وه هه سترکردنم به په شیمانی بوو له پای ئه وهی ماوه یه کی درێژ بوو قورئانی پیروزم لیک نه کرد بووه وه و نه مخرۆند بووه وه، یان له بهر ترسی ئه و تاوانه بوو که ئه م ئیواره یه له قاوه خانه بینیم، کاتیک نۆره هاته سه ر من، سه رم لێ شیدا و دلم وهک ئه وهی رووه رووی مه ترسیه که بووبیته وه، لیدانی زیاد ی کرد و له بهر ئه وهی هه یج شتیکی ترم به خه یالدا نه هات، گوتم:

"ئه ها له کوئای سوره تی - البقرة - دا چه ند ئایه تیکی به م واتایانه هه یه، من زۆر ئاواته خواز بووم نیگاریان بکیشم: په ره وردگارا، له پای له بیرکردن و هه له کانمان راپیچی لێ پرسینه وه مان مه که. وهک ئه وانه ی پیش ئیمه باریکمان لێ مه نێ توانای هه لگرتنیمان نه بیت. لیتمان ببوو ره و نه رم و میهره بان به له گه لمان. تۆ سه ره ری ئیمه یه، به سه ر گاوراندا سه رمان بخه." له پر ده نگم شکا و به شپوهیه کی چاوه پروان نه کراو له تاو فرمیسی سه رکردووم شه رمم به خۆمدا هاته وه. له وانیه به هۆی ترسانمه وه بووبیت له و گالته جاریبیه ی که له سالانی شاگردیماندا بۆ پاراستنمان و پیشان نه دانی هه ستیاری خۆمان به رده وام به ده ستمانه وه ئاماده بوو.

وام ده زانی فرمیسه که کانم یه کسه ر راده وهستن، به لأم خۆم پێ رانه گیرا،

که و تمه هه نسکدان و دهستم کرد به گریان. ههستم دهکرد تا من زیاتر بگریم، ههستی برابتهی و کارهسات و خهه بال بهسهه نهوانی تردا دهکیشیت. ههستمان وا بوو ئیدی له نیگارخانهی سولتانمان لهسهه رپیازی فهه رهنه نیگار دهکیشریت، نهو شیواز و کتیبانهی سهه له بههه ری ژیانی خویمان له پیناویدا بهخت کردوه، له بههروه له بیر دهکرین، راستییه کهی، کوئیایی بهگشت شتیک دیت و نهگهه نهزهه روومییه کانیسه تهنگاومان نهکهه و دهستمان لی نهوهشین، نهوا نهشکه نهجهه دهه رانی سولتان به سهه هه تکرایی بههه لامان دهکهه... بهلام بهدهم گریانه وه ههروهک چوئن له میانهی هه نسک و نالیئی خووه وه هیشتا بهه دهوام بووم له بیستنی تریهی دلپههی خهه مگینی باران، ئاواش بهه گو شهیه کی تری نه قلم ههستم دهکرد نه مانه هه کاری راسته قینهی گریان من نین. تو بلتیت نهوانی تر تا چ رادههک ههستیان بههه کردبیت؟ ههه بههوهی نهوهی له ناخه وه دهگریام و ههه بههه روق دهگریام، توژیک خووم بهتاوانبار دهه زانی.

بههه پوهله خوئی لیم نیژیک خسته وه، دهستی نابه سهه شانم، دهستی بهه قژمدا هینا، گو نامی ماچ کرد و وشهه شیرینی له دهه هاتنه دهه. نهه دوستایه تییه منی زیاتر له ناخه وه وه بهه دهه ههستکردن بهتاوانه وه گریان. نهه دهه توانی سههیری رووخساری بکهه، بهلام نازانم له چیهه وه بوو برابیه کی هه لهه لهکن دروست بوو وهک نهوهی نهویش دهستی کردبیت به گریان. پیکه وه دانیشتن.

ئا لهه که شهه دا چوئیه تییه بهخشینی ههه رووکمان له هه مان سالدا بهه نیگارخانه بو شاگردی، خهه مگینی نامویی دابره له دایکانمان و دهست پیکردنی له پیری ژیانیکی تر، ئازاری نهو تیهه له دهه ههه روقی بهههه خواردمان، خووشی و شادیی دوو دیاریی نیهه ردر او له لایهه گهه وههی خهه زینهه دارانه وه و بههه له داوان رویشتنه وه مان بو مال هینایه وه بیریی خویمان. سهههه تا تهنا نهو دهه گپرایه وه و من بهه دلی پر له خهه وهه گویم راکرتبوو، بهلام دواتر کاتیک له قلهق و دواي نهویش قههه که له سهههه تایی سالانی

شاگردیماندا جاروبار هاتوچۆی نیگارخانهی دهکرد، تیکه‌ل به گفتوگۆی دۆستانه‌ی نێوانمان بوون، منیش گریانه‌که‌ی که‌میک له‌مه‌وبه‌رم له‌ بیر کرد، به‌ ده‌میان‌ه‌وه‌ پێ‌ که‌نیم و ده‌ستم کرد به‌گێرانه‌وه‌.

ئ‌ه‌و به‌یان‌بیانه‌ی زستانمان هینایه‌وه‌ بیرى خۆمان کاتیک شاگرد‌ه‌کان زووتر له‌ خه‌و هه‌له‌سه‌ان، ئاگردانی گه‌وره‌ترین ژووری نیگارخانه‌یان داده‌گیرساند و به‌ ئاوی گه‌رم زه‌ویی نیگارخانه‌یان پاک ده‌کرده‌وه‌. یادی "وه‌ستا"یه‌کی کۆنی خوا لیخۆش‌بوومان کرده‌وه‌ که‌ هینده‌ بێ ئیلهام و خۆپاریز بوو رۆژ تا ئیواره‌ ته‌نیا نیگاری گه‌لایه‌کی داری پێ ده‌کیشرا و گافیک ده‌بینی وای ئیمه‌ دیسان له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ سه‌یری گه‌لای سه‌وزی داره‌کانی به‌هار ده‌که‌ین، بێ ئه‌وه‌ی لیمان بدات، بۆ جاری سه‌ده‌م لیمان تووره‌ ده‌بوو و ده‌یگوت: "سه‌یری ئه‌وی نا، ئیره‌ بکه‌ن!" شاگردیکی ریه‌له‌مان بیر که‌وته‌وه‌ به‌هۆی کاری زۆره‌وه‌ چاوی خێل بوو، بریار درابوو ره‌وانه‌ی ماله‌وه‌ بکریت، ئه‌ویش به‌ بوخچه‌ی ده‌ستییه‌وه‌ به‌ره‌و ده‌رگا هه‌نگاوی ده‌نا و ده‌نگی گریانی له‌ سه‌رانسه‌ری نیگارخانه‌دا ده‌بیسترا. دواتر ئه‌وه‌مان هاته‌وه‌ به‌رچاوی چۆن قوتووویه‌کی مسی زه‌ردی مه‌ره‌که‌بمان دزی و هیدی هیدی کردمان به‌سه‌ر نیگاریکدا (کاتیک له‌شکری عوسمانی له‌ ریتی شیروان و له‌ قه‌راغ روه‌باری کنک دووچاری برسێبوون ده‌بیت، ئه‌ره‌ش داگیر ده‌کات و سکی خۆی پر ده‌کات). سێ نیگارکیش ماوه‌ی شه‌ش مانگ بوو کاریان له‌و نیگارده‌دا ده‌کرد و ئیمه‌ش به‌چیژه‌وه‌ ته‌ماشامان ده‌کرد (چونکه‌ ئه‌م شه‌ره‌ تاوانی ئیمه‌ نه‌بوو). به‌نه‌زاکه‌ت و ریزه‌وه‌ باسی چه‌رکه‌ز خاتوونی جوانترین ژنی پاشای هه‌فتا سالیمان کرد، هه‌رسێکمان که‌وتبوینه‌ داوی ئه‌قینی و له‌گه‌لی ده‌نووستین. پاشای می‌ردیشی سه‌یری داگیرکاری و هیز و ده‌وله‌مه‌ندیی خۆی ده‌کرد و نه‌خش و نیگاری وه‌ک ئه‌وه‌ی بنمیچی کۆشکی راوی سولتانمانی بۆ مائی خۆی ده‌خواست. به‌تاسه‌وه‌ باسی له‌زه‌تی ئه‌و شو‌ربای نیسه‌که‌مان کرد که‌ به‌یانانی زستان له‌ ناو شیاپانه‌ی ده‌رگا ده‌مانخوارد بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لمه‌که‌ی کاغه‌زه‌کانمان نه‌رم نه‌کاته‌وه‌. یادی ئه‌و خه‌م و دلته‌نگیانه‌شمان کرده‌وه‌

کاتیک له ژیر پالپهستوی مامۆستاماندا بۆ شاگردی رهوانهی شوینیکی دوور دهکراین و له دۆستان و وهستایانی نیگارخانه دادهبراین. تاویک بهژن و بالای شازده سالهی پهپولهی شیرینم هاتهوه بهرچاوی: کاتیک له رۆژیکی گهرمی هاویندا تیشکی خۆر له پهنجهرهی کراوهوه دههاته ژووری و بهر شانی رووتی رهنگ ههنگوینی دهکوت، چهقۆی له گوچچهکه ماسی دروستکراوی دهستی بهخیرایی دهجوولاند و کاغهزی سفت دهکرد. بهدهم خهیاڵکردنهوهوه ئهم کارهی دهکرد، ناوبهناو رادهوهستا، چاوی له کیماسییهکی بچووی سهر کاغزهکه نیزیکی دهخستهوه و بهسهرنجهوه لیتی ورد دهبووهوه، به دوو سی جیوولی جیاواز چهقۆی بهسهر ئهو خالهدا دههینا و دواتر سههرلهنوی پوهتی پیشووتری وهردهگرتهوه. له کاتیکدا دهستی بهخیرایی ژیر و ژووری دهکرد، خۆی دهکهوته گۆمی قولی خهیاڵهوه و له پهنجهرهوه بۆ دووری دهروانی. ناتوانم ههرگیز له بیرى بکه، دواتر ئهو، وهک ئهوهی منیش لهگهڵ کهسانی تردا دهکرد، تاویکی کورت له پهنجهرهوه سهیری دهرهوهی نهدهکرد و چاوی دهبریه ناو چاوی من. ئهم نیگایه ههموو کاتیک یهک واتای ههبوو که سهرحهم شاگردهکان پێیان دهزانی: ئهگهر خهیاڵ نهکهیتهوه، کات هیچ تی ناپهپیت.

۵۸

دوا جار پیم ده لین بکوژ

منتان له بیر چوو، وا نییبه؟ ده با هر هیچ نه بیت بوونی خوّم لیره له نیوه نه شارمه وه، چونکه قسه کردن له گه ل ئه و دهنگه ی که به تپه ریوونی کات له هه نامدا گه وره تر ده بیته وه، پیداویستییه که ناتوانم خوئی له بهر رابگرم. جاروبار زور پال په ستو بۆ خوّم ده هینم و پیم وایه له م رووه وه هه ست به شکانه وی ناو دهنگم ده کریت. جاری واش هه یه دیده مه بهر و ئه و کاته ش وشه ی هیماکه ر بۆ که سایه تییه که ی ترم و پهیقی وا که له وانیه نیوه ش ههستی پی بکن، له ده مم دینه ده ری. دهسته کانم ده لهرزن، ته ویلم له نارقه ده نیشیت و ده موده ستیش حالی ده بم ئەمانه هیمای شتی نوین.

به لام هه تا بلّیت به خته وهرم لیره! له گه ل برایانی نیگار کیشم دانیشتووین و دلّی یه کتر ده دینه وه. به دم بیر هینانه وهی بیره وهرییه کانی بیست و پینج سالی رابردوو مانه وه، دوژمنایه تی نا، جوانی و خویشییه کانی نه خش و نیگار کیشانمان بیر ده که ویته وه. به ههستی که وه، وهک ئه وهی کو تاییی دنیا هات بیت، دانیشتووین، به چاوی پر له فرمیسکه وه ده ست به سه ری یه کدیدا ده هینین، یادی رۆژانی خوئی رابردوو مان ده که ینه وه و ئەم رهفتاره شمان ره هه ندیکی تایهت به ژنانی حه ره مسه رای تیدایه.

ئەم ویکچوونه م له ئەبو سه عیدی کرمانییه وه وهرگرت، ئەو میژوونوسه ی کاتیک میژووی کورانی تهیمووری له نگه دنووسیته وه، به سه رهاتی ماموستایانی کوئی شیراز و هه راتیش ده گوازیته وه. سه د و په نجا سال بهر له نیستا، جیهان شای فه رمان ره وای قه ره قویونلو سوپا بچوکه کانی خان و

پادشاکانی نهوهی تهیمووری لهنگ که له دژی یهکدی له شهریدا بوون، تیک دهشکینیت و ولاتیان خاپوور دهکات، لهگه‌ل لهشکری سه‌رفرازی تورکمان به‌سه‌رانسه‌ری ولاتی عه‌جه‌ماندا تی دهپه‌ریت و دهگاته رۆژه‌لات. دواچار له ئه‌سته‌رناباد ئیبراهیمی نهوهی روحی کوری تهیمووری لهنگ تیک دهشکینیت و به لهشکره‌کانییه‌وه روو له قه‌لای هه‌رات دهکات. نه‌وه‌کانی تهیمووری لهنگ ماوهی نیو سه‌ده بوو نه‌که ته‌نیا ولاتی عه‌جه‌م، بگره له هندستانانه‌وه بۆ بیزانس فه‌رمان‌ره‌وایی نیوهی جیهانیان ده‌کرد و به‌قسه‌ی کرمانی میژوونوس، ئه‌م ده‌سته‌وه‌شانده‌ گورچووبه‌ له هیزی له به‌زین نه‌هاتووی ئه‌وان بایه‌کی توندی کاره‌ست و رووخانی له‌گه‌ل خۆی هیناوه و له قه‌لای گه‌مارۆ‌دراوی هه‌رات بووه به‌رۆژی هه‌شر. ئه‌بو سه‌عه‌ید به‌چێژیکی سه‌یره‌وه بیرری خۆینه‌رانی ده‌خاته‌وه که جیهان شای قه‌ره‌قۆیونلو هه‌رکه‌سه‌تیکی له نهوهی تهیمووری لهنگ له قه‌لاکاندا به‌رده‌ست که‌وتبیت، دل‌ره‌قانه کوشتوویه‌تی؛ که‌وتووه‌ته ناو هه‌رمسه‌رای پادشا و شازاده‌کان و ژنانی هه‌لبژاردووه و خستوونیه‌تیه هه‌رمسه‌رای خۆیه‌وه؛ وه‌ستایانی نیگارکیشی له یه‌کدی دابریوه و بێ به‌زه‌ییانه زۆربه‌یانی کردووه به شاگردی وه‌ستا‌کانی خۆی. میژوونوس له‌م خاله‌وه به‌سه‌ره‌هاته‌کان له پادشا و سه‌ربازه‌کانی ناو قولله‌ی قه‌لاکانه‌وه که له هه‌ولێ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی دوژمندان، ده‌باته‌وه سه‌ر وه‌ستایانی نیگارکیش. ئه‌مان له ناو قه‌له‌م و بۆیاخدا له نیگارخانه چاوه‌رپێ ئاکامی ترسناکی له زووه‌وه زانراوی گه‌مارۆ ده‌که‌ن. میژوونوس یه‌که به‌یه‌که ناویان ده‌هینیت و ده‌لێت سه‌رانسه‌ری دنیا ده‌یاناسیت و هه‌رگیز له بیر ناچنه‌وه. ئه‌و وه‌ستا نیگارکیشانه‌ی که ئیستا هه‌موویان له بیر چوونه‌ته‌وه، ئه‌وانیش له کاتی گه‌مارۆ‌دا کتومت جۆری ژناتی هه‌رمسه‌را باوه‌ش به‌یه‌کدا ده‌که‌ن، ده‌گرین و جگه له یادکردنه‌وه‌ی رۆژانی خۆشی رابردوو، هیچ شتیکی تریان له ده‌ست نایه‌ت.

ئیمه‌ش وه‌که ژناتی خه‌مگینی هه‌رمسه‌را، یادی ئه‌وه‌مان کردووه سولتان له رابردوودا ئیمه‌ی زیاتر خۆش ده‌ویست. ئیمه له جه‌ژنه‌کاندا قوتووی

نه‌خشپندراوی رهنگاورهنگ، ئاوینه و قاپ و دهوری، هیلکه‌ی نه‌خشپندراوی
 شترمورخ، ئه‌و شتانه‌ی له‌ کاغز دروستمان ده‌کردن، نیگاری یه‌ک په‌ره‌یی،
 ده‌فته‌ری نیگاری گالته و گه‌پ و سه‌فابه‌خش، کاغزی یاری و کتیبمان
 پیشکیشی ده‌کرد، ئه‌ویش سه‌لته‌ی فه‌روودار و له‌ ئان و ساتیشدا کیسه‌ی پر
 له‌ پاره‌ی ده‌داینی، ئه‌ری وه‌ستایانی نیگارکیشی به‌سالاچووی چالاک،
 رهنجده‌ر، به‌رچاوتیر و به‌که‌م قایلبووی ئه‌و رۆژگارانه‌ چیمان به‌سه‌ره‌ات؟
 ئه‌وانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌سانی تر نه‌بینن چۆن کاریان کردووه و له‌به‌ر شپرزهبیی
 ئه‌وه‌ی نه‌بادا کاریان بۆ ده‌روه‌ی کۆشک ئاشکرا بیت، خۆیان له‌ قوژبانی
 مالانی خۆیان قایم نه‌ده‌کرد، بگره‌ هه‌موو رۆژیک ده‌هاتنه‌ نیگارخانه. ئه‌و
 نیگارکیشه‌ به‌ته‌مه‌نانه‌ی بی‌ فیزانه‌ سه‌رتاپای ژبانی خۆیان دابوو به
 نه‌خشاندنی دیواری کۆشک و سه‌راکانی ناو نیگارخانه‌کان، به‌کیشانی نیگاری
 گیای حه‌وتپه‌ر له‌ بۆشایی په‌رکه‌کاندا و به‌و گه‌لای دار سه‌رووانه‌ی که‌ مرۆف
 دوا‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ سه‌یرکردنیان بۆی ده‌رده‌که‌وت هیچ کامیان له‌وانی تر
 ناچن، کوان له‌ کوین؟ ئه‌دی کوان ئه‌و مامۆستا مامنیوه‌ندیانه‌ی باوه‌ریان وا
 بوو خوا ته‌نیا هونه‌ر و لیته‌اتوویی به‌هه‌ندیک که‌س داوه و پشوودرێژی و پشت
 به‌خۆبه‌ستینیشی به‌ بریکی تر داوه، قایل بوون به‌وه‌ی جۆزیک له‌ حکمه‌ت و
 دادپه‌روه‌ریی له‌م دابه‌ش کردنه‌دا هه‌یه و هه‌رگیز ئیره‌ییان به‌که‌س نه‌ده‌برد؟
 ئه‌و مامۆستا پیرانه‌ هه‌ندیکیان پشت کۆماوه و به‌رده‌وام لیو به‌خه‌نده‌ بوون،
 بریکیان خه‌یالپه‌رست و مه‌ست بوون، به‌شیکیشیان ده‌یانویست کچه
 قه‌یره‌کانی خۆیان له‌ گه‌ردنمانه‌وه‌ بئالین. ئیمه‌ هه‌ولمان دا به‌یادکردنه‌وه‌یان
 ورده‌کارییه‌ له‌ بیرکراوه‌کانی سالانی شاگردی و سه‌ره‌تای وه‌ستاییمان
 به‌ئینه‌وه‌ پیش چاوی خۆمان.

ئه‌ها هیلکیشیکی چاوه‌مێک خیل هه‌بوو کاتیک هیلکی ده‌کیشا، زمانی
 ده‌ره‌تیا و ده‌یخسته‌ سه‌ر گۆنای. ئه‌گه‌ر هیلکه‌ له‌ راستی په‌ره‌ی به‌رده‌ستی
 نێزیک بووایه‌ته‌وه، ئه‌م زمانی ده‌خسته‌ سه‌ر گۆنای چه‌پی و ئه‌گه‌ر له‌ چه‌پ
 نێزیک بووایه‌ته‌وه، زمانی له‌سه‌ر گۆنای راستی داده‌نا. نیگارکیشیکی

بچكوك و بارىكەلەنە ھەببو گافىك بۆياخى لە دەست دەرچوو، دەيگوت:
"پشووڧرېژى، پشووڧرېژى، پشووڧرېژى" و بە نەرمە قاقا بەخۆى پى دەكەنى.
و ھەستايەكى ھەفتا سالى زەركارى ھەبوو چەندىن سەعات لەگەل
شاگردەكانى بەرگتېگرى نھۆمى خوارېدا قسەى دەكرد و لافى ئەوەى لى دەدا
ئەگەر مرؤف بۆياخى سوور لە تەوئلى خۆى بدات، ئەوا پېرېوون رادەگرېت.
مامۆستايەكى توورە و تۆسن ھەبوو بۆ تاقىكردنەوەى پېكھاتەى بۆياخ،
دەسپېك نىنۆنەكانى خۆى بۆياخ دەكرد و پاشان يەكېك لە شاگردەكانى،
سار ھەر كامىكيان بوايە، رادەگرت و بۆياخى لە نىنۆكى ئەوئش دەدا.
نىگار كېشىكى قەلەو ھەبوو بە لاقى تووكنى كەروپشكى بەكار ھېندراوہ بۆ
كۆكردنەوەى تۆزى زېرى لە زەركارى كەوتوو رېشى خۆى دەخووراند و
ئىمەى دەھىنايە پىكەنەن. كوان، ئەوانە لە كوئىن؟

كوان ئەو تەختى مۆرانەى بەھۆى بەكار ھىنانى زۆريانەوہ بووبوون بە
بەشىك لە ھەستەى شاگرد و دواتر توور ھەلدرابوونە لاوہ؟ ئەدى مقەستە
درېژەكانى كاغەز بېرىن، ئەوانەى كاتېك شاگردەكان گەمەى شەپە
شمشېرىان پىيان دەكرد، زىانيان پى دەگەيشت؟ ئەو تەختەى نووسىنانەى بۆ
ئەوەى تىكەل نەبن، ناوى مامۆستايانى گەورەيان لەسەر نووسرابوو؟ كوا
بۆنى مسك ئاساى مەرەكەبى چىنى؟ كوا ئەو زىرەى فنجانى قاوہبەى لە
بېدەنگىدا دەكەوتە بەرگوى؟ كوا پشیلە بۆرەكەمان، ئەو نازدارەى ھەموو
ھاوئنىك لە تووكى ناو گوى بېچووہكانى و تووكى گرېملى فلچەى
جۆراوچۆرمان دروست دەكرد؟ كوا ئەو تۆپە كاغەزانەى ھندستانى كاتېك
بەزىادەوہ وەرمان دەگرت بۆ ئەوەى بەدەستى خالى دانەنىشىن و وەك
خۆشئووسان ھىليان لەسەر بكىشىن؟ قەلەمتاشىكى دەسك پۆلاى عىبەرتى
ھەبوو لە كاتى كردنى ھەلەى گەورەدا بە دەستوورى سەرگەورەى وەستايانى
نىگار كېش بۆ داركارىكردن بەكار دەھىندرا. ئەو قەلەمتاشە و تەدارەكى ئەو
تېھەلدا نانە ئىستا لە كوئىن؟

باسى ئەو ھەمان كرد ھەلەيەكى تىرش ئەوہ بوو سولتائمان وەستايانى

نیگارکیشی راسپاردبوو له مائی خوځیان کار بکهن. باسی ئهو حهلوا گهرم و نایابه‌مان کرد کاتیک زستانان زوو ئیواره داده‌هات و دواى ئه‌وهى ئیمه به‌دم نازارى چاوه‌وه له‌به‌ر تیشكى قوتیلکه و مؤم کارمان ده‌کرد، له چیشخانه‌ی کوشکه‌وه ده‌هات. به‌چاوى پر له فرمیسک و به‌دم پینکه‌نینه‌وه یادى وه‌ستایه‌کى پیر و خه‌له‌فاوى زه‌رکاریمان کرده‌وه تووشى نه‌خوشیى له‌رزین بوو، چیدی نه‌یده‌توانی کاغه‌ز به‌ده‌سته‌وه بگریت، مانگی جاریک ده‌هاته نیگارخانه و لوقمه‌ فازی ده‌ستکردى کچه‌که‌ی که بۆ ئیمه‌ی شاگردان سوورى ده‌کرده‌وه، له‌گه‌ل‌خوځى ده‌هیتنا. دواى مردنى مامۆستای گه‌وره‌ قه‌ره مه‌مى پيش مامۆستا عوسمان، چه‌ندین رۆژ ژوره‌که‌ی خالى مایه‌وه. پاش پشکینى، له ژیر ئه‌و دۆشه‌که‌ی مامۆستا قه‌ره مه‌مى نیوه‌رۆیان له‌سه‌رى راده‌کشا و سه‌رخه‌ویکى ده‌شکاند، چه‌ند په‌رپه‌یه‌کى شاهانه‌ی مامۆستا دۆزرانه‌وه و ئیمه باسی ئه‌وانه‌شمان کرد.

ئیمه‌ش کتومت وه‌ک مامۆستا قه‌ره مه‌مى شانازیمان به‌ په‌ره و نیگارخانه‌ی خو‌مانه‌وه کرد و ئه‌گه‌رچى له‌به‌رگرتنه‌وه‌ش بوون، جاروبار دهرمان ده‌هیتنا، ده‌مانویست ته‌ماشایان بکه‌ین و پاشان ژماردمانن: گێراییانه‌وه و گوتیان: بۆیاخکردنى ئاسمانى به‌شى سه‌ره‌وه‌ی نیگارى کوشكى بۆ هونه‌رنامه کیشراو به‌ ئاوى زير، به‌هۆى زيره‌که‌ خو‌يه‌وه نا، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی له نیگارکى دانسقه‌ چاوه‌رچى ده‌کرا، له‌ ره‌نگ و قولله و له‌ نیوان دار سه‌روه‌کاندا ديمه‌نیک پیک هاتبوو کۆتایی دنیای ده‌خسته‌وه بیری مرۆف.

ئه‌وان گێراییانه‌وه گوتیان: نیگارى چه‌زهرتى په‌يامبه‌رمان کاتیک دوو فریشته خوځیان خسته‌ووته‌ بن بالى، له‌سه‌ر مناره‌وه بۆ ئاسمان به‌رز ده‌یته‌وه، په‌يامبه‌رمان پى خوځ نییه فریشته چوونه‌ته‌ بن بالى و ختووکه‌ی پى دیت، به‌ ره‌نگى زۆر به‌ده‌ر به‌ست کیشراوه و ته‌نانه‌ت مندانى بچووکیش گاتیک ئه‌م ديمه‌نه پیرۆزه ده‌بین، ده‌سپیک به‌ باوه‌ر وه‌ه ده‌ترسن و دواتریش وه‌ک ئه‌وه‌ی ختووکه‌ی خویشیان درابیت، به‌رپزه‌وه پى ده‌کهن. من گێرامه‌وه و گوتم: پاشای سه‌رۆک وه‌زیری پیشوومان گشت ئه‌و یاخیبووانه‌ی دابووینه

شاخ، سەرپرېبوو، منیش كهللهسهره برېدراوهكانم بهزهرافهت و پړزهوه له كهناری نېگاری دهستكاری خوځمدا ریز كړدېوو. ئهوكهلهسهرانهی من گریملیانم به رهنگی سوور بوياخ كړدېوو، برۆیان بۆ مردن گرز كړدېوو، لېوی بهباری ههریهكهیان پرسپاری واتای ژیانى دهكرد، لووتیان له ناچاریدا دواپین ههناسهههلمژبېوو، و چاویان بۆ ژیان داخستېوو. من وهك ئهوهی وهستاپهكې پورتریتی فهرهنگ دهېكات، بهچېژ و باپهخهوه نېگاری پهك بهپهکیانم كېشا. ههر كهلهسهرېكم وهك سهری مردوویهكې ئاسایی نا، بگره جۆری رووخسارېكې جیاواز لهوانی تر كېشاهوه.

ئا لهم رپهوه چۆشهوهیستېرین جفاتتهكانی ئهفین و شهري و شاهانهترین جوانكاری و ئهوه زهرافهتكارپیانههئاو له چاوان دههپن، هیناپهوه بییری خوځمان و بهتامهزرۆبې وهك بیرهوهرییه نهمر و دهست پې را نهگېشتووهكانی خوځمان قسهمان له بارهپانهوه كړد. ئهوكه باخچه چۆل و پارذارانههئ له شهوانی پر له ئهستېردها دهبن به چېژوانی دلداران، داری بههار، مهلی ئهفسانهپې و زهمانی دهقبهستوومان هاته بهرچا... ئهوشههه خویناویپیانهه بهئهندهه دیوهزمههئ خوځمان ترسناك و لېمانهوه نېزېك بوون، شهرفانانی دوولهتكراو، ئهسپې زری خهلتانی خوین، مرۆقی جوانی رابردوو كاتېك پهكتر بهر خههجهر دههه، ئهوه ژنه دم بچووك، دهست خنجیلانه، چاوماسی و مل خوارانههئ له پههجههوهه سهپیری رووداوهكان دهكهن، هیناپه پېش چاوی خوځمان... یادی لاوانی شوخی بهخوناز و دلگهش، پادشا و خانانی قوز، دهولت و كووشكې له مېژههوه روخواویانمان كردهوه. رېك وهك ئهوه ژنانههئ له هههمسههراي ئهوه پادشایانههئا دهگریان، ئېمهش دهمانزانی ئیدی ژیانى خویشمان تېكههئ به یادگاری بووه، بهلام ئایا وهك ئهوان له دیرۆكهوه دهپهپینهوه بۆ داستان؟ بهمهههستی ئهوهی سپههري ترسی له بیهرچوونهههئ خراپتر له ترسی مردن راپدېچمان نههكات، پرسپاری خوشهوهیستېرین جفاتى مردنمان له پهكتر دهكرد.

پهكسهر بیرمان كهوتهوه زووحاك فریوی ئیبلېسی خواردووه و باوكی خوئی

كوشتووه. له سهردهمى ئەو داستانەدا كە له سهرەتاي شانامەدا باسى كراوه، له بەر ئەوهى گەردوون تازە ئافرىندرابوو، شتەكان زۆر سادە بوون و هيج شتێك پێويستى بە روونکردنەوه نەبوو. شيرت بويستبايه، بزنت دەدۆشى و دەتخواردەوه؛ ئەسپت بگوتبايه، سواری دەبووى و دەرۆيشتیت؛ خراپەت بگوتبايه، ئيبليس دەهات و تۆى بەجوانى و باشييهكانى كوشتنى باوكت قايل دەكرد. تاوانى كوشتنى مەرداسى بەرچەلەك عەرەب لەسەر دەستى زووچاكى كورپى بۆيه جوان بوو، چونكە لە سەرىكەوه بى ھۆ بوو، لە سەرىكى تريشەوه، بەنيوه شەو لە ناو باخچەى كۆشكىكى شاهانە و كاتێك ئەستىرە و دار سنەوبەرى زېرين بەناستەم دەرووبەر روۆشن دەكەنەوه، ئەنجام درابوو.

دوايى ئەو ھەمان ھېنايەوه بىرى خۆمان كاتێك روۆستەمى داستان، پاش سى روۆژ زۆرانبازی و ھىنان و بردن لەگەل زۆرابى كورپى خۆى كە سەركردهى سوپاي دوژمنە، نازانیت كورپى خۆيەتى و دەيكوژیت. روۆستەم بە زەبرى شمشير سنگى زۆراب ئەنجن ئەنجن دەكات و دواتر بە بازووبەندىكدا كە چەندىن ساڵ لەو ھوبەر داويەتى بە داىكى، بۆى دەرەكەويت كورپى خۆيەتى و بە دەم ھەلپشتنى فرميسكەوه دەست دەكات بەگريان و شين و شەپۆر. لەو شين و گريانەى روۆستەمدا شتێك ھەبوو كارى لە ھەرسىكمان دەكرد.

ئەو شتە چى بوو؟

كاتێك ھېشتا باران بە خەمگىنى تريەى لە سەربانى تەكيە ھەلەساند، ئەمسەر و ئەوسەرم دەكرد و بەمجۆرە ھاتمە گۆ:

"يان مامۆستا عوسمانى باوكمان بەناپاكى بە كوشتمان دەدات، يان ئيمە بەناپاكى ئەو دەكوژين."

نەك بەھۆى ئەوهى قسەكەم ھەلە بيت، بگرە لەبەر ئەوهى راست بوو، تووشى سەرسامى بووين و بپدەنگ بووين. ئەمسەر و ئەوسەرم دەكرد و بەشپرزەيى گەرانەنەوهى ھەموو شتێك بۆ دۆخى جارن، ئەمەم بەخۆم

دهگوت: ئەگەر باسى چۆنپەتتى كوشتنى سىياوش لەسەر دەستى ئەفراسىياو بگەم، بابەت دەگوڭدردىت. بەلام ئەم بەسەرھاتە ناپاكييەكى گەرەى تىدا بوو من لىي نەدەترسام. چۆنپەتتى كوشتنى خەسرەو بگىرەو. باشە، بەلام ئايا وەك ئەوەى فیردەوسى لە شانامەدا گىراو پەتتەو، يان جوړى ئەوەى نىزامى لە شىرىن و خەسرەودا باسى كر دوو؟ شتى خەمبەخش لە شانامەدا ئەو پە كاتىك بكوژ دىتە ژوورئ، خەسرەو بەچاوى پى لە فرمىسكەو دەزانىت كىيە! وەك دوايىن چارە بە غولامەكەى كز خوئى دەلئىت "دەمەوئىت دوو پكات نوئىژ دابەستم، برۆ ئاو، سابوون، جلى پاك و بەرمالم بۆ بهئىنە" و بەپى دەكات. بەلام ئەو غولامە ساويلكەيە لەوە حالى نابىت سەردارەكەى ئەوى بۆ خواستنى كۆمەك ناردوو و بەراستى دەروا بۆ هئىنانى ئەو شتانەى لى داوا كر ابوو. بكوژ پاش ئەو پەتەنيا لەگەل خەسرەودا لە ژوورەو دەمىنئىتەو، يەكەم كارى ئەو دەبىت دەرگا لە دىوى ژوورەو كلۆم دەدات. فیردەوسى لەم جفاتەى كۆتايىي شانامەدا، بەقئزەو و بەمجۆرە وەسىي بكوژى دار دەستى پلانگىران دەكات: بۆگەنە، تووكنە، ورگ زلە.

سەر و خوارم دەكرد و سەرم پى بوو لە وشە، بەلام وەك ئەو پە لە خەوندا بىم، بەهېچ جوړىك نووزەم لئو نەدەهات.

هەر وەك خەون ببىنم، ئەو كاتە هەستم كرد ئەوانى دى لە نىوان خوئاندا فسكەفسكىانە و دوژمنانە باسى من دەكەن.

لەپى هەرسىكەيان پىكەو شاللاويان بۆم هئىنا. كاتىك خوئان كىشا بەسەرمدا، لاقەكانم هئىندە بەخىرايى لە زەوى دابىران، هەرچوارمان پىكەو بەر بوويناو. لەسەر زەوى يەكترمان گەوزراند و لە يەكديمان دا، بەلام ئەمە ژوړى نەخاياند. من لەسەر پشت كەوتەم ژىرەو، ئەوانىش چوونە سەرم.

يەكەكەيان لەسەر ئەژنۆكانم دانىشت. يەكەكى ترىشيان لەسەر بالى راستم. قەرە هەردوو ئەژنۆى خوئى خستە سەر شوپنى بەيەكگەيشتنى قوئل و شانەكانم، بەهئزەو قوونى نايە سەر مەوداى نىوان گەدە و سنگم و دانىشت.

لەم دۆخەدا بەهیچ جوړیک جوولم پێ نەدەکرا . هەموومان سەرمان سوورما و کەوتینە هەناسەپرکێ . ئەمەم خستەوہ بیریان :

مامی خوا لیخۆشبووم کورپکی ناقولای دوو سال لە من بەتەمەنتری هەبوو ، هیوادارم لە کاروان بریندا دەستگیر کرابیت و لە میژ بیت کەللەئە سەری لە جەستەئە جیا کرابیتەوہ . ئەم شتە نالە بارە ، چەندی هەستی دەکرد من لەو زۆرزانتر ، ئاوەزیاو و پیاوترم ، بەهەر بیانوویەک بوایە شەرپکی دەنایەوہ ؛ ئەگەر شەرپشی پێ مەیسەر نەبوایە ، دەبگوت با زۆران بگرین ، بەماوەیەکی کورت منی دەنایە ژێر و بەهەمان شێوہ ئەژنۆکانی لە شانم قايم دەکرد ، وەک ئیستای قەرە ، چاوی دەبرییە ناو چاوانم ، تفی نیوان لیوانی دەهینا و دەبرد ، ئەم تەفە تا دەهات گەورە دەبووہوہ ، دواتر بەکاومخۆ بەرەو چاوم دەپرژاند ، منیش لە ترسی ئەوہی دەمگوت ئیستا دەپرژیتە سەر چاوم ، هەولم دەدا بەنەفرەتەوہ سەرم بەرست و چەپدا ببەم و ئەویش زۆر کەیفی پێ دەهات .

قەرە گوتی دەبیت هیچ شتیک نەشاریتەوہ . دوایین نیگار لە کویتەه؟ دانای پێدا بنی .

لەبەر دوو هۆ هەستم بە رقیکی خنکینەر و دلتنگی دەکرد : پێشتر هەستم بەرپیککەوتنی نیوانیان نەکردبوو ، بێ حسیب و بەختوخورایی ئەو هەموو قسەئەم بۆیان کردبوو . هیچ بیرم نەچووو بو ئەوہی دەغەلی بگاتە ئەم رادەئە و من پێشتر لێرە هەلنەهاتبووم .

قەرە گوتی ئەگەر دوایین نیگار دەرنەهینیت و نەماندەیت ، قورگت هەلنەدرم .

شتیکی سەیر بوو . دەتگوت ئەگەر دەم بکەمەوہ ، راستیی لێ دیتە دەری ، بۆئە هەردوو لیوانم بەتوندی نابووہ سەریەک . لەلایەکی تریش بیرم دەکردەوہ هیچم لە دەست نایەت . ئەگەر لە نیوان خۆیاندا ریک بکەوتبان و منیان وەک بکوژ بە گەرەئە خەزینەداران رابگەیاندا ، ئەوا لەم بەلایە رزگاریان دەبوو . تاکە ئومێدم ئەوہ بوو مامۆستا عوسمان ئاماژە بۆ کەسیکی تر ، بۆ خالکی

تر بکات، به لّام با بزّانین ئەو شتانهی قهره له باره‌ی ئەوهوه گووتنی، راستن؟ بیرم کردوهه تو بلیتیت له دهستیان بیت لیره بمکوژن و دواتریش تاوانه‌که بخه‌نه ئەستۆی من؟

خه‌نجه‌ریان له قورگم قایم کرد. ده‌ستبه‌جی بینیم قهره چیژ له‌م دۆخه وهرده‌گریت و شادمانی خۆی پی ناشاردیته‌وه، زله‌یه‌کیان له ده‌موچاوم سره‌واند. پرسیم ئەری خه‌نجه‌ره‌که قورگم ده‌بریت؟ زله‌یه‌کی تریشیان وه‌شاند.

به‌لّام توانیم پیرووی له‌م لۆجیکه‌ش بکه‌م: ئەگەر هیچ نه‌ئیم، هیچ شتیک روو نادات! ئەمه‌ هیزیکێ دامی. من به‌دریژایی ژیانم زۆر به‌ئاشکرا باشترین بو‌یاخم کردبوو، جوانترین هیژ و نایابترین نیگارم کیشابوو، ئیدی ئەوان نه‌یاندانه‌وانی بیشارنه‌وه که هەر له‌ مندا‌لییه‌وه له‌م رووه‌وه ئیره‌ییان به‌ من بردوه. له‌ پای ئەو هه‌موو ئیره‌یی بردنه‌یان پیم، خۆشیانم ده‌ویست. به‌ده‌م برا خۆشه‌ویسته‌کانه‌وه پی که‌نیم.

یه‌که‌کیان، نامه‌و‌یت ئیوه بزّان کێ ئەم کاره‌ چه‌په‌له‌ی کرد، وه‌ک ئەوه‌ی ماوه‌یه‌کی دریژ بیت تاسه‌ی یاره‌که‌ی کردبیت و ئیستا ماچی بکات، به‌گه‌رمی منی ماچ کرد. ئەوانی تریش چراکه‌یان نیژیک خسته‌بووه‌وه و له‌به‌ر تیشکه‌که‌ی، ته‌ماشایان ده‌کرد. منیش وه‌لامی ئەم رامووسانه‌ی هاو‌پتی خۆشه‌ویستم دایه‌وه. ئەگەر هه‌موو شتیک روو له‌ کۆتایی ده‌روات، با بزّان باشترین نیگار له‌ کیشانی من بووه. په‌ره‌کانم بدۆزنه‌وه و پروانن.

وه‌ک ئەوه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی ماچ به‌ ماچ، ئەوی فره‌ تووره‌ کردبیت، به‌هه‌لچوونه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ لیدانم، به‌لّام ئەوانی تر ده‌ستیان گرت. تاو‌یک دوو‌لی دایانی گرت. په‌لاماردان و ده‌ستگیرکردنیان له‌ یه‌خه‌ی یه‌کتر، قهره‌ی تووره‌ کرد. ده‌تگوت له‌ من نا، له‌و ئاراسته‌یه‌ی ژیانیان رووی تی کردوه، توورهن و له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه ده‌یانویست تۆله‌ له‌ سه‌رانسه‌ری دنیا و له‌ گشت که‌سێک بکه‌نه‌وه.

قەرە شتېكى له پشتو پنه كههى دهرهينا؛ دهرزيه كى دريژى نووك تيژ. تاويك له چاوم نيزيكي خسته وه؛ جووله يه كى كرد وهك نه وهى بوم بسه لمينيت له دهستي ديت بيكات به چاومدا .

گوټى: "پيش هه شتا سال كاتيك هه رات كه وته دهستي دوژمن، به هزادى كه ورهى ماموستاى ماموستاىان حالى بوو كوټايى به هه موو شتېك هاتووه و بو نه وهى كهس ناچارى نه كات به شتوازيكى تر نيگار بكيشت، به سه ره برزى خوځى كويز كرد. هيدي هيدي هم دهرزى په ره مووچه ي له چاوى خوځى چه قاند و ماوهيك دواى دهرهينا نه وهى، به كاوه خو تاريخايى شاهانه ي خوا به سه ره چاوى نه و نيگار كيشه دست به په رجووه ي بنده ي خويدا داهات. هم دهرزى به كه له گه ل به هزادى ئيدى كويز و مهست له هه راته وه ده چته ته ورين، شا ته هماسپ ويراى شانامه ي نه فسانه يى به ديارى بو باپيرى سولتانمانى ده نيريت. ماموستا عوسمان سه رته تا پي نه برابه وه سه ريه ك بوچى شا ته هماسپ نه مه ي ناردووه. به لام نه مرځ لوچيكي ره وا و ناواى خراپه خواستنى پشت هم دياريه زورداره ي بينى. پاش نه وهى بوى ناشكرا بوو سولتانيشمان ئيدى خوازپاره به شتوازي فرهنگ نيگارى بكيشرېت و ئيوه ي كورانيشى ناپاكيان لى كردووه، دوينى شه و له زوورى گه نجينه كتومت وهك به هزاد هم دهرزى به له گلپنه ي چاوانى خوځى چه قاند. ئيستا نه گهر چاوى تووى هوكارى ويرانبوونى نه و نيگارخانه يه ي نه و سه رتاپاى ژيانى خوځى بوى بهخت كردووه، كويز بكم، به كه لكى چ ديت؟"

گوټم: "نه گهر كويزم بكهيت و نه كهيت، ئيدى دواچار ناتوانين ليتره جيگه يه ك بو خويمان بدوژينه وه. نه گهر ماموستا عوسمان به راستى كويزيش بيت، يان بمرېت و ئيمهش به كاريگه رى فرهنگ له ناخه وه و به ته واوى كيماسى و كه سايه تىي خويمان وه نيگار بكيشين و بين به خاوهنى شتواوز، نه وا وهك خويمان دهچين، به لام نابين به خويمان. نه گهر بلين نه خير با وهك ماموستاىانى كوون نيگار بكيشين و ته نيا نه گهر جوړى نه وان نيگار بكيشين ده بين به خويمان، سولتانمان كه ته نانهت پشتى له ماموستا عوسمانيش كردووه، له جى ئيمه

کهسانی تر ددهؤزیته وه. بگره ئیدی کهس سهیری چارهشمان ناکات، ته نیا به زهیبیان پیماندا دیته وه و دلیان پیمان دسووتیت. شالای سهر قاوهخانه کهش هیندهی تر خوئی بهم برینانه وه دهکات: چونکه بیگومان نیوهی ئەو پروداوه دهخریته ئەستۆی ئیمه‌ی وهستایانی نیگارکیش به‌هۆی زماندریژیکردنمانه وه له دژی مه‌لا ئەفهندی.

زۆر لئیان پارامه وه و هه‌ولم دا حالئیان بکه‌م ده‌ستخستنه یه‌خه‌ی یه‌کتر به‌که‌لکی ئیمه‌ نایه‌ت، به‌لام بی سوود بوو. نیازیان نه‌بوو گویم لی بگرن: شپرزهبییان پتوه دیار بوو، باوه‌ریان وا بوو ئەگه‌ر تا دهمه‌وه‌بیانی و به‌په‌له و بی ئەوه‌ی گوئی به‌ راست و چه‌وت بدن، بریاری تاوانباربوونی که‌سیکی ناو خۆیان بدن، ئەوا ده‌توانن له‌م به‌لایه‌ رزگاریان بیت و ئەشکه‌نجه نادرین و له‌ نیگارخانه‌ش گشت شتیک وه‌ک چه‌ندین سالی رابردوو به‌رتیوه ده‌چیت.

سه‌رباری ئەوه‌ش، ئەو شته‌ی قه‌ره هه‌ره‌شه‌ی ئەنجامدانی کردبوو، مایه‌ی ره‌زماه‌ندی دووه‌که‌ی تر نه‌بوو. باشه‌ ئەگه‌ر ئاشکرا بوايه تاوانبار که‌سیکی تره و هه‌والی به‌ختوخۆرای کویکردنی من بگه‌یشتباوه گوئی سولئانمان؟ نئیزیکی قه‌ره له‌ مامۆستا عوسمان و قسه‌کردنی بی ئابرووانه‌ی له‌ باره‌یه‌وه، ئەوانی ترساندبوو. خوین په‌رپبووه چاوی قه‌ره و ته‌واوی کات دهرزیه‌که‌ی به‌ هه‌لچوونه‌وه له‌ به‌رامبه‌ر چاوم راگرتبوو. ئەوان هه‌ولیان دا قه‌ره‌م لی دور بخه‌نه‌وه.

قه‌ره، وه‌ک ئەوه‌ی ئیمه‌ له‌ نیوان خۆماندا ریک که‌وتین و دهرزیه‌ په‌رهمووچه‌که‌ی له‌ ده‌ست دهربه‌یندریت، شپرزهبی دای گرت. بینه و به‌رده و هینان و بردنیک رووی دا. بۆ خۆپاراستن له‌ شه‌ری دهرزیی پیش چاوانم، ته‌نیا ده‌متوانی چه‌ناگه‌م به‌رز بکه‌مه‌وه و سه‌رم بۆ دواوه بیه‌م.

دواتر شته‌کان زۆر به‌خیرایی قه‌ومان و سه‌رته‌تا پیم نه‌برایه‌وه سه‌ریه‌ک چ قه‌وماو: له‌ چاوی راستمدا هه‌ستم به‌ ئازاریکی تال و دژوار، به‌لام کورت کرد؛ له‌پر ناوچه‌وانم ته‌زی. دواتر گشت شتیک گه‌رایه‌وه دۆخی کۆن، به‌لام ترسیکی گه‌وره که‌وتبووه هه‌ناومه‌وه. چراکه‌ دور خرابووه‌وه، وه‌لی سه‌رباری

ئەو ھەش، بەتەواوی بېنىم ئەوى تریان ئەمجار لە تاريکیدا دەرزىی لە چاوی
چەپم چەقاند. ئەو پېش کەمىک دەرزىیەكەى لە دەستی قەرە دەرهیتابوو؛
ئەمجار ھۆشيارتر و وردبىنتر بوو. کاتىک ھەستم کرد دەرزىی لەناکاو بە
چاومدا کرا، ھىچ نەجوولام، ھەستم بەھەمان سووتانەوہ کرد. وەك بلیت
رچىوی تەوێلم بەھەموو سەرمدا تەشەنەى دەکرد، داوی دەرهیتانەوہى
دەرزىیەكە، ئازار ھاوہستا. وەك ئەوہى لە کارى خۆیان دلىا نەبن، تاویک
سەیرى چاوانى من و ساتىک تەماشای نووکى دەرزىیەكەیان دەکرد. پاش
تتگەشتن لەو بەلا ترسناکەى بەسەر منیان ھیتابوو، پالنان و چەپۆکبازى
ھاوہستا و بارى سەر بەلەکانم سووک بوون.

جۆرى ئەوہى بلوورینم، دەگرىام. لە تاو ئازار نا، بگرە لەبەر ھەستکردنم
بەو بەلایەى بەسەرم ھاتبوو.

نازانم چەند ھاوارم کردبوو. دەسپىک ھەستم کرد ھاوارەکانم، نەك تەنیا
ھەر من، بگرە ئەوانىشى ئاسوودە کردووه. دەنگم، ئىمەى لە یەكدى نىزىك
دەکردەوہ.

دەمبىنى بە درىزتر بوونەوہى ھاوارەکانى من، ئەوان شپىزە دەبوون. ھىشتا
ھىچ ئازارى نەبوو، بەلام ئەوہم لە ھۆشم دەرنەچوو كە دەرزى كراوہ بەھەردوو
چاومدا.

ھىشتا كوێر نەبووبووم. لە خوا بەزىاد بىت جارى دەمتوانى بېنىم بەترس و
خەمەوہ سەیرى من دەكەن و سىبەرەکانیان بە بى ئۆقرەى لە بنمىچى تەكیە
دەجوولتەوہ. ئەمە، ھەم خۆشچالەمى کرد و ھەم منى رادەستى شپىزەبىیەكى
قول کرد. ھاوارم کرد: "وازم لى بەین، دەستم دامىنتان وازم لى بەین با
جارىكى تریش گشت شتەكان بېنىم."

قەرە گوتى: "زوو بە، بىگىرەوہ. ئەو ئىوارەى چۆن لەگەل زەرىف ئەفەندى
یەكدىتان گرت؟ ئەوسا وازت لى دەھىنن."

"لە قاوہخانەوہ بۆ مال دەگەرەوامەوہ، زەرىف ئەفەندى دامام لى پەیدا بوو.

شپرزە بوو، حالیکى فرە پەريشانى ھەبوو. دەسپىک دلم پىنى سووتا، ئىستا دەستم لى ھەلبىگرن، دوايى ھەموويتان بۇ دەگىرمەوھ. خەرىكە بەرچاوم رەش دەبىت.

قەرە ھەك كەسپىكى خاوەن ئەزمون گوتى: "يەكسەر رەش نابىت. باوهرت ھەبىت ماموستا عوسمان بەچاوى كونكراوھوھ ئەسپى لووت بردراوى دەستنيشان كرد."

"زەريف ئەفەندى بەلەنگاز گوتى دەمەويت قسەت لەگەل بكەم و تەنيا متمانەم بەتۆ ھەيە."

بەلام ئىدى دلم بەخۆم دەسووتا، نەك بەو.

قەرە گوتى: "ئەگەر پىش ئەوھى خوين لە چاوانت بنيشيت، قسەمان بۇ بكەيت، ئەوا بەياني دەتوانيت بۇ دواچار پر بەدلى خۆت سەيرى دنيا بكەيت. پروانە، باران وا خۆشى دەكاتەوھ."

"بە زەريف ئەفەندىم گوت با بگەرىنەوھ بۇ قاوھخانە، بەلام حالى بووم ھەزى لەوئى نىيە و تەننەت لىشى دەترسيت. يەكەمجارم بوو ھەستم كرد ئەو زەريف ئەفەندىيە لە سەردەمى سالانى شاگرديمانەوھ ماوھى بيست و پىنج سال بوو پىكەوھ نىگارمان دەكىشا، ئا بەو جۆرە دابراوھ و بەتەواوى ليمان دوور كەوتووھتەوھ. ھەشت نۆ سالى رابردوو، لە دواى ژن ھىنانىيەوھ لە نىگارخانە دەمبىنى، بەلام نەمدەزاني چ دەكات... پىمى گوت دوايىن نىگارى بينيوھ. بەقسەى ئەو تاوان و گوناھىكى گەورەى تىدا بوو. گوتى ئەوھ بارىكى گرانە و كەسمان ناتوانين خۆمانى بدەينە بەر. دەيگوت ھەر لەبەر ئەوھيش ھەموومان لە دۆزەخ دەسووتىندرين. شپرزە بوو، ترسى لى نىشتبوو؛ ھەك كەسپىكى بى ئاگادارىي خۆى گوناھىكى گەورەى كردبىت، ھەستى بەرپوخان دەكرد."

"گوناھى گەورە چىيە؟"

"كاتىك ئەمەم لى پرسى، ھەك ئەوھى بخوازيت بلایت مەگەر نايانيت، بەسەرسامى چاوانى داچەقاند. ئەو ساتە بىرم كردهوھ برادەرەكەى سەردەمى

شاگردیمان وهک ئیمه پیر بووه. گوتی له نیگار هکهی زاوای بهسته زماندا بیدباکانه که لک له روانگهی فرهنگ وهرگیراوه. دهیگوت لهو نیگاردا وهک ئه وهی فرهنگه کان دهیکه، نیگاری شته کان به پیتی گرنگیان له ئه قلی خودا نا، بگره وا کیشراوه وهک ئه وهی که وتوووته بهرچاومان. ئه مهش گونا هیکی گهوره بوو. گونا هی دووهمیش کیشانی نیگاری سولتانی خهلیفه ی موسلمانه به هه مان قهواره ی نیگاری سه گیک. گونا هی سپیه م، کیشانی نیگاری ئیلبیسه به هه مان گه ورهیی و پیشاندانیه تی به خوینشیرینی. به لام له هه مووی کفرتر ئه وهی کاتیک ئه م روانگهی فرهنگه دهخریته نیگار هوه، شیوه ی سولتانمان به گه ورهیی و به ته واوی ورده کارییه کانی رووخسارییه وه له نیگاردا ده کیشریته. کتومت جوړی ئه وهی بته رستان دهیکه ن... یاخو وهک ئه و پورتریتانه ی که کرستیانه رزگار نه بووه کانی دهستی بته رستی له سه ر دیواری کلیساکان دهیکیشن و کرنوشیان بق دهبن. زهریف ئه فندی ئه م وشه یه له زاواته وه فیر بوو بوو، فره باشی لی دهزانی، به راستی باوه ری هینابوو پوتریت گه وره ترین گونا هه و کو تایی به نیگاری موسلمان دهینیت. نه چووینه قاوه خانه، چونکه ئه و دهیگوت له وئ زماندریژی دهره ق به حه زه تی مه لا ئه فندی و ئایمان دهکریته، بویه گشت ئه م شتانه ی به ده م پیاسه کردنه وه له کو لانه کان بوم گیرایه وه. تاوانا ویک راده وه ستا و وهک ئه وهی داوای هاوکاری بکات، لیمی دهیپرسی ئایا گشت ئه مانه راستن، چاره نییه و له دۆزه خ ده سووتین؟ ههستی به ته نگزه ی به شیمانی دهکرد، زورگران بوو له باری شانی و شینی دهگیرا، به لام تاو یک ههستم کرد به هیچ جوړیک باوه ری پی ناکه م. سهخته کاریک بوو به درو شینی دهگیرا.

"چون ئه مه تی گه یشتیت؟"

"ئیمه هه ره له مندالییه وه زهریف ئه فندیمان دهناسی. زور سه راست، به لام بیدهنگ و خاموش و بی رهنگ بوو، ریک جوړی زه کارییه کانی. دهتگوت ئه وهی به رامبه رم که سه یکی له و گه مژده تر، ساویلکه تر و باوه رمه ندر، به لام رووکه شتره."

قەرە گوتى: "دەگوترىت ئەۋىش سەر و سەكوتى لەگەل ئەرزەر وومىياندا
هەبوو."

گوتم: "هېچ موسلمانىك لە سۆنگەي ئەۋەي بى وىستى خۆي گوناھى
كردوو، هېندە شىن ناگىرپىت. موسلمانى باش دەزانىت خوا دادپەرور و
خاۋەن لۆجىكە و حسىب بۆ نيازى بەندەش دەكات. تەنبا كەسانىكى مېشك
بچووكى ۋەك مېشكى مەل باۋەريان وايە ئەگەر كەسىك بەنەزانى گۆشتى
بەرازى خوارد، ئىدى دەبىت بچىتە دۆزەخ. موسلمانى راستەقىنە ئەۋەش
دەزانىت ترسى دۆزەخ بەكەلكى ترساندى كەسانى تر دىت، نەك خۆي. بەلى،
زەرىف ئەفەندى ئەمەي دەكرد؛ دەيوست من بترسىنىت. ئەۋ كاتە ئەۋەش
حالى بووم زاۋات قىرى كردوو بەۋ جۆرە رەفتار بكات. برايانى نىگار كېشى
خۆشەۋىستم، ئىستا بەراستى پىم بلىن، ئايا خويىن چاۋانم دادپەۋشىت و
گلىنەكانم رەنگ لە دەست دەدەن؟"

چرايان هېنا و لە دەموچاوم نىزىكيان خستەۋە، بەوردىنى تىماركەر و
دلۇقانانە سەيرى چاۋانمىان كرد.

"ھەر دەلىت هېچ نەبوو."

ئەرى ئەۋ سىانەي چاۋانىان لە چاۋانم برىبوو، دوايىن شت بوو لەم دىنايە
دەمىنى؟ لە سۆنگەي ئەۋەي حالى دەبووم تا كۆتايىي ژيان ئەم شتانە لە بىر
ناكەم و ئومىدىشم لەكن پەيدا بوو، قسەم دەكرد:

"زاۋات بە زەرىف ئەفەندى راگەياندى كارىكى قەدەخە دەكات. دوايىن
نىگارى داپۇشىبوو، ھەر گۆشەيەكى بۆ يەككىمان ھەلدايەۋە و لەۋىدا
نىگارىكى پىمان كېشا، بەلام تەۋاۋى نىگارەكەي شاردەۋە... دۆخىكى نەپنى
و شاردارۋەي دا بە نىگارەكە و بۆنى گوناھىك بلاۋ بووۋە. ئەۋ يەكەم كەس
بوو ترسى دوۋلى و گوناھەي بە ئىمە گەياند، نەك پىۋانى ئەرزەر وومىي كە
لە ژياناندا كىتېي بەنەخش و نىگاربان نەديۋە. بەلام داخۇ چ شتىك ھەيە
نىگار كېشى ويژدان پاك بترسىنىت؟"

قەرە لەوچەبازانە گوتی: "ئیدی زۆر شت ھەیه نىگارکیتشى وىژدان پاک بترسىنىت. بەلى، کەس ھىچى لە دژى نەخش نىيە، بەلام بەپتى ئاينى ئىمە نىگار قەدەخەيە. لەبەر ئەوەى نىگارەکانى ھەستايانى عەجەم و تەنانەت شاکارەکانى گەورەترىن مامۆستايانى ھەراتىش دواچار ھەک بەشیک لە رازاندنەوى قەرەغ و چوارچىتوھ تەماشاشا دەکرىت و جوانى نووسىن و شاکارى خۆشنووسى دەخاتە روو، کەس ھەقى بەسەريانەوھ نىيە. جا بۆچى چەند کەس نىگارەکانى ئىمە دەبين؟ بەلام چەندى زياتر سوود لە شىوانى مامۆستايانى فەرەنگ و ھەرگىن، نەخش، يان ئەو وردەيەى ئىمە دروستى دەکەين، لە نەخش دەردەچىت و لەبەرەوھ رىک و پەوان دەبىت بە نىگار. ئەمەش شتىکە قورئانى پىرۆز قەدەخەى کردووه و پەيامبەرىشمان ھىچ حەزى لى نەبووه. سولتانىشمان و زاواشم ئەمەيان زۆر باش دەزانى. زاوام لەم سۆنگەيەوھ کوژرا."

گوتم: "زاوات لەبەر ئەوەى ترسابوو، کوژرا. ئەويش کتومت ھەک تۆ دەيگوت نەخش پىچەوانەى ئاين و کتیب نىيە... پياوانى ئەرزەروومى منەى شتىكى دژ بە ئاينيان دەکرد و ئەمەش رىک ئەو شتە بوو. زەريف ئەفەندى و زاوات بۆ يەکتر تەواو گونجاو بوون."

قەرە گوتى: "جا ھەردووکیان بەدەستى تۆ کوژران، وا نىيە؟"

وام زانى لەپەر لىم دەدات و ھەر ئەو ساتەش حالى بووم مێردى شەکوورەى شوخ ھىچ لە کوژرانى زاواى بەگازندە نىيە. لىمى نەدا، ئەگەر لىشى بدامايە، ئیدی باکم نەبوو.

بەکەللەرەقى گوتم: "راستىيەکەى، زاوات ھىندەى ھەولى دەدا بەپى داخووزى سولتانىمان کتیبىک لە ژىر کارىگەرى و ھەستايانى نىگارکیتشى فەرەنگدا ئامادە بکات، ئەو ھەندەش خوازىار بوو کتیبىک ئامادە بکات شەر بە ھەمووان بفرۆشیت و گوناھە بلأو بکاتەوھ. ئەمەش بۆ ئەوەى لووتبەرزانە خۆى مەزن بکات. جۆرى کۆيلە، شەيداي نىگارى ئەو نىگارکیتشە فەرەنگانە بوو کە لە کاتى گەشتەکانيدا دىبوونى. بەدرىژايى رۆژگار بەسەرھاتى ئەوتى

بۆ گشتمان دهگيرايهوه و خۆيشى تا ئهوپهري سنور باوهري پتيان هينابوو. باسى ئهوشته پروپووجانهى روانگه و پورتريتي بۆ تويش گيتراتهوه. به بۆچوونى من، ئهوشته كتيپهى ئامادهمان دهکرد، نه پههنديكى زيانبهخشى ههبوو، نه شتيكى دژ به ئاينيشى تيدا بوو... ئهويش له بهر ئهوهى بهمهى دهزانى، خۆى وا پيشان دهدا وهك ئهوهى كتيپيكي ترسناك ئاماده بكات و ئهمهشى زۆر پى خۆش بوو... ئهجمادانى كاريكى ترسناك به دهستورى سولتان، لهكن وي بهئندهزهى شهيدا بوون به نيگارهكانى مامۆستايانى فههرنگ گرينگ بوو. بهلى، ئهگه نيگار بۆ به ديواردا ههلواسين بكتيشين، دهبيت به گوناوه. بهلام من له هيج يهكيك لهو نيگارانهى بۆ ئهوشته كتيپه كيشابوومان، ههستم به شتيكى پيچهوانهى ئاين، خوانهناسى، زهنديقى و تهنانهت ترسى قهدهخيهكى نادياريش نهکرد. ئايا ئيهوه ههستتان پى كردوه؟"

چوانم كهميك له هيزى خويان له دهست دابوو، بهلام له خوا بهزياد بيت دهمتوانى ببينيم و تى بگهه پرسيارهكهه ئهوانى دووڤل كردوه.

بهچيژهوه گوتم: "بريارتان پى نادرئيت، وا نيهه؟ تهنانهت ئهگه بهدزيشهوه بيهر لهوه بكهوه بهئاستهه بيهرۆكهى گوناوه و سيپههري بى ئاينى به نيگاركانى دهستكردى خوتانهوه ههبيت، ههركيز پيتان قهبوول ناكريهت و ددانى پيدا نانين، چونكه ئهمه بهواتاي رهوايى دانه به ئهرزهرپوميانى دوژمنتان و ئهوشه سؤفيانهى تاوانتان وهپال دهخن. لهلايهكى تر، ناتوانن به باوهرهوه بلين له پاكيدا سهرتويژى سپيى شيرن، چونكه ئهمه بهواتاي دهستهبردانتان دهبيت له فيلبازيى خۆ بهزلانين و لهو لووتيهرزيبهى له ئاكامى ئهجمادانى كاري شاردراره و پازدار و قهدهخوه دهستگيرتان بووه.

ئايا دهزانن منيش چۆن ئاوا تهلهكه بازيم دهکرد؟ بههينانى زهريف ئهفهنديى بيچاره له نيوهى شهودا بۆ ئهه تهكهيهه! گوايه بههۆى زۆر گهرايمانهوه به كوئاناندا، سههمام بووه و بهو بيانوهوه بهكيشم كرد بۆ ئيره. راستيهكهى، پيم خۆش بوو كاتيک دهيبينى من پاشماوهى قهلهندهريكى زهنديق و لهوهش

خراپتر، كه سټيكي سهوداسهر و تامه زړوۍ قهله ندهرى بووم. پټم وا بوو ټگهگر زهرېف ټفه ندى ببڼټټ من دوايڼ رټيوارى رټيوارى ټه لوه شاووم، رټيوارى ټه كه ټه ندامه كانى نټر بازي، ټه فيونكيڅى، سه سه ريه تى و هه موو كارىكى چه په لټان لټ دوه وشايه وه، ټه وا زياتر لټم ده ترسټ، زياتر رټزم لټ ده گريټ و له وانه يشه له ترساندا چه نهى دابخات. بټگومان ته واو پټچه وانهى ټه مه رووى دا. برادهرى ميڅك بچووكى سه رده مى منداليمان هه م دلى به ټيره نه كرايه وه و هه م په كسه ر بريارى دا ټه و تاوانى كفرانهى له زاوانه وه بيستبوونى، راستن. به مجوره، هاو رټى خوڅه ويستى سالانى شاگرديمان سه رها گوتى "هاو كاريم بكه، قايلم بكه ناچينه دوزه خ تا بتوانين ټه مشه و به ئاسووده يى بنوين"، پاشان بوئى هه رده شه له قسه كانى هات و گوتى "ئاكامى ټه مه خراب ده بټټ". ده يگوت دوايڼ نيگار زور له فه رمانه كانى سولت انمان دوور كه وتووه ته وه، سولت انمان هه رگيز له مه خوڅ نايټ و قسه و قسه لوك ده گنه وه مه لاي ټه رزه روومى. تازه مه حال بوو قايلى بكه م به وهى دنيا شامى شه ريفه و هه رچوار دهورمان گول و گولستانه. حالى بووم قسه تووره اته كانى زاوات و نيگه رانيه كانى خوئى سه باره ت به سووكايه تيكردن به ئاين و پيشاندانى ئيبليس به خوئشيريى، به زياد پټوه نانه وه بو گشت دؤستانى بټى ټه قل و شه يدای مه لاي ټه رزه روومى ده گيرټه وه و ټه وانش پروا به بووختانه كان ده كهن. ټټوه ده زانن له بهر ټه وهى گه يشتينه ئاستټك كه سولت انمان له نټريكه وه بايه خمان پټى بدات، نهك ته نيا ده ستهى هونه رماندان، بگره چؤن سه رجه م پيشه كاران ټيره ييان پټمان ده برد. له وانه بوو سه رجه م پټكه وه و به چه رزه وه بيانگو تبايه: وه ستايانى نيگار كټش كفر ده كهن. رټى تټ ده چوو به هوى هاو كارى نټوان زاوا و زهرېف ټه فه ندييه وه ټه م بووختانه به راست بگه رابايه. بؤيه ده لټم بووختان، چونكه هيچ بروام به و قسانه نه بوو كه زهرېفى برامان له باره ي كټبېكه و دوايڼ نيگار هوه ده يكرد. ټه و كاته من هيچ رټم به خو م نه ددها به پټم په لټه به زاواى خوا لټخوڅبو ته وه بلكټټ. بگره پټم وا بوو كارىكى باشه سولت انمان له مامؤستا عوسمان زياتر، حزه لى له

بوو. هیڼدهی ئه و نا، به لّام منیش بروام بهو شتانه هه بوو که به دریژی له باره ی وهستایانی فره رنګ و نیگار هکانیان هه بو می گیزی بووه وه. له ناخه وه بیرم ده کرده وه ئیمه ی وهستایانی نیگار کیشی عوسمانی بی ئه وه ی هیچ دانوستاندنیکمان له گه ل ئیبلیس هه بیت، ده توانین به ئاره زوی دل و به جوانی شتگه لیک له شیوازی فره رنګ و له و شتانه ی له گه شته کانماندا دیبوومان، هه لژیژین و ئه مه ش هیچ کاتیک دردی سه ری بو مان نه ده خوولقاند. ژیان ساده بوو، زاوای خوا لیخوشبووت له دوا ی ماموستا عوسمان، بۆ من باوکی نویی ئه و ژیا نه نویی بوو."

قهره گوتی: "جاری مه یه سه ر ئه و باب ته. له پیشدا باسی ئه وه بکه زهریفت چۆن کوشت."

گوتم: "من ئه م کاره م"، حا لی بووم نه مده توانی وشه ی "کوشتن" به کار به یتم. دریژه م دایی و گوتم: "ته نیا بۆ خو مان و بۆ پرگار کردنی خو مان نا، بگره بۆ سه لامه تی سه رجه م نیگارخانه کرد. زهریف ئه فهن دی وا تی گه یشتبوو چه کیک هه ره شه ی که وتووته ده ست. له خوا ی گه وره پارامه وه پیشانم بدات ئه م نامه رده چه ند چه په له. خوا پارانه وه و نزامی قه بوول کرد و پیشانمی دا ئه و نامه رده فره چه په له: ته ماحی پارهم خسته به ری. ئه م زی رانه م بی ر که وته وه، به لّام به ئیلهامیک له خوا وه درۆیه کم هه له به ست. گوتم زی ره کان لی ره له ته کیه نین، له شوینیکی تر شار دوومنه ته وه. ده رچووینه درئی. بی ئه وه ی بزانه م بۆ کو ی ده چین، بی ئامانج به کۆلان و گه ره که دووره کاندای رویشتن. به هیچ جو ریک نه مده زانی ده بوو چ بکه م و زۆریش ده ترسام. له کۆتایی ری و رویشتنی بی ئامانج و بی ئاراسته مان چووینه کۆلانیکه وه پیشتر پیایدا رویشتبووین. ئه مه ش زهریفی زه رکاری برامانی خسته گومانه وه. به لّام خوا شوین سووتاوویه ک و کویره بیریکی نیزیکی له ویشی هی نایه به رده ممان."

له م خاله دا حا لی بووم ناتوانم پاشماوه ی روودا وه که بگیرمه وه و ئه مه م به وانیش گوت. بویرانه گوتم: "ئه گه ر ئیوه ش بوونایه له جی من، هه مان شتتان ده کرد."

کاتیک گویم لى بوو خهريکه پروا به قسهکانم دهکهن، له ناخهوه ئارهزوم دهکرد بگريم: دهمويست بلّيم "له بهر ئه وهى ئه وه به زه يى پيدا هاتنه وه يه ي شايه نى نه بووم، دلّى نهرم کردبوو"، به لام وا نه بوو. خوازيار بووم بلّيم "پاش ئه وهى کوشتم، فرّيم دايه بيروه وه و کاتیک جهسته ي بهر بنى بيروه که هوت، دهنگيکى لى بهرز بووه وه و له بهر ئه وهى ئيستا جار يکى تر ئه وه دهنگه دهبيسته وه"، به لام وا نه بوو. ئارهزوم دهکرد بلّيم "له بهر ئه وهى بيرم کهوته وه پيش ئه وهى بجم به بکوژ، زور کامه ران بووم و وهک هه ر که سيکى تر بووم"، به لام واش نه بوو. کوپريک هاتبووه بهرچاوم له کاتى مندا ليمدا به گه ره کى هه ژارى ئيمه دا تى ده په رى، ئيمه ي مندا لان له دوور يى کان يى گه ره ک راوده ستاين و سه يرمان ده کرد: جاميکى مسى چلکنى له جلويه رگى قر يژى درده هينا و به ئيمه ي ده گوت: "کور هکانم، کيتان جامى ئم مامه کوپره ي خوتان له ناوى کانى پر دهکات؟" کاتیک هيچ که سيک نه ده چوو، واى ده گوت: "خپره، کورم خپره!" گلينه ي چاوى کال بوو بووه وه و نه مابوو، هه مان رهنگى سپينه ي چاوى گرتبوو.

شپه رزه ي ئه وه بووم منيش وهک ئه مامه کوپره م لى به سه ر بيت، بويه به په له و بى ئه وهى چيژى لى وه ربگرم، باسى چوني هت يى کوشتنى زاوا ئه فه نديم گپرايه وه. نه زياد له پيويست راستم و گوت و نه زوريش درؤم کرد: له نيوان راستى و درؤدا خؤم خستبووه دؤخ يکى واوه دلّى خؤم نه گوشم، بويه هه ستم کرد ئيم تى گه يشتن من به مه به ستى کوشتنى زاوا ئه فه ندى نه چوومه ته ئه وى: من چؤنم ده ويست، ئه وان وا حالى بوون: من پيشتر نيازى کوشتنى زاوام نه بووه. کاتیکيش گوتم ئه گه ر مرؤف نيازى خراپ نه بيت هه رگيز ناچيته دؤزه خ، ئه وان وا تى گه يشتن من بيانوو ده هينمه وه و منه ي خواستنى لي بووردن ده کم.

به دم بير کردنه وه وه گوتم: "دواى ئه وهى زه ريف ئه فه نديم راده ستى فر يشته کانى خوا کرد، ئه وه قسانه ي زاواى ليخؤشبوو به م دوايانه بق منى ده کرد، بوو بوون به کرم و سه ريان له جگه رم نابوو. من به هؤى دوايين

نیگار هوه بووبووم به بکوژ و ئەمەش ئەو نیگارەى له چاوى مندا گەورە کردبووه. زاوا ئىدى بەمەبەستى کتێبهکە کەسمانى بۆ مالى خۆى بانگ نەدەکرد. منیش چوومه کنى تا ئەو دوايىن نیگارەم پيشان بدات. نیگارەکەى پيشانم نەدا، رەفتارى له بەرامبەرم بەشێوهیەک بوو وەک ئەوهى دنيا شامى شەریف و دەوروپەر گۆل و گۆلزار بێت. گوتى هیچ نیگار و شتیکی تری ئەوتۆ له گۆریدا نیهى شایەنى ئەوه بێت مەروڤى له پیناودا بکوژریت! بۆ ئەوهى هینده بەچاوى سووک بۆم نەروانیت و بايەخم پى بدات، ددانم پيدا نا زەریف ئەفەندىم کوشتوو و فریتم داتەوه بیرهوه. بايەخى پىم دا، بەلام بەردەوام بوو لەسەر بەچاوى سووکەوه تیروانىم. هیچ باوکیک بۆى نیهى بەچاوى سووک بۆ کورپى خۆى پروانیت. مامۆستا عوسمانى گەرە زۆر لیمان توورە دەبوو، فرە لیمانى دەدا، بەلام هیچ بەچاوى سووک تەماشامانى نەدەکرد. برايانم، بە ناپاکیکردنمان له مامۆستا عوسمان، هەلەمان کردوو.

براكانم وەک ئەوهى له نوێنى مردندا گوێ بۆ دوايىن وتەکانم رابگرن، چاويان له چاوم بریبوو، منیش بە دەمیانهوه پى کەنیم. جۆرى ئەوهى برایەکیان له سەرەمەرگدا بێت، دەیانروانى و منیش دەمیانی تا دیت تەمومژ دایان دەگریت و لىم دوور دەکەونهوه.

"لەبەر دوو شت زاواتم کوشت: چونکە مامۆستا عوسمانى ناچار کردبوو وەک مەیموون لاسایى سەبستیانووی نیگارکیشى فەرەنگ بکاتەوه. لەبەر ئەوهى لاوازیم نواندبوو، و لىم پرسیبوو داخۆ من شێوازی تاییبەت بەخۆم ههیه؟"

"چی گوت؟"

"گوتى هەتە. بەلام ئەمە بەلای ئەوهوه سووکایەتى نەبوو، بگرە مایەى شانازى بوو. دیتەوه بیرم منیش بەشەرەمەوه بیرم کردەوه داخۆ بۆ منیش مایەى شانازییه: من شێواز هەم وەک جۆریک له نارەسەنى و بى ئابروویى دەبینم و هەم کرمیشى بەرداوتە هەناوم. دەمەوێت شێوازم نەبیت، بەلام ئیبلیس دنەم دەدات و مەراقیشمە."

قەرە لەوچەبازانە گوتی: "هەموو کەسێک خوازیارە بەدزییەوه شێوازێکی
هەبێت. گشت کەسێک دەیهوێت وەک ئەوێ سولتانمان خوازیارە، پۆرتێتی
بکیشرێت."

گوتم: "جا ئایا ئەمە نەخۆشییەکی وایە مرۆف نەتوانێت بەرەنگاری ببێتەوه؟
تا ئەم نەخۆشییە زیاتر تەشەنە بکات، هیچ کاممان ناتوانین خۆمان لە
بەرامبەر شێوازی مامۆستایانی فەرەنگ پابگرین."

بەلام کەس گوتی لێم نەدەگرت: قەرە، بەسەرھاتی ئەو بەگە بەدبەختە
تورکمانی دەگێڕایەوه کە لەبەر ئەوێ زوو ئەقینی خۆی بۆ کچی پادشا
ناشکرا کردبوو، ماوێ دوازدە سالی لە تاوارگەیی ولاتی چین بەسەر بردوو.
بەدریژایی دوازدە سال خەيالی لە یارەگەیی دابوو، لەبەر ئەوێ پۆرتی
دلداری خۆی پێ نەبوو، لە ناو شوخانی چینییدا پروخساری ئەقینداری خۆی
لە بیر دەچیتەوه، ئازاری ئەقین دەبێت بە خەمێکی قوول و خوا دەرخواردی
دەدات. بەلام هەموومان دەمانزانی ئەوێ دەگێڕیتەوه، بەسەرھاتی خۆیەتی.

گوتم: "لە سایەیی زاواتەوه ئیدی گشتمان فێری ئەم وشەیی پۆرتیە بووین.
خوا یار بێت پۆرتیک لە پۆزان فێر دەبین بۆ ترس باسی ژيانی خۆیشمان
بکەین هەرۆک ئەوێ هی خۆمان بێت."

قەرە گوتی: "تەواوی بەسەرھاتەکان، بەسەرھاتی هەمووان، هی مرۆف
خۆی نین."

منیش بەیتەکەیی هاتفیی شاعیری هەراتیم تەواو کرد و گوتم: "سەرچەم
نەخشەکانیش نەخشی خوان. بەلام ئەگەر شێوازی مامۆستایانی فەرەنگ
تەشەنە بکات، هەرکەسێک پێی وا دەبێت گێڕانەوهی بەسەرھاتی کەسانی تر
وێک ئەوێ بەسەرھاتی خۆی بێت، ماریفەتە."

"ئەمەش پێک ئەو شتەییە کە ئیبلیس دەیخوازێت."

تا هیژم تیدا بوو هاوارم کرد: "ئیدی دەستم لێ هەلبگرن، با بۆ دواچار
سەیری دنیا بکەم."

کاتیک بینیم وا زراویان تۆقی، له ناخهوه متمانهیهکم لهکن پهیدا بوو.
سه‌رهتا قهره خۆی کۆ کردهوه: "دوایین نیگار دهردههینیت؟"
بهجۆریک بق قهرهه روانی بهکسه‌ر تى گه‌یشت من دهردی دههینم. وازی لیم
هینا. لیدانی دلم زیادی کرد.

وا دیاره ئیوه له زوهوه ئه‌و ناسنامه‌یهی من حالى بوون گوايه من هه‌ولئى
شاردنه‌وه‌یم دها. سه‌ربارى ئه‌وه‌ش، پیتان سه‌یر نه‌بیت وهک مامۆستایانى
کۆنى هه‌رات ره‌فتار ده‌که‌م: ئه‌وان له سۆنگه‌ی ریزگرته‌وه له وهستا و داب و
نه‌رینه‌کان واژۆی خۆیان ده‌شارده‌وه، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌بادا واژۆکانیان
که‌سایه‌تییان ئاشکرا بکات. چرام گرت به‌دهسته‌وه، ریم بق سیبه‌رى
کاله‌وه‌بووی خۆم کرده‌وه، به‌خرۆشه‌وه به ژووره‌کانی ته‌کیه‌ی تاریک و
ئه‌نگوسته‌چاودا ریم کرد. له خۆم پرسى ئه‌رى خه‌ریکه کویریایى چاوم
دادیت، یان ژوو و هه‌یوانه‌کان زۆر تاریکن؟ چه‌ند کات و رۆژ و هه‌فته‌م هه‌بوو
به‌ر له کویریوونم؟ خۆم و سیبه‌ره‌که‌م راوهستاین، ده‌ستم دایه کاغه‌زى
گۆشه‌ی پاکی دۆلابی تۆزاویى ناو خیتو و تارمایی ئاشپه‌زخانه و به‌په‌له
گه‌راینه‌وه. قهره بق دنیابوون دوام که‌وتبوو، به‌لام خه‌نجه‌رى به‌دهسته‌وه
نه‌بوو. ئایا ده‌مویست به‌ر له‌وه‌ی کویر یم، خه‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌لبگره‌م و ئه‌ویش
کویر بکه‌م؟

به‌شانازییه‌وه گوتم: "خۆش‌حالم به‌وه‌ی به‌ر له کویربوونم جارێکی تریش
ئه‌مه‌م بینى. ده‌مویت ئیوه‌ش بییین. سه‌یری بکه‌ن."

به‌مجۆره، له‌به‌ر رۆشناییی چرا ئه‌و دوایین نیگارهم پیتشانیان دا که له
رۆژی کوشتنی زاوادا له مالى ئه‌وان هینابووم. سه‌رهتا سه‌رنجم دا به‌مه‌راق و
ترسه‌وه نیگایان له نیگاری دووپه‌ره‌یی بریوه. کاتیک وه‌رگه‌رام و له‌گه‌ل
ئه‌واندا که‌وتمه ته‌ماشاکردنی نیگاره‌که، هیدی هیدی ده‌له‌رزیم. نازانم به‌هۆی
ئه‌وه‌ی دهرزىی په‌رهمووج به‌چاومدا کرابوو، یاخۆ به‌هۆی حال لیهاتنمه‌وه
بوو، جه‌سته‌م گری گرتبوو.

ئەو نىگارى دار، ئەسپ، ئىبلىس، مەرگ، سەگ و ژنانەى ھەموومان لە ماوەى سالى رابردودا بۆ گۆشەکانى ئەم نىگارە دووپەریھىيە كىشابوومان، زاوا ئەفەندى نەزانانە بە شىۋازى نوئى رىزىانى كىردبوو، گەورەبى و چووكىي نىگارەكانى بە شىۋەيەك دانابوو زەركارى و چوارچىۋەكانى زەرىف ئەفەندىي خوا لىخۆشبوو ھەستىكى واى لە كىنمان دروست دەكرد وەك ئەۋەى لە پەنجەرەيەكەو سەيرى سەرانسەرى دنيا بگەين، نەك ھەر بەتەنيا سەيرى پەرى كىتەبىك. لە چەقى ئەو دنيايە و لە جىيەى پىۋىست بوو پۆترىتى سولتەنمان ھەبىت، پۆترىتى من ھەبوو. تاۋىكىش بە شانازىيەو ھەماشام كىرد. لە بەر ئەۋەى چەندىن پۆژ سىرپىۋەو، شىۋاندبووم، زۆر سەيرى ئاۋىنەم كىردبوو، لە دۆخىكى خراپدا كارم كىردبوو، و نەمتوانىبوو زۆر بەخۆمى بشوېيەنم، كەمىك بىزار بووم؛ لە بەر ئەۋەم نەبوو نىگار و پەرى تەنيا منيان لە چەقى دنيايەك جىگىر كىردىت، بگرە لە بەر ھۆيەكى ئىبلىسانەى دەرەۋەى سنورى ھىزى ئەقلم، ھەستم بە خروشىكى جەۋ لە دەست دەرچووش دەكرد. ئەمە خروشىك بوو منى لە خۆم زىاتر قولتر، تىكەل و پىكەل و پاراۋىتر دەكرد. دەموىست برايانى نىگار كىشەم ئەم خروشىە بىين، لىيى حالى بن و لەگەلىاندا دابەشى بگەم. لە سەرىكەو ھەك سولتەن، بان پادشايەك لە چەقى ھەموو شتىكدا بووم و لە سەرىكى ترىشەو خۆم خوىشەم بووم، ئەم پەوشە لە يەك كاتدا شانازى و شەرمىشى دەدامى. لە بەر ئەۋەى ئەم دوو ھەستە ھاوسەنگىي يەكتىريان رادەگرت و منيان ئاسۋودە دەكرد، چىژىكى سەرسورپەينەرم لەو دۆخە نوپىەم لە نىگاردا وەردەگرت. بەلام بۆ ئەۋەى ئەم چىژە كامل بىت، پىۋىست بوو سەرجەم چىچ و لۆچى پووخسارم و جەكەنم، سىبەر و قنچكە و دوومەل، ھەر لە رىشمەو تا ھۆنىنەۋەى قوماش بە ھونەرى و ھەستايانى نىگار كىشى ھەرەنگ تەۋاۋ و بى كىماسى بىت.

دۆستانى دىرىنم سەيرى نىگارەكەيان دەكرد و منىش ترس و سەرسامى و ھەستىكەم بە پووخسارايەنەو دەبىنى كە فەوتاندبوومانى و سەرى ھەموومانى خواردبوو. ئىرەھىم دەبىنى، سەربارى ئەو نەفرەتە تووندەى لە كەسىكى تا

بیناقاقا له گوناھدا نو قمبروویان دھکرد، خۆزگەشیان پێی دەخواست.

گوتم: "شەوانە کاتیەک لێرە لەبەر رۆشنایی قوتیلکە سەیری ئەم نیگارەم دھکرد، سەرەتا هەستم کرد خوا دەستی لە من هەلگرتوو و تەنیا ئیبلیس دەتوانیت لە تەنیا بووندا دۆستایەتیم بکات. ئەگەر بە راستی لە چەقی دنیا دا بوومایە - هەرچاریک تەماشای نیگارەکەم دھکرد، زۆر خوازیاری ئەمە بووم -، سەباری ئەم شتە خۆشەویستانە دەورویەرم، تەنانهت ئەو ژنە ی لە شەکوورە ی شۆخ دەچیت و عەبدالەکانی دۆستم و جوانی رەنگی سووری بالادەستی ناو نیگار، زیاتر هەستم بە تەنیا یی دھکرد. ترسی ئەووم نییە کەسایەتی و تاییبە تەندیی خۆم هەبیت و کەسانی تر کړنۆشم بۆ ببەن، تەواو بە پێچەوانەو، من ئەووم دەویت."

لە قەلەق بە خۆپێشاندا نی کە سێکەو تازە لە نوێژی هەینی هاتبیتە دەری، گوتی: "واتا پەشیمان نیت؟"

"نەک لەبەر ئەو ی دوو کەسم کوشتوو، بگرە بە هۆی ئەو ی نیگاریکی لەو جۆرەم کیشراو، خۆم وەک ئیبلیس دیتە پیش چاو. پێم وایە ئەو کەسەم بۆیە کوشتوو بۆ ئەو ی بتوانم ئەم نیگارە بکێشم. بە لām تەنیا یی دۆخی تازەشم دەمترسینیت. لاساییکردنەو ی مامۆستایانی فەرەنگ بەرلەو ی دەستی نیگاریکیش بە هونەریان بگات، نیگاریکیش زیاتر دەکات بە کۆیلە. دەمەویت لەم دۆخە هەلبێم. راستییەکە ی، ئێو هوش حالی بوون هەردووکیانم بۆ ئەو کوشت تا هەموو شتیکی لە نیگارخانە وەک ئەو ی لە رابردوودا هەبوو، بەر دەوام بیت. لەوانە یە خواش حالی بووبیت."

بەپوولە ی نازدارم گوتی: "بە لām ئەمە بە لای زیاتر بەسەری هەموومان دەهینیت."

قەرە ی بوو لە هیشتا سەیری نیگارەکە ی دھکرد، من لە پر توند باسکیم گرت، تا هیزم تیدا بوو نینۆکەکانم لە گۆشتی بازووی چەقاند و باسکیم بادا. خەنجەرەکە ی ناناگادارانە بە دەستەو گرتبوو، بۆیە کەوتە خوارو. دەستم

دایى و له زهوى هلم گرتوه.

گوتم: "ئیدی به رادهستکردنیشم به ئەشکه‌نجه‌ده‌ران ناتوانن له به‌لای خۆتان رزگار تان بێت. نووکی تیزی خه‌نجه‌رم به‌شپوهیه‌ک نیزیک خستبووه وه وهک ئەوهی بمه‌وێت بیکه‌م به‌چاوی قهره‌دا: "ده‌رزى په‌رمووچه‌که‌م بده‌رى." به‌ده‌سته‌ساغه‌که‌ی ده‌رى هینا و دایمى، خسته‌مه‌ پشته‌وینه‌که‌مه‌وه. نیگام بریبه‌ ناو چاوانی و چاوه‌کانی وهک به‌رخ بۆمیان ده‌پوانی.

گوتم: "زۆر دلم به‌ شه‌کووره‌ی شوخ ده‌سووتیت، چونکه‌ دواچار هیچ چاره‌یه‌کی بۆ نه‌مايه‌وه‌ شووکردن به‌تۆ نه‌بیت. ئەگه‌ر ناچار نه‌بوومایه‌ بۆ رزگارکردنی ئیوه‌ له‌ به‌لا زه‌ریف ئەفه‌ندی بکوژم، ئەوا شووی به‌ من ده‌کرد و به‌خته‌وه‌ریش ده‌بوو. من له‌ هه‌مووتان زیاتر له‌ وه‌سه‌ره‌ات و ماریفه‌تانه‌ی مامۆستایانی فه‌رنگ تى گه‌یشته‌بووم که‌ باوکی بۆ گه‌شتمانی ده‌گه‌یراه‌وه‌. له‌به‌ر ئەوه‌ زۆر باش گوێ بۆ ئەم دوايین قسانه‌م رابگرن: حاالی بووم ئیدی لێره‌ جی بۆ ئیمه‌، بۆ ئەوه‌ستا نیگارکێشانه‌ی خوازیا‌رن به‌ هونه‌ر و سه‌به‌رزى خۆیا‌نه‌وه‌ بژین، نه‌ماوه‌. ئەگه‌ر به‌پێی ئەوه‌ی زاوای خوا لیخۆشبوو و سوڵتان ده‌یانویست، لاسایى مامۆستایانی فه‌رنگ بکه‌ینه‌وه‌، ئەگه‌ر پیاوانی ئەرزه‌روومیش زه‌فه‌رمان پێ نه‌به‌ن، ترسنۆکانی راسته‌قینه‌ی ناو خۆمان له‌ شپوه‌ی زه‌ریف ئەفه‌ندی ده‌مانگرن و ناتوانین بگه‌ینه‌ ئەنجام. خۆ ئەگه‌ر گوێراه‌یه‌لى ئیبلیس بین، تا کو‌تاییی برۆین، ناپاکی له‌ سه‌رتاپای رابردوومان بکه‌ین و هه‌ول بده‌ین بۆ به‌ده‌سته‌هینانی شپواز و که‌سایه‌تیی له‌سه‌ر رێبازی فه‌رنگ، وهک چۆن ئەوه‌ی هونه‌ر و زانستی من به‌شى کێشانی ئەم نیگاره‌ی خۆمى نه‌کرد، به‌هیچ جو‌ریک له‌م رووه‌وه‌ سه‌رکه‌وتوو نابین. به‌ تووره‌هاتیی ئەو نیگاره‌ی کێشاوومه‌ و نه‌متوانیوه‌ رێک و پێک وهک خۆمى بچوینم، حاالی بووم هونه‌ری مامۆستایانی فه‌رنگ شتیکه‌ -ئاشکراه‌یه‌ ئیمه‌ ئەم شته‌ بى ئەوه‌ی بايه‌خى پى بده‌ین، له‌ زووه‌وه‌ ده‌زانین- سه‌دان ساڵ پێویسته‌ بۆ فێربوونی. ئەگه‌ر کتییى زاوا ئەفه‌ندی ته‌واویش بکراه‌یه‌ و بۆ ئەوان بنێردرابایه‌، ئەوا مامۆستایانی نیگارکێشى فینیسایی پیمان پى ده‌که‌نین و

پیکەننى ئەوان دۇقىشى دەگرتەو، ھەر ئەوئەندە ھىچى تر. ئەو كاتە دەيانگوت عوسمانىگەل دەست لە عوسمانىبوونى خۇيان ھەلدەگرن و ئىدى لىمان نەدەترسان. ئاى چەند باش دەبىت ئەگەر بە رىيازى مامۆستايانى كۆندا بېرۆين! بەلام نە سولتانمان و نە قەرە ئەفەندىش كە بەھۆى نەبوونى پۇرتىتى شەكۈورە جانەو دەلتەنگ بوو و نە ھىچ كەسىكى تر خوازىارى گرتەبەرى رىيازى مامۆستايانى كۆن نىيە. كەواتە لىرە دانىشن و سەدان سال لاسايى شىوازەكانى فەرەنگ بکەنەو! لووتبەرزانه واژو بخەنە سەر نىگارە لاسايىكراوھەكان. مامۆستايانى كۆنى ھەراتى كاتىك لە روانگەى خواو نىگارى دنيايان دەكىشا، بۇ شارەندەو ھەبوونى كەسايەتيايان، واژوئان نەدەكرد. بەلام ئىوہ بۇ شارەندەو ھەبوونى كەسايەتيايان واژو دەكەن. ھىشتا رىگەكى رىگار بوون ھەيە، لەوانەيە يەك بەيەك لە دەرگى ئىوہش درابىت و ئىستا لە منى دەشارنەو: ئەكبەر خانى سولتانى ھىندستان زىر و خۇشەويستى ھەلپشتوو و ھونەربازترىن ھەستايانى نىگار كىشى دنيا لە دەورى خۆى كۆ دەكاتەو. ئىدى ئاشكرا بوو ئەو كىتەبى بۇ ھەزار سالەى ئىسلام نامادە دەكرىت، لىرە لە ئەستەنبول نا، لە نىگارخانەى ئاگرا فرىاي دەخەين.

لەقلەق پرسى: "جا نىگار كىش بۇ ئەوھى وەك تۆ زۆرزان بىت، پىويستە لە پىشدا بىت بە كۆژ؟"

بى ئەوھى بايەخى بەدەمى، گوتم: "ئەوئەندە بەسە لىھاتووترىن و ھونەربازترىن بىت."

كەلەشىرىكى لە خۇبايى لە دەورەو دەوجار قوقاندنى. بوخچە و زىرەكانم كۆ كرىدەو، دەفتەرى قالب و نىگارەكانم خستە جلدبەندەكەو. نووكى تىزى خەنجەرم لە گرىملى قەرە قايم كرىبوو، وام بەخەيالدا ھات دەتوانم دانە بەدانە بەم خەنجەرە بىانكۆژم، بەلام ئىستا برادەرانى مندالىم، ئەوانەى لە سەردەمى شاگردىمانەو پىكەو بووین، بە لەقلەقىشەو، سەربارى ئەوھى دەرزى پەرەمووچى بە چاومدا كرىبوو، زۆر خۇش دەويست.

پهپولهی نازدار هه‌لسابوو سه‌رپی، قیراند، ترساندم و له شوینی خوئی دام نیشاندهوه. ئەم رووداوه متمانهی دامی دوتانم سپوساغ له تهکیه دهر بچم و دستوبردم کرد. ریک له‌و کاته‌دا له دەرگا دهرده‌چووم، به پشووکورتی رسته‌یه‌کی قه‌به‌ی ده‌سته‌ئونی خۆم گوت:

"دەرچوونم له ئەسته‌نبول، وه‌ک دەرچوونی این شاکر ده‌چیت له به‌غ‌دای ژیر داگیرکاری مه‌گۆل."

له‌قله‌قی به‌رچاوته‌نگ گوتی: "که‌واته پتویسته روو له روژئاوا بکه‌یت، نه‌ک روژه‌لات."

وه‌ک زاوا ئەفه‌ندی به‌عه‌ره‌بی گوتم: "ولله‌ المشرق والمغرب - روژه‌لات و روژئاوا هی خوايه."

قه‌ره گوتی: "به‌لام روژه‌لات روژه‌لات و روژئاواش روژئاوايه."

په‌پوله گوتی: "نیگارکیش پتویسته لووتبه‌رزی نه‌نوینیت. له‌بری ئەوه‌ی سه‌ری خوئی به‌ روژه‌لات و روژئاواوه بیه‌شینیت، ده‌بیت ته‌نیا به‌پتی ئەوه‌ی له‌هه‌ناوییه‌وه هه‌لده‌قولیت، نیگار بکیشیت."

به‌په‌پوله‌ی خو‌شه‌ویستم گوت: "ئمه‌ قسه‌یه‌کی هینده راسته که له ناخوه خوازيارم ماچت بکه‌م."

به‌لام هیشتا دوو شه‌قاوم به‌ره‌و لای ئەو نه‌نابوو قه‌ره کارزانانه پری پیمدا کرد. بوخچه‌ی تزه‌ جل و زیزم به‌ده‌سته‌وه بوو، جلدبه‌نده‌که‌ی پر له نیگارکیش به‌بن هه‌نگمه‌وه بوو. کاتیک هه‌ولم دا شته‌کانم بیاریزم، ئەمجار سه‌یرم کرد به‌رگرم له خۆم پی ناکریت. ئەو ده‌ستم که خه‌نجه‌ره‌که‌م پیی گرتبوو، له ده‌ستی ئەو راپسکاند. به‌لام ئەویش به‌خت یاری نه‌بوو، پیی له میزه‌که هه‌لکه‌وت و له‌پر هه‌اوسه‌نگی خوئی له ده‌ست دا. له‌بری ئەوه‌ی قۆلم بگریت، که‌وته دۆخیکه‌وه وه‌ک ئەوه‌ی خوئی به‌ قۆلما هه‌ل‌واسیبت. له سه‌ریکه‌وه به‌ پاشماوه‌ی هیزی خۆمه‌وه پتله‌قه‌م تی سه‌رواند و له سه‌ریکی تره‌وه به‌گه‌ستنی نووکی په‌نجه‌کانی، ناگرم له جهرگی به‌ردا. له تاو په‌له‌قازهی گیان دهربردن

لووراندی. ئەمجار هەمان دەستیم گۆشی، ئازارم گەیانده دلی. رووی
خەنجەرم لە دووانەکەمی تر کرد و هاوارم کرد:

"لە جیتی خۆتان دانیشن!"

دانیشن. بەنەریتی کەیکاوسی داستان، نووکی تیژی خەنجەرم خستە
کونی لووتی قەرەو. کاتیەک خۆینی لی هات، فرمیسی ئازار لە چاوانی پر لە
پارانەووی هاتە خوارێ.

گوتم: "ئێستا بلی بزنام، ئایا کوێر دەبم؟"

"بەگوێرەمی داستانەکان، خۆین لە چاوی هەندیک کەس دەنیشیت و لە
چاوی کەسانیکی تر نانیشیت. ئەگەر خوا لە نیگارت رازی بیت، بۆ ئەووی بۆ
کن خۆی تبتاتەو، تاریکایی شاهانەمی خۆیت بۆ دەکات بەدیاری. ئەو کاتە،
لەبری ئەم دنیا چەپەڵە، دیمەنە شاهانەکانی بەرچاوی ئەو دەبینیت. خۆ ئەگەر
لە نیگاریشت رازی نەبیت، وەک ئێستا لەسەر بینین بەردەوام دەبیت."

گوتم: "من نیگاری رەسەن لە ولاتی هندستان دەکیشم. هیشتا ئەو نیگارم
نەکیشاوە بۆ ئەو بەشیت خوا منی پێ هەلبەسنگینیت."

قەرە گوتمی: "زۆر خەیاالی راکردن لە شیوازەکانی قەرەنگ لی مەدە. ئایا
دەزانی ئەکبەر خان هانی سەرچەم وەستایانی نیگارکیش دەدات واژۆ بخەنە
سەر نیگارەکانیان؟ زۆر لە میژە قەشە یەسوعییەکانی پۆرتوگال شیوازەکانی
قەرەنگیان گەیاندوووتە ئەوێ. ئەوان ئیدی لە گشت شوینتیکن."

گوتم: "هەموو کاتیەک شوینتیک هەیه مروۆف بۆی را بکات و شتیکی تیدا
بکات بۆ ئەووی بەسادهی بمینتەو."

لەقلەق گوتمی: "بەلی، کوێریوون و هەلھاتن بەرەو ولاتانی نەبوو."

قەرە گوتمی: "بۆچی دەتەوێت بەسادهی بمینتەو؟ وەک ئێمە بمیننەو وە
تیکەل بەئێرە بێ."

من گوتم: "بەدریژایی ژیانیان لاسایی شیوازەکانی قەرەنگ دەکەنەو بۆ
ئەووی شیوازی تاییەت بەخۆیان هەبیت. لەبەر ئەووی لاسایی قەرەنگەکانیش

دهکه‌نه‌وه، هه‌رگیز نابن به‌خواه‌نی شتی‌وازی تاییه‌ت به‌خۆیان.

قهره بی ئابرووانه گوتی: "شتیکی تر بۆ کردن نییه."

هه‌لبه‌ته تا‌که کامه‌رانیی ئه‌و، شه‌کووره‌ی شوخ بوو، نه‌ک نیگار. خه‌نجه‌ری نووک خۆیناویم له‌ لووتی خۆینه‌ری‌بووی ده‌هینا و وه‌ک شمشیری جه‌لادی‌ک خۆی بۆ سه‌ر په‌راندن ئاماده‌ بکات، به‌سه‌ر سه‌رییه‌وه رام گرت.

من شتی پێشتر زانراوم ئاشکرا کرد و گوتم: "ئه‌گه‌ر به‌هویت، ئیستا ده‌توانم سه‌رت له‌ جه‌سته‌ت جیا بکه‌مه‌وه، به‌لام ده‌توانم له‌ پیناوی به‌خته‌وه‌ری شه‌کووره‌ی و مندا‌له‌کانی، لیت خو‌ش بم. ره‌فتارت له‌گه‌لی باش بیت، کاری ئاژه‌لی و نه‌زانی له‌گه‌لدا نه‌که‌یت. به‌ئینم پێ ده‌!"

گوتی: "به‌ئینت ده‌ده‌م."

گوتم: "ئه‌وا ده‌تبه‌خشم به‌ شه‌کووره‌."

به‌لام باسکم ره‌فتاریکی پێچه‌وانه‌ی قسه‌ی ده‌ریه‌ریو له‌ زارمی کرد. به‌ویه‌ری هه‌زه‌وه خه‌نجه‌رم بۆی دا‌هینایه‌وه.

دواسات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ جپی خۆی جوولا و منیش ئاراسته‌ی ده‌ستوه‌شانم گۆری، خه‌نجه‌ر له‌ ملی نا، له‌ شانی چه‌قی. به‌ترسه‌وه سه‌یری ئه‌و شته‌م کرد که باسکم له‌ خۆیه‌وه کردبووی. ئه‌و شوینه‌ی خه‌نجه‌ری له‌ گوشت چه‌قیوم لێی ده‌ره‌ینا، سووریکی تو‌خ ده‌ینواند. ترسام و شه‌رمم له‌م ره‌فتاره‌ی خو‌م کرد. به‌لام ده‌شمزانی ئه‌گه‌ر دوا‌رۆژیکی نێزیک، په‌نگه‌ له‌ ده‌ریاکانی عه‌ره‌ب، کوپر بېم، هه‌یج کام له‌ وه‌ستایانی نیگارکێشی دۆستم له‌ ته‌نیشته‌وه نابیت تا تو‌له‌ی لێ بسێنمه‌وه.

له‌قله‌ق ترسی لێ نیشتبوو نۆزه هاتبێته سه‌ر ئه‌و و له‌مه‌شدا مافی خۆی بوو، بۆیه‌ رای کرد بۆ ژووره‌ تاریکه‌کانی ناوه‌وه. به‌ چرای ده‌ستمه‌وه، خو‌م و سێبه‌رم که‌وتینه شوینی، به‌لام ترسام و گه‌رامه‌وه. وه‌ک دوا‌یین شت ماچ و مووچم له‌گه‌ل په‌پوله‌دا کرد و خوا‌حافی‌زیم لێ کرد. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆین رژابوو نه‌یوانمانه‌وه، نه‌مانتوانی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ده‌له‌ ئاره‌زووم بوو ماچی

بکه‌م. بینی فرمیسک له چاوانم هاته خواری.

له جوریک بیدهنگی مهرگدا که نالهی قهره نه‌بیت هیچی تر نه‌یده‌شه‌لقاند، له ته‌کیه دهرچووم. به باخچه‌ی تهر و قوراوی و به کۆلاندایام کرد و له‌و ناوه دوور که‌وتمه‌وه. ئەو که‌شتیه‌ی من ده‌گه‌یه‌نیتنه نیگارخانه‌ی ئەکبه‌ر خان، سبه‌ینی دوا‌ی نوژی به‌یانی ده‌که‌و‌یتنه ری. ئەو کاته دوا‌یین به‌له‌م له به‌نده‌ری قادرگاوه به‌ره‌و که‌شتیه‌که به‌ری ده‌که‌و‌یت. به‌ده‌م راکردنه‌وه فرمیسک له چاوانم ده‌هات.

کاتیک وه‌ک دز به‌بیدهنگی به‌ ئاکسه‌رایدا تی ده‌په‌ریم، له ئاسۆ به‌ئاسته‌م یه‌که‌م تیریزی رۆژم بینی. له به‌رامبه‌ر یه‌که‌م کانیه‌ گه‌ره‌ک له نیوان کۆلانه‌کانی پشته‌وه، رپه‌روه ته‌نگه‌به‌ره‌کان و دیواره‌کاندا خانویه‌کی به‌ردین هه‌بوو بیست و پینج سال له‌مه‌ویه‌ر له یه‌که‌م هاتنمدا بۆ ئەسته‌نبول شه‌وم تیدا به‌سه‌ر بردبوو. ئەم خزمه‌ دوورهم پش بیست و پینج سال جیی بۆم ر‌اخستبوو، جوامیرانه و زۆر باش می‌وانداریمی کردبوو. من ئەو کاته یازده سالان بووم، نیوه‌ی شه‌و له سه‌ر دۆشه‌ک می‌زم به‌خۆمدا کرد و ویستم به‌هه‌ستی خۆ به‌تاوانبارزانینه‌وه خۆم بهاویژمه‌ بیرى حه‌وشه‌وه. له درزی ده‌رگای کراوه‌ی حه‌وشه‌وه دیسان هه‌مان بیرم بینی. تا گه‌یشتمه‌ بایه‌زید، ئەو دووکانی سه‌عاتچیه‌ی چه‌ندین جار بۆ چاککردنه‌وه‌ی چه‌رخى سه‌عاته‌ شکاوه‌که‌م رووم تی کردبوو، ئەو چرا بلووریه‌ خالیانه‌ی نه‌خشم له‌سه‌ریان ده‌کیشا و به‌دزیه‌وه به‌ که‌سانی نه‌جی‌ب‌زاده‌م ده‌فرۆشته‌وه، ئەو دووکانی شووشه‌ فرۆشه‌ی جامی شه‌ربه‌ت و شووشه‌م لی ده‌کری بۆ ئەوه‌ی به‌ گول بیانه‌ه‌خشینم و ئەو گه‌رماوه‌ی سه‌رده‌مانیک له‌به‌ر هه‌زانی و چۆلیه‌که‌ی لاقه‌کانم له‌سه‌ر به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی راهاتبوون، سالویان له‌ خۆم و له ئەشکی چاوانم کرد.

نه‌ ده‌روبه‌ری قاوه‌خانه‌ی ویران و سه‌وتیندراو که‌سی لی بوو، نه‌ ده‌روبه‌ری ئەو مالیه‌ی له‌ دله‌وه ئاواتم ده‌خواست شه‌کووره‌ی شوخ و می‌ردی نوچی که‌ ره‌نگه‌ ئیستا له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا بیت، تیایدا به‌خته‌وه‌ر بیت. رۆژانی

دوای سووربوونی دهستم به خوین، کاتیک به کۆلانهکاندا دهرویشتم، سه‌رجه‌م سه‌گه‌لی ئەسته‌نبول به چاوی دوژمن بۆ منیان ده‌روانی. به‌لام له‌و ساته‌وه‌ی بریارم دابوو پێ له‌ تاوانی خۆم بنیم و شاری ژیانم چۆل بکه‌م و سه‌ر هه‌لبگر، سه‌گه‌ل، داره‌کانی تاریکی، په‌نجه‌ره‌ کویره‌کان، دووکه‌لکیشه‌ ره‌شه‌کان، ئەو که‌سه‌ چالاک و به‌دبه‌ختانه‌ی به‌ هه‌له‌داوان بۆ نوێژی به‌یانی ده‌چوون، خۆیان و تارماییان ئیدی دۆستانه‌ بۆ منیان ده‌روانی.

دوای تێپه‌رپوونم له‌ مزگه‌وتی بایه‌زید، له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌که‌وه‌ سه‌یری که‌ندای زۆرینم کرد: ئاسۆ روون ده‌بووه‌وه، به‌لام هیشتا ئاوه‌که‌ تاریک بوو. دوو به‌له‌می ماسیگران، که‌شتیی باربه‌ری چارۆکه‌ پێچراوه‌ و دوو که‌شتیی شه‌ری له‌ بیرکراو هیدی هیدی به‌ شه‌پۆلی هیچ نه‌بیندراو ده‌له‌رینه‌وه‌ و به‌ منیان ده‌گوت: "مه‌رۆ، مه‌رۆ." ئایا له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌رزیمان پێدا کرابوو، فرمی‌سک له‌ چاوانم ده‌هات؟ به‌خۆم گوت: ئەو ژیانه‌ شاهانه‌یه‌ به‌ینه‌ پێش چاوی خۆت که‌ به‌ شاکاره‌کانی هونه‌ری خۆته‌وه‌ له‌ هندستان به‌سه‌ری ده‌به‌یت."

له‌ پێلام دا، به‌ پاکردن به‌ دوو باخچه‌ی قوراویدا تی‌ پهریم و له‌ خانوویه‌کی به‌ردین و کۆنی ناو سه‌وزه‌لانیکی نێزیک که‌وته‌وه. ئێره‌ ئەو ماله‌ بوو که‌ گشت رۆژانیک سی‌شه‌مه‌ی سالانی شاگردیم ده‌هاتمه‌ به‌ر ده‌رگای، چاوه‌ری‌ی مامۆستا عوسمانم ده‌کرد و پاشان جانتا، جلدبه‌ند، قوتووی قه‌له‌م و ته‌خته‌ی نووسینه‌که‌یم هه‌له‌دگرت و دوو هه‌نگاو له‌ پشتییه‌وه‌ ده‌رویشتم. هیچ شتیکی ئێره‌ گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو، به‌لام دار چناره‌کانی ناو حه‌وشه‌ و کۆلان هه‌لیان دابوو، زۆر گه‌وره‌ بووبوون و هه‌ستیکی ورشه‌داری و ده‌سه‌لات و ده‌وله‌مندی پاشماوه‌ی سه‌رده‌می سوڵتان سلیمان‌یان به‌ مال و گه‌ره‌ک ده‌به‌خشی.

له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ نێزیک رێگه‌ی به‌ندهر هه‌لکه‌وتبوو، ته‌فره‌ی ئیبلیس خوار و که‌لکه‌له‌ی بۆ دوایین جار بینینی تاقه‌کانی نیگارخانه‌ی شوینی به‌سه‌ر بردنی بیست و پێنج سالی ژیانم که‌وته‌ سه‌رم. به‌مجۆره‌، به‌و رێبه‌دا که‌ رۆژانی

سێشەمەى سەر�ەمى شاگردىم له پشـت مامۆستا عوسمانهوه پيايدا دهريوشتم، بهكوئالانى تيرهاويزاندا كه بههاران بونىكى مهستكهري ئىخلاموورى لى دهات، به پيش ئه و فرنه دا وكه وهستام چۆرهكى قيمه دارى لى دهكړى، به هه رازى پر له دارى بهى و شابهروو و شوينى به ريز راوهستانى سواكهراندا، به به ردم دهريوانه داخراوهكانى بازارى نويدا، به پيش ئه و سهرتاشهى مامۆستهام هه موو به يانيانىك ساوى له گه ل دهكۆرپه وه، به كه نارى ئه و چۆله وانپيهى هاوينان ته نافبان و پاله وانان چادريان لى هه لدها و ته تافابازيان لى دهكرد، به ژير ژوورى بون گه نيوى سه لته كاران و تاقى بيزانسيى بونى كه روو ليه اتوودا، به ته نيشـت كووشكى برايم پاشا و ئه و ستوونه به مارهى سه دان جار نيگاريم كيشابوو، و ئه و دار چنارهى هه ر جارهى به جۆريـك نيگاريمان دهكيشا، چومه مه يدانى ئه سپ و به بن ريزىك شابهروو و دار توودا تى پر يم چۆله كه و قه له باچكهى سه ريان به يانيان به يه كدا دهچوون و جريوه جريويان دهكرد.

دهرگاي گرانى نيگارخانه داخرا بوو. به ر دهگا و هه يوانى تاقدارى سه ره وهش كه سيان لى نه بوو. به شپه ربهى توانيم سه يرى دهريوانهى داخراوى ئه و په نجه ره بچووكانه بكم كه سالانى شاگرديمان كاتىك بيزار ده بووين، له وپوه سه يرى دارهكانى ده ريمان دهكرد. له و ساته دا كه سيك منى راگرت.

دهنگىكى زيـقن، بارىك و ناخوش به گوپى هه بوو. گوتى: "خه نجه ره دهسك ياقووتى و به خوينه كهى دهستت هى منه، شه و كه تى برازام و دايقى به كيان گرتوو و له مالى من دزيويانه." به بچوونى ئه و، ئه مهش به لگه بوو بۆ ئه وهى من به كىـك بووم له و پياوانهى قه ره كه شه و دابوويان به سه ر مالى ويدا و شه كهوره يان ره فاندنبوو. ئه م زۆرزانه دهنگ زيـقن و هه لچووه وه ستايانى نيگار كيشى دۆستى قه رهى ده ناسى و ده يزانى دينه نيگارخانه. شمشيرىكى دريژ و سورى له سووراييدا بريقاوهى پى بوو. نازانم له به ر چى بوو، به لام زۆر حسىـبى هه بوو ده بوو له منى وه رىگريـت و هيندهى ئه وهش به سه رهاتى بۆ كىـرانه وه هه بوو. له وانه بوو بلـيم هه له يهك له م كارهدا هه يه، به لام رق و

هه‌لچوونی باوه‌ر پئی نه‌کراوی رووخساریم بینی. له نیگایدا بینیم دهیه‌وئیت به‌نه‌فرته‌وه په‌لامارم بدات و بمکوژتیت. دهمویست بتوانم بلّیم: "دهستم به‌دامپن، راوه‌سته".

به‌لام بگره‌ ئه‌و دهستی خوئی وه‌شان‌دیوو.

منیش ته‌نانه‌ت فریا نه‌که‌وتم رووی خه‌نجه‌ری تی بکه‌م و ته‌نیا ئه‌و دهسته‌ی بوخچه‌که‌م پئی هه‌لگرتبوو، پئی به‌رز کرایه‌وه.

بوخچه‌که‌م به‌هه‌وادا فری. شمشیری سوور بی‌خاوبونه‌وه، سه‌ره‌تا دهستمی بری، پاشان ملمی له‌ده‌ماره‌وه بۆ ده‌مار بری و سه‌رمی له‌جه‌سته‌م جیا کرده‌وه.

کاتی‌ک بینیم جه‌سته‌ی دامام منی به‌جی هیش‌ت و گیژ و ویزانه‌ دوو هه‌نگاوی سه‌یری هاویش‌ت، بی‌هۆشانه‌ خه‌نجه‌ری راده‌وه‌شاند، وه‌ک فیشقه‌ خوین له‌گه‌ردنم ده‌رۆیی و له‌زه‌وی که‌وتبوو، ئه‌وسا حالّی بووم سه‌رم په‌رپێندراوه. لاقه‌ داماو‌ه‌کانم له‌خۆیان‌ه‌وه‌ ده‌رۆیش‌تن و کتومت وه‌ک په‌له‌قاژه‌ی به‌ر له‌مرداربوونه‌وه‌ی ئه‌سپ، له‌ختوخۆراییی په‌له‌قاژه‌یان بوو.

سه‌رم که‌وتبووه‌ قوراوی‌که‌وه، له‌وێوه‌ نه‌ده‌متوانی بکوژم بینم و بوخچه‌ی زی‌ر و نیگار‌ه‌کان که‌هیش‌تا دهمویست توند به‌ده‌ست بی‌گرم. شته‌کان له‌پشت سه‌رم‌ه‌وه‌ که‌وتبوونه‌ قه‌راغ ئه‌و هه‌ورازه‌ی بۆ ده‌ریا و به‌نده‌ری قادرگا شو‌ر ده‌بووه‌وه و ئیدی من هه‌رگیز پێیان نه‌ده‌که‌یشتم. سه‌رم نه‌یده‌توانی وه‌رکه‌رپیت و جاریکی تر ته‌ماشای ئه‌وان و به‌شی پاشماوه‌ی دنیا بکات. شته‌کانم له‌بیر کرد و بیرم له‌ش‌تیک کرده‌وه سه‌رم ده‌یخواست.

پێش ئه‌وه‌ی شمشیر سه‌رم ببری‌ت، بیرم له‌ش‌تیک ده‌کرده‌وه: که‌شتی له‌قادرگاهه‌ ده‌رده‌جیت؛ ئه‌مه‌ له‌ئه‌قلمدا ئاویت‌ه‌ی فه‌رمانیک بوو ده‌یگوت "په‌له‌ بکه‌"، ئه‌و قسه‌یه‌ی دایکیشم که‌ له‌کاتی مندالیمدا ده‌یگوت: "په‌له‌ بکه‌"، ده‌بوو به‌ته‌واوکه‌ری. دایه، ملم دیشیت و هیچ ش‌تیک ناجوولیت‌ه‌وه.

که‌واته‌ ئه‌مه‌ ئه‌و شته‌یه‌ وا مه‌رگی پئی ده‌لین.

به لأم دهمزانی هیشتا نهمردوم. گلینه کونکراوهکانی چاوانم نه ده جوولان،
به لأم دهمتوانی به چاوانی کراوم زور باش بینم.

ئو شتهی له تختایی زهوی دهمبینی، سه رله بهری بیری منی داگرتبوو.
ریگه که میک سه به ره زور هه لده کشا. دیوار و تاق و سه ربانی نیگارخانه،
ئاسمان. ئاوا ده ریشتن.

وهک بلایت ئهم ساتی ته ماشا کردنه م دریز بووه وه و بووه وه و حالی بووم
ئیتسا بین بووه به شیوهیه که له بیر هینانه وه. جاران، کاتیک چه ندین سه عات
ته ماشای نیگاریکم ده کرد، هه ستم به شتیک ده کرد و ئیتسا ئو شته م بیر
که وتبووه وه: ئه گه زور بروانیت، ئه قلت ده چیته زهمانی نیگاره که وه.

ئیتسا سه رجه م کاته کان بووبوون بهو زهمانه.

ده تگوت ئیدی کهس نامبینیت و دوا ی سارد بوونه وهی بیرۆکه کانم، سه ری
نوقبوومی ناو قور و لیتهم چه ندین سال سهیری ئهم هه وراره خه مگینه، ئهم
دیواری بهرده و شابهروو و دارتوو هه رگیز دست پی نه گه یشتوو هکانی
که میک ئه ولاتروه ده کات.

له پرپیک ئهم چاوه ری کردنه له برانه وه نه هاتووهم فره پی به ئازار و بیزار کهر
بوو، بویه ویستم له م زهمانه ده ریچم.

۵۹

من شه کوورم

له مالى ئه و خزمه دورهى قهره كه بۆ شاردنه وه مان ئيمه ي بۆى بردبوو، خه و نه چوو ه چاوم و شهوم به بيدارى به سهر برد. پيگه وه له گه ل خه يرييه و مندا لان له نو ئيگدا راکشابوو ين، تا و ناتا ويگ به دم دهنكي پرخه و كوڅه ي ئه وان ه وه خا و ده بو مه وه و چاوم ده چوو ه خه و، به لام ئه و ژن و بوونه و ره سه يرانه ي قو ل و رانيان بر د را بوو، تيگه ل به يه كدى كرا بوون، له يه ك درابوون و من له خه و نه نا ئاسو ده كانمدا ده م بينين، هيچ له كو لم نه ده بوونه وه و منيان ه و شيار ده كرده وه. به ره به رى به يانى، له تا و سه رما ه و شيار بوومه وه، شه و كه ت و ئۆر ه انم به باشى دا پو شى، با وه شم پيياندا كرد، قژى سه يرانم ما چ كرد و وه ك ئه و سه رده مه خو شان ه ي كاتيگ به ئاسو ده يى له مالى باوكى گيانى و خوا ليخو شبووم ده نوو ستم، له خوا پارامه وه خه و نيكي كامه ران بكات به به شم.

به لام نه متوانى بخه وم. كاتيگ دواى خو يندنى نو ئيژى به يانى له درزى ده ريو انه ي په نجه ره ي ژوورى ته نگ و تاريكه وه سه يرى كو لانم كرد، شتيگم دى به رده وام له خه و نه شاده كانمدا ده م بينى: پيا ويكي جو زى خيوى له تا و شه ي و بريندار بوون بر ستى لى برابوو، دارىكي به شي وه ي شمشير به ده سته وه گرتبوو، به هه نگاوى ئاشنا به من و به تاسه وه ليم نيزيگ ده كه و ته وه. هه ر جاريگ ده مويست له خه و نمدا ئه م پيا وه له ئاميز بگرم، به فرميسكى چا و ه و شيار ده بوومه وه. كاتيگ حالى بووم ئه و پيا وه ي خه لتانى خو ين له كو لان قه ريه، ئه و قيژه يى له خه و نه كانمدا له قورگم گير ما بوو، له دمدم ده رچوو.

رام كرد و ده رگام كرده وه.

ده مو چاوى له بهر لي دان شين و مو ز بو ويو وه و ئاوسا بوو. لووتى

هه‌لدرا بوو، رووخساری خه‌لتانی خوین بوو. برینیکی گه‌وره‌ی پیوه بوو له شانیه‌یه‌وه تا ملی. کراسه‌که‌ی و سه‌رتاپای جه‌سته‌ی له‌به‌ر خوین سووری ده‌نواند. له‌به‌ر ئەوه‌ی وه‌ک می‌ردی ناو خه‌ونه‌کانم دواجار بۆ ماله‌وه گه‌را بووه‌وه، به‌ناسته‌م بزیه‌که‌ی بۆم کرد.

گوتم: "وه‌ره ژووری".

گوئی: "بانگی مندا لان بکه، بۆ مائی ده‌گه‌رینیه‌وه".

"تۆ حالی بۆ ماله‌وه گه‌رانه‌وه‌ت پیوه نییه".

گوئی: "ئیدی لپی مه‌ترسه، وه‌لی جان ئەفه‌ندی عه‌جه‌م بوو".

گوتم: "زه‌یتوون... ئەو داماه‌ت کوشت؟"

گوئی: "به‌وه‌ که‌شته‌یه‌ی له‌ قادرگاوه‌ درده‌چیت، به‌ره‌و هندستان تیی ته‌قاند". له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌یزانی کاره‌که‌ی به‌ نیوه‌ناچل کردووه، تاویک رووی وه‌رگێرا.

گوتم: "ده‌توانیت بۆ مال برۆیته‌وه؟ با ئەسپیکت بۆ ده‌ر به‌یتن".

پیم وا بوو بگه‌رینیه‌وه مائی، ده‌مریت. دلم پئی سووتا. نه‌ک به‌ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌مریت، بگره‌ له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌شه‌وه‌ که‌ به‌دریژایی ژبان رووی شادی نه‌دیوو. له‌ خه‌م و ره‌وشی بریاره‌رانه‌ی چاویدا ده‌مبینی ناخواریت له‌م ماله‌ بیتگانه‌یه‌ بمریت. راستیه‌که‌ی، ده‌یویست ون بیت و که‌س به‌م حاله‌ ترسانکه‌یه‌وه‌ نه‌یبینیت. به‌دژواری سواری ئەسپیکان کرد.

ئەو ده‌مه‌ی به‌ بوخچه‌کانی ده‌ستمانه‌وه‌ به‌ لاکۆلانه‌کاندا تیی ده‌په‌رین و بۆ ماله‌وه‌ ده‌گه‌راینه‌وه، ده‌سپیک، مندا له‌کان له‌ ترساندا نه‌یانده‌توانی به‌سه‌ر ئەسپه‌که‌وه‌ سه‌یری رووخساری قه‌ره‌ بکه‌ن. به‌لام سه‌رباری ئەوه‌ش ئەو توانی هێدی هێدی به‌سه‌ر ئەسپه‌ ره‌وت نه‌رمه‌که‌وه‌ بۆیان بگێریته‌وه‌ چۆن نه‌خشه‌کانی ئەو نامه‌رده‌ی بکوژی باپیریانی له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شاندووه‌ و چۆن شه‌ره‌ شمشیری له‌گه‌لیدا کردووه. بینیم وا له‌به‌ره‌وه‌ دلایان بۆی گه‌رم ده‌بیت و منیش له‌ خوا پارامه‌وه‌ و لاله‌مه‌وه‌ قه‌ره‌ نه‌مریت.

کاتیک گه‌یشتی‌نه‌وه مال، ئۆرھان ھیندە بەشادمانی ھاواری کرد "ھاتینە‌وه بۆ مال"، من ھەر ئەو کاتە لە دلم نیشت ئیزرائیل دلی پیمان دەسووتیت و خوا کاتی زیاترمان پێ دەدات. بەلام بەھۆی ئەوێ بە ئەزمون دەمزانێ ئاشکرا نییە خوای مەزن گیانی کۆ و کەس و لەبەر چی دەسینیتە‌وه، ھیندە خۆم ئومێدھوار نەکرد.

قەرھمان بەدژواری لە ئەسپ ھینایە خواری، ھەموومان پیکە‌وه چوینە سەری، بردمانە ژووری دەرگا شینی باوکم و پامان کیشا. خەیریە ئاوی گەرم کرد و ھینای. ھەر لە کراسی بە گۆشتە‌وه لکاوی، تا پشتوینە‌کەس، پیتلۆھکانی، جلەکانی ژێرە‌وهی و گشت شتەکانی بەریمان درێ، بە مقەست بریمان و لیمان کردە‌وه. بە کردنە‌وهی دەریوانەکان، تیشکی خۆشی خۆری زستان کە لەسەر چلی دارەکانی ناو باخچە گەمە‌ی دەکرد، ژوورە‌کە‌ی پێ کرد و لەسەر مەسینە، مەنجەل، قوتووی زەمق، مەرەکەب و پارچە‌ی شووشە و قەلەمتاشەکان شکایە‌وه و پیتستی رەنگی مردوو لێ نیشتووی قەرە و برینە رەنگ گیلای و گۆشتینەکانی رووناک کردە‌وه.

بە پارچە قوماشی سەرچەفی سابووناوی و بە ئاوی گەرم تەپ کردوو جۆری ئەو‌ی فەرشیکی کۆن و گرانبە‌ھا پاک بکە‌مە‌وه، بەوردی و ھەک ئەو‌ی خزمەتی یەکیک لە کورەکانم بکەم، بە دلۆقانی و حەزە‌وه لەشی قەرەم سێری. بێ ئەو‌ی دەست بە پەلە مۆرەکانی رووخساریدا بەنیم و برینی کونی لووتی بکولینمە‌وه، ھەک پزیشک برینە بەسامە‌کە‌ی شانیم پاک کردە‌وه. لەلایە‌کیش، ھەک ئەو کاتانە‌ی مندالەکانم ھیشتا بچووک بوون و پاکم دەکردنە‌وه، بە ئاوازە‌وه قسە‌ی توورە‌ھاتم پێی دەگوت. سنگ و بالیشی برینیان پێ‌وه بوو. پەنجەکانی دەستی چەپی بەھۆی گەستە‌وه شین و مۆر ھەلگە‌را‌بوون. تا زیاتر پارچە پەرۆکانی دەستم بەسەر جەستە‌یدا دەگە‌راند، لە خۆیندا نوقم دەبوو. دەستم لە سنگی دا؛ بەدەست ھەستم بە نەرمیی سکی کرد؛ ماوہیەکی درێژ سەیری دەعباکە‌یم کرد: لە خوارە‌وه، لە حەوشە‌وه دەنگی مندالەکان دەھات. بۆچی بریک لە شاعیران ئەمەیان بە قەلەمی قامیش ناو بردووه؟

گویم لی بوو ئه‌سته‌ر به‌و دنگه گائته ئامیز و رازداره‌یه‌وه‌که له کاتی هیتانی ه‌والی نویدا پتوهی دیار بوو، چووئه ئاشپه‌زخانه، منیش چووئه خواری.

ئه‌سته‌ر زۆر به‌جۆش بوو، پیش ئه‌وه‌ی باوه‌شم پیدا بکات و ماچم بکات، ده‌ستی به‌گێرانه‌وه کرد: که‌له‌ی سه‌ری زه‌یتوون، نیگاره‌کانی به‌لگه‌ی تاوانه‌کانی پیشووی و بوخچه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌رگای نیگاره‌خانه دۆزراوه‌ته‌وه. نیازی بووه بۆ هندستان ه‌لبیت، به‌لام گوتوو‌یه‌تی با بۆ دواچار سه‌ریک له نیگاره‌خانه بده‌م.

ده‌گوتریت بینه‌ر ه‌ن: حه‌سه‌ن له‌وی زه‌یتوونی دیوه، شمشیری سووری ه‌ه‌لگێشاوه و به‌یه‌ک ده‌ستوه‌شاندن سه‌ری په‌راندووه.

ئه‌و قسه‌ی ده‌گێرپه‌یه‌وه و منیش بیرم له شوینی باوکه گیانی به‌سته‌زمانم ده‌کرده‌وه. ه‌ه‌والی ده‌ستوه‌شاندن له بکوژه‌که‌ی، سه‌ره‌تا منی له ترسیک رزگار کرد. ه‌ه‌ستیشم کرد تۆله‌سه‌ندنه‌وه، ئاسوده‌یی و ه‌ه‌ستی دادپه‌روه‌ری به‌ ناخی مرۆف ده‌به‌خشیت. ئه‌و ساته مه‌راقم بوو بزائم باوکم له‌و جیه‌ی لێیه‌تی چۆن به‌پیر ئه‌م ه‌ه‌سته‌وه دیت. له‌په‌ر سه‌رانسه‌ری دنیا وا هاته به‌رچاوم جۆری ئه‌وه‌ی کۆشکیکی خاوه‌ن ژووری له ژماردن نه‌هاتوو بیت و ژوره‌کان ده‌رگایان به‌سه‌ریه‌کدا بکریته‌وه. ته‌نیا به‌ بیرکردنه‌وه و خه‌یال ده‌مانتوانی له ژووریکه‌وه بجینه ژووریکێ تر، به‌لام زۆربه‌مان له‌به‌ر ته‌مه‌لی ئه‌مه‌مان به‌که‌می ده‌کرد و به‌رده‌وام له ه‌مان ژوور چاوه‌ریمان ده‌کرد.

ئه‌سته‌ر گوتی: "مه‌گری گیانه‌که‌م. بروانه، دواچار ه‌موو شتیکی به‌باشه وهرگه‌را."

چوار زێرم دای. دانه به‌دانه و به‌چێژه‌وه زێره‌کانی نایه‌ ده‌می و به‌ته‌ماح و حه‌زه‌وه، به‌لام نه‌زانانه گه‌ستنی.

به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: "زێری ساخته‌ی ئه‌م فینیساییه‌ی گاورانه گشت شوینکی ته‌نیوه."

ه‌ه‌ر ئه‌و رۆشیت و نه‌رۆشیت، به‌خه‌یرییه‌م گوت نه‌هیلێت مندالان بێنه

سەرئ. سەرکەوتمە سەرەو، دەرگام قفل دا. بەحەزەو لە لەش و لاری پووتی قەرە نێزیک بوومەو و شتیکم کرد شەوی کورژانی باوکی دامام لە مائی جووی هەئاسراو داوای لێم کردبوو. بەلام لە ویست زیاتر لەبەر مەراق و بەترسێشەو نا، بەهۆشیاری کردم.

شاعیرانی عەجەم هەرەوک چۆن ئەو ئامێرەیان بە قەلەمی قامیش چوواندوو، بۆچی دەمی ئیمە ی ژنانیان بە قوتووی مەرەکەب شوپهاندوو؟ ئەم بەراوردکردنە لەبەر زۆریی لەبەر دووبارەکردنەو مەبەستی راستەقینە ی لە بیر کراو و من ناتوانم بەتەواوی بلێم چ هۆکارێکی لە پشتەوئیه؛ بچوویکی دەم؟ بێدەنگی پازداری قوتووی مەرەکەب؟ یاخۆ نیگارکێشبوونی خوا؟ بەلام ئەقین دەبیت شتیک بیت بە لۆجیکی کەسێکی وەک من نا کە بەردەوام ئەقلی بۆ پاراستنی خۆی خستووتە کار، بگرە لەمیانە ی نالۆجیکبوونی کەسەکەو هەروون ببیتەو.

کەواوو با پازیکتان بۆ بدرکێنم: لەوئ، لەو ژوورە ی بۆنی مەرگی لێ دەهات، شتەکە ی ناو دەمم منی نەدەرورژاند: ئەو شتە ی منی وەجۆشی خستبوو، ئەو بوو کاتیک من لەو دۆخدا لەوئ مابوو مەو و هەستم دەرکرد سەرئانسەری دنیا لە دەمدا دەزنگیتەو، جریوێ مندالەکانم دەبیسست لە حەوشە جێتویان بەیەک دەدا و پالیان بەیەکەو دەنا.

ئەو کاتە، سەرباری سەرقالبوونی دەمم تا ئەو پادیه، چوانم توانیان ببین قەرە بە نیگایەکی تەواو جیاوازهو بۆ رووخسارم دەروانیت. دەیکوت لەمەودوا هەرگیز دەم و سەرچاومی لە بیر ناچیتەو. وەک هەندیک لە کتێبە کۆنە کەرۆگر تووێکانی باوکم، بۆنی کەرۆو لە جەستە ی دەهات؛ هەرچی تۆز و بۆنی قوماشی ژووری گەنجینە هەیه لە قژی نیشتبوو. تا دەهات هۆشم لای خۆم نەدەما، دەستم لە برین و دوومەل و جی شکاوییهکانی دەدا، ئەویش وەک مندال دەینالاند و بە تێپەرپوونی کات لە مەرگ دوور دەکوتەو. ئەو کاتە منیش حالی دەبووم زیاتر هۆگری دەبم. وەک کە شتییەکی چارۆکە چۆن چارۆکەکانی هیدی هیدی بە با ئاوس دەبیت، سەرچاییکردن و پێکەو

نووستنی ئیمهش لهسهرخۆ رهوتیکی خیرای گرتە بەر و جۆری کەشتیی
چارۆکەداری بەویقار بوریزانه بەرهو دەریا نەزانراوەکان بەرێژ کەوت.

قەرە تەنانەت لەسەر دۆشەکی مردنیش سهولێ له دەست دەرنەدەچوو،
لەمەشەوه حالێ یووم مەگەر خوا بزانییت له رابردوودا لهگەڵ چەند ژنی
بەدپهوشتدا خۆی لەم ئاوانه دابیت. من ئیدی سەرم لێ شێوا و نەمدەزانی ئەو
قۆلێ ماچی دەکەم قۆلێ خۆمە، یان ئەو، ئەو پەنجەییە دەینیمە دەمم،
پەنجەیی خۆمە یاخۆ سەرتاپای ژیانم. ئەویش له تاو برین و چیژ نیووە مەست
بوو، بەچاوی نیووە هەڵپێندراووە سەیری دەکرد بزانییت دنیا بەرهو کوێ مل
دەنیت. جاروبار رووخسارمی دەخستە نیو لەپی دەستەکانی و وەک ئەوهی بۆ
نیگارێک بروانیت، تەماشای دەکرد و یەكسەر دواي ئەوهش دەیتوانی بەجۆرێک
سەیری بکات جۆری ئەوهی سەروچاوی ژنه لهشفرۆشێکی مینگەری بیت.

قەرە، وەک قەیزەیی ئەو پالەوانانەیی بە شمشیر دەبن بە دوولەتەوه و له
نیگارە ئەفسانەییەکانی پێشاندەری پێکاهەلپێژانی سوپاکانی ئێران و
تووراندای دەبیندریت، له کاتی هاتنەوهدا هاوارێکی لێ بەرز بوووه و له
سەرانیسەری گەرەک بیسترا. ئەمەش منی ترساند. بەلام وەک مامۆستایەکی
راستەقینەیی نیگارکێش قەلەمی قامیشی بەدەستەوه گرتبوو، بەدەستووری
راستەوخۆیی خوا رەفتاری دەکرد و تەنانەت له بەرزترین ساتی ئیلهام
بۆهاتنیشدا دەیتوانی قەواره و ریزبەندی سەرجهم پەرهی بەردەستی حسێب
بکات و بەگۆشەیهکی تری ئەقلیشی رهچاوی چینی ئیمهیی له دنیا دا دەکرد.

بەدەم هەناسەبرکێوه گوتی: "بلی مەلحەمم له برینەکانی باوکتان دەدا."

ئەم قەسەیه بەتەنیا ئەوه نەبوو رەنگی ئەقینی ئیمه پێک بەینیت، ئەو
ئەقینەیی کەوتبوووە نیتوان تەنگەبەری ژیان و مردن، قەدەخە و بەهەشت و
بێچارەیی و شەرمەوه؛ بگره بوو بەبیانوش بۆی. بەدریژایی بیست و شەشی
سالی دواي ئەوه، واتا تا ئەو بەیانیهیی له تەنیش بیرهکە کەوتە سەرزهوی و
بەهۆی نەخۆشی دڵۆه مرد، من و قەرەیی میتردی خۆشەویستم بەردەوام کاتی
نیوهرۆیان، ئەو دەمەیی تیشکی خۆر له درزی دەریوانەکانەوه دەهاته ژورێ،

سەر جیپیمان کرد و بەردەوامیش ئەمەمان بە "مەلحەم لە برین دان" ناو برد. سالانی سەرەتا گویمان جریوێ جریوێ شەو کەت و ئۆرەمانیش دەگەشتە بەرگویمان. بەم جۆرە، لەبەر ئەوەی نەمویست کۆرە حەسوودەکانم بەهۆی داخوێ و ئیرەییەکانی باوکیکی زبەر و دلتەنگەوێ ئازار بچێژن، توانیان چەندین سال لەگەڵ خۆم لە هەمان پێخەودا بخەون. هەر ژنیک ئەقڵی لە دەست نەدا بێت، دەزانیت لە ئامیزگرتنی مندالان و نووستن لەپەنایان، زۆر جواترە لەوەی باوێش بە میدردیکی دلشکاو و ئازارچەشتووی دەستی ژیاندا بکەیت و لەپالێدا بنوویت.

ئێمە، خۆم و مندالەکانم بەختەوێر بووین، بەلام قەرە نەیتوانی کامەران بێت. یەکەم هۆکاری بەچاوی بیندراوی ئەم ناشادییەش ئەو بوو برینی شان و ملی هیچ کاتیک بەتەواوی ساریژ نەبوو و هەوێ و میدردی خۆشەویستم، وەک ئەوەی خۆیشم هەندیک جار لە کەسانی ترهوه گویم لێ دەبوو، "سەقەت" بوو. بەلام شیواندنی دیمەنی جەستە لێ دەربچیت، ئیدی ئەم سەقەتیە شتیک نەبوو ژیانی دژوار بکات. بگرە جاری وا هەبوو بەرگویم کەتووێ ئەو ژنانە لە دوورەوێ میدردی منیان دەدی، دەیانگوت پیاویکی قۆزە. بەلام شانی راستی قەرە بەردەوام بە داکەوتوویی و ملیشی بەشیوێهەکی سەیر بەخواری مایەوێ. جاروبار قسە و قسەلۆک دەگەشتەوێ گویم و دەگوترا ژنیک وەک من تەنیا دەتوانیت شوو بە پیاویکی خواری خۆی بکات و گواپە سەقەتی قەرە چەند مایە بەدبەختی و ناشادمانی ئەو، هێندەش هۆکاری نەیتوانی کامەرانێ ئێمە. لەوانەپە وەک گشت قسە و قسەلۆکی تر، لەمەشیاندا شتیک لە راستی هەبیت. بەلام من، بەو جۆرە ئەستەر بە شایەنی منی دەزانی، نەمدەتوانی سواری ئەسپیکە هەلبژاردی ناو ئەسپان بێ، بەیاوهری کۆیلە، کەنیزەک و غولامان بە کۆلانەکانی ئەستەنبوولدا بگەرێم و ئەمەش هەستی کیماسی و هەژاری لەکنم دەرووژاند. بەهەمان شتێ، جاری وا بوو تەسە میدردیکی وەک شێرم کردوو، میدردیک سەری بەرز رابگریت و بە سەرفرازی بۆ دنیا بروانیت.

سا ئیتر ھۆکارەکی ھەرچیپەک بووئیت، قەرە بەردەوام بە خەمگینی مایەوہ. لەبەر ئەوہی بۆم دەرکەوتبوو زۆربەیی کات خەمەکی پێوەندیی بە شانییەوہ نییە، باوەرم کرد لە شوئیتیکی نھیتی رۆچیدا جنۆکەیی خەم خۆی ھەشار داوہ و تەنەت لە کامەرانتترین ساتەکانی سەرچیپیکردن و چێژ لە یەکدی وەرگرتنیشماندا دلتەنگی دەکرد. بۆ ھیۆرکردنەوہی ئەو جنۆکەییە، جاروبار شەرابی دەنۆشی، ناوبەناو سەیری نیگاری ناو کتیبەکانی دەکرد و خۆی بە نەخشەوہ سەرقال دەکرد، جاری واش ھەبوو ھاوڕێتیی و ھەستایانی نیگارکێشی دەکرد و لەگەڵ ئەواندا دواي کورانی جوان دەکەوت. ھەرۆک چۆن کاتی وای ھەبوو لە ناو نیگارکێش و خۆشوووس و شاعیراندا بە قەسەیی رەوانبێژی، وشەیی جووتواتایی، ھیما، مەجاز، کورانی جوان و گەمەیی قەشمەرچارپی رای دەبوارد، کاتی واشی ھەبوو تیایدا لە گەشتن بە سولتان پاشای خواردا سەرکەوتنی بە دەست ھینا و بە خۆخەریککردن بە کاری نووساریی ئەو و نووساریی دیوانەوہ گشت شتیکی تری لە بیر دەکرد. پاش ئەوہی دواي چوار ساڵ سولتانمان مرد و سولتان محەمەدی جیگرەوہی پشستی لەو کارانە کرد، ئارەزووی قەرە بۆ نەخش و نیگار لە چێژیکی ئاشکراوہ وەرگەرایە سەر رازیکی بەتەنیاپی بەردەوامبوون لە پشت دەرگا داخراوہکانەوہ. جاروبار یەکیک لە کتیبەکانی پاشماوہی باوکی خوا لیخۆشبوومی ھەڵدەدایەوہ، سەیری نیگارێکی لە ھەرات کیشراوی سەردەمی کورپی تەپمووری لەنگی دەکرد. بە ئی، تەماشای ئەو ساتەیی دەکرد کاتیک شیرین لە بینینی نیگارێوہ دلی دەچیتە خەسەرەو، بە لām نەک وەک بە شیک لە گەمەیی ھونەری ھیشتا زیندووی دەوروبەری کۆشک، بگرە جوۆری ئەوہی دەست بە رازیکی شیرینی ناو بیرەوہرییەکانیدا بەئیت، بە دلتەنگی و ھەستی خۆ بە تاوانبارزانینەوہ سەیری دەکرد.

سالی سێھەمی چوونە سەر تەختی سولتانمان، پادشای ئینگلیز سەعاتیکی پەرچوویی نارد ئامیتریکی موزیکی ھەواکێشی تیدا بوو. پارچە، چەرخ، نیگار و پەیکەری ئەم سەعاتە زەبەلاحە و شاندى یاوہری لە کەشتیی

له بهریتانیاوه هاتوو داگیران و دواى چەندین هەفتە کارکردن، له قەدپالێکی بهرامبەر به کەنداوی زێڕین له باخی تایبەت جێگیر کرا. ئەو ئاپۆرەییە به بەلەم بۆ تەماشاکردن هاتبوون و له قەدپالەکانی کەنداوی زێڕین مۆلیان خواردبوو، کاتیک بەشەدایی و سەرسامییەوه دەیانبینی سەعاتی دێو ئاسا به موزیکێکی دەنگ ترسناکەوه کار دەکات و پەیکەر و نیگاری به قەوارەیی گەورەیی مڕۆف به جوولۆی واتادارەوه بەدەوری بەکتردا دەخوولێنەوه، مڕۆف وا هەستی دەکرد کاری خوا بێت، نەک دەستکردی بەندەکانی. ئامپەرەکان خۆبەخۆ به هەماهەنگی دەخوولانەوه و سەعاتەکش بەزەرمەیی زەنگ ئاسای خۆی، ئەستەنبولییەکانی له کات ئاگادار دەکردهوه.

قەرە و ئەستەر هەریەکەیان بەشێوەیەک هەوالیان پێم گەیان و گوتیان خەلکی ئەستەنبول لەگەڵ تاقمی پێ خاوسان و ئاپۆرەیی گێژ و دەبەنگان له سەرسامبوونیان به سەعاتەکە گشت سنووریکیان بەزاندوو. ئەمەش بۆ سولتانیان و توندڕەوانی هەلۆدای ئاین بووه به سەرچاوی پەشێوییەکی نارهوا و پێشاندهری هێزی گاوران. له سەردهمیکدا ئەم قەسە و قەسەلۆکانه له تەشەنەکردندا بوون، بیستمان سولتانی دواتر، سولتان ئەحمەد به ئێلھامیکی له خواوه هاتوو له خەو هەلساوه، دەستی داووتە گورز، له حەرەمسەراوه چوووتە باخی تایبەت و سەعات و پەیکەرەکانی ورد و خاش کردوو. ئەوانەیی ئەم هەوال و قسانەیان بلأو دەکردهوه، دەیانگوت سولتانیان له خەونی خۆیدا رووخساری پیرۆزی حەزرتی پەيامبەرمانی له تیشکدا بینیوه، نێردراوی خوا هۆشیاری کردووتەوه و پێی گوتوو ئەگەر مۆلەت بدات میللەتەکەیی شەیدای نیگار و بەتایبەتیش ئەو بوونەوهرانە بێت کە وەک مڕۆف دەچن و پێشپریکی لەگەڵ ئافەرتندراوەکانی خوا دەکەن، ئەوا له فەرمانی خوا دەردهچیت. سولتانیشمان بەدەم خەووه دەست دەداتە گورزەکەیی و رووداوەکەشی هەر بەمجۆرە به مێژوونووسی راستەقینەیی خۆی به نووسینەوه دەدا. به کیسه زێری به خۆشئوسان بەخشی و کتیبی زبده التواریخیی پێیان به نامەکردن دا، بەلام بەدەستی وەستایانی نیگارکێش نیگاری به کێشان نەدا بۆی.

گۆلى سوورى خرۆشى نهخش و نىگار كه سهد سال بوو به ئىلهامى عهجهم له ئەستەنبول پشكوتبوو، ئاو بهو جۆره سىس بوو. شهپى نىوان مامۆستايانى كۆنى هەرات و شىوازەكانى مامۆستايانى فەرەنگ له نىوان وهستايانى نىگار كيشدا زەمىنهى بۆ ئاژاوه و كيشهى له برانهوه خۆش كرد، ههچ كاتىك نهبرايهوه و بهناكام نهگەيشت، چونكه دەست له نىگار هه‌لگىرا؛ نه به‌نه‌رتى رۆژه‌لاتىيان نىگار كيشرا و نه به‌نه‌رتى رۆژئاواىيان: وهستايانى نىگار كيش هه‌له‌نەچوون و پاخى نه‌بوون؛ وهك چۆن به‌سال‌چووان به‌بىدەنگى نه‌خۆشيهك قه‌بول ده‌كەن، ئەمانىش هيدى هيدى و بى‌خۆنواندن به لى‌راهاتن و خه‌مه‌وه په‌وشه‌كه‌يان په‌سه‌ند كرد. ته‌نانه‌ت مه‌راقىان نه‌بوو، خه‌يال‌ئيشيان نه‌ده‌كرده‌وه بزائن مامۆستايانى گه‌ره‌ى هه‌راتى و ته‌ورتي‌زى كه ئه‌مان سه‌رده‌مانىك سه‌وداسه‌رانه ريكچه‌ى ئه‌وانيان گرتبوو، چىيان كر دووه. خه‌مى ئه‌وه‌شيان نه‌بوو بزائن مامۆستايانى فەرەنگ كه ئه‌مان له نىوان ئىره‌يى پى‌بەردن و نه‌فه‌ره‌ت لى‌كردنبا‌ندا دوودل مابوونه‌وه و دل‌يان له شى‌وازه نو‌تیه‌كانيان چووبوو، به‌كوئى گه‌يشتون. وهك بلى‌ت چۆن شه‌وان ده‌رگای مالان داده‌خرىت و شار راده‌ستى تارىكى ده‌كرىت، نىگار كيش به‌و جۆره بۆ پى‌كه‌سى به‌جى هيل‌درا بوو. زۆر بى‌به‌زه‌بىيانه ئه‌وه فه‌رامۆش كرا كه سه‌رده‌مانىك دنيا به‌شيوه‌يه‌كى ته‌واو جى‌وا‌ز ده‌بى‌نرا.

به‌داخه‌وه كتي‌بى باوكم ته‌واو نه‌كرا. په‌ره ته‌واو كرا وه‌كان له‌و شو‌ينه‌وه‌ى له‌هه‌سه‌ن كه‌وتبوون، برابوونه گه‌نجينه و له‌ويتش كتي‌بپاريزىكى كارزان و وردبىن ده‌ستوورى دا له‌گه‌ل نىگارى ترى جى‌وا‌زى نىگارخانه به‌رگىان تى گىرا و به‌سه‌ر ده‌فته‌رى نىگارى جۆربه‌جۆردا دابه‌ش كران. هه‌سه‌ن له ئەستەنبول هه‌له‌ات و بى‌سه‌روشوين بوو، براىببر هه‌والى نه‌بىسترايه‌وه. به‌لام شه‌وكه‌ت و ئۆرهان هه‌رگىز له بى‌رىان نه‌چوو ئەم مامه‌ى ئه‌وان بكۆزى باوكمى كوشتووه، نه‌ك قه‌ره.

مامۆستا عوسمان دوو سال پاش كوئىرپوونى مرد و له‌قله‌ق له جى‌ى ئه‌و بوو به‌گه‌ره‌ى وهستايانى نىگار كيش. په‌پووله كه باوكى خوا لى‌خۆش‌بووشم زۆر

شەيداي تونا و لېھاتوویی بوو، پاشماوهی ژيانی تەرخان کرد بۆ کیتسانی
نەخش لەسەر رایەخ و قوماش و چادر. گەورە شاگردانی لاوی نیگارخانەش
هەمان رێبازیان گرتەبەر. کەس وا رەفتاری نەواند وەک ئەوهی دەست
هەلگرتن لە نیگار زیانیکی گەورە بێت. رەنگە ھۆکارەکەیی ئەوه بێت کە هیچ
کەسێک نیگاری رووخساری خۆی نەدیوو.

من بەدریژایی تەمەنم بەدزییەوه زۆر ئارەزووم دەکرد دوو نیگار بکیشریت
و نەدەمتوانی ئەم ھەزەم لەکن کەس دەربیرم.

۱- خۆزگەم دەخواست نیگاری خۆم بکیشریت. بەلام دەمزانێ چەندیش ھەول
بەدەن ئەمەیان پێ ناکریت، چونکە تەنانەت ئەگەر جوانیشم وەک خۆی
ببین، هیچ نیگارکیشتیکی سولتان نا نیگاری چا و لێوی ژن وەک ژنانی
چینی نەکیشیت، مخابن باوەر بە جوانیی رووخساری ژن ناکات. ئەگەر
بەنەرتی مامۆستا یا ئی کۆنی ھەراتی نیگاری منیان وەک شوخێکی چینی
بکیشابایە، ئەوانەیی منیان دەبینی و دەناسی، لەوانە بوو بتوانن
رووخساری شاردراووم لە پشت ئەو شوخە چینیەو بەناسنەو. بەلام
ئەوانەیی دوای ئیمە ئەگەر تەنانەت بۆشیان روون بوایەتەو من لە راستیدا
چاوماسی نەبووم، بەھیچ جۆرێک بۆیان نەدەبرایەو سەرێک رووخسارم
لە چی چوو. ئەم رۆژگارە و لەم دەمی پیریەمدا کە بە دەم دلدانەو
کۆرەکانمەو بەسەری دەبەم، چ بەختەوەر دەبووم ئەگەر نیگارێکم ھەبوا
ئەو دەمە بکیشرابایە کاتێک ھێشتا رووخسارم گەنج بوو!

۲- ئەو شتەیی ساری نازمی شاعیری رانی لە مەسنەویە کدا گری لێ داوہ:
دەمویست نیگاری کامەرانی بکیشریت. زۆر باش دەزانم ئەمە چۆن
ئەنجام دەدریت. خوازیار بووم نیگاری دایکێک بکیشریت، با دوو مندالی
ھەبوا؛ دەمویست کاتێک بە رووی خۆشەو ساواکەیی لە باوہش گرتوہ،
شیری دەدات و ئەویش بە دەم زەردەخەنەو گۆی مەمکی گەورەیی دایکی
گرتوہ و دەمیژیت، چاوی کاکی کەمێک ھەسوود و دایکی یەک بگرنەو.
خوازیار بووم دایکی ناو ئەو نیگارە خۆم بم و دەمویست بەشیوازی

مامۆستایانی کۆنی هه‌راتی بکیشرابایه، ئه‌و مامۆستایانه‌ی که بالنده‌ی ئاسمان هه‌م وه‌ک ئه‌وه‌ی بفریئت و هه‌م جوۆری ئه‌وه‌ی تا هه‌تایه به‌کامه‌رانی و به‌هه‌لّواسراوی به‌ ئاسمانه‌وه‌ بمیئیته‌وه‌، پیدشان دده‌ن و زه‌مان راده‌گرن. ده‌زانم، ئاسان نییه.

ئۆرهانی کورم که تا راده‌ی خو هه‌لقورتاندن له هه‌موو شتیک بی ئه‌قله‌، بیرمی خسته‌وه‌ و گوته‌ی مامۆستایانی زه‌مانراگری هه‌راتی هه‌رگیز نه‌یاندته‌وانی نیگاری منیان وه‌ک خوّم بکیشایه‌ و مامۆستایانی فره‌نگیش کاڤیک بی راره‌ه‌ستان نیگاری دایکی جوانی مندال له ئامیز ده‌کیشن، هه‌یچ کاتیک زه‌مانیان پی راناگیریت و چه‌ندین سالیش بوو پیمی گوته‌بوو مه‌حاله‌ هه‌یچ سه‌رده‌میک نیگاری به‌خته‌وه‌ریی من بکیشریئت.

له‌وانه‌یه قسه‌ی ئه‌و بیته‌. راستیه‌که‌ی، مرؤف به‌دوای خنده‌ی ناو نیگاری به‌خته‌وه‌ریدا ناگه‌ریت، بگره‌ منه‌ی به‌خته‌وه‌ریی ژیان ده‌کات. وه‌ستایانی نیگارکیش ئه‌مه‌ ده‌زانن، به‌لام ئه‌وه‌شی ناتوانن نیگاری بکیشن، هه‌ر ئه‌مه‌یه‌. بۆیه به‌خته‌وه‌ریی بینین ده‌خه‌نه‌ جپی به‌خته‌وه‌ریی ژیان.

ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ نیگار له‌ کیشان نه‌هاتووهم بۆ ئۆرهانی کورم گه‌یراه‌وه‌ به‌مه‌به‌سته‌ی ئه‌وه‌ی بینووسیته‌وه‌. بی دوودلی نواندن، نامه‌کانی قه‌ره‌ و هه‌سه‌ن و ئه‌و نیگاری ئه‌سپانه‌ی مه‌ره‌که‌بیان بلاو بووبوووه‌ و له‌کن زه‌ریف ئه‌فه‌ندیی به‌سته‌زمان دۆزرا بووه‌وه‌، راده‌ستی کرد. به‌رده‌وام ده‌مار گرژ، شه‌رانگیز و ناشاده‌ و سل ناکاته‌وه‌ له‌ ناره‌وا ییکردن به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی خو‌شیی به‌ چاره‌یاندانایه‌ت. بۆیه ئه‌گه‌ر ئۆره‌هان باسی قه‌ره‌ی له‌ راستیی خو‌ی داماوتر، ژیانمان له‌وه‌ی هه‌یه‌ دژواتر، شه‌وه‌که‌ته‌ی به‌ خراپ و منی له‌ راستیی خوّم جوانتر و بی ئه‌ده‌بتر بۆ ئیوه‌ گه‌یراه‌یته‌وه‌، ئه‌وا ده‌ستم دامینتان بره‌وای پی مه‌که‌ن، چونکه‌ به‌مه‌به‌سته‌ی ئه‌وه‌ی چه‌رۆکه‌که‌ی جوان و دلگیر بیته‌ و ئیتمه‌ باوه‌ری پی بکه‌ین، درۆ نییه‌ نه‌یه‌ۆنیته‌وه‌.

۱۹۹۰-۹۲، ۱۹۹۴-۹۸.

بەفر:

(كا)ى شاعىر دواى بەسەربىردى دوزازدە سال ژيان لە تاراوگەى ئەلمانىا، بۆ ئەستەنبول دەگەرتتەو. چوار رۆژ پاش گەرانەو، رۆژنامەيەكى ئەستەنبولى بۆ ئەنجامدانى رېپورتاژىك لە بارەى دياردەى خۆكوشتنى ژنان و ھەلبازردنەكانى شارەوانى كە چاوپرې دەكرىت ئىسلامىيەكان سەركەوتنى تىدا بەدەست بەيىن، رەوانەى شارى قارسى دەكات. ئەمىش بەژىر بەفرىكدا كە ھىدى ھىدى و بى وچان دەبارىت، كۆلان، شەقام و دووكان بە دووكان دەگەرىت و تى دەكۆشيت ئاشناى ئەو شارە خەمگىن و جوانە و دانىشتووانى بىت. لە گەرانەكانىدا دەچىتە چايخانەكانى سىحناخ لە بىكارانى كورد، سەر لە خىزىنى كچان و ژنانى خۆكوشتو دەدات و لە ھۆكارەكانى خۆكوشتىيان دەكۆلىتەو. لە ئاكامى ھاتوچۆى زۆر و تاوسەندى خولباى لىكۆلنەو، دەكەوتتە ناو تەنگرەى سىياسى و ئاينى و راپىچى تۆرىكى تەمومژاوبى پىوھندى سىياسى و شەرى دەسلەت و پىلانگىران دەكرىت. بى پەروا لە شەقام و كۆلانەكانى شارىكى نەگبەتى تەناتەت لەلايەن خواشەو ھەرامۆشكراو، بەدواى ئەقىنى كۆنى سەردەمى زانكۆ و راستى و لىكدانەو ھى شىعەرەكانىدا دەگەرىت. لەپر كودەتايەك بەرپا دەبىت. بەفر رىگە و بانەكان دەگرىت و كەس ناتوانىت شار بەجى بەيلىت.

- رۆمانەكانى ئۆرھان پاموك ئەو دەسلەتەن كە ئەو شاينەى خەلاتى نۆيل بوو.
(گۆقارى ئايندە - كوردستان)

- ئۆرھان پاموك نە ئىدۆلۆگ، نە سىياسەتمەدار و نە رۆژنامەنووسە،
رۆماننووسىكى گەرەبە.

(رۆژنامەى نىويۆرك تايمز - ولاتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا)

- رۆماننووسى تورك ئۆرھان پاموك چۆنەتتى رۆماننووسىن پىششىنى
ئەوروپا دەدات.

(رۆژنامەى فرانكفورتەر ئەلگەماينەى ئەلمانى)

قه لای سپی:

له سه دهی حه فدهیه مدها فینیسیا ییبه ک له لایه ن چه ته ده ریا وانه کانی تور که وه ده ستگیر ده کریت و ده هیندریته نهسته نبول. نه م کۆیله یه پی وایه سه ری له گه ردووناسی، فیزیا و نیگار کیشی ده رده چیت. تورکیکی خاوه ن هه مان نه و خولیا یانه ده یکریت. لیکچوونیککی سه یر له و دوو مرؤفدها هه یه. کۆیله دار ده یه ویت له کۆیله که یه وه ئاشنای فینیسیا و زانستی رۆژئاوا بییت. نه م دوو که سه، سه ردار و کۆیله، به مه بهستی یه کترناسین، تیگه یشتن و گیرانه وه ی باسی یه کدی، له مالتیکی تاریک و چۆلی سه ر که ناری که نداوی زیریندا، له مسه ر و نه سه ری هه مان میژ دادنه یشتن و قسه ده که ن. چیرۆک و به سه رهات و بیره وه ریبه کانیان، نه وان به ره وه شه قام و کۆلانه کانی نهسته نبولی تووشبووی په تا، باخچه خه یالییه کان و ئاژه له کانی سولتانی مندال، دروستکردنی چه کیکی له نه قل به ده ر و پرسیا ری "من بوچی منم" به کیش ده کات. به دم به رده و امبوونی چیرۆکه کانیانه وه له گزنگی به یانه وه تا تاریکایی شه و، سیبه ره کانیان هیدی هیدی جیگۆرکی ده که ن.

- کاملترین به ره می خه یاله تا ئیستا گه یشته یته کتبخانه کان و فرۆشرا بییت.

(نه ی بی سی کولتورا، ئیسپانیا)

- چیرۆکیکی پۆست مۆدیرنی به چیژ و خه یال بزویته، وه ستایانه بنیات نراوه و به داوی پارادوکس هۆنراوه ته وه.

(پوبلیشه رز ویکلی، نیویۆرک)

